

MATERIAŁ PORÓWNAWCZY

do ustawy z dnia 26 kwietnia 2024 r.

o zmianie niektórych ustaw związanych z funkcjonowaniem administracji rządowej

(druk nr 80)

USTAWA z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (Dz. U. z 2023 r. poz. 960, 1688 i 2029)

Art. 23.

1. Wznoszenie lub wykorzystywanie sztucznych wysp, konstrukcji i urządzeń w polskich obszarach morskich wymaga uzyskania pozwolenia ustalającego ich lokalizację oraz określającego warunki ich wykorzystania na tych obszarach.
  - 1a. Zakazuje się wznoszenia i wykorzystywania morskich farm wiatrowych, o których mowa w ustawie z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych (Dz. U. z 2022 r. poz. 1050 i 2687), na morskich wodach wewnętrznych i morzu terytorialnym.
  - 1b. Pozwolenie, o którym mowa w ust. 1, wydaje, w drodze decyzji:
    - 1) minister właściwy do spraw gospodarki morskiej dla przedsięwzięć planowanych, realizowanych lub eksploatowanych:
      - a) na obszarze morskich wód wewnętrznych lub morza terytorialnego, jeżeli dla tych obszarów nie został przyjęty plan, o którym mowa w art. 37a ust. 1, i przedsięwzięcia te wymagają pozwolenia na budowę,
      - b) w wyłącznej strefie ekonomicznej;
    - 2) właściwy terytorialnie dyrektor urzędu morskiego dla przedsięwzięć planowanych, realizowanych lub eksploatowanych na obszarach morskich wód wewnętrznych lub morza terytorialnego, jeżeli dla tych obszarów:
      - a) został przyjęty plan, o którym mowa w art. 37a ust. 1,
      - b) nie został przyjęty plan, o którym mowa w art. 37a ust. 1, i przedsięwzięcia te nie wymagają pozwolenia na budowę.

- 1c. W przypadku gdy przedsięwzięcie jest zlokalizowane na morskich wodach wewnętrznych lub morzu terytorialnym, a właściwym do wydania pozwolenia, o którym mowa w ust. 1, jest dwóch lub więcej dyrektorów urzędów morskich, pozwolenie wydaje dyrektor urzędu morskiego, właściwy dla obszaru, na którym znajduje się większa część przedsięwzięcia.
2. Pozwolenie, o którym mowa w ust. 1, jest wydawane po zaopiniowaniu wniosku o wydanie tego pozwolenia przez ministrów właściwych do spraw: aktywów państwowych, energii, gospodarki, **<gospodarki surowcami energetycznymi,>** klimatu, kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, rybołówstwa, środowiska, wewnętrznych oraz Ministra Obrony Narodowej, a w przypadku wznoszenia lub wykorzystywania morskich farm wiatrowych i zespołu urządzeń służących do wyprowadzenia mocy w rozumieniu ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych - również Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego.
- 2a. Organy, o których mowa w ust. 2, wydają opinię w terminie nie dłuższym niż 90 dni od dnia otrzymania wniosku; niewydanie opinii w tym terminie traktuje się jako brak zastrzeżeń.
- 2b. Opiniowanie, o którym mowa w ust. 2, nie jest wymagane w przypadku przedsięwzięć niewymagających pozwolenia na budowę, dla których pozwolenie, o którym mowa w ust. 1, wydaje właściwy terytorialnie dyrektor urzędu morskiego.
3. Odmawia się wydania pozwolenia, o którym mowa w ust. 1, jeżeli jego wydanie spowodowałoby wystąpienie zagrożenia dla:
- 1) środowiska, zasobów morza lub zasobów podmorskich, w tym racjonalnej gospodarki złożami kopalin;
  - 2) interesu gospodarki narodowej;
  - 3) obronności i bezpieczeństwa państwa;
  - 4) bezpieczeństwa żeglugi morskiej;
  - 5) bezpiecznego uprawiania rybołówstwa morskiego;
  - 6) bezpieczeństwa lotów statków powietrznych;
  - 7) podwodnego dziedzictwa archeologicznego;
  - 8) bezpieczeństwa związanego z badaniami, rozpoznawaniem i eksploatacją zasobów mineralnych dna morskiego oraz znajdującego się pod nim wnętrza ziemi;
  - 9) realizacji funkcji podstawowych, o których mowa w art. 37a ust. 3, o ile zostały określone.

4. Organy, o których mowa w ust. 2, wskazują na podstawie przepisów odrębnych wystąpienie zagrożeń, o których mowa w ust. 3, lub szczegółowe warunki i wymagania, o których mowa w ust. 5.
5. W pozwoleniu, o którym mowa w ust. 1, określa się rodzaj przedsięwzięcia i jego lokalizację za pomocą współrzędnych geocentrycznych geodezyjnych, charakterystyczne parametry techniczne przedsięwzięcia, szczegółowe warunki i wymagania wynikające z przepisów odrębnych lub szczegółowych kryteriów oceny wniosków, za które wnioskodawca uzyskał punkty w postępowaniu rozstrzygającym, o którym mowa w art. 27d ust. 1, a w szczególności w zakresie, o którym mowa w ust. 3.
- 5a. Charakterystycznymi parametrami technicznymi przedsięwzięcia, o którym mowa w ust. 5, dotyczącego morskiej farmy wiatrowej są:
  - 1) liczba i wymiary obiektów budowlanych lub tymczasowych obiektów budowlanych, w tym morskich turbin wiatrowych, stacji elektroenergetycznych oraz zlokalizowanych na morzu stacji serwisowych lub mieszkalnych;
  - 2) przewidywana roczna ilość energii elektrycznej wytwarzanej w tej morskiej farmie wiatrowej;
  - 3) maksymalna moc zainstalowana morskiej farmy wiatrowej;
  - 4) minimalny rozstaw morskich turbin wiatrowych;
  - 5) sposób układania, w tym zakres głębokości zakopania, kabli łączących poszczególne morskie turbiny wiatrowe ze stacjami elektroenergetycznymi zlokalizowanymi na morzu oraz ich parametry techniczne;
  - 6) maksymalna całkowita wysokość morskiej turbiny wiatrowej wraz z rotorem;
  - 7) minimalna i maksymalna średnica wirnika morskiej turbiny wiatrowej;
  - 8) minimalna odległość pomiędzy średnim poziomem morza a łopatą morskiej turbiny wiatrowej w najniższym położeniu;
  - 9) rodzaj podwodnych konstrukcji wsporczych oraz fundamentów morskich turbin wiatrowych i pozostałych nawodnych obiektów morskiej farmy wiatrowej;
  - 10) maksymalna wysokość konstrukcji wsporczych morskich turbin wiatrowych wraz z sekcją łącznikową oraz pozostałych nawodnych obiektów morskiej farmy wiatrowej ponad średni poziom morza;
  - 11) technologia wyprowadzenia mocy i parametry techniczne wewnętrznych sieci elektroenergetycznych morskiej farmy wiatrowej;

- 12) maksymalna ilość olejów i smarów stosowanych w pojedynczej morskiej turbinie wiatrowej;
- 13) liczba i wielkość wykorzystywanych jednostek pływających w podziale na etapy: budowy, eksploatacji i likwidacji.
- 5b. Pozwolenie, o którym mowa w ust. 1, dotyczące zespołu urządzeń służących do wyprowadzenia mocy w rozumieniu ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych lub jego elementów jest wydawane wyłącznie w przypadku uzyskania przez wnioskodawcę wstępnych warunków przyłączenia albo warunków przyłączenia albo umowy lub umów o przyłączenie do sieci przesyłowej lub dystrybucyjnej dla morskiej farmy wiatrowej, z której wyprowadzana będzie moc za pomocą zespołu urządzeń służących do wyprowadzenia mocy lub jego elementów.
6. Pozwolenie, o którym mowa w ust. 1, jest wydawane na okres niezbędny do wznoszenia lub wykorzystywania sztucznych wysp, konstrukcji i urządzeń, jednak nie dłuższy niż 35 lat, liczony od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna. W przypadku morskiej farmy wiatrowej, o której mowa w ustawie z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych, pozwolenie, o którym mowa w ust. 1, jest wydawane na okres od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna, do upływu 30 lat od dnia, w którym rozpoczęto wykorzystanie tej morskiej farmy wiatrowej.
- 6a. Jeżeli w okresie 8 lat od dnia wydania pozwolenia, o którym mowa w ust. 1, podmiot, któremu udzielono pozwolenia, nie uzyska pozwolenia na budowę dla całości albo części przedsięwzięcia realizowanego etapowo objętego tym pozwoleniem organ, który wydał pozwolenie stwierdza, w drodze decyzji, wygaśnięcie tego pozwolenia.
- 6b. Jeżeli podmiot, któremu udzielono pozwolenia, nie później niż 60 dni przed upływem 8 lat od dnia wydania pozwolenia, o którym mowa w ust. 1, złoży organowi, który wydał pozwolenie, wyjaśnienia na piśmie i dokumenty potwierdzające podjęcie wszystkich czynności wymaganych przez prawo, zmierzających do uzyskania pozwolenia na budowę, termin, o którym mowa w ust. 6a, zostaje przedłużony na czas niezbędny do uzyskania pozwolenia na budowę, jednak nie dłuższy niż 2 lata od dnia, w którym upłynął 8-letni termin od dnia wydania pozwolenia, o którym mowa w ust. 1. Przedłużenie terminu stwierdza, w drodze decyzji, organ, który wydał pozwolenie.
- 6c. Jeżeli w ciągu:

- 1) 3 lat od dnia, w którym decyzja o pozwoleniu na budowę stała się ostateczna, nie zostanie rozpoczęta budowa sztucznej wyspy, konstrukcji i urządzeń albo
  - 2) 5 lat od dnia rozpoczęcia budowy nie zostanie podjęte wykorzystywanie sztucznej wyspy, konstrukcji i urządzeń
- organ, który wydał pozwolenie, o którym mowa w ust. 1, stwierdza, w drodze decyzji, wygaśnięcie tego pozwolenia.
- 6d. Organ, który wydał pozwolenie, o którym mowa w ust. 1, może, w drodze decyzji stwierdzić dla całości lub, w przypadku etapowanego przedsięwzięcia, dla części obszaru objętego pozwoleniem, jego wygaśnięcie, jeżeli wznoszenie lub wykorzystywanie sztucznej wyspy, konstrukcji i urządzeń, jest niezgodne z warunkami określonymi w pozwoleniu, jednocześnie nakładając karę pieniężną, o której mowa w art. 55 ust. 2.
- 6e. W przypadku utraty ważności pozwolenia, o którym mowa w ust. 1, lub stwierdzenia jego wygaśnięcia organ, który wydał pozwolenie, może nakazać, w drodze decyzji, podmiotowi, któremu udzielono pozwolenia, całkowite lub częściowe usunięcie na koszt tego podmiotu konstrukcji, urządzeń i elementów infrastruktury oraz spowodowanych szkód w środowisku, określając warunki i termin wykonania tych czynności.
- 6ea. Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej lub właściwy terytorialnie dyrektor urzędu morskiego, w zakresie swojej właściwości, może nakazać, w drodze decyzji, podmiotowi, który wznosił lub wykorzystywał sztuczne wyspy, konstrukcje i urządzenia bez uzyskania pozwolenia, o którym mowa w ust. 1, całkowite lub częściowe usunięcie na koszt tego podmiotu sztucznych wysp, konstrukcji, urządzeń i elementów infrastruktury oraz spowodowanych szkód w środowisku, jeżeli ich usunięcie nie spowoduje wystąpienia zagrożenia, o którym mowa w ust. 3, określając warunki i termin wykonania tych czynności.
- 6f. Jeżeli konstrukcje, urządzenia i elementy infrastruktury oraz szkody w środowisku nie zostaną usunięte zgodnie z warunkami i terminami określonymi w decyzji, o której mowa w ust. 6e lub 6ea, prace te mogą być wykonane przez właściwego terytorialnie dyrektora urzędu morskiego na koszt podmiotu zobowiązanego decyzją do wykonania tych prac.
- 6g. Jeżeli sztuczne wyspy, konstrukcje i urządzenia zostały wzniesione oraz były wykorzystywane zgodnie z wymaganiami określonymi w pozwoleniu, o którym mowa w ust. 1, organ, który wydał pozwolenie, może przedłużyć jego ważność na okres do 20 lat. Przedłużenie ważności następuje w drodze decyzji, na wniosek podmiotu, któremu udzielono pozwolenia, złożony nie później niż 120 dni przed upływem terminów
-

określonych w ust. 6. Przepisy ust. 2-5, art. 27a i art. 27b ust. 1 stosuje się odpowiednio. Przepisów art. 27c-27p nie stosuje się. ;

7. (uchylony).

8. W przypadku nieprzyjęcia planu, o którym mowa w art. 37a, gdy znajduje się on na etapie opracowywania, postępowanie o wydanie pozwolenia może zostać zawieszono do czasu przyjęcia planu. Postępowanie o wydanie pozwolenia może także zostać zawieszono w przypadku podjęcia przez ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej decyzji o przystąpieniu do zmiany planu, o której mowa w art. 37i ust. 4, do dnia przyjęcia tej zmiany, nie dłużej jednak niż na okres 3 lat.

Art. 26.

1. Układanie i utrzymywanie kabli lub rurociągów na obszarach morskich wód wewnętrznych i morza terytorialnego wymaga uzyskania pozwolenia ustalającego lokalizację i warunki ich utrzymywania na tych obszarach.
2. Pozwolenie, o którym mowa w ust. 1, wydaje, w drodze decyzji, właściwy terytorialnie dyrektor urzędu morskiego po zaopiniowaniu wniosku o wydanie tego pozwolenia przez ministrów właściwych do spraw: energii, gospodarki, **<gospodarki surowcami energetycznymi,>** klimatu, kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, rybołówstwa, środowiska, gospodarki wodnej, wewnętrznych oraz Ministra Obrony Narodowej, a w przypadku zespołu urzędów służących do wyprowadzenia mocy w rozumieniu ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych - również Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego.
3. Jeżeli ułożenie kabli lub rurociągów jest projektowane na obszarach morskich wód wewnętrznych i morza terytorialnego, a będą one przebiegały również na odcinku lądowym - pozwolenie, o którym mowa w ust. 1, jest wydawane po zaopiniowaniu wniosku o wydanie tego pozwolenia przez wójta, burmistrza albo prezydenta miasta zgodnie z właściwością miejscową tego organu.
4. Do pozwolenia, o którym mowa w ust. 1, przepisy art. 23 ust. 1c, 2a, 3-5 oraz 5b stosuje się odpowiednio.
5. Pozwolenie, o którym mowa w ust. 1, jest wydawane na okres niezbędny do układania i utrzymywania kabli lub rurociągów, jednak nie dłuższy niż 35 lat, liczony od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna. W przypadku zespołu urzędów służących do wyprowadzenia mocy w rozumieniu ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu

wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych lub jego elementów, pozwolenie, o którym mowa w ust. 1, jest wydawane na okres od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna, do upływu 30 lat od dnia, w którym rozpoczęto wykorzystanie morskiej farmy wiatrowej, z której wyprowadzana jest moc za pomocą tego zespołu urządzeń lub jego elementów.

6. Jeżeli w okresie:

1) 10 lat od dnia, w którym decyzja o pozwoleniu, o którym mowa w ust. 1, stała się ostateczna, nie zostanie rozpoczęte układanie kabli lub rurociągów albo

2) 15 lat od dnia, w którym decyzja o pozwoleniu, o którym mowa w ust. 1, stała się ostateczna, nie zostanie podjęte wykorzystywanie kabli lub rurociągów zgodnie z warunkami określonymi w tym pozwoleniu

- organ, który wydał pozwolenie, o którym mowa w ust. 1, stwierdza, w drodze decyzji, wygaśnięcie tego pozwolenia.

7. Organ, który wydał pozwolenie, o którym mowa w ust. 1, w drodze decyzji stwierdza dla całości lub, w przypadku przedsięwzięcia realizowanego etapami, dla części obszaru objętego pozwoleniem, jego wygaśnięcie, jeżeli układanie i utrzymywanie kabli lub rurociągów jest niezgodne z warunkami określonymi w pozwoleniu i jednocześnie nakłada karę pieniężną, o której mowa w art. 55 ust. 2. Przepisy art. 23 ust. 6e i 6f stosuje się odpowiednio.

7a. Właściwy terytorialnie dyrektor urzędu morskiego może nakazać, w drodze decyzji, podmiotowi, który układał lub utrzymywał kable lub rurociągi bez uzyskania pozwolenia, całkowite lub częściowe usunięcie na koszt tego podmiotu kabli, rurociągów i elementów infrastruktury oraz spowodowanych szkód w środowisku, jeżeli ich usunięcie nie spowoduje wystąpienia zagrożenia, o którym mowa w art. 23 ust. 3, określając warunki i termin wykonania tych czynności. Przepis art. 23 ust. 6f stosuje się odpowiednio.

8. Jeżeli kable lub rurociągi zostały ułożone i były utrzymywane zgodnie z wymaganiami określonymi w pozwoleniu, o którym mowa w ust. 1, organ, który wydał pozwolenie, może przedłużyć jego ważność na okres do 20 lat. Przedłużenie ważności pozwolenia następuje w drodze decyzji, na wniosek podmiotu, któremu udzielono pozwolenia, złożony nie później niż 120 dni przed upływem terminów określonych w ust. 5. Przepisy art. 23 ust. 2a, 3-5 i 5b, art. 27a i art. 27b ust. 1 stosuje się odpowiednio.

Art. 27.

1. Układanie i utrzymywanie kabli lub rurociągów w wyłącznej strefie ekonomicznej jest dozwolone, jeśli nie utrudnia to wykonywania praw Rzeczypospolitej Polskiej i pod warunkiem uzgodnienia ich lokalizacji oraz sposobów utrzymywania z ministrem właściwym do spraw gospodarki morskiej. Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej wydaje decyzję w tym zakresie po zasięgnięciu opinii ministrów właściwych do spraw: energii, gospodarki, **<gospodarki surowcami energetycznymi,>** klimatu, kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, rybołówstwa, środowiska, gospodarki wodnej, wewnętrznych oraz Ministra Obrony Narodowej, a w przypadku zespołu urządzeń służących do wyprowadzenia mocy w rozumieniu ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych - również Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego.
  - 1a. Do uzgodnienia, o którym mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy art. 23 ust. 2a, 3-5, 5b, 6e i 6f oraz art. 26 ust. 5, 6 i 8.
2. Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej może cofnąć zgodę w razie niespełniania uzgodnionych warunków układania i utrzymywania kabli i rurociągów.
3. Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej może nakazać, w drodze decyzji, podmiotowi, który układał lub utrzymywał kable lub rurociągi bez uzyskania uzgodnienia, całkowite lub częściowe usunięcie na koszt tego podmiotu kabli, rurociągów i elementów infrastruktury oraz spowodowanych szkód w środowisku, jeżeli ich usunięcie nie spowoduje wystąpienia zagrożenia, o którym mowa w art. 23 ust. 3, określając warunki i termin wykonania tych czynności. Przepis art. 23 ust. 6f stosuje się odpowiednio.

Art. 37e.

1. Przystępując do sporządzenia projektu planu, właściwy terytorialnie dyrektor urzędu morskiego, kolejno:
  - 1) podaje do publicznej wiadomości, poprzez ogłoszenie w prasie ogólnopolskiej, wywieszenie na tablicy ogłoszeń i zamieszczenie w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego tego dyrektora, informacje o:
    - a) przystąpieniu do sporządzania projektu planu,
    - b) możliwości składania uwag i wniosków dotyczących projektu planu określając formę, miejsce i termin składania tych uwag i wniosków, nie krótszy niż 60 dni od dnia podania informacji do publicznej wiadomości;

- 2) zawiadamia na piśmie o przystąpieniu do sporządzania projektu planu instytucje i organy właściwe do uzgadniania i opiniowania projektu planu;
- 3) rozpatruje uwagi i wnioski, o których mowa w pkt 1 lit. b, rozstrzyga o sposobie ich uwzględnienia w projekcie planu i sporządza wykaz uwag i wniosków złożonych do projektu planu, w którym umieszcza uwagi i wnioski, wraz ze złożonym opisem przedsięwzięcia, o którym mowa w art. 37f ust. 3, a także ogólne uzasadnienie dotyczące sposobu uwzględnienia wniosków do projektu planu;
- 4) wykląda wykaz, o którym mowa w pkt 3, do publicznego wglądu i udostępnia w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego tego dyrektora, do dnia zakończenia wyłożenia projektu planu, o którym mowa w pkt 10, oraz podaje informacje o tym do publicznej wiadomości, wskazując miejsce jego wyłożenia;
- 5) występuje do właściwych organów o uzgodnienie zakresu i stopnia szczegółowości informacji wymaganych w prognozie oddziaływania na środowisko, o którym mowa w art. 53 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2022 r. poz. 1029, z późn. zm.);
- 6) sporządza projekt planu, uwzględniający w szczególności alternatywne rozmieszczenie wybranych przedsięwzięć wraz z uzasadnieniem ich rozmieszczenia, i prognozę oddziaływania na środowisko dla tego projektu;
- 7) występuje o opinie o projekcie planu do:
  - a) wojewódzkiego konserwatora zabytków - właściwego w zakresie obszarów objętych ochroną konserwatorską oraz obszarów proponowanych do objęcia taką ochroną,
  - b) dyrektora regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie - w zakresie:
    - wpływu na obszary szczególnego zagrożenia powodzią z wyłączeniem pasa technicznego,
    - dostosowania ustaleń projektu planu do wymagań wynikających z warunków korzystania z wód regionu wodnego oraz, o ile zostały sporządzone, warunków korzystania z wód zlewni,
    - zgodności z planami gospodarowania wodami na obszarach dorzeczy,
  - c) ministra właściwego do spraw zdrowia - w zakresie zagospodarowania stref ochronnych uzdrowisk i obszarów ochrony uzdrowiskowej,
  - d) właściwego organu nadzoru górniczego - w zakresie terenów górniczych i ich zagospodarowania,

- e) organów właściwych w zakresie strategicznej oceny oddziaływania na środowisko zgodnie z ustawą z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, załączając prognozę oddziaływania na środowisko,
  - f) dyrektora regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie - w zakresie zgodności z programem ochrony wód morskich oraz w zakresie celów środowiskowych dla wód morskich, ustanowionych zgodnie z przepisami ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne;
- 8) uzgadnia projekt planu z:
- a) wójtami, burmistrzami albo prezydentami miast położonych w bezpośrednim sąsiedztwie obszaru objętego projektem planu - w zakresie wpływu jego ustaleń na zagospodarowanie pasa technicznego, pasa ochronnego oraz morskich portów i przystani oraz zagospodarowanie przestrzenne gminy,
  - b) regionalnym dyrektorem ochrony środowiska - w zakresie ustaleń projektu planu, mogących mieć wpływ na cele ochrony rezerwatu przyrody, na ochronę przyrody parku krajobrazowego i obszaru chronionego krajobrazu oraz w zakresie ustaleń projektu planu, mogących znacząco negatywnie oddziaływać na obszar Natura 2000 zgodnie z ustawą z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody,
  - c) Ministrem Obrony Narodowej oraz ministrami właściwymi do spraw: gospodarki, klimatu, energii, **<gospodarki surowcami energetycznymi,>** rybołówstwa, środowiska, gospodarki wodnej, wewnętrznych, turystyki, informatyzacji, transportu, kultury i ochrony dziedzictwa narodowego w zakresie ich właściwości,
  - d) marszałkiem województwa - w zakresie terenów rozmieszczenia inwestycji celu publicznego o znaczeniu wojewódzkim, ustalonego w planie zagospodarowania przestrzennego województwa,
  - e) dyrektorem parku narodowego w zakresie ustaleń projektu planów, mogących mieć wpływ na ochronę przyrody parku narodowego zgodnie z ustawą z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody,
  - f) podmiotami zarządzającymi portami morskimi o podstawowym znaczeniu dla gospodarki narodowej - w zakresie ustaleń projektu planu mogących mieć wpływ na rozwój portów;
- 9) podaje do publicznej wiadomości, w sposób określony w pkt 1, w terminie nie krótszym niż 14 dni przed dniem wyłożenia projektu planu wraz z prognozą oddziaływania na środowisko do publicznego wglądu, informacje o terminie i miejscu wyłożenia tych
-

dokumentów oraz o możliwości składania w tym terminie uwag i wniosków do projektu planu i prognozy oddziaływania na środowisko dla tego projektu oraz gromadzi te uwagi i wnioski;

- 10) wykląda projekt planu wraz z prognozą oddziaływania na środowisko na okres nie krótszy niż 6 tygodni, a także udostępnia go wraz z prognozą w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego tego dyrektora oraz organizuje w trzecim tygodniu wyłożenia tego projektu dyskusję publiczną nad przyjętymi w nim rozwiązaniami;
- 11) rozpatruje złożone uwagi i wnioski, o których mowa w pkt 9, oraz opinie, o których mowa w pkt 7, wprowadza zmiany do projektu planu wynikające z prognozy oddziaływania na środowisko oraz uwzględnionych opinii i dokonanych uzgodnień, o których mowa w pkt 7 i 8;
- 12) ponawia uzgodnienia, o których mowa w pkt 8, w niezbędnym zakresie oraz sporządza wykaz nieuwzględnionych uwag i wniosków wraz z uzasadnieniem ich nieuwzględnienia;
- 13) przedstawia projekt planu ministrowi właściwemu do spraw rozwoju regionalnego w celu stwierdzenia jego zgodności ze średniookresową strategią rozwoju kraju;
- 13a) (uchylony);
- 14) informuje Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska, w przypadku stwierdzenia możliwości znaczącego transgranicznego oddziaływania na środowisko na skutek realizacji zamierzeń związanych z ustaleniami planu, o możliwości transgranicznego oddziaływania na środowisko skutków realizacji planu i przekazuje mu projekt planu wraz z prognozą oddziaływania na środowisko;
- 15) uczestniczy w postępowaniu w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, zgodnie z przepisami działu VI rozdziału 3 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko;
- 16) może ponownie wystąpić o opinie i uzgodnienia, o których mowa w pkt 7, 8 i 13, w zakresie zmian projektu planu wynikających z przeprowadzonego postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko;
- 17) przedkłada projekt planu wraz z wykazem, o którym mowa w pkt 12, oraz projektem podsumowania, o którym mowa w art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, ministrowi właściwemu do spraw gospodarki morskiej w celu jego przyjęcia zgodnie z art. 37a ust. 1.

2. Jeżeli po przedstawieniu projektu planu do przyjęcia zgodnie z art. 37a ust. 1 dokonane zostaną zmiany w projekcie planu, minister właściwy do spraw gospodarki morskiej, po rozpatrzeniu zgłoszonych uwag i wniosków, może przekazać projekt planu do właściwego terytorialnie dyrektora urzędu morskiego w celu ponowienia czynności, o których mowa w ust. 1, w zakresie niezbędnym do dokonania tych zmian. Przedmiotem ponowionych czynności jest wyłącznie część projektu planu objęta zmianami.

Art. 37i.

1. Plan podlega okresowej ocenie, co najmniej raz na 10 lat.
2. W celu oceny aktualności planów właściwy terytorialnie dyrektor urzędu morskiego występuje do organów, o których mowa w art. 37e ust. 1 pkt 7 i 8, o przekazanie informacji dotyczących zmian w zagospodarowaniu przestrzennym obszaru objętego planem oraz dokonuje analizy zmian na tym obszarze, z uwzględnieniem wydanych pozwoleń, o których mowa w art. 23 ust. 1 i art. 26 ust. 1, oraz uzgodnienia, o którym mowa w art. 27 ust. 1.
3. Po przeprowadzeniu oceny dyrektor urzędu morskiego opracowuje raport o stanie zagospodarowania obszarów morskich. Wyniki tej oceny oraz raport są przekazywane ministrom właściwym do spraw: budownictwa, energii, **<gospodarki surowcami energetycznymi,>** gospodarki morskiej, gospodarki wodnej, klimatu, środowiska, planowania i zagospodarowania przestrzennego, mieszkalnictwa i rozwoju regionalnego.
4. Na podstawie raportu, o którym mowa w ust. 3, minister właściwy do spraw gospodarki morskiej podejmuje decyzję o przystąpieniu do zmiany planu oraz zakresie niezbędnych zmian.
5. Jeżeli w wyniku zmiany przepisów prawa zachodzi konieczność dokonania zmiany planu, czynności, o których mowa w art. 37e, wykonuje się odpowiednio w zakresie niezbędnym do dokonania tych zmian. Przystąpienie do zmiany planu powinno nastąpić nie później niż w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie zmienionego przepisu prawa.
6. Zmiana planu następuje w trybie, w jakim plan został przyjęty.

USTAWA z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2023 r. poz. 682, z późn. zm.)

Art. 32.

1. Decyzja o pozwoleniu na budowę lub rozbiórkę obiektu budowlanego może być wydana po uprzednim:

1) przeprowadzeniu oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko albo oceny oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000, jeżeli jest ona wymagana przepisami ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko;

2) uzyskaniu przez inwestora, wymaganych przepisami szczególnymi, pozwoleń, uzgodnień lub opinii innych organów;

[3) wyrażeniu zgody przez ministra właściwego do spraw energii - w przypadku budowy lub rozbiórki gazociągu przesyłowego, linii przesyłowej elektroenergetycznej albo rurociągu dalekosiężnego ropy naftowej lub produktów naftowych, a także gazociągu, linii elektroenergetycznej albo rurociągu ropy naftowej lub produktów naftowych dochodzących do granicy Rzeczypospolitej Polskiej.]

<3) wyrażeniu zgody przez ministra właściwego do spraw energii – w przypadku budowy lub rozbiórki linii przesyłowej elektroenergetycznej, a także linii elektroenergetycznej dochodzącej do granicy Rzeczypospolitej Polskiej;>

<4) wyrażeniu zgody przez ministra właściwego do spraw gospodarki surowcami energetycznymi – w przypadku budowy lub rozbiórki gazociągu przesyłowego albo rurociągu dalekosiężnego ropy naftowej lub produktów naftowych, a także gazociągu albo rurociągu ropy naftowej lub produktów naftowych dochodzących do granicy Rzeczypospolitej Polskiej.>

1a. *[Minister właściwy do spraw energii wyraża zgodę, o której mowa w ust. 1 pkt 3, jeżeli budowa lub rozbiórka gazociągu przesyłowego, linii przesyłowej elektroenergetycznej albo rurociągu dalekosiężnego ropy naftowej lub produktów naftowych, a także gazociągu, linii elektroenergetycznej albo rurociągu ropy naftowej lub produktów naftowych dochodzących do granicy Rzeczypospolitej Polskiej, nie stanowi zagrożenia dla bezpieczeństwa energetycznego Rzeczypospolitej Polskiej, po uzyskaniu opinii Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Szefa Agencji Wywiadu. Wyrażenie zgody następuje w terminie 60 dni od dnia złożenia wniosku.]* **<Minister właściwy do spraw energii wyraża zgodę, o której mowa w ust. 1 pkt 3, jeżeli budowa lub rozbiórka linii przesyłowej elektroenergetycznej, a także linii elektroenergetycznej dochodzącej do granicy**

Rzeczypospolitej Polskiej, nie stanowi zagrożenia dla bezpieczeństwa energetycznego Rzeczypospolitej Polskiej, po uzyskaniu opinii Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Szefa Agencji Wywiadu.> Niezajęcie przez organ stanowiska w tym terminie uznaje się za wyrażenie zgody.

<1aa. Minister właściwy do spraw gospodarki surowcami energetycznymi wyraża zgodę, o której mowa w ust. 1 pkt 4, jeżeli budowa lub rozbiórka gazociągu przesyłowego albo rurociągu dalekosiężnego ropy naftowej lub produktów naftowych, a także gazociągu albo rurociągu ropy naftowej lub produktów naftowych dochodzących do granicy Rzeczypospolitej Polskiej, nie stanowi zagrożenia dla bezpieczeństwa paliwowego Rzeczypospolitej Polskiej, po uzyskaniu opinii Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Szefa Agencji Wywiadu. Wyrażenie zgody następuje w terminie 60 dni od dnia złożenia wniosku. Niezajęcie przez organ stanowiska w tym terminie uznaje się za wyrażenie zgody.>

1b. Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Szef Agencji Wywiadu, w zakresie swoich właściwości, wydają pozytywne opinie, jeżeli budowa lub rozbiórka gazociągu przesyłowego, linii przesyłowej elektroenergetycznej albo rurociągu dalekosiężnego ropy naftowej lub produktów naftowych, a także gazociągu, linii elektroenergetycznej albo rurociągu ropy naftowej lub produktów naftowych dochodzących do granicy Rzeczypospolitej Polskiej, nie stanowi zagrożenia dla bezpieczeństwa energetycznego Rzeczypospolitej Polskiej.

[1c. Organy, o których mowa w ust. 1b, przedstawiają ministrowi właściwemu do spraw energii, w drodze postanowienia, opinie, o których mowa w ust. 1a, w terminie 30 dni od dnia otrzymania wystąpienia o ich opinie.]

<1c. Organy, o których mowa w ust. 1b, przedstawiają ministrowi właściwemu do spraw energii oraz ministrowi właściwemu do spraw gospodarki surowcami energetycznymi opinie, o których mowa w ust. 1a i 1aa, w terminie 30 dni od dnia otrzymania wystąpienia o ich opinie.>

<1ca. Opinie, o których mowa w ust. 1a i 1aa, nie wymagają formy postanowienia i nie podlegają zaskarżeniu.>

1d. Organy, o których mowa w ust. 1b, mogą odstąpić od uzasadnienia opinii ze względu na interes bezpieczeństwa państwa lub porządek publiczny.

2. Uzgodnienie, wyrażenie zgody lub opinii, o których mowa w ust. 1 pkt 2, powinny nastąpić w terminie 14 dni od dnia przedstawienia proponowanych rozwiązań. Niezajęcie przez

organ stanowiska w tym terminie uznaje się jako brak zastrzeżeń do przedstawionych rozwiązań.

3. Przepis ust. 2 nie dotyczy przypadków, w których stanowisko powinno być wyrażone w drodze decyzji, oraz uzgodnienia i opiniowania przeprowadzanego w ramach oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko albo oceny oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000.

4. Pozwolenie na budowę może być wydane wyłącznie temu, kto:

1) złożył wniosek w tej sprawie w okresie ważności decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, jeżeli jest ona wymagana zgodnie z przepisami o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym;

1a) złożył wniosek w tej sprawie w okresie ważności pozwoleń, o których mowa w art. 23 ust. 1 i art. 26 ust. 1, oraz decyzji, o której mowa w art. 27 ust. 1 ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (Dz. U. z 2022 r. poz. 457, z późn. zm.), jeżeli są one wymagane;

2) złożył oświadczenie, pod rygorem odpowiedzialności karnej, o posiadanym prawie do dysponowania nieruchomością na cele budowlane;

3) ¹⁸ przedłożył decyzję Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki o wyznaczeniu go operatorem systemu przesyłowego elektroenergetycznego lub gazowego lub operatorem systemu połączonego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli pozwolenie na budowę ma być wydane dla obiektu liniowego będącego siecią przesyłową elektroenergetyczną lub siecią przesyłową gazową, o których mowa w ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2022 r. poz. 1385, z późn. zm.), lub dla obiektu liniowego będącego połączeniem z system elektroenergetycznym albo gazowym innego państwa.

4a. (uchylony).

4b. Jeżeli podstawę prawa do dysponowania nieruchomością na cele budowlane stanowi użytkowanie wieczyste, niezgodność zamierzenia budowlanego z celem użytkowania wieczystego nie może stanowić podstawy do wydania decyzji o odmowie zatwierdzenia projektu budowlanego i udzielenia pozwolenia na budowę.

5. Minister właściwy do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa określi, w drodze rozporządzenia, wzory:

1) (uchylony);

2) oświadczenia o posiadanym prawie do dysponowania nieruchomością na cele budowlane;

3) (uchylony);

4) (uchylony).

6. Wzór oświadczenia, o którym mowa w ust. 5, obejmuje w szczególności dane osobowe lub nazwę inwestora oraz inne informacje niezbędne do podjęcia rozstrzygnięcia w prowadzonym postępowaniu.

USTAWA z dnia 16 marca 1995 r. o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki
(Dz. U. z 2023 r. poz. 1072)

Art. 13f.

1. Dostawca jest obowiązany do dostarczenia na statek paliwa spełniającego wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie ust. 3 i 4.
2. Szczegółowe obowiązki dostawcy oraz kapitana statku, w zakresie dostaw paliwa na statek, określa Konwencja MARPOL.
  - 2a. W przypadku gdy kapitan statku o polskiej przynależności znajdującego się poza polskimi obszarami morskimi nie może nabyć paliwa żeglugowego o zawartości siarki dopuszczalnej na danym obszarze morskim, powiadamia o tym dyrektora urzędu morskiego właściwego dla portu macierzystego statku oraz właściwe władze portu przeznaczenia.
  - 2b. W przypadku gdy kapitan statku znajdującego się w polskich obszarach morskich nie może nabyć paliwa żeglugowego o zawartości siarki dopuszczalnej na tych obszarach morskich, powiadamia o tym dyrektora urzędu morskiego właściwego dla obszaru, w którym znajduje się statek, administrację państwa przynależności statku, oraz właściwe władze portu przeznaczenia.
3. Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw klimatu oraz ministrem właściwym [*do spraw energii*] **<do spraw gospodarki surowcami energetycznymi>** określi, w drodze rozporządzenia, wymagania dotyczące zawartości siarki w paliwie żeglugowym, w tym sposób jej oznaczania, mając na względzie przepisy Unii Europejskiej w zakresie ograniczenia zawartości siarki w paliwach.
4. Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw klimatu oraz ministrem właściwym [*do spraw energii*] **<do spraw gospodarki surowcami energetycznymi>** może określić, w drodze rozporządzenia, dodatkowe

kryteria jakościowe dla paliw żeglugowych dostarczanych na statek, mając na względzie ochronę środowiska przed zanieczyszczeniami ze statków.

5. Jednostki pływające Marynarki Wojennej, Straży Granicznej i Policji obowiązane są stosować paliwa żeglugowe spełniające wymagania, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie ust. 3, lub zatwierdzone metody redukcji emisji dwutlenku siarki, o ile nie zagraża to obronności lub bezpieczeństwu państwa.
6. Minister Obrony Narodowej oraz minister właściwy do spraw wewnętrznych, każdy w zakresie swojego działania, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw klimatu oraz ministrem właściwym do spraw gospodarki morskiej, mogą określić, w drodze rozporządzenia, warunki, w jakich jednostki pływające, o których mowa w ust. 5, mogą nie stosować paliw żeglugowych spełniających wymagania, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie ust. 3, lub zatwierdzonych metod redukcji emisji dwutlenku siarki, mając na względzie charakter zadań wykonywanych przez te jednostki oraz konieczność zapewnienia należytej ochrony środowiska morskiego.

USTAWA z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów (Dz. U. z 2022 r. poz. 1188 oraz z 2023 r. poz. 1195, 1234 i 1641)

Art. 10a.

1. Podmiot wykonujący zadania publiczne udostępnia Prezesowi Rady Ministrów, Szefowi Kancelarii Prezesa Rady Ministrów [*pełnomocnikowi Prezesa Rady Ministrów właściwemu do spraw analiz i studiów z zakresu kluczowych polityk publicznych*] oraz ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych, na ich wniosek, dane zgromadzone w zbiorach i rejestrach tego podmiotu.
2. Dane, o których mowa w ust. 1, przed udostępnieniem podlegają anonimizacji lub pseudonimizacji.
3. Dane, o których mowa w ust. 1, są przetwarzane w celu projektowania polityk publicznych i działań Rady Ministrów. W tym celu dane te mogą być łączone.
4. W ramach realizacji celu, o którym mowa w ust. 3, Prezes Rady Ministrów, Szef Kancelarii Prezesa Rady Ministrów [*pełnomocnik Prezesa Rady Ministrów właściwy do spraw analiz i studiów z zakresu kluczowych polityk publicznych*] lub minister właściwy do spraw

---

Objaśnienie oznaczeń: [*] kursywa – tekst usunięty przez Sejm*

<> druk pogrubiony – tekst wstawiony przez Sejm

finansów publicznych mogą udostępniać dane uzyskane w sposób określony w ust. 1 innym osobom lub podmiotom, we współpracy z którymi realizują prace, o których mowa w ust. 3.

5. Przepisy odrębne nie ograniczają uprawnień Prezesa Rady Ministrów, Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów [*pełnomocnika Prezesa Rady Ministrów właściwego do spraw analiz i studiów z zakresu kluczowych polityk publicznych*] oraz ministra właściwego do spraw finansów publicznych, o których mowa w ust. 1.

[Art. 15a.

Przy Prezesie Rady Ministrów działa Rządowe Centrum Analiz, zwane dalej "Centrum Analiz", które tworzą komórki organizacyjne wyodrębnione w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

Art. 15b.

Centrum Analiz kieruje Szef Rządowego Centrum Analiz, zwany dalej "Szefem Centrum Analiz", będący sekretarzem stanu lub podsekretarzem stanu w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

Art. 15c.

- 1. Centrum Analiz zapewnia koordynację działalności Rady Ministrów, Prezesa Rady Ministrów oraz innych organów administracji rządowej w zakresie opracowywania analiz dotyczących kluczowych polityk publicznych.*
  - 2. Centrum Analiz realizuje zadanie, o którym mowa w ust. 1, przez:*
    - 1) analizowanie wybranych obszarów społeczno-gospodarczych, w ujęciu horyzontalnym lub strategicznym, w celu identyfikacji problemów oraz określenia propozycji ich rozwiązania;*
    - 2) realizowanie zadań w zakresie badań i studiów strategicznych w sprawach wewnętrznych oraz międzynarodowych;*
    - 3) opiniowanie projektów dokumentów rządowych pod względem ich zgodności z celami polityki Rządu oraz prognozowanymi skutkami społecznymi, gospodarczymi i prawnymi;*
    - 4) zapewnienie wsparcia analitycznego członkom Rady Ministrów w projektowaniu działań Rządu;*
    - 5) analizowanie procesów decyzyjnych Prezesa Rady Ministrów, Rady Ministrów oraz innych organów administracji rządowej w zakresie spójności strategicznej i programowej Rządu;*
    - 6) monitorowanie i ocenę skutków przyjętych strategii programowych kluczowych polityk publicznych;*
-

- 7) *analizowanie debaty publicznej w celu identyfikacji bieżących procesów społecznych i gospodarczych oraz dokonywanie oceny potrzeb i oczekiwań społecznych i wpływu podejmowanych interwencji publicznych na ich zmianę;*
- 8) *wykonywanie innych zadań wskazanych przez Prezesa Rady Ministrów.*

Art. 15d.

1. *Centrum Analiz opracowuje analizy z własnej inicjatywy lub na uzgodniony z Szefem Centrum Analiz wniosek członka Rady Ministrów lub innego organu administracji rządowej albo jeżeli obowiązek opracowania takiej analizy wynika z przepisów odrębnych.*
2. *W celu i w zakresie niezbędnym do wykonania zadania, o którym mowa w ust. 1, członkowie Rady Ministrów lub inne organy administracji rządowej udzielają pomocy Centrum Analiz.*
3. *Szef Centrum Analiz może tworzyć zespoły analityczne składające się z przedstawicieli organów administracji rządowej, współpracujących z Centrum Analiz przy wykonywaniu zadania, o którym mowa w ust. 1.*

Art. 15e.

Centrum Analiz współdziała z podmiotami, o których mowa w art. 7 ust. 1 pkt 1, 2 i 4-8 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. - Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, oraz z innymi jednostkami organizacyjnymi.

Art. 15f.

Centrum Analiz informuje Prezesa Rady Ministrów o zagrożeniach w realizacji zadań powierzonych Centrum Analiz.]

Art. 29.

Do zadań, które z upoważnienia Prezesa Rady Ministrów realizuje Kancelaria, należy w szczególności:

1) (uchylony).

- 1a) *dokonywanie ocen skutków (kosztów i korzyści) społeczno-gospodarczych projektowanych regulacji oraz sporządzanie ocen tych skutków, w tym projektów powodujących istotne długookresowe następstwa w rozwoju społecznym i gospodarczym;*
- 1b) *opracowywanie ocen międzynarodowych uwarunkowań sytuacji kraju oraz długofalowych koncepcji polityki zagranicznej;*
- 1c) *opracowywanie ocen funkcjonalności struktur państwa i sprawności ich działania;*

Objaśnienie oznaczeń: [] kursywa – tekst usunięty przez Sejm

<> druk pogrubiony – tekst wstawiony przez Sejm

- 1d) przygotowywanie innych analiz, prognoz, koncepcji, programów i ocen, zleconych przez Prezesa Rady Ministrów;
- <1e) opiniowanie projektów dokumentów rządowych pod względem ich zgodności z celami polityki Rządu oraz prognozowanymi skutkami społecznymi, gospodarczymi i prawnymi;>**
- 2) (uchylony);
- 3) koordynacja realizacji polityki kadrowej w administracji rządowej, w zakresie określonym w odrębnych przepisach;
- 4) obsługa spraw kadrowych osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe w administracji rządowej;
- 5) koordynacja współdziałania Rady Ministrów i Prezesa Rady Ministrów z Sejmem Rzeczypospolitej Polskiej, Senatem Rzeczypospolitej Polskiej, Prezydentem Rzeczypospolitej Polskiej i innymi organami państwowymi;
- 6) obsługa informacyjna oraz prasowa Rady Ministrów, Prezesa Rady Ministrów oraz wewnętrznych organów pomocniczych i opiniodawczo-doradczych Rady Ministrów;
- 7) (uchylony);
- 8) wykonywanie zadań z zakresu obronności i bezpieczeństwa państwa określonych w odrębnych przepisach;
- 9) wykonywanie innych zadań określonych w odrębnych przepisach lub zleconych przez Prezesa Rady Ministrów.

USTAWA z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i niektórych uprawnieniach pracowników (Dz. U. z 2023 r. poz. 343 oraz z 2024 r. poz. 123)

Art. 56.

1. Z przychodów uzyskanych ze zbycia akcji lub udziałów należących do Skarbu Państwa tworzy się państwowy fundusz celowy pod nazwą Fundusz Reprywatyzacji, na rachunku którego są gromadzone środki pochodzące ze sprzedaży 5% akcji należących do Skarbu Państwa w każdej ze spółek powstałych w wyniku komercjalizacji, środki z tytułu świadczeń należnych Skarbowi Państwa, o których mowa w art. 31 ust. 1, art. 31a oraz art. 39 ust. 3 ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o szczególnych zasadach usuwania skutków
-

Objaśnienie oznaczeń: *[] kursywa – tekst usunięty przez Sejm*

<> druk pogrubiony – tekst wstawiony przez Sejm

prawnych decyzji reprivatyzacyjnych dotyczących nieruchomości warszawskich, wydanych z naruszeniem prawa (Dz. U. z 2021 r. poz. 795), a także odsetki od środków na rachunku Funduszu, z przeznaczeniem na cele związane z zaspokajaniem roszczeń byłych właścicieli mienia przejętego przez Skarb Państwa oraz wypłatę odszkodowań lub zadośćuczynień, o których mowa w art. 33 ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o szczególnych zasadach usuwania skutków prawnych decyzji reprivatyzacyjnych dotyczących nieruchomości warszawskich, wydanych z naruszeniem prawa, poprzez:

- 1) wypłatę odszkodowań wynikających z prawomocnych wyroków i ugód sądowych oraz ostatecznych decyzji administracyjnych wydanych w związku z nacjonalizacją mienia;
  - 2) wypłatę odszkodowań przyznanych na podstawie art. 10 ustawy z dnia 23 lutego 1991 r. o uznaniu za nieważne orzeczeń wydanych wobec osób represjonowanych za działalność na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego (Dz. U. z 2021 r. poz. 1693);
  - 2a) wypłatę odszkodowań lub zadośćuczynień, o których mowa w art. 33 ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o szczególnych zasadach usuwania skutków prawnych decyzji reprivatyzacyjnych dotyczących nieruchomości warszawskich, wydanych z naruszeniem prawa;
  - 3) realizację porozumień zawieranych przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych oraz jednostki samorządu terytorialnego w sprawie dotacji celowych na rzecz jednostek samorządu terytorialnego przeznaczonych na dofinansowanie zaspokajania przez te jednostki roszczeń byłych właścicieli mienia przejętego przez Skarb Państwa, w szczególności przez wydanie rzeczy lub wypłatę świadczeń wynikających z prawomocnych wyroków i ugód sądowych oraz ostatecznych decyzji administracyjnych wydanych w związku z nacjonalizacją mienia;
  - 4) pokrycie kosztów postępowania sądowego i egzekucyjnego, w tym wynagrodzeń biegłych sądowych za sporządzanie ekspertyz, których koszty w wyroku ponosi pozwany - Skarb Państwa;
  - 5) pokrycie kosztów zastępstwa procesowego w sprawach prowadzonych poza granicami kraju;
  - 6) pokrycie kosztów wynagrodzeń wypłacanych na podstawie umów cywilnoprawnych w zakresie specjalistycznych opinii i analiz, w ramach realizacji celów, o których mowa w pkt 1-5.
- 1a. (uchylony).
- 1a¹. (uchylony).
- 1a². (uchylony).
- 1a³. (uchylony).

1b. (uchylony).

2. Dysponentem Funduszu, o którym mowa w ust. 1, jest minister właściwy do spraw finansów publicznych.

2a. (uchylony).

3. Przychody ze sprzedaży należących do Skarbu Państwa akcji i udziałów, stanowiących do dnia wejścia w życie ustawy z dnia 1 marca 2002 r. o zmianach w organizacji i funkcjonowaniu centralnych organów administracji rządowej i jednostek im podporządkowanych oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. poz. 253, z późn. zm.) rezerwę na cele uwłaszczenia, podmiot uprawniony do wykonywania praw z akcji należących do Skarbu Państwa, w rozumieniu art. 2 pkt 4a ustawy z dnia 16 grudnia 2016 r. o zasadach zarządzania mieniem państwowym, przekazuje na wyodrębniony rachunek ministra właściwego do spraw pracy. Środki te przeznacza się na finansowanie zadań ministra właściwego do spraw pracy na rzecz przeciwdziałania bezrobociu. Minister właściwy do spraw pracy może przekazać środki do:

1) Funduszu Pracy;

2) Banku Gospodarstwa Krajowego.

4. (uchylony).

4a. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może przekazywać, w terminie do dnia 31 stycznia każdego roku, z Funduszu, o którym mowa w ust. 1, na przychody budżetu państwa, nadwyżkę stanowiącą różnicę między przychodami tego Funduszu uzyskanymi w poprzednim roku budżetowym a sumą wydatków poniesionych w poprzednim roku budżetowym oraz planowanych do poniesienia w danym roku budżetowym na cele, o których mowa w ust. 1.

4b. (uchylony).

4c. (uchylony).

4d. (uchylony).

4d¹. Środki Funduszu, o którym mowa w ust. 1, mogą być przeznaczone na udzielanie przez Skarb Państwa, reprezentowany przez [*Prezesa Rady Ministrów*] <**ministra właściwego do spraw aktywów państwowych**> pożyczek na rzecz:

1) spółek z udziałem Skarbu Państwa lub państwowej osoby prawnej, w których ponad połowa akcji albo udziałów należy do Skarbu Państwa lub innych państwowych osób prawnych;

- 2) przedsiębiorców, w stosunku do których osoby, o których mowa w pkt 1, są przedsiębiorcami dominującymi, w rozumieniu art. 4 pkt 3 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów.
- 4d². Oprocentowanie pożyczek nie może być niższe niż maksymalna stawka oprocentowania środków przyjętych w depozyt przez Ministra Finansów określona według przepisów wydanych na podstawie art. 78g ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2022 r. poz. 1634, z późn. zm.) powiększona o jeden punkt procentowy.
- 4d³. W przypadku udzielenia pożyczki zgodnie z ust. 4d¹ i 4d², na rachunku Funduszu, o którym mowa w ust. 1, gromadzi się całość dochodów z tytułu odsetek oraz przychodów z tytułu spłaty pożyczek.
- 4e. Dotacja, o której mowa w ust. 1 pkt 3, może zostać udzielona, jeżeli pozwala na to stan środków finansowych zgromadzonych na rachunku Funduszu, o którym mowa w ust. 1, oraz jeżeli jednostka samorządu terytorialnego wykaże szczególne okoliczności uzasadniające udzielenie dotacji, w tym związane z jej sytuacją finansową, uniemożliwiającą samodzielne zaspokojenie roszczeń, o których mowa w ust. 1 pkt 3.
- 4f. Łączna wysokość dotacji, o których mowa w ust. 1 pkt 3, udzielonych w roku budżetowym nie może być wyższa niż 200 000 000 zł.
- 4g. Stan środków zgromadzonych na rachunku Funduszu, o którym mowa w ust. 1, nie może być niższy niż dwukrotność wydatków poniesionych w poprzednim roku budżetowym na cele, o których mowa w ust. 1 pkt 1, 2, 4, 5, 6.
5. (uchylony).
6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób postępowania w zakresie:
- 1) wypłaty odszkodowań, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2,
  - 1a) wypłaty odszkodowań lub zadośćuczynień, o których mowa w ust. 1 pkt 2a,
  - 2) udzielania dotacji, o których mowa w ust. 1 pkt 3,
  - 3) udzielania pożyczek, o których mowa w ust. 4d¹
- mając na względzie potrzebę zapewnienia prawidłowej gospodarki finansowej Funduszu, o którym mowa w ust. 1, oraz ochronę interesów Skarbu Państwa.
7. Z przychodów uzyskanych z prywatyzacji przeznaczają się, na zasadach i w trybie określonym w ustawie z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb

Państwa oraz niektóre osoby prawne (Dz. U. z 2022 r. poz. 1613 oraz z 2023 r. poz. 28) środki na rachunek rezerw poręczeniowych i gwarancyjnych Skarbu Państwa.

8. (uchylony).

Art. 69h.

1. Środki Funduszu, o którym mowa w art. 56 ust. 1, w latach 2019-2024 mogą być przeznaczane na nabywanie lub obejmowanie przez Skarb Państwa, reprezentowany przez *[Prezesa Rady Ministrów]* **<ministra właściwego do spraw aktywów państwowych>**, akcji w spółkach.
2. Do nabywania lub obejmowania akcji przez Skarb Państwa, reprezentowany przez *[Prezesa Rady Ministrów]* **<ministra właściwego do spraw aktywów państwowych>**, na podstawie ust. 1, stosuje się przepisy art. 9a i art. 9b ustawy z dnia 16 grudnia 2016 r. o zasadach zarządzania mieniem państwowym.
3. Na rachunku Funduszu, o którym mowa w art. 56 ust. 1, gromadzi się:
  - 1) całość przychodów z tytułu zbycia akcji nabytych, na podstawie ust. 1 oraz 5, ze środków Funduszu, o którym mowa w art. 56 ust. 1;
  - 2) dochody uzyskane z tytułu posiadania akcji nabytych, na podstawie ust. 1 oraz 5, ze środków Funduszu, o którym mowa w art. 56 ust. 1.
4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób postępowania w zakresie nabywania lub obejmowania przez Skarb Państwa, reprezentowany przez *[Prezesa Rady Ministrów]* **<ministra właściwego do spraw aktywów państwowych>**, akcji, na podstawie ust. 1, mając na względzie potrzebę zapewnienia prawidłowej gospodarki finansowej Funduszu, o którym mowa w art. 56 ust. 1, oraz ochronę interesów Skarbu Państwa.
5. Niezależnie od przepisów zawartych w ust. 1, w 2020 r. środki Funduszu, o którym mowa w art. 56 ust. 1, mogą zostać przeznaczone na objęcie przez Skarb Państwa, reprezentowany przez *[Prezesa Rady Ministrów]* **<ministra właściwego do spraw aktywów państwowych>**, akcji w spółce Agencja Rozwoju Przemysłu S.A.
6. Środki uzyskane przez Agencję Rozwoju Przemysłu S.A. w sposób, o którym mowa w ust. 5, zostaną przeznaczone na udzielanie przez Agencję Rozwoju Przemysłu S.A. pomocy publicznej dla przedsiębiorców, na udzielanie przez Agencję Rozwoju Przemysłu S.A. wsparcia niebędącego pomocą publiczną lub na realizację innych działań w celu przeciwdziałania skutkom COVID-19.

7. Do obejmowania akcji przez Skarb Państwa, reprezentowany przez *[Prezesa Rady Ministrów]* **<ministra właściwego do spraw aktywów państwowych>**, na podstawie ust. 5, nie stosuje się przepisu art. 9b ustawy z dnia 16 grudnia 2016 r. o zasadach zarządzania mieniem państwowym (Dz. U. z 2021 r. poz. 1933).
8. Łączna wartość środków przeznaczonych na objęcie akcji w spółce Agencja Rozwoju Przemysłu S.A. wynosi nie więcej niż 900 000 000 zł.
9. Agencja Rozwoju Przemysłu S.A. prowadzi odrębną ewidencję księgową dla działań, o których mowa w ust. 6, w tym jest obowiązana do prawidłowego przypisywania przychodów i kosztów na podstawie metod mających obiektywne uzasadnienie.
10. Zmiany planu finansowego Funduszu, o którym mowa w art. 56 ust. 1, mogą być dokonywane w roku 2020 mimo niespełnienia wymogów określonych w art. 29 ust. 10-12 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.
11. W latach 2021-2024 w planie finansowym Funduszu, o którym mowa w art. 56 ust. 1, mogą być dokonywane zmiany mimo niespełnienia wymogów określonych w art. 29 ust. 12 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.

USTAWA z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2024 r. poz. 266)

Art. 4f.

1. Świadczenie usług, o których mowa w art. 4 ust. 2, art. 4c, art. 4d ust. 1 oraz art. 4e ust. 1, nie może obniżać niezawodności dostarczania i jakości paliw gazowych lub energii poniżej poziomu określonego w odrębnych przepisach oraz powodować niekorzystnej zmiany cen lub stawek opłat za dostarczane paliwa gazowe lub energię i zakresu ich dostarczania odbiorcom przyłączonym do sieci, a także uniemożliwiać wywiązywanie się przez przedsiębiorstwa energetyczne z obowiązków w zakresie ochrony interesów odbiorców i ochrony środowiska.
2. Przepisów art. 4 ust. 2, art. 4c, art. 4d ust. 1 oraz art. 4e ust. 1 nie stosuje się do świadczenia usług przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych lub energii, magazynowania tych paliw i skraplania gazu ziemnego odbiorcom, jeżeli te paliwa lub energia byłyby dostarczane z systemu gazowego lub systemu elektroenergetycznego innego państwa, które nie nałożyło obowiązku świadczenia tych usług na działające w tym państwie przedsiębiorstwa, lub gdy

---

Objaśnienie oznaczeń: *[] kursywa – tekst usunięty przez Sejm*

<> druk pogrubiony – tekst wstawiony przez Sejm

odbiorca, do którego paliwa gazowe lub energia elektryczna miałyby być dostarczane, nie jest uznany za odbiorcę uprawnionego do korzystania z tych usług w tym państwie.

[3. W przypadku odmowy świadczenia usług, o których mowa w art. 4 ust. 2, art. 4c, art. 4d ust. 1 oraz art. 4e ust. 1, z powodu nieuznania odbiorcy za uprawnionego do wyboru sprzedawcy w jednym z dwóch państw członkowskich Unii Europejskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - będącym stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, Prezes Urzędu Regulacji Energetyki może, na uzasadniony wniosek odbiorcy lub sprzedawcy, zwrócić się, za pośrednictwem ministra właściwego do spraw energii, do Komisji Europejskiej o zobowiązanie państwa, w którym odmówiono świadczenia tych usług, do realizacji żądanej usługi.]

- <3. W przypadku odmowy świadczenia usług, o których mowa w art. 4 ust. 2, art. 4c, art. 4d ust. 1 oraz art. 4e ust. 1, z powodu nieuznania odbiorcy za uprawnionego do wyboru sprzedawcy w jednym z dwóch państw członkowskich Unii Europejskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – będącym stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, Prezes Urzędu Regulacji Energetyki może, na uzasadniony wniosek odbiorcy lub sprzedawcy, zwrócić się do Komisji Europejskiej o zobowiązanie państwa, w którym odmówiono świadczenia tych usług, do realizacji żądanej usługi, za pośrednictwem odpowiednio:**
- 1) ministra właściwego do spraw energii – w przypadku odmowy świadczenia usług w zakresie energii;**
  - 2) ministra właściwego do spraw gospodarki surowcami energetycznymi – w przypadku odmowy świadczenia usług w zakresie paliw gazowych.>**

Art. 6.

1. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji paliw lub energii przeprowadza kontrolę legalności pobierania paliw lub energii, kontrolę układów pomiarowo-rozliczeniowych, dotrzymania zawartych umów oraz prawidłowości rozliczeń, zwaną dalej "kontrolą".
2. Kontrolę przeprowadzają osoby upoważnione przez przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1, zwane dalej "kontrolującymi". Kontrolujący doręcza kontrolowanemu lub osobie przez niego upoważnionej upoważnienie do przeprowadzenia kontroli oraz okazuje legitymację służbową.

3. W razie nieobecności kontrolowanego lub osoby przez niego upoważnionej, upoważnienie do przeprowadzenia kontroli oraz legitymacja służbowa mogą być okazane innemu pracownikowi kontrolowanego, który może być uznany za osobę, o której mowa w art. 97 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny (Dz. U. z 2023 r. poz. 1610, 1615, 1890 i 1933) lub przywołanemu świadkowi. W takim przypadku upoważnienie doręcza się niezwłocznie kontrolowanemu, nie później jednak niż trzeciego dnia od dnia wszczęcia kontroli.
  4. Kontrolujący mają prawo:
    - 1) wstępu na teren nieruchomości lub do pomieszczeń, gdzie jest przeprowadzana kontrola, o ile przepisy innych ustaw nie stanowią inaczej;
    - 2) przeprowadzać, w ramach kontroli, niezbędne przeglądy urządzeń będących własnością przedsiębiorstwa energetycznego, wykonywać prace związane z ich eksploatacją lub naprawą oraz przeprowadzać ich badania i pomiary;
    - 3) zbierać i zabezpieczać dowody dotyczące nielegalnego pobierania paliw lub energii, a także naruszania przez odbiorcę warunków używania układu pomiarowo-rozliczeniowego oraz warunków umowy zawartej z przedsiębiorstwem energetycznym.
  5. Przebieg przeprowadzonej kontroli kontrolujący przedstawia w protokole kontroli.
  6. Protokół kontroli zawiera w szczególności:
    - 1) wskazanie nazwy albo imienia i nazwiska oraz adresu kontrolowanego;
    - 2) datę rozpoczęcia i zakończenia kontroli;
    - 3) imię, nazwisko i stanowisko służbowe kontrolującego;
    - 4) określenie przedmiotu i zakresu kontroli;
    - 5) opis stanu faktycznego ustalonego w trakcie kontroli;
    - 6) opis załączników;
    - 7) informację o pouczeniu kontrolowanego o prawie zgłaszania zastrzeżeń do protokołu oraz o prawie odmowy podpisania protokołu.
  7. Materiał dowodowy zgromadzony w toku kontroli stanowi załącznik do protokołu kontroli.
  8. Minister właściwy do spraw energii **<w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki surowcami energetycznymi>** określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób przeprowadzania kontroli, wzory protokołów kontroli i upoważnień do kontroli oraz wzór legitymacji, mając na uwadze sprawne przeprowadzanie kontroli.
  9. Rozporządzenie, o którym mowa w ust. 8, powinno określać w szczególności:
    - 1) przedmiot kontroli;
-

- 2) szczegółowe uprawnienia kontrolujących;
- 3) tryb przeprowadzania kontroli.

UWAGA:

użyte w art. 9 w ust. 1, w art. 11r, w art. 11s w ust. 5, w art. 15b w ust. 1, w art. 15f w ust. 2, w art. 15fa w ust. 1 i 2, w art. 15h w ust. 1 i w ust. 3 we wprowadzeniu do wyliczenia, w art. 16¹ w ust. 6, 7, 8, 10 i 12, w art. 32 w ust. 3, 6 i 7, w art. 32d w ust. 4, w art. 43f w ust. 1 w pkt 2 i w ust. 5, w art. 43fa, w art. 46 w ust. 1, w art. 62bd i w art. 62i w ust. 14, w różnym przypadku, wyrazy [minister właściwy do spraw energii] zastępuje się użytymi w odpowiednim przypadku wyrazami <minister właściwy do spraw gospodarki surowcami energetycznymi>

Art. 9.

1. Minister właściwy do spraw energii określi, w drodze rozporządzenia, szczególne warunki funkcjonowania systemu gazowego, biorąc pod uwagę: bezpieczeństwo i niezawodne funkcjonowanie tego systemu, równoprawne traktowanie użytkowników systemu gazowego, wymagania w zakresie ochrony środowiska oraz budowy i eksploatacji urządzeń, instalacji i sieci określone w odrębnych przepisach.
  2. Rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, powinno określać w szczególności:
    - 1) kryteria podziału na grupy podmiotów ubiegających się o przyłączenie do sieci;
    - 2) warunki przyłączenia do sieci, w tym wymagania techniczne w zakresie przyłączania do sieci instalacji skroplonego gazu ziemnego, instalacji magazynowych, sieci przesyłowych lub dystrybucyjnych oraz gazociągów bezpośrednich;
    - 3) sposób prowadzenia obrotu paliwami gazowymi;
    - 4) warunki świadczenia usług przesyłania, dystrybucji, magazynowania paliw gazowych i skraplania gazu ziemnego, prowadzenia ruchu sieciowego i eksploatacji sieci oraz korzystania z systemu gazowego i połączeń międzysystemowych;
    - 5) zakres, warunki i sposób bilansowania systemu gazowego oraz prowadzenia z użytkownikami tego systemu rozliczeń wynikających z niezbilansowania paliw gazowych dostarczonych i pobranych z systemu;
    - 6) zakres, warunki i sposób zarządzania ograniczeniami w systemie gazowym;
    - 7) warunki współpracy pomiędzy operatorami systemów gazowych, w tym z innymi przedsiębiorstwami energetycznymi, w zakresie prowadzenia ruchu sieciowego oraz postępowania w sytuacjach awaryjnych;
-

- 8) parametry jakościowe paliw gazowych i standardy jakościowe obsługi odbiorców;
  - 9) sposób załatwiania reklamacji.
3. Minister właściwy do spraw energii określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki funkcjonowania systemu elektroenergetycznego, biorąc pod uwagę: bezpieczeństwo i niezawodne funkcjonowanie tego systemu, równoprawne traktowanie użytkowników systemu elektroenergetycznego, wymagania w zakresie ochrony środowiska oraz budowy i eksploatacji urządzeń, instalacji lub sieci określone w odrębnych przepisach, a także zachęty do równoważenia ilości energii elektrycznej wynikającej z umów sprzedaży energii elektrycznej w zakresie energii elektrycznej dostarczonej lub pobranej oraz do zbilansowania ilości energii elektrycznej rzeczywiście dostarczanej lub pobieranej z wielkościami wynikającymi z tych umów.
4. Rozporządzenie, o którym mowa w ust. 3, powinno określać w szczególności:
- 1) kryteria podziału na grupy podmiotów ubiegających się o przyłączenie do sieci;
  - 2) warunki przyłączenia do sieci, w tym wymagania techniczne w zakresie przyłączania do sieci urządzeń wytwórczych, sieci dystrybucyjnych, urządzeń odbiorców końcowych, połączeń międzysystemowych oraz linii bezpośrednich;
  - 3) sposób prowadzenia obrotu energią elektryczną oraz procedurę zmiany sprzedawcy;
  - 4) warunki świadczenia usług przesyłania, dystrybucji energii elektrycznej, agregacji, prowadzenia ruchu sieciowego, eksploatacji sieci oraz korzystania z systemu elektroenergetycznego i połączeń międzysystemowych;
  - 5) zakres, warunki i sposób funkcjonowania rynku bilansującego energii elektrycznej oraz prowadzenia rozliczeń z podmiotami odpowiedzialnymi za bilansowanie i dostawcami usług bilansujących, w tym rozliczeń:
    - a) wynikających z niezbilansowania energii elektrycznej dostarczonej i pobranej z systemu,
    - b) z tytułu świadczenia usług bilansujących,
    - c) za rezerwę operacyjną w funkcji wyceny niedoboru energii elektrycznej, o której mowa w art. 44 ust. 3 zdanie trzecie rozporządzenia 2017/2195;
  - 6) zakres, warunki i sposób zarządzania ograniczeniami systemowymi oraz prowadzenia rozliczeń z tego tytułu, w tym sposób wyznaczania cen, po których rozlicza się wytwarzanie lub odbiór energii elektrycznej w związku z zarządzaniem ograniczeniami systemowymi;
  - 6a) zakres, warunki i sposób wykorzystania usług elastyczności przez operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego;

- 6b) sposób grupowania zasobów wykorzystywanych na potrzeby świadczenia usług bilansujących oraz usług elastyczności;
  - 7) sposób koordynacji planowania rozwoju systemu elektroenergetycznego;
  - 8) warunki współpracy między operatorami systemów elektroenergetycznych, w tym z innymi przedsiębiorstwami energetycznymi, w zakresie prowadzenia ruchu sieciowego, zarządzania przepływami i dysponowania mocą jednostek wytwórczych i innych zasobów użytkowników systemu, postępowania w sytuacjach awaryjnych oraz wykorzystywania usług elastyczności;
  - 8a) katalog usług systemowych niedotyczących częstotliwości;
  - 8b) specyfikację znormalizowanych produktów rynkowych na potrzeby świadczenia usług elastyczności;
  - 9) zakres i sposób przekazywania informacji między przedsiębiorstwami energetycznymi oraz między przedsiębiorstwami energetycznymi a odbiorcami;
  - 10) zakres i sposób przekazywania odbiorcom przez sprzedawcę informacji o strukturze paliw zużywanych do wytwarzania energii elektrycznej sprzedanej przez sprzedawcę w poprzednim roku;
  - 11) sposób informowania odbiorców przez sprzedawcę o miejscu, w którym są dostępne informacje o wpływie wytwarzania energii elektrycznej sprzedanej przez sprzedawcę w poprzednim roku na środowisko, co najmniej w zakresie emisji dwutlenku węgla i radioaktywnych odpadów;
  - 12) parametry jakościowe energii elektrycznej i standardy jakościowe obsługi odbiorców;
  - 13) sposób załatwiania reklamacji;
  - 14) zakres i sposób udostępniania użytkownikom sieci i operatorom innych systemów elektroenergetycznych, z którymi system przesyłowy jest połączony, informacji o:
    - a) warunkach świadczenia usług przesyłania energii elektrycznej niezbędnych do uzyskania dostępu do sieci przesyłowej, korzystania z tej sieci i krajowego systemu elektroenergetycznego oraz pracy krajowego systemu elektroenergetycznego, w tym w szczególności dotyczących realizacji obrotu transgranicznego, zarządzania siecią i bilansowania systemu, planowanych wyłączeniach jednostek wytwórczych przyłączonych do sieci przesyłowej oraz jednostek wytwórczych centralnie dysponowanych przyłączonych do koordynowanej sieci 110 kV, a także o ubytkach mocy tych jednostek wytwórczych,
    - b) ofertach bilansujących składanych dla jednostek wytwórczych, o których mowa w lit. a;
-

- 15) zakres i sposób informowania odbiorcy przez sprzedawcę o ilości zużytej przez tego odbiorcę energii elektrycznej w poprzednim roku oraz sposób informowania o miejscu, w którym są dostępne informacje o przykładowym zużyciu energii elektrycznej dla danej grupy przyłączeniowej odbiorców, środkach poprawy efektywności energetycznej w rozumieniu ustawy, o której mowa w art. 5 ust. 6c, i charakterystykach technicznych efektywnych energetycznie urządzeń.
- 4a. Minister właściwy do spraw klimatu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw energii i ministrem właściwym do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, szczególne:
- 1) wymagania techniczne w zakresie przyłączania mikroinstalacji do sieci oraz warunki jej współpracy z systemem elektroenergetycznym,
  - 2) warunki przyłączania mikroinstalacji do sieci oraz tryb:
    - a) wydawania warunków przyłączania dla tej instalacji,
    - b) dokonywania zgłoszenia przyłączenia mikroinstalacji, o którym mowa w art. 7 ust. 8d4 - ¹¹ biorąc pod uwagę potrzebę zwiększenia udziału energii elektrycznej z mikroinstalacji prosumentów energii odnawialnej, prosumentów zbiorowych energii odnawialnej lub prosumentów wirtualnych energii odnawialnej w bilansie energetycznym państwa, bezpieczeństwo i niezawodne funkcjonowanie systemu elektroenergetycznego oraz wymagania w zakresie budowy i eksploatacji urządzeń, instalacji i sieci.
5. (uchylony).
6. (uchylony).
7. Minister właściwy do spraw energii określi, w drodze rozporządzenia, szczególne warunki funkcjonowania systemów ciepłowniczych, biorąc pod uwagę: bezpieczeństwo i niezawodne funkcjonowanie tych systemów, równoprawne traktowanie odbiorców ciepła, wymagania w zakresie ochrony środowiska oraz budowy i eksploatacji urządzeń, instalacji i sieci określone w odrębnych przepisach.
8. Rozporządzenie, o którym mowa w ust. 7, powinno określać w szczególności:
- 1) kryteria podziału na grupy podmiotów ubiegających się o przyłączenie do sieci;
  - 2) warunki przyłączenia do sieci, w tym wymagania techniczne w zakresie przyłączania do sieci urządzeń wytwórczych i instalacji odbiorców;
  - 3) sposób prowadzenia obrotu ciepłem;
  - 4) warunki świadczenia usług przesyłania, dystrybucji ciepła, prowadzenia ruchu sieciowego i eksploatacji sieci;

- 5) zakres i sposób przekazywania informacji między przedsiębiorstwami energetycznymi oraz między przedsiębiorstwami energetycznymi a odbiorcami;
- 6) parametry jakościowe nośnika ciepła i standardy jakościowe obsługi odbiorców;
- 7) sposób załatwiania reklamacji.

[9. Minister właściwy do spraw energii, w odniesieniu do paliw gazowych i energii elektrycznej, powiadamia Komisję Europejską co 2 lata, w terminie do dnia 30 czerwca danego roku, o wszelkich zmianach w działaniach mających na celu realizację obowiązków w zakresie ochrony interesów odbiorców i ochrony środowiska oraz o wpływie tych zmian na konkurencję krajową i międzynarodową.]

<9. Minister właściwy do spraw energii – w odniesieniu do energii elektrycznej, oraz minister właściwy do spraw gospodarki surowcami energetycznymi – w odniesieniu do paliw gazowych, powiadamia Komisję Europejską co 2 lata, w terminie do dnia 30 czerwca danego roku, o wszelkich zmianach w działaniach mających na celu realizację obowiązków w zakresie ochrony interesów odbiorców i ochrony środowiska oraz o wpływie tych zmian na konkurencję krajową i międzynarodową.>

Art. 9c.

1. Operator systemu: przesyłowego, dystrybucyjnego, magazynowania paliw gazowych i skraplania gazu ziemnego lub operator systemu połączonego gazowego, odpowiednio do zakresu działania, stosując obiektywne i przejrzyste zasady zapewniające równe traktowanie użytkowników tych systemów oraz uwzględniając wymogi ochrony środowiska, jest odpowiedzialny za:
  - 1) bezpieczeństwo dostarczania paliw gazowych poprzez zapewnienie bezpieczeństwa funkcjonowania systemu gazowego i realizację umów z użytkownikami tego systemu;
  - 2) (uchylony);
  - 2a) zapobieganie powstawaniu ograniczeń w systemie gazowym, zarządzanie nimi i ich eliminowanie oraz świadczenie usług w sposób zapewniający maksymalne wykorzystanie zdolności systemu gazowego;
  - 3) eksploatację, konserwację i remonty sieci, instalacji i urządzeń, wraz z połączeniami z innymi systemami gazowymi, w sposób gwarantujący niezawodność funkcjonowania systemu gazowego;
  - 4) długoterminowe planowanie rozwoju zdolności systemu gazowego w celu zaspokajania uzasadnionych potrzeb w zakresie przesyłania paliw gazowych w obrocie krajowym i

---

Objaśnienie oznaczeń: [] kursywa – tekst usunięty przez Sejm

<> druk pogrubiony – tekst wstawiony przez Sejm

transgranicznym, dystrybucji tych paliw i ich magazynowania lub skraplania gazu ziemnego, a także w zakresie rozbudowy systemu gazowego, a tam gdzie ma to zastosowanie, rozbudowy połączeń z innymi systemami gazowymi;

- 5) współpracę z innymi operatorami systemów gazowych lub przedsiębiorstwami energetycznymi w celu niezawodnego i efektywnego funkcjonowania systemów gazowych, systemów gazowych wzajemnie połączonych oraz skoordynowania ich rozwoju, w tym współpracę w ramach ENTSO gazu, o którym mowa w art. 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) Nr 715/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie warunków dostępu do sieci przesyłowych gazu ziemnego i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1775/2005;
- 6) (uchylony);
- 7) zarządzanie przepływami paliw gazowych oraz utrzymanie parametrów jakościowych tych paliw w systemie gazowym i na połączeniach z innymi systemami gazowymi;
- 8) świadczenie usług niezbędnych do prawidłowego funkcjonowania systemu gazowego;
- 9) (uchylony);
- 10) dostarczanie użytkownikom systemu i operatorom innych systemów gazowych informacji o warunkach świadczenia usług przesyłania lub dystrybucji, usług magazynowania paliw gazowych lub usług skraplania gazu ziemnego, w tym o współpracy z połączonymi systemami gazowymi;
- 11) (uchylony).
- 12) realizację obowiązków wynikających z rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 715/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie warunków dostępu do sieci przesyłowych gazu ziemnego i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1775/2005 oraz obowiązków wynikających z rozporządzeń przyjętych na podstawie art. 8 oraz art. 23 rozporządzenia 715/2009.
- 1a. Operator systemu przesyłowego gazowego lub operator systemu połączonego gazowego w zakresie systemu przesyłowego, stosując obiektywne i przejrzyste zasady zapewniające równe traktowanie użytkowników tych systemów oraz uwzględniając wymogi ochrony środowiska, oprócz obowiązków, o których mowa w ust. 1, jest odpowiedzialny za:
  - 1) prowadzenie ruchu sieciowego w sposób skoordynowany i efektywny z zachowaniem wymaganej niezawodności dostarczania paliw gazowych i ich jakości;

- 2) bilansowanie systemu przesyłowego gazowego oraz prowadzenie z użytkownikami tego systemu rozliczeń wynikających z niezbilansowania paliw gazowych dostarczanych i pobieranych z systemu przesyłowego gazowego, w tym:
    - a) dostarczanie użytkownikom tego systemu danych dotyczących realizacji przez nich usług w zakresie niezbędnym do wykonywania ich obowiązków wynikających z instrukcji, o której mowa w art. 9g,
    - b) zapewnienie użytkownikom tego systemu mechanizmów umożliwiających podejmowanie działań zaradczych w celu uniknięcia niezbilansowania paliw gazowych dostarczonych i odebranych z systemu gazowego,
    - c) podawanie do wiadomości publicznej informacji o działaniach podjętych w celu bilansowania systemu gazowego, a także o poniesionych w związku z tym kosztach i przychodach;
  - 3) zarządzanie ograniczeniami systemowymi w systemie przesyłowym gazowym;
  - 4) dysponowanie mocą instalacji magazynowych i instalacji skroplonego gazu ziemnego w przypadkach określonych w ustawie o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym.
  - 1b. Operator systemu dystrybucyjnego gazowego lub systemu połączonego gazowego w zakresie systemów dystrybucyjnych, stosując obiektywne i przejrzyste zasady zapewniające równe traktowanie użytkowników tych systemów oraz uwzględniając wymogi ochrony środowiska, oprócz obowiązków, o których mowa w ust. 1, jest odpowiedzialny za:
    - 1) prowadzenie ruchu sieciowego w sposób skoordynowany i efektywny z zachowaniem wymaganej niezawodności dostarczania paliw gazowych i ich jakości;
    - 2) bilansowanie systemu dystrybucyjnego gazowego, z wyłączeniem prowadzenia rozliczeń wynikających z niezbilansowania paliw gazowych dostarczonych i pobranych z systemu gazowego;
    - 3) zarządzanie ograniczeniami systemowymi w systemie dystrybucyjnym;
    - 4) zakup paliw gazowych w celu pokrywania strat powstałych w sieci dystrybucyjnej podczas dystrybucji paliw gazowych tą siecią oraz stosowanie przejrzystych i niedyskryminacyjnych procedur rynkowych przy zakupie tego paliwa;
    - 5) zapewnienie warunków dla realizacji umów sprzedaży paliw gazowych zawartych przez odbiorców przyłączonych do sieci przez:
-

- a) budowę i eksploatację infrastruktury technicznej i informatycznej służącej pozyskiwaniu i transmisji danych pomiarowych, zapewniającej efektywną współpracę z innymi operatorami systemów i przedsiębiorstwami energetycznymi,
  - b) pozyskiwanie, przechowywanie, przetwarzanie i udostępnianie wybranemu przez odbiorcę sprzedawcy paliw gazowych oraz operatorowi systemu przesyłowego gazowego lub operatorowi systemu połączonego danych pomiarowych w zakresie pobranego przez odbiorcę paliwa gazowego, w formie uzgodnionej pomiędzy użytkownikami tego systemu,
  - c) w przypadku gdy dla obszaru dystrybucyjnego nie została przyjęta metoda, o której mowa w art. 9cb - opracowanie, aktualizację i udostępnianie odbiorcom oraz sprzedawcom ich profili obciążenia, o których mowa w art. 9cb ust. 3,
  - d) szacowanie ilości paliw gazowych pobranych z systemu dystrybucyjnego gazowego przy wykorzystaniu profili obciążenia, o których mowa w art. 9cb ust. 3,
  - e) udostępnianie odpowiednim użytkownikom systemu gazowego danych dotyczących planowanego i rzeczywistego zużycia paliw gazowych wyznaczonych na podstawie profili obciążenia dla uzgodnionych okresów rozliczeniowych,
  - f) zamieszczanie na swoich stronach internetowych oraz udostępnianie do publicznego wglądu w swoich siedzibach:
    - aktualnej listy sprzedawców paliw gazowych, z którymi operator systemu dystrybucyjnego gazowego zawarł umowy o świadczenie usług dystrybucji paliw gazowych,
    - informacji o sprzedawcy z urzędu paliw gazowych działającym na obszarze działania operatora systemu dystrybucyjnego gazowego,
    - wzorców umów zawieranych z użytkownikami systemu gazowego, w szczególności wzorców umów zawieranych z odbiorcami końcowymi oraz ze sprzedawcami paliw gazowych,
  - g) zapewnienie połączenia sieci gazowej, pośrednio lub bezpośrednio, z systemem przesyłowym gazowym znajdującym się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej - w przypadku gdy jest to niezbędne do zapewnienia bezpieczeństwa gazowego państwa.
- 1c. Operator systemu magazynowania paliw gazowych lub systemu połączonego gazowego w zakresie systemu magazynowania paliw gazowych, stosując obiektywne i przejrzyste zasady zapewniające równe traktowanie użytkowników tych systemów oraz uwzględniając wymogi ochrony środowiska, jest odpowiedzialny za:
- 1) dysponowanie mocą instalacji magazynowych;
  - 2) udostępnianie zainteresowanym podmiotom niewykorzystanej zdolności systemu magazynowania na zasadach ciągłych i przerywanych;
-

- 3) eksploatację instalacji magazynowej w sposób zoptymalizowany, niepowodujący nieuzasadnionych kosztów po stronie użytkowników tego systemu;
- 4) określanie ilości i jakości paliw gazowych wprowadzanych do instalacji magazynowych oraz odbieranych z tych instalacji przez użytkowników systemu oraz współpracę operatorską w tym zakresie, a także przekazywanie użytkownikom tego systemu i operatorom innych systemów odpowiednich danych;
- 5) prowadzenie pomiarów jakości i ilości gazu ziemnego wprowadzanego do instalacji magazynowych oraz odbieranego przez użytkowników tego systemu lub operatorów innych systemów gazowych;
- 6) publikowanie informacji o wykorzystaniu instalacji magazynowych oraz o dostępnej zdolności systemu magazynowania.

1d. Operator systemu skraplania gazu ziemnego lub systemu połączonego gazowego w zakresie systemu skraplania gazu ziemnego, stosując obiektywne i przejrzyste zasady zapewniające równe traktowanie użytkowników tych systemów oraz uwzględniając wymogi ochrony środowiska, jest odpowiedzialny za:

- 1) dysponowanie mocą instalacji skroplonego gazu ziemnego;
- 2) udostępnianie zainteresowanym podmiotom niewykorzystanej zdolności instalacji skroplonego gazu ziemnego na zasadach ciągłych i przerywanych;
- 3) eksploatację instalacji skroplonego gazu ziemnego w sposób zoptymalizowany, niepowodujący nieuzasadnionych kosztów po stronie użytkowników tego systemu;
- 4) określanie ilości i jakości gazu ziemnego wprowadzanego do instalacji skroplonego gazu ziemnego oraz odbieranego z tej instalacji przez użytkowników tego systemu oraz współpracę operatorską w tym zakresie, a także przekazywanie użytkownikom systemu skraplania gazu ziemnego i operatorom innych systemów odpowiednich danych;
- 5) publikowanie informacji o wykorzystaniu oraz o dostępnej zdolności instalacji skroplonego gazu ziemnego.

2. Operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego lub systemu połączonego elektroenergetycznego w zakresie systemu przesyłowego, stosując obiektywne i przejrzyste zasady zapewniające równe traktowanie użytkowników tych systemów oraz uwzględniając wymogi ochrony środowiska, jest odpowiedzialny za:

- 1) bezpieczeństwo dostarczania energii elektrycznej poprzez zapewnienie bezpieczeństwa funkcjonowania systemu elektroenergetycznego i odpowiedniej zdolności przesyłowej w sieci przesyłowej elektroenergetycznej;

- 2) prowadzenie ruchu sieciowego w sieci przesyłowej w sposób efektywny, przy zachowaniu wymaganej niezawodności dostarczania energii elektrycznej i jakości jej dostarczania oraz, we współpracy z operatorami systemów dystrybucyjnych elektroenergetycznych, koordynowanie prowadzenia ruchu sieciowego w koordynowanej sieci 110 kV;
- 3) eksploatację, konserwację i remonty sieci, instalacji i urządzeń, wraz z połączeniami z innymi systemami elektroenergetycznymi, w sposób gwarantujący niezawodność funkcjonowania systemu elektroenergetycznego;
- 4) zapewnienie długoterminowej zdolności systemu elektroenergetycznego w celu zaspokajania uzasadnionych potrzeb w zakresie przesyłania energii elektrycznej w obrocie krajowym i transgranicznym, w tym w zakresie rozbudowy sieci przesyłowej, a tam gdzie ma to zastosowanie, rozbudowy połączeń z innymi systemami elektroenergetycznymi;
- 5) współpracę z innymi operatorami systemów elektroenergetycznych, przedsiębiorstwami energetycznymi oraz z regionalnymi centrami koordynacyjnymi w celu niezawodnego i efektywnego funkcjonowania systemów elektroenergetycznych, skoordynowania ich rozwoju oraz pracy, z uwzględnieniem przepisów ustawy oraz przepisów prawa Unii Europejskiej, w tym rozporządzenia 2019/943;
- 5a) udział w opracowaniu ram współpracy w regionalnych centrach koordynacyjnych i między nimi;
- 6) dysponowanie mocą jednostek wytwórczych przyłączonych do sieci przesyłowej oraz jednostek wytwórczych o mocy osiągalnej równej 50 MW lub wyższej, przyłączonych do koordynowanej sieci 110 kV, uwzględniając umowy z użytkownikami systemu przesyłowego oraz techniczne ograniczenia w tym systemie;
- 7) zarządzanie zdolnościami przesyłowymi połączeń z innymi systemami elektroenergetycznymi;
- 8) zakup usług systemowych niezbędnych do prawidłowego funkcjonowania systemu elektroenergetycznego, niezawodności pracy tego systemu i utrzymania parametrów jakościowych energii elektrycznej oraz, we współpracy z operatorami systemów dystrybucyjnych elektroenergetycznych, koordynowanie korzystania z usług systemowych niedotyczących częstotliwości w koordynowanej sieci 110 kV;
- 8a) koordynowanie korzystania przez operatorów systemów dystrybucyjnych elektroenergetycznych z usług systemowych niedotyczących częstotliwości i usług elastyczności, mających wpływ na sieć przesyłową lub koordynowaną sieć 110 kV;

- 9) bilansowanie systemu elektroenergetycznego, określanie i zapewnianie dostępności odpowiednich rezerw mocy, zdolności przesyłowych i połączeń międzysystemowych na potrzeby równoważenia bieżącego zapotrzebowania na energię elektryczną z dostawami tej energii, zarządzanie ograniczeniami systemowymi oraz prowadzenie rozliczeń wynikających:
- a) ze świadczenia usług bilansujących oraz bilansowania handlowego,
  - b) z zarządzania ograniczeniami systemowymi,
  - c) z tytułu wyceny niedoboru rezerwy mocy;
- 9a) prowadzenie rynku bilansującego energii elektrycznej;
- 10) zarządzanie przepływami energii elektrycznej w systemie elektroenergetycznym przesyłowym, w sposób skoordynowany z innymi połączonymi systemami elektroenergetycznymi oraz, we współpracy z operatorami systemów dystrybucyjnych elektroenergetycznych, w koordynowanej sieci 110 kV, z uwzględnieniem technicznych ograniczeń w tym systemie;
- 11) zakup energii elektrycznej w celu pokrywania strat powstałych w sieci przesyłowej podczas przesyłania energii elektrycznej tą siecią oraz stosowanie przejrzystych i niedyskryminacyjnych procedur rynkowych przy zakupie tej energii;
- 12) udostępnianie użytkownikom sieci i operatorom innych systemów elektroenergetycznych, z którymi system przesyłowy jest połączony, informacji o:
- a) warunkach świadczenia usług przesyłania energii elektrycznej niezbędnych do uzyskania dostępu do sieci przesyłowej, korzystania z tej sieci i krajowego systemu elektroenergetycznego oraz pracy krajowego systemu elektroenergetycznego, w tym w szczególności dotyczących realizacji obrotu transgranicznego, zarządzania siecią i bilansowania systemu, planowanych wyłączeniach jednostek wytwórczych przyłączonych do sieci przesyłowej oraz jednostek wytwórczych centralnie dysponowanych przyłączonych do koordynowanej sieci 110 kV, a także o ubytkach mocy tych jednostek wytwórczych,
  - b) ofertach zintegrowanego procesu grafikowania;
- 13) opracowywanie planów działania na wypadek zagrożenia wystąpienia awarii o znacznych rozmiarach w systemie elektroenergetycznym oraz odbudowy tego systemu po wystąpieniu awarii;
- 14) realizację ograniczeń w dostarczaniu energii elektrycznej, wprowadzonych zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 11 ust. 6 i 7;
-

- 15) opracowywanie normalnego układu pracy sieci przesyłowej oraz, we współpracy z operatorami systemów dystrybucyjnych elektroenergetycznych, normalnego układu pracy sieci dla koordynowanej sieci 110 kV;
  - 16) opracowywanie prognoz zapotrzebowania na energię elektryczną i moc w systemie elektroenergetycznym, sporządzanie oceny wystarczalności zasobów na poziomie krajowym, o której mowa w art. 24 rozporządzenia 2019/943, oraz przekazywanie Europejskiej Sieci Operatorów Systemów Przesyłowych Energii Elektrycznej, o której mowa w art. 28 rozporządzenia 2019/943, zwanej dalej "ENTSO energii elektrycznej", danych niezbędnych do sporządzenia oceny wystarczalności zasobów na poziomie europejskim, zgodnie z rozdziałem IV tego rozporządzenia;
  - 17) określanie potrzeb rozwoju sieci przesyłowej i połączeń międzysystemowych, a także w zakresie budowy nowych źródeł wytwarzania energii elektrycznej;
  - 18) utrzymanie odpowiedniego poziomu bezpieczeństwa pracy sieci przesyłowej elektroenergetycznej;
  - 19) cyfryzację systemu przesyłowego oraz infrastruktury towarzyszącej w zakresie wykonywania zadań operatora określonych w ustawie;
  - 20) zarządzanie danymi, w tym rozwijanie systemów zarządzania danymi w zakresie wykonywania zadań określonych w przepisach prawa, z zapewnieniem cyberbezpieczeństwa i ochrony danych, zgodnie z ustawą z dnia 5 lipca 2018 r. o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa (Dz. U. z 2023 r. poz. 913), ustawą z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1781) oraz rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1, z późn. zm.), zwanym dalej "rozporządzeniem nr 2016/679
  - 21) zapewnienie odporności systemów informacyjnych, od których zależy wykonywanie obowiązków określonych w pkt 1-20 oraz świadczenie usług przez operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego, na działania naruszające poufność, integralność, dostępność i autentyczność przetwarzanych danych lub tych usług.
- 2a. Operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego jest obowiązany współpracować z operatorem systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego w utrzymywaniu odpowiedniego poziomu bezpieczeństwa pracy sieci przesyłowej elektroenergetycznej oraz technicznych rezerw zdolności dystrybucyjnych koordynowanej sieci 110 kV.

- 2aa. Operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego, w ramach wykonywanej działalności gospodarczej polegającej na przesyłaniu energii elektrycznej, może dokonywać odsprzedaży nadwyżek energii elektrycznej zakupionej w celu, o którym mowa w ust. 2 pkt 11, wynikających ze zmiany zapotrzebowania na tę energię, pod warunkiem dokonywania tej odsprzedaży na giełdach towarowych w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych, na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, zorganizowanej platformie obrotu prowadzonej przez spółkę prowadzącą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej giełdę towarową w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych lub w ramach jednolitego łączenia rynków dnia następnego i dnia bieżącego prowadzonych przez wyznaczonych operatorów rynku energii elektrycznej.
- 2b. Za usługi świadczone przez operatora systemu przesyłowego gazowego oraz operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego w przypadku, o którym mowa w art. 9h ust. 3 pkt 2, właściciel sieci przesyłowej nie pobiera opłat.
- 2c. Właścicielem połączeń krajowego systemu elektroenergetycznego albo gazowego z systemami odpowiednio elektroenergetycznymi albo gazowymi innych państw może być wyłącznie operator systemu przesyłowego albo operator systemu połączonego. Operator systemu przesyłowego oraz operator systemu połączonego są wyłącznie uprawnieni do budowy, posiadania i eksploatacji tych połączeń.
3. Operator systemu dystrybucyjnego lub systemu połączonego elektroenergetycznego w zakresie systemów dystrybucyjnych, stosując obiektywne i przejrzyste zasady zapewniające równe traktowanie użytkowników tych systemów oraz uwzględniając wymogi ochrony środowiska, jest odpowiedzialny za:
- 1) prowadzenie ruchu sieciowego w sieci dystrybucyjnej w sposób efektywny, z zachowaniem wymaganej niezawodności dostarczania energii elektrycznej i jakości jej dostarczania oraz we współpracy z operatorem systemu przesyłowego elektroenergetycznego, w obszarze koordynowanej sieci 110 kV;
  - 2) eksploatację, konserwację i remonty sieci dystrybucyjnej w sposób gwarantujący niezawodność funkcjonowania systemu dystrybucyjnego;
  - 3) zapewnienie rozbudowy sieci dystrybucyjnej w celu zaspokajania przyszłych, uzasadnionych potrzeb w zakresie usług dystrybucji;
  - 4) współpracę z innymi operatorami systemów elektroenergetycznych lub przedsiębiorstwami energetycznymi w celu zapewnienia spójności działania systemów elektroenergetycznych i
-

skoordynowania ich rozwoju, a także niezawodnego oraz efektywnego funkcjonowania tych systemów;

- 5) dysponowanie mocą jednostek wytwórczych przyłączonych do sieci dystrybucyjnej, z wyłączeniem jednostek wytwórczych o mocy osiągalnej równej 50 MW lub wyższej, przyłączonych do koordynowanej sieci 110 kV;
- 5a) zakup i wykorzystywanie usług systemowych niedotyczących częstotliwości niezbędnych do prawidłowego funkcjonowania systemu dystrybucyjnego, zapewnienie niezawodności pracy tego systemu i utrzymania parametrów jakościowych energii elektrycznej;
- 6) zarządzanie ograniczeniami sieciowymi i zarządzanie mocą bierną z uwzględnieniem warunków technicznych pracy sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej i jej współpracy z siecią przesyłową elektroenergetyczną;
- 7) zarządzanie przepływami energii elektrycznej w sieci dystrybucyjnej oraz współpracę z operatorem systemu przesyłowego elektroenergetycznego w zakresie zarządzania przepływami energii elektrycznej w koordynowanej sieci 110 kV;
- 8) zakup energii elektrycznej w celu pokrywania strat powstałych w sieci dystrybucyjnej podczas dystrybucji energii elektrycznej tą siecią oraz stosowanie przejrzystych i niedyskryminacyjnych procedur rynkowych przy zakupie tej energii;
- 8a) zakup i wykorzystanie usług elastyczności niezbędnych do prawidłowego funkcjonowania systemu dystrybucyjnego, zapewniających rzeczywisty udział wszystkich kwalifikujących się agregatorów oraz użytkowników systemu, w tym oferujących energię ze źródeł odnawialnych, zajmujących się odpowiedzialnością odbioru oraz magazynowaniem energii elektrycznej, zgodnych z zasadami koordynowania korzystania z tych usług przez operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego, w tym wymaganiami w zakresie planowania pracy systemu przesyłowego;
- 8b) współpracę z operatorem systemu przesyłowego elektroenergetycznego przy opracowywaniu zasad wykorzystywania usług elastyczności;
- 9) dostarczanie użytkownikom sieci i operatorom innych systemów elektroenergetycznych, z którymi system jest połączony, informacji o warunkach świadczenia usług dystrybucji energii elektrycznej oraz o zarządzaniu siecią, niezbędnych do uzyskania dostępu do sieci dystrybucyjnej i korzystania z tej sieci;
- 9a) umożliwienie realizacji umów sprzedaży energii elektrycznej zawartych przez odbiorców przyłączonych do sieci poprzez:

- a) budowę i eksploatację infrastruktury technicznej i informatycznej służącej pozyskiwaniu i transmisji danych pomiarowych oraz zarządzaniu nimi, zapewniającej efektywną współpracę z innymi operatorami i przedsiębiorstwami energetycznymi,
- b) pozyskiwanie, przechowywanie, przetwarzanie i udostępnianie, w uzgodnionej pomiędzy uczestnikami rynku energii formie, danych pomiarowych dla energii elektrycznej pobranej przez odbiorców wybranym przez nich sprzedawcom i podmiotom odpowiedzialnym za bilansowanie handlowe oraz operatorowi systemu przesyłowego,
- c) opracowywanie, aktualizację i udostępnianie odbiorcom oraz ich sprzedawcom ich standardowych profili zużycia, a także uwzględnianie zasad ich stosowania w instrukcji, o której mowa w art. 9g,
- d) udostępnianie danych dotyczących planowanego i rzeczywistego zużycia energii elektrycznej wyznaczonych na podstawie standardowych profili zużycia dla uzgodnionych okresów rozliczeniowych,
- e) wdrażanie warunków i trybu zmiany sprzedawcy energii elektrycznej oraz ich uwzględnianie w instrukcji, o której mowa w art. 9g,
- f) zamieszczanie na swoich stronach internetowych oraz udostępnianie do publicznego wglądu w swoich siedzibach:
  - aktualnej listy sprzedawców energii elektrycznej, z którymi operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego zawarł umowy o świadczenie usług dystrybucji energii elektrycznej,
  - informacji o sprzedawcy z urzędu energii elektrycznej działającym na obszarze działania operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego,
  - wzorców umów zawieranych z użytkownikami systemu, w szczególności wzorców umów zawieranych z odbiorcami końcowymi oraz ze sprzedawcami energii elektrycznej;
- 10) współpracę z operatorem systemu przesyłowego elektroenergetycznego przy opracowywaniu planów, o których mowa w ust. 2 pkt 13;
- 11) planowanie rozwoju sieci dystrybucyjnej z uwzględnieniem przedsięwzięć związanych z efektywnością energetyczną, zarządzaniem popytem na energię elektryczną lub rozwojem mocy wytwórczych, budową ogólnodostępnych stacji ładowania oraz infrastruktury ładowania drogowego transportu publicznego, w rozumieniu art. 2 pkt 3 ustawy z dnia 11 stycznia 2018 r. o elektromobilności i paliwach alternatywnych, przyłączanych do sieci dystrybucyjnej;

- 12) stosowanie się do warunków współpracy z operatorem systemu przesyłowego elektroenergetycznego w zakresie funkcjonowania koordynowanej sieci 110 kV, w tym w zakresie korzystania z usług systemowych nie dotyczących częstotliwości oraz usług elastyczności mających wpływ na sieć przesyłową lub koordynowaną sieć 110 kV;
  - 13) opracowywanie normalnego układu pracy sieci dystrybucyjnej w porozumieniu z sąsiednimi operatorami systemów dystrybucyjnych elektroenergetycznych oraz współpracę z operatorem systemu przesyłowego elektroenergetycznego przy opracowywaniu normalnego układu pracy sieci dla koordynowanej sieci 110 kV;
  - 14) utrzymanie odpowiedniego poziomu bezpieczeństwa pracy sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej oraz współpracę z operatorem systemu przesyłowego elektroenergetycznego lub systemu połączonego elektroenergetycznego w utrzymaniu odpowiedniego poziomu bezpieczeństwa pracy koordynowanej sieci 110 kV.
- 3a. Operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego, którego sieć dystrybucyjna nie posiada bezpośrednich połączeń z siecią przesyłową, realizuje określone w ustawie obowiązki w zakresie współpracy z operatorem systemu przesyłowego elektroenergetycznego lub systemu połączonego elektroenergetycznego za pośrednictwem operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego, z którego siecią jest połączony, który jednocześnie posiada bezpośrednie połączenie z siecią przesyłową.
4. Operatorzy systemu, o których mowa w ust. 1-3, wykonując działalność gospodarczą, są obowiązani w szczególności przestrzegać przepisów o ochronie informacji niejawnych i innych informacji prawnie chronionych.
- 4a. Operatorzy systemu, o których mowa w ust. 1-3, oraz właściciel sieci przesyłowej są obowiązani zachować poufność informacji handlowych, które uzyskali w trakcie wykonywania działalności oraz zapobiegać ujawnianiu, w sposób dyskryminacyjny, informacji o własnej działalności, które mogą powodować korzyści handlowe. W tym celu właściciel sieci przesyłowej oraz pozostała część przedsiębiorstwa nie mogą korzystać ze wspólnych służb, w szczególności wspólnej obsługi prawnej, za wyjątkiem obsługi administracyjnej lub informatycznej. Obowiązek ten nie dotyczy przedsiębiorstw, o których mowa w art. 9d ust. 7.
- 4b. W przypadku zakupu lub sprzedaży paliw gazowych lub energii elektrycznej przez przedsiębiorstwa powiązane, operatorzy systemu, o których mowa w ust. 1-3, nie mogą wykorzystywać w niewłaściwy sposób informacji handlowych podlegających ochronie, uzyskanych od osób trzecich w trakcie wykonywanej działalności.
-

5. Jeżeli do realizacji zadań, o których mowa w ust. 1-3, jest niezbędne korzystanie przez operatora systemu przesyłowego lub dystrybucyjnego z sieci, instalacji lub urządzeń należących do innych operatorów systemów lub przedsiębiorstw energetycznych, udostępnienie tych sieci, instalacji lub urządzeń następuje na zasadach określonych w ustawie oraz na warunkach określonych w umowie o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych lub energii elektrycznej.
- 5a. (uchylony).
- 5b. (uchylony).
6. Operator systemu elektroenergetycznego, w obszarze swojego działania, jest obowiązany zapewnić wszystkim podmiotom, w zakresie wskazanym w art. 12 i art. 13 rozporządzenia 2019/943, pierwszeństwo w świadczeniu usług przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii oraz w wysokosprawnej kogeneracji, z zachowaniem niezawodności i bezpieczeństwa krajowego systemu elektroenergetycznego.
- 6a. (uchylony).
- 6b. W przypadku wyznaczenia operatora systemu przesyłowego gazowego, operatora systemu dystrybucyjnego gazowego albo operatora systemu połączonego gazowego na sieci niebędącej jego własnością, operator ten, w obszarze swojego działania, jest odpowiedzialny za wydawanie warunków przyłączenia oraz zawarcie i realizację umowy o przyłączenie do sieci. Operator systemu przesyłowego gazowego albo operator systemu połączonego gazowego, o którym mowa w zdaniu pierwszym, jest odpowiedzialny również za sporządzanie planu rozwoju w zakresie zaspokojenia obecnego i przyszłego zapotrzebowania na paliwa gazowe oraz ustalanie taryfy dla paliw gazowych i jej przedkładanie Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki.
7. Operator systemu elektroenergetycznego, w obszarze swojego działania, jest obowiązany do odbioru energii elektrycznej wytworzonej w wysokosprawnej kogeneracji w źródłach znajdujących się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przyłączonych bezpośrednio do sieci tego operatora.
- 7a. W celu równoważenia dostaw energii elektrycznej z zapotrzebowaniem na tę energię lub zapewnienia bezpieczeństwa pracy sieci elektroenergetycznej operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego może, w przypadkach, o których mowa w art. 13 ust. 3 rozporządzenia 2019/943, oraz na zasadach, wskazanych w art. 13 ust. 6 tego rozporządzenia, wydać:
-

- 1) bezpośrednio wytwórcy przyłączonemu do sieci przesyłowej lub posiadaczowi magazynu energii elektrycznej przyłączonemu do sieci przesyłowej lub
  - 2) za pośrednictwem i w koordynacji z operatorem systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego bezpośrednio połączonego z siecią przesyłową - wytwórcy przyłączonemu do tej sieci dystrybucyjnej lub posiadaczowi magazynu energii elektrycznej przyłączonemu do sieci dystrybucyjnej
- polecenie wyłączenia jednostki wytwórczej wykorzystującej energię wiatru lub słońca lub zmniejszenia mocy wytwarzanej przez tę jednostkę wytwórczą, lub wyłączenia magazynu energii elektrycznej lub zmiany mocy pobieranej lub wprowadzanej przez ten magazyn, podlegające rekompensacie finansowej, o której mowa w art. 13 ust. 7 rozporządzenia 2019/943.
- 7b. W celu zapewnienia bezpieczeństwa pracy sieci elektroenergetycznej operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego może, w przypadkach, o których mowa w art. 13 ust. 3 rozporządzenia 2019/943, oraz na zasadach określonych w art. 13 ust. 6 tego rozporządzenia, w koordynacji z operatorem systemu przesyłowego elektroenergetycznego wydać:
- 1) bezpośrednio wytwórcy przyłączonemu do jego sieci lub posiadaczowi magazynu energii elektrycznej przyłączonemu do jego sieci lub
  - 2) za pośrednictwem innego operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego, wytwórcy przyłączonemu do sieci tego operatora lub posiadaczowi magazynu energii elektrycznej przyłączonemu do sieci tego operatora, którego sieć dystrybucyjna nie jest bezpośrednio połączona z siecią przesyłową, a sieci obu operatorów posiadają bezpośrednie połączenie
- polecenie wyłączenia jednostki wytwórczej wykorzystującej energię wiatru lub słońca, przyłączonej do sieci dystrybucyjnej, lub zmniejszenia mocy wytwarzanej przez tę jednostkę wytwórczą, lub wyłączenia magazynu energii elektrycznej lub zmiany mocy pobieranej lub wprowadzanej przez ten magazyn, podlegające rekompensacie finansowej, o której mowa w art. 13 ust. 7 rozporządzenia 2019/943.
- 7c. Operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego wydaje wytwórcy polecenie, o którym mowa w ust. 7a, w celu:
- 1) równoważenia dostaw energii elektrycznej z zapotrzebowaniem na tę energię, w odniesieniu do jednostek wytwórczych wykorzystujących energię wiatru lub słońca, których moc zainstalowana mieści się w następujących przedziałach:
-

- a) 400 kW i większej,
  - b) 200 kW i mniejszej niż 400 kW,
  - c) większej niż 50 kW i mniejszej niż 200 kW
- począwszy od jednostek wytwórczych, których moc zainstalowana mieści się w przedziale, o którym mowa w lit. a, dążąc do minimalizacji prognozowanego kosztu zmniejszenia wytwarzania mocy, wyznaczanego jako suma rekompensat finansowych, o których mowa w art. 13 ust. 7 rozporządzenia 2019/943, przy spełnieniu warunków bezpieczeństwa pracy sieci elektroenergetycznej oraz technicznego ograniczenia pracy jednostek wytwórczych, oraz
- 2) zapewnienia bezpieczeństwa pracy sieci elektroenergetycznej, kierując się kryterium wielkości zmniejszenia mocy wytwarzanej przez jednostki wytwórcze wykorzystujące energię wiatru lub słońca, dąży do minimalizacji tego zmniejszenia.
- 7d. Operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego, wydając polecenie wytwórcy, o którym mowa w ust. 7b, w celu zapewnienia bezpieczeństwa pracy sieci elektroenergetycznej, kieruje się kryterium wielkości zmniejszenia mocy wytwarzanej przez jednostki wytwórcze wykorzystujące energię wiatru lub słońca, dążąc do minimalizacji tego zmniejszenia. Operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego informuje operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego o planowanym wyłączeniu jednostki wytwórczej lub zmniejszeniu mocy wytwarzanej przez jednostkę wytwórczą niezwłocznie po zidentyfikowaniu takiej potrzeby.
- 7e. Operator systemu elektroenergetycznego, wydając posiadaczowi magazynu energii elektrycznej polecenie, o którym mowa w ust. 7a lub 7b, kieruje się kryteriami określonymi w instrukcji, o której mowa w art. 9g ust. 1.
- 7f. Przepisu ust. 7a w zakresie równoważenia dostaw energii elektrycznej z zapotrzebowaniem na tę energię nie stosuje się do jednostek wytwórczych, o których mowa w:
- 1) ust. 7c pkt 1 lit. a i b, niewyposażonych w układy regulacji mocy czynnej zapewniającej zdolność do płynnej redukcji wytwarzanej mocy czynnej,
  - 2) ust. 7c pkt 1 lit. c, niewyposażonych w układy umożliwiające zaprzestanie generacji mocy czynnej lub zapewniające zdolność do płynnej redukcji wytwarzanej mocy czynnej
- dla których z przepisów wydanych na podstawie art. 9 ust. 3 i 4, aktów prawnych wydanych na podstawie art. 59-61 rozporządzenia 2019/943, z metod, warunków, wymogów i zasad dotyczących wymagań technicznych dla jednostek wytwórczych, ustanowionych na

podstawie tych aktów prawnych, lub wydanych warunków przyłączenia, lub instrukcji, o której mowa w art. 9g ust. 1, nie wynika wymóg wyposażenia w takie układy.

- 7g. Rekompensata finansowa, o której mowa w art. 13 ust. 7 rozporządzenia 2019/943, nie przysługuje w przypadku wyłączenia jednostki wytwórczej lub zmniejszenia wytwarzania mocy przez tę jednostkę, lub wyłączenia magazynu energii elektrycznej lub zmniejszenia pobieranej lub wprowadzanej mocy przez ten magazyn, jeżeli umowa o przyłączenie jednostki wytwórczej lub magazynu energii elektrycznej zawiera postanowienia skutkujące brakiem gwarancji niezawodnych dostaw energii elektrycznej.
- 7h. Rekompensata finansowa, o której mowa w art. 13 ust. 7 rozporządzenia 2019/943, nie przysługuje w przypadku ograniczenia mocy wprowadzanej do sieci elektroenergetycznej w okresach doby w poszczególnych miesiącach roku, na zasadach wskazanych w umowie o przyłączenie zgodnie z art. 7 ust. 2f.
- 7i. Do zasad wydawania poleceń wyłączenia instalacji, o której mowa w art. 7 ust. 2f, oraz do zmniejszenia mocy wytwarzanej przez tę instalację, obliczania i wypłaty rekompensaty finansowej, o której mowa w art. 13 ust. 7 rozporządzenia 2019/943, żądania wypłaty, a także jej rozliczenia przez operatora systemu elektroenergetycznego stosuje się odpowiednio przepisy ust. 7a- 7f i 7j - 7m.
- 7j. Rekompensatę finansową, o której mowa w art. 13 ust. 7 rozporządzenia 2019/943:
- 1) oblicza i wypłaca operator systemu elektroenergetycznego, do którego sieci jest przyłączony wytwórca lub posiadacz magazynu energii elektrycznej, którego dotyczyło polecenie, o którym mowa w ust. 7a lub 7b,
  - 2) w przypadku, o którym mowa w ust. 7a pkt 2 lub ust. 7b pkt 2, oblicza i wypłaca operator systemu elektroenergetycznego, za pośrednictwem którego jest przekazywane polecenie, o którym mowa w ust. 7a lub 7b, działając w imieniu własnym, lecz na rzecz operatora systemu elektroenergetycznego wydającego polecenie
- przy czym rekompensata finansowa, o której mowa w art. 13 ust. 7 tego rozporządzenia, jest rozliczana w ramach umowy o świadczenie usług przesyłania albo umowy o świadczenie usług dystrybucji energii elektrycznej, zgodnie z warunkami określonymi w instrukcji, o której mowa w art. 9g ust. 1.
- 7k. Żądanie wypłaty rekompensaty finansowej, o której mowa w art. 13 ust. 7 rozporządzenia 2019/943, wraz z danymi stanowiącymi podstawę ustalenia wysokości tej rekompensaty zgłasza się operatorowi systemu elektroenergetycznego, do którego sieci jest przyłączony wytwórca lub posiadacz magazynu energii elektrycznej, w terminie i zgodnie z warunkami
-

określonymi w instrukcji, o której mowa w art. 9g ust. 1. Roszczenie o wypłatę rekompensaty finansowej wygasa, jeżeli nie zostanie zgłoszone przed upływem 180 dni od ostatniego dnia miesiąca kalendarzowego, w którym zostało wykonane polecenie tego operatora skutkujące obowiązkiem wypłaty rekompensaty finansowej, o której mowa w art. 13 ust. 7 rozporządzenia 2019/943.

- 7l. Operator systemu elektroenergetycznego, który wydał polecenie, o którym mowa w ust. 7a lub 7b, zwraca środki finansowe z tytułu rekompensaty finansowej, o której mowa w art. 13 ust. 7 rozporządzenia 2019/943, wypłacone przez operatora systemu elektroenergetycznego, o którym mowa w ust. 7j pkt 2.
- 7m. W przypadku rekompensat finansowych, o których mowa w art. 13 ust. 7 rozporządzenia 2019/943, należnych wytwórcy lub posiadaczowi magazynu energii elektrycznej przyłączonemu do koordynowanej sieci 110 kV instrukcja, o której mowa w art. 9g ust. 1, określa kryteria i zasady ustalania, który z operatorów systemu elektroenergetycznego jest uznawany za wydającego polecenie i zobowiązanego do zapłaty rekompensaty finansowej, uwzględniając obowiązek stosowania się przez operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego do warunków współpracy z operatorem systemu przesyłowego elektroenergetycznego w zakresie funkcjonowania koordynowanej sieci 110 kV, o którym mowa w ust. 3 pkt 12.
- 7n. Operator systemu elektroenergetycznego, do którego sieci przyłączony jest wytwórca lub posiadacz magazynu energii elektrycznej, którego dotyczyło polecenie, przekazuje operatorowi systemu elektroenergetycznego, który wydał polecenie, dane umożliwiające weryfikację obliczania rekompensaty finansowej, o której mowa w art. 13 ust. 7 rozporządzenia 2019/943, w tym informacje, czy i w jakim zakresie umowa o przyłączenie jednostki wytwórczej lub magazynu energii elektrycznej zawiera postanowienia skutkujące brakiem gwarancji niezawodnych dostaw energii elektrycznej, o których mowa w art. 7 ust. 2e. Zakres oraz terminy przekazywania danych określa instrukcja, o której mowa w art. 9g ust. 1.
- 7o. Operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego w terminie 14 dni od dnia zawarcia lub zmiany umowy o świadczenie usług dystrybucji energii elektrycznej z wytwórcą lub posiadaczem magazynu energii elektrycznej przekazuje operatorowi systemu przesyłowego elektroenergetycznego dane dotyczące przyłączonych do jego sieci jednostek wytwórczych lub magazynów energii elektrycznej, niezbędne do wydawania i wykonywania poleceń, o których mowa w ust. 7a, w tym informacje, czy i w jakim zakresie

umowa o przyłączenie jednostki wytwórczej lub magazynu energii elektrycznej zawiera postanowienia skutkujące brakiem gwarancji niezawodnych dostaw energii elektrycznej, o których mowa w art. 7 ust. 2e.

7p. Operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego, którego sieć dystrybucyjna nie posiada bezpośrednich połączeń z siecią przesyłową, w terminie 14 dni od dnia zawarcia lub zmiany umowy o świadczenie usług dystrybucji energii elektrycznej z wytwórcą lub posiadaczem magazynu energii elektrycznej, przekazuje operatorowi systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego, którego sieć posiada bezpośrednie połączenie z siecią przesyłową, dane dotyczące przyłączonych do jego sieci jednostek wytwórczych oraz magazynów energii elektrycznej, niezbędne do wydawania i wykonywania poleceń, o których mowa w ust. 7a lub 7b, w tym informacje, czy i w jakim zakresie umowa o przyłączenie jednostki wytwórczej lub magazynu energii elektrycznej zawiera postanowienia skutkujące brakiem gwarancji niezawodnych dostaw energii elektrycznej, o których mowa w art. 7 ust. 2e.

7q. Operator systemu elektroenergetycznego przekazuje Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki sprawozdanie, o którym mowa w art. 13 ust. 4 rozporządzenia 2019/943, w terminie do dnia 1 marca każdego roku.

8. Operator systemu przesyłowego lub dystrybucyjnego za korzystanie z krajowego systemu elektroenergetycznego pobiera opłaty na warunkach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 46 ust. 3 i 4, a także może żądać od odbiorców przyłączonych do systemu elektroenergetycznego informacji o ilości energii elektrycznej zużywanej przez tych odbiorców, służącej do obliczenia tej opłaty.

9. *[Operator systemu przesyłowego, odpowiednio do zakresu działania, przekazuje ministrowi właściwemu do spraw energii, do dnia 31 marca każdego roku, informacje za poprzedni rok kalendarzowy o realizacji zadań w zakresie bezpieczeństwa funkcjonowania systemu gazowego lub systemu elektroenergetycznego, w szczególności dotyczące:]*

<Operator systemu przesyłowego, odpowiednio do zakresu działania, do dnia 31 marca każdego roku, przekazuje ministrowi właściwemu do spraw energii informacje za poprzedni rok kalendarzowy o realizacji zadań w zakresie bezpieczeństwa funkcjonowania systemu elektroenergetycznego oraz ministrowi właściwemu do spraw gospodarki surowcami energetycznymi informacje za poprzedni rok kalendarzowy o realizacji zadań w zakresie bezpieczeństwa funkcjonowania systemu gazowego, w szczególności dotyczące:>

- 1) zdolności przesyłowych sieci oraz mocy źródeł przyłączonych do tej sieci;
  - 2) jakości i poziomu utrzymania sieci;
  - 3) podejmowanych działań mających na celu pokrywanie szczytowego zapotrzebowania na paliwa gazowe lub energię elektryczną, w tym, w przypadku wystąpienia przerw w dostarczaniu tych paliw lub energii do sieci;
  - 4) sporządzanych planów w zakresie określonym w pkt 1-3.
- 9a. Operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego lub systemu połączonego elektroenergetycznego, odpowiednio do zakresu działania, przekazuje ministrowi właściwemu do spraw energii, co 2 lata, w terminie do dnia 31 marca danego roku, informacje w zakresie objętym sprawozdaniem, o którym mowa w art. 15b. Sporządzając informacje dotyczące oceny połączeń międzysystemowych z sąsiednimi krajami, należy uwzględnić opinie operatorów systemów przesyłowych elektroenergetycznych tych krajów.
- 9b. Użytkownicy systemu elektroenergetycznego, w szczególności operatorzy systemów dystrybucyjnych elektroenergetycznych, przedsiębiorstwa energetyczne i odbiorcy końcowi są obowiązani przekazywać operatorowi systemu przesyłowego elektroenergetycznego lub systemu połączonego elektroenergetycznego, na jego wniosek, dane niezbędne do sporządzenia informacji, o których mowa w ust. 9a, oraz do sporządzenia oceny wystarczalności zasobów na poziomie krajowym, o której mowa w art. 15i ust. 1, z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych lub innych informacji prawnie chronionych.
10. Operatorzy systemów przesyłowych współdziałają z Komisją Europejską w sprawach dotyczących rozwoju transeuropejskich sieci przesyłowych.
- 10a. Operatorzy systemów przesyłowych współpracują z operatorami systemów przesyłowych innych państw członkowskich Unii Europejskiej w celu stworzenia co najmniej jednego zintegrowanego systemu na poziomie regionalnym dla alokacji zdolności przesyłowych i kontrolowania bezpieczeństwa systemu.
11. Operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego przekazuje Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki, w terminie do 15 dnia miesiąca następującego po zakończeniu kwartału, informacje o ilości energii elektrycznej importowanej w danym kwartale z państw niebędących członkami Unii Europejskiej.
12. (uchylony).

13. Operator systemu przesyłowego gazowego albo operator systemu połączonego gazowego może zawrzeć umowę dotyczącą eksploatacji gazociągu międzysystemowego, o którym mowa w art. 3 pkt 11d lit. b, w zakresie, w jakim umowa ta jest zgodna z przepisami niniejszej ustawy i decyzjami Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki wydanymi w stosunku do tego operatora.
14. Operator systemu przesyłowego gazowego albo operator systemu połączonego gazowego przekazuje Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki informację o zawarciu i każdorazowej zmianie umowy, o której mowa w ust. 13, oraz kopię tej umowy lub jej każdorazowej zmiany, w terminie 14 dni od dnia zawarcia tej umowy lub dokonania jej zmiany.

Art. 9ca.

1. Operator systemu przesyłowego gazowego, operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego i działające w formie spółki akcyjnej przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem paliw ciekłych, o którym mowa w art. 3 pkt 4 lit. b, którego jedynym akcjonariuszem jest Skarb Państwa, obowiązane są do opracowywania z własnej inicjatywy lub po *[otrzymaniu wystąpienia ministra właściwego do spraw energii lub Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki]* **<po otrzymaniu wystąpienia Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki lub odpowiednio ministra właściwego do spraw energii albo ministra właściwego do spraw gospodarki surowcami energetycznymi>**, o którym mowa w art. 15ba, koncepcji, metodyk, analiz, prognoz, raportów lub narzędzi, a także realizacji projektów badawczych, dotyczących społeczno-ekonomicznych aspektów transformacji energetycznej lub zapewnienia bezpieczeństwa energetycznego kraju.
2. W celu realizacji obowiązków, o których mowa w ust. 1, operator systemu przesyłowego gazowego, operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego i działające w formie spółki akcyjnej przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem paliw ciekłych, o którym mowa w art. 3 pkt 4 lit. b, którego jedynym akcjonariuszem jest Skarb Państwa, tworzą wspólnie, wraz z instytutem badawczym w rozumieniu ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych, centrum naukowo-przemysłowe, o którym mowa w art. 38 tej ustawy.
3. Koszty realizacji obowiązków, o których mowa w ust. 1, w tym koszty centrum naukowo-przemysłowego utworzonego zgodnie z ust. 2, ponoszone przez operatora systemu przesyłowego gazowego i operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego nie stanowią kosztów uzasadnionych, o których mowa w art. 45 ust. 1 pkt 2.

Art. 9i.

1. Sprzedawców z urzędu wyłania Prezes Urzędu Regulacji Energetyki w drodze przetargu. W przetargu mogą uczestniczyć przedsiębiorstwa energetyczne posiadające koncesje na obrót paliwami gazowymi lub energią elektryczną.
2. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki ogłasza, organizuje i przeprowadza przetarg.
3. W ogłoszeniu o przetargu określa się:
  - 1) zakres usług kompleksowych będących przedmiotem przetargu;
  - 2) nazwę i siedzibę operatora systemu przesyłowego lub operatora systemu dystrybucyjnego oraz obszar, dla którego będzie wyłoniony sprzedawca z urzędu;
  - 3) miejsce i termin udostępnienia dokumentacji przetargowej.
4. Ogłoszenie o przetargu Prezes Urzędu Regulacji Energetyki publikuje w Biuletynie Urzędu Regulacji Energetyki.
5. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki określa w dokumentacji przetargowej warunki, jakie powinno spełniać przedsiębiorstwo energetyczne uczestniczące w przetargu, oraz wymagania, jakim powinna odpowiadać oferta, a także kryteria oceny ofert; w dokumentacji przetargowej mogą być określone warunki wykonywania działalności gospodarczej w zakresie świadczenia usług kompleksowych przez sprzedawcę z urzędu.
6. Określając w dokumentacji przetargowej kryteria oceny ofert oraz dokonując wyboru oferty na sprzedawcę z urzędu, Prezes Urzędu Regulacji Energetyki kieruje się:
  - 1) doświadczeniem oferenta i efektywnością ekonomiczną wykonywanej przez niego działalności gospodarczej;
  - 2) warunkami technicznymi oraz wysokością środków finansowych, jakie posiada oferent, niezbędnymi do realizacji zadań sprzedawcy z urzędu.
7. Dokumentacja przetargowa jest udostępniana za opłatą, która nie może przekroczyć kosztów wykonania dokumentacji; opłata jest pobierana przez Urząd Regulacji Energetyki.
8. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki, w drodze decyzji, unieważnia przetarg, jeżeli zostały rażąco naruszone przepisy prawa.
9. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki uznaje, w drodze decyzji, przetarg za nierozstrzygnięty, jeżeli:
  - 1) żaden z uczestników nie spełnił warunków uczestnictwa w przetargu;
  - 2) w terminie wskazanym w dokumentacji przetargowej do przetargu nie przystąpiło żadne przedsiębiorstwo energetyczne.

10. W przypadku niewyłonienia w drodze przetargu sprzedawcy z urzędu, Prezes Urzędu Regulacji Energetyki, na okres 12 miesięcy, wyznacza z urzędu, w drodze decyzji, tego sprzedawcę, biorąc pod uwagę możliwość wypełnienia przez niego obowiązków określonych w ustawie, oraz określa obszar wykonywania przez niego działalności gospodarczej.
11. Po wyłonieniu, w drodze przetargu, lub wyznaczeniu sprzedawcy z urzędu, Prezes Urzędu Regulacji Energetyki dokonuje zmian w koncesji udzielonej przedsiębiorstwu energetycznemu wyłoniionemu lub wyznaczonemu na tego sprzedawcę, określając w niej:
- 1) warunki wykonywania działalności gospodarczej w zakresie świadczenia usług kompleksowych;
  - 2) przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją paliw gazowych lub energii elektrycznej, będące operatorem systemu, do którego są przyłączeni odbiorcy paliw gazowych lub energii elektrycznej w gospodarstwie domowym niekorzystającym z prawa wyboru sprzedawcy.
12. Minister właściwy do spraw energii **<w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki surowcami energetycznymi>** określi, w drodze rozporządzenia, tryb ogłaszania przetargu zapewniający właściwe poinformowanie o przetargu podmiotów nim zainteresowanych oraz szczegółowe wymagania co do zawartości dokumentacji przetargowej, a także warunki i tryb organizowania i przeprowadzania przetargu, kierując się potrzebą zapewnienia przejrzystych warunków i kryteriów przetargu oraz równoprawnego traktowania jego uczestników.

Art. 11r.

Minister właściwy do spraw energii określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki, w tym wymagania techniczne, przyłączenia do sieci transportowej dwutlenku węgla, biorąc pod uwagę bezpieczeństwo i niezawodne funkcjonowanie tej sieci, równoprawne traktowanie jej użytkowników, wymagania w zakresie ochrony środowiska oraz budowy i eksploatacji urządzeń, instalacji i sieci określone w odrębnych przepisach.

Art. 11s.

1. Upoważnieni przedstawiciele operatora sieci transportowej dwutlenku węgla wykonują kontrole urządzeń i instalacji przyłączonych do sieci oraz stanu technicznego sieci

transportowej dwutlenku węgla oraz dotrzymywania zawartych umów o świadczenie usług przesyłania dwutlenku węgla, a także prawidłowości rozliczeń.

2. Do przedstawicieli operatora sieci transportowej dwutlenku węgla przepisy art. 6 ust. 2-4 stosuje się odpowiednio.
3. Operator sieci transportowej dwutlenku węgla może wstrzymać przesyłanie dwutlenku węgla, w przypadku gdy:
  - 1) w wyniku przeprowadzonej kontroli stwierdzono, że urządzenie lub instalacja przyłączona do sieci transportowej dwutlenku węgla stwarza bezpośrednio zagrożenie życia, zdrowia lub środowiska;
  - 2) podmiot przekazujący dwutlenek węgla do przesyłania zwleka z zapłatą za przesłany dwutlenek węgla co najmniej miesiąc po upływie terminu płatności, mimo uprzedniego powiadomienia na piśmie o zamiarze wypowiedzenia umowy i wyznaczenia dodatkowego, dwutygodniowego terminu zapłaty zaległych i bieżących należności.
4. Operator sieci transportowej dwutlenku węgla jest obowiązany do bezzwłocznego wznowienia przesyłania dwutlenku węgla, wstrzymanego z powodów, o których mowa w ust. 3, jeżeli ustaną przyczyny uzasadniające wstrzymanie jego przesyłania.
5. Minister właściwy do spraw energii określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb przeprowadzania kontroli, wzory protokołów kontroli i upoważnień do kontroli oraz wzór legitymacji, mając na względzie potrzebę zapewnienia sprawnego i skutecznego przeprowadzenia kontroli, uwzględniając zakres i rodzaj przeprowadzonej kontroli oraz zapewniając możliwość identyfikacji osób wykonujących czynności kontrolne.

Art. 12.

1. (uchylony).
  2. Zadania ministra właściwego do spraw energii w zakresie polityki energetycznej obejmują:
    - 1) przygotowanie projektu polityki energetycznej państwa i koordynowanie jej realizacji;
    - 2) określanie szczegółowych warunków planowania i funkcjonowania systemów zaopatrzenia w paliwa i energię, w trybie i zakresie ustalonych w ustawie;
    - 3) nadzór nad bezpieczeństwem zaopatrzenia w paliwa gazowe i energię elektryczną oraz nadzór nad funkcjonowaniem krajowych systemów energetycznych w zakresie określonym ustawą;
    - 4) współdziałanie z wojewodami i samorządami terytorialnymi w sprawach planowania i realizacji systemów zaopatrzenia w paliwa i energię;
-

Objaśnienie oznaczeń: [] kursywa – tekst usunięty przez Sejm

<> druk pogrubiony – tekst wstawiony przez Sejm

5) koordynowanie współpracy z międzynarodowymi organizacjami rządowymi w zakresie określonym ustawą;

6) (uchylony).

<2a. Minister właściwy do spraw energii wykonuje zadania, o których mowa w ust. 2 pkt 2–4, w zakresie, w jakim dotyczą paliw, we współpracy z ministrem właściwym do spraw gospodarki surowcami energetycznymi.>

3. (uchylony).

Art. 15b.

1. Minister właściwy do spraw energii opracowuje co roku sprawozdanie z wyników monitorowania bezpieczeństwa dostaw paliw gazowych.

2. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, zawiera informacje obejmujące w szczególności:

1) źródła i kierunki zaopatrzenia gospodarki krajowej w paliwa gazowe oraz możliwości dysponowania tymi źródłami;

2) stan infrastruktury technicznej sektora gazowego;

3) działania podejmowane dla pokrycia szczytowego zapotrzebowania na paliwa gazowe oraz postępowanie w przypadku niedoborów ich dostaw;

4) przewidywane zapotrzebowanie na paliwa gazowe;

5) planowane lub będące w budowie zdolności przesyłowe paliw gazowych;

6) wnioski z monitorowania bezpieczeństwa dostaw paliw gazowych.

3. Minister właściwy do spraw energii opracowuje co dwa lata sprawozdanie z wyników monitorowania bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej.

4. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 3, zawiera informacje dotyczące bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej obejmujące w szczególności:

1) prognozę równoważenia dostaw energii elektrycznej z zapotrzebowaniem na tę energię w kolejnych 5 latach oraz możliwości równoważenia dostaw w okresie od 5 lat do co najmniej 15 lat, licząc od dnia sporządzenia sprawozdania;

2) bezpieczeństwo pracy sieci elektroenergetycznej;

3) źródła i kierunki zaopatrzenia gospodarki krajowej w energię elektryczną oraz możliwości dysponowania tymi źródłami;

4) stan infrastruktury technicznej sektora elektroenergetycznego;

5) działania podejmowane dla pokrycia szczytowego zapotrzebowania na energię elektryczną oraz postępowanie w przypadku niedoborów jej dostaw;

6) planowane lub będące w budowie nowe moce wytwórcze energii elektrycznej;

- 7) zamierzenia inwestycyjne w okresie najbliższych co najmniej 5 lat, w odniesieniu do zapewnienia zdolności przesyłowych połączeń międzysystemowych oraz linii elektroenergetycznych wewnętrznych, wpływające w sposób istotny na pokrycie bieżącego i przewidywanego zapotrzebowania kraju na energię elektryczną oraz na zdolności przesyłowe połączeń międzysystemowych;
- 8) ocenę funkcjonowania rynku mocy, o którym mowa w ustawie z dnia 8 grudnia 2017 r. o rynku mocy.
5. W sprawozdaniu, o którym mowa w ust. 3, w części dotyczącej zamierzeń inwestycyjnych, o których mowa w ust. 4 pkt 7, należy uwzględnić:
- 1) zasady zarządzania ograniczeniami przesyłowymi określone w rozporządzeniu 2019/943;
  - 2) istniejące i planowane linie przesyłowe;
  - 3) przewidywane modele (strukturę) wytwarzania, dostaw, wymiany transgranicznej i zużycia energii elektrycznej, umożliwiające stosowanie mechanizmów zarządzania popytem na energię elektryczną;
  - 4) regionalne, krajowe i europejskie cele w zakresie zrównoważonego rozwoju, w tym projekty stanowiące element osi projektów priorytetowych, określonych w załączniku I do decyzji nr 1364/2006/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 września 2006 r. ustanawiającej wytyczne dla transeuropejskich sieci energetycznych oraz uchylającej decyzję 96/391/WE i decyzję nr 1229/2003/WE (Dz. Urz. UE L 262 z 22.09.2006, str. 1).
6. Sprawozdania, o których mowa w ust. 1 i 3, zawierają także wnioski wynikające z monitorowania bezpieczeństwa dostaw paliw gazowych lub energii elektrycznej.
- [7. Minister właściwy do spraw energii zamieszcza, na swoich stronach internetowych w Biuletynie Informacji Publicznej, sprawozdania, o których mowa w ust. 1 i 3, do dnia 31 lipca danego roku.]*
- <7. Minister właściwy do spraw gospodarki surowcami energetycznymi oraz minister właściwy do spraw energii zamieszczają, na swoich stronach internetowych w Biuletynie Informacji Publicznej, odpowiednio sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1 i 3, do dnia 31 lipca danego roku.>**
8. (uchylony).

[Art. 15ba.

Minister właściwy do spraw energii lub Prezes Urzędu Regulacji Energetyki może wystąpić do centrum naukowo-przemysłowego utworzonego zgodnie z art. 9ca ust. 2 o opracowanie koncepcji, metodyk, analiz, prognoz, raportów lub narzędzi, a także realizację projektów

---

Objaśnienie oznaczeń: *[ ] kursywa – tekst usunięty przez Sejm*

<> druk pogrubiony – tekst wstawiony przez Sejm

badawczych, dotyczących społeczno-ekonomicznych aspektów transformacji energetycznej lub zapewnienia bezpieczeństwa energetycznego kraju.]

<Art. 15ba.

Minister właściwy do spraw energii, minister właściwy do spraw gospodarki surowcami energetycznymi lub Prezes Urzędu Regulacji Energetyki może wystąpić do centrum naukowo-przemysłowego utworzonego zgodnie z art. 9ca ust. 2 o opracowanie koncepcji, metodyk, analiz, prognoz, raportów lub narzędzi, a także realizację projektów badawczych, dotyczących społeczno-ekonomicznych aspektów transformacji energetycznej lub zapewnienia bezpieczeństwa energetycznego kraju.>

Art. 15f.

[1. Minister właściwy do spraw energii oraz Prezes Urzędu Regulacji Energetyki współpracują z organami innych państw członkowskich Unii Europejskiej, w celu stworzenia w pełni konkurencyjnego rynku paliw gazowych i energii elektrycznej w Unii Europejskiej, w szczególności promują i ułatwiają współpracę operatorów systemów przesyłowych w zakresie połączeń transgranicznych.]

<1. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki oraz minister właściwy do spraw gospodarki surowcami energetycznymi i minister właściwy do spraw energii, w zakresie swojej właściwości, współpracują z organami innych państw członkowskich Unii Europejskiej, w celu stworzenia w pełni konkurencyjnego rynku paliw gazowych i energii elektrycznej w Unii Europejskiej, w szczególności promują i ułatwiają współpracę operatorów systemów przesyłowych w zakresie połączeń transgranicznych.>

2. Minister właściwy do spraw energii współpracuje z organami innych państw członkowskich Unii Europejskiej w celu zapewnienia bezpieczeństwa dostarczania paliw gazowych i promowania solidarności regionalnej w zakresie zapewnienia tego bezpieczeństwa. Współpraca ta obejmuje w szczególności podejmowanie działań mających na celu zapobieganie powstaniu zagrożenia bezpieczeństwa dostarczania paliw gazowych oraz współdziałanie w przypadku wystąpienia stanów kryzysowych, o których mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1938 z dnia 25 października 2017 r. dotyczącym środków zapewniających bezpieczeństwo dostaw gazu ziemnego i

uchylającym rozporządzenie (UE) nr 994/2010 (Dz. Urz. UE L 280 z 28.10.2017, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej "rozporządzeniem 2017/1938.

3. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki, w sprawach dotyczących gazociągu międzysystemowego, o którym mowa w art. 3 pkt 11d lit. b, w tym eksploatacji tego gazociągu, może współpracować z organami do spraw regulacji gospodarki paliwami i energią lub innymi właściwymi organami państwa innego niż państwo członkowskie Unii Europejskiej lub państwo członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strona umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, których infrastruktura gazowa jest połączona tym gazociągiem z systemem przesyłowym, w celu zapewnienia spójnego stosowania prawa Unii Europejskiej i zapobieżenia zakłóceniom konkurencji na wewnętrznym rynku gazu ziemnego oraz negatywnemu wpływowi tego gazociągu na bezpieczeństwo dostaw gazu ziemnego w Unii Europejskiej.
4. Przed podjęciem współpracy, o której mowa w ust. 3, dotyczącej gazociągu międzysystemowego, o którym mowa w art. 3 pkt 11d lit. b, który znajduje się na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, Prezes Urzędu Regulacji Energetyki konsultuje się z organami regulacyjnymi tego państwa.

Art. 15fa.

1. Minister właściwy do spraw energii jest właściwym organem w rozumieniu art. 2 pkt 7 rozporządzenia 2017/1938.
2. Minister właściwy do spraw energii przeprowadza krajową ocenę ryzyka oraz opracowuje plan działań zapobiegawczych i plan na wypadek sytuacji nadzwyczajnej, o których mowa odpowiednio w art. 7 ust. 3 i art. 8 ust. 2 rozporządzenia 2017/1938, w sposób i w terminach określonych w tym rozporządzeniu.

Art. 15h.

1. Minister właściwy do spraw energii przed rozpoczęciem negocjacji umowy międzynarodowej w sprawie eksploatacji gazociągu międzysystemowego, o którym mowa w art. 3 pkt 11d lit. b, w zakresie, w jakim umowa ta dotyczy rynku wewnętrznego gazu ziemnego Unii Europejskiej, powiadamia o tym pisemnie Komisję Europejską nie później niż pięć miesięcy przed planowanym rozpoczęciem negocjacji.

2. Powiadomienie, o którym mowa w ust. 1, zawiera informacje o celach i zakresie negocjacji oraz informacje niezbędne do oceny ich:

1) zgodności z prawem Unii Europejskiej;

2) wpływu na:

a) funkcjonowanie rynku wewnętrznego gazu ziemnego Unii Europejskiej,

b) bezpieczeństwo dostaw paliw gazowych w Rzeczypospolitej Polskiej i gazu ziemnego w Unii Europejskiej,

c) konkurencję w Unii Europejskiej, w tym w Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Minister właściwy do spraw energii przekazuje Komisji Europejskiej:

1) informacje o postępach i wynikach negocjacji, o których mowa w ust. 1 - na bieżąco;

2) przyjęty tekst umowy, o której mowa w ust. 1 - przed jej podpisaniem;

3) informacje o zawarciu, zmianie mocy obowiązującej i zmianie zakresu obowiązywania umowy, o której mowa w ust. 1 - niezwłocznie.

Art. 16.

1. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją paliw gazowych lub energii sporządza, dla obszaru swojego działania, plan rozwoju w zakresie zaspokojenia obecnego i przyszłego zapotrzebowania na paliwa gazowe lub energię, na okres nie krótszy niż 3 lata, uwzględniając:

1) miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego - w przypadku planów sporządzanych przez przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się dystrybucją paliw gazowych lub energii;

2) ustalenia planu zagospodarowania przestrzennego województw, albo w przypadku braku takiego planu, strategię rozwoju województwa - w przypadku planów sporządzanych przez przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem paliw gazowych lub energii;

3) politykę energetyczną państwa;

4) dziesięcioletni plan rozwoju sieci o zasięgu unijnym, o którym mowa w art. 30 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2019/943 lub w art. 8 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 715/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie warunków dostępu do sieci przesyłowych gazu ziemnego i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1775/2005 - w przypadku przedsiębiorstwa energetycznego zajmującego się przesyłaniem energii elektrycznej lub paliw gazowych;

5) politykę rozwoju infrastruktury i rynku paliw alternatywnych w transporcie;

- 6) plan działań zapobiegawczych opracowywany zgodnie z art. 15fa ust. 2 - w przypadku przedsiębiorstwa energetycznego zajmującego się przesyłaniem lub dystrybucją paliw gazowych;
- 7) krajowy plan w dziedzinie energii i klimatu, o którym mowa w art. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1999 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie zarządzania unią energetyczną i działaniami w dziedzinie klimatu, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 663/2009 i (WE) nr 715/2009, dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady 94/22/WE, 98/70/WE, 2009/31/WE, 2009/73/WE, 2010/31/UE, 2012/27/UE i 2013/30/UE, dyrektyw Rady 2009/119/WE i (UE) 2015/652 oraz uchylecia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 525/2013 (Dz. Urz. UE L 321 z 21.12.2018, str. 1) - w przypadku przedsiębiorstwa energetycznego zajmującego się przesyłaniem energii elektrycznej.
  - 1a. W planie, o którym mowa w ust. 1, przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją paliw gazowych lub energii elektrycznej może uwzględnić wytyczne Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki co do kierunku rozwoju sieci i realizacji inwestycji priorytetowych.
  2. Operator systemu przesyłowego gazowego i operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego sporządzają plan rozwoju w zakresie zaspokojenia obecnego i przyszłego zapotrzebowania na paliwa gazowe lub energię elektryczną na okres 10 lat. Plan ten podlega aktualizacji co 2 lata.
  3. Operator systemu przesyłowego gazowego albo operator systemu połączonego gazowego wyznaczony na sieci przesyłowej gazowej niebędącej jego własnością sporządza i corocznie aktualizuje plan rozwoju w zakresie zaspokojenia obecnego i przyszłego zapotrzebowania na paliwa gazowe dla tej sieci.
  4. Operator systemu dystrybucyjnego:
    - 1) gazowego sporządza plan rozwoju w zakresie zaspokojenia obecnego i przyszłego zapotrzebowania na paliwa gazowe na okres nie krótszy niż 5 lat,
    - 2) elektroenergetycznego sporządza plan rozwoju w zakresie zaspokojenia obecnego i przyszłego zapotrzebowania na energię elektryczną na okres nie krótszy niż 6 lat- i aktualizuje ten plan co 2 lata.
  5. Plan, o którym mowa w ust. 1, sporządzany przez operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego i operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego

obejmuje dodatkowo prognozę dotyczącą stanu bezpieczeństwa dostarczania energii elektrycznej, sporządzaną na okres nie krótszy niż:

- 1) 15 lat - w przypadku operatora systemu przesyłowego;
  - 2) 10 lat - w przypadku operatora systemu dystrybucyjnego.
6. Plan rozwoju w zakresie zaspokojenia obecnego i przyszłego zapotrzebowania na paliwa gazowe lub energię elektryczną sporządzany przez operatora systemu dystrybucyjnego gazowego i operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego uwzględnia odpowiednio plan rozwoju sporządzony przez operatora systemu przesyłowego gazowego i operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego.
7. Plan, o którym mowa w ust. 1, obejmuje w szczególności:
- 1) przewidywany zakres dostarczania paliw gazowych lub energii;
  - 2) przedsięwzięcia w zakresie modernizacji, rozbudowy albo budowy sieci oraz planowanych nowych źródeł paliw gazowych lub energii, w tym instalacji odnawialnego źródła energii;
  - 3) przedsięwzięcia w zakresie modernizacji, rozbudowy lub budowy połączeń z systemami gazowymi albo z systemami elektroenergetycznym innych państw - w przypadku planów sporządzanych przez przedsiębiorstwa energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją paliw gazowych lub energii elektrycznej;
  - 4) przedsięwzięcia racjonalizujące zużycie paliw i energii u odbiorców, w tym także przedsięwzięcia w zakresie pozyskiwania, transmisji oraz przetwarzania danych pomiarowych z licznika zdalnego odczytu;
  - 5) przewidywany sposób finansowania inwestycji, w tym wyodrębnioną część dotyczącą zakresu i sposobu wykorzystania środków finansowania innych niż taryfa;
  - 6) przewidywane przychody niezbędne do realizacji planów, w tym wyodrębnioną część dotyczącą przyznanych subwencji, dotacji, pożyczek bezzwrotnych lub wsparcia w innej formie, pozyskanego lub możliwego do pozyskania z krajowych, unijnych i międzynarodowych funduszy lub programów;
  - 7) planowany harmonogram inwestycji wraz z wyodrębnioną częścią obejmującą kierunki rozwoju sieci i realizacji inwestycji priorytetowych, o których mowa w ust. 1a;
  - 8) przedsięwzięcia w zakresie wykorzystywania magazynów energii elektrycznej, o ile operator systemu dystrybucyjnego, przesyłowego lub połączonego elektroenergetycznego uzna, że jest to uzasadnione technicznie dla zapewnienia dostaw energii elektrycznej, oraz wykaże, w analizie kosztów i korzyści, że wykorzystanie magazynu energii elektrycznej przyniesie korzyści i nie będzie się wiązało z niewspółmiernie wysokimi kosztami - w przypadku
-

planów sporządzanych przez przedsiębiorstwa energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją energii elektrycznej;

9) cele oraz przewidywane efekty przedsięwzięć, o których mowa w pkt 2-4.

8. Plan, o którym mowa w ust. 1, w zakresie obecnego i przyszłego zapotrzebowania na energię elektryczną, opracowywany przez przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją energii elektrycznej powinien także określać wielkość zdolności wytwórczych i ich rezerw, preferowane lokalizacje i strukturę nowych źródeł, wielkość zdolności przesyłowych lub dystrybucyjnych w systemie elektroenergetycznym i stopień ich wykorzystania, a także działania i przedsięwzięcia zapewniające bezpieczeństwo dostarczania energii elektrycznej.

8a. Analiza, o której mowa w ust. 7 pkt 8, obejmuje w szczególności porównanie kosztów pokrycia zapotrzebowania na energię elektryczną w krajowym systemie elektroenergetycznym oraz wykorzystywania magazynu energii elektrycznej w celu zapewnienia dostaw energii elektrycznej.

8b. W planie, o którym mowa w ust. 1, operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego uwzględnia także inwestycje niezbędne do przyłączania punktów ładowania pojazdów elektrycznych zlokalizowanych w ogólnodostępnych stacjach ładowania zgodnie z planem, o którym mowa w art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 11 stycznia 2018 r. o elektromobilności i paliwach alternatywnych, oraz punktów ładowania pojazdów elektrycznych stanowiących element infrastruktury ładowania drogowego transportu publicznego.

8c. Plan, o którym mowa w ust. 1, opracowywany przez operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego:

- 1) zapewnia przejrzystość w odniesieniu do zapotrzebowania tego operatora na usługi elastyczności w okresie wskazanym w ust. 4 pkt 2;
- 2) obejmuje wykorzystanie odpowiedzi odbioru, efektywności energetycznej, magazynowania energii lub innych zasobów, które operator ten uwzględnia jako rozwiązanie alternatywne wobec rozbudowy sieci dystrybucyjnej.

9. Operator systemu przesyłowego gazowego albo operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego określając w planie, o którym mowa w ust. 2, poziom połączeń międzysystemowych gazowych albo elektroenergetycznych, bierze w szczególności pod uwagę:

- 1) krajowe, regionalne i europejskie cele w zakresie zrównoważonego rozwoju, w tym projekty stanowiące element osi projektów priorytetowych określonych w załączniku I do decyzji, o której mowa w art. 15b ust. 5 pkt 4;
  - 2) istniejące połączenia międzysystemowe gazowe albo elektroenergetyczne oraz ich wykorzystanie w sposób najbardziej efektywny;
  - 3) zachowanie właściwych proporcji między kosztami budowy nowych połączeń międzysystemowych gazowych albo elektroenergetycznych, a korzyściami wynikającymi z ich budowy dla odbiorców końcowych.
10. Plan, o którym mowa w ust. 1, powinien zapewniać długookresową maksymalizację efektywności nakładów i kosztów ponoszonych przez przedsiębiorstwo energetyczne, tak aby nakłady i koszty nie powodowały w poszczególnych latach nadmiernego wzrostu cen i stawek opłat za dostarczanie paliw gazowych lub energii, przy zapewnieniu ciągłości, niezawodności i jakości ich dostarczania.
11. W planie, o którym mowa w ust. 1, uwzględnia się także zapotrzebowanie na nowe zdolności w systemie przesyłowym lub dystrybucyjnym zgłoszone przez podmioty przyłączone do sieci lub podmioty ubiegające się o przyłączenie do sieci.
12. W celu racjonalizacji przedsięwzięć inwestycyjnych, przy sporządzaniu projektu planu, o którym mowa w ust. 1, przedsiębiorstwa energetyczne są obowiązane współpracować z podmiotami przyłączonymi do sieci oraz z gminami, a w przypadku przedsiębiorstw energetycznych zajmujących się przesyłaniem paliw gazowych lub energii elektrycznej współpracować z samorządem województwa, na którego obszarze przedsiębiorstwo to zamierza realizować przedsięwzięcia inwestycyjne; współpraca powinna polegać w szczególności na:
- 1) przekazywaniu podmiotom przyłączonym do sieci, na ich wniosek, informacji o planowanych przedsięwzięciach w takim zakresie, w jakim przedsięwzięcia te będą miały wpływ na pracę urządzeń przyłączonych do sieci albo na zmianę warunków przyłączenia lub dostawy paliw gazowych lub energii;
  - 2) zapewnieniu spójności pomiędzy planami przedsiębiorstw energetycznych i założeniami, strategiami oraz planami, o których mowa w art. 19 i art. 20, a w przypadku przedsiębiorstw energetycznych zajmujących się przesyłaniem paliw gazowych lub energii elektrycznej zapewnienie tej spójności dotyczy planów przedsiębiorstw energetycznych i założeń, strategii i planów sporządzanych przez samorząd województwa.

13. Projekt planu, o którym mowa w ust. 1, podlega uzgodnieniu z Prezesem Urzędu Regulacji Energetyki *[działającym w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw energii,]* **<działającym w porozumieniu odpowiednio z ministrem właściwym do spraw energii albo ministrem właściwym do spraw gospodarki surowcami energetycznymi,>** z wyłączeniem planów rozwoju przedsiębiorstw energetycznych zajmujących się przesyłaniem lub dystrybucją:

- 1) paliw gazowych, dla mniej niż 50 odbiorców, którym przedsiębiorstwo to dostarcza rocznie łącznie mniej niż 50 mln m³ tych paliw;
- 2) energii elektrycznej, dla mniej niż 300 odbiorców, którym przedsiębiorstwo to dostarcza rocznie łącznie mniej niż 150 GWh tej energii;
- 3) ciepła.

14. (uchylony).

14a. Projekt aktualizacji planu rozwoju w zakresie zaspokojenia obecnego i przyszłego zapotrzebowania na paliwa gazowe, o którym mowa w ust. 2 i 4, przedkłada się do uzgodnienia z Prezesem Urzędu Regulacji Energetyki, w terminie do dnia 31 marca w roku, który jest drugim rokiem obowiązywania uzgodnionego planu rozwoju, niezależnie od daty jego uzgodnienia.

15. Operator systemu przesyłowego gazowego, operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego, operator systemu dystrybucyjnego gazowego oraz operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego konsultują projekt planu, o którym mowa w ust. 2 i ust. 4 pkt 2, z wyłączeniem informacji, o których mowa w ust. 7 pkt 5 i 6, oraz z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych lub innych informacji prawnie chronionych, z zainteresowanymi stronami, zamieszczając projekt ten na swojej stronie internetowej i wyznaczając termin na zgłaszanie uwag, nie krótszy niż 21 dni. Operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego zamieszcza wyniki konsultacji na swojej stronie internetowej.

15a. Operator systemu przesyłowego oraz operatorzy systemów dystrybucyjnych są obowiązani do zamieszczania uzgodnionego z Prezesem Urzędu Regulacji Energetyki planu rozwoju, o którym mowa w ust. 1, z wyłączeniem informacji, o których mowa w ust. 7 pkt 5 i 6, oraz z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych lub innych informacji prawnie chronionych, na swoich stronach internetowych.

15b. Operator systemu przesyłowego gazowego, operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego, operator systemu dystrybucyjnego gazowego oraz operator systemu

---

dystrybucyjnego elektroenergetycznego przedkładają Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki do uzgodnienia projekt planu, o którym mowa w ust. 2 i 4, oraz jego aktualizację, w terminie do dnia 30 kwietnia danego roku. W przypadku projektu planu sporządzonego przez operatora systemu przesyłowego lub operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego, operator ten przedkłada projekt planu, o którym mowa w ust. 2 lub w ust. 4 pkt 2, oraz jego aktualizację, po przeprowadzeniu konsultacji, o których mowa w ust. 15, wraz z wynikami tych konsultacji.

16. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki konsultuje sposób finansowania inwestycji ujętych w planie opracowanym przez operatora systemu przesyłowego gazowego z właścicielem sieci przesyłowej gazowej.
17. Przedsiębiorstwo energetyczne obowiązane do uzgodnienia z Prezesem Urzędu Regulacji Energetyki planu rozwoju, o którym mowa w ust. 1, ustala corocznie plan remontów, który zamieszcza na swojej stronie internetowej.
18. Przedsiębiorstwo energetyczne obowiązane do uzgadniania projektu planu, o którym mowa w ust. 1, z Prezesem Urzędu Regulacji Energetyki corocznie, do dnia 30 kwietnia, przedkłada Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki sprawozdanie z realizacji tego planu.
- 18a. Przedsiębiorstwo energetyczne obowiązane do uzgadniania projektu planu, o którym mowa w ust. 1, z Prezesem Urzędu Regulacji Energetyki, które stosuje się do wytycznych Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki co do kierunku rozwoju sieci i realizacji inwestycji priorytetowych oraz korzysta ze środków ustalonych w sposób, o którym mowa w art. 23 ust. 2 pkt 3 lit. g lub h, wraz ze sprawozdaniem, o którym mowa w ust. 18, przedkłada:
  - 1) informacje o zakresie zrealizowania harmonogramu inwestycji priorytetowych, o których mowa w ust. 1a;
  - 2) w przypadku zakończenia w danym roku inwestycji priorytetowych, o których mowa w ust. 1a - oświadczenie o ukończeniu tych inwestycji i spełnieniu wymagań dla tych inwestycji określonych w planie, o którym mowa w ust. 1, oddzielnie dla każdej ukończonej inwestycji;
  - 3) dokumenty potwierdzające realizację inwestycji priorytetowych, o których mowa w ust. 1a, w tym zakres faktycznie poniesionych nakładów, oryginał lub poświadczoną kopię umów na realizację przedsięwzięcia i innych wiążących zobowiązań oraz sprawozdanie finansowe za dany rok obrotowy, sporządzone na zasadach i w trybie określonym w ustawie z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości i ustawie z dnia 11 maja 2017 r. o biegłych rewidentach, firmach audytorskich oraz nadzorze publicznym (Dz. U. z 2023 r. poz. 1015, 1723 i 1843),

zbadane przez biegłego rewidenta, zawierające w ramach ujawnień w informacji dodatkowej tego sprawozdania przedstawienie odpowiednich pozycji bilansu oraz rachunku zysków i strat potwierdzających prawidłowość przedłożonych informacji oraz ilości środków, o których mowa w art. 23 ust. 2 pkt 3 lit. h.

18b. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 18a pkt 2, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający to oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: "Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia, wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny oświadczam, że inwestycja ujęta w planie rozwoju w ramach stosowania się do wytycznych Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki co do kierunku rozwoju sieci i realizacji inwestycji priorytetowych, o których mowa w art. 16 ust. 1a ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne, została ukończona i spełnia wymagania określone w planie rozwoju.". Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

18c. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 18a pkt 2, zawiera podpis osoby uprawnionej do reprezentacji przedsiębiorstwa energetycznego, ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz pełnionej funkcji.

18d. Rozliczenie wykonania harmonogramu inwestycji priorytetowych, o których mowa w ust. 1a, następuje po zakończeniu każdego pełnego roku od dnia uzgodnienia planu, o którym mowa w ust. 1, oraz po zakończeniu inwestycji priorytetowych, przy czym stan wykonania, w każdym okresie sprawozdawczym, nie może być mniejszy niż 85% wykonania tego planu oddzielnie dla każdej inwestycji priorytetowej.

18e. W szczególnie uzasadnionych przypadkach, wynikających z przyczyn niezależnych od przedsiębiorstwa energetycznego, Prezes Urzędu Regulacji Energetyki na uzasadniony wniosek przedsiębiorstwa energetycznego może przedłużyć termin na wykonanie harmonogramu inwestycji priorytetowych, o których mowa w ust. 1a, na oznaczony okres, pod warunkiem przekazania Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki informacji o przyczynach przewidywanego niewykonania tego harmonogramu w zakresie, o którym mowa w ust. 18d, w terminie 30 dni od ich wystąpienia, wraz z proponowanym okresem przedłużenia jego wykonania.

19. Samorząd województwa, gminy, przedsiębiorstwa energetyczne lub odbiorcy końcowi paliw gazowych lub energii udostępniają nieodpłatnie przedsiębiorstwom energetycznym,

- o których mowa w ust. 1, informacje, o których mowa w ust. 7 pkt 1-4 i 7, z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych lub innych informacji prawnie chronionych.
20. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się wytwarzaniem energii elektrycznej w źródłach o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 50 MW sporządza i przedkłada Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki prognozy na okres 15 lat obejmujące w szczególności ilości wytwarzanej energii elektrycznej, przedsięwzięcia w zakresie modernizacji, rozbudowy istniejących lub budowy nowych źródeł, a także dane techniczno-ekonomiczne dotyczące typu i wielkości tych źródeł, ich lokalizacji oraz rodzaju paliwa wykorzystywanego do wytwarzania energii elektrycznej.
21. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się wytwarzaniem energii elektrycznej, co 2 lata w terminie do dnia 30 kwietnia danego roku, aktualizuje prognozy, o których mowa w ust. 20, i informuje o tych aktualizacjach Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki oraz operatorów systemów elektroenergetycznych, do których sieci jest przyłączone, z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych i innych informacji prawnie chronionych.
22. Operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego oraz przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się wytwarzaniem energii elektrycznej przyłączone do sieci przesyłowej przekazują operatorowi systemu przesyłowego elektroenergetycznego lub systemu połączonego elektroenergetycznego informacje o strukturze i wielkościach zdolności wytwórczych i dystrybucyjnych przyjętych w planach, o których mowa w ust. 2 i 4, lub prognozach, o których mowa w ust. 20, stosownie do postanowień instrukcji opracowanej przez operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego lub operatora systemu połączonego elektroenergetycznego.
23. Operator zamkniętego systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego, posiadacz magazynu energii, właściciel jednostki odbiorczej świadczący lub planujący świadczyć usługi elastyczności przekazują właściwemu operatorowi systemu elektroenergetycznego informacje o strukturze i wielkościach zdolności regulacji zapotrzebowania energii elektrycznej przyjętych w planach, o których mowa w ust. 4 pkt 2, lub prognozach, o których mowa w ust. 5, stosownie do postanowień instrukcji opracowanej przez operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego.

Art. 16¹.

1. Operator systemu magazynowania sporządza plan rozwoju w zakresie zaspokojenia obecnego i przyszłego zapotrzebowania na pojemności instalacji magazynowych na okres 10 lat. Plan ten podlega aktualizacji co 2 lata.
2. Plan uwzględnia:
  - 1) miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego;
  - 2) politykę energetyczną państwa;
  - 3) plan działań zapobiegawczych opracowywany zgodnie z art. 15fa ust. 2;
  - 4) plan rozwoju sporządzony przez operatora systemu przesyłowego gazowego, o którym mowa w art. 16 ust. 2.
3. Plan obejmuje w szczególności:
  - 1) inwestycje w zakresie modernizacji, rozbudowy albo budowy instalacji magazynowych;
  - 2) przewidywany sposób finansowania inwestycji;
  - 3) przewidywane przychody niezbędne do realizacji inwestycji;
  - 4) planowany harmonogram realizacji inwestycji.
4. Plan powinien zapewniać długookresową maksymalizację efektywności nakładów i kosztów ponoszonych przez operatora systemu magazynowania, tak aby nakłady i koszty nie powodowały w poszczególnych latach nadmiernego wzrostu cen i stawek opłat za świadczenie usług magazynowania paliw gazowych, przy zapewnieniu ciągłości, niezawodności i jakości ich świadczenia.
5. W planie uwzględnia się także zapotrzebowanie na nowe pojemności instalacji magazynowych zgłaszane przez podmioty korzystające lub zamierzające skorzystać z usług magazynowania paliw gazowych.
6. Operator systemu magazynowania przedkłada projekt planu, w tym jego aktualizację, ministrowi właściwemu do spraw energii oraz Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki do dnia 31 marca.
7. Operator systemu magazynowania przedkłada aktualizację planu ministrowi właściwemu do spraw energii oraz Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki do dnia 31 marca roku, który jest drugim rokiem obowiązywania uzgodnionego planu, niezależnie od daty jego uzgodnienia.
8. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki uzgadnia projekt planu, działając w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw energii.

9. Operator systemu magazynowania zamieszcza uzgodniony w trybie przepisu ust. 8 plan z wyłączeniem informacji, o których mowa w ust. 3 pkt 2 i 3, oraz z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych lub innych informacji prawnie chronionych, na swojej stronie internetowej.
10. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki, działając w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw energii, konsultuje sposób finansowania inwestycji ujętych w planie z operatorem systemu magazynowania.
11. Operator systemu magazynowania ustala corocznie plan remontów instalacji magazynowych, który zamieszcza na swojej stronie internetowej.
12. Operator systemu magazynowania corocznie, do dnia 30 kwietnia, przedkłada ministrowi właściwemu do spraw energii oraz Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki sprawozdanie z realizacji planu.

Art. 23.

1. Prezes URE reguluje działalność przedsiębiorstw energetycznych zgodnie z ustawą i polityką energetyczną państwa, zmierzając do równoważenia interesów przedsiębiorstw energetycznych i odbiorców paliw i energii.
  - 1a. (uchylony).
  2. Do zakresu działania Prezesa URE należy:
    - 1) udzielanie i cofanie koncesji;
    - 2) zatwierdzanie i kontrolowanie stosowania taryf paliw gazowych, energii elektrycznej i ciepła pod względem zgodności z zasadami określonymi w art. 44, 45 i 46, w tym analizowanie i weryfikowanie kosztów przyjmowanych przez przedsiębiorstwa energetyczne jako uzasadnione do kalkulacji cen i stawek opłat w taryfach;
    - 3) ustalanie:
      - a) współczynników korekcyjnych określających projektowaną poprawę efektywności funkcjonowania przedsiębiorstwa energetycznego oraz zmianę warunków wykonywania przez to przedsiębiorstwo danego rodzaju działalności gospodarczej,
      - b) okresu obowiązywania taryf i współczynników korekcyjnych, o których mowa w lit. a,
      - c) wysokości uzasadnionego zwrotu z kapitału, o którym mowa w art. 45 ust. 1 pkt 1, dla przedsiębiorstw energetycznych przedkładających taryfy do zatwierdzenia,
      - d) maksymalnego udziału opłat stałych w łącznych opłatach za świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji dla poszczególnych grup odbiorców w taryfach dla paliw gazowych i energii, w przypadkach gdy wymaga tego ochrona interesów odbiorców,

- e) (uchylona),
  - f) wskaźnika referencyjnego, o którym mowa w art. 47 ust. 2f,
  - g) uzasadnionej stopy zwrotu z kapitału zaangażowanego w realizację zadań określonych w wytycznych co do kierunku rozwoju sieci i realizacji inwestycji priorytetowych,
  - h) uzasadnionej stopy zwrotu z wkładu własnego niezbędnego do pozyskania finansowania zadań określonych w wytycznych co do kierunku rozwoju sieci i realizacji inwestycji priorytetowych przyznanego subwencją, dotacją, pożyczką bezzwrotną lub wsparciem w innej formie z krajowych, unijnych lub międzynarodowych funduszy lub programów;
  - 3a) opracowywanie i zamieszczanie, nie później niż 9 miesięcy przed terminem określonym w art. 16 ust. 15b, w Biuletynie Urzędu Regulacji Energetyki wytycznych co do kierunku rozwoju sieci i realizacji inwestycji priorytetowych oraz wytycznych i zaleceń zapewniających jednolitą formę planów, o których mowa w art. 16 ust. 1;
  - 3b) kontrolowanie wykonania realizacji planu w zakresie, o którym mowa w art. 16 ust. 18a-18d;
  - 4) (uchylony);
  - 4a) kontrolowanie wykonywania obowiązków, o których mowa w art. 49b ust. 1;
  - 5) uzgadnianie projektów planów, o których mowa w art. 16 i art. 16¹;
  - 6) wyznaczanie operatorów systemu, o których mowa w art. 9h ust. 1, 3 i 9, oraz publikowanie w Biuletynie Urzędu Regulacji Energetyki i zamieszczanie na swojej stronie internetowej w Biuletynie Informacji Publicznej informacji o danych adresowych, obszarze działania i okresie, na który zostali wyznaczeni operatorami systemu;
  - 6a) przyznawanie certyfikatu niezależności;
  - 6b) kontrolowanie wypełniania przez właściciela sieci przesyłowej oraz operatora systemu przesyłowego gazowego obowiązków określonych w niniejszej ustawie oraz umowie, o której mowa w art. 9h ust. 3 pkt 2, w tym monitorowanie powiązań pomiędzy właścicielem sieci przesyłowej a operatorem systemu przesyłowego gazowego oraz przepływu informacji między nimi;
  - 6c) informowanie Komisji Europejskiej o wyznaczeniu operatorów systemów przesyłowych;
  - 6d) wydawanie decyzji, o której mowa w art. 9h ust. 3e;
  - 7) udzielanie i cofanie zwolnienia z obowiązku świadczenia usług, o których mowa w art. 4 ust. 2, art. 4c, art. 4d ust. 1 i art. 4e ust. 1;
  - 8) zatwierdzanie instrukcji ruchu i eksploatacji sieci oraz instrukcji ruchu i eksploatacji instalacji, o których mowa w art. 9g, oraz ich zmiany;
-

- 9) organizowanie i przeprowadzanie przetargów dotyczących:
- a) wyłaniania sprzedawców z urzędu,
  - b) budowy nowych mocy wytwórczych energii elektrycznej i realizacji przedsięwzięć zmniejszających zapotrzebowanie na energię elektryczną;
- 10) kontrolowanie standardów jakościowych obsługi odbiorców oraz kontrolowanie na wniosek odbiorcy dotrzymania parametrów jakościowych paliw gazowych i energii elektrycznej;
- 11) kontrolowanie realizacji przez operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego, operatora systemu połączonego elektroenergetycznego, operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego oraz innych uczestników rynku energii elektrycznej obowiązków wynikających z przepisów rozporządzenia 2019/943, a także wykonywanie innych obowiązków organu regulacyjnego wynikających z tego rozporządzenia oraz obowiązków wynikających z aktów prawnych wydanych na podstawie art. 59-61 tego rozporządzenia oraz innych przepisów prawa Unii Europejskiej;
- 11a) kontrolowanie realizacji przez operatora systemu przesyłowego gazowego lub operatora systemu połączonego gazowego oraz innych uczestników rynku paliw gazowych obowiązków wynikających z przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 715/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie warunków dostępu do sieci przesyłowych gazu ziemnego i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1775/2005, wykonywanie innych obowiązków organu regulacyjnego wynikających z tego rozporządzenia oraz zatwierdzanie odpowiednich punktów w systemie przesyłowym, objętych obowiązkiem, o którym mowa w art. 18 tego rozporządzenia, a także wykonywanie obowiązków organu regulacyjnego wynikających z rozporządzeń przyjętych na podstawie art. 8 oraz art. 23 rozporządzenia 715/2009;
- 11b) zatwierdzanie metod alokacji zdolności przesyłowych i zarządzania ograniczeniami, opracowanych zgodnie z przepisami rozporządzenia 2019/943 oraz aktów prawnych wydanych na podstawie art. 59-61 tego rozporządzenia lub rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 715/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie warunków dostępu do sieci przesyłowej gazu ziemnego i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1775/2005 oraz aktów prawnych wydanych na podstawie art. 6 ust. 11 akapit drugi i art. 23 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia 715/2009;
- 11c) rozstrzyganie spraw w zakresie określonym w art. 8a;
- 11d) zatwierdzanie wymogów ogólnego stosowania, o których mowa w art. 9ga ust. 1;
-

- 11e) rozstrzyganie spraw w zakresie określonym w art. 7 ust. 8 rozporządzenia 2016/631, art. 6 ust. 8 rozporządzenia 2016/1388 oraz art. 5 ust. 8 rozporządzenia 2016/1447;
- 11f) wykonywanie decyzji Komisji Europejskiej i Agencji;
- 11g) opracowywanie wytycznych i zaleceń dla operatorów systemów dystrybucyjnych elektroenergetycznych w zakresie udzielania zamówień na usługi elastyczności, w tym na potrzeby zarządzania ograniczeniami systemowymi na obszarze ich działalności;
- 11h) ocena rynku usług elastyczności, w tym efektywności zamawiania tych usług;
- 12) rozstrzyganie sporów w zakresie określonym w art. 8 ust. 1;
- 13) nakładanie kar pieniężnych na zasadach określonych w ustawie;
- 13a) podejmowanie działań w celu kształtowania, ochrony i rozwoju konkurencji na rynku energii elektrycznej i paliw gazowych, w tym:
- a) usuwanie istniejących barier rynkowych w zakresie możliwości korzystania przez odbiorców końcowych z prawa do zmiany sprzedawcy,
- b) zapewnienie równoprawnego traktowania użytkowników systemu przez operatorów systemów dystrybucyjnych i przesyłowych;
- 14) współdziałanie z właściwymi organami w przeciwdziałaniu praktykom przedsiębiorstw energetycznych ograniczającym konkurencję;
- 14a) współdziałanie z organem właściwym w sprawach nadzoru nad rynkiem kapitałowym, o którym mowa w art. 1 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2023 r. poz. 753, 825, 1705, 1723 i 1843) w zakresie niezbędnym do właściwego wykonywania zadań określonych w ustawie;
- 14b) współpraca z organami regulacyjnymi państw członkowskich Unii Europejskiej lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym oraz z Agencją, w szczególności w zakresie sporządzania i stosowania kodeksów sieci oraz zatwierdzania metod zarządzania ograniczeniami opracowanymi zgodnie z przepisami rozporządzenia 2019/943 oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 715/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie warunków dostępu do sieci przesyłowych gazu ziemnego i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1775/2005, a także w zakresie integracji krajowych sektorów energetycznych na poziomie regionalnym;
- 14ba) zapewnienie, przy współpracy z organami regulacyjnymi państw członkowskich, wykonywania przez ENTSO energii elektrycznej oraz Organizację Operatorów Systemów Dystrybucyjnych, zwaną dalej "organizacją OSD UE", ich obowiązków, wynikających z
-

rozporządzenia 2019/943 oraz aktów prawnych wydanych na podstawie art. 59-61 tego rozporządzenia oraz z innych przepisów prawa Unii Europejskiej, w tym w odniesieniu do kwestii transgranicznych, wykonywania decyzji Agencji oraz wspólne wskazywanie przypadków niewykonywania przez ENTSO energii elektrycznej i organizację OSD UE ich odpowiednich obowiązków;

14c) zawieranie umów z organami regulacyjnymi państw członkowskich Unii Europejskiej lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym w celu zacieśniania współpracy w zakresie regulacji;

14d) zwracanie się do Agencji w sprawie zgodności decyzji wydanych przez inne organy regulacyjne, o których mowa w pkt 14b, z wytycznymi i kodeksami, o których mowa w rozporządzeniu 2019/943, lub z wytycznymi, o których mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 715/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie warunków dostępu do sieci przesyłowych gazu ziemnego i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 1775/2005, oraz informowanie Komisji Europejskiej o niezgodności decyzji z tymi aktami;

15) ustalanie metod kontroli i podejmowanie działań dla poprawy efektywności przedsiębiorstw energetycznych;

16) określanie i publikowanie wskaźników i cen wskaźnikowych istotnych dla procesu kształtowania taryf;

17) publikowanie informacji służących zwiększeniu efektywności użytkowania paliw i energii;

18) zbieranie i przetwarzanie informacji dotyczących przedsiębiorstw energetycznych, w tym obliczanie i ogłaszanie w terminie do dnia 31 marca każdego roku:

a) (uchylona),

b) średniej ceny sprzedaży energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym oraz sposób jej obliczenia,

c) średnich cen sprzedaży ciepła, wytworzonego w należących do przedsiębiorstw posiadających koncesje jednostkach wytwórczych niebędących jednostkami kogeneracji:

– opalanych paliwami węglowymi,

– opalanych paliwami gazowymi,

– opalanych olejem opałowym,

– stanowiących instalacje odnawialnego źródła energii,

d) średniej ceny energii elektrycznej dla odbiorcy energii elektrycznej w gospodarstwie domowym uwzględniającej opłatę za świadczenie usługi dystrybucji energii elektrycznej, obliczanej na podstawie cen zawartych w umowach kompleksowych

- w poprzednim roku kalendarzowym;

18a) zbieranie i przetwarzanie informacji dotyczących przedsiębiorstw energetycznych, w tym obliczanie i ogłaszanie, w terminie do 90 dni od dnia zakończenia każdego kwartału, średnich cen sprzedaży energii elektrycznej oraz cen gazu ziemnego na rynku konkurencyjnym w poprzednim kwartale, oraz ogłaszanie sposobu ich obliczania;

18b) monitorowanie:

a) poziomu i skuteczności otwarcia rynku i konkurencji na poziomie hurtowym i detalicznym, w tym na giełdach energii elektrycznej,

b) cen dla odbiorców energii elektrycznej w gospodarstwach domowych, w tym przedpłatowej formy rozliczeń realizowanych za pomocą liczników zdalnego odczytu skomunikowanych z systemem pomiarowym,

c) zawierania i stosowania umów z cenami dynamicznymi energii elektrycznej, ofert sprzedawców energii elektrycznej, wpływu tych umów i ofert na ceny i stawki opłat dla odbiorców w gospodarstwach domowych, a także szacowanie ryzyk związanych z tymi umowami oraz publikowanie, w terminie do dnia 30 maja każdego roku, raportu z tego monitorowania,

d) opłat za usługi w zakresie utrzymania systemu elektroenergetycznego i wykonania tych usług,

e) stosunku cen stosowanych przez sprzedawców energii elektrycznej dla odbiorców energii elektrycznej w gospodarstwach domowych do cen hurtowych energii elektrycznej,

f) kształtowania się taryf i opłat za świadczenie usług dystrybucyjnych,

g) skarg zgłaszanych przez odbiorców energii elektrycznej w gospodarstwach domowych,

h) zakłóceń lub ograniczeń konkurencji, w tym przez dostarczanie stosownych informacji oraz przekazywanie Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów istotnych przypadków tych zakłóceń lub ograniczeń,

i) występowania restrykcyjnych praktyk umownych, w tym klauzul wyłączności, które mogą uniemożliwiać odbiorcom jednoczesne zawieranie umów z więcej niż jednym sprzedawcą lub ograniczać ich wybór w tym zakresie, a w przypadku gdy uzna to za konieczne, powiadamianie o takich praktykach Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów,

- j) usuwania nieuzasadnionych przeszkód i ograniczeń w rozwijaniu zużycia wytworzonej we własnym zakresie energii elektrycznej i rozwoju obywatelskich społeczności energetycznych,
- k) realizacji projektów, o których mowa w art. 24d ust. 1,
- l) funkcjonowania partnerskiego handlu energią z odnawialnych źródeł energii, w tym w zakresie prawnych i organizacyjnych barier jego rozwoju;
- 19) (uchylony);
- 19a) (uchylony);
- 19b) wykonywanie zadań, obowiązków oraz korzystanie z uprawnień określonych w sposób wiążący dla organu regulacyjnego w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1227/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie integralności i przejrzystości hurtowego rynku energii, zwanym dalej "rozporządzeniem 1227/2011", oraz współpraca z Agencją, organami regulacyjnymi państw członkowskich Unii Europejskiej lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, organem właściwym w sprawach ochrony konkurencji i konsumentów oraz organem właściwym w sprawach nadzoru nad rynkiem finansowym, w zakresie niezbędnym do wykonywania obowiązków określonych w rozporządzeniu 1227/2011;
- 20) monitorowanie funkcjonowania systemu gazowego i elektroenergetycznego w zakresie:
  - a) zasad zarządzania i rozdziału przepustowości połączeń międzysystemowych, z którymi istnieją wzajemne połączenia, we współpracy z właściwymi organami państw członkowskich Unii Europejskiej lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym,
  - b) mechanizmów bilansowania systemu gazowego lub systemu elektroenergetycznego i zarządzania ograniczeniami w krajowym systemie gazowym i elektroenergetycznym,
  - c) warunków przyłączania podmiotów do sieci i ich realizacji oraz dokonywania napraw tej sieci,
  - d) wypełniania obowiązku publikowania przez operatorów systemów przesyłowych i dystrybucyjnych informacji dotyczących połączeń międzysystemowych, korzystania z sieci i rozdziału zdolności przesyłowych stron umowy o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych lub energii, z uwzględnieniem konieczności traktowania tych informacji jako poufnych ze względów handlowych,

- e) warunków świadczenia usług magazynowania paliw gazowych, usług skraplania gazu ziemnego oraz innych usług świadczonych przez przedsiębiorstwa energetyczne,
  - f) bezpieczeństwa dostarczania paliw gazowych i energii elektrycznej,
  - g) wypełniania przez operatorów systemów przesyłowych i dystrybucyjnych ich zadań,
  - h) wypełniania przez przedsiębiorstwo energetyczne obowiązków wymienionych w art. 44;
- 21) (uchylony);
- 21a) (uchylony);
- 21b) kontrolowanie przedsiębiorstwa energetycznego lub podmiotu przywożącego na zasadach określonych w ustawie;
- 21c) prowadzenie w postaci elektronicznej:
- a) rejestru podmiotów przywożących,
  - b) wykazu podmiotów, które złożyły wnioski o udzielenie, zmianę lub cofnięcie koncesji albo o udzielenie lub zmianę promesy koncesji,
  - c) rejestru przedsiębiorstw energetycznych posiadających koncesję,
  - d) wykazu podmiotów posiadających promesę koncesji,
  - e) wykazu podmiotów, wobec których toczyło się postępowanie w sprawie udzielenia koncesji, które zostało następnie umorzone lub zakończyło się odmową udzielenia koncesji lub pozostawieniem wniosku bez rozpoznania,
  - f) wykazu przedsiębiorstw energetycznych, którym cofnięto koncesję,
  - g) wykazu podmiotów, którym koncesja wygasła, wraz z podaniem podstawy i daty wygaśnięcia koncesji,
  - h) wykazu agregatorów,
  - i) wykazu linii bezpośrednich,
  - j) wykazu obywatelskich społeczności energetycznych;
- 21d) podejmowanie działań informacyjnych mających na celu ochronę uzasadnionych interesów odbiorców paliw gazowych, energii elektrycznej lub ciepła w gospodarstwie domowym, w szczególności publikowanie na stronie internetowej URE informacji dotyczących powtarzających się lub istotnych problemów prowadzących do sporów między przedsiębiorstwami energetycznymi a odbiorcami paliw gazowych, energii elektrycznej lub ciepła w gospodarstwie domowym, a także o przedsiębiorstwach energetycznych, na które zostały złożone uzasadnione skargi tych odbiorców dotyczące tych problemów;
- 21e) wydawanie decyzji w sprawie uznania systemu dystrybucyjnego za zamknięty oraz kontrolowanie cen i stawek opłat stosowanych w tym systemie;
-

- 21f) przyznawanie certyfikatu, o którym mowa w art. 9h³,
- 21g) wydawanie decyzji, o których mowa w art. 9d¹ ust. 2;
- 22) wykonywanie innych zadań określonych w ustawie lub ustawach odrębnych.
- 2a. Prezes URE w zakresie, o którym mowa w ust. 2 pkt 20, w szczególności sporządza raport przedstawiający i oceniający:
- 1) warunki podejmowania i wykonywania działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania, przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej;
  - 2) realizację planów, o których mowa w art. 16 ust. 2 i 4, z uwzględnieniem zamierzeń inwestycyjnych wynikających ze sprawozdania, o którym mowa w art. 15b ust. 3.
- 2b. Raport, o którym mowa w ust. 2a, może zawierać także propozycje zmian przepisów określających warunki funkcjonowania systemu elektroenergetycznego, o których mowa w art. 9 ust. 3, i szczegółowych zasad kształtowania taryf dla energii elektrycznej, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 46 ust. 3, służących rozwojowi zdolności wytwórczych i przesyłowych energii elektrycznej, zgodnie z przyjętą polityką energetyczną państwa, o której mowa w art. 15a, i wnioskami wynikającymi ze sprawozdania, o którym mowa w art. 15b ust. 3.
- 2c. Prezes URE przekazuje raport, o którym mowa w ust. 2a, ministrowi właściwemu do spraw energii **<oraz ministrowi właściwemu do spraw gospodarki surowcami energetycznymi>**, co 2 lata, w terminie do dnia 30 czerwca danego roku.
- 2d. Raport, o którym mowa w ust. 2a, Prezes URE udostępnia w Biuletynie Informacji Publicznej obsługującego go urzędu.
3. W sprawach, o których mowa w ust. 2 pkt 1 i 5, z wyjątkiem spraw wymienionych w art. 32 ust. 1 pkt 4, niezbędna jest opinia właściwego miejscowo zarządu województwa.
- 3a. W sprawach z wniosku o udzielenie, przedłużenie albo cofnięcie koncesji na wytwarzanie paliw ciekłych, magazynowanie lub przeładunek paliw ciekłych oraz obrót paliwami ciekłymi z zagranicą z wyłączeniem spraw o zmianę tych koncesji, Prezes URE zasięga opinii Prezesa Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych, Szefa Krajowej Administracji Skarbowej, Prokuratora Generalnego oraz Komendanta Głównego Policji.
- 3b. Wraz z wnioskiem, o którym mowa w ust. 3a, Prezes URE przekazuje Prezesowi Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych umowy przedwstępne wobec umów, o których mowa w art. 10 lub art. 11 ustawy o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym.
-

- 3c. Organy, o których mowa w ust. 3a, wydają w formie postanowienia opinie zawierające ocenę spełnienia przez wnioskodawcę określonych w rozdziale 5 wymogów udzielenia, przedłużenia albo cofnięcia koncesji, w zakresie, w jakim wynika to z właściwości ich działania określonych w przepisach odrębnych.
4. Nieprzedstawienie przez zarząd województwa opinii w sprawach wymienionych w ust. 2 pkt 1 i 5, w terminie 14 dni od dnia wpłynięcia sprawy do zaopiniowania, jest równoznaczne z wydaniem pozytywnej opinii.
- 4a. Nieprzedstawienie przez Prezesa Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych, Szefa Krajowej Administracji Skarbowej, Prokuratora Generalnego lub Komendanta Głównego Policji opinii, o której mowa w ust. 3a, w terminie 21 dni od dnia wpływu wniosku do zaopiniowania, jest równoznaczne z wydaniem opinii pozytywnej.
5. Prezes URE uchyla decyzję wydaną w sprawach, o których mowa w ust. 2, jeżeli Komisja Europejska stwierdziła jej niezgodność z przepisami wydanymi na podstawie rozporządzenia 2019/943 lub rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 715/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie warunków dostępu do sieci przesyłowych gazu ziemnego i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1775/2005, w terminie 2 miesięcy od dnia otrzymania informacji od Komisji Europejskiej o konieczności jej uchylenia, i informuje o tym uchyleniu Komisję Europejską.
6. Prezes URE współpracując z organami regulacyjnymi państw członkowskich Unii Europejskiej lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym oraz z Agencją zapewnia taki sam stopień poufności otrzymanych informacji, jaki jest wymagany od organu udostępniającego informacje.
7. Prezes URE kontroluje zapewnienie równego i otwartego dostępu do sieci transportowej dwutlenku węgla i podziemnych składowisk dwutlenku węgla oraz rozstrzyga spory w zakresie określonym w art. 11n ust. 7.
8. Prezes URE, co najmniej raz w roku, zamieszcza w Biuletynie Urzędu Regulacji Energetyki zalecenia dotyczące zapewnienia zgodności cen sprzedaży energii elektrycznej z wymogami konkurencyjnego rynku energii i przekazuje te zalecenia, w przypadku gdy uzna to za konieczne, Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.
9. W przypadku gdy Prezes URE nie osiągnie porozumienia z organami regulacyjnymi w celu wspólnego wskazywania przypadków niewykonywania przez ENTSO energii elektrycznej i organizację OSD UE ich obowiązków wynikających z rozporządzenia 2019/943 oraz
-

aktów prawnych wydanych na podstawie art. 59-61 tego rozporządzenia oraz w innych przepisach prawa Unii Europejskiej w terminie 4 miesięcy od dnia rozpoczęcia konsultacji, sprawę przekazuje się do decyzji Agencji zgodnie z art. 6 ust. 10 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/942 z dnia 5 czerwca 2019 r. ustanawiającego Agencję Unii Europejskiej ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki (Dz. Urz. UE L 158 z 14.06.2019, str. 22).

Art. 24.

1. Prezes URE składa ministrowi właściwemu do spraw energii **<oraz ministrowi właściwemu do spraw gospodarki surowcami energetycznymi>** corocznie, w terminie do dnia 30 kwietnia każdego roku, sprawozdanie ze swojej działalności, w tym ocenę bezpieczeństwa dostarczania paliw gazowych i energii elektrycznej, stosownie do zakresu działania określonego w art. 23 ust. 2, oraz przedstawia, na jego żądanie, informacje z zakresu swojej działalności.
2. (uchylony).

Art. 31f.

1. Minister właściwy do spraw energii **<w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki surowcami energetycznymi>** określi, w drodze rozporządzenia:
  - 1) szczegółowy tryb prowadzenia postępowania w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów, o których mowa w art. 31a ust. 1, w tym termin na wyrażenie przez strony zgody na przedstawioną propozycję rozwiązania sporu lub zastosowanie się do niej,
  - 2) sposób wnoszenia wniosków o wszczęcie postępowania,
  - 3) sposób wymiany informacji między stronami postępowania za pomocą środków komunikacji elektronicznej lub przesyłką pocztową- mając na uwadze konieczność zapewnienia łatwego dostępu do postępowania, sprawnego rozwiązywania sporów oraz bezstronnego i niezależnego prowadzenia postępowania.
2. Minister właściwy do spraw energii **<w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki surowcami energetycznymi>** może określić, w drodze rozporządzenia, wysokość progów finansowych wartości przedmiotu sporu, których przekroczenie uprawnia do odmowy rozpatrzenia sporu, uwzględniając określenie ich wysokości na poziomie, który nie utrudnia znacząco odbiorcy paliw gazowych, energii elektrycznej lub ciepła w gospodarstwie domowym, prosumentowi energii odnawialnej będącemu konsumentem albo odbiorcy aktywnemu będącemu konsumentem dostępu do postępowania.

Art. 32.

1. Uzyskania koncesji wymaga wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie:

1) wytwarzania paliw lub energii, z wyłączeniem wytwarzania:

a) paliw stałych lub paliw gazowych,

b) energii elektrycznej w źródłach o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nieprzekraczającej 50 MW niezaliczanych do instalacji odnawialnego źródła energii lub do jednostek kogeneracji,

c) energii elektrycznej w mikroinstalacji lub w małej instalacji,

d) energii elektrycznej:

– (uchylone),

– wyłącznie z biogazu rolniczego, w tym w kogeneracji,

– wyłącznie z biopłynów w rozumieniu ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii,

e) ciepła w źródłach o łącznej mocy zainstalowanej cieplnej nieprzekraczającej 5 MW,

f) energii elektrycznej wprowadzonej do sieci trakcyjnej przyłączonej do sieci dystrybucyjnej operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego albo sieci dystrybucyjnej operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego w następstwie hamowania pojazdów, o których mowa w art. 5h ust. 1;

2) magazynowania:

a) energii elektrycznej w magazynach energii elektrycznej o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 10 MW,

b) paliw gazowych w instalacjach magazynowych jak również magazynowania lub przeładunku paliw ciekłych w instalacjach magazynowania paliw ciekłych lub instalacjach przeładunku paliw ciekłych, z wyłączeniem lokalnego magazynowania gazu płynnego w instalacjach o przepustowości poniżej 1 MJ/s;

2a) skraplania gazu ziemnego i regazyfikacji skroplonego gazu ziemnego w instalacjach skroplonego gazu ziemnego o przepustowości wynoszącej co najmniej 200 m³/h;

3) przesyłania lub dystrybucji paliw lub energii, z wyłączeniem: dystrybucji paliw gazowych w sieci o przepustowości poniżej 1 MJ/s oraz przesyłania lub dystrybucji ciepła, jeżeli łączna moc zamówiona przez odbiorców nie przekracza 5 MW;

4) obrotu paliwami lub energią, z wyłączeniem:

a) obrotu paliwami stałymi, obrotu skroplonym gazem ziemnym dostarczonym z zagranicy dokonanego w punkcie dostawy do terminalu w rozumieniu art. 1 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia

24 kwietnia 2009 r. o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu (Dz. U. z 2023 r. poz. 924, 1489, 1688, 1859 i 2029), obrotu paliwami gazowymi, jeżeli sprzedaż ma na celu likwidację zapasów obowiązkowych gazu ziemnego utrzymywanych zgodnie z art. 25 ust. 10 ustawy o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym, obrotu gazem płynnym, jeżeli roczna wartość obrotu nie przekracza równowartości 10 000 euro, oraz obrotu ciepłem, jeżeli moc zamówiona przez odbiorców nie przekracza 5 MW,

- b) obrotu paliwami gazowymi lub energią elektryczną dokonywanego na giełdzie towarowej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych lub rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi przez towarowe domy maklerskie lub domy maklerskie prowadzące działalność maklerską w zakresie obrotu towarami giełdowymi oraz przez spółkę prowadzącą giełdę towarową, giełdową izbę rozrachunkową, Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A. lub przez spółkę, której Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A. przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, nabywające paliwa gazowe lub energię elektryczną, z tytułu realizacji zadań określonych w ustawie z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych,
- c) obrotu paliwami gazowymi lub energią elektryczną innego, niż określony w lit. b, dokonywanego przez giełdową izbę rozrachunkową, przez Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A., lub przez spółkę, której Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A. przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, nabywające lub zbywające paliwa gazowe lub energię elektryczną, z tytułu realizacji zadań określonych w ustawie z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych, w odniesieniu do transakcji zawieranych poza giełdą towarową lub rynkiem, o których mowa w lit. b,
- d) obrotu energią elektryczną dokonywanego w ramach działalności wyznaczonych operatorów rynku energii elektrycznej w zakresie uregulowanym rozporządzeniem 2015/1222,
- e) obrotu paliwami gazowymi oraz energią elektryczną przez spółdzielnię energetyczną w rozumieniu art. 2 pkt 33a ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii,

dokonywanego w ramach działalności prowadzonej na rzecz wszystkich odbiorców należących do tej spółdzielni;

5) przesyłania dwutlenku węgla.

1a. Koncesję na wykonywanie działalności, o której mowa w ust. 1 pkt 1 lit. b, w zakresie wytwarzania energii elektrycznej z odnawianych źródeł energii w danej instalacji odnawialnego źródła energii, po raz pierwszy wydaje się wyłącznie w przypadku, gdy urządzenia wchodzące w skład tej instalacji, służące do wytwarzania tej energii:

- 1) spełniają wymagania określone w art. 74 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii albo
- 2) posiadają ważne potwierdzenie zgodności z certyfikowanym typem urządzenia lub deklarację zgodności z właściwymi normami wystawione przez ich producenta dla danej lokalizacji instalacji odnawialnego źródła energii oraz zostały wyprodukowane nie wcześniej niż 72 miesiące przed dniem wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej w tej instalacji.

2. Koncesje na prowadzenie działalności, o której mowa w ust. 1 pkt 4, w zakresie obrotu gazem ziemnym z zagranicą, będą wydawane z uwzględnieniem dywersyfikacji dostaw gazu ziemnego oraz bezpieczeństwa energetycznego. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się obrotem gazem ziemnym z zagranicą jest obowiązane do dywersyfikacji dostaw gazu ziemnego z zagranicy.

2a. W przypadku zmiany wykazu paliw ciekłych określonego w przepisach wydanych na podstawie ust. 6, której skutkiem jest powstanie obowiązku uzyskania koncesji lub zmiany zakresu posiadanej koncesji, o której mowa w ust. 1 pkt 1-4, przez podmioty wykonujące działalność polegającą na wytwarzaniu, magazynowaniu, przeładunku, przesyłaniu lub dystrybucji paliw ciekłych, lub obrocie tymi paliwami, w tym obrocie z zagranicą, podmioty te składają wniosek o udzielenie lub zmianę koncesji w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie przepisów wprowadzających taką zmianę. Niezłożenie wniosku w tym terminie przez podmiot obowiązany oznacza prowadzenie przez ten podmiot działalności bez wymaganej koncesji w zakresie wynikającym ze zmiany wykazu określonego w przepisach wydanych na podstawie ust. 6.

2b. Podmioty, które złożyły wniosek, o którym mowa w ust. 2a, który spełnia warunki określone w art. 35, a w przypadku braków - uzupełniły go w terminie wyznaczonym przez Prezesa URE w wezwaniu, nie krótszym niż 14 dni, w ten sposób, że wniosek spełnia

wymagane warunki, do dnia doręczenia decyzji Prezesa URE mogą prowadzić działalność na zasadach dotychczasowych, w zakresie wskazanym we wniosku.

- 2c. W przypadku zmiany wykazu paliw ciekłych określonego w przepisach wydanych na podstawie ust. 6, której skutkiem jest powstanie obowiązku wpisu lub zmiany zakresu posiadanego wpisu do rejestru podmiotów przywożących, o którym mowa w art. 32a, podmioty wykonujące działalność polegającą na przywozie paliw ciekłych składają wniosek o wpis lub zmianę zakresu wpisu do rejestru podmiotów przywożących w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie przepisów wprowadzających taką zmianę. Niezłożenie wniosku w tym terminie przez podmiot obowiązany oznacza prowadzenie przez ten podmiot działalności bez wymaganego wpisu do rejestru podmiotów przywożących w zakresie wynikającym ze zmiany wykazu określonego w przepisach wydanych na podstawie ust. 6.
- 2d. Podmioty, które złożyły wniosek, o którym mowa w ust. 2c, który spełnia warunki określone w art. 32a ust. 4, a w przypadku braków - uzupełniły go w terminie wyznaczonym przez Prezesa URE w wezwaniu, nie krótszym niż 14 dni, w ten sposób, że wniosek spełnia wymagane warunki, do dnia doręczenia decyzji Prezesa URE mogą prowadzić działalność na zasadach dotychczasowych, w zakresie wskazanym we wniosku.
3. Rada Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw energii, określi, w drodze rozporządzenia, minimalny poziom dywersyfikacji dostaw gazu ziemnego z zagranicy na okres co najmniej 10 lat oraz szczegółowy sposób ustalania tego poziomu, biorąc pod uwagę politykę energetyczną państwa oraz konieczność zapewnienia bezpieczeństwa energetycznego kraju.
- 3¹. Rada Ministrów w rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 3, może określić wyłączenia z obowiązku dywersyfikacji dostaw gazu ziemnego z zagranicy, biorąc pod uwagę stan infrastruktury technicznej w sektorze gazu ziemnego oraz jej wpływ na dywersyfikację źródeł i kierunków dostaw gazu oraz zwiększenie konkurencyjności w zakresie dostarczania paliw gazowych i bezpieczeństwa ich dostarczenia.
- 3a. Koncesje na prowadzenie działalności, o której mowa w ust. 1 pkt 4, w zakresie obrotu paliwami ciekłymi z zagranicą, wydaje się pod warunkiem złożenia zabezpieczenia majątkowego, o którym mowa w art. 38a.
4. Uzyskania koncesji, o której mowa w ust. 1 pkt 1, nie wymaga wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania ciepła uzyskiwanego w przemysłowych procesach

technologicznych, a także gdy wielkość mocy zamówionej przez odbiorców nie przekracza 5 MW.

5. (uchylony).
6. Minister właściwy do spraw energii określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy wykaz paliw ciekłych, których wytwarzanie, magazynowanie lub przeładunek, przesyłanie lub dystrybucja, obrót, w tym obrót z zagranicą, wymaga koncesji, o których mowa w ust. 1 pkt 1-4, oraz których przywóz wymaga wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 32a, stosując obowiązującą klasyfikację Nomenklatury Scalonej (kody CN) według załącznika I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz. Urz. UE L 256 z 07.09.1987, str. 1). W rozporządzeniu można określić przeznaczenie paliwa ciekłego, jeżeli będzie to służyć osiągnięciu celów tego rozporządzenia, o których mowa w ust. 7.
7. Minister właściwy do spraw energii, wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 6, kieruje się potrzebą zapewnienia prawidłowego funkcjonowania krajowego rynku paliw, bezpieczeństwem paliwowym państwa i ochroną konkurencji.

Art. 32d.

1. Zmiana wpisu lub wykreślenie z rejestru podmiotów przywożących następują na wniosek podmiotu przywożącego lub z urzędu.
2. Podmiot przywożący składa wniosek o:
  - 1) zmianę wpisu w rejestrze - w terminie 7 dni od dnia zmiany danych, o których mowa w art. 32a ust. 4;
  - 2) wykreślenie wpisu z rejestru - w terminie 7 dni od dnia zaprzestania wykonywania działalności polegającej na przywozie paliw ciekłych.
3. Prezes URE, w drodze decyzji, wykreśla z rejestru podmiot przywożący, który w okresie kolejnych 6 miesięcy nie dokonał przywozu paliw ciekłych lub zaistniały okoliczności, o których mowa w art. 32b ust. 1, lub w przypadku naruszenia przez podmiot przywożący obowiązku sprawozdawczego, o którym mowa w art. 43d ust. 1, przez 6 kolejnych następujących po sobie okresów sprawozdawczych.
4. Na podstawie prowadzonego rejestru, o którym mowa w art. 32a ust. 1, Prezes URE udostępnia w formie elektronicznej, co najmniej raz na kwartał, ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych, ministrowi właściwemu do spraw energii, Komendantowi Głównemu Policji, Prezesowi Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych, Prezesowi

Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Prezesowi Urzędu Dozoru Technicznego, Dyrektorowi Generalnemu Transportowego Dozoru Technicznego, Prezesowi Głównego Urzędu Miar, Głównemu Inspektorowi Nadzoru Budowlanego, Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska oraz Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu, aktualny wykaz podmiotów przywożących zawierający oznaczenie podmiotów przywożących oraz informacje o rodzajach, przeznaczeniu przywożonego paliwa ciekłego, a także rodzaju i lokalizacji infrastruktury paliw ciekłych wykorzystywanej przez ten podmiot.

5. Wpis, wykreślenie i zmiana wpisu do rejestru podmiotów przywożących są zwolnione z opłaty skarbowej w rozumieniu ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. z 2023 r. poz. 2111).

Art. 33.

1. Prezes URE udziela koncesji wnioskodawcy, który:

- 1) ma siedzibę lub miejsce zamieszkania na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Turcji;
- 2) dysponuje środkami finansowymi w wielkości gwarantującej prawidłowe wykonywanie działalności bądź jest w stanie udokumentować możliwości ich pozyskania;
- 3) ma możliwości techniczne gwarantujące prawidłowe wykonywanie działalności;
- 4) zapewni zatrudnienie osób o właściwych kwalifikacjach zawodowych, o których mowa w art. 54;
- 5) uzyskał decyzję o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu albo decyzję o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy obiektu energetyki jądrowej, o której mowa w ustawie z dnia 29 czerwca 2011 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących;
- 6) nie zalega z zapłatą podatków stanowiących dochód budżetu państwa, z wyjątkiem przypadków, gdy uzyskał przewidziane prawem zwolnienie, odroczenie, rozłożenie na raty zaległości podatkowych albo podatku lub wstrzymanie w całości wykonania decyzji właściwego organu podatkowego.

1a. (uchylony).

1aa. Prezes URE udziela koncesji na przesyłanie paliw gazowych wnioskodawcy, który działa w formie spółki akcyjnej, której jedynym akcjonariuszem jest Skarb Państwa.

1b. Prezes URE udziela koncesji na wytwarzanie paliw ciekłych lub koncesji na obrót paliwami ciekłymi z zagranicą wnioskodawcy, który:

- 1) ma siedzibę lub miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i nabywa paliwa ciekłe na potrzeby prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej albo prowadzi działalność gospodarczą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w ramach oddziału z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej utworzonego na warunkach i zasadach określonych w ustawie z dnia 6 marca 2018 r. o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i nabywa paliwa ciekłe na potrzeby prowadzenia działalności gospodarczej przez ten oddział;
- 2) złożył zabezpieczenie majątkowe, o którym mowa w art. 38a;
- 3) jest zarejestrowany jako podatnik podatku od towarów i usług zgodnie z art. 97 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2023 r. poz. 1570, 1598 i 1852);
- 4) posiada instalacje magazynowania paliw ciekłych lub zawarł umowę przedwstępną wobec umów, o których mowa w art. 10 lub art. 11 ustawy o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym, gwarantujące utrzymywanie zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, zgodnie z zakresem wykonywanej działalności koncesjonowanej.

1c. Przedsiębiorstwo energetyczne ma obowiązek powiadomić Prezesa URE o:

- 1) zawarciu umowy przyrzeczonej w wykonaniu umowy przedwstępnej, o której mowa w ust. 1b pkt 4, oraz każdej zmianie tej umowy, oraz
- 2) zawarciu każdej kolejnej umowy, o której mowa w art. 10 lub art. 11 ustawy o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym, oraz każdej zmianie tej umowy

- w terminie 14 dni od dnia zawarcia umowy lub jej zmiany.

1d. W przypadku przedsiębiorcy zagranicznego, który posiada koncesję na wytwarzanie paliw ciekłych lub obrót paliwami ciekłymi z zagranicą albo występuje z wnioskiem o udzielenie takich koncesji, warunki, o których mowa w ust. 1b pkt 1 i 3, dotyczą także posiadanej albo udzielanej takiemu przedsiębiorcy koncesji na obrót paliwami ciekłymi. Prezes URE z

urzędu wszczyna postępowanie w sprawie zmiany posiadanej przez przedsiębiorcę zagranicznego koncesji na obrót paliwami ciekłymi.

2. Uzyskanie koncesji, o której mowa w ust. 1, nie zwalnia z obowiązku uzyskania innych koncesji lub zezwoleń wymaganych na podstawie odrębnych przepisów.

3. Nie może być wydana koncesja wnioskodawcy:

1) który znajduje się w postępowaniu upadłościowym lub likwidacji;

2) któremu w ciągu ostatnich 3 lat cofnięto koncesję na działalność określoną ustawą z przyczyn wymienionych w art. 41 ust. 3 lub którego w ciągu ostatnich 3 lat wykreślono z rejestru działalności regulowanej z przyczyny wydania decyzji o zakazie wykonywania przez wnioskodawcę działalności objętej wpisem, ze względu na:

a) złożenie oświadczenia o spełnieniu warunków wymaganych prawem do wykonywania tej działalności niezgodnego ze stanem faktycznym lub

b) nieusunięcie naruszeń warunków wymaganych prawem do wykonywania tej działalności w wyznaczonym przez organ terminie, lub

c) rażąco naruszenie warunków wymaganych prawem do wykonywania tej działalności;

3) skazanemu prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe mające związek z prowadzoną działalnością gospodarczą;

4) który nie jest zarejestrowany jako podatnik podatku od towarów i usług;

5) (uchylony);

6) jeżeli inny podmiot posiadający wobec niego znaczący wpływ lub sprawujący nad nim kontrolę albo współkontrolę w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 34, 35 i pkt 36 lit. a, b, e i f ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości został w ciągu ostatnich 3 lat prawomocnie skazany za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe mające związek z prowadzoną działalnością gospodarczą określoną ustawą, z wyjątkiem pkt 7;

7) w przypadku koncesji na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie paliw ciekłych, jeżeli inny podmiot posiadający wobec niego znaczący wpływ lub sprawujący nad nim kontrolę albo współkontrolę w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 34, 35 i pkt 36 lit. a, b, e i f ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości został w ciągu ostatnich 3 lat prawomocnie skazany za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe mające związek z prowadzoną działalnością gospodarczą.

3a. W przypadku wnioskodawcy będącego osobą prawną lub jednostką organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej albo przedsiębiorcą zagranicznym lub przedsiębiorcą zagranicznym prowadzącym działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w ramach

oddziału z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej utworzonego na warunkach i zasadach określonych w ustawie z dnia 6 marca 2018 r. o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, warunek, o którym mowa w ust. 3 pkt 3, dotyczy również osób uprawnionych do ich reprezentowania, a także członków rad nadzorczych.

3aa. W przypadku gdy operator systemu przesyłowego gazowego albo operator systemu połączonego gazowego wyznaczony na sieci przesyłowej gazowej wchodzącej w skład systemu przesyłowego, który w dniu 3 września 2009 r. należał do przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo, ma prawo do korzystania z majątku właściciela tej sieci niezbędnego do pełnienia obowiązków operatora z jej wykorzystaniem, w tym wykonywania działalności gospodarczej w zakresie przesyłania paliw gazowych, posiadana przez tego operatora koncesja na przesyłanie paliw gazowych z mocy prawa obejmuje również wykonywanie działalności gospodarczej polegającej na przesyłaniu paliw gazowych tą siecią.

3b. (uchylony).

3c. Prezes URE zawiesza postępowanie o udzielenie koncesji w przypadku wnioskodawcy, wobec którego wydano postanowienie o przedstawieniu zarzutów w sprawie popełniania przestępstwa lub przestępstwa skarbowego mającego związek z prowadzoną przez niego działalnością gospodarczą, lub gdy wydano takie postanowienie wobec osób oraz członków, o których mowa w ust. 3a, do czasu zakończenia postępowań przygotowawczego oraz sądowego.

3d. Prezes URE może odmówić udzielenia koncesji wnioskodawcy, który nie daje rękojmi prawidłowego wykonywania działalności objętej koncesją.

4. (uchylony).

[5. Prezes URE, za pośrednictwem ministra właściwego do spraw energii, informuje Komisję Europejską o przyczynach odmowy udzielenia wnioskodawcy koncesji.]

<5. Prezes URE informuje Komisję Europejską o przyczynach odmowy udzielenia wnioskodawcy koncesji za pośrednictwem:

- 1) ministra właściwego do spraw energii, w przypadku koncesji w zakresie działalności gospodarczej prowadzonej na rynku energii;**
- 2) ministra właściwego do spraw gospodarki surowcami energetycznymi, w przypadku koncesji w zakresie działalności gospodarczej prowadzonej na rynku paliw.>**

Art. 38.

1. Udzielenie koncesji może być uzależnione od złożenia przez wnioskodawcę zabezpieczenia majątkowego w celu zaspokojenia roszczeń osób trzecich, mogących powstać wskutek niewłaściwego wykonywania działalności gospodarczej objętej koncesją, w tym szkód w środowisku.
2. Zabezpieczenie majątkowe, o którym mowa w ust. 1, ustanawia się w wysokości nie niższej niż 1/12 najwyższych, planowanych przez wnioskodawcę na kolejne 3 lata kalendarzowe, rocznych przychodów z działalności gospodarczej, na którą ma być udzielona koncesja.
3. Prezes URE wzywa wnioskodawcę do wskazania wysokości planowanych przychodów, o których mowa w ust. 2, w terminie nie krótszym niż 30 dni, pod rygorem pozostawienia wniosku o udzielenie koncesji bez rozpoznania.
4. Zabezpieczenie majątkowe, o którym mowa w ust. 1, ustanawia się na okresy nie krótsze niż 12 miesięcy wykonywania działalności objętej wnioskiem o udzielenie koncesji pod warunkiem, że będzie odnawiane na zasadach określonych w ust. 5.
5. W przypadku ograniczenia terminem końcowym zabezpieczenia majątkowego, o którym mowa w ust. 1, przedsiębiorstwo energetyczne jest obowiązane każdorazowo, na miesiąc przed upływem terminu wygaśnięcia tego zabezpieczenia, do przedstawienia zabezpieczenia na kolejny okres wykonywania działalności, nie krótszy niż 12 miesięcy.
6. Zabezpieczenie majątkowe, o którym mowa w ust. 1, może być złożone w formie gwarancji bankowej lub ubezpieczeniowej.
7. W gwarancji, o której mowa w ust. 6, gwarant zobowiązuje się na piśmie do zapłacenia, bezwarunkowo i nieodwołalnie na każde wezwanie osób trzecich, o których mowa w ust. 1, kwoty na pokrycie roszczeń tych osób wraz z odsetkami za zwłokę - za zgodą przedsiębiorstwa energetycznego, któremu została udzielona koncesja, albo określonej w prawomocnym orzeczeniu sądowym lub innym tytule wykonawczym. Gwarant i przedsiębiorstwo energetyczne, któremu została udzielona koncesja, ponoszą odpowiedzialność solidarną.
8. Gwarantem zabezpieczenia majątkowego, o którym mowa w ust. 1, może być osoba wpisana do wykazu gwarantów, o którym mowa w art. 52 ust. 1 ustawy z dnia 19 marca 2004 r. - Prawo celne.
9. W przypadku zaspokojenia roszczeń, o których mowa w ust. 1, przedsiębiorstwo energetyczne ma obowiązek każdorazowego uzupełnienia zabezpieczenia majątkowego, o

którym mowa w ust. 1, do wymaganej kwoty w terminie 30 dni od dnia wykorzystania tego zabezpieczenia.

10. Jeżeli zabezpieczenie majątkowe, o którym mowa w ust. 1, nie pokrywa w całości wszystkich zgłoszonych roszczeń, roszczenia te pokrywa się stosunkowo do wysokości każdego z nich.
11. W przypadku zgłoszenia roszczenia, o którym mowa w ust. 7, przedsiębiorstwo energetyczne, któremu została udzielona koncesja, przekazuje Prezesowi URE w formie pisemnej najpóźniej w czternastym dniu od dnia, w którym otrzymał takie zgłoszenie, pisemną informację o tym zgłoszeniu.
12. Zabezpieczenie majątkowe, o którym mowa w ust. 1, jest zwalniane przez Prezesa URE w drodze postanowienia, w terminie 6 miesięcy od dnia zakończenia prowadzenia działalności koncesjonowanej.
13. Zabezpieczenie majątkowe, o którym mowa w ust. 1, może zostać zwolnione przez Prezesa URE, w drodze postanowienia, przed zakończeniem prowadzenia działalności koncesjonowanej, w przypadku gdy wielkość kapitału własnego przedsiębiorstwa energetycznego, wynikająca ze sprawozdania finansowego zbadanego przez biegłego rewidenta, przekroczy wielkość tego zabezpieczenia.
14. W sprawie zabezpieczenia majątkowego, o którym mowa w ust. 1, Prezes URE wydaje postanowienie. Na postanowienie w sprawie zmiany formy lub zwolnienia zabezpieczenia majątkowego służy zażalenie.
15. Prezes URE doręcza postanowienie, o którym mowa w ust. 12 i 13, także gwarantowi, o którym mowa w ust. 7.
16. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, wzory treści gwarancji bankowych i ubezpieczeniowych, uwzględniając konieczność zapewnienia prawidłowej realizacji przez gwaranta zobowiązania, o którym mowa w ust. 1.
17. Minister właściwy do spraw energii **<w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki surowcami energetycznymi>** może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki stosowania zabezpieczeń majątkowych, o których mowa w ust. 1, mając na uwadze konieczność zabezpieczenia wykonania zobowiązań wobec osób trzecich mogących powstać wskutek niewłaściwego wykonywania działalności gospodarczej objętej koncesją.

18. Do działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania paliw ciekłych oraz obrotu paliwami ciekłymi z zagranicą nie stosuje się przepisów ust. 1-17.

Art. 43f.

1. Prezes Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych:

1) prowadzi portal Platforma Paliwowa, który umożliwia złożenie do:

a) Prezesa URE:

- sprawozdania, o którym mowa w art. 4ba ust. 4,
- sprawozdania, o którym mowa w art. 43d ust. 1,
- informacji, o których mowa w art. 43e ust. 1,

b) Prezesa Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych:

- deklaracji, o której mowa w art. 22 ust. 1 ustawy o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym,
- informacji, o której mowa w art. 22 ust. 1c ustawy, o której mowa w tiret pierwszym,
- informacji, o której mowa w art. 22 ust. 3 ustawy, o której mowa w tiret pierwszym,
- informacji, o której mowa w art. 22 ust. 3a ustawy, o której mowa w tiret pierwszym,
- informacji, o której mowa w art. 38 ust. 1 ustawy, o której mowa w tiret pierwszym
- oraz zapewnia przetwarzanie, wyszukiwanie, sortowanie, filtrowanie, przeglądanie, wydruk i korektę zgromadzonych w nim danych, a także ochronę przed nieuprawnionym dostępem osób trzecich, zniszczeniem oraz utratą danych;

2) zapewnia dostęp Prezesa URE, ministra właściwego do spraw finansów publicznych i ministra właściwego do spraw energii do danych zgromadzonych w portalu Platforma Paliwowa i umożliwia tworzenie przez nich zestawień tych danych;

3) umożliwia użytkownikom rejestrację w portalu Platforma Paliwowa, z tym że w celu rejestracji niezbędne jest podanie przez użytkownika następujących danych:

- a) imię i nazwisko,
- b) numer telefonu,
- c) adres e-mail,
- d) podmiot, w imieniu którego działa użytkownik,
- e) wybrane przez użytkownika hasło.

2. Prezes Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych zatwierdza rejestrację użytkownika, jeżeli użytkownik działa w imieniu podmiotu, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, lub podmiotu

obowiązanego do składania sprawozdań, deklaracji lub informacji, o których mowa w ust. 1 pkt 1.

3. Dane osobowe w portalu Platforma Paliwowa:

- 1) przetwarzane są wyłącznie w zakresie niezbędnym dla zrealizowania uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego z przepisów prawa;
- 2) mogą być wykorzystane w zakresie niezbędnym do ich archiwizacji w interesie publicznym oraz do celów naukowych, statystycznych lub historycznych po odpowiednim zabezpieczeniu praw i wolności osób, których dane dotyczą.

4. Administratorem danych osobowych w portalu Platforma Paliwowa jest Prezes Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych.

5. Minister właściwy do spraw energii określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe dane umieszczane w sprawozdaniach, o których mowa w art. 4ba ust. 4 i art. 43d ust. 1, oraz informacjach, o których mowa w art. 43e ust. 1, kierując się koniecznością zachowania integralności danych sprawozdań, o których mowa w art. 4ba ust. 4 i art. 43d ust. 1, oraz informacji, o których mowa w art. 43e ust. 1, a w przypadku sprawozdania, o którym mowa w art. 4ba ust. 4, mając także na względzie zakres informacji i danych, określonych w art. 4ba ust. 5.

6. Prezes Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych określa sposób korzystania z portalu Platforma Paliwowa w regulaminie. Prezes Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych udostępnia regulamin w portalu Platforma Paliwowa oraz w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych.

Art. 43fa.

Dane zgromadzone w portalu Platforma Paliwowa, w zakresie, o którym mowa w art. 43f ust. 1 pkt 1, mogą być przetwarzane przez Prezesa Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych, Prezesa URE, ministra właściwego do spraw energii oraz ministra właściwego do spraw finansów publicznych wyłącznie w zakresie niezbędnym dla zrealizowania uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego z przepisów prawa.

Art. 46.

1. Minister właściwy do spraw energii, po zasięgnięciu opinii Prezesa URE, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady kształtowania i kalkulacji taryf dla paliw gazowych oraz szczegółowe zasady rozliczeń w obrocie paliwami gazowymi, biorąc pod uwagę:

Objaśnienie oznaczeń: [] kursywa – tekst usunięty przez Sejm

<> druk pogrubiony – tekst wstawiony przez Sejm

politykę energetyczną państwa, zapewnienie pokrycia uzasadnionych kosztów przedsiębiorstw energetycznych, w tym kosztów ich rozwoju, ochronę interesów odbiorców przed nieuzasadnionym poziomem cen i opłat, poprawę efektywności dostarczania i wykorzystywania paliw gazowych, równoprawne traktowanie odbiorców, eliminowanie subsydiowania skrośnego oraz przejrzystość cen i stawek opłat.

2. Rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, powinno określać w szczególności:

- 1) kryteria podziału odbiorców na grupy taryfowe;
- 2) szczegółowe zasady ustalania opłat za przyłączenie do sieci, w tym sposób kalkulowania stawek opłat za przyłączenie;
- 3) rodzaje cen i stawek opłat dla każdej koncesjonowanej działalności gospodarczej oraz sposób ich kalkulowania;
- 4) sposób uwzględniania w taryfach poprawy efektywności i zmiany warunków działalności wykonywanej przez przedsiębiorstwa energetyczne;
- 4a) sposób uwzględniania w taryfach stopnia niewykonania harmonogramu inwestycji priorytetowych, o których mowa w art. 16 ust. 1a;
- 5) sposób prowadzenia rozliczeń z odbiorcami oraz rozliczeń między przedsiębiorstwami energetycznymi, w tym w ramach sprzedaży rezerwowej paliw gazowych;
- 6) sposób ustalania bonifikat za niedotrzymanie parametrów jakościowych paliw gazowych i standardów jakościowych obsługi odbiorców, w tym w ramach sprzedaży rezerwowej paliw gazowych;
- 7) sposób ustalania opłat za przekroczenia mocy;
- 8) sposób ustalania opłat za nielegalny pobór paliw gazowych;
- 8a) sposób ustalania opłat za pobór paliw gazowych powyżej parametrów technologiczno-pomiarowych stacji gazowej;
- 9) zakres usług wykonywanych na dodatkowe zlecenie odbiorcy i sposób ustalania opłat za te usługi.

3. Minister właściwy do spraw energii, po zasięgnięciu opinii Prezesa URE, określi, w drodze rozporządzenia, sposób kształtowania i kalkulacji taryf dla energii elektrycznej oraz sposób rozliczeń w obrocie energią elektryczną, biorąc pod uwagę: politykę energetyczną państwa, zapewnienie pokrycia uzasadnionych kosztów przedsiębiorstw energetycznych, w tym kosztów ich rozwoju, realizację przedsięwzięć z zakresu ochrony przeciwpożarowej, ochronę interesów odbiorców przed nieuzasadnionym poziomem cen i opłat, poprawę efektywności dostarczania i wykorzystywania energii elektrycznej, koszty instalowania u

---

odbiorców końcowych liczników zdalnego odczytu, równoprawne traktowanie odbiorców, eliminowanie subsydiowania skrośnego oraz przejrzystość cen i stawek opłat oraz potrzebę rozwoju drogowego elektrycznego transportu publicznego i magazynowania energii elektrycznej.

4. Rozporządzenie, o którym mowa w ust. 3, powinno określać w szczególności:

- 1) kryteria podziału odbiorców na grupy taryfowe;
- 2) podział podmiotów przyłączanych na grupy przyłączeniowe;
- 3) szczegółowe zasady ustalania opłat za przyłączenie do sieci, w tym sposób kalkulowania stawek opłat za przyłączenie;
- 4) rodzaje cen i stawek opłat dla każdej koncesjonowanej działalności gospodarczej oraz sposób ich kalkulowania;
- 5) sposób uwzględniania w taryfach:
  - a) kosztów uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw pochodzenia,
  - b) (uchylona),
  - c) rekompensat, o których mowa w art. 49 rozporządzenia 2019/943,
  - d) kosztów, o których mowa w art. 45 ust. 1a,
  - e) kosztów związanych z wykorzystaniem usług systemowych nabywanych od odbiorców energii na podstawie art. 9c ust. 2 pkt 8, kosztów wskazanych w art. 11d ust. 5, kosztów wynikających ze stosowania przepisów wydanych na podstawie art. 11 ust. 6 i 7 oraz kosztów działań, o których mowa w art. 11c ust. 2, poniesionych w roku poprzedzającym rok kalkulacji taryfy,
  - f) kosztów, o których mowa w art. 45 ust. 1m i 1n;
- 6) sposób uwzględniania w taryfach poprawy efektywności, instalowania u odbiorców końcowych liczników zdalnego odczytu i zmiany warunków wykonywanej działalności przez przedsiębiorstwa energetyczne;
- 6a) sposób uwzględniania w taryfach stopnia niewykonania harmonogramu inwestycji priorytetowych, o których mowa w art. 16 ust. 1a;
- 7) sposób prowadzenia rozliczeń z odbiorcami oraz między przedsiębiorstwami energetycznymi, w tym w zakresie określonym w art. 45 ust. 1a oraz w ramach sprzedaży rezerwowej energii elektrycznej;
- 7a) sposób prowadzenia rozliczeń za energię elektryczną pobieraną z sieci i wprowadzaną do sieci przez magazyn energii elektrycznej, w tym sposób obliczania współczynnika, o którym mowa w art. 45 ust. 10;

- 8) sposób ustalania bonifikat za niedotrzymanie parametrów jakościowych energii elektrycznej i standardów jakościowych obsługi, w tym w ramach sprzedaży rezerwowej energii elektrycznej;
  - 9) sposób ustalania opłat za ponadumowny pobór energii biernej i przekroczenia mocy;
  - 10) sposób ustalania opłat za nielegalny pobór energii elektrycznej;
  - 11) zakres usług wykonywanych na dodatkowe zlecenie odbiorcy i sposób ustalania opłat za te usługi;
  - 12) minimalny zakres informacji umieszczanych na fakturach za energię elektryczną oraz minimalne wymagania dotyczące informacji o rozliczeniach;
  - 13) sposób ustalania opłaty solidarnościowej;
  - 14) sposób określania wysokości opłaty na pokrycie kosztów utrzymywania systemowych standardów jakości i niezawodności bieżących dostaw energii elektrycznej, o której mowa w art. 7aa ust. 4.
5. Minister właściwy do spraw energii, po zasięgnięciu opinii Prezesa URE, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady kształtowania i kalkulacji taryf dla ciepła oraz szczegółowe zasady rozliczeń z tytułu zaopatrzenia w ciepło, biorąc pod uwagę: politykę energetyczną państwa, zapewnienie pokrycia uzasadnionych kosztów przedsiębiorstw energetycznych, w tym kosztów ich rozwoju, ochronę interesów odbiorców przed nieuzasadnionym poziomem cen i opłat, poprawę efektywności dostarczania i wykorzystywania ciepła, równoprawne traktowanie odbiorców, eliminowanie subsydiowania skróśnego oraz przejrzystość cen i stawek opłat.
6. Rozporządzenie, o którym mowa w ust. 5, powinno określać w szczególności:
- 1) kryteria podziału odbiorców na grupy taryfowe;
  - 2) szczegółowe zasady ustalania opłat za przyłączenie do sieci, w tym sposób kalkulowania stawek opłat za przyłączenie;
  - 3) rodzaje cen i stawek opłat dla każdej koncesjonowanej działalności gospodarczej oraz sposób ich kalkulowania;
  - 4) uproszczony sposób kalkulacji cen i stawek dla ciepła wytwarzanego w jednostkach kogeneracji z zastosowaniem wskaźnika referencyjnego, o którym mowa w art. 47 ust. 2f;
  - 5) sposób ustalania wskaźnika referencyjnego, o którym mowa w pkt 4;
  - 6) (uchylony);
  - 7) sposób uwzględniania w taryfach poprawy efektywności i zmiany warunków wykonywanej działalności przez przedsiębiorstwa energetyczne;
-

- 8) sposób prowadzenia rozliczeń, z odbiorcami oraz między przedsiębiorstwami energetycznymi;
  - 9) sposób ustalania bonifikat za niedotrzymanie parametrów jakościowych nośnika ciepła i standardów jakościowych obsługi odbiorców;
  - 10) sposób ustalania opłat za nielegalny pobór ciepła.
7. Wysokość opłat wynikających z przepisów wydanych na podstawie ust. 4 pkt 13 i 14 nie może przekraczać iloczynu ilości energii elektrycznej dostarczonej za pośrednictwem linii bezpośredniej i odpowiednio:
- 1) połowy wysokości składnika zmiennej stawki sieciowej w przypadku przyłączenia do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej oraz
  - 2) stawki opłaty na pokrycie kosztów utrzymania systemowych standardów jakości i niezawodności bieżących dostaw energii w przypadku przyłączenia do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej lub przesyłowej elektroenergetycznej
- o których mowa w przepisach wydanych na podstawie ust. 3, przewidzianych w taryfie danego operatora systemu elektroenergetycznego, przeznaczonych dla grupy taryfowej, do której jest zaliczany wydzielony odbiorca lub przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania energii elektrycznej, o którym mowa w art. 3 pkt 11f.

Art. 54.

1. Osoby zajmujące się eksploatacją sieci oraz urządzeń i instalacji określonych w przepisach, o których mowa w ust. 6, obowiązane są posiadać kwalifikacje potwierdzone świadectwem wydanym przez komisje kwalifikacyjne.
    - 1a. (uchylony).
    - 1aa. Świadectwa kwalifikacyjne wydane osobom zajmującym się eksploatacją urządzeń, instalacji lub sieci tracą ważność po upływie 5 lat od dnia ich wydania.
    - 1b. W razie stwierdzenia, że eksploatacja urządzeń, instalacji lub sieci jest prowadzona niezgodnie z przepisami dotyczącymi ich eksploatacji, na wniosek pracodawcy, inspektora pracy, Prezesa URE lub innego organu właściwego w sprawach regulacji gospodarki paliwami i energią, o których mowa w art. 21a, sprawdzenie spełnienia wymagań kwalifikacyjnych należy powtórzyć.
    - 1c. (uchylony).
  2. Zabrania się zatrudniania przy samodzielnej eksploatacji sieci oraz urządzeń i instalacji określonych w przepisach, o których mowa w ust. 6, osób bez kwalifikacji, o których mowa
-

w ust. 1. Pracodawca może dopuścić do wykonywania prac eksploatacyjnych przy urządzeniach energetycznych, pod nadzorem osoby uprawnionej, osoby nieposiadającej świadectw kwalifikacyjnych:

- 1) w celu przygotowania zawodowego z uwzględnieniem przepisów dotyczących zatrudnienia młodocianych;
- 2) będące uczniami szkoły ponadpodstawowej prowadzącej kształcenie w zawodzie, dla którego podstawa programowa kształcenia w zawodzie szkolnictwa branżowego, o której mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 46 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. - Prawo oświatowe (Dz. U. z 2021 r. poz. 1082 oraz z 2022 r. poz. 655), przewiduje nabycie umiejętności związanych z wykonywaniem prac eksploatacyjnych przy urządzeniach energetycznych;
- 3) reprezentujące organy nadzoru;
- 4) prowadzące specjalistyczne prace serwisowe.

2a. (uchylony).

2b. Prezes URE jest organem właściwym do uznawania kwalifikacji osób wykonujących prace, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie ust. 6, nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, w rozumieniu ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (Dz. U. z 2023 r. poz. 334).

2c. Sprawdzenie kwalifikacji niezbędnych do wykonywania czynności związanych z eksploatacją urządzeń, instalacji lub sieci, odpowiednio do rodzaju prac, stanowisk oraz instalacji, urządzeń lub sieci przeprowadzają komisje kwalifikacyjne w formie egzaminu.

3. Komisje kwalifikacyjne są powoływane na okres 5 lat przez:

1) Prezesa URE:

- a) w przedsiębiorstwach energetycznych zatrudniających co najmniej 200 osób wykonujących prace, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie ust. 6,
- b) przy stowarzyszeniach naukowo-technicznych zrzeszających co najmniej 200 członków posiadających kwalifikacje do zajmowania się eksploatacją urządzeń, instalacji i sieci, jeżeli statuty tych stowarzyszeń zawierają postanowienia określające zakres wykonywanej działalności na rzecz gospodarki energetycznej,

2) właściwych ministrów oraz Szefów Agencji, o których mowa w art. 21a,

---

3) ministra właściwego do spraw transportu

- na wniosek przedsiębiorcy, stowarzyszenia naukowo-technicznego lub jednostki organizacyjnej podległej lub nadzorowanej przez właściwych ministrów oraz Szefów Agencji, o których mowa w art. 21a, lub ministra właściwego do spraw transportu.

3¹. Wniosek, o którym mowa w ust. 3, określa w szczególności nazwę i adres komisji kwalifikacyjnej oraz zakres sprawdzanych kwalifikacji.

3². Wniosek, o którym mowa w ust. 3, składa się na piśmie lub za pomocą środków komunikacji elektronicznej, o których mowa w ustawie z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną.

3³. W przypadku złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 3, za pomocą środków komunikacji elektronicznej wniosek ten opatruje się kwalifikowanym podpisem elektronicznym lub uwierzytelnia z wykorzystaniem profilu zaufanego.

3a. Organ uprawniony do powoływania komisji kwalifikacyjnych, o których mowa w ust. 3, może odwołać członka komisji w przypadku:

1) choroby trwale uniemożliwiającej sprawowanie funkcji;

2) rezygnacji z członkostwa w komisji;

3) niewywiązywania się z obowiązków członka komisji;

4) zaprzestania pełnienia służby w jednostce organizacyjnej podległej lub nadzorowanej przez właściwego ministra lub Szefa Agencji, o których mowa w ust. 3 pkt 2, lub rozwiązania stosunku pracy z tą jednostką organizacyjną.

3b. Organ uprawniony do powoływania komisji kwalifikacyjnych może odwołać komisję kwalifikacyjną na wniosek jednostki organizacyjnej, przy której ją powołano, w przypadku:

1) rezygnacji jednostki organizacyjnej, przy której powołano komisję kwalifikacyjną, z dalszego prowadzenia tej komisji;

2) odwołania części członków komisji kwalifikacyjnej, uniemożliwiającego dalsze wykonywanie zadań przez tę komisję.

4. Za sprawdzenie kwalifikacji, o których mowa w ust. 1, pobiera się opłatę od osoby kierującej wniosek o stwierdzenie kwalifikacji, nie wyższą niż 10% minimalnego wynagrodzenia za pracę pracowników, obowiązującego w dniu złożenia tego wniosku.

4a. Nie pobiera się opłat za sprawdzenie kwalifikacji, o których mowa w ust. 1, przez komisje kwalifikacyjne powołane przez Ministra Obrony Narodowej, jeżeli następuje ono na wniosek kierownika jednostki organizacyjnej podległej temu ministrowi lub przez niego nadzorowanej.

5. Opłaty, o których mowa w ust. 4, stanowią przychód jednostek organizacyjnych, przy których powołano komisje kwalifikacyjne.

[6. *Minister właściwy do spraw energii, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw transportu oraz Ministrem Obrony Narodowej, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady stwierdzania posiadania kwalifikacji przez osoby, o których mowa w ust. 1.]*

<6. Minister właściwy do spraw energii i minister właściwy do spraw gospodarki surowcami energetycznymi, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw transportu oraz Ministrem Obrony Narodowej, określą, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady stwierdzania posiadania kwalifikacji przez osoby, o których mowa w ust. 1.>

7. *[Minister właściwy do spraw energii, wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 6, określi w szczególności:]*

<Minister właściwy do spraw energii i minister właściwy do spraw gospodarki surowcami energetycznymi, wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 6, określą w szczególności:>

- 1) rodzaje prac, stanowisk oraz urządzeń, instalacji lub sieci, dla których jest wymagane świadectwo kwalifikacyjne do wykonywania czynności związanych z ich eksploatacją,
  - 2) zakres wiedzy teoretycznej i praktycznej niezbędnej do wykonywania czynności związanych z eksploatacją urządzeń, instalacji lub sieci, odpowiednio do rodzaju prac, stanowisk oraz instalacji, urządzeń lub sieci,
  - 3) skład komisji kwalifikacyjnych oraz wymagania dla przewodniczącego, zastępcy i członków komisji kwalifikacyjnych ze względu na stanowisko pracy, zakres czynności i grupy urządzeń, instalacji i sieci, na których wykonywane są czynności przez osoby, których kwalifikacje sprawdza ta komisja,
  - 4) tryb przeprowadzania egzaminu przez komisję kwalifikacyjną,
  - 5) sposób wnoszenia opłaty, o której mowa w ust. 4, i jej wysokość,
  - 6) warunki i sposób gromadzenia przez komisje kwalifikacyjne dokumentacji z postępowania w sprawie sprawdzania kwalifikacji,
  - 7) wzór świadectwa kwalifikacyjnego
- biorąc pod uwagę zapewnienie bezpieczeństwa technicznego i niezawodności funkcjonowania oraz bezpiecznej eksploatacji urządzeń, instalacji lub sieci elektroenergetycznych, ciepłowniczych i gazowych, bezpieczeństwa ludzi i mienia oraz
-

bezstronnego i niezależnego postępowania w sprawie wydania świadectwa kwalifikacyjnego dla osób wykonujących czynności związane z eksploatacją urządzeń, instalacji lub sieci.

Art. 62bd.

Minister właściwy do spraw energii określi, w drodze rozporządzenia, wzory oświadczeń, o których mowa w art. 62ba ust. 2 i art. 62bb ust. 1, mając na względzie zapewnienie przejrzystości i komunikatywności tych oświadczeń oraz potrzebę ujednoczenia ich formy.

Art. 62i.

1. Podmiotem odpowiedzialnym za wypłatę rekompensat, o których mowa w art. 62g, jest Zarządca Rozliczeń S.A., o którym mowa w rozdziale 7 ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o zasadach pokrywania kosztów powstałych u wytwórców w związku z przedterminowym rozwiązaniem umów długoterminowych sprzedaży mocy i energii elektrycznej (Dz. U. z 2022 r. poz. 311), zwany dalej "zarządcą rozliczeń".
2. Zarządca rozliczeń weryfikuje wniosek o wypłatę rekompensaty pod względem prawidłowości dokonanych obliczeń i kompletności wymaganych dokumentów na podstawie podanych we wniosku danych, biorąc pod uwagę posiadane środki na rachunku Funduszu Wypłaty Różnicy Ceny, o którym mowa w art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 28 grudnia 2018 r. o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw.
3. Wraz z wnioskiem o wypłatę rekompensaty podmiot uprawniony składa oświadczenie o dokonaniu rozliczeń z odbiorcami paliw gazowych, o których mowa w art. 62b ust. 1 pkt 2 lit. b-d, o następującej treści: "Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny oświadczam, że ceny i stawki opłat, za okres wniosku o rekompensatę, stosowane względem odbiorców, o których mowa w art. 62b ust. 1 pkt 2 lit. b-d ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne, są zgodne z art. 10 ustawy z dnia 26 stycznia 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach służących ochronie odbiorców paliw gazowych w związku z sytuacją na rynku gazu.". Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Warunkiem wypłaty rekompensaty jest złożenie oświadczenia.
4. W przypadku pozytywnej weryfikacji wniosku o wypłatę rekompensaty zarządca rozliczeń zatwierdza wniosek i dokonuje wypłaty rekompensaty w terminie 14 dni od dnia otrzymania prawidłowo sporządzonego wniosku, z zastrzeżeniem ust. 12. W przypadku gdy wartość

obliczonej zgodnie ze wzorem rekompensaty za dany miesiąc jest ujemna, rekompensata miesięczna w tym miesiącu nie jest wypłacana. Ujemna wartość rekompensaty zostanie rozliczona we wnioskach za kolejne okresy. Zatwierdzenie wniosku o wypłatę rekompensaty nie wymaga wydania decyzji administracyjnej.

5. W przypadku gdy wniosek o wypłatę rekompensaty zawiera braki formalne lub błędy obliczeniowe, zarządca rozliczeń, w terminie 7 dni od dnia otrzymania wniosku, wzywa podmiot uprawniony do usunięcia braków formalnych lub błędów obliczeniowych w terminie 7 dni od dnia otrzymania wezwania do ich usunięcia. W zakresie, w jakim kwota rekompensaty nie budzi wątpliwości, kwota ta jest przez zarządcę rozliczeń wypłacana zgodnie z ust. 4.
6. W przypadku nieusunięcia braków formalnych lub błędów obliczeniowych zawartych we wniosku o wypłatę rekompensaty w terminie 7 dni od dnia otrzymania wezwania do ich usunięcia zarządca rozliczeń odmawia zatwierdzenia wniosku w zakresie, w jakim kwota rekompensaty budzi wątpliwości, informując podmiot uprawniony o przyczynie tej odmowy. Odmowa zatwierdzenia wniosku o wypłatę rekompensaty nie wymaga wydania decyzji administracyjnej.
7. Odmowa, o której mowa w ust. 6, nie pozbawia podmiotu uprawnionego możliwości ponownego złożenia wniosku o wypłatę rekompensaty. Przepisy ust. 1-6 stosuje się odpowiednio.
8. Zarządca rozliczeń może żądać od podmiotu uprawnionego przedłożenia dokumentów lub informacji uzasadniających wysokość wypłaconej rekompensaty w terminie 12 miesięcy od dnia wypłaty kwoty rekompensaty za ostatni miesiąc, za który została wypłacona rekompensata, o której mowa w art. 62g ust. 1.
9. Jeżeli podmiot uprawniony w okresie 12 miesięcy od dnia wypłaty ostatniej z rekompensat miesięcznych, o której mowa w 62h ust. 1, zaprzestał prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie obrotu paliwami gazowymi, kwotę rekompensaty uznaje się za pobraną nienależnie i podmiot uprawniony jest obowiązany do jej zwrotu w całości wraz z odsetkami. W przypadku gdy nie zostanie dokonany zwrot, zarządca rozliczeń wydaje decyzję administracyjną określającą wysokość nienależnie pobranej kwoty podlegającej zwrotowi oraz termin dokonania tego zwrotu. Od nienależnie pobranej kwoty rekompensaty są naliczane odsetki za opóźnienie od dnia jej otrzymania.
10. Wniosek o wypłatę rekompensaty składa się do 25. dnia każdego miesiąca.

11. Zarządca rozliczeń dokonuje weryfikacji rekompensat należnych podmiotowi uprawnionemu na podstawie otrzymanego od tego podmiotu wniosku o rozliczenie rekompensaty, który podmiot uprawniony składa do zarządcy rozliczeń w terminie od dnia 1 kwietnia 2023 r. do dnia 30 września 2023 r., i informuje Prezesa URE w terminie 21 dni od otrzymania wniosku o wynikach dokonanej weryfikacji.
- 11a. W przypadku gdy kwota otrzymanych rekompensat jest wyższa od kwoty ostatecznej rekompensaty wynikającej z wniosku o rozliczenie rekompensaty, nadpłata kwoty ponad kwotę z wniosku o rozliczenie rekompensaty zwracana jest zarządcy rozliczeń w terminie 14 dni od dnia otrzymania przez podmiot uprawniony żądania zwrotu od zarządcy rozliczeń.
- 11b. W przypadku gdy podmiot uprawniony nie złoży wniosku o rozliczenie rekompensaty w terminie wskazanym w ust. 11 lub nie zostanie dokonany zwrot, o którym mowa w ust. 11a, zarządca rozliczeń wydaje decyzję administracyjną określającą wysokość nienależnie pobranej kwoty rekompensaty podlegającej zwrotowi oraz termin dokonania tego zwrotu. Od nienależnie pobranej kwoty rekompensaty są naliczane odsetki ustawowe za opóźnienie od dnia jej otrzymania.
- 11c. W przypadku gdy kwota otrzymanych rekompensat jest niższa od kwoty ostatecznej rekompensaty wynikającej z wniosku o rozliczenie rekompensaty zarządca rozliczeń dokonuje wypłaty środków wynikających z tej różnicy na rzecz podmiotu uprawnionego w terminie 14 dni od dnia określenia kwoty ostatecznej rekompensaty, z uwzględnieniem ust. 12 i 12a.
- 11d. W przypadku gdy kwota ostatecznej rekompensaty przekracza kwotę korekty, o której mowa w art. 62f ust. 4, nadpłata ponad kwotę tej korekty podlega zwrotowi do zarządcy rozliczeń w terminie 14 dni od dnia otrzymania przez podmiot uprawniony żądania zwrotu od zarządcy rozliczeń. Zwrot nadpłaty nie może przekraczać sumy wypłaconych podmiotowi uprawnionemu kwot rekompensat miesięcznych.
- 11e. W przypadku gdy nie zostanie dokonany zwrot, o którym mowa w ust. 11d, zarządca rozliczeń wydaje decyzję administracyjną określającą wysokość nienależnie pobranej kwoty rekompensaty podlegającej zwrotowi oraz termin dokonania tego zwrotu. Od nienależnie pobranej kwoty rekompensaty są naliczane odsetki ustawowe za opóźnienie od dnia jej otrzymania.
12. W przypadku gdy środki na rachunku Funduszu Wypłaty Różnicy Ceny, o którym mowa w art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 28 grudnia 2018 r. o zmianie ustawy o podatku akcyzowym

oraz niektórych innych ustaw, są niewystarczające na wypłatę wnioskowanej rekompensaty w całości, zarządca rozliczeń zatwierdza wniosek o wypłatę rekompensaty do wysokości posiadanych środków, a w pozostałej części wstrzymuje zatwierdzenie wniosku do czasu zapewnienia środków na ten cel. Zarządca rozliczeń wstrzymuje zatwierdzenie kolejnych wniosków do czasu zatwierdzenia w pozostałej części wniosku, o którym mowa w zdaniu pierwszym.

- 12a. W przypadku gdy ostatecznie środki na rachunku Funduszu Wypłaty Różnicy Ceny nie umożliwią wypłaty rekompensaty za 2022 r. w całości, zarządca rozliczeń niezwłocznie informuje o tym fakcie podmiot uprawniony i Prezesa URE, wskazując Prezesowi URE podmiot uprawniony oraz kwotę ostatecznie niewypłaconej temu podmiotowi wysokości rekompensaty.
13. Procedura weryfikacji i rozpatrywania wniosków o wypłatę rekompensaty oraz wniosków o rozliczenie rekompensaty, a także korespondencja z zarządcą rozliczeń odbywa się wyłącznie w formie elektronicznej. Wnioski składa się do zarządcy rozliczeń przy użyciu formularza udostępnionego na stronie internetowej administrowanej przez zarządcę rozliczeń i opatruje kwalifikowanym podpisem elektronicznym osób uprawnionych do reprezentacji podmiotu uprawnionego.
14. W sprawach decyzji wydawanych przez zarządcę rozliczeń organem wyższego stopnia w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego w stosunku do zarządcy rozliczeń jest minister właściwy do spraw energii.
15. Zarządca rozliczeń informuje Prezesa URE o wypłaconych podmiotowi uprawnionemu kwotach rekompensat, w terminie 7 dni od dnia dokonania wypłaty.

USTAWA z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2022 r. poz. 2512 oraz z 2023 r. poz. 2029)

Art. 5.

Ustala się następujące działy:

1) administracja publiczna;

1a) budownictwo, planowanie i zagospodarowanie przestrzenne oraz mieszkalnictwo;

Objaśnienie oznaczeń: [] kursywa – tekst usunięty przez Sejm

<> druk pogrubiony – tekst wstawiony przez Sejm

- 1b) aktywa państwowe;
  - 2) budżet;
  - 2a) energia;
  - 3) finanse publiczne;
  - 4) gospodarka;
  - 5) gospodarka morska;
  - 6) gospodarka wodna;
  - 6a) gospodarka [*złożami kopalin*] <**surowcami energetycznymi**>;
  - 7) instytucje finansowe;
  - 7a) informatyzacja;
  - 8) członkostwo Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej;
  - 8a) klimat;
  - 9) kultura i ochrona dziedzictwa narodowego;
  - 10) kultura fizyczna;
  - 11) łączność;
  - 12) (uchylony);
  - 13) (uchylony);
  - 14) obrona narodowa;
  - 15) oświata i wychowanie;
  - 16) praca;
  - 17) rolnictwo;
  - 18) rozwój wsi;
  - 18a) rozwój regionalny;
  - 18b) rynki rolne;
  - 18c) rybołówstwo;
  - 19) (uchylony);
  - 20) sprawiedliwość;
  - 21) szkolnictwo wyższe i nauka;
  - 22) transport;
  - 22a) turystyka;
  - 23) środowisko;
  - 23a) rodzina;
  - 24) sprawy wewnętrzne;
-

Objaśnienie oznaczeń: [*]* kursywa – tekst usunięty przez Sejm

<> druk pogrubiony – tekst wstawiony przez Sejm

- 25) wyznania religijne oraz mniejszości narodowe i etniczne;
- 26) zabezpieczenie społeczne;
- 27) sprawy zagraniczne;
- 28) zdrowie;
- 29) żegluga śródlądowa.

Art. 7a.

[1. Dział energia obejmuje sprawy energii, surowców energetycznych i paliw.]

<1. Dział energia obejmuje sprawy energii.>

2. Do ministra właściwego do spraw energii należą w szczególności sprawy:

- 1) polityki energetycznej państwa oraz udziału w kształtowaniu polityki energetycznej Unii Europejskiej;
- [2) rynków energii, surowców energetycznych i paliw, rozwoju i wykorzystania energii jądrowej na potrzeby społeczno-gospodarcze;*
- 3) bezpieczeństwa energetycznego kraju, w tym bezpieczeństwa dostaw energii, surowców energetycznych i paliw;]

<2) rynków energii;

3) bezpieczeństwa energetycznego kraju w zakresie bezpieczeństwa dostaw energii;>

- 4) infrastruktury energetycznej, w tym funkcjonowania systemów energetycznych, z uwzględnieniem zasad racjonalnej gospodarki i potrzeb bezpieczeństwa energetycznego kraju;
- [5) inicjowania, koordynowania i nadzorowania współpracy międzynarodowej w dziedzinie energii, surowców energetycznych i paliw oraz udział w pracach organów Unii Europejskiej.]*

<5) inicjowania, koordynowania i nadzorowania współpracy międzynarodowej w dziedzinie energii oraz udział w pracach organów Unii Europejskiej.>

3. (uchylony).

4. (uchylony).

Art. 9.

- 1. Dział gospodarka obejmuje sprawy gospodarki, w tym konkurencyjności gospodarki, współpracy gospodarczej z zagranicą, oceny zgodności, miar i probiernictwa, własności przemysłowej, innowacyjności, działalności gospodarczej, w tym przedsiębiorczości i

przemysłu, polityki zakupowej państwa, promocji gospodarki polskiej w kraju i za granicą, oraz współpracy z organizacjami samorządu gospodarczego.

2. Do ministra właściwego do spraw gospodarki należą w szczególności sprawy:

- 1) kształtowania warunków podejmowania i wykonywania działalności gospodarczej;
- 2) podejmowania działań sprzyjających wzrostowi konkurencyjności oraz innowacyjności gospodarki polskiej;
- 3) polityki przemysłowej;
- 4) rozwoju przedsiębiorczości;
- 5) transformacji cyfrowej gospodarki;
- 6) transformacji do gospodarki obiegu zamkniętego;

[7) rozwoju i wykorzystaniu energetyki prosumenckiej i rozproszonej;]

<7a) podejmowania działań sprzyjających wykorzystaniu energetyki rozproszonej w działalności gospodarczej;>

- 8) formułowania założeń współpracy gospodarczej z zagranicą;
  - 9) współpracy z organizacjami międzynarodowymi o charakterze gospodarczym oraz prowadzenia działań w zakresie kształtowania i realizacji zasad wymiany handlowej Unii Europejskiej z krajami trzecimi, w tym w szczególności w ramach wspólnej polityki handlowej Unii Europejskiej;
  - 10) promocji gospodarki, w tym wspierania rozwoju eksportu i inwestycji polskich za granicą oraz wspierania napływu bezpośrednich inwestycji zagranicznych;
  - 11) kontroli obrotu z zagranicą towarami, technologiami i usługami o znaczeniu strategicznym dla bezpieczeństwa państwa, a także dla utrzymania międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa w związku z porozumieniami i zobowiązaniami międzynarodowymi;
  - 12) wprowadzania środków administrowania obrotem z zagranicą towarami i usługami, a także sprawy przywozu i wywozu technologii;
  - 13) udziału w kształtowaniu polityki Unii Europejskiej w zakresie polityki gospodarczej;
  - 14) kształtowania i prowadzenia polityki kosmicznej, w tym na arenie międzynarodowej, w szczególności w ramach współpracy z Unią Europejską i Europejską Agencją Kosmiczną.
- 2a. W celu realizacji spraw, o których mowa w ust. 2 pkt 2, 9-11, 13 i 14, minister właściwy do spraw gospodarki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zagranicznych może tworzyć samodzielne stanowiska radców handlowych, wydziały lub zespoły zadaniowe, działające w strukturze placówek zagranicznych (dyplomacja ekonomiczna).

3. Minister właściwy do spraw gospodarki sprawuje nadzór nad Prezesem Głównego Urzędu Miar i Prezesem Urzędu Zamówień Publicznych oraz nad działalnością Urzędu Patentowego Rzeczypospolitej Polskiej.
4. Ministrowi właściwemu do spraw gospodarki podlega Urząd Dozoru Technicznego oraz Polska Agencja Kosmiczna.
5. Minister właściwy do spraw gospodarki pełni funkcję koordynatora krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych.

Art. 11a.

1. *[Dział gospodarka złożami kopalin obejmuje sprawy:]*

<Dział gospodarka surowcami energetycznymi obejmuje sprawy:>

- 1) prowadzenia, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska, racjonalnej gospodarki złożami węglowodorów, węgla brunatnego, węgla kamiennego, siarki rodzimej, soli kamiennej, soli potasowej, soli potasowo-magnezowej i miedzi, w obszarze objętym wydobyciem;
- 2) uzgadniania koncesji na wydobywanie udzielanych przez ministra właściwego do spraw środowiska, w zakresie kopalin objętych własnością górniczą Skarbu Państwa;
- 3) współpracy w nadzorze nad wydobywaniem kopalin, o których mowa w pkt 1;
- 4) kwalifikacji w zakresie górnictwa *[.] <;>*

<5) surowców energetycznych i paliw, w tym:

a) rynków surowców energetycznych i paliw,

b) bezpieczeństwa dostaw surowców energetycznych i paliw;

6) rozwoju i wykorzystania energii jądrowej na potrzeby społeczno-gospodarcze;

7) inicjowania, koordynowania i nadzorowania współpracy międzynarodowej w dziedzinie surowców energetycznych, paliw oraz rozwoju i wykorzystania energii jądrowej na potrzeby społeczno-gospodarcze, jak również udział w pracach organów Unii Europejskiej;

8) gospodarki wodorowej.>

2. (uchylony).

3. Minister właściwy do spraw gospodarki *[złożami kopalin]* **<surowcami energetycznymi>** sprawuje nadzór nad Prezesem Wyższego Urzędu Górniczego.

Art. 13a.

1. Dział klimat obejmuje sprawy klimatu i zrównoważonego rozwoju, w szczególności w zakresie:
- 1) udziałów w kształtowaniu polityki klimatycznej, w tym w ramach Unii Europejskiej, w szczególności w negocjacjach dotyczących polityki międzynarodowej w zakresie klimatu i zrównoważonego rozwoju;
  - 2) wdrażania polityki klimatycznej Unii Europejskiej, w tym w zakresie zarządzania środkami na cele transformacji ekologicznej i klimatycznej, w szczególności zarządzania aukcjami uprawnień do emisji gazów cieplarnianych oraz zagospodarowania uzyskanych w ich wyniku środków, z uwzględnieniem bezpieczeństwa energetycznego kraju, w tym bezpieczeństwa dostaw energii, surowców energetycznych i paliw;
  - 3) ochrony i kształtowania środowiska oraz racjonalnego wykorzystywania jego zasobów, z zastrzeżeniem art. 28;
  - 4) ekologicznych warunków życia wynikających z ochrony powietrza, ochrony powierzchni ziemi, ochrony przed hałasem i ochrony przed polami elektromagnetycznymi;
  - 5) kontroli przestrzegania wymagań ochrony środowiska i badania stanu środowiska;
  - 6) systemu zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji oraz handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych;
  - 7) gospodarki odpadami, w tym jako element gospodarki o obiegu zamkniętym;
  - 8) wspierania, w tym promocji, ekologicznych innowacji i technologii, z uwzględnieniem celów transformacji klimatycznej i energetycznej;
  - <8a) osiągnięcia neutralności klimatycznej, w szczególności z wykorzystaniem technologii wodorowych oraz biokomponentów i biopaliw ciekłych;>**
  - 9) zarządzania i koordynacji programami w zakresie upowszechniania, rozwoju i promocji wykorzystywania technologii niskoemisyjnych i zeroemisyjnych, w tym w szczególności w zakresie odnawialnych źródeł energii oraz transportu;
  - 10) społeczno-ekonomicznych aspektów transformacji ekologicznej i klimatycznej;
  - 11) efektywności energetycznej;
  - 12) rozwoju i wykorzystania odnawialnych źródeł energii **<, w tym rozwoju energetyki prosumenckiej i rozproszonej>;**
  - 13) edukacji ekologicznej i promocji ekologicznych warunków życia - w zakresie zadań należących do działu.

2. Minister właściwy do spraw klimatu sprawuje nadzór nad Prezesem Państwowej Agencji Atomistyki, Głównym Inspektorem Ochrony Środowiska, Instytutem Ochrony Środowiska - Państwowym Instytutem Badawczym, Instytutem Ekologii Terenów Uprzemysłowionych, a także nad działalnością Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej oraz wojewódzkich funduszy ochrony środowiska i gospodarki wodnej.

Art. 23a.

1. Dział rozwój regionalny obejmuje sprawy:

- 1) programowania i koordynacji polityki rozwoju, w szczególności opracowywania projektów strategii rozwoju;
  - 2) programowania i realizacji polityki regionalnej, obejmującej również politykę miejską oraz koordynację programów i działań w zakresie rewitalizacji obszarów zdegradowanych społecznie i gospodarczo;
  - 2a) (uchylony);
  - 2b) (uchylony);
  - 3) opracowywania dokumentów programowych z zakresu społeczno-gospodarczego, regionalnego i przestrzennego rozwoju kraju oraz planów rozwojowych, w tym będących podstawą do pozyskiwania środków rozwojowych z Unii Europejskiej i innych źródeł zagranicznych;
  - 4) wykonywania, o ile ustawa nie stanowi inaczej, zadań państwa członkowskiego określonych w przepisach Unii Europejskiej dotyczących funduszy strukturalnych i Funduszu Spójności;
  - 5) opracowywania analiz i prognoz rozwoju społeczno-gospodarczego, regionalnego i przestrzennego, w tym raportu o rozwoju społeczno-gospodarczym, regionalnym i przestrzennym kraju;
  - 6) opiniowania zgodności rządowych strategii i programów rozwoju, w rozumieniu przepisów o zasadach prowadzenia polityki rozwoju, ze średniookresową strategią rozwoju kraju;
  - 7) zarządzania programami współfinansowanymi z funduszy strukturalnych i Funduszu Spójności, w tym sektorowymi programami operacyjnymi, z wyjątkiem programów zarządzanych przez zarządy województw, ministra właściwego do spraw rozwoju wsi, ministra właściwego do spraw rybołówstwa oraz ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego;
  - 8) zawierania, kontrolowania realizacji i rozliczania kontraktów wojewódzkich;
-

- 9) współpracy z jednostkami samorządu terytorialnego oraz organizacjami je zrzeszającymi, a także z partnerami społeczno-gospodarczymi, w zakresie dotyczącym rozwoju społeczno-gospodarczego, regionalnego i przestrzennego kraju;
  - 10) koordynacji opracowywania przez samorządy województw regionalnych programów operacyjnych, zawierania regionalnych porozumień programowych, a także monitorowania i oceny przebiegu ich wykonywania;
  - 11) partnerstwa publiczno-prywatnego;
- [11a) przygotowania i realizacji Inwestycji, Inwestycji Towarzyszących oraz innych zadań, zawartych w Programie, o którym mowa w art. 2 pkt 7 ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o Centralnym Porcie Komunikacyjnym (Dz. U. z 2021 r. poz. 1354 oraz z 2022 r. poz. 807, 1079, 1390 i 1846);]*
- 12) koordynacji, o ile ustawa nie stanowi inaczej, zapewniania dostępności osobom ze szczególnymi potrzebami;
  - 13) związane ze sprawowaniem nadzoru nad Krajowym Zasobem Nieruchomości, o którym mowa w ustawie z dnia 20 lipca 2017 r. o Krajowym Zasobie Nieruchomości (Dz. U. z 2021 r. poz. 1961 oraz z 2022 r. poz. 807 i 1561).
2. Ministrowi właściwemu do spraw rozwoju regionalnego podlega Polska Agencja Rozwoju Przedsiębiorczości.

Art. 29.

1. Dział sprawy wewnętrzne obejmuje sprawy:
    - 1) ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego;
    - 2) ochrony granicy Państwa, kontroli ruchu granicznego i cudzoziemców oraz koordynacji działań związanych z polityką migracyjną państwa;
    - 3) zarządzania kryzysowego;
    - 4) obrony cywilnej;
    - 5) ochrony przeciwpożarowej;
    - 6) (uchylony);
    - 6a) (uchylony);
    - 7) nadzoru nad ratownictwem górskim i wodnym;
    - 8) obywatelstwa;
    - 9) ewidencji ludności, dowodów osobistych i paszportów, w zakresie ustalonym w ustawach;
    - 10) rejestracji stanu cywilnego w zakresie ustalonym w ustawie oraz zmiany imion i nazwisk.
-

Objaśnienie oznaczeń: *[ ] kursywa – tekst usunięty przez Sejm*

<> druk pogrubiony – tekst wstawiony przez Sejm

2. Jeżeli informacje uzyskane przez organy i jednostki organizacyjne nadzorowane, podległe lub podporządkowane ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych mogą mieć istotne znaczenie dla bezpieczeństwa Państwa, minister ten przekazuje je niezwłocznie do wiadomości Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej i Prezesa Rady Ministrów.
3. (uchylony).
4. Minister właściwy do spraw wewnętrznych sprawuje nadzór nad działalnością Policji, Straży Granicznej, Państwowej Straży Pożarnej, Obrony Cywilnej Kraju, Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców, Krajowego Centrum Informacji Kryminalnej *[oraz]* <,> Służby Ochrony Państwa **<oraz Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych>**.

Art. 33a.

1. Prezes Rady Ministrów sprawuje nadzór nad działalnością administracji rządowej nieobjętą zakresem działów administracji rządowej, wykonywaną przez:
    - 1) (uchylony);
    - 2) Główny Urząd Statystyczny;
    - 3) (uchylony);
    - 3a) (uchylony);
    - 4) (uchylony);
    - 5) Polski Komitet Normalizacyjny;
    - 6) Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów;
    - 7) Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Agencję Wywiadu;
    - 7a) Centralne Biuro Antykorupcyjne;
    - 8) (uchylony);
    - 9) (uchylony);
    - 9a) (uchylony);
    - 10) (uchylony);
    - 11) (uchylony);
    - 12) (uchylony);
    - 13) (uchylony);
    - 14) (uchylony);
    - 15) Urząd Regulacji Energetyki;
    - 16) (uchylony);
    - 17) Prokuratorię Generalną Rzeczypospolitej Polskiej;
-

[18) Rządową Agencję Rezerw Strategicznych.]

2. Zakres sprawowania przez Prezesa Rady Ministrów nadzoru, o którym mowa w ust. 1, określają ustawy.
3. Przepisy ust. 1 i 2 nie naruszają uprawnień właściwego ministra określonych w odrębnych przepisach, w stosunku do urzędów, o których mowa w ust. 1.
4. Prezes Rady Ministrów, w drodze rozporządzenia, wyznacza:
  - 1) ministra właściwego do spraw uznawania kwalifikacji w zawodach regulowanych oraz do spraw uznawania kwalifikacji do podejmowania lub wykonywania działalności, objętych działalnością administracji rządowej wykonywaną przez urzędy określone w ust. 1, oraz wskazuje, który z tych urzędów wyznaczony minister może upoważnić do wykonywania zadań w sprawach uznawania kwalifikacji w zawodach regulowanych oraz w sprawach uznawania kwalifikacji do podejmowania lub wykonywania działalności,
  - 2) ministra właściwego do spraw uznawania kwalifikacji w tych zawodach regulowanych oraz do spraw uznawania kwalifikacji do podejmowania lub wykonywania tych działalności, dla wykonywania których właściwy jest więcej niż jeden minister
- kierując się specyfiką poszczególnych zawodów regulowanych oraz działalności, właściwością odpowiednich działów administracji rządowej, a także zakresem działania urzędów, o których mowa w ust. 1.
5. Minister, o którym mowa w ust. 4 pkt 1, może, w drodze rozporządzenia, upoważnić do wykonywania zadań w sprawach uznawania kwalifikacji w zawodach regulowanych oraz w sprawach uznawania kwalifikacji do podejmowania lub wykonywania działalności wskazany urząd albo podmioty, o których mowa w art. 4a ust. 3.
6. Minister, o którym mowa w ust. 4 pkt 2, może, w drodze rozporządzenia, upoważnić do wykonywania zadań w sprawach uznawania kwalifikacji w zawodach regulowanych oraz w sprawach uznawania kwalifikacji do podejmowania lub wykonywania działalności podmioty, o których mowa w art. 4a ust. 3.

USTAWA z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2023 r. poz. 1047, z późn. zm.)

Art. 20.

1. Prędkość dopuszczalna pojazdu lub zespołu pojazdów na obszarze zabudowanym wynosi 50 km/h, z zastrzeżeniem ust. 2.
  - 1a. (uchylony).
2. Prędkość dopuszczalna pojazdu lub zespołu pojazdów w strefie zamieszkania wynosi 20 km/h.
3. Prędkość dopuszczalna poza obszarem zabudowanym, z zastrzeżeniem ust. 4, wynosi w przypadku:
  - 1) samochodu osobowego, motocykla lub samochodu ciężarowego o dopuszczalnej masie całkowitej nieprzekraczającej 3,5 t:
    - a) na autostradzie - 140 km/h,
    - b) na drodze ekspresowej dwujezdniowej - 120 km/h,
    - c) na drodze ekspresowej jednojezdniowej oraz na drodze dwujezdniowej co najmniej o dwóch pasach przeznaczonych dla każdego kierunku ruchu - 100 km/h,
    - d) na pozostałych drogach - 90 km/h;
  - 2) zespołu pojazdów lub pojazdu niewymienionego w pkt 1:
    - a) na autostradzie, drodze ekspresowej lub drodze dwujezdniowej co najmniej o dwóch pasach przeznaczonych dla każdego kierunku ruchu - 80 km/h,
    - b) na pozostałych drogach - 70 km/h.
4. Dopuszczalna prędkość autobusu spełniającego dodatkowe warunki techniczne określone w przepisach, o których mowa w art. 66 ust. 5, na autostradzie i drodze ekspresowej wynosi 100 km/h.
5. (uchylony).
- 5a. Rada Ministrów na wniosek [*ministra właściwego do spraw energii*] **<ministra właściwego do spraw gospodarki surowcami energetycznymi>** może, w drodze rozporządzenia, w przypadkach, o których mowa w art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 1537, 1723 i 2687), wprowadzić ograniczenia w dopuszczalnej prędkości pojazdów samochodowych.
6. Prędkość dopuszczalna niektórych pojazdów, z zastrzeżeniem ust. 2, wynosi:
  - 1) ciągnika rolniczego (również z przyczepą) - 30 km/h;

- 2) pojazdu z urządzeniem wystającym do przodu więcej niż 1,5 m od siedzenia dla kierującego - 30 km/h na obszarze zabudowanym i 60 km/h poza obszarem zabudowanym;
- 3) motocykla (również z przyczepą), czterokołowca i motoroweru, którymi przewozi się dziecko w wieku do 7 lat - 40 km/h;
- 4) hulajnogii elektrycznej i urządzenia transportu osobistego - 20 km/h.

USTAWA z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1251, 1429 i 1672)

Art. 50c.

1. Za pracę górniczą uważa się zatrudnienie:

- 1) pod ziemią w kopalniach węgla, rud, kruszców, surowców ogniotrwałych, glin szlachetnych, kaolinów, magnezytów, gipsu, anhydrytu, soli kamiennej i potasowej, fosforytów oraz barytu;
- 2) pod ziemią i przy głębieniu szybów w przedsiębiorstwach budowy kopalń określonych w pkt 1 oraz pod ziemią w przedsiębiorstwach i innych podmiotach wykonujących dla tych kopalń roboty górnicze lub przy budowie szybów;
- 3) pod ziemią w przedsiębiorstwach montażowych, przedsiębiorstwach maszyn górniczych, zakładach naprawczych i innych podmiotach wykonujących dla kopalń określonych w pkt 1 podziemne roboty budowlano-montażowe, roboty przy naprawie maszyn i wdrażaniu nowych urządzeń; pracownikom zatrudnionym w tych przedsiębiorstwach, zakładach i innych podmiotach uznaje się za pracę górniczą te miesiące zatrudnienia, w których co najmniej połowę dniówek roboczych przepracowali pod ziemią;
- 4) na odkrywce w kopalniach siarki i węgla brunatnego przy ręcznym lub zmechanizowanym urabianiu, ładowaniu oraz przewozie nadkładu i złoża, przy pomiarach w zakresie miernictwa górniczego oraz przy bieżącej konserwacji agregatów i urządzeń wydobywczych, a także w kopalniach otworowych siarki oraz w przedsiębiorstwach i innych podmiotach wykonujących roboty górnicze dla kopalń siarki i węgla brunatnego, na stanowiskach określonych w drodze rozporządzenia przez ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki

i ministrem właściwym do spraw gospodarki [*złożami kopalin*] **<surowcami energetycznymi>**;

- 5) pod ziemią na stanowiskach dozoru ruchu oraz kierownictwa ruchu kopalń, przedsiębiorstw i innych podmiotów określonych w pkt 1-3, a także w kopalniach siarki i węgla brunatnego oraz w przedsiębiorstwach i innych podmiotach, o których mowa w pkt 4, na stanowiskach określonych w drodze rozporządzenia przez ministra właściwego do spraw gospodarki, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki [*złożami kopalin*] **<surowcami energetycznymi>** i ministrem właściwym do spraw zabezpieczenia społecznego;
- 6) w charakterze członków drużyn ratowniczych kopalń określonych w pkt 1 i 4, mechaników sprzętu ratowniczego tych drużyn oraz w charakterze ratowników zawodowych w stacjach ratownictwa górniczego;
- 7) na stanowiskach maszynistów wyciągowych na szybach oraz na stanowiskach sygnalistów na nadszybiach szybów w kopalniach, przedsiębiorstwach i innych podmiotach określonych w pkt 1 i 2;
- 8) na stanowiskach pracy pod ziemią w nieczynnych kopalniach wymienionych w pkt 1;
- 9) na stanowiskach instruktorów zawodu w górniczych polach szkoleniowych pod ziemią oraz w kopalniach siarki i węgla brunatnego.

2. Za pracę równorzędną z pracą górniczą uważa się:

- 1) zatrudnienie na stanowiskach wymagających kwalifikacji inżyniera lub technika w zakresie górnictwa w urzędach górniczych, jeżeli zatrudnienie jest związane z wykonywaniem czynności inspekcyjno-technicznych w kopalniach, przedsiębiorstwach i innych podmiotach określonych w ust. 1 pkt 1-4, pod warunkiem uprzedniego przepracowania w kopalniach, przedsiębiorstwach i innych podmiotach określonych w ust. 1 pkt 1-4 co najmniej 10 lat pod ziemią, na odkrywce w kopalniach siarki lub węgla brunatnego, a także w kopalniach otworowych siarki albo na stanowiskach dozoru lub kierownictwa ruchu;
- 2) zatrudnienie przy innych pracach, nie dłuższe niż 5 lat, do których pracownicy wykonujący prace określone w ust. 1 i w pkt 1 i 2 przeszli w związku z likwidacją kopalni, zakładu górniczego, przedsiębiorstwa lub innego podmiotu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1-4.

3. Za pracowników zatrudnionych na stanowiskach wymagających kwalifikacji inżyniera lub technika w zakresie górnictwa w jednostkach organizacyjnych określonych w ust. 2 pkt 1 uważa się osoby, które posiadają tytuł inżyniera lub technika i są zatrudnione zgodnie z posiadanymi kwalifikacjami w zakresie górnictwa.

4. Okresy pracy górniczej wymienionej w ust. 1 pkt 1-4 wykonywanej za granicą traktuje się na równi z okresami takiej pracy wykonywanej w kraju, jeżeli spełnione są warunki określone w ustawie, wymagane do uwzględnienia tych okresów pracy przy ustalaniu prawa do świadczeń.

Art. 50d.

1. Przy ustalaniu prawa do górniczej emerytury pracownikom zatrudnionym pod ziemią oraz w kopalniach siarki lub węgla brunatnego zalicza się w wymiarze półtorakrotnym następujące okresy pracy na obszarze Państwa Polskiego:
- 1) w przodkach bezpośrednio przy urabianiu, ładowaniu i zwałowaniu urobku oraz przy innych pracach przodkowych, przy montażu, likwidacji i transporcie obudów, maszyn urabiających, ładujących, transportujących i zwałujących w przodkach oraz przy głębieniu szybów i robotach szybowych;
- 2) w drużynach ratowniczych.
- 1a. Przez przodek rozumie się obszar wyrobiska górniczego, w którym są wykonywane prace bezpośrednio związane z wydobywaniem kopaliny lub drążeniem tego wyrobiska, w tym ścianę, a w odkrywkach również obszar związany bezpośrednio z urabianiem kopaliny, nadkładu lub skał otaczających oraz ze zwałowaniem, w tym formowaniem korpusu zwału, a także strefę przyprzodkową stanowiącą obszar bezpośrednio przyległy do przodka, ustalony w kopalni na podstawie organizacyjno-technicznych metod wykonywania robót górniczych, w której są wykonywane prace związane z odstawą urobku oraz utrzymaniem wyrobiska.
2. Okresy pracy wymienione w ust. 1 pkt 2 zalicza się w wymiarze półtorakrotnym również tym pracownikom dozoru ruchu i kierownictwa ruchu kopalń, którzy pracują przez co najmniej połowę dniówek roboczych w miesiącu pod ziemią, w kopalniach siarki lub w kopalniach węgla brunatnego.
3. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki i ministrem właściwym do spraw gospodarki [*złożami kopalini*] <**surowcami energetycznymi**> , w drodze rozporządzenia, określi szczegółowo stanowiska pracy, na których zatrudnienie zalicza się zgodnie z ust. 1 i 2 w wymiarze półtorakrotnym.
4. Minister właściwy do spraw gospodarki, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki [*złożami kopalini*] <**surowcami energetycznymi**> i ministrem właściwym do spraw zabezpieczenia społecznego, określi, w drodze rozporządzenia, zasady

ewidencjonowania przez pracodawców okresów zatrudnienia na stanowiskach, na których okresy pracy górniczej zalicza się w wymiarze półtorakrotnym przy ustalaniu prawa do górniczej emerytury, oraz na niektórych innych stanowiskach pracy górniczej.

USTAWA z dnia 14 lipca 2000 r. o restrukturyzacji finansowej górnictwa siarki (Dz. U. z 2016 r. poz. 1752)

Art. 7.

1. Minister właściwy do spraw gospodarki [*złożami kopalin*] <**surowcami energetycznymi**> sprawuje nadzór nad przebiegiem likwidacji zakładów górniczych, w szczególności wyraża akceptację dla programów likwidacji jednostek oraz rocznych planów likwidacji zakładu górniczego, analizuje przedkładane mu roczne sprawozdania z dotychczasowej realizacji likwidacji zakładu górniczego oraz miesięczne rozliczenia otrzymanych rat dotacji.
2. Na terenach jednostek prowadzi się prace mające na celu:
  - 1) likwidację zakładów górniczych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. - Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2005 r. poz. 1947, z późn. zm.) 3 ;
  - 2) rekultywację terenów pogórnicznych w rozumieniu przepisów o ochronie gruntów rolnych i leśnych.
3. Wydatki na prace, o których mowa w ust. 2, są finansowane ze środków Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w wysokości nieprzekraczającej dotacji określonej na ten cel w rocznym planie finansowym tego Funduszu, stanowiącym załącznik do ustawy budżetowej na dany rok.

USTAWA z dnia 29 listopada 2000 r. – Prawo atomowe (Dz. U. z 2023 r. poz. 1173 i 1890)

UWAGA:

użyte w art. 33 w ust. 1, 6, 8, 10 i w ust. 21 w pkt 2, w art. 35a w ust. 16 i 17, w art. 38d w ust. 5–7, w art. 39n w ust. 9, w art. 41o w pkt 1, w art. 53 w ust. 2, 5 i 7, w art. 57¹ w ust. 4, w art. 57b w ust. 2 i w ust. 3 we wprowadzeniu do wyliczenia, w art. 57c w ust. 1, w art. 57d w ust.

Objaśnienie oznaczeń: [*]* kursywa – tekst usunięty przez Sejm

<> druk pogrubiony – tekst wstawiony przez Sejm

1, w art. 57e w ust. 1–3, w art. 57f w ust. 1 i 2, w art. 57g w ust. 1 i 2, w art. 103 w ust. 10 we wprowadzeniu do wyliczenia, w art. 108a we wprowadzeniu do wyliczenia, w art. 108d w ust. 1 i 3, w art. 108e w ust. 1 i 2, w art. 116 w ust. 1–5, w art. 117 w ust. 2 i 3, w art. 118 w ust. 2b, w art. 119 w ust. 1b i 3, w art. 119a, w art. 120 w ust. 1, 1b, 1c, 1f, 1g, 1i, 1k i w ust. 2 we wprowadzeniu do wyliczenia, w art. 121 w ust. 3 i w art. 129, w różnym przypadku, wyrazy *[minister właściwy do spraw energii]* zastępuje się użytymi w odpowiednim przypadku wyrazami **<minister właściwy do spraw gospodarki surowcami energetycznymi>**

Art. 33.

1. W celu zapewnienia bezpieczeństwa jądrowego i ochrony radiologicznej kraju przy stosowaniu promieniowania jonizującego w warunkach normalnych i w sytuacji zdarzeń radiacyjnych minister właściwy do spraw energii może udzielać dotacji celowych na wykonywanie działalności, o której mowa w ust. 2.
2. Dotacja może być przeznaczona na:
  - 1) eksploatację badawczych reaktorów jądrowych;
  - 2) likwidację badawczych reaktorów jądrowych;
  - 3) utrzymanie i rozwój programów zapewnienia jakości związanych z wykorzystaniem przez podmioty, o których mowa w art. 7 ust. 1 pkt 1, 2 i 4-8 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. - Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2023 r. poz. 742), wiązek promieniowania jonizującego na potrzeby medyczne do celów innych niż diagnostyka i radioterapia;
  - 4) zapewnienie bezpieczeństwa jądrowego i ochrony radiologicznej lub ochrony fizycznej obiektów jądrowych i materiałów jądrowych w jednostkach organizacyjnych działających w Otwocku-Świerku;
    - 4a) monitoring radiacyjny środowiska na terenie i poza terenem jednostek organizacyjnych działających w Otwocku-Świerku;
  - 5) sporządzanie ocen oddziaływania obiektów jądrowych, miejsc wydobywania rud uranu i toru oraz składowisk odpadów promieniotwórczych na środowisko oraz wykonywanie badań i analiz niezbędnych do sporządzenia tych ocen;
  - 5a) wykonywanie pomiarów mocy dawki promieniowania jonizującego lub skażeń promieniotwórczych kraju;
  - 5b) wykonywanie, metodami dozymetrii biologicznej, pomiarów dawki pochłoniętej u osób napromienionych w wyniku zdarzenia radiacyjnego oraz utrzymanie laboratorium dokonującego tych pomiarów;

- 6) utrzymanie wzorców promieniowania jonizującego oraz utrzymanie i rozwój systemów zapewnienia jakości wzorcowania przyrządów dozymetrycznych;
  - 7) akredytację laboratoriów wykonujących działalność, o której mowa w art. 21 ust. 2 oraz art. 27 ust. 2;
  - 8) inwestycje służące wykonywaniu działalności, o której mowa w pkt 1-7.
3. (uchylony).
4. Wysokość dotacji nie może być większa niż koszty poniesione w związku z wykonywaną działalnością, pomniejszone o dochody uzyskane z tej działalności i środki pochodzące z innych źródeł, a ponadto w przypadku działalności, o której mowa w ust. 2 pkt 1, 3, 4, 6 i 7, nie może przekraczać 85% kosztów wykonywanej działalności.
- 4a. Do udzielania dotacji przeznaczonych na inwestycje związane z wykonywaniem działalności, o której mowa w ust. 2 pkt 1, w szczególności polegających na modernizacji badawczych reaktorów jądrowych, nie stosuje się przepisów ust. 5 pkt 3 i art. 133 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2022 r. poz. 1634, z późn. zm.⁵).
5. Dotacja może być udzielona podmiotowi, który spełnia następujące warunki:
- 1) złożył w terminie wniosek o udzielenie dotacji;
  - 2) dysponuje potencjałem technicznym, w szczególności sprzętem, aparaturą i infrastrukturą techniczną, umożliwiającym prawidłowe wykonywanie działalności będącej przedmiotem wniosku;
  - 3) posiada potencjał finansowy umożliwiający współfinansowanie działalności będącej przedmiotem wniosku;
  - 4) dysponuje pracownikami o kwalifikacjach i doświadczeniu niezbędnych do wykonywania działalności będącej przedmiotem wniosku;
  - 5) zapewnia wykonywanie prac lub czynności przez osoby posiadające odpowiednie uprawnienia, o ile takie uprawnienia są wymagane;
  - 6) jest organizacją prowadzącą badania i upowszechniającą wiedzę w rozumieniu art. 2 pkt 83 rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu (Dz. Urz. UE L 187 z 26.06.2014, str. 1, z późn. zm.⁶).
6. Minister właściwy do spraw energii dokonuje oceny wniosku o udzielenie dotacji pod względem merytorycznym i finansowym, w tym analizy wpływu działalności będącej

---

Objaśnienie oznaczeń: [] kursywa – tekst usunięty przez Sejm

<> druk pogrubiony – tekst wstawiony przez Sejm

przedmiotem wniosku o udzielenie dotacji na stan bezpieczeństwa jądrowego i ochrony radiologicznej kraju.

7. Wniosek złożony po terminie pozostawia się bez rozpatrzenia.
8. W przypadku złożenia niekompletnego wniosku minister właściwy do spraw energii wzywa podmiot, który złożył wniosek, do uzupełnienia go w terminie 7 dni od dnia otrzymania wezwania.
9. Wniosek nieuzupełniony w terminie, o którym mowa w ust. 8, pozostawia się bez rozpatrzenia.
10. Na podstawie oceny, o której mowa w ust. 6, minister właściwy do spraw energii udziela dotacji i określa jej wysokość albo odmawia jej udzielenia, o czym zawiadamia na piśmie podmiot, który złożył wniosek o udzielenie dotacji.
11. (uchylony).
12. (uchylony).
13. (uchylony).
14. (uchylony).
15. (uchylony).
16. (uchylony).
17. (uchylony).
18. (uchylony).
19. (uchylony).
20. (uchylony).
21. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia:
  - 1) wzór wniosku o udzielenie dotacji i termin składania wniosku oraz dokumenty, jakie należy dołączyć do wniosku,
  - 2) termin zawiadomienia przez ministra właściwego do spraw energii podmiotu, który złożył wniosek o udzielenie dotacji, o udzieleniu dotacji i jej wysokości albo o odmowie udzielenia dotacji,
  - 3) sposób dokumentowania wykorzystania dotacji- kierując się koniecznością zapewnienia właściwego dokumentowania przez ubiegających się o udzielenie dotacji spełniania warunków jej udzielenia oraz kontroli wykorzystania dotacji, a także prawidłowego jej rozliczenia przez wykonawcę.

Art. 35a.

1. Każdy ma prawo do uzyskania od kierownika jednostki organizacyjnej wykonującej działalność związaną z narażeniem, polegającą na rozruchu, eksploatacji lub likwidacji obiektu jądrowego pisemnej informacji o stanie bezpieczeństwa jądrowego i ochrony radiologicznej obiektu jądrowego, jego wpływie na zdrowie ludzi i na środowisko naturalne oraz o wielkości i składzie izotopowym uwolnień substancji promieniotwórczych z obiektu jądrowego do środowiska.
  2. Kierownik jednostki organizacyjnej wykonującej działalność związaną z narażeniem, polegającą na rozruchu, eksploatacji lub likwidacji obiektu jądrowego zamieszcza na stronie internetowej jednostki, nie rzadziej niż raz na 12 miesięcy, informację o stanie bezpieczeństwa jądrowego i ochrony radiologicznej obiektu jądrowego, jego wpływie na zdrowie ludzi i na środowisko naturalne oraz o wielkości i składzie izotopowym uwolnień substancji promieniotwórczych z obiektu jądrowego do środowiska.
  3. Kierownik jednostki organizacyjnej wykonującej działalność związaną z narażeniem, polegającą na rozruchu, eksploatacji lub likwidacji obiektu jądrowego informuje niezwłocznie Prezesa Agencji, wojewodę, władze powiatu oraz władze gminy, na której terenie jest zlokalizowany obiekt jądrowy, oraz władze gmin sąsiadujących z tą gminą o zdarzeniach w obiekcie jądrowym mogących spowodować lub powodujących powstanie zagrożenia.
  4. Kierownik jednostki organizacyjnej wykonującej działalność związaną z narażeniem, polegającą na rozruchu, eksploatacji lub likwidacji obiektu jądrowego zamieszcza na stronie internetowej jednostki organizacyjnej oraz przekazuje Prezesowi Agencji informację o zaistniałych w okresie poprzednich 12 miesięcy zdarzeniach w obiekcie jądrowym powodujących powstanie zagrożenia.
  5. Prezes Agencji udostępnia na zasadach określonych w przepisach o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko:
    - 1) informacje o stanie bezpieczeństwa jądrowego i ochrony radiologicznej obiektów jądrowych, ich wpływie na zdrowie ludzi i środowisko naturalne;
    - 2) informacje o wielkości i składzie izotopowym uwolnień substancji promieniotwórczych z obiektów jądrowych do środowiska;
    - 3) informacje o zdarzeniach w obiekcie jądrowym powodujących powstanie zagrożenia;
    - 4) informacje o wydanych zezwoleniach dotyczących obiektów jądrowych;
-

- 5) coroczne oceny stanu bezpieczeństwa nadzorowanych obiektów jądrowych.
6. Informacje dotyczące ochrony fizycznej, zabezpieczeń materiałów jądrowych oraz informacje stanowiące tajemnicę przedsiębiorstwa w rozumieniu przepisów o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji nie podlegają udostępnieniu.
7. Prezes Agencji, kierując się względami bezpieczeństwa jądrowego, może w drodze decyzji administracyjnej nałożyć na kierownika jednostki organizacyjnej wykonującej działalność związaną z narażeniem, polegającą na rozruchu, eksploatacji lub likwidacji obiektu jądrowego, obowiązek poddania przeglądowi określonych aspektów technicznych i organizacyjnych związanych z funkcjonowaniem obiektu jądrowego.
8. W decyzji, o której mowa w ust. 7, Prezes Agencji określa:
  - 1) szczegółowy zakres przeglądu, kierując się zaleceniami Komisji Europejskiej lub grup eksperckich wskazanych przez Komisję Europejską;
  - 2) termin, w którym kierownik jednostki organizacyjnej jest obowiązany złożyć Prezesowi Agencji raport z przeglądu, mając na względzie szczegółowy zakres przeglądu, a także czas niezbędny do przeprowadzenia przeglądu oraz do sporządzenia raportu z przeglądu.
9. Kierownik jednostki organizacyjnej wykonującej działalność związaną z narażeniem, polegającą na rozruchu, eksploatacji lub likwidacji obiektu jądrowego, na podstawie decyzji, o której mowa w ust. 7, poddaje określone aspekty techniczne i organizacyjne związane z funkcjonowaniem obiektu jądrowego przeglądowi.
10. Kierownik jednostki organizacyjnej wykonującej działalność związaną z narażeniem, polegającą na rozruchu, eksploatacji lub likwidacji obiektu jądrowego, w terminie określonym w decyzji, o której mowa w ust. 7, składa Prezesowi Agencji raport z przeglądu, zawierający:
  - 1) opis działań podjętych w ramach przeglądu;
  - 2) opis dokonanych w ramach przeglądu ustaleń wraz z odniesieniem tych ustaleń do stanu obiektu jądrowego oraz do wymogów bezpieczeństwa jądrowego, ochrony radiologicznej, ochrony fizycznej lub zabezpieczeń materiałów jądrowych;
  - 3) propozycje zmian, jakie należy wprowadzić w obiekcie jądrowym lub w jego funkcjonowaniu w wyniku dokonanego przeglądu, oraz propozycję terminu ich wprowadzenia.
11. Termin, o którym mowa w ust. 8 pkt 2, może zostać przedłużony przez Prezesa Agencji na umotywowany wniosek kierownika jednostki organizacyjnej.

12. Prezes Agencji na podstawie raportu, o którym mowa w ust. 10, sporządza krajowe sprawozdanie z przeglądu określonych aspektów technicznych i organizacyjnych związanych z funkcjonowaniem obiektów jądrowych.
13. Prezes Agencji poddaje krajowe sprawozdanie, o którym mowa w ust. 12, analizie, do udziału w której zaprasza przedstawicieli organów dozorów jądrowych państw członkowskich Unii Europejskiej oraz, w charakterze obserwatora, przedstawicieli Komisji Europejskiej.
14. Prezes Agencji nakłada na jednostkę organizacyjną wykonującą działalność związaną z narażeniem, polegającą na rozruchu, eksploatacji lub likwidacji obiektu jądrowego, w drodze decyzji administracyjnej, obowiązek wprowadzenia zmian w obiekcie jądrowym lub jego funkcjonowaniu, jeżeli konieczność wprowadzenia takich zmian wynika z analizy, o której mowa w ust. 13.
15. Prezes Agencji ogłasza w Biuletynie Informacji Publicznej na swojej stronie podmiotowej:
  - 1) decyzję, o której mowa w ust. 14,
  - 2) krajowe sprawozdanie, o którym mowa w ust. 12,
  - 3) wyniki analizy, o której mowa w ust. 13- z wyłączeniem informacji dotyczących ochrony fizycznej, zabezpieczeń materiałów jądrowych, a także informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa w rozumieniu przepisów o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji.
16. Prezes Agencji niezwłocznie przekazuje wyniki analizy, o której mowa w ust. 13, ministrowi właściwemu do spraw klimatu, ministrowi właściwemu do spraw energii oraz ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych.
17. Minister właściwy do spraw klimatu, we współpracy z ministrem właściwym do spraw energii oraz ministrem właściwym do spraw wewnętrznych, opracowuje krajowy plan działania w zakresie podniesienia poziomu bezpieczeństwa jądrowego krajowych obiektów jądrowych, w przypadku gdy wyniki analizy, o której mowa w ust. 13, to uzasadniają.
18. Krajowy plan działania, o którym mowa w ust. 17, zawiera w szczególności:
  - 1) wyniki analizy, o której mowa w ust. 13, wraz ze wskazaniem obszarów wymagających poprawy;
  - 2) cele do osiągnięcia w zakresie, o którym mowa w pkt 1;
  - 3) harmonogram osiągania celów, o których mowa w pkt 2;
  - 4) działania, jakie należy podjąć dla osiągnięcia celów, o których mowa w pkt 2, wraz z przypisaniem ich do odpowiednich organów lub służb.

19. Minister właściwy do spraw klimatu ogłasza krajowy plan działania, o którym mowa w ust. 17, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski"
20. W przypadku awarii w obiekcie jądrowym prowadzącej do sytuacji, która wymagałaby podjęcia działań poza terenem obiektu jądrowego lub podjęcia środków ochrony osób z ogółu ludności, Prezes Agencji niezwłocznie nakłada, w drodze decyzji administracyjnej, na kierownika jednostki organizacyjnej, o której mowa w ust. 7, obowiązek przeprowadzenia przeglądu określonych aspektów technicznych i organizacyjnych związanych z funkcjonowaniem obiektu jądrowego. Przepisy ust. 8-19 stosuje się odpowiednio.

Art. 38d.

1. Na pokrycie kosztów związanych z finansowaniem końcowego postępowania z wypalonym paliwem jądrowym i odpadami promieniotwórczymi oraz kosztów likwidacji elektrowni jądrowej jednostka organizacyjna, która otrzymała zezwolenie na eksploatację elektrowni jądrowej, tworzy wyodrębniony fundusz specjalny, zwany dalej "funduszem likwidacyjnym", z przypisanym do niego wyodrębnionym rachunkiem bankowym, na który raz na kwartał dokonuje wpłaty. Środki te mogą być lokowane na lokatach terminowych lub przeznaczone na zakup obligacji długoterminowych emitowanych przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych.
2. Wpłata, o której mowa w ust. 1, dokonywana jest od każdej wyprodukowanej w elektrowni jądrowej megawatogodziny energii elektrycznej.
3. Wpłaty, o której mowa w ust. 1, dokonuje się w terminie do 15 dnia miesiąca następującego po kwartale, którego opłata dotyczy. Wpłata dotyczy okresu od pierwszego dnia kwartału następującego po kwartale, w którym jednostka ta wyprodukowała pierwszą megawatogodzinę energii w danej elektrowni jądrowej, do dnia rozpoczęcia likwidacji tej elektrowni.
4. Środki zgromadzone na funduszu likwidacyjnym przeznacza się na pokrycie kosztów końcowego postępowania z odpadami promieniotwórczymi i wypalonym paliwem jądrowym, pochodzącymi z elektrowni jądrowej, oraz na pokrycie kosztów likwidacji tej elektrowni.
5. Kierownik jednostki organizacyjnej, która otrzymała zezwolenie na eksploatację lub likwidację elektrowni jądrowej, dokonuje wypłaty środków z funduszu likwidacyjnego po uzyskaniu pozytywnej opinii ministra właściwego do spraw energii.

6. Kierownik jednostki, która otrzymała zezwolenie na eksploatację lub likwidację elektrowni jądrowej, w terminie do 20. dnia miesiąca następującego po kwartale, którego dotyczy opłata, przedstawia ministrowi właściwemu do spraw energii kwartalne sprawozdanie o wysokości wpłat dokonanych na fundusz likwidacyjny oraz o ilości wyprodukowanych w tym kwartale megawatogodzin energii elektrycznej.
7. Jeżeli opóźnienie w dokonaniu wpłaty, o której mowa w ust. 1, wynosi co najmniej 12 miesięcy, minister właściwy do spraw energii składa do Prezesa Agencji wnioski o wydanie nakazu zawieszenia eksploatacji elektrowni jądrowej.
- 7a. Prezes Agencji wydaje nakaz zawieszenia eksploatacji elektrowni jądrowej niezwłocznie po otrzymaniu wniosku, o którym mowa w ust. 7.
8. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wysokość wpłaty na pokrycie kosztów końcowego postępowania z wypalonym paliwem jądrowym i odpadami promieniotwórczymi oraz na pokrycie kosztów likwidacji elektrowni jądrowej dokonywanej przez jednostkę organizacyjną, która otrzymała zezwolenie na eksploatację elektrowni jądrowej, biorąc pod uwagę przewidywany okres eksploatacji elektrowni jądrowej, ilość wyprodukowanych przez nią odpadów promieniotwórczych, w tym wypalonego paliwa jądrowego, koszt końcowego postępowania z tymi odpadami, a także koszt likwidacji elektrowni jądrowej.
9. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wzór kwartalnego sprawozdania o wysokości uiszczonych wpłat na fundusz likwidacyjny, kierując się koniecznością zapewnienia rzetelnej informacji o wysokości należnej i dokonanej wpłaty na fundusz likwidacyjny.

Art. 39n.

1. Społeczność lokalna może utworzyć Lokalny Komitet Informacyjny, zwany dalej "Komitetem".
2. W skład Komitetu wchodzi:
  - 1) przedstawiciele gmin wyznaczeni przez wójtów (burmistrzów, prezydentów) w liczbie nie większej niż 1 z każdej z gmin, na terenie której zlokalizowany jest obiekt energetyki jądrowej;
  - 2) członkowie społeczności lokalnej, którzy łącznie spełniają następujące warunki:
    - a) ukończyli 18 lat,
    - b) korzystają z pełni praw publicznych,

- c) złożyli zgłoszenie o udziale w pracach Komitetu w urzędzie gminy, o którym mowa w pkt 1.
3. W pracach Komitetu, z głosem doradczym, mogą uczestniczyć eksperci zewnętrzni powołani przez Komitet.
4. Do zadań Komitetu należy:
- 1) zapewnienie społecznego monitoringu realizacji inwestycji w zakresie budowy obiektu energetyki jądrowej oraz wykonywanej działalności związanej z narażeniem, polegającej na budowie, rozruchu, eksploatacji lub likwidacji tego obiektu;
  - 2) informowanie społeczności lokalnej o działalności wykonywanej z wykorzystaniem obiektu energetyki jądrowej;
  - 3) reprezentowanie społeczności lokalnej wobec organów jednostki organizacyjnej realizującej inwestycję w zakresie budowy obiektu energetyki jądrowej lub wykonującej działalność związaną z narażeniem, polegającą na budowie, rozruchu, eksploatacji lub likwidacji tego obiektu.
5. W celu właściwego wykonywania swoich zadań Komitet może w szczególności:
- 1) każdorazowo wyznaczyć ze swego grona osoby, w liczbie nie większej niż 5, uprawnione do wstępu na teren lub do pomieszczeń obiektu energetyki jądrowej w celu realizacji zadań, o których mowa w ust. 4 pkt 1;
  - 2) żądać dostępu do informacji na temat realizacji inwestycji w zakresie budowy obiektu energetyki jądrowej lub dokumentów dotyczących działalności prowadzonej z wykorzystaniem tego obiektu, z wyłączeniem dokumentów zawierających informacje, o których mowa w art. 35a ust. 6.
6. Uprawnienie, o którym mowa w ust. 5 pkt 1, nie obejmuje prawa do wejścia na teren i do pomieszczeń, do których dostęp jest niedopuszczalny ze względów bezpieczeństwa jądrowego lub ochrony fizycznej.
7. Wstęp na teren lub do pomieszczeń obiektu energetyki jądrowej, o którym mowa w ust. 5 pkt 1, odbywa się wyłącznie w obecności wyznaczonego pracownika jednostki organizacyjnej.
8. Obsługę administracyjno-organizacyjną komitetu oraz finansowanie jego działalności zapewnia gmina właściwa miejscowo dla obiektu energetyki jądrowej. W przypadku gdy obiekt energetyki jądrowej zlokalizowany jest na obszarze więcej niż jednej gminy, obsługę administracyjno-organizacyjną oraz finansowanie działania komitetu zapewnia gmina, na obszarze której znajduje się największa część obiektu energetyki jądrowej.
-

9. Minister właściwy do spraw energii określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady tworzenia i działania komitetów oraz współpracy komitetów z inwestorami obiektów energetyki jądrowej lub kierownikami jednostek organizacyjnych prowadzących działalność związaną z narażeniem, mając na względzie zapewnienie społeczności lokalnej możliwości pozyskiwania niezbędnych informacji o wpływie obiektu energetyki jądrowej na zdrowie ludzi i środowisko naturalne.

Art. 41o.

Prezes Agencji opracowuje podstawowe zagrożenie projektowe w porozumieniu z:

- 1) ministrem właściwym do spraw energii - w zakresie zagrożeń mających wpływ na wykorzystanie energii jądrowej na potrzeby społeczno-gospodarcze kraju, w szczególności zagrożeń funkcjonowania obiektów energetyki jądrowej;
- 2) Komendantem Głównym Policji - w zakresie wykrywania, rozpoznawania, zapobiegania i zwalczania przestępstw mogących stworzyć zagrożenie z punktu widzenia ochrony fizycznej materiałów jądrowych lub obiektów jądrowych;
- 3) Szefem Agencji Wywiadu - w zakresie rozpoznawania i zwalczania zagrożeń dla materiałów i obiektów jądrowych, pochodzących spoza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 4) Dyrektorem Rządowego Centrum Bezpieczeństwa - w zakresie zarządzania kryzysowego, ochrony infrastruktury krytycznej oraz monitorowania potencjalnych zagrożeń w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (Dz. U. z 2023 r. poz. 122);
- 5) Komendantem Głównym Państwowej Straży Pożarnej - w zakresie ochrony przeciwpożarowej;
- 6) Szefem Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego - w zakresie rozpoznawania, zapobiegania i zwalczania zagrożeń o charakterze terrorystycznym oraz rozpoznawania, zapobiegania i wykrywania przestępstw pozostających w zakresie właściwości Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego;
- 7) Komendantem Głównym Straży Granicznej - w zakresie liczby i częstotliwości przemieszczania przez granicę państwa transportów materiałów jądrowych, źródeł promieniotwórczych, urządzeń zawierających takie źródła, odpadów promieniotwórczych, wypalonego paliwa jądrowego i innych substancji promieniotwórczych oraz odnotowanych przez Straż Graniczną nieprawidłowości w związku z przemieszczaniem tych materiałów i urządzeń przez granicę państwa, a także przypadków prób przewozu przez granicę państwa

materiałów, przedmiotów lub urządzeń mogących stwarzać zagrożenie z punktu widzenia ochrony fizycznej materiałów jądrowych lub obiektów jądrowych.

Art. 53.

1. Składowiska odpadów promieniotwórczych dzieli się na powierzchniowe i głębokie.
    - 1a. (uchylony).
  2. Składowisko odpadów promieniotwórczych otrzymuje, w drodze decyzji administracyjnej ministra właściwego do spraw energii, status Krajowego Składowiska Odpadów Promieniotwórczych.
  3. Składowisko powierzchniowe odpadów promieniotwórczych otrzymuje status Krajowego Składowiska Odpadów Promieniotwórczych, jeżeli co najmniej przez 11 miesięcy w roku umożliwia:
    - 1) składowanie:
      - a) odpadów promieniotwórczych krótkożyciowych niskoaktywnych i średnioaktywnych,
      - b) zużytych zamkniętych źródeł promieniotwórczych krótkożyciowych niskoaktywnych i średnioaktywnych;
    - 2) przechowywanie:
      - a) odpadów promieniotwórczych długożyciowych niskoaktywnych i średnioaktywnych,
      - b) zużytych zamkniętych źródeł promieniotwórczych długożyciowych niskoaktywnych i średnioaktywnych.
  4. Składowisko głębokie odpadów promieniotwórczych otrzymuje status Krajowego Składowiska Odpadów Promieniotwórczych, jeżeli co najmniej przez 11 miesięcy w roku umożliwia składowanie wszystkich kategorii odpadów promieniotwórczych.
  5. Minister właściwy do spraw energii wydaje decyzję, o której mowa w ust. 2, na wniosek kierownika jednostki organizacyjnej wykonującej działalność związaną z narażeniem, polegającą na eksploatacji składowiska odpadów promieniotwórczych.
  6. Do wniosku o nadanie statusu Krajowego Składowiska Odpadów Promieniotwórczych kierownik jednostki organizacyjnej wykonującej działalność związaną z narażeniem, polegającą na eksploatacji składowiska odpadów promieniotwórczych, dołącza kopię zezwolenia Prezesa Agencji na eksploatację składowiska odpadów promieniotwórczych oraz oświadczenie o spełnieniu warunków określonych odpowiednio w ust. 3 albo 4.
  7. W przypadku gdy składowisko odpadów promieniotwórczych przestanie spełniać którykolwiek z warunków określonych odpowiednio w ust. 3 albo 4, minister właściwy do
-

spraw energii odbiera temu składowisku, w drodze decyzji administracyjnej, status Krajowego Składowiska Odpadów Promieniotwórczych.

Art. 57¹.

1. Gmina, która otrzymała opłatę, o której mowa w art. 57, upowszechnia na swoim terenie informację o wykorzystaniu tej opłaty. W informacji wskazuje się w szczególności podstawę otrzymywania opłaty przez gminę, kwotę opłaty otrzymaną w roku poprzednim oraz jej procentowy udział w dochodach i wydatkach gminy.
2. Upowszechnienie informacji, o której mowa w ust. 1, odbywa się w szczególności przez:
  - 1) zamieszczenie na stałe, w widocznym miejscu, na stronie głównej strony internetowej gminy;
  - 2) zamieszczenie w formie ogłoszenia w siedzibie urzędu gminy;
  - 3) doręczenie ulotki wraz z decyzją, o której mowa w art. 6 ust. 7 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2023 r. poz. 70).
3. Koszty upowszechniania informacji, o której mowa w ust. 1, ponosi gmina.
4. Gmina przekazuje ministrowi właściwemu do spraw energii roczne sprawozdanie z wykonania obowiązku, o którym mowa w ust. 1, w terminie do 31 stycznia roku następnego.

Art. 57b.

1. Odpady promieniotwórcze można składować w państwie członkowskim Unii Europejskiej lub w państwie trzecim, z którym zawarto porozumienie w sprawie składowania odpadów promieniotwórczych w składowiskach odpadów promieniotwórczych, jeżeli to porozumienie weszło w życie.
2. Porozumienie, o którym mowa w ust. 1, zawiera minister właściwy do spraw energii.
3. Minister właściwy do spraw energii powiadamia Komisję Europejską o treści porozumienia, o którym mowa w ust. 1, przed dokonaniem przemieszczenia w rozumieniu art. 62b pkt 10 oraz podejmuje uzasadnione działania, aby upewnić się, że:
  - 1) państwo przeznaczenia, o którym mowa w art. 62b pkt 5, zawarło umowę z Europejską Wspólnotą Energii Atomowej obejmującą gospodarowanie wypalonym paliwem jądrowym i odpadami promieniotwórczymi lub jest stroną Wspólnej konwencji bezpieczeństwa w postępowaniu z wypalonym paliwem jądrowym i bezpieczeństwa w postępowaniu z odpadami promieniotwórczymi, sporządzonej w Wiedniu dnia 5 września 1997 r. (Dz. U. z 2002 r. poz. 1704);

- 2) w państwie przeznaczenia, o którym mowa w art. 62b pkt 5, istnieją programy gospodarowania odpadami promieniotwórczymi oraz ich trwałego składowania mające na celu:
  - a) wyeliminowanie tworzenia nieuzasadnionych obciążeń dla przyszłych pokoleń,
  - b) zagwarantowanie wysokiego poziomu bezpieczeństwa, aby chronić pracowników i ogół społeczeństwa przed zagrożeniami wynikającymi z promieniowania jonizującego,
  - c) zapewnienie informowania oraz udziału społeczeństwa w zakresie gospodarowania wypalonym paliwem jądrowym i odpadami promieniotwórczymi, biorąc pod uwagę kwestie bezpieczeństwa i informacji prawnie chronionych;
- 3) obiekt trwałego składowania w państwie przeznaczenia ma zezwolenie na przemieszczenie odpadów promieniotwórczych, działa przed dokonaniem przemieszczenia i jest zarządzany zgodnie z wymogami ustanowionymi w ramach programu gospodarowania odpadami promieniotwórczymi oraz ich trwałego składowania istniejącego w państwie przeznaczenia.

Art. 57c.

1. Minister właściwy do spraw energii opracowuje krajowy plan postępowania z odpadami promieniotwórczymi i wypalonym paliwem jądrowym, zwany dalej "krajowym planem postępowania z odpadami".
  2. Krajowy plan postępowania z odpadami określa w szczególności:
    - 1) cele i zadania w zakresie postępowania z odpadami promieniotwórczymi i wypalonym paliwem jądrowym w Rzeczypospolitej Polskiej;
    - 2) etapy realizacji celów, o których mowa w pkt 1, wraz z podaniem ram czasowych do osiągnięcia tych etapów;
    - 3) ilość wypalonego paliwa jądrowego i odpadów promieniotwórczych ze wskazaniem lokalizacji, zgodnie z klasyfikacją odpadów promieniotwórczych, o której mowa w art. 47, z uwzględnieniem prognozowanych, przyszłych ilości odpadów promieniotwórczych i wypalonego paliwa jądrowego, w tym ilości pochodzących z likwidacji obiektów energetyki jądrowej;
    - 4) koncepcje i rozwiązania techniczne w odniesieniu do gospodarowania wypalonym paliwem jądrowym i odpadami promieniotwórczymi od ich powstania aż do składowania;
    - 5) koncepcje działań podejmowanych po zamknięciu składowiska wraz ze wskazaniem okresu, w jakim prowadzona będzie kontrola, oraz środków podejmowanych w celu zachowania wiedzy o składowisku;
-

- 6) działania badawcze, rozwojowe i demonstracyjne, które są niezbędne do wdrożenia rozwiązań w zakresie gospodarowania wypalonym paliwem jądrowym i odpadami promieniotwórczymi;
  - 7) wskazanie wynikających z powszechnie obowiązujących przepisów obowiązków podmiotów zaangażowanych w realizację krajowego planu postępowania z odpadami oraz najważniejszych wskaźników służących monitorowaniu jego realizacji;
  - 8) wysokość kosztów realizacji krajowego planu postępowania z odpadami wraz z założeniami ich oceny i rozkładem kosztów w czasie;
  - 9) wskazanie obowiązujących rozwiązań finansowych w zakresie gospodarowania wypalonym paliwem jądrowym i odpadami promieniotwórczymi;
  - 10) wskazanie zawartych przez Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych w zakresie gospodarowania wypalonym paliwem jądrowym lub odpadami promieniotwórczymi;
  - 11) wskazanie sposobu informowania pracowników i ogółu społeczeństwa w zakresie gospodarowania wypalonym paliwem jądrowym lub odpadami promieniotwórczymi;
  - 12) wskazanie sposobu udziału społeczeństwa w procesie podejmowania decyzji w sprawach związanych z gospodarowaniem wypalonym paliwem jądrowym lub odpadami promieniotwórczymi.
3. Krajowy plan postępowania z odpadami zawiera:
- 1) część prognostyczną obejmującą okres nie krótszy niż 20 lat od dnia przyjęcia albo ostatniej aktualizacji;
  - 2) program działań wykonawczych wraz ze wskazanymi instrumentami jego realizacji.
4. Krajowy plan postępowania z odpadami aktualizuje się nie rzadziej niż raz na osiem lat, uwzględniając postęp techniczny i naukowy, dobre praktyki w zakresie gospodarowania wypalonym paliwem i odpadami promieniotwórczymi, a także wnioski i zalecenia będące wynikiem przeglądu, o którym mowa w art. 57g.

Art. 57d.

1. Rada Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw energii, przyjmuje krajowy plan postępowania z odpadami w drodze uchwały.
2. Uchwała, o której mowa w ust. 1, wraz z krajowym planem postępowania z odpadami, podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski".
3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do aktualizacji krajowego planu postępowania z odpadami.

Objaśnienie oznaczeń: [] kursywa – tekst usunięty przez Sejm

<> druk pogrubiony – tekst wstawiony przez Sejm

Art. 57e.

1. Minister właściwy do spraw energii przekazuje krajowy plan postępowania z odpadami Komisji Europejskiej niezwłocznie po jego przyjęciu przez Radę Ministrów.
2. Jeżeli w wyniku aktualizacji krajowego planu postępowania z odpadami dokonano istotnych zmian jego treści, minister właściwy do spraw energii powiadamia o nich Komisję Europejską.
3. Minister właściwy do spraw energii przedstawia wyjaśnienia lub informację o zmianach wprowadzonych do krajowego planu postępowania z odpadami w terminie 6 miesięcy od dnia otrzymania zapytania Komisji Europejskiej.

Art. 57f.

1. Minister właściwy do spraw energii opracowuje, co dwa lata, w terminie do dnia 30 czerwca danego roku, sprawozdanie z realizacji krajowego planu postępowania z odpadami i przedstawia je Radzie Ministrów.
2. Minister właściwy do spraw energii ogłasza w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski", przyjęte przez Radę Ministrów sprawozdanie z realizacji krajowego planu postępowania z odpadami.

Art. 57g.

1. Minister właściwy do spraw energii, nie rzadziej niż raz na 10 lat, poddaje krajowy plan postępowania z odpadami i jego realizację międzynarodowemu przeglądowi zewnętrznemu.
2. Informację o wynikach przeglądu, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw energii niezwłocznie przekazuje Komisji Europejskiej oraz właściwym organom państw członkowskich Unii Europejskiej.

Art. 73.

1. Stacje i placówki, o których mowa w art. 72 ust. 2 pkt 1, działają w Państwowej Agencji Atomistyki, w jednostkach Polskiej Akademii Nauk i w jednostkach ministrów właściwych do spraw wewnętrznych, klimatu, *[energii]* **<gospodarki surowcami energetycznymi>**, szkolnictwa wyższego, rolnictwa, zdrowia oraz Ministra Obrony Narodowej.
  2. Do zadań stacji należy:
    - 1) prowadzenie ciągłych pomiarów mocy dawki promieniowania gamma;
-

- 2) automatyczne wykrywanie i sygnalizowanie przekroczenia o 15% wartości mocy dawki, spowodowanego obecnością sztucznych substancji promieniotwórczych;
  - 3) natychmiastowe, automatyczne przesyłanie danych pomiarowych do Centrum do Spraw Zdarzeń Radiacyjnych;
  - 4) zapewnienie przesyłania danych pomiarowych w sposób dostosowany do modeli obliczeniowych służących do oceny sytuacji radiacyjnej.
3. Do zadań placówek należy:
- 1) wykrywanie, identyfikacja i pomiar skażeń promieniotwórczych w środowisku, artykułach rolno-spożywczych i produktach żywnościowych;
  - 2) wstępne opracowywanie wyników pomiarów i przekazywanie ich Prezesowi Agencji.
4. Podmioty, o których mowa w ust. 1, opracowują dla podległych im stacji i placówek programy monitoringu radiacyjnego środowiska.

Art. 74.

Prezes Agencji koordynuje działania stacji i placówek, a w szczególności:

- 1) współdziała z ministrami właściwymi do spraw wewnętrznych, klimatu, energii, **<gospodarki surowcami energetycznymi>** szkolnictwa wyższego, rolnictwa, zdrowia i Ministrem Obrony Narodowej oraz z Prezesem Polskiej Akademii Nauk;
- 2) zatwierdza techniki pomiarowe, programy pomiarowe i organizację pomiarów;
- 3) współpracuje z właściwymi jednostkami innych państw w zakresie wykrywania i pomiarów skażeń promieniotwórczych;
- 4) w sytuacji prawdopodobieństwa wystąpienia lub wystąpienia zdarzenia radiacyjnego określa:
  - a) częstotliwość przekazywania przez stacje wyników pomiarów do Centrum do Spraw Zdarzeń Radiacyjnych,
  - b) miejsca, częstotliwość oraz zakres pomiarów wykonywanych przez placówki, a także częstotliwość przekazywania przez nie wyników pomiarów do Centrum do Spraw Zdarzeń Radiacyjnych.

Art. 103.

1. Osoba eksploatująca jest obowiązana do zawarcia umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej za wyrządzoną szkodę jądrową.
  2. W przypadku transportu materiału jądrowego z urzędnia jądrowego, osoba eksploatująca, niezależnie od obowiązku, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązana do zawarcia umowy
-

Objaśnienie oznaczeń: [] kursywa – tekst usunięty przez Sejm

<> druk pogrubiony – tekst wstawiony przez Sejm

ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej za szkodę jądrową wyrządzoną w czasie transportu.

3. Obowiązek zawarcia umowy ubezpieczenia, o którym mowa w ust. 1, powstaje nie później niż w dniu poprzedzającym dzień rozruchu urządzenia jądrowego, a w przypadku urządzeń niewymagających rozruchu, nie później niż w dniu poprzedzającym dzień rozpoczęcia eksploatacji urządzenia jądrowego.
4. Obowiązek zawarcia umowy ubezpieczenia, o którym mowa w ust. 2, powstaje nie później niż w dniu poprzedzającym dzień rozpoczęcia transportu materiału jądrowego z urządzenia jądrowego.
5. Ubezpieczeniem odpowiedzialności cywilnej, o którym mowa w ust. 1 i 2, jest objęta odpowiedzialność cywilna osoby eksploatującej za szkody jądrowe wyrządzone w okresie trwania ochrony ubezpieczeniowej. Zakład ubezpieczeń nie może umownie ograniczyć wypłaty odszkodowań.
6. Z zastrzeżeniem ust. 7 minimalna suma gwarancyjna ubezpieczenia obowiązkowego, o którym mowa w ust. 1 i 2, w odniesieniu do jednego zdarzenia, którego skutki są objęte umową ubezpieczenia, wynosi równowartość w złotych 300 000 000 SDR.
7. Minimalna suma gwarancyjna ubezpieczenia obowiązkowego:
  - 1) o którym mowa w ust. 1, dla reaktora badawczego oraz dla urządzenia jądrowego, w którym jest przechowywany lub składowany materiał jądrowy pochodzący z reaktora badawczego,
  - 2) o którym mowa w ust. 2, w przypadku transportu materiału jądrowego pochodzącego z urządzeń jądrowych, o których mowa w pkt 1- w odniesieniu do jednego zdarzenia, którego skutki są objęte umową ubezpieczenia, nie może być niższa od kwoty stanowiącej równowartość w złotych 400 000 SDR, ani wyższa od kwoty stanowiącej równowartość w złotych 5 000 000 SDR.
8. W przypadku:
  - 1) gdy w urządzeniu jądrowym, o którym mowa w ust. 7 pkt 1, przechowywany lub składowany jest także materiał jądrowy pochodzący z urządzenia jądrowego innego niż urządzenie, o którym mowa w ust. 7 pkt 1,
  - 2) łącznego transportu materiału jądrowego pochodzącego z urządzeń jądrowych, o których mowa w ust. 7 pkt 1, oraz materiału jądrowego pochodzącego z innych urządzeń jądrowych- minimalna suma gwarancyjna ubezpieczenia obowiązkowego, o którym mowa odpowiednio w ust. 1 i 2, w odniesieniu do jednego zdarzenia, którego skutki są objęte umową ubezpieczenia, jest równa kwocie, o której mowa w ust. 6.

9. Do ustalenia równowartości w złotych podanych w ust. 6 i 7 kwot stosuje się kurs średni ogłoszony przez Narodowy Bank Polski po raz pierwszy w roku, w którym umowa ubezpieczenia została zawarta.
10. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw energii, określi, w drodze rozporządzenia, wysokość minimalnej sumy gwarancyjnej ubezpieczenia obowiązkowego:
- 1) o którym mowa w ust. 1 - dla urządzeń jądrowych, o których mowa w ust. 7 pkt 1,
  - 2) o którym mowa w ust. 2 - w przypadku transportu, o którym mowa w ust. 7 pkt 2
- w odniesieniu do jednego zdarzenia, którego skutki są objęte umową ubezpieczenia, biorąc pod uwagę poszczególne typy urządzeń jądrowych, o których mowa w ust. 7, rodzaje działalności w nich wykonywanych, skalę potencjalnych zagrożeń, jakie niesie ze sobą ich wykorzystywanie, oraz społeczno-ekonomiczny charakter działalności osoby eksploatującej.

Art. 108a.

W ramach wykonywania zadań związanych z wykorzystaniem energii atomowej na potrzeby społeczno-gospodarcze kraju, minister właściwy do spraw energii podejmuje działania mające na celu rozwój energetyki jądrowej, w szczególności:

- 1) opracowuje projekty planów i strategii w zakresie rozwoju i funkcjonowania energetyki jądrowej w Rzeczypospolitej Polskiej, w tym projekt Programu polskiej energetyki jądrowej;
- 2) koordynuje realizację planów i strategii państwa w zakresie rozwoju energetyki jądrowej i przygotowuje założenia ich zmian;
- 3) prowadzi działania związane z komunikacją społeczną, edukacją i popularyzacją w zakresie energetyki jądrowej, z zastrzeżeniem art. 110 pkt 6;
- 4) podejmuje działania na rzecz:
  - a) zapewnienia kompetentnych kadr dla energetyki jądrowej,
  - b) rozwoju technologii jądrowych,
  - c) udziału polskiego przemysłu w realizacji zadań w zakresie energetyki jądrowej;
- 5) monitoruje rynek uranu oraz rynek usług jądrowego cyklu paliwowego.

Art. 108d.

1. Rada Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw energii, przyjmuje Program w drodze uchwały.
2. Program jest programem wieloletnim w rozumieniu ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.
3. Uchwałę Rady Ministrów, o której mowa w ust. 1, wraz z Programem minister właściwy do spraw energii ogłasza w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski".
4. Do uchwały, o której mowa w ust. 1, przepisu art. 19 ust. 7 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju nie stosuje się.

Art. 108e.

1. Minister właściwy do spraw energii opracowuje co cztery lata, w terminie do dnia 30 czerwca danego roku, sprawozdanie z realizacji Programu i przedkłada je Radzie Ministrów.
2. Minister właściwy do spraw energii ogłasza, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski", przyjęte przez Radę Ministrów sprawozdanie z realizacji Programu.

Art. 116.

1. Nadzór nad Zakładem oraz funkcję organu założycielskiego sprawuje minister właściwy do spraw energii.
2. Minister właściwy do spraw energii przeprowadza kontrolę i dokonuje corocznej oceny działalności Zakładu, którą przedstawia Prezesowi Rady Ministrów do dnia 31 maja roku następnego.
3. Minister właściwy do spraw energii może zobowiązać dyrektora Zakładu do poprawy gospodarki Zakładu lub przedstawienia programu naprawczego i jego realizacji. Program ten podlega zatwierdzeniu przez ministra właściwego do spraw energii.
4. Minister właściwy do spraw energii w razie stwierdzenia, że decyzja dyrektora Zakładu jest sprzeczna z prawem, wstrzymuje jej wykonanie i zobowiązuje dyrektora do jej zmiany lub uchylecia.
5. Dyrektorowi Zakładu przysługuje prawo wniesienia sprzeciwu w stosunku do decyzji podjętych przez ministra właściwego do spraw energii na zasadach i w trybie określonych w przepisach o przedsiębiorstwach państwowych.

Art. 117.

1. Organem Zakładu jest dyrektor, który zarządza Zakładem i reprezentuje go na zewnątrz.
2. Dyrektora Zakładu powołuje i odwołuje minister właściwy do spraw energii.
3. Minister właściwy do spraw energii, na wniosek dyrektora Zakładu, może powoływać i odwoływać zastępców dyrektora.
- 3a. Dyrektor Zakładu może powoływać i odwoływać pełnomocników Zakładu, którzy działają samodzielnie w granicach ich umocowania.
4. Udzielenie pełnomocnictwa wymaga formy pisemnej pod rygorem nieważności.
5. (uchylony).
6. W Zakładzie nie działają organy samorządu załogi przedsiębiorstwa.

Art. 118.

1. Zakład występuje w obrocie we własnym imieniu i na własny rachunek.
2. Zakład z tytułu wykonywania działalności pobiera opłaty, których wysokość określa cennik usług Zakładu zatwierdzony przez ministra sprawującego nadzór nad Zakładem.
- 2a. Cennik usług Zakładu jest udostępniany w siedzibie i na stronie internetowej Zakładu, w terminie 7 dni od dnia zatwierdzenia tego cennika.
- 2b. Zakład uzyskuje zgodę ministra właściwego do spraw energii na dokonanie czynności prawnej w zakresie rozporządzenia składnikami aktywów trwałych w rozumieniu ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2023 r. poz. 120 i 295), zaliczonymi do wartości niematerialnych i prawnych, rzeczowych aktywów trwałych lub inwestycji długoterminowych, w tym oddania tych składników do korzystania innym podmiotom na podstawie umów prawa cywilnego lub ich wniesienia jako wkładu do spółki lub spółdzielni, jeżeli wartość rynkowa przedmiotu rozporządzenia przekracza równowartość w złotych kwoty 50 000 euro, obliczonej na podstawie średniego kursu ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski według stanu z dnia wystąpienia o zgodę.
- 2c. Sprzedaż przez Zakład składników aktywów trwałych odbywa się w drodze przetargu publicznego zorganizowanego zgodnie z przepisami ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny (Dz. U. z 2022 r. poz. 1360, 2337 i 2339 oraz z 2023 r. poz. 326).
3. Do sprzedaży przez Zakład środków trwałych lub zorganizowanych części mienia i gospodarowania nimi stosuje się przepisy obowiązujące przedsiębiorstwa państwowe.
4. Środki trwałe nie mogą służyć do zaspokojenia zobowiązań pieniężnych Zakładu.

Art. 119.

1. Zakład otrzymuje z budżetu państwa dotację podmiotową na postępowanie z odpadami promieniotwórczymi i wypalonym paliwem jądrowym, eksploatację przechowalników wypalonego paliwa jądrowego pochodzącego z badawczych reaktorów jądrowych, działalność w zakresie ochrony radiologicznej i ochrony składowiska odpadów promieniotwórczych oraz na odbiór, transport, przetwarzanie, przechowywanie i składowanie materiałów jądrowych, źródeł promieniotwórczych i innych substancji promieniotwórczych, a także na prowadzenie działalności informacyjnej, edukacyjnej i szkoleniowej dotyczącej postępowania z odpadami promieniotwórczymi i wypalonym paliwem jądrowym oraz funkcjonowania składowiska odpadów promieniotwórczych.
  - 1a. Zakład może otrzymywać dotację celową na dofinansowanie kosztów realizacji inwestycji związanych z wykonywaniem działalności, o której mowa w art. 114 ust. 1 i 1a.
  - 1aa. Zakład może otrzymywać dotację celową na sfinansowanie kosztów przygotowania do budowy i budowy nowych składowisk odpadów promieniotwórczych. Do udzielenia tej dotacji nie stosuje się przepisu art. 133 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.
  - 1b. Dotacji, o których mowa w ust. 1-1aa, udziela minister właściwy do spraw energii na wniosek dyrektora Zakładu.
  - 1c. Wniosek o udzielenie dotacji podmiotowej zawiera:
    - 1) szczegółowe wskazanie zadań przewidzianych do realizacji w ramach celów, o których mowa w ust. 1;
    - 2) wskazanie kwoty dotacji, o jaką wnosi Zakład;
    - 3) uzasadnienie zapotrzebowania na dotację.
  - 1d. Do wniosku o udzielenie dotacji podmiotowej dołącza się:
    - 1) zestawienie kosztów realizacji zadań w danym roku, z podziałem na źródła ich finansowania;
    - 2) roczny zbiorczy plan finansowy Zakładu na rok, którego dotyczy wniosek.
  - 1e. Wniosek o udzielenie dotacji celowej zawiera:
    - 1) szczegółowe określenie inwestycji;
    - 2) wskazanie kwoty dotacji oraz wysokości wkładu własnego Zakładu;
    - 3) uzasadnienie obejmujące w szczególności:
      - a) określenie potrzeb i założeń inwestycji,
      - b) oszacowanie efektów rzeczowych inwestycji,
      - c) szacowaną wartość inwestycji,
-

d) harmonogram realizacji inwestycji.

1f. Wniosek o udzielenie dotacji celowej na realizację obiektu budowlanego w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane zawiera dodatkowo:

- 1) dokument stwierdzający prawo do dysponowania nieruchomością na cele budowlane;
- 2) kopię decyzji o pozwoleniu na budowę, o ile jest wymagane zgodnie z obowiązującymi przepisami.

1g. Podstawą ustalenia wysokości dotacji jest:

- 1) w przypadku dotacji podmiotowej - różnica między planowanymi kosztami koniecznymi do poniesienia przez Zakład na zadania przewidziane do realizacji w ramach celów określonych w ust. 1 a planowanymi do osiągnięcia przychodami z tego tytułu;
- 2) w przypadku dotacji celowej - łączna suma kosztów realizacji inwestycji związanych z wykonywaniem działalności, o której mowa w art. 114 ust. 1 i 1a.

2. (uchylony).

2a. Rozliczenie dotacji podmiotowej następuje na podstawie sprawozdania rocznego z wykonywanej działalności finansowanej z dotacji podmiotowej.

2b. Rozliczenie dotacji celowej następuje na podstawie sprawozdania z wykorzystania środków finansowych z dotacji celowej.

3. Minister właściwy do spraw energii zatwierdza rozliczenie dotacji odpowiednio na podstawie sprawozdań, o których mowa w ust. 2a i 2b, przekazanych przez Zakład zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 120 ust. 2, zbadanych przez firmę audytorską w zakresie prawidłowości wykorzystania środków dotacji zgodnie z przeznaczeniem. Wyboru firmy audytorskiej dokonuje minister właściwy do spraw energii spośród ofert przedstawionych przez dyrektora Zakładu.

Art. 119a.

W razie konieczności dokonania przez Zakład nieplanowanego odbioru, transportu, przetwarzania, przechowywania lub składowania odpadów promieniotwórczych lub innych substancji promieniotwórczych pochodzących z nielegalnego obrotu, niewiadomego pochodzenia, z działalności jednostki organizacyjnej, która kończąc działalność, stała się niewypłacalna, lub powstałych w wyniku skażenia środowiska, którego sprawca nie jest znany, koszty tych usług są pokrywane z budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw energii.

Art. 120.

1. Zakład prowadzi gospodarkę finansową na podstawie rocznego planu rzeczowo-finansowego zatwierdzanego przez ministra właściwego do spraw energii oraz na zasadach określonych w przepisach o gospodarce finansowej przedsiębiorstw państwowych, o ile przepisy ustawy nie stanowią inaczej.
  - 1a. Roczny plan rzeczowo-finansowy sporządza się w podziale na działalność objętą dotacją podmiotową i celową oraz pozostałą działalność.
  - 1b. Dyrektor Zakładu przedstawia do zatwierdzenia ministrowi właściwemu do spraw energii roczny plan rzeczowo-finansowy w terminie do dnia 30 listopada roku poprzedzającego rok obrotowy.
  - 1c. Minister właściwy do spraw energii zatwierdza roczny plan rzeczowo-finansowy w terminie do dnia 31 grudnia roku poprzedzającego rok obrotowy.
  - 1d. Zakład określa w dokumentacji, o której mowa w art. 10 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, zasady prowadzenia wyodrębnionej ewidencji dla działalności związanej z realizacją zadań, o których mowa w art. 119 ust. 1, i dla pozostałej działalności gospodarczej, a także metody przypisywania kosztów i przychodów, oraz prowadzi tę ewidencję i dokonuje przypisywania przychodów i kosztów zgodnie z tymi metodami.
  - 1e. Roczne sprawozdanie finansowe Zakładu podlega badaniu przez firmę audytorską, zgodnie z wymogami przeprowadzania badań określonymi w przepisach ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości i ustawy z dnia 11 maja 2017 r. o biegłych rewidentach, firmach audytorskich oraz nadzorze publicznym (Dz. U. z 2022 r. poz. 1302 i 2640).
  - 1f. Wyboru firmy audytorskiej do badania rocznego sprawozdania finansowego Zakładu dokonuje minister właściwy do spraw energii spośród ofert przedstawionych przez dyrektora Zakładu.
  - 1g. Sprawozdanie finansowe, sprawozdanie z działalności oraz sprawozdanie z badania dyrektor Zakładu przekazuje ministrowi właściwemu do spraw energii w terminie do dnia 31 marca roku następującego po roku, którego dotyczy sprawozdanie.
  - 1h. Zakład tworzy fundusze w sposób określony w przepisach ustawy z dnia 31 stycznia 1989 r. o gospodarce finansowej przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. z 2022 r. poz. 1439).
  - 1i. Minister właściwy do spraw energii zatwierdza roczne sprawozdanie finansowe oraz sprawozdanie z działalności Zakładu w terminie do dnia 30 kwietnia roku następującego po roku, którego dotyczy sprawozdanie.
  - 1j. Zakład prowadzi:
-

- 1) rachunek bieżący, służący do rozliczeń operacji finansowych związanych z działalnością gospodarczą;
  - 2) wyodrębnioną ewidencję księgową przychodów i kosztów ze środków z dotacji.
    - 1k. Na żądanie ministra właściwego do spraw energii dyrektor Zakładu przedkłada kopie dokumentów potwierdzających wydatkowanie przez Zakład środków finansowych.
  - 1l. Decyzje w sprawach finansowych Zakładu podejmuje dyrektor Zakładu zgodnie z przepisami o gospodarce finansowej przedsiębiorstw państwowych oraz zatwierdzonym rocznym planem rzeczowo-finansowym.
  - 1m. Wynagrodzenia pracowników Zakładu są finansowane ze środków dotacji podmiotowej oraz z pozostałych przychodów w proporcjach i kwotach ustalonych w rocznym planie rzeczowo-finansowym, z zastrzeżeniem że środki dotacji podmiotowej są wykorzystywane wyłącznie na pokrycie koniecznych, rzeczywistych kosztów wynagrodzeń pracowników Zakładu, które nie znajdują pokrycia w przychodach.
2. Minister właściwy do spraw energii określi, w drodze rozporządzenia:
- 1) tryb udzielania dotacji, o których mowa w art. 119 ust. 1, 1a i 1aa, w tym terminy składania wniosków o dotacje, sposób ustalania wysokości dotacji oraz sposób dokumentowania i rozliczania dotacji, mając na względzie konieczność zapewnienia należytej realizacji zadań, na które jest udzielana dotacja, oraz efektywnego wykorzystania środków finansowych pochodzących z budżetu państwa;
  - 2) sposób ustalania opłat, o których mowa w art. 118 ust. 2, oraz zatwierdzania cennika usług Zakładu, mając na względzie konieczność ustalenia opłat w wysokości umożliwiającej realizację zadań Zakładu;
  - 3) minimalną zawartość rocznego planu finansowo-rzeczowego Zakładu, mając na względzie konieczność zapewnienia przejrzystości i rzetelnej informacji o działalności Zakładu.

Art. 121.

1. Szczegółowe zadania, organizację, tryb tworzenia jednostek zamiejscowych, system kontroli wewnętrznej i sposób działania Zakładu określa statut Zakładu uwzględniający cele, dla których Zakład został utworzony, o których mowa w art. 114.
2. Statut może przewidywać powołanie organów doradczych i opiniodawczych dyrektora Zakładu.
3. Statut nadaje Zakładowi, w drodze zarządzenia, minister właściwy do spraw energii.

Art. 129.

Minister właściwy do spraw energii, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, może wyposażyć Zakład w mienie inne niż określone w art. 128.

USTAWA z dnia 21 grudnia 2000 r. o dozorcze technicznym (Dz. U. z 2023 r. poz. 1622)

Art. 7.

1. Do postępowania przed organami jednostek dozoru technicznego stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego.
2. W sprawach należących do zakresu działania Urzędu Dozoru Technicznego, o którym mowa w art. 35 ust. 1, organem właściwym, w rozumieniu przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego, jest Prezes Urzędu, a organem wyższego stopnia - minister właściwy do spraw gospodarki.
- 2a. W sprawach należących do zakresu działania Urzędu Dozoru Technicznego dotyczących urządzeń technicznych lub urządzeń w elektrowniach jądrowych organem właściwym w rozumieniu przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego jest Prezes Urzędu, a organem wyższego stopnia – *[minister właściwy do spraw energii]* **<minister właściwy do spraw gospodarki surowcami energetycznymi>**.
3. W sprawach należących do zakresu działania Transportowego Dozoru Technicznego, o którym mowa w art. 42 ust. 1, organem właściwym, w rozumieniu przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego, jest Dyrektor Transportowego Dozoru Technicznego, a organem wyższego stopnia - minister właściwy do spraw transportu.
4. W sprawach należących do zakresu działania Wojskowego Dozoru Technicznego, o którym mowa w art. 48, organem właściwym, w rozumieniu przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego, jest Szef Wojskowego Dozoru Technicznego, a organem wyższego stopnia - Minister Obrony Narodowej.

Art. 8.

1. Wytwarzanie urządzeń technicznych odbywa się na podstawie dokumentacji technicznej uzgodnionej z organem właściwej jednostki dozoru technicznego w zakresie zgodności tej

dokumentacji z warunkami technicznymi dozoru technicznego, chyba że przepisy szczególne stanowią inaczej.

2. W toku uzgadniania dokumentacji technicznej ustala się formę wykonywania dozoru technicznego.
3. Zmiana uzgodnionej dokumentacji technicznej wymaga ponownego uzgodnienia z organem właściwej jednostki dozoru technicznego.
4. Minister właściwy do spraw gospodarki określa, w drodze rozporządzenia, warunki techniczne dozoru technicznego w zakresie:
  - 1) projektowania urządzeń technicznych;
  - 2) materiałów i elementów stosowanych do wytwarzania, naprawy lub modernizacji urządzeń technicznych;
  - 3) wytwarzania urządzeń technicznych;
  - 4) eksploatacji urządzeń technicznych;
  - 5) naprawy i modernizacji urządzeń technicznych.
5. Minister właściwy do spraw gospodarki, wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 4, uwzględni w szczególności wymagania dotyczące konstrukcji, obliczeń wytrzymałościowych, wykonania, osprzętu, oznaczeń, materiałów i elementów, naprawy lub modernizacji, zakresu badań technicznych urządzeń i elementów, terminów badań okresowych, rodzaju dokumentacji niezbędnej do objęcia dozorem i potwierdzenia prawidłowości wykonania, spawania, zgrzewania, lutowania, przeróbki plastycznej i obróbki cieplnej, badań nieniszczących oraz obsługi i konserwacji.
- 5a. *[Minister właściwy do spraw energii]* **<minister właściwy do spraw gospodarki surowcami energetycznymi>** określi, w drodze rozporządzenia, warunki techniczne dozoru technicznego dla urządzeń technicznych lub urządzeń, o których mowa w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 5 ust. 4, w zakresie:
  - 1) projektowania,
  - 2) materiałów i elementów stosowanych do wytwarzania, naprawy lub modernizacji,
  - 3) wytwarzania,
  - 4) eksploatacji,
  - 5) naprawy i modernizacji,
  - 6) likwidacji- w szczególności wymagania dotyczące konstrukcji, obliczeń wytrzymałościowych, budowy, osprzętu, oznaczeń, materiałów i elementów, zakresu badań technicznych urządzeń,

---

Objaśnienie oznaczeń: *[] kursywa – tekst usunięty przez Sejm*

<> druk pogrubiony – tekst wstawiony przez Sejm

materiałów i elementów, terminów badań okresowych, rodzaju dokumentacji niezbędnej do objęcia dozorem i potwierdzenia kwalifikowania oraz wykonania połączeń nierozłącznych, przeróbki plastycznej i obróbki cieplnej, kwalifikowania i wykonywania badań nieniszczących oraz obsługi i konserwacji, uwzględniając stopień zagrożenia związany z bezpiecznym funkcjonowaniem i eksploatacją tych urządzeń powodowany wpływem promieniowania jonizującego.

6. Jeżeli dla urządzenia technicznego nie ma określonych warunków technicznych dozoru technicznego, warunki te są uzgadniane z organem właściwej jednostki dozoru technicznego.
7. Organ właściwej jednostki dozoru technicznego uzgodni warunki techniczne, o których mowa w ust. 6, po stwierdzeniu, że warunki te spełniają wymagania, o których mowa w art. 6.

Art. 37a.

1. UDT może udzielać wsparcia podmiotom, których działalność obejmuje popularyzowanie osiągnięć i wiedzy naukowo-technicznej oraz zapewnienie bezpieczeństwa publicznego.
2. Wsparcie może być udzielane:
  - 1) instytucjom kultury w rozumieniu ustawy z dnia 25 października 1991 r. o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej (Dz. U. z 2020 r. poz. 194);
  - [2) jednostkom naukowym w rozumieniu ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki (Dz. U. z 2018 r. poz. 87) 2 .]*
- <2) podmiotom tworzącym system szkolnictwa wyższego i nauki, o których mowa w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2023 r. poz. 742, z późn. zm.).>**
3. Wsparcie może być udzielane w formie:
  - 1) bezzwrotnej pomocy finansowej lub
  - 2) pomocy niebędącej pomocą finansową.
4. Wsparcie może być udzielane na przedsięwzięcia mające na celu popularyzowanie osiągnięć i wiedzy naukowo-technicznej oraz zapewnienie bezpieczeństwa publicznego.
5. Podmiot, który otrzymał wsparcie finansowe, jest obowiązany do wykorzystania udzielonego wsparcia zgodnie z celem.
6. UDT kontroluje wykorzystanie wsparcia zgodnie z celem, na jaki zostało ono udzielone, w formie sprawozdań.

7. Podmiot, który otrzymał wsparcie finansowe, jest obowiązany do rozliczenia udzielanego wsparcia. Wsparcie wykorzystane w części lub w całości niezgodnie z przeznaczeniem albo pobrane w nadmiernej wysokości podlega zwrotowi do UDT.
8. Szczegółowe warunki udzielenia wsparcia są określane każdorazowo w drodze umowy. Umowa określa w szczególności:
- 1) szczegółowe przeznaczenie i cel wsparcia;
  - 2) formę wsparcia;
  - 3) szczegółowy sposób i terminy wykorzystania wsparcia;
  - 4) terminy udzielenia wsparcia;
  - 5) sposób przeprowadzania przez UDT kontroli wykorzystania wsparcia, w tym terminy przekazywania sprawozdań, o których mowa w ust. 6;
  - 6) warunki rozwiązania umowy;
  - 7) warunki rozliczenia wsparcia.

USTAWA z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2024 r. poz. 54)

Art. 411.

1. Finansowanie działalności, o której mowa w art. 400a ust. 1 oraz art. 410a ust. 4-6, ze środków Narodowego Funduszu i wojewódzkich funduszy odbywa się przez:
- 1) udzielanie oprocentowanych pożyczek, w tym pożyczek przeznaczonych na zachowanie płynności finansowej;
  - 2) udzielanie dotacji, w tym:
    - a) dopłaty do oprocentowania kredytów bankowych,
    - b) dokonywanie częściowych spłat kapitału kredytów bankowych,
    - c) dopłaty do oprocentowania lub ceny wykupu obligacji,
    - d) (uchylona),
    - e) dopłaty do rat lub innych opłat ustalanych w umowach leasingu w rozumieniu przepisów art. 23a pkt 1 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2022 r. poz. 2647, z późn. zm.) i art. 17a pkt 1 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2022 r. poz. 2587, z późn. zm.);

- 3) nagrody za działalność na rzecz ochrony środowiska i gospodarki wodnej, niezwiązaną z wykonywaniem obowiązków pracowników administracji rządowej i samorządowej.
- 1a. (uchylony).
- 1b. (uchylony).
- 1c. (uchylony).
- 1d. Finansowanie wydatków na prace, o których mowa w art. 7 ust. 2 ustawy z dnia 14 lipca 2000 r. o restrukturyzacji finansowej górnictwa siarki, odbywa się w formie dotacji.
- 1e. Ogólną kwotę środków przeznaczanych na finansowanie, o którym mowa w ust. 1d, określa roczny plan finansowy Narodowego Funduszu.
- 1f. Wysokość dotacji, o której mowa w ust. 1d, określa szczegółowy harmonogram prac likwidacyjnych i rekultywacyjnych obejmujący rodzaj i zakres zadań, wysokość niezbędnych nakładów i czas ich realizacji zatwierdzony przez Narodowy Fundusz.
- 1g. Dotacja, o której mowa w ust. 1d, wykorzystana niezgodnie ze szczegółowym harmonogramem prac likwidacyjnych i rekultywacyjnych podlega zwrotowi do Narodowego Funduszu.
2. Przeznaczenie środków na finansowanie potrzeb geologii wymaga zasięgnięcia opinii ministra właściwego do spraw środowiska, a na finansowanie potrzeb górnictwa - ministra właściwego do spraw gospodarki [*złożami kopalin*] **<surowcami energetycznymi>** oraz Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego.
3. Pożyczki, o których mowa w ust. 1 pkt 1, z wyłączeniem pożyczek przeznaczonych na zachowanie płynności finansowej, mogą być częściowo umarżane, pod warunkiem terminowego wykonania zadań i osiągnięcia planowanych efektów.
- 3a. Dopłaty, o których mowa w ust. 1 pkt 2 lit. c, stosuje się do obligacji emitowanych na cele związane z działalnością, o której mowa w art. 400a ust. 1 oraz art. 410a ust. 4-6, przez podmioty posiadające osobowość prawną wykonujące zadania z zakresu gospodarki komunalnej.
- 3b. Dopłaty, o których mowa w ust. 1 pkt 2 lit. e, stosuje się do rat lub innych opłat ponoszonych przez korzystających, ustalanych w umowach, których przedmiotem jest leasing środków trwałych lub wartości niematerialnych i prawnych podlegających amortyzacji i służących realizacji celów z zakresu ochrony środowiska lub gospodarki wodnej.
- 3c. W przypadku gdy pożyczka na zachowanie płynności finansowej, o której mowa w ust. 1 pkt 1, stanowi pomoc publiczną, może być udzielana jako pomoc publiczna, mająca na celu zaradzenie poważnym zaburzeniom w gospodarce, o której mowa w Sekcji 3.1 Komunikatu
-

Komisji - Tymczasowe ramy środków pomocy państwa w celu wsparcia gospodarki w kontekście trwającej epidemii COVID-19 (2020/C 91 I/01) (Dz. Urz. UE C 91 I z 20.03.2020, str. 1).

- 3d. Pomoc publiczna w formie zmiany warunków lub terminów spłaty pożyczki, o której mowa w ust. 1 pkt 1, lub w formie umorzenia pożyczki zgodnie z ust. 3 może być udzielana jako pomoc publiczna, mająca na celu zaradzenie poważnym zaburzeniom w gospodarce, o której mowa w Sekcji 3.1 Komunikatu Komisji - Tymczasowe ramy środków pomocy państwa w celu wsparcia gospodarki w kontekście trwającej epidemii COVID-19 (2020/C 91 I/01).
4. Narodowy Fundusz i wojewódzkie fundusze mogą dysponować rachunkami środków dewizowych.
5. Narodowy Fundusz oraz wojewódzkie fundusze mogą udzielać poręczeń:
  - 1) spłaty kredytów lub pożyczek,
  - 2) spłaty odsetek od kredytów lub pożyczek,
  - 3) zwrotu przyznanych środków- pod warunkiem przeznaczenia tych kredytów, pożyczek lub środków na cele z zakresu ochrony środowiska lub gospodarki wodnej oraz ustanowienia zabezpieczeń odpowiednio na rzecz Narodowego Funduszu albo wojewódzkich funduszy na wypadek roszczeń wynikających z tytułu wykonania obowiązków poręczycieli.
- 5a. Poręczenia są terminowe i udzielane do kwoty określonej w umowie.
- 5b. Narodowy Fundusz oraz wojewódzkie fundusze pobierają opłatę prowizyjną od poręczeń, uwzględniając w szczególności kwotę zobowiązania.
6. Narodowy Fundusz może przejąć zobowiązania ministra właściwego do spraw klimatu, jeżeli przyznanie środków przez rządy państw obcych i organizacje międzynarodowe, zgodnie z ustaleniami umów międzynarodowych, jest uwarunkowane udzieleniem przez ministra właściwego do spraw klimatu gwarancji zwrotu wypłaconych kwot w całości lub w części, z przyczyn określonych w tych umowach.
- 6a. Narodowy Fundusz może obejmować lub nabywać udziały lub akcje w spółkach oraz nabywać obligacje emitowane przez inne podmioty niż Skarb Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego, za zgodą ministra właściwego do spraw klimatu i ministra właściwego do spraw finansów publicznych, jeżeli jest to związane z rozwojem przemysłu i usług w zakresie ochrony środowiska.

- 6b. Narodowy Fundusz może obejmować lub nabywać jednostki uczestnictwa lub certyfikaty inwestycyjne funduszy inwestycyjnych oraz prawa uczestnictwa alternatywnej spółki inwestycyjnej lub instytucji wspólnego inwestowania, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi, za zgodą ministra właściwego do spraw klimatu i ministra właściwego do spraw finansów publicznych, jeżeli jest to związane z rozwojem przemysłu i usług w zakresie ochrony środowiska.
7. Wnioski o przyznanie pożyczek lub dotacji, których wartość jednostkowa przekracza 10 000 000 euro, dotyczące środków technicznych służących jedynie ograniczeniu negatywnego oddziaływania na środowisko, w szczególności oczyszczalni ścieków, elektrofiltrów lub składowisk odpadów, powinny zawierać uzasadnienie obejmujące analizę ewentualnych alternatywnych rozwiązań organizacyjnych, technicznych lub technologicznych mających na celu wyeliminowanie lub ograniczenie powstawania zanieczyszczeń oraz wprowadzenie czystszej produkcji.
8. Narodowy Fundusz oraz wojewódzkie fundusze udzielają dotacji, pożyczek, poręczeń oraz przekazują środki finansowe na podstawie umów cywilnoprawnych.
9. Formy umowy cywilnoprawnej nie stosuje się do przekazywania środków na nagrody za działalność na rzecz ochrony środowiska i gospodarki wodnej niezwiązaną z wykonywaniem obowiązków pracowników administracji rządowej i samorządowej, o których mowa w ust. 1 pkt 3, jeżeli ich fundatorem jest Narodowy Fundusz lub wojewódzkie fundusze.
10. Narodowy Fundusz oraz wojewódzkie fundusze mogą udostępniać środki finansowe bankom z przeznaczeniem na udzielanie gwarancji lub poręczeń, kredytów bankowych, pożyczek lub dotacji na wskazane przez siebie programy i przedsięwzięcia z zakresu zadań ochrony środowiska i gospodarki wodnej oraz potrzeb geologii.
- 10a. Narodowy Fundusz oraz wojewódzkie fundusze mogą zawierać umowy o udostępnienie środków finansowych, o których mowa w ust. 10, z bankami wybranymi na podstawie określonych przez te fundusze procedur, zapewniających poszanowanie zasady przejrzystości i równego traktowania banków oraz zawarcie umowy z każdym bankiem spełniającym obiektywne, proporcjonalne i niedyskryminacyjne warunki określone w tych procedurach.
- 10b. (uchylony).
- 10c. (uchylony).
-

10d. Do wyboru banków, o których mowa w ust. 10a, nie mają zastosowania przepisy o zamówieniach publicznych.

10e. Umowy, o których mowa w ust. 10a, określają w szczególności tryb i terminy przekazywania bankom przez Narodowy Fundusz oraz wojewódzkie fundusze środków finansowych, o których mowa w ust. 10.

10f. Narodowy Fundusz może udostępniać środki finansowe wojewódzkim funduszom z przeznaczeniem na:

1) udzielanie pożyczek lub dotacji, a także na dalsze udostępnianie środków zgodnie z ust. 10, na wskazane przez siebie programy i przedsięwzięcia z zakresu zadań ochrony środowiska i gospodarki wodnej oraz potrzeb geologii;

2) pokrycie kosztów obsługi zadań realizowanych przez:

a) wojewódzkie fundusze, związanych z wdrażaniem programów i przedsięwzięć, o których mowa w pkt 1,

b) jednostki samorządu terytorialnego współpracujące przy wdrażaniu programów i przedsięwzięć, o których mowa w pkt 1, lub tworzeniu warunków do tego wdrażania.

10g. Osoba fizyczna, która zamierza złożyć wniosek o przyznanie dofinansowania z Narodowego Funduszu lub wojewódzkiego funduszu, może złożyć żądanie wydania zaświadczenia o wysokości przeciętnego miesięcznego dochodu przypadającego na jednego członka jej gospodarstwa domowego.

10h. Zaświadczenie, o którym mowa w ust. 10g, wydaje wójt, burmistrz lub prezydent miasta właściwy ze względu na miejsce zamieszkania osoby fizycznej, o której mowa w ust. 10g.

10i. Dochodem, o którym mowa w ust. 10g, jest dochód w rozumieniu art. 3 pkt 1 ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych (Dz. U. z 2023 r. poz. 390, 658, 852 i 1429).

10j. Gospodarstwo domowe tworzą:

1) osoba fizyczna, o której mowa w ust. 10g, samotnie zamieszkująca i gospodarująca (gospodarstwo domowe jednoosobowe), albo

2) osoba fizyczna, o której mowa w ust. 10g, oraz osoby z nią spokrewnione lub niespokrewnione pozostające w faktycznym związku, wspólnie z nią zamieszkujące i gospodarujące (gospodarstwo domowe wieloosobowe).

10k. Wysokość przeciętnego miesięcznego dochodu, o którym mowa w ust. 10g, ustalana jest na podstawie dochodów osiągniętych w:

- 1) przedostatnim roku kalendarzowym poprzedzającym rok, w którym złożono żądanie wydania zaświadczenia, o którym mowa w ust. 10g - w przypadku żądania złożonego w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 lipca danego roku;
  - 2) ostatnim roku kalendarzowym poprzedzającym rok, w którym złożono żądanie wydania zaświadczenia, o którym mowa w ust. 10g - w przypadku żądania złożonego w okresie od dnia 1 sierpnia do dnia 31 grudnia danego roku.
- 10l. Do ustalania wysokości przeciętnego miesięcznego dochodu, o którym mowa w ust. 10g, z gospodarstwa rolnego stosuje się przepisy art. 5 ust. 8-9 ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych, przy czym ilekroć w tych przepisach mowa jest o:
- 1) rodzinie - rozumie się przez to gospodarstwo domowe, o którym mowa w ust. 10j;
  - 2) gospodarstwie rolnym - rozumie się przez to gospodarstwo rolne, o którym mowa w art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym (Dz. U. z 2020 r. poz. 333 oraz z 2023 r. poz. 1450).
- 10m. Do ustalania wysokości przeciętnego miesięcznego dochodu, o którym mowa w ust. 10g, z działalności podlegającej opodatkowaniu na podstawie przepisów o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne stosuje się odpowiednio przepis art. 5 ust. 7a ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych.
- 10n. Do postępowania w sprawie wydania zaświadczenia, o którym mowa w ust. 10g:
- 1) stosuje się przepisy art. 23 ust. 2a i ust. 4 pkt 1 i 3 lit. f ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych, przy czym ilekroć w tych przepisach jest mowa o rodzinie, rozumie się przez to gospodarstwo domowe, o którym mowa w ust. 10j;
  - 2) przepisy art. 23 ust. 7, art. 23b ust. 1 pkt 1, 1a, 1b, 2 w zakresie danych, o których mowa w art. 23 ust. 8 pkt 1 lit. a i e, oraz pkt 3, ust. 4 i 5, art. 24a ust. 1 i 2, art. 25 ust. 3 i 4 i art. 29 ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych stosuje się odpowiednio.
- 10o. Żądanie wydania zaświadczenia, o którym mowa w ust. 10g, zawiera następujące dane osoby fizycznej, o której mowa w ust. 10g, oraz członków jej gospodarstwa domowego:
- 1) imię i nazwisko;
  - 2) numer PESEL, a w przypadku gdy nie nadano numeru PESEL - numer i serię dokumentu potwierdzającego tożsamość;
  - 3) adres miejsca zamieszkania;
  - 4) adres poczty elektronicznej lub numer telefonu osoby fizycznej, o której mowa w ust. 10g, o ile je posiada.

10p. Żądając wydania zaświadczenia, o którym mowa w ust. 10g, osoba fizyczna, o której mowa w ust. 10g, składa oświadczenie potwierdzające, że Narodowy Fundusz lub wojewódzki fundusz wymaga zaświadczenia w celu przyznania dofinansowania.

10q. W zaświadczeniu, o którym mowa w ust. 10g, podaje się dane, o których mowa w ust. 10o pkt 1-3, i wysokość przeciętnego miesięcznego dochodu przypadającego na jednego członka gospodarstwa domowego osoby fizycznej, o której mowa w ust. 10g, oraz wskazuje się, czy dochód ten dotyczy członka gospodarstwa domowego jednoosobowego czy gospodarstwa domowego wieloosobowego.

10r. Wójt, burmistrz lub prezydent miasta może, w formie pisemnej, upoważnić swojego zastępcę, pracownika urzędu gminy albo kierownika ośrodka pomocy społecznej, a w przypadku przekształcenia ośrodka pomocy społecznej w centrum usług społecznych na podstawie przepisów ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o realizowaniu usług społecznych przez centrum usług społecznych (Dz. U. poz. 1818) - dyrektora centrum usług społecznych, lub kierownika innej jednostki organizacyjnej gminy, a także inną osobę na wniosek kierownika ośrodka pomocy społecznej, dyrektora centrum usług społecznych lub innej jednostki organizacyjnej gminy do prowadzenia postępowań w sprawach, o których mowa w ust. 10g, w tym do wydawania w tych sprawach zaświadczeń.

10s. (uchylony).

10sa. Żądanie wydania zaświadczenia oraz zaświadczenie, o których mowa w ust. 10g, sporządza się zgodnie ze wzorami udostępnionymi w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej ministra właściwego do spraw klimatu.

10t. Narodowy Fundusz przekazuje, na podstawie umowy z Bankiem Gospodarstwa Krajowego, środki do Ekologicznego Funduszu Poręczeń i Gwarancji, o którym mowa w art. 4211 ust. 1.

10u. Umowa, o której mowa w ust. 10t, określa w szczególności:

- 1) warunki i terminy przekazywania środków do Ekologicznego Funduszu Poręczeń i Gwarancji, obowiązki sprawozdawcze z wykorzystania środków Ekologicznego Funduszu Poręczeń i Gwarancji i warunki zwrotu niewykorzystanych lub wykorzystanych niezgodnie z przeznaczeniem środków tego funduszu na rzecz Narodowego Funduszu;
- 2) szczegółowe warunki i tryb udzielania poręczeń lub gwarancji w ramach Ekologicznego Funduszu Poręczeń i Gwarancji;
- 3) wysokość, warunki i tryb pobierania opłat prowizyjnych z tytułu udzielonych poręczeń lub gwarancji w ramach Ekologicznego Funduszu Poręczeń i Gwarancji.

10v. Przepisów art. 34c ustawy z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne (Dz. U. z 2023 r. poz. 926 i 1114) nie stosuje się.

11. Środki powierzone Narodowemu Funduszowi i wojewódzkim funduszom, pochodzące z pomocy zagranicznej, są wykorzystywane na dofinansowanie przedsięwzięć z zakresu ochrony środowiska i gospodarki wodnej zgodnie z umowami, na podstawie których środki te przekazano, oraz zgodnie z procedurami obowiązującymi w tych funduszach.

USTAWA z dnia 14 lutego 2003 r. o stopniach górniczych, honorowych szpadach górniczych i mundurach górniczych (Dz. U. z 2020 r. poz. 1362 oraz z 2023 r. poz. 2029)

Art. 6.

1. Stopień generalnego dyrektora górnictwa przysługuje:

1) ministrowi właściwemu do spraw gospodarki [*złożami kopalin*] <**surowcami energetycznymi**> ;

1a) ministrowi właściwemu do spraw środowiska;

2) sekretarzowi stanu w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw gospodarki [*złożami kopalin*] <**surowcami energetycznymi**> odpowiedzialnemu za sprawy górnictwa;

3) Prezesowi Wyższego Urzędu Górniczego;

4) Głównemu Geologowi Kraju;

5) podsekretarzom stanu w urzędach obsługujących organy administracji rządowej odpowiedzialnym za sprawy górnictwa.

2. Stopień generalnego dyrektora górnictwa jest nadawany przez Prezesa Rady Ministrów.

3. W przypadku osób, o których mowa w ust. 1 pkt 5, Prezes Rady Ministrów nadaje stopień generalnego dyrektora górnictwa na wniosek ministra właściwego do spraw gospodarki [*złożami kopalin*] <**surowcami energetycznymi**> lub ministra właściwego do spraw środowiska.

Art. 7.

1. Minister właściwy do spraw gospodarki [*złożami kopalin*] <surowcami energetycznymi>, na wniosek kierownika jednostki organizacyjnej działającej w dziedzinie górnictwa, nadaje następujące stopnie górnicze:
  - 1) generalnego dyrektora [*górnictwa*] <górniczego>;
  - 2) generalnego honorowego dyrektora górniczego;
  - 3) dyrektora górniczego.
2. Kierownik jednostki organizacyjnej w dziedzinie górnictwa nadaje pozostałe stopnie górnicze.
3. Wniosek o nadanie stopnia górniczego, o którym mowa w ust. 1 i 2, powinien zawierać:
  - 1) informacje o osobie, w stosunku do której występuje się z wnioskiem o nadanie tego stopnia, określające: imię i nazwisko, datę i miejsce urodzenia, wykształcenie, aktualne miejsce zatrudnienia i zajmowane stanowisko, przebieg pracy w górnictwie, posiadany stopień górniczy i datę jego nadania;
  - 2) uzasadnienie.

Art. 15.

- Minister właściwy do gospodarki [*złożami kopalin*] <surowcami energetycznymi>, w drodze rozporządzenia, określi:
- 1) wzór wniosku, o którym mowa w art. 7;
  - 2) wykaz stanowisk służbowych oraz związanych z nimi stopni górniczych;
  - 3) wzór dyplomu, o którym mowa w art. 8;
  - 4) wzory mundurów górniczych i czaka wraz z wzorami odznak stopni górniczych, wzór płaszcza oraz wzór honorowej szpady górniczej, a także sposób ich noszenia.

USTAWA z dnia 14 marca 2003 r. o Banku Gospodarstwa Krajowego (Dz. U. z 2024 r. poz. 441)

Art. 8.

- [1. Rada Nadzorcza składa się z 14 członków, w tym przewodniczącego, powoływanych spośród osób posiadających odpowiednie kwalifikacje.*
- 1a. Rada Nadzorcza jest zdolna do realizacji swoich zadań i podejmowania uchwał, jeżeli liczba jej członków wynosi nie mniej niż 9 osób.*
-

Objaśnienie oznaczeń: [] kursywa – tekst usunięty przez Sejm

<> druk pogrubiony – tekst wstawiony przez Sejm

1b. W przypadku gdy liczba członków Rady Nadzorczej jest mniejsza niż 14, w terminie 30 dni podejmuje się czynności w celu uzupełnienia składu do 14 osób.]

<1. Rada Nadzorcza składa się z 15 członków, w tym przewodniczącego, powoływanych spośród osób posiadających odpowiednie kwalifikacje.

1a. Rada Nadzorcza jest zdolna do realizacji swoich zadań i podejmowania uchwał, jeżeli liczba jej członków wynosi nie mniej niż 10 osób.

1b. W przypadku gdy liczba członków Rady Nadzorczej jest mniejsza niż 15, w terminie 30 dni podejmuje się czynności w celu uzupełnienia składu do 15 osób.>

2. Kadencja Rady Nadzorczej trwa 4 lata.

3. Przewodniczącego Rady Nadzorczej powołuje i odwołuje Prezes Rady Ministrów na wniosek ministra właściwego do spraw gospodarki. Pozostałych członków Rady Nadzorczej powołuje i odwołuje Prezes Rady Ministrów na wniosek właściwych ministrów, o których mowa w ust. 4. Członek Rady Nadzorczej nie może być członkiem Zarządu.

4. W skład Rady Nadzorczej wchodzi:

1) trzech przedstawicieli ministra właściwego do spraw gospodarki;

2) dwóch przedstawicieli ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego;

3) przedstawiciel ministra właściwego do spraw instytucji finansowych;

4) przedstawiciel ministra właściwego do spraw finansów publicznych;

5) (uchylony);

6) przedstawiciel ministra właściwego do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa;

7) przedstawiciel ministra właściwego do spraw transportu;

8) przedstawiciel ministra właściwego do spraw energii;

9) przedstawiciel ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego i nauki;

10) przedstawiciel ministra właściwego do spraw aktywów państwowych;

11) przedstawiciel ministra właściwego do spraw klimatu [.] <;>

<12) przedstawiciel ministra właściwego do spraw gospodarki surowcami energetycznymi.>

5. Mandat członka Rady Nadzorczej wygasa z upływem kadencji, wskutek śmierci, rezygnacji albo odwołania go ze składu Rady Nadzorczej.

6. W przypadku wygaśnięcia mandatu członka Rady Nadzorczej w trakcie trwania kadencji Rady Nadzorczej powołuje się nowego członka na okres do końca kadencji Rady Nadzorczej. Przepisy ust. 1, 3 i 4 stosuje się odpowiednio.
7. Po upływie kadencji Rady Nadzorczej, członkowie Rady Nadzorczej są zobowiązani do pełnienia swoich obowiązków do dnia powołania nowej Rady Nadzorczej.

Art. 12a.

1. Minister właściwy do spraw gospodarki może żądać od Rady Nadzorczej, Zarządu, członków Rady Nadzorczej, o których mowa w art. 8 ust. 4 pkt 1, oraz od członków Zarządu powołanych na wniosek tego ministra przekazania informacji dotyczących BGK z zakresu wspierania gospodarki.
  - 1a. Minister właściwy do spraw aktywów państwowych może żądać od Rady Nadzorczej, Zarządu oraz członka Rady Nadzorczej, o którym mowa w art. 8 ust. 4 pkt 10, przekazania informacji dotyczących BGK z zakresu gospodarowania aktywami państwowymi.
2. Minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego może żądać od Rady Nadzorczej, Zarządu, członków Rady Nadzorczej, o których mowa w art. 8 ust. 4 pkt 2, oraz od członka Zarządu powołanego na wniosek tego ministra przekazania informacji dotyczących BGK z zakresu polityki regionalnej i rozwoju regionów.
3. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych może żądać od Rady Nadzorczej, Zarządu, członka Rady Nadzorczej, o którym mowa w art. 8 ust. 4 pkt 3, oraz od pierwszego wiceprezesa Zarządu przekazania informacji dotyczących BGK z zakresu funkcjonowania rynku finansowego.
4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może żądać od Rady Nadzorczej, Zarządu, członka Rady Nadzorczej, o którym mowa w art. 8 ust. 4 pkt 4, oraz od członka Zarządu powołanego na wniosek tego ministra przekazania informacji dotyczących BGK z zakresu realizacji dochodów i wydatków budżetu państwa.
5. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego i nauki może żądać od Rady Nadzorczej, Zarządu oraz członka Rady Nadzorczej, o którym mowa w art. 8 ust. 4 pkt 9, przekazania informacji dotyczących BGK z zakresu wspierania działalności naukowej lub szkolnictwa wyższego.
6. Minister właściwy do spraw klimatu może żądać od Rady Nadzorczej, Zarządu oraz członka Rady Nadzorczej, o którym mowa w art. 8 ust. 4 pkt 11, przekazania informacji dotyczących BGK z zakresu wspierania działań na rzecz ochrony środowiska, w tym klimatu.

<7. Minister właściwy do spraw gospodarki surowcami energetycznymi może żądać od Rady Nadzorczej, Zarządu oraz członka Rady Nadzorczej, o którym mowa w art. 8 ust. 4 pkt 12, przekazania informacji dotyczących BGK z zakresu gospodarowania surowcami energetycznymi.>

USTAWA z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2023 r. poz. 571)

Art. 4d.

[1. Opiekę nad Polonią i Polakami za granicą, w zakresie zadań, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 28, sprawują Senat Rzeczypospolitej Polskiej oraz Prezes Rady Ministrów.

2. Opieka, o której mowa w ust. 1, jest realizowana w szczególności poprzez współpracę z organizacjami pozarządowymi oraz podmiotami wymienionymi w art. 3 ust. 3, polegającą na zlecaniu realizacji zadań publicznych finansowanych z części budżetu państwa dotyczących, odpowiednio, Kancelarii Senatu, Kancelarii Prezesa Rady Ministrów albo właściwego ministra.]

<1. Opiekę nad Polonią i Polakami za granicą, w zakresie zadań, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 28, sprawują Senat Rzeczypospolitej Polskiej oraz minister właściwy do spraw zagranicznych.

2. Opieka, o której mowa w ust. 1, jest realizowana w szczególności poprzez współpracę z organizacjami pozarządowymi oraz podmiotami wymienionymi w art. 3 ust. 3, polegającą na zlecaniu realizacji zadań publicznych finansowanych z części budżetu państwa dotyczących, odpowiednio, Kancelarii Senatu albo ministra właściwego do spraw zagranicznych.>

3. Zlecenie realizacji zadań publicznych, o którym mowa w ust. 2, jako zadań zleconych w rozumieniu art. 127 ust. 1 pkt 1 lit. e, art. 132 ust. 2 pkt 5 oraz art. 151 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, może mieć formy:

- 1) powierzania wykonywania zadań publicznych, wraz z udzieleniem dotacji na finansowanie ich realizacji, lub
- 2) wspierania wykonywania zadań publicznych, wraz z udzieleniem dotacji na dofinansowanie ich realizacji.

Art. 34a.

1. W skład Komitetu wchodzi:

1) Przewodniczący Komitetu;

[2) *wiceprzewodniczący - sekretarz stanu w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów powoływany i odwoływany przez Prezesa Rady Ministrów na wniosek Przewodniczącego Komitetu;*]

<2) wiceprzewodniczący – sekretarz stanu albo podsekretarz stanu, o którym mowa w pkt 3 lit. a, powoływany i odwoływany przez Prezesa Rady Ministrów na wniosek Przewodniczącego Komitetu;>

3) członkowie:

a) ministrowie, których szczegółowy zakres działania określają przepisy wydane na podstawie art. 33 ust. 1 i 1a ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów (Dz. U. z 2022 r. poz. 1188), reprezentowani przez sekretarza stanu **<albo podsekretarza stanu>**, z zastrzeżeniem ust. 3,

b) Dyrektor Narodowego Instytutu.

2. Przewodniczący Komitetu wchodzi w skład Rady Ministrów.

3. W każdym czasie w pracach Komitetu może brać udział minister.

4. W posiedzeniach Komitetu mogą uczestniczyć zaproszeni przez Przewodniczącego Komitetu przedstawiciele organów administracji rządowej.

5. W posiedzeniach Komitetu mogą również uczestniczyć z głosem doradczym osoby posiadające odpowiednią wiedzę lub doświadczenie w zakresie zagadnień objętych zadaniami Komitetu, zaproszone przez Przewodniczącego Komitetu z własnej inicjatywy lub wskazane przez poszczególnych członków Komitetu.

USTAWA z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2024 r. poz. 34)

Art. 115³.

1. Prezes UKE, w uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw energii **<i ministrem właściwym do spraw gospodarki surowcami energetycznymi>**, zapewnia odpowiednie częstotliwości do realizacji zadań z zakresu łączności głosowej i transmisji danych do zarządzania sieciami przesyłu lub dystrybucji paliw gazowych, płynnych lub energii elektrycznej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu:

Objaśnienie oznaczeń: [] kursywa – tekst usunięty przez Sejm

<> druk pogrubiony – tekst wstawiony przez Sejm

- 1) zapewnienia tym sieciom bezpieczeństwa, ciągłości działania, usuwania awarii lub monitoringu zdarzeń powodujących zagrożenia dla dostaw energii lub jej nośników, lub
- 2) zapewnienia odbiorcom ciągłości dostaw energii lub jej nośników.

[2. Podmioty wskazane przez ministra właściwego do spraw energii wykorzystują częstotliwości do wykonywania zadań, o których mowa w ust. 1, na podstawie decyzji o rezerwacji częstotliwości wydanej przez Prezesa UKE po uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw energii. Przepisu art. 116 ust. 1 nie stosuje się. W przypadku udzielenia rezerwacji częstotliwości na rzecz kilku użytkowników, zgodnie z art. 114 ust. 6, kompetencje określone w art. 114a Prezes UKE wykonuje w uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw energii.]

<2. Podmioty wskazane przez ministra właściwego do spraw energii lub ministra właściwego do spraw gospodarki surowcami energetycznymi wykorzystują częstotliwości do wykonywania zadań, o których mowa w ust. 1, na podstawie decyzji o rezerwacji częstotliwości wydanej przez Prezesa UKE po uzgodnieniu odpowiednio z ministrem właściwym do spraw energii albo ministrem właściwym do spraw gospodarki surowcami energetycznymi. Przepisu art. 116 ust. 1 nie stosuje się. W przypadku udzielenia rezerwacji częstotliwości na rzecz kilku użytkowników, zgodnie z art. 114 ust. 6, kompetencje określone w art. 114a Prezes UKE wykonuje w uzgodnieniu odpowiednio z ministrem właściwym do spraw energii albo ministrem właściwym do spraw gospodarki surowcami energetycznymi.>

USTAWA z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy domowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 424)

Art. 5.

[*Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego*] **<Prezes Rady Ministrów>** określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) standard podstawowych usług świadczonych przez specjalistyczne ośrodki wsparcia dla osób doznających przemocy domowej,
- 2) wymagania kwalifikacyjne wobec osób zatrudnionych w specjalistycznych ośrodkach wsparcia dla osób doznających przemocy domowej

- uwzględniając konieczność dostosowania zakresu pomocy do sytuacji oraz potrzeb osób doznających przemocy domowej, a także efektywność usług świadczonych przez specjalistyczne ośrodki wsparcia dla osób doznających przemocy domowej.

Art. 5a.

[Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego] **<Prezes Rady Ministrów>** określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) standard prowadzenia programów korekcyjno-edukacyjnych dla osób stosujących przemoc domową,
  - 2) wymagania kwalifikacyjne wobec osób prowadzących programy korekcyjno-edukacyjne dla osób stosujących przemoc domową
- uwzględniając konieczność dostosowania zakresu pomocy do sytuacji oraz potrzeb osób doznających przemocy domowej, a także skuteczność programów korekcyjno-edukacyjnych dla osób stosujących przemoc domową.

Art. 5b.

[Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia] :

<Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia:>

- 1) standard prowadzenia programów psychologiczno-terapeutycznych dla osób stosujących przemoc domową,
  - 2) wymagania kwalifikacyjne wobec osób prowadzących programy psychologiczno-terapeutyczne dla osób stosujących przemoc domową
- uwzględniając konieczność dostosowania zakresu pomocy do sytuacji oraz potrzeb osób doznających przemocy domowej, a także skuteczność programów psychologiczno-terapeutycznych dla osób stosujących przemoc domową.

Art. 7.

1. Do zadań wojewody należy w szczególności:

- 1) opracowywanie materiałów instruktażowych, zaleceń, procedur postępowania interwencyjnego w sytuacjach kryzysowych związanych z przemocą domową dla osób realizujących te zadania;
  - 2) monitorowanie zjawiska przemocy domowej;
-

- 3) powoływanie i odwoływanie Wojewódzkiego Koordynatora Realizacji Rządowego Programu Przeciwdziałania Przemocy Domowej;
  - 4) monitorowanie realizacji Rządowego Programu Przeciwdziałania Przemocy Domowej przez Wojewódzkiego Koordynatora Realizacji Rządowego Programu Przeciwdziałania Przemocy Domowej;
  - 5) nadzór nad realizacją zadań z zakresu przeciwdziałania przemocy domowej realizowanych przez samorząd gminny, powiatowy i województwa;
  - 6) kontrola realizacji zadań z zakresu przeciwdziałania przemocy domowej wykonywanych przez podmioty niepubliczne na podstawie umów z organami administracji rządowej i samorządowej.
2. Do nadzoru i kontroli, o których mowa w ust. 1 pkt 5 i 6, stosuje się odpowiednio przepisy art. 126-133 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej.
3. *[Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego]* **<Prezes Rady Ministrów>** określi, w drodze rozporządzenia:
- 1) organizację i tryb przeprowadzania nadzoru i kontroli, kwalifikacje inspektorów upoważnionych do wykonywania czynności nadzorczych i kontrolnych, a także wzór legitymacji uprawniającej do wykonywania czynności nadzorczych i kontrolnych,
  - 2) kwalifikacje Wojewódzkiego Koordynatora Realizacji Rządowego Programu Przeciwdziałania Przemocy Domowej
- uwzględniając konieczność zapewnienia odpowiedniego poziomu wykonywania zadań.

UWAGA:

użyte w art. 8 we wprowadzeniu do wyliczenia, w art. 10a w ust. 1, w art. 10b w ust. 1 we wprowadzeniu do wyliczenia, w ust. 2 we wprowadzeniu do wyliczenia i w ust. 4 oraz w art. 10e, w różnym przypadku, wyrazy *[minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego]* zastępuje się użytymi w odpowiednim przypadku wyrazami **<Minister do spraw Równości>**

Art. 8.

Do zadań ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego należy w szczególności:

- 1) zlecenie i finansowanie badań, ekspertyz i analiz dotyczących zjawiska przemocy domowej;
- 2) prowadzenie działań promujących podnoszenie świadomości społecznej w zakresie przyczyn i skutków przemocy domowej;

[3) powoływanie i odwoływanie Krajowego Koordynatora Realizacji Rządowego Programu Przeciwdziałania Przemocy Domowej w randze sekretarza lub podsekretarza stanu w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego;

4) monitorowanie realizacji Rządowego Programu Przeciwdziałania Przemocy Domowej przez koordynatora, o którym mowa w pkt 3;]

<3) wykonywanie zadań Krajowego Koordynatora Realizacji Rządowego Programu Przeciwdziałania Przemocy Domowej;

4) monitorowanie realizacji Rządowego Programu Przeciwdziałania Przemocy Domowej;>

5) opracowanie i wydawanie co najmniej raz na dwa lata wytycznych do prowadzenia szkoleń w zakresie przeciwdziałania przemocy domowej, w tym obowiązkowych szkoleń dla członków zespołu interdyscyplinarnego oraz grup diagnostyczno-pomocowych;

6) opracowywanie i finansowanie programów osłonowych z zakresu przeciwdziałania przemocy domowej;

7) finansowe wspieranie programów z zakresu przeciwdziałania przemocy domowej realizowanych przez:

a) jednostki samorządu terytorialnego,

b) organizacje pozarządowe działające na rzecz przeciwdziałania przemocy domowej,

c) jednostki organizacyjne działające na podstawie przepisów o stosunku Państwa do Kościoła Katolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej, stosunku Państwa do innych kościołów i związków wyznaniowych oraz o gwarancji wolności sumienia i wyznania, jeżeli ich cele statutowe obejmują prowadzenie działalności w zakresie przeciwdziałania przemocy domowej.

Art. 9b.

1. Zespół interdyscyplinarny realizuje działania określone w gminnym programie przeciwdziałania przemocy domowej oraz ochrony osób doznających przemocy domowej.

2. Do zadań zespołu interdyscyplinarnego należy tworzenie warunków umożliwiających realizację zadań z zakresu przeciwdziałania przemocy domowej oraz integrowanie i koordynowanie działań podmiotów, o których mowa w art. 9a ust. 3-5, w szczególności przez:

1) diagnozowanie problemu przemocy domowej na poziomie lokalnym;

- 2) inicjowanie działań profilaktycznych, edukacyjnych i informacyjnych mających na celu przeciwdziałanie przemocy domowej i powierzanie ich wykonania właściwym podmiotom;
  - 3) inicjowanie działań w stosunku do osób doznających przemocy domowej oraz osób stosujących przemoc domową;
  - 4) opracowanie projektu gminnego programu przeciwdziałania przemocy domowej oraz ochrony osób doznających przemocy domowej;
  - 5) rozpowszechnianie informacji o instytucjach, osobach i możliwościach udzielenia pomocy w środowisku lokalnym;
  - 6) powoływanie grup diagnostyczno-pomocowych i bieżące monitorowanie realizowanych przez nie zadań;
  - 7) monitorowanie procedury "Niebieskie Karty";
  - 8) przekazywanie informacji, o której mowa w art. 9e ust. 3, oraz dokumentacji, o której mowa w art. 9c ust. 5a;
  - 9) kierowanie osoby stosującej przemoc domową do uczestnictwa w programie korekcyjno-edukacyjnym dla osób stosujących przemoc domową lub programie psychologiczno-terapeutycznym dla osób stosujących przemoc domową;
  - 10) składanie, na wniosek grupy diagnostyczno-pomocowej, zawiadomienia o popełnieniu przez osobę stosującą przemoc domową wykroczenia, o którym mowa w art. 66c ustawy z dnia 20 maja 1971 r. - Kodeks wykroczeń (Dz. U. z 2023 r. poz. 2119).
3. Zespół interdyscyplinarny przed złożeniem zawiadomienia, o którym mowa w ust. 2 pkt 10, może wystąpić do właściwego starosty o przesłanie informacji dotyczącej wypełniania przez osobę stosującą przemoc domową obowiązków zawartych w art. 4 ust. 6.
  4. Wnioski grupy diagnostyczno-pomocowej, o których mowa w ust. 8 pkt 5 i 6, są dla zespołu interdyscyplinarnego wiążące.
  5. Jeżeli osobą stosującą przemoc domową jest funkcjonariusz Policji, zespół interdyscyplinarny informuje komendanta właściwej jednostki organizacyjnej Policji o złożeniu zawiadomienia, o którym mowa w ust. 2 pkt 10.
  6. Jeżeli osobą stosującą przemoc domową jest żołnierz Żandarmerii Wojskowej, zespół interdyscyplinarny informuje komendanta właściwej jednostki organizacyjnej Żandarmerii Wojskowej o złożeniu zawiadomienia, o którym mowa w ust. 2 pkt 10.
  7. *[Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego]* **<Prezes Rady Ministrów>** określi, w drodze rozporządzenia, wzory zaświadczeń, o których mowa w art. 4 ust. 6 pkt 2 i 4, i pouczeń, o których mowa w ust. 11 pkt 4 i 5, uwzględniając przydatność zaświadczeń
-

i pouczeń dla osoby stosującej przemoc domową oraz przedstawicieli instytucji i podmiotów odpowiedzialnych za realizację zadania dotyczącego programów korekcyjno-edukacyjnych dla osób stosujących przemoc domową oraz programów psychologiczno-terapeutycznych dla osób stosujących przemoc domową.

8. Do zadań grup diagnostyczno-pomocowych należy w szczególności:

- 1) dokonanie, na podstawie procedury "Niebieskie Karty", oceny sytuacji domowej osób doznających przemocy domowej oraz osób stosujących przemoc domową;
- 2) realizacja procedury "Niebieskie Karty" w przypadku potwierdzenia podejrzenia wystąpienia przemocy domowej, zwłaszcza w sytuacji wystąpienia ryzyka zagrożenia życia lub zdrowia;
- 3) zawiadomienie osoby podejrzanej o stosowanie przemocy domowej o wszczęciu procedury "Niebieskie Karty" pod jej nieobecność;
- 4) realizacja działań w stosunku do osób doznających przemocy domowej oraz osób stosujących przemoc domową;
- 5) występowanie do zespołu interdyscyplinarnego z wnioskiem o skierowanie osoby stosującej przemoc domową do uczestnictwa w programach korekcyjno-edukacyjnych dla osób stosujących przemoc domową albo w programach psychologiczno-terapeutycznych dla osób stosujących przemoc domową;
- 6) występowanie do zespołu interdyscyplinarnego z wnioskiem o złożenie zawiadomienia o popełnieniu przez osobę stosującą przemoc domową wykroczenia, o którym mowa w art. 66c ustawy z dnia 20 maja 1971 r. - Kodeks wykroczeń;
- 7) monitorowanie sytuacji osób doznających przemocy domowej, a także zagrożonych wystąpieniem przemocy domowej, w tym również po zakończeniu procedury "Niebieskie Karty";
- 8) zakończenie procedury "Niebieskie Karty";
- 9) dokumentowanie podejmowanych działań, stanowiących podstawę:
  - a) uznania braku zasadności wszczęcia procedury "Niebieskie Karty",
  - b) wszczęcia procedury "Niebieskie Karty";
- 10) informowanie przewodniczącego zespołu interdyscyplinarnego o efektach podjętych działań w ramach procedury "Niebieskie Karty".

9. Do zadań pracownika socjalnego powołanego do grupy diagnostyczno-pomocowej należy w szczególności praca z osobą doznającą przemocy domowej i opracowanie indywidualnego planu pomocy, zgodnie z jej uzasadnionymi potrzebami.
10. Do zadań funkcjonariusza Policji powołanego do grupy diagnostyczno-pomocowej należy w szczególności praca z osobą stosującą przemoc domową.
11. Po rozpatrzeniu wniosku, o którym mowa w ust. 8 pkt 5, zespół interdyscyplinarny:
  - 1) informuje osobę stosującą przemoc domową o skierowaniu jej do uczestnictwa w programie korekcyjno-edukacyjnym dla osób stosujących przemoc domową lub programie psychologiczno-terapeutycznym dla osób stosujących przemoc domową;
  - 2) informuje osobę stosującą przemoc domową o podmiocie, który realizuje program korekcyjno-edukacyjny dla osób stosujących przemoc domową lub program psychologiczno-terapeutyczny dla osób stosujących przemoc domową;
  - 3) zobowiązuje osobę stosującą przemoc domową do zgłoszenia się, w terminie 30 dni od dnia doręczenia skierowania, do uczestnictwa w programie korekcyjno-edukacyjnym dla osób stosujących przemoc domową lub programie psychologiczno-terapeutycznym dla osób stosujących przemoc domową;
  - 4) poucza osobę stosującą przemoc domową o obowiązku niezwłocznego dostarczenia grupie diagnostyczno - pomocowej zaświadczeń, o których mowa w art. 4 ust. 6 pkt 2 i 4;
  - 5) poucza osobę stosującą przemoc domową, że w przypadku nieusprawiedliwionego niewykonywania przez nią obowiązków określonych w art. 4 ust. 6, w tym niedostarczenia zaświadczeń, o których mowa w art. 4 ust. 6 pkt 2 i 4, zostanie złożone zawiadomienie o popełnieniu wykroczenia, o którym mowa w art. 66c ustawy z dnia 20 maja 1971 r. - Kodeks wykroczeń;
  - 6) zawiadamia właściwego starostę o skierowaniu osoby stosującej przemoc do uczestnictwa w programie korekcyjno-edukacyjnym dla osób stosujących przemoc domową lub programie psychologiczno-terapeutycznym dla osób stosujących przemoc domową oraz występuje z wnioskiem o przekazanie danych dotyczących terminów realizacji tych programów;
  - 7) zawiadamia grupę diagnostyczno-pomocową o skierowaniu osoby stosującej przemoc domową do uczestnictwa w programie korekcyjno-edukacyjnym dla osób stosujących przemoc domową lub programie psychologiczno - terapeutycznym dla osób stosujących przemoc domową.

12. Grupa diagnostyczno-pomocowa po upływie terminu określonego w ust. 11 pkt 3 dwukrotnie, w odstępach maksymalnie 30-dniowych, wzywa osobę stosującą przemoc domową do przedstawienia zaświadczenia, o którym mowa w art. 4 ust. 6 pkt 2.
13. W przypadku niedostarczenia grupie diagnostyczno-pomocowej zaświadczenia, o którym mowa w art. 4 ust. 6 pkt 2, w terminie 90 dni od dnia doręczenia skierowania, o którym mowa w ust. 11 pkt 3, albo niedostarczenia zaświadczenia, o którym mowa w art. 4 ust. 6 pkt 4, w terminie 30 dni od dnia ukończenia programu korekcyjno-edukacyjnego dla osób stosujących przemoc domową lub programu psychologiczno-terapeutycznego dla osób stosujących przemoc domową grupa diagnostyczno-pomocowa niezwłocznie występuje do zespołu interdyscyplinarnego o złożenie zawiadomienia, o którym mowa w ust. 8 pkt 6.
14. W uzasadnionych przypadkach grupa diagnostyczno-pomocowa realizuje zadania, o których mowa w ust. 8 pkt 5-9, za pomocą środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną.
15. W przypadku niepotwierdzenia informacji o stosowaniu przemocy domowej grupa diagnostyczno-pomocowa odstępuje od dalszych działań, co jest dokumentowane w formie pisemnej i elektronicznej.
16. Skargę na działalność grupy diagnostyczno-pomocowej lub członka grupy diagnostyczno-pomocowej może wnieść osoba objęta procedurą "Niebieskie Karty". Skargę rozpatruje zespół interdyscyplinarny w trybie przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego.

Art. 10a.

1. Zespół Monitorujący do spraw Przeciwdziałania Przemocy Domowej, zwany dalej "Zespołem", jest organem opiniodawczo-doradczym ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego.
2. Kadencja Zespołu trwa 4 lata.
3. Do zadań Zespołu należy w szczególności:
  - 1) inicjowanie i wspieranie działań mających na celu przeciwdziałanie przemocy domowej;
  - 2) monitorowanie działań w zakresie przeciwdziałania przemocy domowej;
  - 3) wyrażanie opinii w sprawach dotyczących stosowania ustawy;
  - 4) inicjowanie zmian przepisów w zakresie przeciwdziałania przemocy domowej;

- 5) wyrażanie opinii w przypadku sporów między organami administracji publicznej a organizacjami pozarządowymi realizującymi zadania w zakresie przeciwdziałania przemocy domowej;
  - 6) wyrażanie opinii w sprawach zadań publicznych w obszarze przeciwdziałania przemocy domowej oraz w sprawach zlecenia tych zadań do realizacji przez podmioty wymienione w art. 9 ust. 1;
  - 7) opracowanie standardów pomocy osobom doznającym przemocy domowej i pracy z osobami stosującymi przemoc domową;
  - 8) tworzenie, we współpracy z podmiotami wymienionymi w art. 9 ust. 1, mechanizmów informowania o standardach udzielania pomocy osobom doznającym przemocy domowej i pracy z osobami stosującymi przemoc domową;
- [9) opiniowanie projektów z zakresu przeciwdziałania przemocy domowej opracowanych na podstawie programów osłonowych, które finansuje minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego.]*
- <9) opiniowanie projektów z zakresu przeciwdziałania przemocy domowej opracowanych na podstawie programów osłonowych, o których mowa w art. 8 pkt 6.>**

Art. 10b.

1. W skład Zespołu minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego powołuje:
    - [1) Krajowego Koordynatora Realizacji Rządowego Programu Przeciwdziałania Przemocy Domowej;]*
- <1) przedstawiciela Krajowego Koordynatora Realizacji Rządowego Programu Przeciwdziałania Przemocy Domowej;>**
- 2) dwunastu przedstawicieli organów administracji rządowej i jednostek im podległych lub przez nie nadzorowanych, w tym dwóch Wojewódzkich Koordynatorów Realizacji Rządowego Programu Przeciwdziałania Przemocy Domowej, spośród osób zgłoszonych przez te organy i osób kierujących tymi jednostkami;
  - 3) ośmiu przedstawicieli jednostek samorządu terytorialnego, w tym dwóch przewodniczących zespołów interdyscyplinarnych, zgłoszonych przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego;
  - 4) dwunastu przedstawicieli organizacji pozarządowych, związków i porozumień organizacji pozarządowych oraz kościołów i związków wyznaniowych spośród osób zgłoszonych przez te podmioty.
-

Objaśnienie oznaczeń: *[ ] kursywa – tekst usunięty przez Sejm*

<> druk pogrubiony – tekst wstawiony przez Sejm

2. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego odwołuje członka Zespołu przed upływem kadencji:
  - 1) na jego wniosek;
  - 2) na wniosek podmiotu, którego jest on przedstawicielem;
  - 3) w przypadku skazania prawomocnym wyrokiem za przestępstwo umyślne lub umyślne przestępstwo skarbowe.
3. Członkostwo w Zespole wygasa w przypadku śmierci członka Zespołu.
4. W przypadkach, o których mowa w ust. 2 i 3, minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego powołuje nowego członka Zespołu na okres do końca kadencji. Przepis ust. 1 stosuje się.

Art. 10c.

[1. Przewodniczącym Zespołu jest Rządowy Program Przeciwdziałania Przemocy Domowej.]

<1. Przewodniczącym Zespołu jest przedstawiciel Krajowego Koordynatora Realizacji Rządowego Programu Przeciwdziałania Przemocy Domowej.>

2. Posiedzenia Zespołu zwoływane są przez Przewodniczącego Zespołu lub na wniosek co najmniej jednej czwartej liczby członków Zespołu, nie rzadziej jednak niż raz na pół roku.
3. Członkowie Zespołu korzystają ze zwolnień w pracy w celu uczestniczenia w posiedzeniach Zespołu i przysługuje im zwrot kosztów podróży ze środków budżetu państwa z części, której dysponentem jest *[minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego]* **<Szef Kancelarii Prezesa Rady Ministrów>**.

Art. 10e.

Obsługę administracyjno-biurową Zespołu zapewnia urząd obsługujący ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego.

Art. 10f.

[Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego] **<Prezes Rady Ministrów>** określi, w drodze rozporządzenia, tryb powołania członków Zespołu oraz organizację i tryb działania Zespołu, a także sposób uczestnictwa w jego pracach, uwzględniając konieczność zapewnienia odpowiedniego poziomu wykonania przez Zespół zadań.

Art. 12a.

1. W razie zagrożenia życia lub zdrowia dziecka w związku z przemocą domową pracownik socjalny zapewnia dziecku ochronę przez umieszczenie go u innej niezamieszkującej wspólnie osoby najbliższej w rozumieniu art. 115 § 11 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny (Dz. U. z 2024 r. poz. 17), dającej gwarancję zapewnienia dziecku bezpieczeństwa i należytej opieki, w rodzinie zastępczej, rodzinnym domu dziecka lub instytucjonalnej pieczy zastępczej.
2. Tryb umieszczania dzieci w rodzinie zastępczej, rodzinnym domu dziecka lub instytucjonalnej pieczy zastępczej regulują przepisy ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (Dz. U. z 2024 r. poz. 177).
3. Decyzję, o której mowa w ust. 1, pracownik socjalny podejmuje wspólnie z funkcjonariuszem Policji, a także z lekarzem, ratownikiem medycznym lub pielęgniarką. Przepisy art. 598¹⁰, art. 598¹¹ § 3 i art. 598¹² § 1 zdanie pierwsze ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego stosuje się odpowiednio.
4. Decyzję, o której mowa w ust. 1, podejmuje się w miarę możliwości w obecności i przy wsparciu psychologa.
- 4a. Przed podjęciem decyzji, o której mowa w ust. 1, pracownik socjalny w uzgodnieniu z funkcjonariuszem Policji, a także lekarzem, ratownikiem medycznym lub pielęgniarką dokonuje oceny ryzyka zagrożenia dla życia lub zdrowia dziecka w kwestionariuszu szacowania ryzyka zagrożenia dla życia lub zdrowia dziecka.
- 4b. W przypadku zapewnienia dziecku ochrony, o której mowa w ust. 1, dziecku udziela się wsparcia psychologa.
5. Pracownik socjalny ma obowiązek niezwłocznego powiadomienia sądu opiekuńczego, nie później niż w ciągu 24 godzin od chwili zapewnienia dziecku ochrony, o zapewnieniu dziecku ochrony i umieszczeniu go u innej niezamieszkującej wspólnie osoby najbliższej w rozumieniu art. 115 § 11 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny, w rodzinie zastępczej, rodzinnym domu dziecka lub instytucjonalnej pieczy zastępczej.
6. Do umieszczenia dziecka u innej niezamieszkującej wspólnie osoby najbliższej w rozumieniu art. 115 § 11 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące umieszczenia dziecka w rodzinie zastępczej, rodzinnym domu dziecka lub instytucjonalnej pieczy zastępczej.
- [7. *Minister właściwy do spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zabezpieczenia społecznego określi, w drodze rozporządzenia, procedurę*

postępowania Policji przy wykonywaniu czynności, o których mowa w ust. 1 i 3, oraz sposób dokumentowania przeprowadzonych przez Policję czynności, uwzględniając konieczność udzielenia dzieciom skutecznej pomocy.

8. *Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia i ministrem właściwym do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór kwestionariusza szacowania ryzyka zagrożenia dla życia lub zdrowia dziecka służący stwierdzeniu zasadności zapewnienia dziecku ochrony, o której mowa w ust. 1, mając na względzie konieczność prawidłowej diagnozy sytuacji i stanu dziecka oraz udzielenia mu natychmiastowej ochrony, uwzględniającej jego potrzeby oraz ochronę danych osobowych, które mają być przetwarzane z wykorzystaniem kwestionariusza.]*

<7. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, procedurę postępowania Policji przy wykonywaniu czynności, o których mowa w ust. 1 i 3, oraz sposób dokumentowania przeprowadzonych przez Policję czynności, uwzględniając konieczność udzielenia dzieciom skutecznej pomocy.

8. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wzór kwestionariusza szacowania ryzyka zagrożenia dla życia lub zdrowia dziecka służący stwierdzeniu zasadności zapewnienia dziecku ochrony, o której mowa w ust. 1, mając na względzie konieczność prawidłowej diagnozy sytuacji i stanu dziecka oraz udzielenia mu natychmiastowej ochrony, uwzględniającej jego potrzeby oraz ochronę danych osobowych, które mają być przetwarzane z wykorzystaniem kwestionariusza.>

Art. 12c.

1. O prawie do złożenia zażalenia oraz o czynnościach podjętych na podstawie art. 12a, a także o możliwości uzyskania nieodpłatnej pomocy prawnej pracownik socjalny dokonujący czynności, o których mowa w art. 12a, poucza rodziców, opiekunów prawnych lub faktycznych dziecka. Pouczenie to wręcza się na piśmie.

2. Nieodpłatna pomoc prawna jest udzielana na zasadach i w trybie określonych w ustawie z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nieodpłatnej pomocy prawnej, nieodpłatnym poradnictwie obywatelskim oraz edukacji prawnej (Dz. U. z 2021 r. poz. 945).

[3. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór pouczenia, o

którym mowa w ust. 1, uwzględniając przydatność pouczenia dla ochrony dziecka oraz przysługujących uprawnień rodzicom, opiekunom prawnym lub faktycznym dziecka.]

<3. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wzór pouczenia, o którym mowa w ust. 1, uwzględniając przydatność pouczenia dla ochrony dziecka oraz przysługujących uprawnień rodzicom, opiekunom prawnym lub faktycznym dziecka.>

USTAWA z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. z 2024 r. poz. 20)

UWAGA:

w art. 22 w ust. 4, w ust. 5 we wprowadzeniu do wyliczenia i w ust. 6 we wprowadzeniu do wyliczenia, w art. 23 w ust. 1c, 1e, 1f, 3 i 4c, w art. 23b w ust. 4, w art. 28h w ust. 2 i w art. 30b w ust. 6 wyrazy *[minister właściwy do spraw energii]* zastępuje się wyrazami **<minister właściwy do spraw gospodarki surowcami energetycznymi>**

Art. 22.

1. Biokomponenty, z wyłączeniem biokomponentów wytwarzanych w procesie współwodornienia, wprowadzane do obrotu lub wykorzystywane do wytwarzania paliw powinny spełniać wymagania jakościowe potwierdzone certyfikatem jakości wydanym przez akredytowane jednostki certyfikujące.
  - 1a. Proces współwodornienia, w którym wytwarzane są biokomponenty, powinien zapewnić odpowiedni stopień przereagowania biomasy, którego minimalny poziom jest określony w przepisach wydanych na podstawie art. 23 ust. 1e, potwierdzony certyfikatem jakości wydanym przez akredytowane jednostki certyfikujące.
2. Badania jakości biokomponentów, o których mowa w ust. 1, oraz badania stopnia przereagowania biomasy, o których mowa w ust. 1a, wykonują akredytowane laboratoria badawcze.
  - 2a. Certyfikat jakości biokomponentu wydaje się na wniosek podmiotu w terminie 30 dni roboczych od dnia złożenia wniosku, po dokonaniu oceny informacji oraz dokumentów potwierdzających ich zgodność z wymogami określonymi w przepisach wydanych na

Objaśnienie oznaczeń: *[] kursywa – tekst usunięty przez Sejm*

<> druk pogrubiony – tekst wstawiony przez Sejm

podstawie ust. 5. Wniosek zawiera w szczególności informacje o rodzaju biokomponentu przewidzianego do wprowadzenia do obrotu lub wykorzystania do wytwarzania paliw oraz nazwę surowców, z których biokomponent jest wytwarzany.

2aa. Przed wydaniem certyfikatu jakości biokomponentu upoważniony przedstawiciel akredytowanego laboratorium badawczego może dokonać sprawdzenia spełniania wymogów określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 5, w miejscu wytwarzania biokomponentów.

2b. Certyfikat jakości biokomponentu zawiera w szczególności nazwę akredytowanej jednostki certyfikującej, która go wydała, określenie rodzaju biokomponentu oraz nazwę surowców, z których jest wytwarzany.

2c. Certyfikat jakości biokomponentu zachowuje ważność przez okres roku od dnia jego wydania.

2d. Akredytowana jednostka certyfikująca może cofnąć certyfikat jakości biokomponentu:

- 1) w przypadku gdy biokomponent przestał spełniać wymagania jakościowe;
- 2) jeżeli proces współwodornienia nie zapewnia odpowiedniego stopnia przereagowania biomasy, stanowiącego podstawę wydania certyfikatu jakości;
- 3) na wniosek podmiotu, któremu został wydany certyfikat jakości.

3. Akredytowane jednostki certyfikujące informują organ rejestrowy o wydaniu lub cofnięciu certyfikatu jakości, o którym mowa w ust. 1, w terminie 14 dni od dnia jego wydania lub cofnięcia.

4. Minister właściwy do spraw energii określi, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski", wykaz akredytowanych jednostek certyfikujących uprawnionych do wydawania certyfikatów jakości biokomponentów.

5. Minister właściwy do spraw energii określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowo:

- 1) zakres informacji, jakie powinien zawierać wniosek o wydanie certyfikatu jakości złożony przez wnioskodawcę, oraz dokumenty, jakie należy do niego dołączyć,
- 2) zakres danych zawartych w certyfikacie jakości,
- 3) tryb wydawania certyfikatów jakości, o których mowa w ust. 1 i 1a, przez akredytowane jednostki certyfikujące,

- uwzględniając obowiązujące wymagania normalizacyjne i normatywne do przeprowadzania badań i orzekania w sprawach jakości, a także konieczność sprawnego rozpatrywania wniosków.

6. Minister właściwy do spraw energii określi, w drodze rozporządzenia, dla biokomponentów, z wyłączeniem biokomponentów wytwarzanych w procesie współwodornienia:
- 1) wymagania jakościowe,
  - 2) metody badań ich jakości,
  - 3) sposób pobierania ich próbek
- biorąc pod uwagę stan wiedzy technicznej oraz postanowienia właściwych norm w tym zakresie.
7. Biokomponenty wytworzone lub dopuszczone do obrotu w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie członkowskim Unii Europejskiej, w Republice Turcji albo w państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, zgodnie z przepisami obowiązującymi w tych państwach, które spełniają wymagania wynikające z przepisów Unii Europejskiej w tym zakresie, mogą być dopuszczone do obrotu lub wykorzystywane do wytwarzania paliw, o ile odpowiadają wymaganiom wynikającym z przepisów technicznych, wydanych ze względu na ochronę zdrowia i życia ludzi i zwierząt, środowiska lub interesów konsumentów.

Art. 23.

1. Podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy jest obowiązany zapewnić w danym roku kalendarzowym co najmniej minimalny udział innych paliw odnawialnych lub biokomponentów zawartych w paliwach, stosowanych we wszystkich rodzajach transportu, rozporządzanych przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się tych paliw na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub zużywanych przez niego na potrzeby własne na tym terytorium w ogólnej ilości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych stosowanych w transporcie drogowym i kolejowym, rozporządzanych przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub zużywanych przez niego w ciągu roku kalendarzowego na potrzeby własne na tym terytorium.
- 1a. Podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy może zrealizować obowiązek, o którym mowa w ust. 1, uiszczając opłatę zastępczą w wysokości określonej w ust. 6, jeżeli wykaże, że w roku kalendarzowym, którego dotyczył ten obowiązek, zrealizował Narodowy Cel Wskaźnikowy na minimalnym określonym poziomie.

- 1b. Minimalny poziom realizacji Narodowego Celu Wskaźnikowego, o którym mowa w ust. 1a, wynosi co najmniej 85% poziomu obowiązku, o którym mowa w ust. 1.
- 1ba. Minimalny poziom realizacji Narodowego Celu Wskaźnikowego na lata 2020-2022 wynosi 80%.
- 1c. Minister właściwy do spraw energii może określić, w drodze rozporządzenia, minimalny poziom realizacji Narodowego Celu Wskaźnikowego, o którym mowa w ust. 1a, uwzględniając minimalny poziom realizacji tego obowiązku określony w ust. 1b, a także biorąc pod uwagę sytuację na rynku biokomponentów, paliw ciekłych i biopaliw ciekłych.
- 1d. Podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy może zrealizować obowiązek, o którym mowa w ust. 1, z wykorzystaniem biokomponentów zawartych w paliwach powstałych w wyniku współwodornienia.
- 1e. Minister właściwy do spraw energii określi, w drodze rozporządzenia, zawartość biokomponentów, powstałych w wyniku współwodornienia, w mieszaninie z węglowodorami z przerobu ropy naftowej, metodykę obliczania stopnia przereagowania biomasy oraz minimalny poziom przereagowania biomasy, biorąc pod uwagę stan wiedzy technicznej w tym zakresie, postanowienia właściwych norm lub doświadczenia w stosowaniu biokomponentów.
- 1f. Minister właściwy do spraw energii może określić, w drodze rozporządzenia, metodykę obliczania zawartości biowodoru w paliwach, do produkcji których w procesie wytwórczym wykorzystano biometan, biorąc pod uwagę stan wiedzy technicznej w tym zakresie, wynikający z badań dotyczących zawartości tych biokomponentów w paliwach lub doświadczenia w ich stosowaniu.
2. Minimalny udział, o którym mowa w ust. 1:
- 1) liczony jest według wartości opałowej poszczególnych biokomponentów.
  - 2) (uchylony).
3. Minister właściwy do spraw energii określi, w drodze rozporządzenia, wartość opałową poszczególnych biokomponentów i paliw ciekłych uwzględniając stan wiedzy technicznej w tym zakresie.
4. W przypadku podmiotów realizujących Narodowy Cel Wskaźnikowy, które udokumentowały wykorzystanie w danym roku nie mniej niż 70% biokomponentów wytworzonych przez wytwórców, prowadzących działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania biokomponentów, z:

- 1) surowców rolniczych pozyskiwanych z gospodarstwa rolnego położonego na obszarze co najmniej jednego z państw członkowskich Unii Europejskiej, w Republice Turcji albo w państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym na podstawie umowy kontraktacji zawartej między producentem rolnym prowadzącym to gospodarstwo a wytwórcą, przetwórcą lub pośrednikiem lub
- 2) biomasy pozyskiwanej na podstawie umowy dostawy zawartej między wytwórcą a pośrednikiem lub przetwórcą, lub
- 3) surowców rolniczych pozyskiwanych z produkcji własnej wytwórców lub biomasy otrzymywanej przez wytwórców w prowadzonych przez nich procesach przetwarzania surowców rolniczych lub biomasy na cele inne niż paliwowe,
  - minimalny udział, o którym mowa w ust. 1, jest równy iloczynowi współczynnika redukcyjnego w wysokości 0,85 i Narodowego Celu Wskaźnikowego. W pozostałych przypadkach minimalny udział, o którym mowa w ust. 1, jest równy Narodowemu Celowi Wskaźnikowemu.
- 4a. Udział biokomponentów wytworzonych z surowców określonych w załączniku nr 1 do ustawy, zawartych w paliwach stosowanych we wszystkich rodzajach transportu, rozporządzanych przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się tych paliw na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy lub zużywanych przez ten podmiot na potrzeby własne na tym terytorium, liczony według wartości opałowej, w ogólnej ilości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych stosowanych w transporcie drogowym i kolejowym, rozporządzanych przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się tych paliw na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy lub zużywanych przez ten podmiot na potrzeby własne na tym terytorium, uznaje się za dwukrotnie wyższy w części, w jakiej zostały one wytworzone z surowców określonych w załączniku nr 1 do ustawy.
- 4b. Do surowców, z których udział liczony według wartości opałowej uznaje się za dwukrotnie wyższy w rozumieniu ust. 4a, nie zalicza się odpadów będących naturalnymi surowcami spożywczymi, które na skutek niecelowego lub celowego działania lub w wyniku braku odpowiednich warunków produkcji, przechowywania, transportu lub przetwarzania nabyły cechy uniemożliwiające ich przeznaczenie do spożycia lub przestały spełniać wymogi dopuszczające te surowce do spożycia.

- 4ba. Udział biokomponentów, o którym mowa w ust. 4a, nie może być wyższy niż 1,5%.
- 4c. Minister właściwy do spraw energii może określić, w drodze rozporządzenia, niższy niż wynikający z ust. 4ba, udział biokomponentów, o którym mowa w ust. 4a, biorąc pod uwagę stan wiedzy technicznej w zakresie możliwości wykorzystania tych surowców do wytwarzania biokomponentów oraz ich dostępność.
- 4d. W przypadku podmiotu realizującego Narodowy Cel Wskaźnikowy, który realizując obowiązek, o którym mowa w ust. 1, rozporządza poprzez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej benzynami silnikowymi skutkującej trwałym wyzbyciem się benzyn silnikowych lub zużywa je na potrzeby własne, minimalny udział, o którym mowa w ust. 1, może być liczony w sposób określony w ust. 4, pod warunkiem że nie mniej niż 60% biokomponentów zawartych w tych benzynach silnikowych zostało wytworzonych w sposób określony w ust. 4.
5. Rada Ministrów w terminie do dnia 15 czerwca może określić, w drodze rozporządzenia, inną wysokość współczynnika redukcyjnego, o którym mowa w ust. 4, na kolejne dwa lata, biorąc pod uwagę warunki zaopatrzenia w biokomponenty i relacje cenowe na rynku biokomponentów i paliw ciekłych.
6. Opłatę zastępczą, o której mowa w ust. 1a, oblicza się według wzoru:

$$Oz = Ozj \cdot W \cdot (N - P),$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

Oz - wysokość opłaty zastępczej, wyrażoną w złotych,

Ozj - jednostkową opłatę zastępczą wynoszącą 0,014, wyrażoną w złotych/MJ,

W - wartość energetyczną paliw ciekłych i biopaliw ciekłych rozporządzonych przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez podmiot uiszczający opłatę zastępczą, a także zużytych przez niego na potrzeby własne na tym terytorium, liczoną za rok, w którym podmiot ten skorzystał z uprawnienia, o którym mowa w ust. 1a, wyrażoną w MJ; wartość opałową poszczególnych biokomponentów i paliw ciekłych określa się zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie ust. 3,

N - wysokość Narodowego Celu Wskaźnikowego, do którego realizacji był obowiązany podmiot uiszczający opłatę zastępczą, wyrażoną w procentach,

P - wysokość zrealizowanego udziału innych paliw odnawialnych lub biokomponentów zawartych w paliwach, stosowanych we wszystkich rodzajach transportu, rozporządzanych przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym

wyzbyciem się tych paliw na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub zużywanych przez podmiot uiszczający opłatę zastępczą na potrzeby własne na tym terytorium w ogólnej ilości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych stosowanych w transporcie drogowym i kolejowym, rozporządzanych przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub zużywanych przez niego w ciągu roku kalendarzowego na potrzeby własne na tym terytorium w roku, w którym podmiot uiszczający opłatę zastępczą skorzystał z uprawnienia, o którym mowa w ust. 1a, wyrażoną w procentach.

7. (uchylony).

8. Opłatę zastępczą uiszcza się na rachunek bankowy Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w terminie do 60 dni po zakończeniu roku kalendarzowego, którego dotyczy obowiązek, o którym mowa w ust. 1.

9. Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej przedstawia ministrowi właściwemu do spraw klimatu i Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki informację o wpłatach z tytułu opłat zastępczych dokonywanych za dany rok kalendarzowy, do końca marca roku następującego po roku, którego dotyczy obowiązek, o którym mowa w ust. 1.

Art. 23b.

1. Podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy jest obowiązany realizować obowiązek, o którym mowa w art. 23 ust. 1, zapewniając w danym roku kalendarzowym minimalny udział biokomponentów, liczony według wartości opałowej, zawartych w paliwach ciekłych stosowanych we wszystkich rodzajach transportu, wykorzystanych przez niego do realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 23 ust. 1, które zostały przez ten podmiot rozporządzone przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się tych paliw ciekłych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub zużyte przez niego na potrzeby własne na tym terytorium.

2. Podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy, który wytwarza paliwa ciekłe wyłącznie w procesie mieszania komponentów lub dodatków z paliwami ciekłymi w ilości stanowiącej nie więcej niż 0,2% objętości wytworzonego w ten sposób paliwa ciekłego, jest zwolniony z obowiązku, o którym mowa w ust. 1, w zakresie dotyczącym dodawania tych komponentów lub dodatków.

2a. Przy ustalaniu minimalnego udziału biokomponentów, o którym mowa w ust. 1, nie uwzględnia się biokomponentów powstałych w wyniku współwodornienia, a także

biokomponentów, które zostały wytworzone z surowców, o których mowa w załączniku nr 1 do ustawy.

3. Minimalny udział biokomponentów, o którym mowa w ust. 1, wynosi:

- 1) 5,3% - w benzynach silnikowych o kodzie CN 2710 12 45, z czego 4,59% wynosi udział bioetanolu;
- 1a) 3,2% - w benzynach silnikowych o kodzie CN 2710 12 49;
- 2) 6,2% - w oleju napędowym.

4. Minister właściwy do spraw energii może określić, w drodze rozporządzenia, niższy niż określony w ust. 3, minimalny udział biokomponentów, o którym mowa w ust. 1, biorąc pod uwagę techniczne możliwości branży paliwowej w zakresie dodawania biokomponentów do paliw ciekłych.

Art. 28h.

1. Świadczenie zawiera:

- 1) oznaczenie firmy podmiotu wystawiającego świadectwo, jego siedziby i adresu;
- 2) numer identyfikacji podatkowej (NIP) podmiotu wystawiającego świadectwo;
- 3) indywidualny numer świadectwa;
- 4) wskazanie uznanego systemu certyfikacji lub innego dokumentu, o którym mowa w art. 28c ust. 2, potwierdzającego spełnienie kryteriów zrównoważonego rozwoju, dotyczącego biokomponentów będących przedmiotem świadectwa;
- 5) informacje o ilości i rodzaju biokomponentów wskazanych w świadectwie, w tym zaliczanych podwójnie do realizacji Narodowego Celu Wskaźnikowego;
- 6) oświadczenie o spełnieniu kryteriów zrównoważonego rozwoju przez biokomponenty wskazane w świadectwie;
- 7) datę uruchomienia instalacji, z której pochodzi partia biokomponentów wskazana w świadectwie;
- 8) wartość opałową biokomponentów wyrażoną w MJ/kg;
- 9) informację dotyczącą poziomu emisji gazów cieplarnianych partii biokomponentów wskazanych w świadectwie;
- 10) wartość ograniczenia emisji gazów cieplarnianych;
- 11) wykaz poświadczeń lub dokumentów, o których mowa w art. 28c ust. 2, wykorzystanych na potrzeby wystawienia świadectwa.

2. Minister właściwy do spraw energii określi, w drodze rozporządzenia, wzór świadectwa oraz może określić dodatkowe dane, które powinno zawierać świadectwo, mając na względzie konieczność zapewnienia prawidłowości rozliczenia obowiązku, o którym mowa w art. 23 ust. 1.

Art. 30b.

1. Podmioty realizujące Narodowy Cel Wskaźnikowy są obowiązane do przekazywania Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki, w terminie do 60 dni po zakończeniu roku kalendarzowego, sprawozdań rocznych sporządzonych na podstawie faktur VAT lub informacji, o których mowa w art. 30a ust. 1, lub innych dokumentów, zawierających informacje dotyczące:
- 1) ilości paliw ciekłych rozporządzonych przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się tych paliw lub paliw ciekłych zużytych przez nie na potrzeby własne, z określeniem zawartości biokomponentów w tych paliwach;
  - 2) ilości biopaliw ciekłych rozporządzonych przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się tych biopaliw lub biopaliw ciekłych zużytych przez nie na potrzeby własne, z określeniem zawartości biokomponentów w tych biopaliwach;
  - 3) ilości paliw, z wyłączeniem paliw, o których mowa w pkt 1, 2 i 4:
    - a) rozporządzonych przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się tych paliw,
    - b) zużytych przez nie na potrzeby własne- z podziałem na rodzaje paliw oraz określeniem zawartości biokomponentów w tych paliwach;
  - 4) ilości i rodzajów innych paliw odnawialnych rozporządzonych przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się tych paliw zużytych przez nie na potrzeby własne;
  - 5) ilości i rodzajów biokomponentów wykorzystanych w poszczególnych rodzajach paliw, o których mowa w pkt 1-3, ze wskazaniem pochodzenia tych biokomponentów według podziału określonego w art. 30a ust. 1;
  - 6) ilości biokomponentów wykorzystanych w paliwach, o których mowa w pkt 1-3, wytworzonych z surowców określonych w załączniku nr 1 do ustawy.
- 1a. W sprawozdaniach, o których mowa w ust. 1, podmioty realizujące Narodowy Cel Wskaźnikowy są obowiązane wyszczególnić biokomponenty spełniające kryteria zrównoważonego rozwoju, podając w odniesieniu do nich dodatkowo:
-

- 1) ilości i rodzaje biokomponentów, które mogą być podwójnie zaliczane do realizacji Narodowego Celu Wskaźnikowego, wraz ze wskazaniem rodzajów surowców określonych w załączniku nr 1 do ustawy;
  - 1a) ilości i rodzaje biokomponentów wytworzonych z roślin wysokoskrobiowych, roślin cukrowych i oleistych oraz roślin uprawianych do celów energetycznych na użytkach rolnych jako uprawy główne;
  - 2) poziom emisji gazów cieplarnianych dla każdego rodzaju biokomponentu wyrażony w gCO_{2eq}/MJ;
  - 3) nazwę uznanego systemu certyfikacji, w ramach którego dostawca wystawił dokument potwierdzający spełnienie kryteriów zrównoważonego rozwoju dla danego rodzaju biokomponentu, wraz z numerem tego dokumentu, a w przypadku gdy dokument został wystawiony w kraju trzecim, z którym Unia Europejska zawarła umowę, o której mowa w art. 28c ust. 2 pkt 2, datę zawarcia tej umowy;
  - 4) kraj pochodzenia surowców rolniczych lub biomasy wykorzystanej do wytworzenia biokomponentów zawartych w paliwach ciekłych lub biopaliwach ciekłych rozporządzonych przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych lub zużytych przez nie na potrzeby własne.
- 1b. Podmioty realizujące Narodowy Cel Wskaźnikowy wraz ze sprawozdaniami, o których mowa w ust. 1, przekazują Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki:
- 1) świadectwa potwierdzające spełnienie kryteriów zrównoważonego rozwoju przez biokomponenty, które zostały zaliczone do realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 23 ust. 1;
  - 2) kopie dowodów wpłaty z tytułu opłaty zastępczej, o której mowa w art. 23 ust. 1a.
2. Wzór sprawozdania, o którym mowa w ust. 1, opracowuje i udostępnia Prezes Urzędu Regulacji Energetyki.
3. Podmioty realizujące Narodowy Cel Wskaźnikowy są obowiązane do przekazywania Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki, w terminie do 30 dni po zakończeniu kwartału, sprawozdań kwartalnych sporządzonych zgodnie z wzorem określonym w przepisach wydanych na podstawie ust. 6, zawierających informacje dotyczące:
- 1) ilości i rodzajów paliw ciekłych rozporządzanych przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się paliw ciekłych lub zużytych

przez nie na potrzeby własne, z określeniem zawartości biokomponentów w tych paliwach w podziale na:

- a) paliwa ciekłe wykorzystane do realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 23b,
  - b) pozostałe paliwa ciekłe;
  - 2) ilości i rodzajów biopaliw ciekłych rozporządzanych przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się biopaliw ciekłych lub zużytych przez nie na potrzeby własne, z określeniem zawartości biokomponentów w tych biopaliwach;
  - 3) ilości i rodzajów innych paliw odnawialnych rozporządzanych przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej lub zużytych przez nie na potrzeby własne;
  - 4) wartości energetycznej paliw ciekłych oraz biokomponentów, o których mowa w pkt 1 lit. a, wyrażonej w MJ, wraz z określeniem udziału tych biokomponentów w paliwach ciekłych, wyrażonego w procentach.
4. W sprawozdaniu, o którym mowa w ust. 3, umieszcza się klauzulę następującej treści:
"Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny.". Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.
5. Podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy sporządza sprawozdanie kwartalne, o którym mowa w ust. 3, na podstawie dokumentów potwierdzających informacje w nim zawarte, w szczególności:
- 1) dokumentów potwierdzających parametry jakościowe paliw ciekłych, biopaliw ciekłych lub innych paliw odnawialnych, o których mowa w ust. 3 pkt 1-3, wraz z potwierdzeniem zawartości biokomponentów w tych paliwach ciekłych lub biopaliwach ciekłych;
  - 2) poświadczeń dla biokomponentów zawartych w paliwach ciekłych lub biopaliwach ciekłych, o których mowa w ust. 3 pkt 1 i 2;
  - 3) faktur VAT.
6. Minister właściwy do spraw energii określi, w drodze rozporządzenia, wzór sprawozdania kwartalnego, o którym mowa w ust. 3, mając na względzie zakres danych określonych w ust. 3 oraz konieczność ujednoczenia formy przekazywania tych danych.
7. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki, na podstawie sprawozdań rocznych, o których mowa w ust. 1, oraz sprawozdań kwartalnych, o których mowa w ust. 3, sporządza zbiorczy raport roczny dotyczący rynku paliw ciekłych, biopaliw ciekłych i innych paliw odnawialnych i
-

przekazuje go ministrom właściwym do spraw: finansów publicznych, *[energii]* **<gospodarki surowcami energetycznymi>**, klimatu, rynków rolnych i środowiska oraz Dyrektorowi Generalnemu Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa, w terminie do 90 dni po zakończeniu roku kalendarzowego.

USTAWA z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2023 r. poz. 846 i 1681)

UWAGA:

użyte w art. 3 w ust. 2 we wprowadzeniu do wyliczenia, w art. 3a w ust. 2 i 2a, w art. 4 w ust. 2, w art. 5 w ust. 2 we wprowadzeniu do wyliczenia, w art. 6 w ust. 1, 2 i w ust. 3 we wprowadzeniu do wyliczenia, w art. 6a, w art. 6e, w art. 8 w ust. 3, w art. 9ca w ust. 4 we wprowadzeniu do wyliczenia, w art. 19 we wprowadzeniu do wyliczenia, w art. 19a we wprowadzeniu do wyliczenia, w art. 19b, w art. 25c, w art. 25d, w art. 26 we wprowadzeniu do wyliczenia, w art. 26a we wprowadzeniu do wyliczenia, w art. 26b, w art. 30 we wprowadzeniu do wyliczenia, w art. 35d w ust. 1 w pkt 3 i w art. 37a w ust. 6, w różnym przypadku, wyrazy *[minister właściwy do spraw energii]* zastępuje się użytymi w odpowiednim przypadku wyrazami **<minister właściwy do spraw gospodarki surowcami energetycznymi>**

Art. 3.

1. Paliwa transportowane, magazynowane, wprowadzane do obrotu oraz gromadzone w stacjach zakładowych powinny spełniać wymagania jakościowe, określone dla danego paliwa ze względu na ochronę środowiska, wpływ na zdrowie ludzi oraz prawidłową pracę silników zamontowanych w pojazdach, w tym ciągnikach rolniczych, maszynach nieporuszających się po drogach, a także rekreacyjnych jednostkach pływających.
2. Minister właściwy do spraw energii oraz minister właściwy do spraw klimatu określą, w drodze rozporządzeń, wymagania jakościowe dla:
  - 1) paliw ciekłych, biorąc pod uwagę wartości parametrów jakościowych, określone w odpowiednich normach w tym zakresie;
  - 2) biopaliw ciekłych, biorąc pod uwagę stan wiedzy technicznej w tym zakresie wynikający z badań tych paliw, a także doświadczeń w stosowaniu biopaliw ciekłych;

Objaśnienie oznaczeń: *[] kursywa – tekst usunięty przez Sejm*

<> druk pogrubiony – tekst wstawiony przez Sejm

- 3) gazu skroplonego (LPG), biorąc pod uwagę wartości parametrów jakościowych, określone w odpowiednich normach w tym zakresie;
  - 4) sprężonego gazu ziemnego (CNG), biorąc pod uwagę wartości parametrów jakościowych, określone w odpowiednich normach w tym zakresie;
  - 5) skroplonego gazu ziemnego (LNG), biorąc pod uwagę wartości parametrów jakościowych określone w odpowiednich normach w tym zakresie, stan wiedzy technicznej wynikający z badań tego paliwa lub doświadczenie w jego stosowaniu;
  - 6) innych paliw odnawialnych, biorąc pod uwagę wartości parametrów jakościowych określone w odpowiednich normach w tym zakresie, stan wiedzy technicznej w tym zakresie wynikający z badań tych paliw lub doświadczenie w ich stosowaniu;
  - 7) wodoru, biorąc pod uwagę wartości parametrów jakościowych określone w odpowiednich normach w tym zakresie.
3. Paliwa wyprodukowane lub dopuszczone do obrotu w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie członkowskim Unii Europejskiej, w Republice Turcji albo w państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, zgodnie z przepisami obowiązującymi w tych państwach, które spełniają wymagania wynikające z przepisów Unii Europejskiej w tym zakresie, mogą być transportowane, magazynowane, wprowadzane do obrotu oraz gromadzone na stacjach zakładowych, o ile paliwa te spełniają normy techniczne Unii Europejskiej w zakresie ochrony zdrowia i życia ludzi i zwierząt, środowiska lub interesów konsumentów.
4. Dozwolone jest wytwarzanie paliw niespełniających wymagań jakościowych, określonych dla danego paliwa, pod warunkiem, że paliwa te przeznaczone są na eksport lub dostawę wewnątrzspółnotową oraz spełniają wymagania jakościowe obowiązujące w państwie, do którego są eksportowane lub dostarczane wewnątrzspółnotowo.

Art. 3a.

1. Paliwa stałe, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b, wprowadzane do obrotu lub obejmowane procedurą celną dopuszczenia do obrotu z przeznaczeniem, o którym mowa w art. 1 ust. 2, spełniają wymagania jakościowe określone dla tego rodzaju paliwa ze względu na ochronę środowiska, wpływ na zdrowie ludzi oraz interesy konsumentów.
  2. Minister właściwy do spraw energii oraz minister właściwy do spraw klimatu określą, w drodze rozporządzenia, wymagania jakościowe dla paliw stałych, o których mowa w art. 2
-

ust. 1 pkt 4a lit. a i b, z przeznaczeniem, o którym mowa w art. 1 ust. 2, oraz dopuszczalny poziom odchylenia od tych wymagań, biorąc pod uwagę stan wiedzy technicznej w tym zakresie wynikający z badań tych paliw, a także doświadczeń w ich stosowaniu, ze szczególnym uwzględnieniem potrzeby poprawy jakości powietrza, w tym ograniczenia emisji do powietrza gazów cieplarnianych i innych substancji.

- 2a. Minister właściwy do spraw energii w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw klimatu i ministrem właściwym do spraw gospodarki, co najmniej raz na 4 lata, dokonuje przeglądu wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 2, w celu oceny wpływu ich stosowania na ochronę środowiska, zdrowie ludzi oraz interesy konsumentów. Wyniki tego przeglądu stanowią podstawę do zmiany tych wymagań.
3. Paliwa stałe dopuszczone do obrotu w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie członkowskim Unii Europejskiej, w Republice Turcji albo w państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, zgodnie z przepisami obowiązującymi w tych państwach, które spełniają wymagania wynikające z przepisów Unii Europejskiej w tym zakresie, mogą być wprowadzane do obrotu oraz magazynowane, o ile paliwa te spełniają normy techniczne Unii Europejskiej w zakresie ochrony zdrowia i życia ludzi i zwierząt, środowiska lub interesów konsumentów.

Art. 4.

1. Biopaliwa ciekłe stosowane w wybranych flotach oraz wytwarzane przez rolników na własny użytek powinny spełniać wymagania jakościowe określone dla danego biopaliwa ciekłego ze względu na ochronę środowiska.
2. Minister właściwy do spraw energii w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia, wymagania jakościowe dla biopaliw ciekłych stosowanych w wybranych flotach oraz wytwarzanych przez rolników na własny użytek, biorąc pod uwagę stan wiedzy technicznej w tym zakresie.

Art. 5.

1. Lekki olej opałowy, ciężki olej opałowy oraz olej do silników statków żeglugi śródlądowej powinny spełniać wymagania jakościowe dotyczące zawartości siarki ze względu na ochronę środowiska.
  2. Minister właściwy do spraw energii w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia:
-

- 1) wymagania jakościowe dotyczące zawartości siarki dla lekkiego oleju opałowego, ciężkiego oleju opałowego oraz oleju do silników statków żeglugi śródlądowej,
  - 2) rodzaje instalacji i warunki, w których stosowane będą ciężkie oleje opałowe, które nie muszą spełniać wymagań jakościowych w zakresie zawartości siarki
- biorąc pod uwagę zobowiązania międzynarodowe dotyczące ochrony środowiska.

Art. 6.

1. Jeżeli wystąpią na rynku nadzwyczajne zdarzenia skutkujące zmianą warunków zaopatrzenia w ropę naftową lub jej produkty, powodujące utrudnienia w przestrzeganiu przez producentów paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych wymagań jakościowych, minister właściwy do spraw energii niezwłocznie informuje o tych zdarzeniach Komisję Europejską oraz ministra właściwego do spraw klimatu.
2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw energii może wystąpić do Komisji Europejskiej o wyrażenie zgody na czasowe stosowanie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych innych niż określone w przepisach wydanych odpowiednio na podstawie art. 3 ust. 2 pkt 1 lub 2.
3. Po uzyskaniu zgody, o której mowa w ust. 2, minister właściwy do spraw energii w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw klimatu może określić, w drodze rozporządzenia, na czas oznaczony, nie dłuższy niż 6 miesięcy:
  - 1) wymagania jakościowe dla paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych inne niż określone w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 2 pkt 1 lub 2,
  - 2) rodzaj oznaczenia numerycznego umożliwiającego identyfikację paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych oraz ich nazwy,
  - 3) terminy obowiązywania wymagań jakościowych dla poszczególnych rodzajów paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych

- mając na względzie ochronę środowiska, zdrowie ludzi oraz wpływ stosowania tych paliw, odpowiadających takim wymaganiom, na eksploatację pojazdów, w tym ciągników rolniczych, maszyn nieporuszających się po drogach, a także rekreacyjnych jednostek pływających.

Art. 6a.

Jeżeli wystąpią na rynku nadzwyczajne zdarzenia skutkujące zmianą warunków zaopatrzenia w paliwa stałe, powodujące utrudnienia w przestrzeganiu wymagań jakościowych lub zagrażające bezpieczeństwu energetycznemu Rzeczypospolitej Polskiej, minister właściwy

---

do spraw energii w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw klimatu może, w drodze rozporządzenia, na czas oznaczony, nie dłuższy niż 24 miesiące, odstąpić od stosowania wymagań określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2, mając na względzie interes konsumentów oraz zapewnienie bezpieczeństwa energetycznego.

Art. 6e.

Minister właściwy do spraw energii określi, w drodze rozporządzenia, wzór świadectwa jakości, uwzględniając konieczność zapewnienia kompletności, jednolitości i czytelności wystawianych świadectw jakości.

Art. 8.

1. Przedsiębiorcy wykonujący działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania, magazynowania lub wprowadzania do obrotu biopaliw ciekłych przeznaczonych do stosowania w wybranej flocie są obowiązani:

- 1) nie wprowadzać takich biopaliw ciekłych do obrotu poza wybraną flotą;
- 2) zapewnić zgodność takich biopaliw ciekłych z wymaganiami jakościowymi określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 4 ust. 2;
- 3) oznakować zbiorniki, w których magazynowane będą biopaliwa ciekłe przeznaczone do stosowania w wybranych flotach, w sposób odróżniający je od zbiorników przeznaczonych do paliw ciekłych, a także biopaliw ciekłych dopuszczonych do wprowadzania do obrotu, oraz umożliwiającą identyfikację rodzaju biopaliwa ciekłego i udziałów objętościowych, wyrażonych w procentach, biokomponentów zawartych w tym biopaliwie.

2. Stosujący biopaliwa ciekłe w wybranych flotach niespełniające wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 2 pkt 2 jest obowiązany do:

- 1) niewprowadzania biopaliw ciekłych do obrotu;
- 2) zaopatrywania wybranej floty w te biopaliwa ciekłe wyłącznie w użytkowanej stacji zakładowej;
- 3) zapewnienia zgodności biopaliw ciekłych z wymaganiami jakościowymi określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 4 ust. 2;
- 4) oznakowania dystrybutora zaopatrującego wybrane floty w biopaliwa ciekłe, w sposób umożliwiającą identyfikację rodzaju biopaliwa ciekłego i udziałów objętościowych, wyrażonych w procentach, biokomponentów zawartych w tym biopaliwie oraz odróżnienie tych biopaliw od biopaliw dopuszczonych do wprowadzania do obrotu.

3. Minister właściwy do spraw energii określi, w drodze rozporządzenia, sposób oznakowania dystrybutorów zaopatrujących wybrane floty w biopaliwo ciekłe oraz zbiorników, w których magazynowane są biopaliwa ciekłe przeznaczone dla wybranych flot, biorąc pod uwagę możliwość wyraźnego rozróżnienia rodzajów paliw.

Art. 9ca.

1. Przedsiębiorcy wykonujący działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu paliw ciekłych na stacjach paliwowych oraz stacjach zakładowych są obowiązani do oznakowania pistoletów wydawczych i dystrybutorów w sposób określający rodzaj wydawanego paliwa ciekłego.
2. Informacja o rodzaju paliwa ciekłego wykorzystywanego do napędu pojazdu samochodowego jest umieszczana:
  - 1) w instrukcji obsługi tego pojazdu - przez producenta pojazdu samochodowego;
  - 2) na odpowiednim korku lub klapce wlewu paliwa ciekłego lub w pobliżu tego korka lub tej klapki - przez producenta pojazdu samochodowego;
  - 3) na terenie placówki handlowej prowadzącej sprzedaż pojazdów silnikowych - przez przedsiębiorcę wykonującego działalność gospodarczą w tym zakresie.
3. Informacje, o których mowa w ust. 1 oraz ust. 2 pkt 2 i 3, umieszcza się w widocznym i dostępnym miejscu.
4. Minister właściwy do spraw energii określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób:
  - 1) oznakowania pistoletów wydawczych i dystrybutorów, o których mowa w ust. 1, wskazujący na rodzaj wydawanego paliwa ciekłego,
  - 2) formułowania i udostępniania informacji, o których mowa w ust. 2- biorąc pod uwagę konieczność udzielania użytkownikom pojazdów samochodowych informacji na temat paliwa ciekłego dostępnego na stacji paliwowej lub stacji zakładowej oraz kompatybilności pojazdu samochodowego z infrastrukturą do tankowania, a w przypadku, gdy zostały wydane odpowiednie Polskie Normy, także ich postanowienia.

Art. 19.

- Minister właściwy do spraw energii określi, w drodze rozporządzeń, sposób pobierania próbek:
- 1) paliw ciekłych i biopaliw ciekłych,
  - 2) biopaliw ciekłych u rolników wytwarzających biopaliwa ciekłe na własny użytek,
  - 3) gazu skroplonego (LPG),
-

- 4) sprężonego gazu ziemnego (CNG),
  - 5) lekkiego oleju opałowego, ciężkiego oleju opałowego oraz oleju do silników statków żeglugi śródlądowej
- biorąc pod uwagę metody określone w odpowiednich normach.

Art. 19a.

Minister właściwy do spraw energii określi, w drodze rozporządzenia, sposób pobierania próbek:

- 1) innych paliw odnawialnych,
  - 2) skroplonego gazu ziemnego (LNG)
- odrębnie dla każdego rodzaju paliw, o których mowa w pkt 1 i 2, biorąc pod uwagę stan wiedzy technicznej, metody określone w odpowiednich normach lub doświadczenie w stosowaniu tych paliw.

Art. 19b.

Minister właściwy do spraw energii określi, w drodze rozporządzenia, sposób pobierania próbek paliw stałych, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b, biorąc pod uwagę stan wiedzy technicznej oraz metody określone w odpowiednich normach.

Art. 25c.

Minister właściwy do spraw energii określi, w drodze rozporządzenia, sposób pobierania próbki wodoru przez akredytowane laboratorium, biorąc pod uwagę stan wiedzy technicznej, metody określone w odpowiednich normach lub doświadczenie w stosowaniu tego paliwa.

Art. 25d.

Minister właściwy do spraw energii określi, w drodze rozporządzenia, metody badania jakości wodoru przez akredytowane laboratorium, biorąc pod uwagę stan wiedzy technicznej, metody określone w odpowiednich normach lub doświadczenie w stosowaniu tego paliwa.

Art. 26.

Minister właściwy do spraw energii określi, w drodze rozporządzeń, metody badania jakości:

- 1) paliw ciekłych,
- 2) biopaliw ciekłych,
- 3) gazu skroplonego (LPG),

- 4) sprężonego gazu ziemnego (CNG),
  - 5) lekkiego oleju opałowego, ciężkiego oleju opałowego oraz oleju do silników statków żeglugi śródlądowej
- biorąc pod uwagę metody określone w odpowiednich normach w tym zakresie.

Art. 26a.

Minister właściwy do spraw energii określi, w drodze rozporządzenia, metody badania jakości:

- 1) innych paliw odnawialnych,
  - 2) skroplonego gazu ziemnego (LNG)
- odrębnie dla każdego rodzaju paliw, o których mowa w pkt 1 i 2, biorąc pod uwagę stan wiedzy technicznej, metody określone w odpowiednich normach lub doświadczenie w stosowaniu tych paliw.

Art. 26b.

Minister właściwy do spraw energii określi, w drodze rozporządzenia, metody badania jakości paliw stałych, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b, biorąc pod uwagę stan wiedzy technicznej lub metody określone w odpowiednich normach.

Art. 27b.

1. Przedsiębiorca wytwarzający, transportujący, magazynujący, wprowadzający do obrotu lub gromadzący w stacji zakładowej wodór, a także przedsiębiorca prowadzący hurtownię wodoru przekazują [*ministrowi właściwemu do spraw energii*] **<ministrowi właściwemu do spraw gospodarki surowcami energetycznymi oraz ministrowi właściwemu do spraw energii>** informację na temat prowadzonej w tym zakresie działalności w terminie 14 dni od dnia jej faktycznego rozpoczęcia.
2. W przypadku zmiany rodzaju wykonywanej działalności przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 1, przekazuje [*ministrowi właściwemu do spraw energii*] **<ministrowi właściwemu do spraw gospodarki surowcami energetycznymi oraz ministrowi właściwemu do spraw energii>** zaktualizowaną informację, o której mowa w ust. 1, w terminie 14 dni od dnia faktycznego dokonania zmiany.
3. Informacja, o której mowa w ust. 1, zawiera:
  - 1) oznaczenie przedsiębiorcy, który składa informację, jego siedziby i adresu;

- 2) numer identyfikacji podatkowej (NIP) przedsiębiorcy składającego informację oraz numer identyfikacyjny w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej (REGON), jeżeli został nadany, albo numer identyfikacyjny w odpowiednim rejestrze państwa obcego;
- 3) wskazanie rodzaju i miejsca wykonywania działalności;
- 4) datę i podpis przedsiębiorcy albo osoby uprawnionej do jego reprezentowania.

Art. 30.

Minister właściwy do spraw energii określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wzór raportu, o którym mowa w art. 29 ust. 1,
  - 2) sposób monitorowania jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych w celu sporządzenia raportu, o którym mowa w art. 29 ust. 5, a w szczególności:
    - a) sposób doboru stacji paliwowych i stacji zakładowych, w których będzie dokonywana kontrola, w tym minimalną liczbę tych stacji,
    - b) okresy monitorowania jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych,
    - c) sposób podziału terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do celów monitorowania jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych,
  - d) wzór raportu
- uwzględniając konieczność prewencyjnego oddziaływania Systemu oraz niezbędne informacje zawarte w sporządzanych raportach.

Art. 35d.

1. Karę pieniężną wymierza:

- 1) podmiotom, o których mowa w art. 35a w pkt 1-3, 6 i 9-11, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej właściwy ze względu na miejsce przeprowadzenia kontroli,
  - 2) podmiotom, o których mowa w art. 35a pkt 7, 8, 12 i 13, Prezes Urzędu Regulacji Energetyki,
  - 3) przedsiębiorcom, o których mowa w art. 35a pkt 14, minister właściwy do spraw energii
- w drodze decyzji.

2. W przypadku łącznego niewykonania obowiązków, o których mowa w art. 9c i art. 9ca ust. 1, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej może wymierzyć łączną karę pieniężną w wysokości od 5000 zł do 15 000 zł.

3. Wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, ustalając wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 2, uwzględnia dotychczasową działalność w tym zakresie podmiotu

dokonującego naruszenia, wielkość obrotu z tej działalności lub wartość paliw ciekłych wydanych na stacji zakładowej w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli.

4. Wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, ustalając wysokość kar pieniężnych, o których mowa w art. 35c ust. 5, uwzględnia dotychczasową działalność przedsiębiorcy dokonującego naruszenia, wielkość obrotu z tej działalności lub wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu przez tego przedsiębiorcę w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli.

Art. 37a.

1. Podmiot realizujący Narodowy Cel Redukcyjny może zrealizować obowiązek, o którym mowa w art. 30b ust. 1 i 2, uiszczając opłatę zastępczą w wysokości określonej w ust. 4, jeżeli wykaże, że w roku kalendarzowym, którego dotyczył ten obowiązek, zrealizował Narodowy Cel Redukcyjny na minimalnym określonym poziomie.
2. Minimalny poziom realizacji Narodowego Celu Redukcyjnego, o którym mowa w ust. 1, wynosi:
  - 1) 4,0% na 2021 r.;
  - 2) 4,1% na 2022 r.;
  - 3) 4,5% na 2023 r.;
  - 4) 5,0% na 2024 r.
3. Minimalny poziom, o którym mowa w ust. 2, oblicza się zgodnie z art. 30b ust. 2 pkt 2.
4. Opłatę zastępczą, o której mowa w ust. 1, oblicza się według wzoru:

$$Oz = Soz \times Ooz \times Woz,$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

Oz - wysokość opłaty zastępczej, wyrażoną w złotych [zł],

Soz - odpowiednio:

- 1) 116,00 złotych za tonę ekwiwalentu dwutlenku węgla [zł/tCO_{2eq}] w 2021 r.,
- 2) 135,00 złotych za tonę ekwiwalentu dwutlenku węgla [zł/tCO_{2eq}] w 2022 r.,
- 3) 157,00 złotych za tonę ekwiwalentu dwutlenku węgla [zł/tCO_{2eq}] w 2023 r.,
- 4) 182,00 złotych za tonę ekwiwalentu dwutlenku węgla [zł/tCO_{2eq}] w 2024 r.,

Ooz - wartość niewykonanego obowiązku, o którym mowa w art. 30b ust. 1 i 2, wyrażoną w tonach ekwiwalentu dwutlenku węgla w przeliczeniu na jednostkę energii [tCO_{2eq}/MJ], z dokładnością do dziesięciu miejsc po przecinku,

Woz - odpowiednio wartość opałow~~ą~~ lub energetyczną paliw ciekłych, biopaliw ciekłych, gazu skroplonego (LPG), sprężonego gazu ziemnego (CNG), skroplonego gazu ziemnego (LNG) lub wodoru, rozporządzanych przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się tych paliw na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub zużytych na potrzeby własne na tym terytorium, oraz energii elektrycznej sprzedawanej odbiorcy końcowemu lub zużywanej na potrzeby własne, liczoną za rok, w którym podmiot ten nie zrealizował obowiązku, o którym mowa w art. 30b ust. 1 i 2, wyrażoną w jednostkach energii [MJ].

5. Opłatę zastępczą, o której mowa w ust. 1, uiszcza się na rachunek bankowy Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej do dnia 30 czerwca roku następującego po roku, którego dotyczy obowiązek, o którym mowa w art. 30b ust. 1 i 2.
6. Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej przedstawia ministrowi właściwemu do spraw energii i Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki informację o wpłatach z tytułu opłat zastępczych dokonywanych za dany rok kalendarzowy, do dnia 31 lipca roku następującego po roku, którego dotyczy obowiązek, o którym mowa w art. 30b ust. 1 i 2.

USTAWA z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944–1990 oraz treści tych dokumentów (Dz. U. z 2024 r. poz. 273)

Art. 8.

Właściwym organem do przedłożenia oświadczenia lustracyjnego jest w stosunku do osób kandydujących na funkcję publiczną, o której mowa w art. 4:

- 1) pkt 1 i 2 - Państwowa Komisja Wyborcza;
- 2) pkt 3:
  - a) w stosunku do osoby desygnowanej na stanowisko Prezesa Rady Ministrów - Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej,
  - b) w stosunku do kandydata na kierownicze stanowisko państwowe, na które powołuje lub mianuje Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej lub Prezes Rady Ministrów - powołujący lub mianujący,

- c) w stosunku do kandydata na kierownicze stanowisko państwowe, na które powołuje, wybiera lub mianuje Sejm, Prezydium Sejmu, Sejm i Senat lub Marszałek Sejmu - Marszałek Sejmu,
  - d) w stosunku do kandydata na kierownicze stanowisko państwowe, na które powołuje lub mianuje Senat lub Marszałek Senatu - Marszałek Senatu,
  - e) w stosunku do kandydata na kierownicze stanowisko państwowe, na które powołuje lub mianuje organ inny niż wymienione w lit. b-d - organ powołujący lub mianujący;
- 3) pkt 4 - Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej;
  - 4) pkt 5 - Prezes Narodowego Banku Polskiego;
  - 4a) pkt 5a - Marszałek Sejmu;
  - 5) pkt 6 - właściwy organ wybierający lub powołujący;
  - 5a) pkt 6a - minister właściwy do spraw wewnętrznych;
  - 6) pkt 7 - minister właściwy do spraw zdrowia;
  - 7) pkt 8 - Prezes Rady Ministrów;
  - 8) pkt 9 - minister właściwy do spraw rozwoju wsi;
  - 9) pkt 10 - właściwy organ powołujący, wyznaczający lub delegujący;
  - 9a) pkt 10a i 10b - kierownik urzędu, a w odniesieniu do kierownika urzędu - właściwy organ powołujący;
  - 10) pkt 11 i 11a - minister właściwy do spraw zagranicznych;
  - 10a) (uchylony);
  - 11) pkt 12 - właściwy organ powołujący lub mianujący;
  - 12) pkt 13:
    - a) w stosunku do kandydata na funkcję prezesa sądu powszechnego oraz prezesa sądu wojskowego - Minister Sprawiedliwości,
    - b) w stosunku do kandydata na funkcję prezesa wojewódzkiego sądu administracyjnego - Prezes Naczelnego Sądu Administracyjnego;
  - 13) pkt 14:
    - a) w stosunku do kandydata na stanowisko sędziego Trybunału Konstytucyjnego lub sędziego Trybunału Stanu - Marszałek Sejmu,
    - b) w stosunku do osoby niebędącej sędzią, ubiegającej się o stanowisko sędziego Sądu Najwyższego - Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego,
    - c) w stosunku do osoby niebędącej sędzią, ubiegającej się o stanowisko sędziego sądu administracyjnego - Krajowa Rada Sądownictwa,

- d) w stosunku do kandydata na stanowisko sędziego sądu powszechnego lub wojskowego - Krajowa Rada Sądownictwa,
- e) w stosunku do kandydata na stanowisko prokuratora - Prokurator Generalny;
- 14) pkt 15 - Prokurator Generalny;
- 15) pkt 16 - Prezes Prokuratury Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej;
- 16) pkt 17 - w stosunku do osoby ubiegającej się o funkcję organu lub członka organu jednostki samorządu terytorialnego oraz członka organu jednostki pomocniczej jednostki samorządu terytorialnego, której obowiązek utworzenia wynika z ustawy, pochodzącego z wyborów powszechnych - właściwa komisja wyborcza; w stosunku do pozostałych osób - właściwy wojewoda;
- 16a) pkt 17a - właściwy wojewoda;
- 17) pkt 18 i 18a:
  - a) w stosunku do kandydata na członka rady uczelni, członka kolegium elektorów, członka senatu, członka organu w rozumieniu art. 17 ust. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. - Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce oraz do kandydata do pełnienia funkcji organu w rozumieniu tego przepisu - właściwy rektor,
  - b) w stosunku do osoby ubiegającej się o tytuł profesora - przewodniczący Rady Doskonałości Naukowej,
  - c) w stosunku do kandydata na rektora, prezydenta federacji podmiotów systemu szkolnictwa wyższego i nauki, członka zgromadzenia federacji podmiotów systemu szkolnictwa wyższego i nauki, członka Rady Doskonałości Naukowej, członka Polskiej Komisji Akredytacyjnej, członka Komisji Ewaluacji Nauki, członka Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego, Dyrektora Narodowej Agencji Wymiany Akademickiej i na jego zastępcę - właściwy podmiot powołujący lub dokonujący wyboru;
- 17a) pkt 18b - właściwy organ powołujący;
- 17b) pkt 18c - minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego i nauki;
- 18) pkt 19 - organ lub podmiot uprawniony do wykonywania praw z akcji lub udziałów należących do Skarbu Państwa, a w stosunku do członków rad nadzorczych jednostek publicznej radiofonii i telewizji - właściwy organ powołujący;
- 19) pkt 20 - właściwy organ koncesyjny;
- 20) pkt 21:

- a) w stosunku do członka zarządu lub rady nadzorczej wydawcy, współnika spółki osobowej będącej wydawcą lub osoby fizycznej będącej wydawcą w rozumieniu ustawy z dnia 26 stycznia 1984 r. - Prawo prasowe - właściwy organ rejestracyjny,
- b) (utraciła moc);
- 21) pkt 22 - Prezes Najwyższej Izby Kontroli;
- 22) pkt 23 - Przewodniczący Komisji Nadzoru Finansowego;
- 23) pkt 24:
- a) lit. a - odpowiednio właściwy minister lub kierownik urzędu,
- b) lit. b - właściwy wojewoda;
- 24) pkt 25 - właściwy organ powołujący;
- 25) pkt 26 - Przewodniczący Komisji Nadzoru Finansowego;
- 26) pkt 27 - Prezes Narodowego Banku Polskiego;
- 27) pkt 28 - Prezes Instytutu Pamięci Narodowej;
- 28) pkt 29 - minister właściwy do spraw zdrowia;
- 28a) pkt 29a - Prezes Narodowego Funduszu Zdrowia;
- 29) pkt 30 - Prezes Rady Ministrów;
- 30) pkt 31 - minister właściwy do spraw rozwoju wsi;
- 31) pkt 32 - właściwy organ powołujący;
- 31a) pkt 32a - właściwy wojewoda;
- 32) pkt 33 - Prezes Rady Ministrów;
- 33) pkt 34 - w stosunku do kandydata na prezesa regionalnej izby obrachunkowej - Prezes Rady Ministrów; w stosunku do kandydata na członka kolegium regionalnej izby obrachunkowej, a także naczelnika wydziału lub inspektora do spraw kontroli w regionalnej izbie obrachunkowej - prezes tej izby;
- 34) (uchylony);
- 35) pkt 36 - Prezes Rady Ministrów;
- 36) pkt 37 - właściwy organ założycielski;
- 37) pkt 39 - organ lub podmiot uprawniony do wykonywania praw z akcji lub udziałów należących do Skarbu Państwa;
- 38) pkt 40 - właściwy wojewoda;
- 39) pkt 42 - organ lub podmiot uprawniony do wykonywania praw z akcji lub udziałów należących do Skarbu Państwa;
- 40) pkt 43 - właściwy wojewoda;
-

- 41) pkt 44 - właściwy rektor lub kierownik jednostki zatrudniającej;
- 42) pkt 45 - właściwy kurator oświaty;
- 43) pkt 46 - minister właściwy do spraw oświaty i wychowania;
- 44) pkt 47:
- a) w stosunku do osoby ubiegającej się o wpis na listę adwokatów lub radców prawnych - właściwa okręgowa rada adwokacka lub okręgowa izba radców prawnych,
- b) w stosunku do osoby ubiegającej się o powołanie do wykonywania zawodu notariusza - Minister Sprawiedliwości;
- 45) pkt 48 - Minister Sprawiedliwości;
- 46) pkt 49 - Krajowa Rada Biegłych Rewidentów;
- 47) pkt 50 - Krajowa Rada Doradców Podatkowych;
- 48) pkt 51 - kierownik jednostki sektora finansów publicznych;
- 49) (utracił moc);
- 50) (uchylony);
- 51) pkt 54 i 56 - minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego i nauki;
- 52) pkt 55 - Minister Obrony Narodowej;
- 53) pkt 57 - minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego;
- 54) pkt 58 - kierownik jednostki organizacyjnej Krajowej Administracji Skarbowej;
- 55) pkt 59 - minister właściwy do spraw finansów publicznych;
- 56) pkt 60 - minister właściwy do spraw kultury fizycznej;
- 57) pkt 61 - Przewodniczący Komitetu do spraw Pożytku Publicznego;
- [57a) pkt 61a-61c - Szef Kancelarii Prezesa Rady Ministrów;]*
- <57a) pkt 61a i 61c – Szef Kancelarii Prezesa Rady Ministrów;>**
- <57aa)pkt 61b – minister właściwy do spraw finansów publicznych;>**
- 57b) pkt 61d - minister właściwy do spraw oświaty i wychowania;
- 58) pkt 62 - Komendant Straży Marszałkowskiej;
- 59) pkt 63 - Szef Kancelarii Sejmu;
- 60) pkt 64:
- a) w stosunku do kandydata na delegata na okręgowy zjazd delegatów Polskiego Związku Łowieckiego, kandydata na delegata na Krajowy Zjazd Delegatów Polskiego Związku Łowieckiego lub kandydata do Naczelnej Rady Łowieckiej - właściwy zarząd okręgowy,
- b) w stosunku do innych osób - właściwy organ powołujący;
- 61) pkt 65 - właściwy organ wybierający;
-

62) pkt 66 i 67 - minister właściwy do spraw zdrowia;

63) pkt 68 - właściwy organ powołujący;

[63a) pkt 68a - Prezes Rady Ministrów;]

<63a) pkt 68a – minister właściwy do spraw wewnętrznych;>

64) pkt 69 - właściwy organ powołujący;

65) pkt 70 - minister właściwy do spraw wewnętrznych.

USTAWA z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2023 r. poz. 1650 i 1681)

UWAGA:

użyte w art. 3 w ust. 5 we wprowadzeniu do wyliczenia, w ust. 15 w pkt 1 i w ust. 16, w art. 4 we wprowadzeniu do wyliczenia, w art. 5 w ust. 6a, w art. 11a w ust. 8 i w ust. 9 we wprowadzeniu do wyliczenia, w art. 13 w ust. 5 we wprowadzeniu do wyliczenia, w art. 17 w ust. 2, w art. 21b w ust. 9, w ust. 10 we wprowadzeniu do wyliczenia, w ust. 11 we wprowadzeniu do wyliczenia i w ust. 14, w art. 21e w ust. 1, 2, 4, 6 i 8, w art. 22 w ust. 1a i 2, w art. 22a w ust. 2, w art. 23 w ust. 1–3, w art. 24 w ust. 3b, w art. 24b w ust. 3a i 10, w art. 25 w ust. 8, w art. 26 w ust. 1, 2 i 4, w art. 27 w ust. 2 we wprowadzeniu do wyliczenia, w art. 28d w ust. 3 i 4, w art. 28e we wprowadzeniu do wyliczenia, w art. 28f, w art. 29b w ust. 2, w art. 29d w ust. 2, w art. 29f w ust. 1 i 2, w art. 31 w ust. 2 w pkt 3 i 4, w ust. 4 we wprowadzeniu do wyliczenia, w ust. 4a, 5 i w ust. 6 we wprowadzeniu do wyliczenia, w art. 33 w ust. 1 we wprowadzeniu do wyliczenia i w ust. 5, w art. 34 we wprowadzeniu do wyliczenia, w art. 35 w ust. 1 i 4, w art. 36, w art. 37 we wprowadzeniu do wyliczenia, w art. 38 w ust. 2, w art. 39 w ust. 1, w art. 40 w ust. 1 we wprowadzeniu do wyliczenia, w art. 41 w ust. 1 we wprowadzeniu do wyliczenia, w art. 44 w ust. 2, w art. 44a w ust. 1 i 2, w art. 46 we wprowadzeniu do wyliczenia, w art. 47 w ust. 1 i 3, w art. 48 w ust. 1, w art. 48a w ust. 1 we wprowadzeniu do wyliczenia, w ust. 2, w ust. 3 w części wspólnej i w ust. 3a, w art. 49a w ust. 1 i w ust. 2 we wprowadzeniu do wyliczenia, w art. 51 w ust. 1a, w art. 52¹ w ust. 4 we wprowadzeniu do wyliczenia, w art. 52a w ust. 1 we wprowadzeniu do wyliczenia i w ust. 3, w art. 55 w ust. 3, w art. 56 w ust. 1 i 2, w art. 61 w ust. 1 i w ust. 3 we wprowadzeniu

Objaśnienie oznaczeń: [] kursywa – tekst usunięty przez Sejm

<> druk pogrubiony – tekst wstawiony przez Sejm

do wyliczenia, w art. 63 w ust. 4b, w art. 64 w ust. 1 w pkt 7 i w ust. 2 oraz w art. 70a w ust. 2, w różnym przypadku, wyrazy [minister właściwy do spraw energii] zastępuje się użytymi w odpowiednim przypadku wyrazami <minister właściwy do spraw gospodarki surowcami energetycznymi>

Art. 3.

1. W celu zapewnienia zaopatrzenia Rzeczypospolitej Polskiej w ropę naftową i produkty naftowe w sytuacji wystąpienia zakłóceń w ich dostawach na rynek krajowy oraz wypełniania zobowiązań międzynarodowych, tworzy się zapasy ropy naftowej i produktów naftowych, zwane dalej "zapasami interwencyjnymi".
2. Zapasy interwencyjne obejmują zapasy:
  - 1) obowiązkowe ropy naftowej lub paliw, zwane dalej "zapasami obowiązkowymi ropy naftowej lub paliw", tworzone i utrzymywane przez producentów i handlowców;
  - 2) agencyjne ropy naftowej i paliw, zwane dalej "zapasami agencyjnymi", tworzone i utrzymywane przez Rządową Agencję Rezerw Strategicznych, zwaną dalej "Agencją".
3. Zapasy interwencyjne zaspokajają zapotrzebowanie na ropę naftową i paliwa w ilości odpowiadającej co najmniej iloczynowi 90 dni i średniego dziennego przywozu netto ekwiwalentu ropy naftowej w poprzednim roku kalendarzowym.
- 3a. Średni dzienny przywóz netto ekwiwalentu ropy naftowej oblicza się na podstawie danych przekazywanych lub zbieranych w ramach statystyki publicznej określanych corocznie w programach badań statystycznych statystyki publicznej, według następującego wzoru:

$$P = \frac{(I \times C) + (S - B) \times 1,065}{R}$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

P - średni dzienny przywóz netto ekwiwalentu ropy naftowej,

I - sumę przywozu ropy naftowej oraz produktów naftowych określonych w art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. a-c w poprzednim roku kalendarzowym, pomniejszoną o sumę wywozu ropy naftowej oraz tych produktów naftowych w poprzednim roku kalendarzowym, skorygowaną o zmianę ilości ich zapasów w poprzednim roku kalendarzowym, wyrażoną w jednostkach wagowych,

C - współczynnik obliczony jako różnica między liczbą 1 a wartością ułamka, w którego liczniku znajduje się rzeczywista ilość wyprodukowanej w danym roku kalendarzowym benzyny ciężkiej (benzyny pirolitycznej), a w mianowniku ilość przerobionej ropy naftowej łącznie z półproduktami stanowiącymi wsad do rafinerii,

---

Objaśnienie oznaczeń: [] kursywa – tekst usunięty przez Sejm

<> druk pogrubiony – tekst wstawiony przez Sejm

S - sumę przywozu produktów naftowych określonych w art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. d-s w poprzednim roku kalendarzowym, pomniejszoną o sumę wywozu tych produktów naftowych w poprzednim roku kalendarzowym, skorygowaną o zmianę ilości ich zapasów w poprzednim roku kalendarzowym, wyrażoną w jednostkach wagowych z uwzględnieniem współczynników określonych w obwieszczeniu wydanym na podstawie art. 4,

B - międzynarodowy bunkier morski,

R - liczbę dni w poprzednim roku kalendarzowym.

3b. Przy obliczaniu średniego dziennego przywozu netto ekwiwalentu ropy naftowej dodatki uwzględnia się jedynie w przypadku, gdy zostały dodane do paliw lub z nimi zmieszane.

4. Zapasy interwencyjne powiększa się o rezerwę na poczet zapasów niedostępnych z przyczyn technicznych oraz ubytków podczas przemieszczania zapasów interwencyjnych; rezerwa ta wynosi 10% tworzonych i utrzymywanych zapasów interwencyjnych.

5. Minister właściwy do spraw energii określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy wykaz:

1) surowców oraz produktów naftowych uwzględnianych podczas ustalania ilości zapasów interwencyjnych,

2) surowców oraz paliw, w których tworzy się zapasy interwencyjne, w podziale na kategorie (grupy), uwzględniając możliwość zamiennego utrzymywania zapasów tych paliw w ramach danej kategorii,

3) paliw stanowiących podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej

- biorąc pod uwagę obowiązującą klasyfikację Nomenklatury Scalonej (kody CN) według załącznika I do rozporządzenia Rady (EWG) Nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz. Urz. L 256 z 07.09.1987, str. 1), strukturę zużycia paliw na rynku krajowym oraz zobowiązania międzynarodowe Rzeczypospolitej.

5a. Ilość utrzymywanych zapasów interwencyjnych oblicza się według wzoru:

$$Z_i = N \times 0,96 + B \times 1,2$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

Z_i - ilość zapasów interwencyjnych wyrażoną w jednostkach wagowych,

N - ilość zapasów interwencyjnych ropy naftowej wyrażoną w jednostkach wagowych,

B - ilość zapasów interwencyjnych paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), wyrażoną w jednostkach wagowych, z uwzględnieniem współczynników określonych w obwieszczeniu wydanym na podstawie art. 4.

6. Paliwa, z których są tworzone zapasy interwencyjne, powinny spełniać wymagania jakościowe określone w przepisach o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.
7. Dopuszcza się utrzymywanie, w ramach zapasów interwencyjnych, zapasów benzyny silnikowej, gazu płynnego (LPG) oraz olejów napędowych niespełniających wymagań w zakresie prężności par i temperatury zablokowania zimnego filtra dla poszczególnych okresów roku, określonych w przepisach o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.
8. Utrzymywane, w ramach zapasów interwencyjnych, paliwa, o których mowa w ust. 7, mogą być wprowadzone do obrotu, w celu ich wymiany lub zamiany, pod warunkiem że w chwili ich wprowadzenia do obrotu będą spełniały wymagania jakościowe określone dla poszczególnych okresów roku w przepisach o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.
9. Dopuszcza się utrzymywanie, w ramach zapasów interwencyjnych, paliw znajdujących się w końcowym etapie procesu produkcyjnego, przed procesem uszlachetniania, komponowania, barwienia i znakowania.
10. Podmioty, na które nakłada się obowiązek utrzymywania zapasów interwencyjnych, zapewniają ich nieograniczoną dyspozycyjność polegającą na braku ograniczeń prawnych i faktycznych.
11. Podmioty, na które nakłada się obowiązek utrzymywania zapasów interwencyjnych, mogą ustanawiać ograniczenia prawne lub faktyczne na zapasach interwencyjnych, pod warunkiem że ustanowione ograniczenia nie uniemożliwiają lub nie utrudniają interwencyjnego uwolnienia tych zapasów w sytuacji zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa oraz w sytuacji konieczności wypełnienia zobowiązań międzynarodowych.
12. Zapasy interwencyjne utrzymuje się w magazynach, których parametry techniczne oraz parametry techniczne związanych z tymi magazynami systemów przesyłowych umożliwiają interwencyjne uwolnienie całości zapasów interwencyjnych zmagazynowanych w danym magazynie, w tym wytłoczenie tych zapasów, w okresie 90 dni (dostępność fizyczna).
13. W przypadku bezzbiornikowego magazynowania ropy naftowej lub paliw, o którym mowa w ustawie z dnia 9 czerwca 2011 r. - Prawo geologiczne i górnicze ((Dz. U. z 2023 r. poz. 633), parametry techniczne magazynów oraz parametry techniczne związanych z tymi

magazynami systemów przesyłowych odpowiadają wymaganiom w zakresie dostępności fizycznej, o których mowa w ust. 12:

1) dla ropy naftowej w okresie:

a) 150 dni - od dnia 1 stycznia 2024 r.,

b) 90 dni - od dnia 1 stycznia 2029 r.;

2) dla paliw w okresie 90 dni - od dnia 1 stycznia 2024 r.

14. Parametry techniczne magazynów, o których mowa w ust. 13, oraz parametry techniczne związanych z tymi magazynami systemów przesyłowych zapewniają uwolnienie zapasów interwencyjnych ropy naftowej lub paliw w ilości odpowiadającej co najmniej ilości zapasów interwencyjnych utrzymywanych w tym magazynie według stanu na dzień 1 stycznia 2019 r. w przypadku:

1) ropy naftowej - w okresie 150 dni - do dnia 31 grudnia 2023 r.;

2) paliw - w okresie 90 dni - do dnia 31 grudnia 2023 r.

15. W przypadku awarii, której skutkiem jest obniżenie parametrów technicznych magazynu lub systemów przesyłowych związanych z tym magazynem w sposób uniemożliwiający interwencyjne uwolnienie zapasów ropy naftowej lub paliw odpowiednio zgodnie z ust. 12, 13 lub 14, magazyn uważa się za spełniający wymagania, jeżeli odpowiednio właściciel magazynu lub właściciel związanych z tym magazynem systemów przesyłowych:

1) powiadomił Prezesa Agencji oraz ministra właściwego do spraw energii o tej awarii, nie później niż w ciągu 24 godzin od jej wystąpienia, określając w powiadomieniu:

a) okoliczności powstania awarii,

b) stopień obniżenia parametrów technicznych określonych w ust. 12, 13 lub 14,

c) termin przywrócenia wymaganych parametrów technicznych określonych w ust. 12, 13 lub 14, oraz

2) dokonał usunięcia tej awarii nie później niż w ciągu 3 miesięcy od jej wystąpienia.

16. Po usunięciu awarii odpowiednio właściciel magazynu lub właściciel systemów przesyłowych nie później niż w ciągu 24 godzin informuje Prezesa Agencji oraz ministra właściwego do spraw energii o usunięciu awarii.

17. W przypadku braku możliwości usunięcia awarii, o której mowa w ust. 15, w terminie 3 miesięcy, z przyczyn niezależnych od właściciela magazynu lub właściciela systemów przesyłowych, Prezes Agencji, w drodze decyzji, odpowiednio na wniosek właściciela magazynu lub właściciela systemów przesyłowych, wyraża zgodę na przedłużenie okresu na usunięcie awarii o kolejne 3 miesiące, jeżeli ustalą, że przyczyny nieusunięcia awarii

były niezależne od właściciela magazynu lub właściciela systemów przesyłowych, w szczególności w przypadku braku dostępności urządzeń niezbędnych do usunięcia tej awarii.

Art. 4.

Minister właściwy do spraw energii corocznie, w terminie do dnia 15 marca, ogłasza, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski":

1) wielkości:

- a) średniego dziennego przywozu netto ekwiwalentu ropy naftowej,
- b) średniego dziennego zużycia krajowego brutto ekwiwalentu ropy naftowej,
- c) średniej dziennej produkcji netto gazu płynnego (LPG),
- d) średniego dziennego przywozu gazu płynnego (LPG)

- w poprzednim roku kalendarzowym, na podstawie danych statystycznych przekazywanych lub zebranych w ramach badań statystyki publicznej określanych corocznie w programach badań statystycznych statystyki publicznej, oraz

2) wartości współczynników określających gęstość produktów naftowych służących do ich przeliczenia z jednostek objętościowych na jednostki wagowe, stosowanych w danym roku kalendarzowym.

Art. 5.

1. Producenci i handlowcy są obowiązani do tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw.

2. Producenci i handlowcy w zależności od przedmiotu wykonywanej działalności, struktury produkcji lub struktury przywozu tworzą zapasy obowiązkowe:

- 1) ropy naftowej;
- 2) paliw.

3. Producenci i handlowcy tworzą i utrzymują zapasy obowiązkowe ropy naftowej lub paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), w wielkości odpowiadającej iloczynowi:

- 1) 76 dni i średniej dziennej produkcji paliw lub przywozu ropy naftowej lub paliw zrealizowanych przez producenta lub handlowca w poprzednim roku kalendarzowym - do dnia 31 grudnia 2014 r.;
- 2) 68 dni i średniej dziennej produkcji paliw lub przywozu ropy naftowej lub paliw zrealizowanych przez producenta lub handlowca w poprzednim roku kalendarzowym - od dnia 1 stycznia 2015 r.;

- 3) 63 dni i średniej dziennej produkcji paliw lub przywozu ropy naftowej lub paliw zrealizowanych przez producenta lub handlowca w poprzednim roku kalendarzowym - od dnia 31 marca 2016 r.;
  - 4) 60 dni i średniej dziennej produkcji paliw lub przywozu ropy naftowej lub paliw zrealizowanych przez producenta lub handlowca w poprzednim roku kalendarzowym - od dnia 1 października 2016 r.;
  - 5) 57 dni i średniej dziennej produkcji paliw lub przywozu ropy naftowej lub paliw zrealizowanych przez producenta lub handlowca w poprzednim roku kalendarzowym - od dnia 31 marca 2017 r.;
  - 6) 53 dni i średniej dziennej produkcji paliw lub przywozu ropy naftowej lub paliw zrealizowanych przez producenta lub handlowca w poprzednim roku kalendarzowym - od dnia 31 grudnia 2017 r.
- 3a. Producenci i handlowcy tworzą i utrzymują zapasy obowiązkowe ropy naftowej lub paliw w zakresie gazu płynnego (LPG) w wielkości odpowiadającej iloczynowi 30 dni i średniej dziennej produkcji gazu płynnego (LPG) lub jego przywozu, zrealizowanych przez producenta lub handlowca w poprzednim roku kalendarzowym.
- 3b. Producenci i handlowcy tworzą zapasy obowiązkowe ropy naftowej lub paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), obliczając ich ilość na dany rok kalendarzowy na podstawie wielkości produkcji paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), lub przywozu ropy naftowej lub paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w poprzednim roku kalendarzowym, przy czym:
- 1) w przypadku ropy naftowej - minimalną wielkość zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), w zakresie ropy naftowej oblicza się według wzoru:

$$ZO_r = \left[\frac{P - G - O}{R} \times H \right] \times W$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

ZO_r - minimalną wielkość zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw w zakresie ropy naftowej wyrażoną w jednostkach wagowych,

P - wielkość przywozu ropy naftowej i ilość ropy naftowej wprowadzonej na rynek krajowy z zapasów obowiązkowych w wyniku ich interwencyjnego uwolnienia w poprzednim roku kalendarzowym, wyrażoną w jednostkach wagowych,

G - ilość ropy naftowej wykorzystanej do produkcji paliw w poprzednim roku kalendarzowym, wyrażoną w jednostkach wagowych,

O - pomniejszenia odnoszące się do poprzedniego roku kalendarzowego, o których mowa w ust. 6, wyrażone w jednostkach wagowych,

R - liczbę dni w poprzednim roku kalendarzowym,

H - wielkość zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), wyrażoną w liczbie dni średniej dziennej wielkości przywozu ropy naftowej, określonej w ust. 3 dla danego roku kalendarzowego,

W - współczynnik powiększenia zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw w zakresie ropy naftowej o rezerwę określoną w art. 3 ust. 4, wynoszący 1,1;

2) ilość ropy naftowej, oznaczonej symbolem "G", o której mowa w pkt 1, oblicza się według wzoru:

$$G = P \times U$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

P - wielkość przywozu ropy naftowej i ilość ropy naftowej wprowadzonej na rynek krajowy z zapasów obowiązkowych w wyniku ich interwencyjnego uwolnienia w poprzednim roku kalendarzowym, wyrażoną w jednostkach wagowych,

U - współczynnik uzysku paliw z ropy naftowej przerobionej przez poszczególnych producentów w poprzednim roku kalendarzowym;

3) w przypadku paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG) - minimalną wielkość zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw w zakresie paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), oblicza się według wzoru:

$$ZO_p = \left[\frac{P - O}{R} \times H \right] \times W$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

ZO_p - minimalną wielkość zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw w zakresie paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), wyrażoną w jednostkach objętościowych, w temperaturze referencyjnej 15°C (288°K),

P - wielkość produkcji i przywozu paliw oraz ilość paliw wprowadzonych na rynek krajowy z zapasów obowiązkowych w wyniku ich interwencyjnego uwolnienia, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), wyrażoną w jednostkach objętościowych, w temperaturze referencyjnej 15°C (288°K) w poprzednim roku kalendarzowym,

O - pomniejszenia odnoszące się do poprzedniego roku kalendarzowego, o których mowa w ust. 6, wyrażone w jednostkach objętościowych, w temperaturze referencyjnej 15°C (288°K),

R - liczbę dni w poprzednim roku kalendarzowym,

H - wielkość zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), wyrażoną w liczbie dni średniej dziennej produkcji lub przywozu paliw, określonej w ust. 3 dla danego roku kalendarzowego,

W - współczynnik powiększenia zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw w zakresie paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), o rezerwę określoną w art. 3 ust. 4, wynoszący 1,1.

3c. Producent dokonuje obliczeń wymaganej ilości zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), w zakresie ropy naftowej, stosując własne współczynniki uzysku paliw z poprzedniego roku kalendarzowego.

3d. Handlowiec przywożący ropę naftową na rzecz producenta dokonuje obliczeń wymaganej ilości zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), w zakresie ropy naftowej, stosując współczynniki uzysku paliw producenta, na rzecz którego dokonuje przywozu ropy naftowej, z poprzedniego roku kalendarzowego.

3e. Producent niezwłocznie przekazuje handlowcom przywożącym ropę naftową na jego rzecz pisemne oświadczenie o poziomie współczynnika uzysku paliw z roku poprzedniego.

3f. Do wielkości produkcji, o której mowa w ust. 3b, wlicza się paliwa przetworzone w drodze mieszania paliw lub komponentów.

3g. Producent przetwarzający paliwa poprzez procesy mieszania tworzy zapasy obowiązkowe ropy naftowej lub paliw w ilościach, dla których podstawę obliczeń stanowi suma wielkości przywozu paliwa lub komponentów oraz wielkości dodatków zużytych w procesie uszlachetniania i mieszania.

3h. Producent wytwarzający paliwa poprzez przerób ropy naftowej, kondensatu gazu ziemnego (NGL), półproduktów rafineryjnych i innych węglowodorów, będący równocześnie handlowcem, tworzy zapasy w postaci:

1) ropy naftowej - od ilości przywiezionej ropy naftowej, pomniejszonej o masę frakcji wykorzystanych jako surowiec do produkcji paliw, zgodnie z własnym współczynnikiem uzysku paliw,

2) paliw - od ilości paliw wyprodukowanych z przywiezionej ropy naftowej, kondensatu gazu ziemnego (NGL), półproduktów rafineryjnych i innych węglowodorów przywiezionych oraz od ilości paliw sprowadzonych w ramach przywozu

- w ilościach obliczonych zgodnie z wzorami, o których mowa w ust. 3b.

3ha. Producent, obliczając własne współczynniki uzysku paliw, o których mowa w ust. 3c i ust. 3h pkt 1, może uwzględniać ilość wszystkich paliw wytworzonych z przerobionej ropy naftowej, w tym ilość paliw wyprodukowanych przez innych producentów wchodzących wraz z tym producentem w skład jednej grupy kapitałowej, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 44 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2023 r. poz. 120 i 295), z niebędących paliwami produktów naftowych wytworzonych przez tego producenta w wyniku przerobu ropy naftowej.

3hb. Ilość paliw, o których mowa w ust. 3ha, wytworzona przez producenta wchodzącego w skład jednej grupy kapitałowej, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 44 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, uwzględniana przy obliczaniu współczynników uzysku paliw, jest określana na podstawie oświadczenia producenta, który przeznaczając produkty naftowe niebędące paliwami do dalszego ich przetworzenia, przekazane producentowi, który wytworzył te produkty naftowe. Oświadczenie to zawiera co najmniej:

- 1) nazwę i adres producenta;
- 2) numer identyfikacji podatkowej (NIP) oraz numer akcyzowy, jeżeli producent takie posiada;
- 3) nazwę i adres producenta wytwarzającego paliwa przez przerób ropy naftowej;
- 4) określenie ilości paliw, z wyłączeniem biokomponentów i dodatków uzyskanych przez producenta z produktów naftowych niebędących paliwami nabytych od producenta wytwarzającego paliwa przez przerób ropy naftowej, wyrażonej w jednostkach wagowych;
- 5) zobowiązanie producenta do uwzględnienia ilości wyprodukowanych paliw w podstawie obliczeń ilości zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw.

3i. Producent paliw, przetwarzający je poprzez procesy mieszania, od których poprzedni krajowy producent lub handlowiec tworzy zapasy obowiązkowe ropy naftowej lub paliw, tworzy zapasy obowiązkowe ropy naftowej lub paliw, dla których podstawą obliczeń jest różnica między ilością produktu końcowego i tą ilością paliw, od której zapasy ropy naftowej lub paliw tworzy poprzedni producent lub handlowiec.

3j. Podstawą obliczenia ilości zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, o których mowa w ust. 3i, jest oświadczenie producenta lub handlowca przekazane producentowi,

który przeznacza nabyte paliwa lub ich komponenty do dalszego przetwarzania.

Oświadczenie to zawiera w szczególności:

- 1) nazwę i adres producenta lub handlowca;
- 2) numer identyfikacji podatkowej (NIP) oraz numer akcyzowy, jeżeli producent lub handlowiec takie posiada;
- 3) określenie ilości odsprzedanej ropy naftowej lub paliw, od której producent lub handlowiec dokonujący odsprzedaży paliw utworzy zapasy obowiązkowe ropy naftowej lub paliw;
- 4) zobowiązanie do utworzenia zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw od ilości paliw lub komponentów odsprzedanych w celu dalszego ich przetwarzania.

3k. Producenci i handlowcy tworzą zapasy obowiązkowe ropy naftowej lub paliw w zakresie gazu płynnego (LPG), ustalając ich ilość na dany rok kalendarzowy na podstawie wielkości produkcji gazu płynnego (LPG) lub jego przywozu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w poprzednim roku kalendarzowym. Minimalną wielkość zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw w zakresie gazu płynnego (LPG) oblicza się według wzoru:

$$ZO_{LPG} = \left[\frac{P - O}{R} \times 30 \right] \times W$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

ZO_{LPG} - minimalną wielkość zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw w zakresie gazu płynnego (LPG), wyrażoną w jednostkach wagowych,

P - wielkość produkcji i przywozu gazu płynnego (LPG) oraz ilość gazu płynnego (LPG) wprowadzonego na rynek krajowy z zapasów obowiązkowych w wyniku ich interwencyjnego uwolnienia w poprzednim roku kalendarzowym, wyrażoną w jednostkach wagowych,

O - pomniejszenia odnoszące się do poprzedniego roku kalendarzowego, o których mowa w ust. 6, wyrażone w jednostkach wagowych,

R - liczbę dni w poprzednim roku kalendarzowym,

W - współczynnik powiększenia zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw w zakresie gazu płynnego (LPG), o rezerwę określoną w art. 3 ust. 4, wynoszący 1,1.

3l. Przy obliczaniu ilości zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw uwzględnia się tylko dodatki dodane do paliw lub z nimi zmieszane.

4. (uchylony).

5. (uchylony).

6. Wielkość produkcji paliw lub przywozu ropy naftowej lub paliw stanowiące podstawę obliczenia wymaganej na dany rok kalendarzowy ilości zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw oraz obliczenia opłaty zapasowej pomniejsza się odpowiednio o ilości:
- 1) ropy naftowej lub paliw wywiezionych z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
  - 2) paliw przeznaczonych na międzynarodowy bunkier morski,
  - 3) paliw wyprodukowanych z olejów odpadowych,
  - 4) ropy naftowej lub paliw przeznaczonych na odtworzenie zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw,
  - 5) paliw przeznaczonych na zużycie własne przez producenta w procesie technologicznym przerobu ropy,
  - 6) paliw wyprodukowanych z ropy naftowej, kondensatu gazu ziemnego (NGL) i innych węglowodorów wydobytych w kraju lub z obszaru morskiego należącego do krajowej strefy ekonomicznej,
  - 7) biokomponentów dodanych do paliw przez producenta w procesie ich produkcji
- pod warunkiem potwierdzenia tych ilości dokumentami określonymi w przepisach wydanych na podstawie ust. 6a.
- 6a. Minister właściwy do spraw energii określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje dokumentów potwierdzających ilości ropy naftowej, paliw lub biokomponentów, o których mowa w ust. 6, uprawniające do pomniejszenia wielkości produkcji paliw lub przywozu ropy naftowej lub paliw, stanowiących podstawę obliczenia wymaganej na dany rok kalendarzowy ilości zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw oraz obliczenia opłaty zapasowej, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia kontroli nad zapasami obowiązkowymi ropy naftowej lub paliw oraz konieczność zapewnienia rzetelności obliczeń dokonywanych przez producentów i handlowców, a także możliwość dokonania kontroli poprawności tych obliczeń.
7. (uchylony).
8. Utworzone i utrzymywane przez producentów i handlowców zapasy obowiązkowe ropy naftowej lub paliw stanowią ich majątek, chyba że z umów, o których mowa w art. 11 ust. 1 lub w art. 11a ust. 5, wynika, że zapasy te stanowią majątek przyjmującego zlecenie.
9. Ilość utrzymywanych zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw dostosowuje się w terminie do dnia 30 czerwca każdego roku kalendarzowego do poziomu wynikającego z obliczeń wykonanych zgodnie z ust. 3b lub 3k, z zastrzeżeniem że w odniesieniu do okresu od dnia 1 stycznia do dnia 30 czerwca każdego roku kalendarzowego dane do obliczeń
-

wymaganej ilości zapasów obowiązkowych ustalane są na podstawie wielkości przywozu lub produkcji w ciągu przedostatniego roku kalendarzowego poprzedzającego dany rok kalendarzowy.

Art. 11a.

1. Prezes Agencji w terminie do dnia 1 czerwca każdego roku podaje do publicznej wiadomości na stronie internetowej Agencji oraz w Biuletynie Informacji Publicznej informacje o:
  - 1) ilości zapasów ropy naftowej lub paliw, wyrażonej w tonach ekwiwalentu ropy naftowej, co do której Agencja może w następnym roku kalendarzowym świadczyć usługę tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw;
  - 2) wysokości wynagrodzenia Agencji za świadczenie takiej usługi, biorąc pod uwagę, że wysokość tego wynagrodzenia może odpowiadać jedynie rzeczywistym kosztom poniesionym przez Agencję oraz że wynagrodzenie może być wymagane po utworzeniu tych zapasów;
  - 3) sposobie zabezpieczenia wykonania umowy o świadczenie takiej usługi;
  - 4) innych warunkach świadczenia takiej usługi przez Agencję.
2. Nie później niż do dnia 31 sierpnia każdego roku producenci i handlowcy składają Prezesowi Agencji deklarację zawarcia umowy o świadczenie przez Agencję usługi tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, określając ilości zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, których umowa ta ma dotyczyć, oraz dokumentują korespondencją handlową z podmiotami świadczącymi usługi magazynowania ropy naftowej lub paliw brak możliwości utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw w paliwach lub ropie naftowej.
3. Prezes Agencji ustala listę producentów i handlowców, którzy złożyli deklaracje i dokumentację, o których mowa w ust. 2, oraz rozdysponowuje pomiędzy nich ilość zapasów ropy naftowej lub paliw podaną w ogłoszeniu, o którym mowa w ust. 1, zaczynając od najmniejszych ilości zadeklarowanych przez producentów i handlowców aż do wyczerpania tej ilości.
4. Do dnia 15 października Prezes Agencji podaje do publicznej wiadomości na stronie internetowej Agencji oraz w Biuletynie Informacji Publicznej listę producentów i handlowców, wśród których rozdysponował ilość zapasów ropy naftowej lub paliw podaną w ogłoszeniu, o którym mowa w ust. 1, wraz z przyporządkowaną każdemu z nich ilością tych zapasów.

5. Do dnia 31 grudnia Prezes Agencji zawiera z producentami i handlowcami umowy o świadczenie przez Agencję usługi tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw na okres następnego roku kalendarzowego.
6. Do umów, o których mowa w ust. 2, stosuje się odpowiednio przepisy art. 11 ust. 2 pkt 1-4 i 6-9.
7. W przypadku wykreślenia z rejestru, o którym mowa w art. 13 ust. 1, producenta lub handlowca będącego stroną umowy, umowa wygasa z chwilą tego wykreślenia.
8. Prezes Agencji przed zawarciem umowy, o której mowa w ust. 5, jest obowiązany do przedłożenia projektu tej umowy ministrowi właściwemu do spraw energii oraz uzyskać zgodę na jej zawarcie.
9. Minister właściwy do spraw energii odmawia wyrażenia zgody na zawarcie umowy, o której mowa w ust. 5, jeżeli:
  - 1) projekt umowy nie zawiera postanowień, o których mowa w art. 11 ust. 2 pkt 1-4 i 6-9;
  - 2) projekt umowy zawiera postanowienia ograniczające lub wyłączające dyspozycyjność zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, o której mowa w art. 3 ust. 10 i 11;
  - 3) magazyny, w których mają być utrzymywane przez Agencję na rzecz producentów lub handlowców zapasy obowiązkowe ropy naftowej lub paliw, nie spełniają wymagań w zakresie dostępności fizycznej.
10. Prezes Agencji uaktualnia co miesiąc informacje, o których mowa w ust. 1, w odniesieniu do okresów bieżących i podaje je do publicznej wiadomości w terminie do 25 dnia każdego miesiąca, z zastrzeżeniem że zmiana warunków, o których mowa w ust. 1 pkt 2-4 możliwa jest jedynie z 7-miesięcznym wyprzedzeniem.
11. W przypadku gdy po dokonaniu aktualizacji, o której mowa w ust. 10, Agencja posiada dodatkowe ilości ropy naftowej lub paliw, co do których może świadczyć usługę tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, Prezes Agencji podaje do publicznej wiadomości okres w jakim usługa może być świadczona oraz określa termin, który nie może być dłuższy niż miesiąc i nie może być krótszy niż dwa tygodnie, licząc od dnia podania tej informacji do publicznej wiadomości, w którym producenci i handlowcy mogą składać deklaracje, o których mowa w ust. 2. Przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio.
12. W terminie dwóch tygodni, licząc od ostatniego dnia terminu określonego przez Prezesa Agencji i podanego do publicznej wiadomości zgodnie z ust. 11, Prezes Agencji podaje do publicznej wiadomości listę producentów i handlowców, wśród których rozdysponował

ilość zapasów ropy naftowej lub paliw podaną w ogłoszeniu, wraz z przyporządkowaną każdemu z nich ilością tych zapasów.

13. W terminie czterech tygodni, licząc od ostatniego dnia terminu, o którym mowa w ust. 12, Prezes Agencji zawiera z producentami i handlowcami, wśród których rozdysponował ilość zapasów ropy naftowej lub paliw podaną w ogłoszeniu, umowy o świadczenie przez Agencję usługi tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw. Do umów tych stosuje się odpowiednio przepisy ust. 7-9 oraz art. 11 ust. 2 pkt 1-4 i 6-9 z zastrzeżeniem, że umowy te zawierane są na okres nie krótszy niż 90 dni.
14. Przychody uzyskane z tytułu świadczenia usługi tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw przez Agencję stanowią jej przychód.

Art. 13.

1. Tworzy się rejestr systemu zapasów interwencyjnych, zwany dalej "rejestrem".
  - 1a. Rejestr składa się z rejestru:
    - 1) producentów i handlowców;
    - 2) zapasów interwencyjnych;
    - 3) zapasów specjalnych.
  2. Rejestr prowadzi Prezes Agencji.
    - 2a. Rejestr prowadzi się w systemie informatycznym.
  3. Rejestr producentów i handlowców zawiera w szczególności:
    - 1) oznaczenie producenta lub handlowca;
    - 2) niezbędne dane ekonomiczne i towarowe dotyczące producenta lub handlowca;
    - 3) informacje o zawartych przez producenta lub handlowca umowach o magazynowanie oraz umowach, o których mowa w art. 11 ust. 1 i 4 i art. 11a ust. 5;
  - 3a) numer w rejestrze podmiotów przywożących zgodnie z przepisami ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne - w przypadku gdy jest on wymagany;
  - 4) numer koncesji udzielonej przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, zwanego dalej "Prezesem URE", zgodnie z przepisami ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne - w przypadku gdy jest ona wymagana.
- 3a. Rejestr producentów i handlowców w części zawierającej:
  - 1) oznaczenie producenta lub handlowca oraz dane dotyczące jego adresu siedziby, adresu zakładu głównego i adresu do doręczeń,
  - 2) wskazanie przedmiotu wykonywanej działalności, z której wynika wpis do rejestru,

---

Objaśnienie oznaczeń: [] kursywa – tekst usunięty przez Sejm

<> druk pogrubiony – tekst wstawiony przez Sejm

- 3) numer identyfikacji podatkowej (NIP), numer akcyzowy nadany przez właściwego naczelnika urzędu skarbowego,
- 4) numer, rodzaj i okres obowiązywania koncesji na produkcję paliw lub obrót paliwami z zagranicą,
- 5) numer w rejestrze podmiotów przywożących,
- 6) informacje o rodzajach produkowanych lub przywożonych surowców lub paliw,
- 7) informacje o wykreśleniu z rejestru

- jest rejestrem jawnym udostępnianym w Biuletynie Informacji Publicznej Agencji.

3b. Rejestr zapasów interwencyjnych zawiera w szczególności:

- 1) wskazanie ilości zapasów interwencyjnych, właścicieli tych zapasów oraz postaci, w której zapasy te są utrzymywane,
  - 2) oznaczenie miejsc magazynowania zapasów interwencyjnych
- z wyłączeniem informacji dotyczących zapasów specjalnych.

3c. Rejestr zapasów specjalnych zawiera informacje dotyczące zapasów specjalnych oraz zapasów utrzymywanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na rzecz państw członkowskich Unii Europejskiej, które mają w tych państwach status zapasów specjalnych w rozumieniu art. 9 dyrektywy Rady 2009/119/WE z dnia 14 września 2009 r. nakładającej na państwa członkowskie obowiązek utrzymywania minimalnych zapasów ropy naftowej lub produktów ropopochodnych (Dz. Urz. UE L 265 z 09.10.2009, str. 9), zwanej dalej "dyrektywą 2009/119/WE", w szczególności:

- 1) wskazanie ilości tych zapasów;
- 2) państw członkowskich Unii Europejskiej, na rzecz których zapasy są utrzymywane;
- 3) produktów naftowych, w których zapasy te są utrzymywane;
- 4) oznaczenie miejsc magazynowania tych zapasów.

4. Prezes Agencji przekazuje w formie elektronicznej Prezesowi URE, ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych, Prokuratorowi Generalnemu oraz Komendantowi Głównemu Policji wykaz producentów lub handlowców wpisanych do rejestru w terminie 14 dni od dnia dokonania wpisu. Wykaz zawiera informacje, o których mowa w ust. 3a.

5. Minister właściwy do spraw energii określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółową zawartość i sposób prowadzenia rejestru,
- 2) dokumenty będące podstawą dokonania wpisu do rejestru, zmiany tego wpisu lub wykreślenia z rejestru,
- 3) wzory wniosków o dokonanie wpisu do rejestru i o wykreślenie z rejestru,

- 4) sposób przekazywania informacji, o których mowa w art. 8 ust. 5, art. 22 oraz art. 38 ust. 1 - uwzględniając konieczność zapewnienia prawidłowości i aktualności danych zawartych w rejestrze, ujednoczenia formy składania wniosków o dokonanie wpisu i o wykreślenie z rejestru oraz biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia nadzoru nad systemem zapasów i możliwość udostępniania danych zawartych w rejestrze zainteresowanym podmiotom.
6. Dane jednostkowe zawarte w rejestrze, z wyjątkiem danych, o których mowa w ust. 3a, stanowią tajemnicę prawnie chronioną i mogą być udostępnione jedynie na żądanie organów władzy publicznej dla celów prowadzonych przez nie postępowań lub innym organom, w tym organizacjom międzynarodowym, jeżeli taki obowiązek wynika z ustawy, umowy międzynarodowej albo przepisów Unii Europejskiej.
7. Dokumenty stanowiące podstawę wpisów w rejestrach przechowywane są przez okres co najmniej 5 lat od dnia dokonania wpisu.
8. Do dnia 25 lutego każdego roku Prezes Agencji przesyła Komisji Europejskiej skrócony odpis rejestru, o którym mowa w ust. 1a pkt 2, zawierający wskazanie ilości zapasów interwencyjnych i postaci, w których są one utrzymywane - według stanu na dzień 31 grudnia poprzedniego roku kalendarzowego.
9. Na wniosek Komisji Europejskiej Prezes Agencji przesyła jej pełny odpis rejestru, o którym mowa w ust. 1a pkt 2, lub rejestru, o którym mowa w ust. 1a pkt 3, w terminie 15 dni od dnia otrzymania wniosku. Odpis nie obejmuje oznaczenia miejsc magazynowania zapasów interwencyjnych.
10. Informacje zawierające oznaczenie miejsc magazynowania zapasów interwencyjnych, o których mowa w ust. 3b pkt 2, udostępnia się osobom upoważnionym przez Komisję Europejską do przeprowadzenia przeglądu, o którym mowa w art. 29b.
11. Osoby upoważnione przez Komisję Europejską do przeprowadzenia przeglądu, o którym mowa w art. 29b, mają prawo wglądu do rejestru.

Art. 17.

1. Do postępowania przed Prezesem Agencji w sprawach określonych w ustawie stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 775 i 803).
2. Od decyzji wydanych przez Prezesa Agencji służy odwołanie do ministra właściwego do spraw energii.

Art. 21b.

1. Koszty tworzenia i finansowania zapasów agencyjnych ponoszą producenci i handlowcy, uiszczając opłatę zapasową.

2. Opłatę zapasową dla paliw z wyłączeniem gazu płynnego (LPG) oblicza się według wzoru:

$$O_z = (W_h \text{ lub } W_{pr}) \times U$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

O_z - opłatę zapasową dla paliw z wyłączeniem gazu płynnego (LPG);

W_h - sumę wielkości przywozu paliw z wyłączeniem gazu płynnego (LPG) dokonanego w danym miesiącu kalendarzowym, pomniejszoną o ilości wymienione w art. 5 ust. 6 w danym miesiącu kalendarzowym wyrażoną w jednostkach wagowych, z uwzględnieniem współczynników określonych w obwieszczeniu wydanym na podstawie art. 4, przeliczoną na ekwiwalent ropy naftowej przez pomnożenie jej przez współczynnik 1,065;

W_{pr} - wielkość produkcji paliw z wyłączeniem gazu płynnego (LPG) w danym miesiącu kalendarzowym, pomniejszoną o ilości wymienione w art. 5 ust. 6 w danym miesiącu kalendarzowym, wyrażoną w jednostkach wagowych, z uwzględnieniem współczynników określonych w obwieszczeniu wydanym na podstawie art. 4, przeliczoną na ekwiwalent ropy naftowej przez pomnożenie jej przez współczynnik 1,065;

U - stawkę opłaty za tonę ekwiwalentu ropy naftowej określoną w przepisach wydanych na podstawie ust. 9.

2a. Producent paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), przetwarzający paliwa poprzez procesy mieszania, będący jednocześnie handlowcem, oblicza opłatę zapasową, przyjmując za jej podstawę różnicę pomiędzy ilością wyprodukowanych paliw i tą ilością, która stanowiła już podstawę obliczenia i zapłaty przez niego opłaty zapasowej z tytułu przywozu.

2b. Producent paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), przetwarzający paliwa poprzez procesy mieszania, oblicza opłatę zapasową, przyjmując za jej podstawę różnicę pomiędzy ilością wyprodukowanych paliw i tą ilością, która stanowiła już podstawę obliczenia i zapłaty przez niego opłaty zapasowej.

3. Producent paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), przetwarzający je poprzez procesy mieszania, które nabył od poprzedniego producenta lub handlowca i których ilość stanowiła podstawę obliczenia i zapłaty opłaty zapasowej przez poprzedniego producenta lub handlowca, oblicza opłatę zapasową, przyjmując za podstawę jej obliczenia różnicę

pomiędzy ilością produktu końcowego i tą ilością paliw, która stanowiła podstawę obliczenia i zapłaty opłaty zapasowej przez poprzedniego producenta lub handlowca.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 3, poprzedni producent lub handlowiec przekazuje producentowi paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), przetwarzającemu je przez procesy mieszania oświadczenie o obliczeniu i zapłacie opłaty zapasowej zawierające w szczególności:

- 1) nazwę i adres producenta lub handlowca;
- 2) numer identyfikacji podatkowej (NIP) producenta lub handlowca, jeżeli taki posiada;
- 3) ilość sprzedanych paliw stanowiącą podstawę obliczenia i zapłaty opłaty zapasowej;
- 4) wysokość oraz termin zapłaty opłaty zapasowej.

5. Opłatę zapasową dla gazu płynnego (LPG) oblicza się według wzoru:

$$O_L = (G_h \text{ lub } G_{pr}) \times Z$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

O_L - opłatę zapasową dla gazu płynnego (LPG);

G_h - wielkość przywozu gazu płynnego (LPG) dokonanego w danym miesiącu kalendarzowym, pomniejszoną o ilości wymienione w art. 5 ust. 6 w danym miesiącu kalendarzowym, wyrażoną w jednostkach wagowych;

G_{pr} - wielkość produkcji gazu płynnego (LPG) w danym miesiącu kalendarzowym pomniejszoną o ilości wymienione w art. 5 ust. 6 w danym miesiącu kalendarzowym, wyrażoną w jednostkach wagowych;

Z - stawkę opłaty za tonę gazu płynnego (LPG) określoną w przepisach wydanych na podstawie ust. 9.

5a. Producent gazu płynnego (LPG) przetwarzający go poprzez procesy mieszania będący jednocześnie handlowcem oblicza opłatę zapasową, przyjmując za jej podstawę różnicę pomiędzy ilością wyprodukowanych paliw i tą ilością gazu płynnego (LPG), która stanowiła już podstawę obliczenia i zapłaty przez niego opłaty zapasowej z tytułu przywozu.

5b. Producent gazu płynnego (LPG) przetwarzający go poprzez procesy mieszania oblicza opłatę zapasową, przyjmując za jej podstawę różnicę pomiędzy ilością wyprodukowanych paliw i tą ilością gazu płynnego (LPG), która stanowiła już podstawę obliczenia i zapłaty przez niego opłaty zapasowej.

6. Producent gazu płynnego (LPG), przetwarzający go poprzez procesy mieszania, który nabył od poprzedniego producenta lub handlowca gaz płynny (LPG), którego ilość stanowiła

---

podstawę obliczenia i zapłaty opłaty zapasowej przez poprzedniego producenta lub handlowca, oblicza opłatę zapasową, przyjmując za podstawę jej obliczenia różnicę pomiędzy ilością produktu końcowego i tą ilością gazu płynnego (LPG), która stanowiła podstawę obliczenia i zapłaty opłaty zapasowej przez poprzedniego producenta lub handlowca.

7. W przypadku, o którym mowa w ust. 3, poprzedni producent lub handlowiec przekazuje producentowi gazu płynnego (LPG), przetwarzającemu go przez procesy mieszania oświadczenie o obliczeniu i zapłacie opłaty zapasowej zawierające w szczególności:

- 1) nazwę i adres producenta lub handlowca;
- 2) numer identyfikacji podatkowej (NIP) producenta lub handlowca, jeżeli taki posiada;
- 3) ilość sprzedanego gazu płynnego (LPG) stanowiącą podstawę obliczenia i zapłaty opłaty zapasowej;
- 4) wysokość oraz termin zapłaty opłaty zapasowej.

8. Maksymalne stawki opłaty zapasowej nie mogą być wyższe od:

- 1) 90 zł za tonę ekwiwalentu ropy naftowej;
- 2) 160 zł za tonę gazu płynnego (LPG).

9. Minister właściwy do spraw energii określi, w drodze rozporządzenia, stawki opłaty zapasowej, o której mowa w ust. 1, mając na uwadze konieczność utworzenia i utrzymywania zapasów agencyjnych na poziomie wymaganym zgodnie z art. 21a ust. 1 oraz planowane do poniesienia lub poniesione przez Agencję koszty, o których mowa w ust. 10 i 11, związane z utworzeniem i utrzymywaniem zapasów agencyjnych.

10. Określając wysokość stawki opłaty zapasowej dla paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), minister właściwy do spraw energii bierze pod uwagę:

- 1) koszty:
  - a) zakupu ropy naftowej lub paliw na zapasy agencyjne, z wyłączeniem zapasów agencyjnych tworzonych w zakresie gazu płynnego (LPG), w tym również na zakup ropy naftowej lub paliw na zapasy agencyjne, z wyłączeniem zapasów agencyjnych tworzonych w zakresie gazu płynnego (LPG), na następny rok kalendarzowy w związku z wynikającym z art. 5 ust. 3 obniżaniem w następnym roku kalendarzowym poziomu zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, z uwzględnieniem konieczności zapewnienia przez Agencję spełnienia wymogów, o których mowa w art. 21c ust. 2,
  - b) magazynowania zapasów agencyjnych, z wyłączeniem zapasów agencyjnych tworzonych w zakresie gazu płynnego (LPG),

- c) wymiany i zamiany zapasów agencyjnych, z wyłączeniem zapasów agencyjnych tworzonych w zakresie gazu płynnego (LPG), w tym kosztów ich przemieszczania,
  - d) ubezpieczenia zapasów agencyjnych, z wyłączeniem zapasów agencyjnych tworzonych w zakresie gazu płynnego (LPG),
  - e) wykonywania przez Prezesa Agencji umów zlecenia zadań w zakresie tworzenia i utrzymywania zapasów agencyjnych, z wyłączeniem zapasów agencyjnych tworzonych w zakresie gazu płynnego (LPG),
  - f) odtworzenia zapasów agencyjnych, z wyłączeniem zapasów agencyjnych tworzonych w zakresie gazu płynnego (LPG), w przypadku ich interwencyjnego uwolnienia,
  - g) budowy magazynów przez Agencję na potrzeby zapasów agencyjnych, z wyłączeniem zapasów agencyjnych tworzonych w zakresie gazu płynnego (LPG);
- 2) wysokość wpływów z opłaty zapasowej w danym roku kalendarzowym.
11. Określając wysokość stawki opłaty zapasowej dla gazu płynnego (LPG), minister właściwy do spraw energii bierze pod uwagę:
- 1) koszty:
    - a) zakupu ropy naftowej lub paliw na zapasy agencyjne tworzonych w zakresie gazu płynnego (LPG),
    - b) magazynowania zapasów agencyjnych tworzonych w zakresie gazu płynnego (LPG),
    - c) wymiany i zamiany zapasów agencyjnych tworzonych w zakresie gazu płynnego (LPG), w tym kosztów ich przemieszczania,
    - d) ubezpieczenia zapasów agencyjnych tworzonych w zakresie gazu płynnego (LPG),
    - e) wykonywania przez Prezesa Agencji umów zlecenia zadań w zakresie tworzenia i utrzymywania zapasów agencyjnych tworzonych w zakresie gazu płynnego (LPG),
    - f) odtworzenia zapasów agencyjnych tworzonych w zakresie gazu płynnego (LPG) w przypadku ich interwencyjnego uwolnienia,
    - g) budowy magazynów przez Agencję na potrzeby zapasów agencyjnych tworzonych w zakresie gazu płynnego (LPG);
  - 2) wysokość wpływów z opłaty zapasowej w danym roku kalendarzowym.
12. Producenci i handlowcy są obowiązani wpłacać opłatę zapasową w terminie do ostatniego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpiła produkcja lub przywóz paliw, na rachunek Funduszu, o którym mowa w art. 28a.
13. W zakresie nieuregulowanym w ustawie, do należności z tytułu opłaty zapasowej stosuje się odpowiednio przepisy działu III oraz działu V ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. -
-

Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2022 r. poz. 2651, z późn. zm.) z wyłączeniem przepisów dotyczących umarzania należności, odraczania płatności oraz rozkładania płatności na raty.

14. Organem właściwym w sprawie opłaty zapasowej jest Prezes Agencji, któremu przysługują uprawnienia organu podatkowego, określone w dziale III oraz w dziale V ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa. Od decyzji wydanych przez Prezesa Agencji w sprawie opłaty zapasowej służy odwołanie do ministra właściwego do spraw energii.
15. Do egzekucji należności Funduszu, o którym mowa w art. 28a, z tytułu opłaty zapasowej stosuje się przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.
16. Obowiązek zapłaty opłaty zapasowej przedawnia się z upływem 5 lat, licząc od dnia, w którym opłata ta stała się wymagalna.

Art. 21e.

1. W celu podwyższenia bezpieczeństwa paliwowego państwa minister właściwy do spraw energii może, w drodze decyzji, nadać paliwom utrzymywanym w ramach zapasów agencyjnych, stanowiącym własność Agencji, których struktura odpowiada strukturze określonej w art. 21c ust. 2, status zapasów specjalnych na okres co najmniej jednego roku kalendarzowego.
2. W decyzji o nadaniu paliwom utrzymywanym w ramach zapasów agencyjnych statusu zapasów specjalnych, minister właściwy do spraw energii wskazuje te paliwa oraz określa ilość zapasów specjalnych wyrażoną w liczbie dni średniego dziennego zużycia krajowego brutto, a także wskazuje okres obowiązywania decyzji.
3. Decyzję o nadaniu paliwom utrzymywanym w ramach zapasów agencyjnych statusu zapasów specjalnych stosuje się od dnia 1 stycznia następnego roku kalendarzowego.
4. Minister właściwy do spraw energii zawiadamia niezwłocznie Komisję Europejską o nadaniu paliwom utrzymywanym w ramach zapasów agencyjnych statusu zapasów specjalnych, wskazując ilość zapasów specjalnych oraz okres, na jaki ten status został im nadany.
5. Dopuszcza się obniżenie ilości zapasów specjalnych w stosunku do poziomu określonego w decyzji, o której mowa w ust. 1, o nadaniu paliwom utrzymywanym w ramach zapasów agencyjnych statusu zapasów specjalnych na czas niezbędny do dokonania ich wymiany lub zamiany.
6. Przemieszczanie zapasów specjalnych utrzymywanych razem z innymi zapasami paliw wymaga uprzedniego zawiadomienia ministra właściwego do spraw energii.

Przemieszczanie zapasów produktów naftowych stanowiących zapasy specjalne w rozumieniu art. 9 dyrektywy 2009/119/WE, utrzymywanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na rzecz innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej razem z innymi zapasami produktów naftowych wymaga uprzedniego zawiadomienia ministra właściwego do spraw energii, a także uprzedniego pisemnego zezwolenia właściciela tych zapasów specjalnych.

7. Egzekucji sądowej i administracyjnej nie podlegają:

- 1) zapasy specjalne;
- 2) zapasy produktów naftowych stanowiące zapasy specjalne w rozumieniu art. 9 dyrektywy 2009/119/WE, utrzymywane na rzecz innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 3) zapasy produktów naftowych stanowiące zapasy specjalne innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, przemieszczane przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

8. W przypadku wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, na okres dłuższy niż rok kalendarzowy minister właściwy do spraw energii za rok, w którym zapasy agencyjne posiadają status zapasów specjalnych przez okres krótszy niż pełny rok kalendarzowy, sporządza i przekazuje Komisji Europejskiej sprawozdanie roczne obejmujące analizę środków podjętych dla zapewnienia i zweryfikowania dyspozycyjności zapasów interwencyjnych, w tym dostępności fizycznej, oraz dokumentuje rozwiązania zastosowane dla zapewnienia kontroli tych zapasów w sytuacji wystąpienia zakłóceń w dostawach ropy naftowej - do dnia 31 stycznia roku kalendarzowego, którego sprawozdanie to dotyczy.

Art. 22.

1. Producenci i handlowcy składają Prezesowi Agencji co miesiąc deklarację o:

- 1) wielkości przywozu ropy naftowej i paliw oraz wielkości produkcji paliw, a także strukturze produkcji i przywozu paliw,
- 2) ilościach ropy naftowej, paliw lub biokomponentów, o których mowa w art. 5 ust. 6,
- 3) tworzonych i utrzymywanych zapasach obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, ich strukturze oraz miejscach magazynowania,
- 4) utrzymywanych zapasach handlowych ropy naftowej lub paliw, ich strukturze oraz miejscach magazynowania,
- 5) wysokości opłaty zapasowej

- w terminie 20 dni od upływu ostatniego dnia miesiąca, którego dotyczy przekazywana deklaracja.
- 1a. Minister właściwy do spraw energii określi, w drodze rozporządzenia, szczególne dane umieszczane w deklaracji, o której mowa w ust. 1, i w informacjach, o których mowa w ust. 1c, 3 i 3a oraz w art. 38 ust. 1, kierując się koniecznością zachowania integralności danych zamieszczanych w portalu Platforma Paliwowa, o którym mowa w art. 43f ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne.
- 1b. Deklaracje, o których mowa w ust. 1, stanowią deklaracje w rozumieniu przepisów Ordynacji podatkowej.
- 1c. Przedsiębiorcy wykonujący działalność gospodarczą w zakresie magazynowania ropy naftowej lub paliw przekazują Prezesowi Agencji co miesiąc informację o:
  - 1) magazynowanych zapasach obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, ich strukturze oraz miejscach magazynowania,
  - 2) magazynowanych zapasach handlowych ropy naftowej lub paliw, ich strukturze oraz miejscach magazynowania
- w terminie 20 dni od upływu ostatniego dnia miesiąca, którego dotyczy przekazywana informacja.
- 2. Producenci i handlowcy są obowiązani do przedstawiania ministrowi właściwemu do spraw energii co roku informacji o poniesionych w poprzednim roku kalendarzowym kosztach tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw w terminie do dnia 1 marca.
- 3. Producenci i handlowcy są obowiązani do przedstawiania Prezesowi Agencji informacji o ilości zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, do utworzenia których są obowiązani w danym roku kalendarzowym w terminie do dnia 1 marca.
- 3a. Producenci tworzący zapasy obowiązkowe ropy naftowej lub paliw w postaci ropy naftowej obowiązani są do przedstawiania Prezesowi Agencji informacji o rzeczywistych współczynnikach uzysku z roku poprzedniego w terminie, o którym mowa w ust. 3.
- 3b. W deklaracji, o której mowa w ust. 1, oraz w informacjach, o których mowa w ust. 1c, 3 i 3a, zamieszcza się także nazwę albo imię i nazwisko producenta lub handlowca, adres jego siedziby, numer identyfikacji podatkowej (NIP) i numer w rejestrze systemu zapasów interwencyjnych, a także imię i nazwisko oraz numer telefonu, o ile taki numer posiada, osoby podpisującej deklarację lub informację.

- 3c. Deklarację, o której mowa w ust. 1, oraz informacje, o których mowa w ust. 1c, 3 i 3a, przekazuje się w formie dokumentu elektronicznego opatrzonego kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym lub podpisem osobistym za pośrednictwem portalu Platforma Paliwowa, o którym mowa w art. 43f ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne.
4. Informacje, o których mowa w ust. 1-3b, z wyjątkiem informacji przetworzonych i zagregowanych w sposób uniemożliwiający ich powiązanie lub identyfikację z konkretnym podmiotem, stanowią tajemnicę prawnie chronioną i mogą być udostępnione jedynie na żądanie organów władzy publicznej dla celów prowadzonych przez nie postępowań lub innym organom, w tym organizacjom międzynarodowym, jeżeli taki obowiązek wynika z ustawy, umowy międzynarodowej albo przepisów Unii Europejskiej.
- 4a. Producenci i handlowcy są obowiązani do przechowywania danych i dokumentów stanowiących podstawę opracowania informacji, o których mowa w ust. 1-3, przez okres 5 lat od dnia przekazania tych informacji Prezesowi Agencji.
5. (uchylony).
6. Dane, sprawozdania i dokumenty dotyczące zapasów interwencyjnych Prezes Agencji przechowuje przez okres co najmniej 5 lat od dnia ich otrzymania.

Art. 22a.

1. Producenci i handlowcy obowiązani do tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw oraz przedsiębiorcy wykonujący działalność gospodarczą w zakresie magazynowania lub przesyłu ropy naftowej lub paliw przekazują w terminie do dnia 30 czerwca każdego roku kalendarzowego Prezesowi Agencji informacje na temat realizowanych oraz planowanych zmian infrastruktury sektora naftowego, na okres kolejnych 5 lat, w zakresie:
- 1) rozbudowy lub ograniczenia mocy produkcyjnych, z wyłączeniem przestojów remontowych;
  - 2) zwiększenia lub zmniejszenia pojemności magazynowych, z określeniem pojemności dostępnych w ramach usługi magazynowania;
  - 3) zwiększenia lub zmniejszenia zdolności przesyłowych, z wyłączeniem zawieszenia na czas remontów.
2. Prezes Agencji w terminie do dnia 30 września każdego roku kalendarzowego przedkłada ministrowi właściwemu do spraw energii ocenę sytuacji na rynku magazynowym w

zakresie zabezpieczenia magazynowania zapasów interwencyjnych ropy naftowej i paliw oraz zapasów operacyjnych na okres kolejnych 5 lat.

Art. 23.

1. Prezes Agencji składa ministrowi właściwemu do spraw energii półroczne sprawozdania o stanie zapasów interwencyjnych i zapasów handlowych, ich strukturze oraz miejscach magazynowania w terminie 45 dni od końca miesiąca następującego po upływie okresu sprawozdawczego.
2. Prezes Agencji składa ministrowi właściwemu do spraw energii miesięczne, skrócone sprawozdania o stanie zapasów interwencyjnych i zapasów handlowych, a także ich strukturze, w terminie 45 dni od końca miesiąca, którego dotyczy sprawozdanie.
  - 2a. W przypadku wydania decyzji, o której mowa w art. 21e ust. 1, Prezes Agencji składa ministrowi właściwemu do spraw energii, w terminie do 15 dnia każdego miesiąca, sprawozdania o stanie zapasów specjalnych, obejmujące dane o ich ilości i liczbie dni średniego dziennego zużycia krajowego brutto ekwiwalentu ropy naftowej, której odpowiadają te zapasy, oraz miejscach ich magazynowania - według stanu na ostatni dzień miesiąca kalendarzowego, którego sprawozdanie dotyczy. W sprawozdaniu tym ujmuje się odrębnie każde z paliw, w postaci których utrzymywane są zapasy specjalne.
  - 2b. W przypadku utrzymywania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zapasów na rzecz państw członkowskich Unii Europejskiej, które mają w tych państwach status zapasów specjalnych w rozumieniu art. 9 dyrektywy 2009/119/WE, Prezes Agencji składa ministrowi właściwemu do spraw energii, w terminie do 15 dnia każdego miesiąca, sprawozdania o stanie tych zapasów z podziałem na produkty naftowe oraz podmioty lub państwa, na rzecz których zapasy te są utrzymywane - według stanu na ostatni dzień miesiąca kalendarzowego, którego sprawozdanie dotyczy.
  - 2c. Minister właściwy do spraw energii zapewnia przekazywanie Komisji Europejskiej sprawozdań, o których mowa w ust. 2a i 2b, w terminie do końca każdego miesiąca, a odpisów tych sprawozdań - niezwłocznie na wniosek Komisji Europejskiej.
3. Prezes Agencji przekazuje bieżące informacje w zakresie określonym w ust. 1 oraz inne informacje dotyczące tworzenia i utrzymywania zapasów interwencyjnych i zapasów handlowych na żądanie ministra właściwego do spraw energii.

Art. 24.

1. W celu zapewnienia zaopatrzenia Rzeczypospolitej Polskiej w gaz ziemny oraz minimalizacji skutków:

- 1) zagrożenia bezpieczeństwa gazowego państwa,
- 2) wystąpienia sytuacji awaryjnej w sieci gazowej,
- 3) nieprzewidzianego wzrostu zużycia gazu ziemnego

- przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu gazem ziemnym z zagranicą i podmiot dokonujący przywozu gazu ziemnego są obowiązani do utrzymywania zapasów obowiązkowych gazu ziemnego.

1a. W zakresie skroplonego gazu ziemnego dostarczanego z zagranicy do punktu dostawy tego gazu do terminalu, o którym mowa w art. 1 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu (Dz. U. z 2023 r. poz. 924)), do utrzymywania zapasów obowiązkowych gazu ziemnego jest obowiązany wyłącznie podmiot, który korzysta z usług regazyfikacji lub przeładunku skroplonego gazu ziemnego na podstawie umowy z operatorem terminalu i którego zregazyfikowany gaz ziemny jest wprowadzany do sieci przesyłowej lub przeładowywany na inne środki transportu.

2. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu gazem ziemnym z zagranicą i podmiot dokonujący przywozu gazu ziemnego:

- 1) utrzymuje zapasy obowiązkowe gazu ziemnego w wielkości odpowiadającej co najmniej 30-dniowemu średniemu dziennemu przywozowi tego gazu, ustalonemu w sposób określony w art. 25 ust. 2 albo 5;
- 2) utrzymuje zapasy obowiązkowe gazu ziemnego w instalacjach magazynowych, których parametry techniczne zapewniają możliwość dostarczenia ich całkowitej ilości do systemu gazowego w okresie nie dłuższym niż 40 dni;
- 3) (uchylony).

3. Zapasy obowiązkowe gazu ziemnego utrzymuje się fizycznie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w instalacjach magazynowych przyłączonych do systemu przesyłowego lub dystrybucyjnego gazowego, z wyjątkiem art. 24a.

3a. Operator systemu magazynowania przedstawia operatorowi systemu przesyłowego gazowego lub operatorowi systemów połączonych gazowych, według stanu na dzień 31 maja, charakterystykę instalacji magazynowej, w której są utrzymywane zapasy obowiązkowe gazu ziemnego wraz ze szczegółowym wykazem podmiotów utrzymujących

---

zapasy obowiązkowe w tej instalacji i ilością tych zapasów, w celu weryfikacji technicznych możliwości dostarczenia całkowitej ilości zapasów tego gazu z danej instalacji do systemu gazowego, do dnia 15 czerwca każdego roku lub na żądanie operatora systemu przesyłowego gazowego lub operatora systemów połączonych gazowych.

3b. Operator systemu przesyłowego gazowego lub operator systemów połączonych gazowych dokonuje weryfikacji technicznych możliwości dostarczania zapasów obowiązkowych gazu ziemnego do systemu gazowego, w okresie nie dłuższym niż 30 dni od dnia otrzymania kompletnych dokumentów oraz przekazuje niezwłocznie ministrowi właściwemu do spraw energii i Prezesowi URE informacje o wynikach dokonanej weryfikacji. W przypadku stwierdzenia, że parametry instalacji magazynowych lub sieci gazowych, do których instalacje te są przyłączone, nie zapewniają możliwości dostarczenia zapasów obowiązkowych gazu ziemnego do systemu gazowego w okresie nie dłuższym niż 40 dni, operator systemu przesyłowego lub operator systemu połączonego gazowego powiadamia o tym fakcie Prezesa URE w terminie 7 dni.

4. (uchylony).

5. (uchylony).

5a. (uchylony).

5b. (uchylony).

5c. (uchylony).

6. (uchylony).

Art. 24b.

1. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu gazem ziemnym z zagranicą i podmiot dokonujący przywozu gazu ziemnego mogą zlecić, na podstawie umowy, wykonywanie zadań w zakresie utrzymywania zapasów obowiązkowych gazu ziemnego innemu przedsiębiorstwu energetycznemu wykonującemu działalność gospodarczą w zakresie obrotu gazem ziemnym z zagranicą lub przedsiębiorstwu energetycznemu wykonującemu działalność gospodarczą w zakresie obrotu paliwami gazowymi.

1a. W przypadku gdy umowy, o których mowa w ust. 1, przewidują utrzymywanie zapasów obowiązkowych gazu ziemnego poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej - na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego

Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, art. 24a stosuje się odpowiednio.

2. Podmiot przyjmujący zlecenie, o którym mowa w ust. 1, nie może zlecić jego wykonywania innemu podmiotowi.

3. Umowa, o której mowa w ust. 1, określa w szczególności:

- 1) ilość utrzymywanych zapasów obowiązkowych gazu ziemnego w okresie obowiązywania umowy;
- 2) sposób wykonania zlecenia;
- 3) warunki zapewniające utrzymywanie odpowiedniego poziomu ilościowego i jakościowego utrzymywanych zapasów obowiązkowych gazu ziemnego;
- 4) sposób postępowania podczas utrzymywania zapasów obowiązkowych gazu ziemnego, uruchamiania oraz uzupełnienia tych zapasów po uruchomieniu;
- 5) okres obowiązywania umowy, przy czym okres ten odpowiada lub jest wielokrotnością okresów, o których mowa w art. 25 ust. 4 lub 5;
- 6) miejsce utrzymywania zapasów obowiązkowych gazu ziemnego w okresie obowiązywania umowy;
- 7) sposób wykonywania obowiązków dotyczących sporządzania i przekazywania informacji, o których mowa w art. 27 ust. 2;
- 8) zasady współpracy w przypadku kontroli Prezesa URE w zakresie wykonywania obowiązków, o których mowa w art. 24;
- 9) postanowienia dotyczące zmiany warunków umowy i jej wypowiedzenia;
- 10) odpowiedzialność stron za niedotrzymanie warunków umowy.

3a. W przypadku zawarcia umowy, o której mowa w ust. 1, przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu gazem ziemnym z zagranicą lub podmiot dokonujący przywozu gazu ziemnego może upoważnić osobę reprezentującą przedsiębiorstwo lub podmiot przyjmujący zlecenie wykonywania zadań w zakresie utrzymywania zapasów obowiązkowych gazu ziemnego do przeprowadzenia czynności związanych z weryfikacją, przez operatora systemu przesyłowego gazowego lub operatora systemów połączonych gazowych, technicznych możliwości dostarczenia zapasów obowiązkowych gazu ziemnego do systemu gazowego oraz do reprezentowania go przed Prezesem URE i ministrem właściwym do spraw energii.

4. W przypadku gdy zapasy obowiązkowe gazu ziemnego, utrzymywane zgodnie z ust. 1, nie stanowią majątku przedsiębiorstwa energetycznego wykonującego działalność gospodarczą

w zakresie obrotu gazem ziemnym z zagranicą lub podmiotu dokonującego przywozu gazu ziemnego, zlecającego utrzymywanie tych zapasów, umowa powinna zawierać także postanowienia gwarantujące zlecającemu prawo nabycia tych zapasów w okresie jej obowiązywania oraz określać sposób ustalania ceny odsprzedaży tych zapasów.

5. W przypadku zlecenia przez przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu gazem ziemnym z zagranicą lub podmiot dokonujący przywozu gazu ziemnego utrzymywania, w ich imieniu, zapasów obowiązkowych gazu ziemnego podmiotom wymienionym w ust. 1, podmiot przyjmujący zlecenie:
  - 1) nie może wykorzystywać, na własne potrzeby, utrzymywanych zapasów obowiązkowych gazu ziemnego w okresie obowiązywania umowy;
  - 2) gwarantuje zlecającemu dostęp do utrzymywanych zapasów obowiązkowych gazu ziemnego w okresie obowiązywania umowy.
6. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu gazem ziemnym z zagranicą i podmiot dokonujący przywozu gazu ziemnego przed zawarciem umowy, o której mowa w ust. 1, są obowiązane do przedłożenia projektu tej umowy Prezesowi URE oraz uzyskania zgody na jej zawarcie.
7. Prezes URE, w drodze decyzji, wyraża zgodę albo odmawia wyrażenia zgody na zawarcie umowy, o której mowa w ust. 1, w terminie 30 dni od dnia otrzymania kompletnego wniosku o wyrażenie zgody na zawarcie umowy, o której mowa w ust. 1.
8. Prezes URE odmawia wyrażenia zgody na zawarcie umowy, o której mowa w ust. 1, jeżeli:
  - 1) projekt tej umowy nie zawiera postanowień, o których mowa w ust. 3;
  - 2) lokalizacja lub parametry techniczne instalacji magazynowych i sieci gazowych, do których instalacje te są przyłączone, nie zapewniają możliwości dostarczenia całkowitej ilości zapasów obowiązkowych gazu ziemnego do systemu gazowego w okresie nie dłuższym niż 40 dni.
9. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu gazem ziemnym z zagranicą i podmiot dokonujący przywozu gazu ziemnego, o których mowa w ust. 1, przekazują Prezesowi URE kopie umowy, o której mowa w ust. 1, w terminie 14 dni od dnia jej zawarcia.
10. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu gazem ziemnym z zagranicą lub podmiot dokonujący przywozu gazu ziemnego, o których mowa w ust. 1, zlecający wykonywanie swoich zadań w zakresie utrzymywania zapasów obowiązkowych gazu ziemnego innym podmiotom, ponoszą odpowiedzialność za

spełnianie przez te zapasy wymagań jakościowych, utrzymywanie ich wymaganych ilości oraz wypełnianie obowiązków dotyczących uruchomienia tych zapasów na skutek decyzji ministra właściwego do spraw energii i ich uzupełnienia.

11. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu gazem ziemnym z zagranicą i przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu paliwami gazowymi, planujące zawierać umowy na wykonywanie zadań w zakresie utrzymywania zapasów obowiązkowych gazu ziemnego, umieszczają na swojej stronie internetowej informacje o:

- 1) planowanych warunkach, na jakich umowa ta będzie wykonywana;
- 2) planowanej wysokości wynagrodzenia za wykonanie tej umowy wraz ze sposobem wyliczenia tego wynagrodzenia, biorąc pod uwagę zakres powierzonych do wykonywania zadań, okres obowiązywania tej umowy oraz ilość utrzymywanych zapasów obowiązkowych gazu ziemnego i która ze stron tej umowy jest właścicielem tego gazu.

Art. 25.

1. Wielkość zapasów gazu ziemnego ustala przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu gazem ziemnym z zagranicą i podmiot dokonujący przywozu gazu ziemnego, z uwzględnieniem ust. 5, do dnia 30 kwietnia każdego roku.

2. Przedsiębiorstwa i podmioty, o których mowa w ust. 1, które w okresie od dnia 1 kwietnia roku ubiegłego do dnia 31 marca danego roku dokonały przywozu gazu ziemnego, ustalają wielkość zapasów obowiązkowych gazu ziemnego na podstawie ilości gazu ziemnego przywiezionego w tym okresie.

2a. (uchylony).

3. Informacje o wielkości zapasów obowiązkowych gazu ziemnego, ustalonej zgodnie z ust. 2, przedsiębiorstwa i podmioty, o których mowa w ust. 1, przedkładają do dnia 15 maja każdego roku Prezesowi URE w celu ich weryfikacji. Prezes URE, w drodze decyzji, dokonuje weryfikacji tych informacji na podstawie danych zawartych w sprawozdaniach statystycznych sporządzanych przez te przedsiębiorstwa i podmioty oraz danych przekazanych w trybie art. 49c ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne.

4. Zapasy obowiązkowe gazu ziemnego w wielkości zweryfikowanej przez Prezesa URE są utrzymywane w okresie od dnia 1 października danego roku do dnia 30 września kolejnego roku.
5. Wielkość zapasów obowiązkowych gazu ziemnego dla przedsiębiorstwa lub podmiotu, o których mowa w ust. 1, które planują rozpoczęcie przywozu gazu ziemnego z zagranicy, oraz dla podmiotu, który wystąpił z wnioskiem o udzielenie koncesji na obrót gazem ziemnym z zagranicą, na okres od dnia rozpoczęcia przywozu gazu ziemnego do dnia 30 września, ustala Prezes URE, na podstawie średniodobowego planowanego przez to przedsiębiorstwo lub podmiot przywozu w okresie od dnia jego rozpoczęcia do dnia 31 marca kolejnego roku, w drodze decyzji. Na okres od dnia 1 października następującego po dniu rozpoczęcia przywozu gazu ziemnego do dnia 30 września roku kolejnego wielkość zapasów obowiązkowych gazu ziemnego jest określana przez Prezesa URE w odrębnej decyzji, wydanej najpóźniej na 15 dni przed dniem 1 października następującym po dniu rozpoczęcia przywozu gazu ziemnego, na podstawie danych o średniej ilości jego przywozu z dotychczasowego okresu prowadzenia działalności, wynikających ze sprawozdań statystycznych sporządzanych przez te przedsiębiorstwa lub podmioty oraz danych przekazanych w trybie art. 49c ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne.
6. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu gazem ziemnym z zagranicą i podmiot dokonujący przywozu gazu ziemnego są obowiązani:
  - 1) poinformować Prezesa URE o zamiarze rozpoczęcia przywozu gazu ziemnego,
  - 2) przekazać operatorowi systemu przesyłowego gazowego lub operatorowi systemów połączonych gazowych informacje o miejscu magazynowania zapasów obowiązkowych gazu ziemnego w celu weryfikacji technicznych możliwości dostarczenia tych zapasów do systemu gazowego- najpóźniej na 30 dni przed dniem rozpoczęcia tego przywozu.
7. Za dzień rozpoczęcia przywozu gazu ziemnego przyjmuje się dzień, w którym po raz pierwszy gaz ziemny sprowadzono na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.
8. Prezes URE przedstawia ministrowi właściwemu do spraw energii oraz operatorowi systemu przesyłowego gazowego lub operatorowi systemów połączonych gazowych informacje o wielkościach zapasów obowiązkowych ustalonych zgodnie z ust. 2 i 5.

9. Ilość gazu ziemnego przywiezionego, o której mowa w ust. 2 i 5, ustala się jako różnicę między wielkością przywozu i wywozu w okresach, o których mowa w tych przepisach.
10. Przedsiębiorstwo energetyczne, które wykonywało działalność gospodarczą w zakresie obrotu gazem ziemnym z zagranicą i podmiot, który dokonywał jego przywozu, utrzymują zapasy obowiązkowe gazu ziemnego ustalone zgodnie z ust. 2 lub ust. 5, w okresach, o których mowa w tych przepisach, także w przypadku odpowiednio, cofnięcia przez Prezesa URE koncesji na obrót gazem ziemnym z zagranicą lub wygaśnięcia tej koncesji albo zaprzestania przywozu gazu ziemnego.
11. Na wniosek Prezesa URE, organy celne udostępniają dane identyfikacyjne dotyczące podmiotów dokonujących przywozu gazu ziemnego, obejmujące oznaczenie firmy, jej siedziby, adresu oraz inne dane teleadresowe niezbędne do prowadzenia przez Prezesa URE kontroli oraz postępowań w sprawie ustalenia lub weryfikacji wielkości zapasów obowiązkowych gazu ziemnego.

Art. 26.

1. Zapasami obowiązkowymi gazu ziemnego dysponuje minister właściwy do spraw energii. Zapasy te mogą być uruchomione przez operatora systemu przesyłowego gazowego lub operatora systemów połączonych gazowych, niezwłocznie po uzyskaniu zgody ministra właściwego do spraw energii.
2. Zgodę, o której mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw energii wyraża w drodze decyzji. Wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy nie wstrzymuje wykonania tej decyzji.
3. W przypadku uruchomienia zapasów obowiązkowych gazu ziemnego, o których mowa w ust. 1, przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu gazem ziemnym z zagranicą i podmiot dokonujący przywozu gazu ziemnego są obowiązane do ich uzupełnienia do wielkości ustalonej zgodnie z art. 25 ust. 2 albo 5 w okresie 4 miesięcy, licząc od ostatniego dnia miesiąca, w którym nastąpiło ich uruchomienie.
4. W szczególnie uzasadnionych przypadkach termin, o którym mowa w ust. 3, może być, na wniosek przedsiębiorstwa energetycznego wykonującego działalność gospodarczą w zakresie obrotu gazem ziemnym z zagranicą i podmiotu dokonującego przywozu gazu ziemnego, wydłużony do okresu nie dłuższego niż 8 miesięcy, w drodze decyzji wydanej przez ministra właściwego do spraw energii.

Art. 27.

1. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu gazem ziemnym z zagranicą i podmiot dokonujący przywozu gazu ziemnego przekazują operatorowi systemu przesyłowego gazowego lub operatorowi systemów połączonych gazowych informacje o miejscu magazynowania zapasów obowiązkowych gazu ziemnego w celu weryfikacji technicznych możliwości dostarczenia tych zapasów do systemu gazowego - do dnia 15 czerwca każdego roku.
2. Przedsiębiorstwa i podmioty, o których mowa w ust. 1, przedstawiają ministrowi właściwemu do spraw energii i Prezesowi URE informacje o:
  - 1) rzeczywistej wielkości utrzymywanych zapasów obowiązkowych gazu ziemnego oraz miejscu ich magazynowania, według stanu na dzień 15 września - do dnia 20 września każdego roku;
  - 2) działaniach podjętych w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia poprzedniego roku, w celu zapewnienia bezpieczeństwa gazowego państwa w zakresie obrotu gazem ziemnym z zagranicą lub przywozu gazu ziemnego oraz realizacji obowiązku utrzymywania zapasów obowiązkowych gazu ziemnego - do dnia 15 maja każdego roku.
3. Prezes URE ma prawo wglądu do dokumentów przedsiębiorstw lub podmiotów, o których mowa w art. 24 ust. 1 oraz w art. 24b ust. 1, oraz może żądać przedstawienia dokumentów lub informacji dotyczących wykonywanej przez te przedsiębiorstwa lub podmioty działalności w zakresie utrzymywania zapasów obowiązkowych gazu ziemnego, z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych i innych informacji prawnie chronionych.

Art. 28d.

1. Podstawą gospodarki Funduszu jest roczny plan finansowy.
2. Plan finansowy sporządzany jest na dany rok budżetowy, w trybie i na zasadach określonych w ustawie z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.
3. Prezes Agencji sporządza projekt planu finansowego. Przed przekazaniem projektu planu finansowego ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych projekt tego planu wymaga uzgodnienia z ministrem właściwym do spraw energii.
4. Projekt zmiany planu finansowego w zakresie kwot przychodów i kosztów funduszu jest sporządzany przez Prezesa Agencji i wymaga uzgodnienia z ministrem właściwym do spraw energii.

Art. 28e.

Prezes Agencji składa ministrowi właściwemu do spraw energii:

- 1) w terminie do końca miesiąca następującego po każdym kwartale - informację o realizacji planu finansowego Funduszu;
- 2) nie później niż do końca marca po zakończeniu roku finansowego - roczne sprawozdanie z wykonania planu finansowego Funduszu.

Art. 28f.

Pożyczki, o których mowa w art. 28b pkt 7, mogą zostać zaciągnięte przez Prezesa Agencji po uzyskaniu zgody ministra właściwego do spraw energii oraz ministra właściwego do spraw finansów publicznych, pod warunkiem ich spłaty do końca roku kalendarzowego, w którym zostały zaciągnięte.

Art. 29b.

1. Przeglądu zapasów interwencyjnych dokonują osoby upoważnione przez Komisję Europejską do przeprowadzania przeglądów tych zapasów.
2. W przeglądzie zapasów interwencyjnych, o którym mowa w ust. 1, mogą uczestniczyć przedstawiciele innych państw członkowskich Unii Europejskiej oraz osoby upoważnione przez ministra właściwego do spraw energii.
3. Producenci i handlowcy oraz inne podmioty utrzymujące zapasy interwencyjne lub będące w posiadaniu informacji dotyczących zapasów interwencyjnych:
  - 1) udzielają wyjaśnień,
  - 2) zapewniają wgląd do dokumentów dotyczących zapasów interwencyjnych,
  - 3) umożliwiają wstęp do miejsc magazynowania tych zapasów- osobom, o których mowa w ust. 1 i 2.
4. Osoby uczestniczące w przeglądzie zapasów interwencyjnych, o którym mowa w ust. 1, obowiązane są do złożenia oświadczenia o zachowaniu w tajemnicy informacji na temat danych właścicieli zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw lub stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa pod rygorem odpowiedzialności karnej. Obowiązek zachowania tej tajemnicy jest nieograniczony w czasie.
5. Podczas przeglądu zapasów interwencyjnych nie przetwarza się danych osobowych. Wszelkie dane zebrane podczas tego przeglądu są niezwłocznie usuwane.

6. Do przeglądu zapasów interwencyjnych przeprowadzanego przez osoby upoważnione przez Komisję Europejską nie stosuje się przepisów rozdziału 5 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2023 r. poz. 221, 641 i 803).

Art. 29d.

1. Prezes Agencji może przeprowadzić kontrolę u właścicieli magazynów, w których są utrzymywane zapasy interwencyjne, lub właścicieli systemów przesyłowych związanych z tymi magazynami, polegającą na przeprowadzeniu próby technicznej magazynu lub systemu przesyłowego, w celu ustalenia rzeczywistej dostępności fizycznej zapasów interwencyjnych, w szczególności polegającej na możliwości przetłoczenia określonej ilości tych zapasów.
2. Na żądanie ministra właściwego do spraw energii lub Pełnomocnika Rządu do spraw Strategicznej Infrastruktury Energetycznej Prezes Agencji przeprowadza kontrolę, o której mowa w ust. 1.
3. Właściciel systemu przesyłowego związanego z magazynem, w którym utrzymywane są zapasy interwencyjne, współdziała przy przeprowadzeniu próby technicznej, o której mowa w ust. 1, z podmiotem kontrolowanym i Prezesem Agencji.
4. Prezes Agencji zawiadamia o zamiarze przeprowadzenia kontroli, o której mowa w ust. 1, właścicieli magazynów, w których są utrzymywane zapasy interwencyjne, lub właścicieli systemów przesyłowych związanych z tymi magazynami. W zawiadomieniu Prezes Agencji określa plan kontroli.
5. Prezes Agencji ustala termin przeprowadzenia próby technicznej w uzgodnieniu z właścicielem magazynu, w którym są utrzymywane zapasy interwencyjne, i z właścicielem związanych z tym magazynem systemów przesyłowych. Próbę techniczną rozpoczyna się nie później niż w terminie 6 miesięcy od dnia doręczenia właścicielowi magazynu, w którym są utrzymywane zapasy interwencyjne, zawiadomienia, o którym mowa w ust. 4.

Art. 29f.

1. Przeprowadzenie próby technicznej, o której mowa w art. 29d ust. 1, odbywa się pod nadzorem komisji powoływanej przez Prezesa Agencji po zatwierdzeniu jej składu przez ministra właściwego do spraw energii.
  2. W skład komisji wchodzi pracownicy Agencji oraz po co najmniej jednym przedstawicielu ministra właściwego do spraw energii i Pełnomocnika Rządu do spraw Strategicznej
-

Infrastruktury Energetycznej. Członków komisji powołuje się spośród osób dysponujących odpowiednią wiedzą lub doświadczeniem w zakresie funkcjonowania infrastruktury energetycznej. Można powołać w skład komisji osobę niebędącą pracownikiem wymienionych organów, jeśli dysponuje ona odpowiednią wiedzą lub doświadczeniem w zakresie funkcjonowania infrastruktury energetycznej.

3. Informacje o powołaniu Komisji i jej składzie Prezes Agencji doręcza właścicielom magazynów, w których są utrzymywane zapasy interwencyjne, lub właścicielom związanych z tymi magazynami systemów przesyłowych, co najmniej 14 dni przed rozpoczęciem próby technicznej.
4. Członkom Komisji przysługuje prawo:
  - 1) wstępu na tereny objęte próbą techniczną;
  - 2) żądania ustnych i pisemnych wyjaśnień, a także żądania dokumentów dotyczących przebiegu próby technicznej oraz parametrów technicznych magazynów i związanej z tymi magazynami infrastruktury przesyłowej.

Art. 31.

1. Handlowcy, którzy w poprzednim roku kalendarzowym przywieźli powyżej 100 tys. ton ropy naftowej lub paliw, i producenci oraz przedsiębiorcy świadczący usługi magazynowania lub przesyłu zapasów interwencyjnych oraz przedsiębiorcy, którym zlecono tworzenie i utrzymywanie zapasów interwencyjnych, są obowiązani opracować i aktualizować procedury postępowania mające zastosowanie w przypadku:
  - 1) wystąpienia zakłóceń w przywozie ropy naftowej lub paliw;
  - 2) wystąpienia awarii w systemie przesyłowym, przetwórczym lub magazynowym ropy naftowej lub paliw.
2. Procedury postępowania, o których mowa w ust. 1, powinny, odpowiednio do prowadzonej działalności, określać w szczególności sposób, tryb oraz zakładany czas:
  - 1) pozyskiwania dodatkowych dostaw ropy naftowej lub paliw z innych źródeł lub kierunków;
  - 2) dokonywania zmian w strukturze produkcji produktów naftowych, z uwzględnieniem możliwości technicznych instalacji wytwórczych;
  - 3) interwencyjnego uwolnienia zapasów interwencyjnych zmagazynowanych w poszczególnych miejscach, w tym składania wniosków do ministra właściwego do spraw energii o obniżenie ilości zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, wyłaczania i

przesyłania interwencyjnie uwolnionych zapasów interwencyjnych oraz wprowadzania zapasów interwencyjnych na rynek;

- 4) przekazania ministrowi właściwemu do spraw energii informacji, o których mowa w ust. 5;
  - 5) dokonywania zmian w systemie przesyłowym, przetwórczym lub magazynowym ropy naftowej lub paliw w przypadku wystąpienia zdarzeń określonych w ust. 1;
  - 6) zapewnienia integralności działania systemów magazynowych oraz przesyłowych.
3. Handlowcy, producenci oraz przedsiębiorcy, którym zlecono tworzenie i utrzymywanie zapasów interwencyjnych, konsultują procedury, o których mowa w ust. 1, z przedsiębiorcami świadczącymi na ich rzecz usługi magazynowania lub przesyłu zapasów interwencyjnych, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia integralności, o której mowa w ust. 2 pkt 6.
4. Procedury, o których mowa w ust. 1, ministrowi właściwemu do spraw energii przekazują:
- 1) producenci w pierwszym roku wykonywania działalności gospodarczej w terminie 2 miesięcy od dnia jej rozpoczęcia;
  - 2) handlowcy w terminie 2 miesięcy od ostatniego dnia miesiąca kalendarzowego, w którym suma przywiezionych przez nich ropy naftowej lub paliw przekroczyła 100 tys. ton;
  - 3) przedsiębiorcy świadczący usługi magazynowania lub przesyłu zapasów interwencyjnych oraz przedsiębiorcy, którym zlecono tworzenie i utrzymywanie zapasów interwencyjnych, w terminie 2 miesięcy od zawarcia pierwszej umowy, o której mowa w art. 10 ust. 1, art. 11 ust. 1 oraz w art. 21d ust. 1 i 2.
- 4a. Jeżeli procedura przekazana zgodnie z ust. 4 nie spełnia wymagań, o których mowa w ust. 2, producent, handlowiec, przedsiębiorca, świadczący usługi magazynowania lub przesyłu zapasów interwencyjnych oraz przedsiębiorca, któremu zlecono tworzenie i utrzymywanie zapasów interwencyjnych, jest obowiązany, na wezwanie ministra właściwego do spraw energii, do ponownego złożenia procedury, o której mowa w ust. 1, spełniającej te wymagania, w terminie 14 dni od dnia otrzymania wezwania.
5. Handlowcy, którzy w poprzednim roku kalendarzowym przywieźli powyżej 100 tys. ton ropy naftowej lub paliw, i producenci oraz przedsiębiorcy świadczący usługi magazynowania lub przesyłu, a także przedsiębiorcy, którym zlecono tworzenie i utrzymywanie zapasów interwencyjnych, przekazują ministrowi właściwemu do spraw energii potwierdzenia aktualności przedłożonych procedur, o których mowa w ust. 1, lub ich aktualizacje do dnia 31 sierpnia każdego roku.

6. Producenci, handlowcy, przedsiębiorcy świadczący usługi magazynowania lub przesyłu oraz przedsiębiorcy, którym zlecono tworzenie i utrzymywanie zapasów interwencyjnych, niezwłocznie przekazują ministrowi właściwemu do spraw energii informacje o wystąpieniu:

- 1) zakłóceń w dostawach surowców do produkcji paliw lub dostawach paliw,
- 2) awarii w systemie przesyłowym, przetwórczym lub magazynowym ropy naftowej lub paliw - mających znaczący wpływ na poziom dostaw ropy naftowej lub paliw, lub produkcji paliw.

Art. 33.

1. W sytuacji, o której mowa w art. 32 ust. 1 pkt 1, minister właściwy do spraw energii może:

1) w drodze rozporządzenia, zezwolić producentom lub handlowcom na obniżenie ilości zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw przez ich wprowadzenie na rynek na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części, określając wielkość obniżenia tych zapasów oraz termin ich odtworzenia, biorąc pod uwagę sytuację na krajowym rynku paliw, rzeczywiste możliwości odtworzenia zapasów obowiązkowych oraz zalecenia Komisji Europejskiej w zakresie terminu odtworzenia tych zapasów, o ile zostaną wydane;

2) (uchylony);

2a) w drodze decyzji, obniżyć zapasy agencyjne, określając:

a) wielkości obniżenia tych zapasów, podstawę ustalenia ceny sprzedaży ropy naftowej i paliw oraz termin odtworzenia zapasów, lub

b) wielkości obniżenia tych zapasów, podmioty uprawnione do zakupu ropy naftowej lub paliw, podstawę ustalenia ceny sprzedaży ropy naftowej i paliw oraz termin odtworzenia zapasów - biorąc pod uwagę zalecenia Komisji Europejskiej w zakresie terminu odtworzenia tych zapasów, o ile zostały wydane;

3) w drodze decyzji:

a) zezwolić na obniżenie ilości zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw poprzez ich wprowadzenie na rynek przez określonych producentów lub handlowców, określając wielkość i termin obniżenia tych zapasów, lub

b) nakazać producentom lub handlowcom sprzedaż określonej ilości zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, wskazanym podmiotom krajowym, określając termin ich sprzedaży, po cenie określonej w tej decyzji - biorąc pod uwagę zalecenia Komisji Europejskiej w zakresie terminu odtworzenia tych zapasów, o ile zostały wydane.

- 1a. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2a lit. a, Prezes Agencji oferuje zapasy agencyjne w pierwszej kolejności producentom i handlowcom w ilości proporcjonalnej do wysokości wniesionej przez poszczególnych producentów i handlowców opłaty zapasowej w okresie sześciu miesięcy poprzedzających miesiąc, w którym została wydana decyzja o obniżeniu zapasów agencyjnych.
2. Wniesienie wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy nie wstrzymuje wykonania decyzji, o której mowa w ust. 1 pkt 3 lit. b.
3. Roszczenia z tytułu różnicy między ceną rynkową a ceną określoną w decyzji, o której mowa w ust. 1 pkt 3 lit. b, pokrywa Skarb Państwa.
4. Przez cenę rynkową rozumie się cenę stosowaną przez producenta lub handlowca w dniu poprzedzającym dzień wydania decyzji, o której mowa w ust. 1 pkt 3 lit. b, a w przypadku niemożności zastosowania tej ceny, cenę stosowaną w tym dniu przez producenta mającego największy udział w rynku paliw.
5. W decyzji, o której mowa w ust. 1 pkt 2a i 3, minister właściwy do spraw energii może wskazać miejsce, z którego nastąpi interwencyjne uwolnienie zapasów ropy naftowej lub paliw, biorąc pod uwagę aktualne rozmieszczenie zapasów interwencyjnych, możliwości logistyczne oraz zgłaszane zapotrzebowanie.

Art. 34.

W sytuacji, o której mowa w art. 32 ust. 1 pkt 2, minister właściwy do spraw energii może:

- 1) w drodze rozporządzenia, zezwolić producentom lub handlowcom na obniżenie ilości zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw przez ich wprowadzenie na rynek na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części, określając wielkość obniżenia tych zapasów oraz termin ich odtworzenia, biorąc pod uwagę ustalenia organów organizacji międzynarodowych, wobec których Rzeczpospolita Polska ma wiążące zobowiązania lub uzgodnienia dokonane z takimi organizacjami;
- 2) w drodze decyzji:
  - a) (uchylona),
  - b) zezwolić na obniżenie ilości zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw przez ich wprowadzenie na rynek przez określonych producentów lub handlowców, określając wielkość obniżenia oraz termin odtworzenia tych zapasów, lub

- c) nakazać producentom lub handlowcom przedstawienie oferty sprzedaży określonej ilości ropy naftowej lub paliw z zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, określając termin jej obowiązywania,
- d) obniżyć zapasy agencyjne przez ich wprowadzenie na rynek, określając wielkości obniżenia tych zapasów, sposób dokonania sprzedaży ropy naftowej lub paliw, podstawę ustalenia ceny sprzedaży ropy naftowej i paliw oraz termin odtworzenia tych zapasów, biorąc pod uwagę ustalenia organów organizacji międzynarodowych, wobec których Rzeczpospolita Polska ma wiążące zobowiązania lub uzgodnienia dokonane z takimi organizacjami.

Art. 35.

1. Decyzje, o których mowa w art. 33 ust. 1 pkt 3, minister właściwy do spraw energii wydaje z urzędu lub na wniosek.
2. Z wnioskiem o wydanie decyzji, o których mowa w art. 33 ust. 1 pkt 3 lit. a, może wystąpić:
  - 1) wojewoda;
  - 2) producent lub handlowiec, obowiązani do tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw.
3. Z wnioskiem o wydanie decyzji, o których mowa w art. 33 ust. 1 pkt 3 lit. b, może wystąpić:
  - 1) wojewoda;
  - 2) podmiot zainteresowany nabyciem paliw, mający szczególne znaczenie dla ochrony życia, zdrowia, bezpieczeństwa obywateli lub funkcjonowania państwa lub gospodarki.
4. Decyzje, o których mowa w art. 34 pkt 2 lit. b i c, minister właściwy do spraw energii wydaje z urzędu.

Art. 36.

W przypadku konieczności podjęcia działań, o których mowa w art. 33 ust. 1 lub w art. 34, minister właściwy do spraw energii może, w drodze rozporządzenia, dopuścić do obrotu paliwa, które nie spełniają określonych w przepisach wymagań jakościowych, po uzyskaniu zgody Komisji Europejskiej, w trybie określonym w art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, w odniesieniu do paliw, w zakresie których taka zgoda jest wymagana.

Art. 37.

Minister właściwy do spraw energii określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób obniżania ilości zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, w szczególności:

- 1) tryb postępowania przy wydawaniu decyzji, o których mowa w art. 33 ust. 1 pkt 3 oraz w art. 34 pkt 2 lit. b i c,
  - 2) dane, które powinny być zawarte we wnioskach o wydanie decyzji, o których mowa w art. 33 ust. 1 pkt 3,
  - 3) kategorie podmiotów o szczególnym znaczeniu dla funkcjonowania państwa lub gospodarki, ochrony życia, zdrowia lub bezpieczeństwa obywateli, mające prawo do pierwszeństwa zaopatrzenia w paliwa pochodzące z zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw oraz ich miejsce w systemie priorytetowego zaopatrzenia w ropę naftową i paliwa
- biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia sprawnego procesu podejmowania decyzji oraz konieczność zapewnienia priorytetowego zaopatrzenia w paliwa wymienionych podmiotów.

Art. 38.

1. W sytuacjach, o których mowa w art. 32 ust. 1, informacje objęte deklaracjami, o których mowa w art. 22 ust. 1, informacje, o których mowa w art. 22 ust. 1c, oraz informacje o planowanej przez producentów produkcji paliw lub zakontraktowanym lub planowanym przez handlowców przywozie ropy naftowej lub paliw oraz planowanej ich sprzedaży w ramach dostaw wewnątrzspółnotowych i eksportu, producenci, handlowcy, a także przedsiębiorcy świadczący usługi magazynowania i przedsiębiorcy, którym zlecono tworzenie i utrzymywanie zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, przekazują niezwłocznie Prezesowi Agencji na każde żądanie.
2. Prezes Agencji przekazuje niezwłocznie ministrowi właściwemu do spraw energii informacje, o których mowa w ust. 1.
3. ¹² W informacji o planowanej przez producentów produkcji paliw lub zakontraktowanym lub planowanym przez handlowców przywozie ropy naftowej lub paliw oraz planowanej ich sprzedaży w ramach dostaw wewnątrzspółnotowych i eksportu zamieszcza się także nazwę albo imię i nazwisko producenta, handlowca albo przedsiębiorcy, o którym mowa w ust. 1, adres siedziby oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP).
4. ¹³ Informacje, o których mowa w ust. 1, przekazuje się w formie dokumentu elektronicznego opatrzonego kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym lub podpisem osobistym, za pośrednictwem portalu Platforma Paliwowa, o którym mowa w art. 43f ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne.

Art. 39.

1. W sytuacjach, o których mowa w art. 32 ust. 1, Rada Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw energii, w drodze rozporządzenia, może włączyć do zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw zapasy handlowe, o ile zapasy te spełniają warunki określone w art. 8 ust. 1 i 2, biorąc pod uwagę skalę zakłóceń w dostawach ropy naftowej lub paliw.
2. Rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, określa szczegółowo kategorie zapasów ropy naftowej lub paliw włączanych do zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, z uwzględnieniem obowiązujących klasyfikacji wyrobów.

Art. 40.

1. W sytuacjach, o których mowa w art. 32 ust. 1, Rada Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw energii, może, w drodze rozporządzenia, wprowadzić na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części ograniczenia w zakresie obrotu paliwami, polegające na wyznaczeniu:
  - 1) maksymalnej ilości paliw sprzedawanych przez stacje paliw w ciągu doby lub
  - 2) maksymalnej ilości paliw, jaką jednorazowo może zakupić odbiorca, lub
  - 3) godzin sprzedaży paliw na stacjach paliw- biorąc pod uwagę wielkość i rodzaj zakłóceń w dostawach ropy naftowej lub paliw oraz konieczność wywiązania się Rzeczypospolitej Polskiej z zobowiązań międzynarodowych.
2. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1, określa się przyczyny wprowadzenia ograniczeń w zakresie obrotu paliwami, datę ich wprowadzenia oraz obszar i okres ich obowiązywania, a także rodzaje wprowadzanych ograniczeń.

Art. 41.

1. W sytuacjach, o których mowa w art. 32 ust. 1, Rada Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw energii, może, w drodze rozporządzenia, wprowadzić ograniczenia mające na celu zmniejszenie zużycia paliw przez odbiorców, polegające na wprowadzeniu:
  - 1) ograniczeń sprzedaży paliw przez sprzedaż tych paliw na podstawie wydanych odbiorcom pisemnych upoważnień do zakupu określonej ilości paliw, w określonym czasie,
  - 2) ograniczeń lub zakazu sprzedaży paliw na stacjach paliw do zbiorników innych niż zbiorniki paliwowe zamontowane w sposób trwały w pojazdach samochodowych,

- 3) ograniczeń dopuszczalnej prędkości pojazdów samochodowych, określonej w art. 20 ust. 3 pkt 1 i ust. 4 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2023 r. poz. 1047, z późn. zm.),
  - 4) ograniczeń używania pojazdów samochodowych oraz jednostek pływających na morskich wodach wewnętrznych i na morzu terytorialnym, a także na śródlądowych drogach wodnych oraz ograniczeń w ruchu lotniczym,
  - 5) zakazu organizacji imprez motorowych,
  - 6) ograniczeń funkcjonowania transportu towarów i osób
- uwzględniając zadania i znaczenie odbiorców paliw dla funkcjonowania państwa lub gospodarki, ochrony życia, zdrowia lub bezpieczeństwa obywateli.
2. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1, określa się przyczyny wprowadzenia ograniczeń, datę ich wprowadzenia oraz obszar i okres ich obowiązywania, a także rodzaje środków mających na celu ograniczenie zużycia paliw oraz rodzaje podmiotów wyłączonych ze stosowania ograniczeń, ze względu na ich znaczenie dla funkcjonowania państwa lub gospodarki, ochrony życia, zdrowia lub bezpieczeństwa obywateli.

Art. 44.

1. Wojewodowie przygotowują plany działań, mające na celu zapewnienie wdrożenia ograniczeń, o których mowa w art. 40 i 41, określające:
  - 1) sposób przygotowania i rozdziału upoważnień do zakupu paliw, o których mowa w art. 41 ust. 1 pkt 1;
  - 2) sposób koordynacji kontroli przestrzegania ograniczeń, o których mowa w art. 40 ust. 1 i art. 41 ust. 1;
  - 3) służby odpowiedzialne za rozdział upoważnień do zakupu paliw, o których mowa w art. 41 ust. 1;
  - 4) wykaz podmiotów o szczególnym znaczeniu dla funkcjonowania państwa lub gospodarki, ochrony życia, zdrowia lub bezpieczeństwa obywateli, mających prawo pierwszeństwa do zaopatrywania się w paliwa pochodzące z zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, mających siedzibę na obszarze ich właściwości, wraz z przewidywaną wielkością zapotrzebowania miesięcznego tych podmiotów na paliwa z uwzględnieniem podziału na poszczególne gatunki paliw.
2. Plany, o których mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw energii zatwierdza, w drodze decyzji, po zasięgnięciu opinii ministra właściwego do spraw wewnętrznych. Plany te

podlegają corocznej aktualizacji w terminie do dnia 31 sierpnia lub w terminie 5 dni od dnia opublikowania rozporządzeń, o których mowa w art. 40 ust. 1 i art. 41 ust. 1.

3. Zaktualizowane plany, o których mowa w ust. 1, podlegają zatwierdzeniu na zasadach określonych w ust. 2.

Art. 44a.

1. Minister właściwy do spraw energii opracowuje oraz w razie potrzeby uaktualnia podręcznik działań interwencyjnych stanowiący zestaw procedur podejmowanych przez niego w sytuacji kryzysowej.

2. Przy opracowaniu podręcznika działań interwencyjnych minister właściwy do spraw energii uwzględnia plany działań wojewodów, o których mowa w art. 44, oraz procedury przedsiębiorców, o których mowa w art. 31.

Art. 46.

Minister właściwy do spraw energii określi, w drodze rozporządzenia:

1) organy uprawnione do wydawania odbiorcom upoważnień, o których mowa w art. 41 ust. 1 pkt 1,

2) wzory upoważnień do:

a) zakupu określonej ilości paliw, o których mowa w art. 41 ust. 1 pkt 1,

b) przeprowadzenia kontroli przestrzegania ograniczeń, o których mowa w art. 44 ust. 1

- uwzględniając konieczność zapewnienia sprawności wydawania tych upoważnień.

Art. 47.

1. Minister właściwy do spraw energii powiadamia niezwłocznie Komisję Europejską oraz odpowiednie organy organizacji międzynarodowych, jeżeli wynika to ze zobowiązań międzynarodowych, o każdym przypadku obniżenia ilości zapasów interwencyjnych, które powoduje zmniejszenie tych zapasów poniżej poziomu określonego w art. 3 ust. 3, z wyjątkiem sytuacji określonych w art. 21e ust. 5.

2. Powiadomienie, o którym mowa w ust. 1, powinno zawierać:

1) oznaczenie daty obniżenia zapasów interwencyjnych;

2) informacje o:

a) przyczynie obniżenia zapasów interwencyjnych,

b) podjętych działaniach mających na celu odtworzenie zapasów interwencyjnych,

c) przewidywanych zmianach w poziomie zapasów interwencyjnych do dnia ich odtworzenia.

3. Minister właściwy do spraw energii powiadamia niezwłocznie Komisję Europejską oraz odpowiednie organy organizacji międzynarodowych o wprowadzeniu ograniczeń, o których mowa w art. 40 ust. 1 i art. 41 ust. 1.

Art. 48.

1. W przypadku gdy działania zastosowane na poziomie krajowym są niewystarczające do wyeliminowania zagrożeń, o których mowa w art. 32 ust. 1 pkt 1, minister właściwy do spraw energii, po uzyskaniu akceptacji Rady Ministrów, może wystąpić do Komisji Europejskiej lub odpowiednich organów innych organizacji międzynarodowych, jeżeli wynika to z wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych, z wnioskiem o wszczęcie konsultacji w sprawie podjęcia wspólnych działań interwencyjnych.
2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera w szczególności opis działań zastosowanych na poziomie krajowym oraz propozycje środków, jakie mogą być podjęte na poziomie międzynarodowym.

Art. 48a.

1. Minister właściwy do spraw energii może, w drodze decyzji, w sytuacjach:
    - 1) ¹⁴ zagrożeń, o których mowa w art. 3 ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o rezerwach strategicznych (Dz. U. z 2023 r. poz. 294), zwanej dalej "ustawą o rezerwach strategicznych", innych niż określone w art. 32 ust. 1 pkt 1,
    - 2) konieczności wypełniania przez Rzeczpospolitą Polską zobowiązań międzynarodowych, o których mowa w art. 3 ustawy o rezerwach strategicznych, innych niż określone w art. 32 ust. 1 pkt 2- przenieść część zapasów agencyjnych w ilości odpowiadającej nie więcej niż 4 dniom średniego dziennego przywozu netto ekwiwalentu ropy naftowej do rezerw strategicznych, o których mowa w ustawie o rezerwach strategicznych.
  2. Odtworzone wolumeny, o których mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw energii przenosi, w drodze decyzji, do zapasów agencyjnych.
  3. Finansowanie odtworzenia wolumenów, o których mowa w ust. 1, odbywa się z:
    - 1) rezerwy celowej przeznaczonej na przeciwdziałanie i usuwanie skutków klęsk żywiołowych lub
    - 2) środków Funduszu- na wniosek ministra właściwego do spraw energii.
-

- 3a. Minister właściwy do spraw energii składa wniosek, o którym mowa w ust. 3, kierując się stanem środków finansowych dostępnych w rezerwie celowej, o której mowa w ust. 3 pkt 1, oraz w Funduszu.
4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych uruchamia środki, o których mowa w ust. 3 pkt 1, w terminie gwarantującym odtworzenie zapasów agencyjnych zgodnie z powiadomieniem, o którym mowa w art. 47, lub zaleceniami Komisji Europejskiej, o ile zostały wydane.
5. Prezes Agencji uruchamia środki, o których mowa w ust. 3 pkt 2, w terminie gwarantującym odtworzenie zapasów agencyjnych zgodnie z powiadomieniem, o którym mowa w art. 47, lub zaleceniami Komisji Europejskiej, o ile zostały wydane.

Art. 49a.

1. W przypadku wystąpienia przesłanek, o których mowa w art. 11 ust. 1 lit. a albo b rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1938 z dnia 25 października 2017 r. dotyczącego środków zapewniających bezpieczeństwo dostaw gazu ziemnego i uchylającego rozporządzenie (UE) nr 994/2010 (Dz. Urz. UE L 280 z 28.10.2017, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej "rozporządzeniem 2017/1938", minister właściwy do spraw energii, po otrzymaniu informacji od operatora systemu gazowego lub operatora systemu połączonego gazowego, ogłasza, w drodze rozporządzenia, stan kryzysowy, o którym mowa w art. 11 ust. 1 lit. a albo b tego rozporządzenia, biorąc pod uwagę przewidywany brak możliwości pokrycia zapotrzebowania odbiorców na gaz ziemny.
  2. Stan nadzwyczajny, o którym mowa w art. 11 ust. 1 lit. c rozporządzenia 2017/1938, minister właściwy do spraw energii ogłasza, w drodze rozporządzenia, po otrzymaniu informacji od operatora systemu gazowego lub operatora systemu połączonego gazowego o wystąpieniu co najmniej jednej z poniższych sytuacji:
    - 1) zagrożenia bezpieczeństwa gazowego państwa,
    - 2) zakłóceń w dostarczaniu gazu ziemnego do systemu gazowego,
    - 3) gwałtownego, nieprzewidzianego uszkodzenia lub zniszczenia urządzeń, instalacji lub sieci, powodującego przerwę w ich używaniu lub utratę ich właściwości zagrażającą bezpieczeństwu funkcjonowania systemu gazowego,
    - 4) nieprzewidzianego wzrostu zużycia gazu ziemnego- biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia nieprzerwanych dostaw gazu ziemnego do odbiorców.
-

3. Rozporządzenia, o których mowa w ust. 1 i 2, określają czas obowiązywania ogłaszanego stanu kryzysowego.

Art. 51.

1. W przypadku ogłoszenia stanu nadzwyczajnego, o którym mowa w art. 49a ust. 2, operator systemu gazowego, z własnej inicjatywy lub po otrzymaniu zawiadomienia, o którym mowa w art. 50 ust. 2 pkt 1, podejmuje, we współpracy z podmiotami, o których mowa w art. 49 ust. 1, lub innymi operatorami systemów gazowych, jeżeli uzna to za konieczne, niezbędne działania mające na celu zapewnienie lub przywrócenie prawidłowego funkcjonowania systemu gazowego.
- 1a. Do działań, o których mowa w ust. 1, należy w szczególności zwrócenie się przez operatora systemu przesyłowego gazowego lub operatora systemu połączonego gazowego do ministra właściwego do spraw energii o wyrażenie zgody na uruchomienie zapasów obowiązkowych gazu ziemnego na podstawie art. 26 ust. 1 lub o skierowanie do Rady Ministrów wniosku o wprowadzenie ograniczeń w poborze gazu ziemnego, zwanych dalej "ograniczeniami", zgodnie z art. 56 ust. 1.
2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1:
- 1) przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu gazem ziemnym z zagranicą, podmiot dokonujący przywozu gazu ziemnego, operatorzy systemów magazynowania gazu ziemnego i skraplania gazu ziemnego oraz podmioty dysponujące mocą instalacji magazynowych i instalacji skroplonego gazu ziemnego są obowiązane do pozostawania w gotowości do uruchomienia zapasów obowiązkowych gazu ziemnego;
  - 2) operator systemu przesyłowego gazowego lub operator systemu połączonego gazowego niezwłocznie informuje przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu gazem ziemnym z zagranicą i podmiot dokonujący przywozu gazu ziemnego o konieczności i terminie uruchomienia zapasów obowiązkowych gazu ziemnego, a po uzyskaniu zgody, o której mowa w art. 26 ust. 1, uruchamia dostawę pochodzącą z zapasów obowiązkowych gazu ziemnego;
  - 3) przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu gazem ziemnym z zagranicą, podmiot dokonujący przywozu gazu ziemnego oraz użytkownicy systemu gazowego są obowiązani realizować polecenia operatora systemu przesyłowego gazowego lub operatora systemu połączonego gazowego.

Art. 52¹.

1. W dobach gazowych, w których zostały uruchomione zapasy obowiązkowe gazu ziemnego lub zostały wprowadzone ograniczenia w stopniu zasilania wyższym niż pierwszy, operator systemu przesyłowego gazowego lub operator systemów połączonych gazowych dokonują bilansowania systemu przesyłowego gazowego z uwzględnieniem art. 2 rozporządzenia Komisji (UE) nr 312/2014 z dnia 26 marca 2014 r. ustanawiającego kodeks sieci dotyczący bilansowania gazu w sieciach przesyłowych (Dz. Urz. UE L 91 z 27.03.2014, str. 15). Przez dobę gazową rozumie się okres od godziny 6.00 danego dnia do godziny 6.00 następnego dnia.
2. W okresie uruchomienia zapasów obowiązkowych gazu ziemnego operator systemu przesyłowego gazowego lub operator systemów połączonych gazowych:
  - 1) dokonują rozliczeń finansowych za pobrane ilości gazu ziemnego od przedsiębiorstw energetycznych wykonujących działalność gospodarczą w zakresie obrotu gazem ziemnym z zagranicą lub od podmiotów dokonujących przywozu gazu ziemnego, których zapasy obowiązkowe gazu ziemnego zostały uruchomione;
  - 2) dokonują rozliczeń finansowych z tytułu dostarczonych ilości gazu ziemnego podmiotom zlecającym usługę przesyłania gazu ziemnego, na rzecz których zapasy obowiązkowe gazu ziemnego zostały uruchomione;
  - 3) bilansują system przesyłowy gazowy oraz prowadzą rozliczenia z użytkownikami tego systemu z tytułu niezbilansowania;
  - 4) zapewniają neutralność kosztową działalności w zakresie bilansowania systemu przesyłowego gazowego przez przeniesienie kosztów i przychodów z tytułu prowadzenia tej działalności na użytkowników systemu gazowego.
3. Rozliczenia kosztów wynikających z uruchomienia zapasów obowiązkowych gazu ziemnego są prowadzone dla każdej doby gazowej, w której nastąpiło uruchomienie tych zapasów, odrębnie z:
  - 1) przedsiębiorstwami energetycznymi wykonującymi działalność gospodarczą w zakresie obrotu gazem ziemnym z zagranicą lub podmiotami dokonującymi przywozu gazu ziemnego zobowiązanymi do utrzymywania zapasów obowiązkowych gazu ziemnego, których zapasy obowiązkowe zostały uruchomione, lub z podmiotami przyjmującymi zlecenie wykonywania zadań w zakresie utrzymywania zapasów obowiązkowych gazu ziemnego,

- 2) podmiotami zlecającymi usługi przesyłania gazu ziemnego, na rzecz których nastąpiło uruchomienie zapasów obowiązkowych gazu ziemnego
- po zakończeniu miesiąca, w którym uruchomiono te zapasy.
4. Minister właściwy do spraw energii określi, w drodze rozporządzenia:
  - 1) sposób prowadzenia rozliczeń za uruchomione zapasy obowiązkowe gazu ziemnego oraz kalkulacji ceny za paliwa gazowe stosowanej do tych rozliczeń,
  - 2) szczegółowy sposób bilansowania systemu przesyłowego gazowego i prowadzenia rozliczeń z tytułu jego niezbilansowania w okresie uruchomienia zapasów obowiązkowych gazu ziemnego oraz w okresie wprowadzenia ograniczeń- biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia bezpieczeństwa gazowego państwa, potrzebę zapewnienia neutralności kosztowej działań bilansujących podejmowanych przez operatora systemu przesyłowego gazowego lub operatora systemów połączonych gazowych, równoprawne traktowanie przedsiębiorstw energetycznych wykonujących działalność gospodarczą w zakresie obrotu gazem ziemnym z zagranicą, podmiotów dokonujących przywozu gazu ziemnego oraz innych użytkowników systemu gazowego, a także przejrzysty i obiektywny charakter przyjętego systemu rozliczeń.

Art. 52a.

1. Operator systemu przesyłowego gazowego lub operator systemów połączonych gazowych, po zakończeniu każdej doby gazowej, w której uruchomiono zapasy obowiązkowe gazu ziemnego, do godziny 12⁰⁰, przekazuje ministrowi właściwemu do spraw energii oraz Prezesowi URE informacje o:
  - 1) terminie i ilości uruchomionych zapasów obowiązkowych gazu ziemnego w tej dobie gazowej oraz instalacjach magazynowych, z których zostały uruchomione;
  - 2) przedsiębiorstwach energetycznych i podmiotach, o których mowa w art. 52¹ ust. 2 pkt 1, od których zostały odebrane zapasy obowiązkowe gazu ziemnego w tej dobie gazowej.
2. Informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 1, przekazują operatorowi systemu przesyłowego gazowego lub operatorowi systemów połączonych gazowych:
  - 1) operator systemu magazynowania, w zakresie zapasów obowiązkowych gazu ziemnego utrzymywanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, oraz
  - 2) przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność w zakresie obrotu gazem ziemnym z zagranicą lub podmiot dokonujący przywozu gazu ziemnego, w zakresie zapasów

obowiązkowych gazu ziemnego utrzymywanych przez te podmioty poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej

- po zakończeniu każdej doby gazowej, w której doszło do uruchomienia tych zapasów, do godziny 10⁰⁰.
- 3. Operator systemu przesyłowego gazowego lub operator systemów połączonych gazowych, po zakończeniu każdego miesiąca gazowego, rozumianego jako okres od godziny 6⁰⁰ pierwszego dnia danego miesiąca do godziny 6⁰⁰ pierwszego dnia kolejnego miesiąca, w którym uruchomiono zapasy obowiązkowe gazu ziemnego, przekazuje ministrowi właściwemu do spraw energii oraz Prezesowi URE raport obejmujący w formie zbiorczej informacje, o których mowa w ust. 1.
- 4. Po zakończeniu miesiąca gazowego, w którym uruchomiono zapasy obowiązkowe gazu ziemnego, operator systemu magazynowania przekazuje operatorowi systemu przesyłowego gazowego lub operatorowi systemów połączonych gazowych, oraz przedsiębiorstwom energetycznym lub podmiotom, o których mowa w art. 52¹ ust. 2 pkt 1, informacje o ilościach gazu ziemnego stanowiących podstawę do prowadzenia rozliczeń za odebrane zapasy obowiązkowe gazu ziemnego niezwłocznie po ich ustaleniu.

Art. 55.

1. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, sposób i tryb wprowadzania ograniczeń, biorąc pod uwagę znaczenie odbiorców dla gospodarki lub funkcjonowania państwa, w tym zadania przez nich wykonywane, oraz ochronę odbiorców przed wprowadzonymi ograniczeniami.
2. Rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, powinno określać w szczególności:
  - 1) sposób wprowadzenia ograniczeń, umożliwiający odbiorcom gazu ziemnego dostosowanie się do tych ograniczeń w określonym czasie;
  - 2) rodzaje odbiorców objętych ograniczeniami;
  - 3) zakres i okres ochrony odbiorców przed wprowadzonymi ograniczeniami, w szczególności odbiorców gazu ziemnego w gospodarstwach domowych, w przypadku:
    - a) niedoboru gazu ziemnego w systemie gazowym,
    - b) wystąpienia skrajnie niskich temperatur zewnętrznych w okresie największego zapotrzebowania na gaz ziemny w systemie gazowym;
  - 4) zakres planów wprowadzania ograniczeń, o których mowa w art. 58 ust. 1, oraz sposób określania w nich wielkości tych ograniczeń;

- 5) sposób podawania do publicznej wiadomości informacji o ograniczeniach;
  - 6) sposób współdziałania operatorów systemów dystrybucyjnych gazowych oraz operatorów systemów magazynowania gazu ziemnego z operatorem systemu przesyłowego gazowego w okresie trwania ograniczeń, w tym zakres przekazywanych informacji.
3. Minister właściwy do spraw energii informuje niezwłocznie Komisję Europejską o przepisach wydanych na podstawie ust. 1.

Art. 56.

1. Rada Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw energii może wprowadzić, w drodze rozporządzenia, na czas oznaczony, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części ograniczenia, biorąc pod uwagę znaczenie odbiorców dla gospodarki i funkcjonowania państwa, w szczególności zadania wykonywane przez tych odbiorców oraz okres, na jaki będą wprowadzane te ograniczenia.
2. Minister właściwy do spraw energii informuje niezwłocznie Komisję Europejską, państwa członkowskie Unii Europejskiej oraz państwa członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym o wprowadzeniu ograniczeń.

Art. 61.

1. W przypadku wystąpienia zdarzeń, w wyniku których zastosowane działania, o których mowa w art. 50-52 i art. 56 ust. 1, nie usunęły sytuacji, o których mowa w art. 49a ust. 2, operator systemu przesyłowego gazowego lub operator systemów połączonych, w porozumieniu z przedsiębiorstwami energetycznymi wykonującymi działalność gospodarczą w zakresie obrotu gazem ziemnym z zagranicą i podmiotami dokonującymi przywozu gazu ziemnego, lub z własnej inicjatywy niezwłocznie zawiadamia o tym ministra właściwego do spraw energii.
2. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1, zawiera w szczególności opis:
  - 1) zdarzeń, o których mowa w ust. 1, oraz ich wpływu na bezpieczeństwo gazowe państwa;
  - 2) działań podjętych w celu likwidacji skutków zdarzeń, o których mowa w ust. 1;
  - 3) proponowanych środków, jakie mogą być zastosowane przez Komisję Europejską.
3. Minister właściwy do spraw energii może wystąpić z wnioskiem do Rady Ministrów o podjęcie działań polegających na:

- 1) zawiadomieniu Przewodniczącego Grupy Koordynacyjnej do spraw Gazu o wystąpieniu zdarzeń, o których mowa w ust. 1, lub
  - 2) wystąpieniu do Komisji Europejskiej z żądaniem zwołania Grupy Koordynacyjnej do spraw Gazu.
4. Zawiadomienie lub wystąpienie, o których mowa w ust. 3, zawierają w szczególności opis:
- 1) zdarzeń, o których mowa w ust. 1, oraz ich wpływu na bezpieczeństwo gazowe państwa;
  - 2) działań podjętych w celu likwidacji skutków zdarzeń, o których mowa w ust. 1;
  - 3) proponowanych środków, jakie mogą być zastosowane przez Komisję Europejską.

Art. 63.

1. Karze pieniężnej podlega ten kto:

- 1) nie dopełnia obowiązku tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych, o którym mowa w art. 5 lub 24, w przewidzianym terminie i wymaganej ilości;
    - 1a) nie dopełnia obowiązku uiszczenia opłaty zapasowej w należytą wysokośći albo w terminie, o którym mowa w art. 21b ust. 12;
    - 2) obniża ilości zapasów obowiązkowych poniżej poziomu określonego w ustawie;
    - 2a) będąc właścicielem instalacji magazynowej lub magazynu, dopuścił do niespełnienia przez daną instalację magazynową lub magazyn, w których są przechowywane zapasy interwencyjne, wymagań, o których mowa w art. 3 ust. 12-14;
  - 3) utrzymuje, w ramach zapasów obowiązkowych, paliwa lub gaz ziemny niespełniające wymagań jakościowych obowiązujących na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z zastrzeżeniem art. 3 ust. 7;
  - 3a) nie przedstawi w terminie informacji, o których mowa w art. 8 ust. 5, albo przedstawi informacje nieprawdziwe;
  - 4) nie dopełnia obowiązku złożenia wniosku o wpis do rejestru, o którym mowa w art. 14 ust. 1 i 1a;
    - 4a) nie przekaze w terminie informacji, o których mowa w art. 22a ust. 1, albo przedstawi nieprawdziwe informacje na temat realizowanych zmian infrastruktury sektora naftowego w zakresie, o którym mowa w art. 22a ust. 1;
    - 5) nie przedstawi w wyznaczonym terminie informacji, o których mowa w art. 22 ust. 1c i 3 lub art. 38, albo przedstawi w tej informacji dane nieprawdziwe;
    - 5a) nie przedstawi w wyznaczonym terminie deklaracji, o której mowa w art. 22 ust. 1, albo przedstawi w tej deklaracji dane nieprawdziwe;
-

- 5b) wykorzystuje zdolności przesyłowe zarezerwowane na potrzeby dostarczenia całkowitych ilości zapasów obowiązkowych gazu ziemnego utrzymywanych poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do sieci przesyłowej lub dystrybucyjnej krajowej w sposób niezgodny z art. 24a ust. 3;
  - 5c) nie ustali wielkości zapasów obowiązkowych gazu ziemnego lub nie przedstawi Prezesowi URE informacji o wielkości zapasów obowiązkowych w celu weryfikacji;
  - 6) będąc osobą kierującą działalnością przedsiębiorstwa lub podmiotu, o którym mowa w art. 24, nie przedstawi, w wyznaczonym terminie, informacji, o których mowa w art. 27 ust. 1 i 2, albo przedstawi w tej informacji dane nieprawdziwe;
  - 6a) nie przekaze w terminie, o którym mowa w art. 31 ust. 4, procedur, o których mowa w art. 31 ust. 1, potwierdzenia ich aktualności lub nie dokona ich aktualizacji w terminie, o którym mowa w art. 31 ust. 5;
  - 6aa) nie dopełnia w terminie obowiązku, o którym mowa w art. 31 ust. 4a;
  - 6b) nie dopełnia obowiązku poinformowania Prezesa URE o zamiarze rozpoczęcia przywozu gazu ziemnego, o którym mowa w art. 25 ust. 6;
  - 6c) świadomie lub w wyniku niedbalstwa wprowadza w błąd Prezesa URE w zakresie przedstawionych na jego żądanie informacji, o których mowa w art. 27 ust. 3, lub odmawia ich udzielenia;
  - 7) nie dopełnia obowiązku sprzedaży zapasów obowiązkowych, o którym mowa w art. 33 ust. 1 pkt 3 lit. b;
  - 8) nie dopełnia obowiązku przedstawienia oferty sprzedaży, o którym mowa w art. 34 pkt 2 lit. c;
  - 9) nie przestrzega ograniczeń w zakresie obrotu paliwami, o których mowa w art. 40 ust. 1;
  - 10) nie przestrzega ograniczeń w sprzedaży paliw, o których mowa w art. 41 ust. 1 pkt 1 lub 2;
  - 11) nie stosuje się do ograniczeń w poborze gazu ziemnego, o których mowa w art. 56;
  - 12) nie przestrzega ograniczeń w używaniu:
    - a) pojazdów samochodowych i motocykli oraz jednostek pływających na śródlądowych drogach wodnych,
    - b) statków na morskich wodach wewnętrznych i na morzu terytorialnym,
    - c) statków powietrznych w ruchu lotniczym- o których mowa w art. 41 ust. 1 pkt 4;
  - 13) nie przestrzega zakazu organizacji imprez motorowych, o którym mowa w art. 41 ust. 1 pkt 5;
-

- 14) nie przestrzega ograniczeń w funkcjonowaniu transportu towarów i osób, o których mowa w art. 41 ust. 1 pkt 6;
- 15) będąc podmiotem wyłączonym z ograniczeń, o których mowa w art. 41, dokonuje odsprzedaży zakupionego paliwa;
- 16) nie dopełnia obowiązku, o którym mowa w art. 24 ust. 2 pkt 2;
- 17) nie przedstawi, w wyznaczonym terminie, informacji, o których mowa w art. 22 ust. 2, albo przedstawi w tej informacji dane nieprawdziwe;
- 18) nie usunie uchybień, do czego został zobowiązany na podstawie art. 29 ust. 9;
- 18a) utrudnia lub uniemożliwia przeprowadzenie kontroli, o której mowa w art. 29 ust. 1 i art. 30 ust. 1, lub przeglądu, o którym mowa w art. 29b ust. 1;
- 18b) będąc właścicielem magazynu, w którym utrzymywane są zapasy interwencyjne, lub związanej z tym magazynem infrastruktury przesyłowej, utrudnia przeprowadzenie lub nie przeprowadza w terminie próby technicznej, o której mowa w art. 29d ust. 1;
- 19) będąc osobą kierującą działalnością przedsiębiorstwa energetycznego wykonującego działalność gospodarczą w zakresie obrotu gazem ziemnym z zagranicą lub podmiotu dokonującego przywozu gazu ziemnego, lub podmiotu, któremu zlecono utrzymywanie zapasów obowiązkowych gazu ziemnego, nie usunie, w wyznaczonym terminie, uchybień do czego został zobowiązany na podstawie art. 30 ust. 9;
- 19a) (uchylony);
- 19b) będąc osobą kierującą działalnością przedsiębiorstwa energetycznego wykonującego działalność gospodarczą w zakresie obrotu gazem ziemnym z zagranicą lub podmiotu dokonującego przywozu gazu ziemnego, nie złoży wyjaśnień lub nie przedstawi w wyznaczonym terminie dokumentów, o których mowa w art. 30 ust. 5, albo złoży nieprawdziwe wyjaśnienia lub przedstawi nieprawdziwe dokumenty;
- 20) będąc przedsiębiorcą magazynującym zapasy agencyjne lub przedsiębiorcą, któremu zlecono wykonanie zadań w zakresie tworzenia i utrzymywania zapasów agencyjnych, dopuścił do powstania niedoboru w stosunku do ewidencyjnego stanu tych zapasów lub dopuścił się uchybienia w zakresie magazynowania zapasów agencyjnych, ich wymiany oraz ilościowej i jakościowej ochrony stanu tych zapasów;
- 21) będąc przedsiębiorstwem energetycznym, nie przestrzega obowiązków określonych w art. 5 ust. 4, art. 7 ust. 6 oraz art. 14 ust. 1, ust. 6 lit. a i b oraz ust. 7 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1938 z dnia 25 października 2017 r. dotyczącego środków

zapewniających bezpieczeństwo dostaw gazu ziemnego i uchylającego rozporządzenie (UE) nr 994/2010 (Dz. Urz. UE L 280 z 28.10.2017, str. 1).

2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, kara pieniężna wynosi:

- 1) równowartość iloczynu kwoty 4500 zł i wielkości niedoboru ropy naftowej, gazu płynnego (LPG) lub ciężkiego oleju opałowego wyrażonej w tonach, lub niedoboru paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG) i ciężkiego oleju opałowego, wyrażonej w metrach sześciennych;
  - 2) równowartość 250% wartości niedoboru gazu ziemnego, wyliczonej według ceny referencyjnej gazu ziemnego wysokometanowego opublikowanej na stronie internetowej operatora systemu przesyłowego gazowego i obowiązującej w dniu, w którym stwierdzono niedopełnienie obowiązku utrzymywania zapasów obowiązkowych gazu ziemnego.
- 2a. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1a, kara pieniężna wynosi dwukrotność należnej kwoty opłaty zapasowej albo dwukrotność różnicy pomiędzy uiszczoną kwotą a należną kwotą opłaty zapasowej.
- 2b. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2a, kara pieniężna wynosi 50 zł za każdy 1 m sześcienny magazynowanych zapasów interwencyjnych paliw i 58 zł za każdą 1 tonę magazynowanych zapasów interwencyjnych ropy naftowej - które nie będą mogły być udostępnione zgodnie z art. 3 ust. 12-14.
3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, kara pieniężna stanowi iloczyn 250% wartości jednostkowych paliw lub gazu ziemnego spełniających wymagania jakościowe i ilości paliw lub gazu ziemnego niespełniających wymagań jakościowych.
4. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 3a-5a, 6 i pkt 19b, kara pieniężna wynosi od dwukrotnego do dziesięciokrotnego przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw, obowiązującego w kwartale, w którym nastąpiło niedopełnienie obowiązku.
- 4a. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 6a i 6aa, kara pieniężna wynosi od dziesięciokrotnego do trzydziestokrotnego przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw, obowiązującego w kwartale, w którym nastąpiło niedopełnienie obowiązku.
- 4b. Niezależnie od kary, o której mowa w ust. 1 pkt 6a i 6aa, minister właściwy do spraw energii może nałożyć także karę pieniężną na osobę kierującą działalnością przedsiębiorstwa lub podmiotu, o którym mowa w art. 31 ust. 1, z tym że kara ta może być wymierzona w kwocie nie większej niż 300% przeciętnego wynagrodzenia tej osoby.
-

5. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 7, kara pieniężna wynosi 350% wartości niesprzedanych zapasów.
6. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 8-10 i 18b, kara pieniężna wynosi od 10% do 15% przychodu ukaranego przedsiębiorcy osiągniętego w poprzednim roku podatkowym, a jeżeli kara dotyczy działalności wykonywanej na podstawie koncesji, wysokość kary wynosi od 10% do 15% przychodu ukaranego przedsiębiorcy, wynikającego z działalności koncesjonowanej, osiągniętego w poprzednim roku podatkowym.
- 6a. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 5b, 5c i 21, kara pieniężna wynosi od 1% do 15% przychodu ukaranego przedsiębiorcy osiągniętego w poprzednim roku podatkowym, a jeżeli kara dotyczy działalności wykonywanej na podstawie koncesji, wysokość kary wynosi od 1% do 15% przychodu ukaranego przedsiębiorcy, wynikającego z działalności koncesjonowanej, osiągniętego w poprzednim roku podatkowym.
- 6b. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 6b i 6c, kara pieniężna wynosi od 5000 zł do 50 000 zł.
7. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 11, wysokość kary oblicza się w następujący sposób:
- 1) w przypadku przekroczenia mocy godzinowej - jako iloczyn mocy maksymalnej, zarejestrowanej przez układ pomiarowy ponad moc wynikającą z wprowadzonych ograniczeń, liczby godzin, w których stwierdzono przekroczenie mocy wynikającej z wprowadzonych ograniczeń w okresie rozliczeniowym, w którym obowiązywały ograniczenia, i dziesięciokrotności stawki stałej opłaty przesyłowej dla gazu wysokometanowego na wyjściu z sieci własnej gazu ziemnego wysokometanowego operatora systemu przesyłowego;
  - 2) w przypadku przekroczenia mocy godzinowej i mocy dobowej - jako iloczyn mocy maksymalnej, zarejestrowanej przez układ pomiarowy ponad moc wynikającą z wprowadzonych ograniczeń, liczby godzin, w których stwierdzono przekroczenie mocy wynikającej z wprowadzonych ograniczeń w okresie rozliczeniowym, w którym obowiązywały ograniczenia, i piętnastokrotności stawki stałej opłaty przesyłowej dla gazu wysokometanowego na wyjściu z sieci własnej gazu ziemnego wysokometanowego operatora systemu przesyłowego.
- 7a. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 11, wysokość kary dla odbiorców nieposiadających rejestracji mocy poboru gazu ziemnego oblicza się w następujący sposób:

- 1) dla odbiorców pobierających mniej niż 300 m³ gazu ziemnego rocznie - 1000 zł za każdy miesiąc, w którym stwierdzono przekroczenie mocy wynikającej z wprowadzonych ograniczeń;
  - 2) dla odbiorców pobierających 300 m³ i więcej oraz mniej niż 1200 m³ gazu ziemnego rocznie - 3000 zł za każdy miesiąc, w którym stwierdzono przekroczenie mocy wynikającej z wprowadzonych ograniczeń;
  - 3) dla odbiorców pobierających 1200 m³ i więcej oraz mniej niż 8000 m³ gazu ziemnego rocznie - 10 000 zł za każdy miesiąc, w którym stwierdzono przekroczenie mocy wynikającej z wprowadzonych ograniczeń;
  - 4) dla odbiorców pobierających 8000 m³ i więcej gazu ziemnego rocznie - 20 000 zł za każdy miesiąc, w którym stwierdzono przekroczenie mocy wynikającej z wprowadzonych ograniczeń.
- 7b. Jeżeli wysokość kary pieniężnej obliczona zgodnie z ust. 7 jest niższa dla odbiorcy niż wysokość kary pieniężnej, która byłaby obliczona w sposób, o którym mowa w ust. 7a, dla ilości gazu pobranego przez tego odbiorcę, stosuje się wysokość kary pieniężnej obliczoną zgodnie z ust. 7a dla ilości gazu pobranego przez tego odbiorcę.
8. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 12, kara pieniężna wynosi od 500 zł do 1000 zł.
  9. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 13 i 14, kara pieniężna wynosi od 5000 zł do 50 000 zł.
  10. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 15, kara pieniężna wynosi od 20 000 zł do 50 000 zł.
  11. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 16, kara pieniężna wynosi od 5000 zł do 50 000 zł.
  12. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 17, kara pieniężna wynosi od dwukrotnego do dziesięciokrotnego przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw, obowiązującego w kwartale, w którym nastąpiło niedopełnienie obowiązku.
  13. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 18, kara pieniężna wynosi od dwukrotnego do dziesięciokrotnego przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw, obowiązującego w kwartale, w którym nastąpiło niedopełnienie obowiązku.
  - 13a. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 18a, kara pieniężna wynosi od dwukrotnego do dziesięciokrotnego przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw, obowiązującego w kwartale, w którym nastąpiło utrudnienie lub uniemożliwienie kontroli.

14. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 19, kara pieniężna wynosi od dwukrotnego do dziesięciokrotnego przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw, obowiązującego w kwartale, w którym nastąpiło niedopełnienie obowiązku.
15. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 20, kara pieniężna wynosi 200% wartości niedoboru lub straty, lub wartości paliw, niespełniających wymagań jakościowych.
- 15a. (uchylony).
16. Wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1:
- 1) pkt 3 - wylicza się na podstawie:
- a) ceny hurtowej sprzedaży paliwa stosowanej przez producenta lub handlowca mającego największy udział w krajowym rynku paliw, w dniu stwierdzenia niedopełnienia obowiązków, pomniejszonej o wartość podatku akcyzowego i opłaty paliwowej, w przypadku gdy są one zawarte w cenie tego paliwa,
  - b) ceny referencyjnej gazu ziemnego wysokometanowego opublikowanej na stronie internetowej operatora systemu przesyłowego gazowego i obowiązującej w dniu, w którym stwierdzono niedopełnienie obowiązku utrzymywania zapasów obowiązkowych gazu ziemnego;
- 2) pkt 7 - wylicza się na podstawie ceny określonej w decyzji, o której mowa w art. 33 ust. 1 pkt 3 lit. b;
- 3) pkt 20 - wylicza się na podstawie:
- a) średniej ceny ropy naftowej gatunku Brent, obowiązującej na londyńskiej Międzynarodowej Giełdzie Paliwowej (IPE) w dniu stwierdzenia niedopełnienia obowiązków, wyrażonej w dolarach amerykańskich za baryłkę; średnią cenę za tonę tej ropy oblicza się jako iloczyn ceny baryłki ropy naftowej, współczynnika 7,28 i średniego kursu dolara amerykańskiego, ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski, obowiązującego w dniu stwierdzenia niedopełnienia obowiązków,
  - b) ceny hurtowej sprzedaży paliwa stosowanej przez producenta lub handlowca mającego największy udział w krajowym rynku paliw, w dniu stwierdzenia niedopełnienia obowiązków, pomniejszonej o wartość podatku akcyzowego i opłaty paliwowej, w przypadku gdy są one zawarte w cenie tego paliwa.
17. Dniem stwierdzenia niedopełnienia obowiązków, o których mowa w ust. 1 pkt 1, 2-3 oraz 20, jest dzień podpisania protokołu, o którym mowa w art. 29 ust. 7 lub w art. 30 ust. 7.

Art. 64.

1. Karę pieniężną, o której mowa w art. 63 ust. 1:

- 1) pkt 1, 2, 3, 5b, 5c, 6, 6b, 6c, 11, 16 i 18a w zakresie kontroli, o której mowa w art. 30 ust. 1, oraz pkt 19 i 19b - wymierza Prezes URE;
- 2) pkt 1-5a, 7, 8, 18 i 18a z wyłączeniem kontroli, o której mowa w art. 30 ust. 1, oraz pkt 18b i 20 - wymierza Prezes Agencji;
- 3) pkt 9 - wymierza wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej;
- 4) pkt 10 i pkt 12 lit. a oraz pkt 13-15 - wymierza właściwy organ Policji;
- 5) pkt 12 lit. b - wymierza dyrektor urzędu morskigo;
- 6) pkt 12 lit. c - wymierza Prezes Urzędu Lotnictwa Cywilnego;
- 7) pkt 6a, 6aa, 17 i 21 - wymierza minister właściwy do spraw energii.

2. Prezes Agencji wymierza kary, o których mowa w art. 63 ust. 1 pkt 1-5a, 7, 8, 18, pkt 18a z wyłączeniem kontroli, o której mowa w art. 30 ust. 1, oraz pkt 18b i 20, w drodze decyzji, od której przysługuje odwołanie do ministra właściwego do spraw energii.

2a. Przed wymierzeniem kary, o której mowa w art. 63 ust. 1 pkt 1a, Prezes Agencji wzywa producenta lub handlowca do uiszczenia opłaty zapasowej w należnej wysokości, w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania.

3. Prezes URE wymierza kary, o których mowa w art. 63 ust. 1 pkt 1, 2, 3, 5b, 5c, 6, 6b, 6c, 11, 16 i 18a w zakresie kontroli, o której mowa w art. 30 ust. 1, oraz pkt 19 i 19b, w drodze decyzji, od której przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie - sądu ochrony konkurencji i konsumentów.

4. Wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej wymierza karę, o której mowa w art. 63 ust. 1 pkt 9, w drodze decyzji, od której przysługuje odwołanie do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

5. Właściwy organ Policji wymierza kary, o których mowa w art. 63 ust. 1 pkt 10, pkt 12 lit. a oraz pkt 13-15, w drodze decyzji.

6. Dyrektor urzędu morskigo wymierza karę, o której mowa w art. 63 ust. 1 pkt 12 lit. b, w drodze decyzji, od której przysługuje odwołanie do ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej.

7. Prezes Urzędu Lotnictwa Cywilnego wymierza karę, o której mowa w art. 63 ust. 1 pkt 12 lit. c, w drodze decyzji, od której przysługuje odwołanie do ministra właściwego do spraw transportu.

Art. 70a.

1. Do dnia 30 czerwca 2029 r., w przypadku braku pojemności magazynowych w magazynach spełniających wymagania określone w art. 3 ust. 12-14 oraz wystąpienia braku pojemności magazynowych niezbędnych dla prawidłowego funkcjonowania rynku paliwowego, Prezes Agencji może czasowo utrzymywać zapasy agencyjne w magazynach niespełniających tych wymagań, pod warunkiem zagwarantowania w umowie o magazynowanie zapasów agencyjnych możliwości wytłoczenia ropy naftowej lub paliw stanowiących te zapasy w okresach nie dłuższych niż:
  - 1) 120 dni - dla magazynów paliw i napowierzchniowych magazynów ropy naftowej;
  - 2) 180 dni - dla podziemnych magazynów ropy naftowej.
2. O braku pojemności magazynowych niezbędnych dla prawidłowego funkcjonowania rynku paliwowego oraz zamiarze czasowego utrzymywania zapasów agencyjnych w magazynie niespełniającym wymagań określonych w art. 3 ust. 12-14, Prezes Agencji niezwłocznie powiadamia ministra właściwego do spraw energii, wskazując ilość zapasów agencyjnych przeznaczonych do magazynowania w magazynie niespełniającym wymagań określonych w art. 3 ust. 12-14, przewidywany okres, przez jaki zapasy agencyjne będą przechowywane w takim magazynie, oraz miejsce i adres tego magazynu.
3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, przepisu art. 63 ust. 1 pkt 2a, nie stosuje się.

USTAWA z dnia 13 kwietnia 2007 r. o Państwowej Inspekcji Pracy (Dz. U. z 2024 r. poz. 97)

Art. 14.

1. Państwowa Inspekcja Pracy przy realizacji zadań współdziała ze związkami zawodowymi, organizacjami pracodawców, organami samorządu załogi, radami pracowników, społeczną inspekcją pracy, publicznymi służbami zatrudnienia w rozumieniu przepisów o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, [*Pełnomocnikiem Rządu do Spraw Równego Traktowania*] <Ministrem do spraw Równości> oraz z organami administracji państwowej, w szczególności z organami nadzoru i kontroli nad warunkami pracy oraz organami Krajowej Administracji Skarbowej, a także z Policją, Strażą Graniczną, Zakładem Ubezpieczeń Społecznych i organami samorządu terytorialnego.

2. Państwowa Inspekcja Pracy jest uprawniona do nieodpłatnego korzystania z danych zgromadzonych:
  - 1) w Centralnym Rejestrze Podmiotów - Krajowej Ewidencji Podatników;
    - 1a) w rejestrze podatników VAT;
  - 2) w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej (REGON) prowadzonym przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego;
  - 3) przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych na koncie ubezpieczonego i koncie płatnika składek, o których mowa odpowiednio w art. 40 i 45 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1230, 1429, 1672 i 1941), w zakresie podlegania ubezpieczeniom społecznym, a także danych o wypadkach przy pracy uzyskanych na podstawie ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 2022 r. poz. 2189);
  - 4) w Powszechnym Elektronicznym Systemie Ewidencji Ludności (RCI PESEL);
  - 5) w rejestrze bezrobotnych;
  - 6) w Krajowym Rejestrze Sądowym;
  - 7) w Krajowym Rejestrze Karnym.
3. Państwowa Inspekcja Pracy może, na wniosek związków zawodowych, prowadzić szkolenie i instruktaż oraz udzielać pomocy w szkoleniu społecznych inspektorów pracy, a także podejmować działania na rzecz doskonalenia i zwiększenia skuteczności działania społecznej inspekcji pracy.
4. Państwowa Inspekcja Pracy ma prawo - w uzasadnionych przypadkach - występować do organów administracji publicznej, w tym naczelników urzędów skarbowych i dyrektorów izb administracji skarbowej, a także Zakładu Ubezpieczeń Społecznych oraz innych właściwych podmiotów z wnioskiem o udzielenie informacji niezbędnych do udzielenia porad, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 14a.
5. Podmioty, o których mowa w ust. 4, mają obowiązek udzielenia informacji, o których mowa w tym przepisie, w terminie 15 dni roboczych od dnia otrzymania wniosku Państwowej Inspekcji Pracy, chyba że udzielenie informacji przez te podmioty wymaga uprzedniego przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego lub kontroli. O przyczynach opóźnienia podmiot informuje niezwłocznie Państwową Inspekcję Pracy.

USTAWA z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (Dz. U. z 2023 r. poz. 122)

Art. 8.

1. Przy Radzie Ministrów tworzy się Rządowy Zespół Zarządzania Kryzysowego, zwany dalej "Zespołem", jako organ opiniodawczo-doradczy właściwy w sprawach inicjowania i koordynowania działań podejmowanych w zakresie zarządzania kryzysowego.
2. W skład Zespołu wchodzi:
  - 1) Prezes Rady Ministrów - przewodniczący;
  - 2) Minister Obrony Narodowej i minister właściwy do spraw wewnętrznych - zastępcy przewodniczącego;
    - 2a) minister właściwy do spraw administracji publicznej;
  - 3) Minister Spraw Zagranicznych;
  - 4) Minister Koordynator Służb Specjalnych - jeżeli został powołany.
3. W posiedzeniach Zespołu, na prawach członka, biorą udział wyznaczone przez przewodniczącego, w zależności od potrzeb, następujące organy administracji rządowej:
  - 1) ministrowie kierujący działami administracji rządowej:
    - a) (uchylona),
    - aa) aktywa państwowe,
    - b) budownictwo, planowanie i zagospodarowanie przestrzenne oraz mieszkalnictwo,
    - c) finanse publiczne,
    - d) gospodarka,
    - e) gospodarka morska,
    - f) gospodarka wodna,
    - g) instytucje finansowe,
    - h) informatyzacja,
    - i) kultura i ochrona dziedzictwa narodowego,
    - j) łączność,
    - k) oświata i wychowanie,
    - l) rolnictwo,
    - m) sprawiedliwość,
    - n) środowisko,
    - o) transport,
    - p) zdrowie,

Objaśnienie oznaczeń: [] kursywa – tekst usunięty przez Sejm

<> druk pogrubiony – tekst wstawiony przez Sejm

- q) praca,
  - r) zabezpieczenie społeczne,
  - s) (uchylona),
  - t) energia,
  - u) gospodarka *[złożami kopalin]* <surowcami energetycznymi>,
  - v) żegluga śródlądowa,
  - w) klimatu;
- 2) Główny Geodeta Kraju;
  - 2a) Główny Inspektor Ochrony Środowiska;
  - 3) Główny Inspektor Sanitarny;
  - 4) Główny Lekarz Weterynarii;
  - 5) Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej;
  - 6) Komendant Główny Policji;
  - 7) Komendant Główny Straży Granicznej;
  - 7a) (uchylony);
  - 8) Prezes Państwowej Agencji Atomistyki;
  - 9) Prezes Urzędu Lotnictwa Cywilnego;
  - 10) Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego;
  - 11) Szef Agencji Wywiadu;
  - 12) Szef Obrony Cywilnej Kraju;
  - 13) Szef Służby Kontrwywiadu Wojskowego;
  - 14) Szef Służby Wywiadu Wojskowego;
  - 15) Pełnomocnik Rządu do Spraw Cyberbezpieczeństwa.
4. Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej może skierować do prac Zespołu, na prawach członka, Szefa Biura Bezpieczeństwa Narodowego lub innego przedstawiciela.
  5. Przewodniczący może zapraszać do udziału w posiedzeniach Zespołu, na prawach członka, inne osoby.
  6. W przypadku nieobecności przewodniczącego, pracami Zespołu kieruje wyznaczony przez niego zastępca albo członek Zespołu, w którego właściwości - wynikającej z kierowania danym działem administracji rządowej - pozostaje rodzaj zaistniałej sytuacji kryzysowej.
  7. Członkowie Zespołu mogą wyznaczać do udziału w jego pracach swoich przedstawicieli:
    - 1) Prezes Rady Ministrów - wiceprezesa Rady Ministrów;
    - 2) ministrowie - sekretarza lub podsekretarza stanu;
-

3) organy, o których mowa w ust. 3 pkt 2-14 - swojego zastępcę.

8. (uchylony).

USTAWA z dnia 6 lipca 2007 r. o ekwiwalencie pieniężnym z tytułu prawa do bezpłatnego węgla dla osób uprawnionych z przedsiębiorstw robót górniczych (Dz. U. z 2022 r. poz. 406)

Art. 5.

1. Wysokość ekwiwalentu stanowi iloczyn ilości węgla objętego uprawnieniem, która nie może być wyższa niż 3 Mg węgla kamiennego rocznie i przeciętnej średniorocznej ceny zbytu 1 Mg węgla kamiennego w asortymencie Orzech.
2. Za rok 2002 cenę zbytu 1 Mg węgla kamiennego w asortymencie Orzech II ustala się na podstawie ceny zbytu 1 Mg węgla kamiennego w asortymencie Orzech II z roku 2006.
3. Za lata następne minister właściwy do spraw gospodarki [*złożami kopalini*] **<surowcami energetycznymi>**, w terminie do dnia 20 stycznia każdego roku, ustala i ogłasza, w formie obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski", przeciętną średnioroczną cenę zbytu 1 Mg węgla kamiennego w asortymencie Orzech, z roku poprzedzającego rok, w którym ekwiwalent ma być wypłacany, skorygowaną o przewidywany wskaźnik wzrostu cen towarów i usług konsumpcyjnych na rok planowany.

USTAWA z dnia 7 września 2007 r. o funkcjonowaniu górnictwa węgla kamiennego (Dz. U. z 2024 r. poz. 415)

UWAGA:

w art. 3, w art. 5e, w art. 5f w ust. 3 i w ust. 5 we wprowadzeniu do wyliczenia, w art. 8 w ust. 5 we wprowadzeniu do wyliczenia, w art. 11c w ust. 5 we wprowadzeniu do wyliczenia, w art. 11f w ust. 4 i 6–9, w art. 11i we wprowadzeniu do wyliczenia, w art. 12 w ust. 9, w art. 15 we wprowadzeniu do wyliczenia, w art. 17 w ust. 2 i 3, w art. 18 w ust. 3, w art. 19 we wprowadzeniu do wyliczenia, w art. 24 w ust. 1 i 2, w art. 25 w ust. 1 we wprowadzeniu do wyliczenia, w art. 26 w ust. 1 we wprowadzeniu do wyliczenia i w pkt 8 oraz w ust. 2–4, w art. 26a w ust. 1, w art. 26aa, w art. 26b, w art. 26c w ust. 1, w art. 26ca–26cc i w art. 26e w ust. 2 wyrazy [*złożami kopalini*] zastępuje się wyrazami **<surowcami energetycznymi>**

Objaśnienie oznaczeń: [*]* kursywa – tekst usunięty przez Sejm

<> druk pogrubiony – tekst wstawiony przez Sejm

Art. 3.

Minister właściwy do spraw gospodarki złożami kopalin ogłosi, w formie obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski", wykaz gmin górniczych.

Art. 5e.

Organem odpowiedzialnym za realizację obowiązków sprawozdawczych w zakresie monitoringu związanych z systemem wsparcia, w tym umorzeń, o których mowa w art. 5a ust. 1 i art. 5b ust. 1, jest minister właściwy do spraw gospodarki złożami kopalin lub odpowiedni podmiot przez niego wyznaczony.

Art. 5f.

1. Przedsiębiorstwo górnicze objęte systemem wsparcia stopniowo wygasza działalność wydobywczą wyznaczonych jednostek produkcyjnych i w okresie do dnia zamknięcia tych jednostek, zgodnie z zasadami systemu wsparcia, otrzymuje wsparcie publiczne w postaci dopłaty do redukcji zdolności produkcyjnych, zwanej dalej "dopłatą".
  2. Dopłata stanowi dodatnią różnicę pomiędzy kosztami kwalifikowanymi działalności wydobywczej a przychodami kwalifikowanymi, z uwzględnieniem zastosowania ceny referencyjnej.
  3. Dopłatę przekazuje się w formie dotacji z budżetu państwa lub podwyższenia kapitału zakładowego przedsiębiorstwa górniczego objętego systemem wsparcia skarbowymi papierami wartościowymi przez Skarb Państwa na podstawie odpowiednio umowy o przyznanie dotacji na finansowanie dopłaty lub umowy o podwyższeniu kapitału zakładowego, zawartej między ministrem właściwym do spraw gospodarki złożami kopalin a właściwym przedsiębiorstwem górniczym objętym systemem wsparcia.
  4. Udzielanie i rozliczanie dopłat oraz funkcjonowanie przedsiębiorstwa górniczego i wchodzących w jego skład wyznaczonych jednostek produkcyjnych w ramach systemu wsparcia podlega monitoringowi, kontroli i weryfikacji.
  5. Minister właściwy do spraw gospodarki złożami kopalin określi, w drodze rozporządzenia:
    - 1) szczegółowe warunki systemu wsparcia w zakresie dopłat, w tym sposób ustalania wysokości dopłat, koszty i przychody kwalifikowane, sposób ustalania ceny referencyjnej, zasady monitorowania, kontroli i weryfikacji systemu wsparcia,
    - 2) szczegółowe warunki i tryb przyznawania dopłaty, z uwzględnieniem jej formy,
    - 3) tryb rozliczania dopłat,
-

4) warunki powodujące czasowe wstrzymanie wypłaty przyznanej dopłaty

- biorąc pod uwagę przeznaczenie dopłat, zapewnienie sprawności ich wypłacania oraz efektywne wydatkowanie środków z budżetu państwa.

Art. 8.

1. Przedsiębiorstwo górnicze, którego podstawowym przedmiotem działalności jest prowadzenie likwidacji kopalni, zabezpieczenie kopalń sąsiednich przed zagrożeniem wodnym, gazowym oraz pożarowym, w trakcie i po zakończeniu likwidacji kopalni, zagospodarowywanie majątku likwidowanej kopalni, zbędnego majątku przedsiębiorstwa górniczego, tworzenie nowych miejsc pracy, w szczególności dla pracowników likwidowanej kopalni, wykonuje te czynności z dotacji budżetowej oraz innych źródeł finansowania, jeżeli likwidację tej kopalni rozpoczęto:

1) przed dniem 1 stycznia 2019 r.;

2) w okresie od dnia 1 grudnia 2021 r. do dnia 31 grudnia 2023 r.

2. Prowadzenie likwidacji kopalń, zadania związane z zabezpieczeniem kopalń sąsiednich przed zagrożeniem wodnym, gazowym oraz pożarowym w trakcie i po zakończeniu likwidacji kopalni, naprawianie szkód wywołanych ruchem zakładu górniczego w trakcie i po zakończeniu likwidacji zakładu górniczego, w tym szkód powstałych w wyniku reaktywacji starych zrobów, a także działania wykonywane po zakończeniu likwidacji kopalni są finansowane z dotacji budżetowej, jeżeli likwidację kopalni rozpoczęto:

1) przed dniem 1 stycznia 2019 r.;

2) w okresie od dnia 1 grudnia 2021 r. do dnia 31 grudnia 2023 r.

3. W przypadku gdy likwidację kopalni rozpoczęto po dniu 31 grudnia 2018 r., ale przed dniem 1 grudnia 2021 r. albo po dniu 31 grudnia 2023 r., przedsiębiorstwo górnicze finansuje likwidację kopalni z funduszu likwidacji zakładu górniczego w rozumieniu ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. - Prawo geologiczne i górnicze.

4. Środki funduszu, o którym mowa w ust. 3, mogą być gromadzone również w postaci bonów skarbowych i obligacji emitowanych lub gwarantowanych przez Skarb Państwa.

5. Minister właściwy do spraw gospodarki złożami kopalin określi, w drodze rozporządzenia:

1) szczegółowe warunki i tryb przyznawania oraz wykorzystania dotacji budżetowej przeznaczonej na finansowanie likwidacji kopalń, zabezpieczenia kopalń sąsiednich przed zagrożeniem wodnym, gazowym oraz pożarowym w trakcie i po zakończeniu likwidacji kopalni, naprawiania szkód wywołanych ruchem zakładu górniczego w trakcie i po

zakończeniu likwidacji zakładu górniczego, w tym szkód powstałych w wyniku reaktywacji starych zrobów, a także na finansowanie działań wykonywanych po zakończeniu likwidacji kopalń,

2) tryb rozliczania przyznanej dotacji budżetowej,

3) szczegółowe warunki powodujące cofnięcie lub czasowe wstrzymanie wypłaty przyznanej dotacji budżetowej

- biorąc pod uwagę zadania wykonywane w trakcie i po zakończeniu likwidacji kopalni, zapewnienie bezpieczeństwa kopalni oraz upraszczanie systemu odwadniania, a także naprawianie szkód wywołanych ruchem zakładu górniczego w trakcie i po zakończeniu likwidacji zakładu górniczego.

Art. 11c.

1. W okresie korzystania z urlopu górniczego albo urlopu dla pracowników zakładu przeróbki mechanicznej węgla, o których mowa w art. 11a ust. 1 pkt 1 i 2, pracownik jest zwolniony z obowiązku świadczenia pracy i otrzymuje świadczenie socjalne w wysokości:

1) 75% miesięcznego wynagrodzenia obliczanego jak wynagrodzenie za urlop wypoczynkowy - w przypadku pracowników przedsiębiorstwa górniczego, o którym mowa w art. 8a ust. 1, i którym przyznano uprawnienie do urlopu górniczego albo urlopu dla pracowników zakładu przeróbki mechanicznej węgla przed dniem 1 grudnia 2021 r.;

2) 80% miesięcznego wynagrodzenia obliczanego jak wynagrodzenie za urlop wypoczynkowy - w przypadku pracowników przedsiębiorstwa górniczego, o którym mowa w art. 8a ust. 1 i 1a, którzy nabędą uprawnienie do urlopu górniczego albo urlopu dla pracowników zakładu przeróbki mechanicznej węgla od dnia 1 grudnia 2021 r.

2. Do podstawy obliczania wynagrodzenia za urlop wypoczynkowy, o którym mowa w ust. 1, wlicza się:

1) nagrodę z okazji "Dnia Górnika" w wysokości 1/12 ostatniej wypłaconej pracownikowi nagrody;

2) dodatkową nagrodę roczną w wysokości 1/12 ostatniej wypłaconej pracownikowi nagrody;

3) nagrodę jubileuszową w wysokości 1/60 nagrody, a w przypadku ratowników górniczych 1/36 ostatniej wypłaconej pracownikowi nagrody.

2a. Pracownik korzystający z urlopu górniczego albo urlopu dla pracowników zakładu przeróbki mechanicznej węgla, o których mowa w art. 11a ust. 1 pkt 1 i 2, niezależnie od świadczenia, o którym mowa w ust. 1, ma prawo do korzystania z uznaniowych świadczeń z zakładowego funduszu świadczeń socjalnych.

- 2b. Osobie korzystającej z urlopu górniczego albo urlopu dla pracowników zakładu przeróbki mechanicznej węgla, o których mowa w art. 11a ust. 1 pkt 1 i 2, i otrzymującej świadczenie socjalne, o którym mowa w ust. 1, nie przysługuje prawo do nagrody jubileuszowej, nagrody z okazji "Dnia Górnika" oraz dodatkowej nagrody rocznej, określonych w przepisach prawa pracy, obowiązujących w przedsiębiorstwie górniczym, w którym osoba ta jest zatrudniona.
3. W okresie korzystania z urlopu górniczego albo urlopu dla pracowników zakładu przeróbki mechanicznej węgla, o których mowa w art. 11a ust. 1 pkt 1 i 2, pracownikowi nie przysługuje urlop wypoczynkowy.
4. Urlopy górnicze oraz urlopy dla pracowników zakładu przeróbki mechanicznej węgla, o których mowa w art. 11a ust. 1 pkt 1 i 2, są finansowane przez przedsiębiorstwo, o którym mowa w art. 8 ust. 1, z dotacji budżetowej.
5. Minister właściwy do spraw gospodarki złożami kopalin określi, w drodze rozporządzenia:
- 1) szczegółowe warunki i tryb przyznawania oraz sposób wykorzystania dotacji budżetowej przeznaczonej na finansowanie świadczenia, o którym mowa w ust. 1,
  - 2) (uchylony),
  - 3) tryb rozliczania dotacji budżetowej,
  - 4) warunki powodujące czasowe wstrzymanie wypłaty przyznanej dotacji budżetowej - biorąc pod uwagę rodzaj oraz zapewnienie sprawności wypłacania świadczenia, o którym mowa w ust. 1, na finansowanie którego będzie przyznana dotacja.

Art. 11f.

1. Restrukturyzacja zatrudnienia oraz pokrycie bieżących strat produkcyjnych przedsiębiorstwa, o którym mowa w art. 8 ust. 1, w likwidowanej kopalni, zakładzie górniczym lub jego oznaczonej części, o których mowa w art. 11a ust. 1, finansowane są przez to przedsiębiorstwo, z dotacji budżetowej.
2. Wysokość dotacji, o której mowa w ust. 1, jest pomniejszana o środki pozyskane na ten cel z innych źródeł, w tym ze środków własnych oraz Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych.
3. Minister właściwy do spraw pracy - dysponent Funduszu, przeznaczy w okresie od dnia 1 stycznia 2015 r. do dnia 31 grudnia 2018 r., ze środków Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, nie więcej niż 1 mld zł na pokrycie wydatków z tytułu jednorazowych odpraw pieniężnych wypłacanych pracownikom likwidowanej kopalni,

zakładu górniczego lub jego oznaczonej części, o których mowa w art. 11a ust. 1, z tytułu restrukturyzacji zatrudnienia.

4. Środki Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych minister właściwy do spraw pracy - dysponent Funduszu przekaze, na wniosek ministra właściwego do spraw gospodarki złożami kopalni, w terminie 30 dni od daty wpływu wniosku, na rachunek bankowy wskazany przez ministra właściwego do spraw gospodarki złożami kopalni.
5. (uchylony).
6. W celu umożliwienia sfinansowania ze środków pozyskanych z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych jednorazowych odpraw pieniężnych wypłacanych pracownikom likwidowanej kopalni, zakładu górniczego lub jego oznaczonej części, o których mowa w art. 11a ust. 1, minister właściwy do spraw pracy - dysponent Funduszu, w terminie 7 dni od daty wpływu wniosku ministra właściwego do spraw gospodarki złożami kopalni, o którym mowa w ust. 4, dokona zmiany w projekcie planu finansowego Funduszu lub planie finansowym Funduszu na poszczególne lata w okresie od dnia 1 stycznia 2015 r. do dnia 31 grudnia 2018 r. przez zwiększenie planowanych wydatków Funduszu powiększających koszty Funduszu o nie więcej niż 1 mld zł z przeznaczeniem na wypłatę jednorazowych odpraw pieniężnych wypłacanych pracownikom likwidowanej kopalni, zakładu górniczego lub jego oznaczonej części, o których mowa w art. 11a ust. 1, z tytułu restrukturyzacji zatrudnienia, w ciężar pozostałości środków Funduszu z okresów poprzednich zapisanych w projekcie planu finansowego Funduszu lub w planie finansowym Funduszu jako stan na początek kolejnych lat w okresie od dnia 1 stycznia 2015 r. do dnia 31 grudnia 2018 r.
7. Dysponentem środków przeznaczonych na wypłatę jednorazowych odpraw pieniężnych wypłacanych pracownikom likwidowanej kopalni, zakładu górniczego lub jego oznaczonej części, o których mowa w art. 11a ust. 1, jest minister właściwy do spraw gospodarki złożami kopalni.
8. Podstawą przyznania środków przeznaczonych na wypłatę jednorazowych odpraw pieniężnych wypłacanych pracownikom likwidowanej kopalni, zakładu górniczego lub jego oznaczonej części, o których mowa w art. 11a ust. 1, oraz środków na pokrycie bieżących strat produkcyjnych przedsiębiorstwa, o którym mowa w art. 8 ust. 1, jest umowa zawarta między ministrem właściwym do spraw gospodarki złożami kopalni a tym przedsiębiorstwem.

9. Środki przyznane na podstawie umowy, o której mowa w ust. 8, wykorzystane niezgodnie z przeznaczeniem lub niewykorzystane podlegają zwrotowi na rachunek wskazany przez ministra właściwego do spraw gospodarki złożami kopalin.

Art. 11i.

Minister właściwy do spraw gospodarki złożami kopalin określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowe warunki i tryb przyznawania dotacji budżetowej przeznaczonej na finansowanie jednorazowych odpraw pieniężnych,
  - 2) tryb rozliczania dotacji budżetowej, o której mowa w pkt 1,
  - 3) warunki powodujące czasowe wstrzymanie wypłaty przyznanej dotacji budżetowej, o której mowa w pkt 1
- biorąc pod uwagę zapewnienie sprawności wypłacania jednorazowych odpraw pieniężnych, na finansowanie których będzie przyznana dotacja.

Art. 12.

1. Byłemu pracownikowi kopalni postawionej w stan likwidacji przed dniem 1 stycznia 2007 r., uprawnionemu do bezpłatnego węgla, który uzyskał emeryturę lub rentę przed tym dniem, jest wypłacany przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych, zwany dalej "ZUS", oprócz emerytury lub renty, ekwiwalent pieniężny.
2. (uchylony).
3. (uchylony).
4. Ekwiwalent pieniężny może otrzymać także osoba, która przed dniem wejścia w życie ustawy, oprócz renty przyznanej na czas określony, pobierała ekwiwalent pieniężny wypłacany przez ZUS, której po upływie okresu, na jaki rentę przyznano, przywrócono prawo do pobierania renty.
5. Byłemu pracownikowi kopalni postawionej w stan likwidacji przed dniem 1 stycznia 2007 r., uprawnionemu do bezpłatnego węgla, który uzyskał rentę przed dniem wejścia w życie ustawy i który po dniu 31 grudnia 2006 r. uzyska emeryturę, jest wypłacany przez ZUS, oprócz emerytury, ekwiwalent pieniężny.
6. W przypadku gdy uprawnienie do bezpłatnego węgla wynika z górniczej renty rodzinnej - wszystkim osobom do niej uprawnionym przysługuje łącznie jeden ekwiwalent pieniężny. W razie podziału renty rodzinnej ekwiwalent pieniężny ulega podziałowi w częściach równych, odpowiednio do liczby uprawnionych.

7. Ekwiwalent pieniężny przysługuje również osobie, która po dniu wejścia w życie ustawy uzyska prawo do renty rodzinnej po emerycie lub renciście, który pobierał ekwiwalent pieniężny wypłacany przez ZUS.
  8. Wysokość ekwiwalentu pieniężnego stanowi iloczyn ilości węgla objętego uprawnieniem, która nie może być wyższa niż 3 Mg węgla kamiennego rocznie i przeciętnej średniorocznej ceny zbytu węgla, o której mowa w ust. 9.
  9. Minister właściwy do spraw gospodarki złożami kopalin, w terminie do dnia 20 stycznia każdego roku, ustala i ogłasza w formie obwieszczenia w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski", cenę zbytu 1 Mg węgla kamiennego w sortymencie Orzech, ustalonego według ceny średniej z IV kwartału roku poprzedzającego rok, w którym ekwiwalent pieniężny ma być wypłacany, skorygowaną o przewidywany wskaźnik wzrostu cen towarów i usług konsumpcyjnych na rok planowany.
  10. Ekwiwalent pieniężny jest wypłacany przez ZUS ze środków budżetu państwa z części, której dysponentem jest Prezes ZUS.
  11. Przedsiębiorstwo górnicze, o którym mowa w art. 8 ust. 1, występuje z wnioskiem do ZUS o wypłatę ekwiwalentu pieniężnego dla osób, o których mowa w ust. 1, 2 i 4-7, po ustaleniu ich uprawnienia do bezpłatnego węgla. We wniosku określa się wysokość ekwiwalentu pieniężnego i okres, za jaki ekwiwalent pieniężny przysługuje.
  12. Ekwiwalent pieniężny wypłaca się wraz z wypłatą emerytury lub renty, z tym że w przypadku:
    - 1) przyznania emerytury lub renty po raz pierwszy, ekwiwalent pieniężny wypłaca się za okres od pierwszego dnia miesiąca, w którym powstało prawo do emerytury lub renty;
    - 2) przekazania wniosku, o którym mowa w ust. 11, po terminie płatności emerytury lub renty, ekwiwalent pieniężny wypłaca się w:
      - a) terminie płatności emerytury lub renty przypadającym po dniu przekazania wniosku albo
      - b) następnym terminie płatności emerytury lub renty, jeżeli okres pomiędzy datą przekazania wniosku a terminem płatności, o którym mowa w lit. a, jest krótszy niż 30 dni;
    - 3) przyznania renty rodzinnej po emerycie lub renciście, ekwiwalent pieniężny przysługuje po upływie okresu, za który został wypłacony emerytowi lub renciście.
  13. W przypadku zbiegu prawa do ekwiwalentu pieniężnego na podstawie ustawy wypłaca się tylko jeden ekwiwalent pieniężny.
  14. Wstrzymanie wypłaty emerytury lub renty nie powoduje zawieszenia wypłaty ekwiwalentu pieniężnego, chyba że ustało prawo do emerytury lub renty. W razie wstrzymania wypłaty
-

emerytury lub renty wskutek zawieszenia prawa do tych świadczeń, ekwiwalent pieniężny wypłaca się kwartalnie, w trzecim miesiącu kwartału.

15. Jeżeli zawieszeniu podlega część renty rodzinnej przyznanej więcej niż jednej osobie, część ekwiwalentu pieniężnego przysługującą pozostałym osobom pobierającym rentę rodzinną wypłaca się wraz z tą rentą.
16. Przy dochodzeniu zwrotu nienależnie pobranego ekwiwalentu pieniężnego przepisy ustawy o emeryturach i rentach z FUS dotyczące dochodzenia zwrotu nienależnie pobranych świadczeń z ubezpieczeń społecznych stosuje się odpowiednio.

Art. 15.

Minister właściwy do spraw gospodarki złożami kopalin określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowe warunki i tryb przyznawania dotacji budżetowej przeznaczonej na finansowanie rent wyrównawczych,
  - 2) tryb rozliczania dotacji budżetowej,
  - 3) szczegółowe warunki powodujące czasowe wstrzymanie wypłaty przyznanej dotacji budżetowej
- biorąc pod uwagę rodzaje uprawnień, na finansowanie których będzie przyznana dotacja.

Art. 17.

1. Byłym pracownikom przedsiębiorstw górniczych postawionych w stan likwidacji albo upadłości, którzy przed dniem wejścia w życie ustawy przebywali na świadczeniu aktywizującym, będą wypłacane do dnia 31 grudnia 2008 r., z dotacji budżetowej, zaległe wynagrodzenia z tytułu nagrody jubileuszowej, nagrody z okazji "Dnia Górnika", odprawy wynikającej z ustawy z dnia 28 grudnia 1989 r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy (Dz. U. z 2002 r. poz. 980, 1146 i 1679 oraz z 2003 r. poz. 844) ¹ oraz dodatkowej nagrody rocznej wynikającej z przepisów określających szczególne przywileje dla pracowników górnictwa - Karta górnika, w wysokości określonej w prawomocnych wyrokach sądu.
2. Zaległe wynagrodzenia, o których mowa w ust. 1, będą wypłacane przez przedsiębiorstwo górnicze wskazane przez ministra właściwego do spraw gospodarki złożami kopalin.
3. Minister właściwy do spraw gospodarki złożami kopalin określi, w drodze rozporządzenia, przedsiębiorstwo górnicze, o którym mowa w ust. 2, biorąc pod uwagę możliwość sprawnej realizacji obowiązku nałożonego na to przedsiębiorstwo.

Objaśnienie oznaczeń: [] kursywa – tekst usunięty przez Sejm

Art. 18.

1. Przedsiębiorstwo górnicze może otrzymać z dotacji budżetowej dofinansowanie do inwestycji początkowej, na zasadach określonych w art. 5 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1407/2002 z dnia 23 lipca 2002 r. w sprawie pomocy państwa dla przemysłu węglowego (Dz. Urz. L 205 z 02.08.2002, Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 8, t. 2, str. 170).
2. Wysokość dofinansowania, o którym mowa w ust. 1, nie może przekroczyć 30% ogółu kosztów projektu inwestycyjnego.
3. Przedsiębiorstwo górnicze sporządza plany: operacyjny i finansowy, mające na celu wykazanie, że pomoc finansowa dla projektu inwestycyjnego zapewni efektywność ekonomiczną inwestycji początkowej. Plany te stanowią podstawę dla przedsiębiorstwa górniczego do wystąpienia do ministra właściwego do spraw gospodarki złożami kopalin o dofinansowanie projektu inwestycyjnego z dotacji budżetowej.
4. Środki dotacji budżetowej na dofinansowanie projektu inwestycyjnego przekazuje się do dnia 31 grudnia 2010 r.

Art. 19.

Minister właściwy do spraw gospodarki złożami kopalin określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowe warunki i tryb przyznawania oraz wykorzystania dotacji budżetowej przeznaczonej na dofinansowanie do inwestycji początkowych,
  - 2) tryb rozliczania przyznanej dotacji budżetowej,
  - 3) szczegółowe warunki powodujące cofnięcie lub czasowe wstrzymanie wypłaty przyznanej dotacji budżetowej
- biorąc pod uwagę celowość i efektywność przedsięwzięć inwestycyjnych.

Art. 24.

1. Minister właściwy do spraw gospodarki złożami kopalin wspiera działania wdrażające czyste technologie wykorzystywania węgla kamiennego.
2. W celu realizacji zadania, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw gospodarki złożami kopalin zleca opracowanie studium wykonalności projektu instalacji do produkcji paliw gazowych i płynnych z węgla kamiennego.

Art. 25.

1. Agencja Rozwoju Przemysłu S.A., zwana dalej "Agencją", prowadzi monitoring i wykonuje, na zlecenie ministra właściwego do spraw gospodarki złożami kopalni, zadania związane z funkcjonowaniem górnictwa węgla kamiennego, dotyczące w szczególności:
  - 1) sposobu wykorzystania środków pochodzących z budżetu państwa na realizację zadań określonych w ustawie oraz udzielanej pomocy publicznej;
  - 2) procesu likwidacji kopalń, działań wykonywanych po zakończeniu likwidacji kopalń i naprawiania szkód wywołanych ruchem zakładu górniczego oraz zabezpieczenia kopalń sąsiednich przed zagrożeniem wodnym, gazowym oraz pożarowym;
  - 3) zmian stanu zatrudnienia w górnictwie węgla kamiennego;
  - 4) monitorowania sprzedaży węgla przez producentów, z wyodrębnieniem ilości, parametrów jakościowych, ceny węgla oraz wyników ekonomiczno-finansowych;
  - 5) cen węgla kamiennego u producentów krajowych oraz cen węgla importowanego;
  - 6) przygotowania dokumentacji w celu notyfikacji Komisji Europejskiej pomocy publicznej dla sektora górnictwa węgla kamiennego;
  - 7) archiwizowania i przechowywania dokumentacji osobowej oraz płacowej przedsiębiorstw górniczych i przedsiębiorstw robót górniczych postawionych w stan likwidacji lub upadłości;
  - 8) prowadzenia bazy danych o firmach usługowych wykonujących podziemne prace górnicze w kopalniach;
  - 9) monitoringu, kontroli i weryfikacji systemu wsparcia.
2. Realizując zadania, o których mowa w ust. 1, Agencja może zlecać wykonanie poszczególnych czynności specjalistom lub podmiotom zatrudniającym pracowników posiadających wiedzę i odpowiednie doświadczenie, niezbędne do wykonywania tych czynności.

Art. 26.

1. W każdym roku budżetowym Rada Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw gospodarki złożami kopalni, w projekcie ustawy budżetowej określi wysokość dotacji oraz nominalną wartość skarbowych papierów wartościowych na podwyższenie kapitału zakładowego przedsiębiorstwa, o którym mowa w art. 8 ust. 1, na finansowanie:
  - 1) zadań dotyczących likwidacji kopalń oraz działań wykonywanych po zakończeniu całkowitej likwidacji kopalń realizowanych w przedsiębiorstwach górniczych, o których mowa w art. 8 ust. 1;

- 2) zadań dotyczących zabezpieczenia kopalń sąsiednich przed zagrożeniem wodnym, gazowym oraz pożarowym, w trakcie i po zakończeniu likwidacji kopalń realizowanych w przedsiębiorstwie górniczym, o którym mowa w art. 8 ust. 1;
  - 3) naprawiania szkód wywołanych ruchem zakładu górniczego w trakcie i po zakończeniu likwidacji zakładu górniczego, w tym szkód powstałych w wyniku reaktywacji starych zrobów oraz zobowiązań, o których mowa w art. 8c ust. 2;
  - 4) (uchylony);
  - 4a) świadczeń, o których mowa w art. 11a ust. 1;
  - 5) roszczeń pracowniczych, w tym z tytułu rent wyrównawczych, o których mowa w art. 14;
  - 6) świadczeń, o których mowa w art. 17, do dnia 31 grudnia 2008 r.;
  - 7) studium wykonalności projektu instalacji do produkcji paliw gazowych i płynnych z węgla kamiennego;
  - 8) monitoringu procesów związanych z funkcjonowaniem górnictwa węgla kamiennego oraz innych czynności zleconych przez ministra właściwego do spraw gospodarki złożami kopalni dotyczących restrukturyzacji górnictwa węgla kamiennego.
2. Rada Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw gospodarki złożami kopalni, może określić w projekcie ustawy budżetowej wysokość dotacji przeznaczonej na dofinansowanie inwestycji początkowej, o której mowa w art. 5 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1407/2002 z dnia 23 lipca 2002 r. w sprawie pomocy państwa dla przemysłu węglowego, w przypadku spełnienia przez przedsiębiorstwo górnicze warunków określonych w tym rozporządzeniu.
  3. Dysponentem dotacji, o której mowa w ust. 1 i 2, jest minister właściwy do spraw gospodarki złożami kopalni.
  4. Podstawą przyznania dotacji na realizację zadań określonych w ustawie jest umowa zawarta między ministrem właściwym do spraw gospodarki złożami kopalni a właściwym przedsiębiorstwem górniczym albo umowa zawarta między ministrem właściwym do spraw gospodarki złożami kopalni a przedsiębiorstwem realizującym zadania określone w ustawie.
  5. (uchylony).
  6. Dotacje wykorzystane niezgodnie z przeznaczeniem podlegają zwrotowi do budżetu państwa w trybie określonym w przepisach o finansach publicznych.

Art. 26a.

1. W latach 2023-2027 minister właściwy do spraw finansów publicznych może przekazać przedsiębiorstwu, o którym mowa w art. 8 ust. 1, na wniosek ministra właściwego do spraw gospodarki złożami kopalín, skarbowe papiery wartościowe z przeznaczeniem na podwyższenie kapitału zakładowego tego przedsiębiorstwa, jeżeli jest to niezbędne do realizacji jego zadań określonych w ustawie, do wysokości określonej w ustawie budżetowej na dany rok budżetowy.
2. Akcje w podwyższonym kapitale zakładowym przedsiębiorstwa, o którym mowa w art. 8 ust. 1, zostaną objęte przez Skarb Państwa.
3. Do podwyższenia kapitału zakładowego przedsiębiorstwa, o którym mowa w art. 8 ust. 1, stosuje się przepisy ustawy z dnia 15 września 2000 r. - Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2024 r. poz. 18 i 96).
4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, przez wydanie listu emisyjnego, warunki emisji skarbowych papierów wartościowych, o których mowa w ust. 1, oraz sposób realizacji świadczeń z nich wynikających.
5. List emisyjny zawiera w szczególności:
  - 1) datę emisji;
  - 2) powołanie podstawy prawnej emisji;
  - 3) jednostkową wartość nominalną;
  - 4) walutę, w której może następować emisja, lub sposób określenia waluty emisji;
  - 5) cenę lub sposób jej ustalenia;
  - 6) stopę procentową lub sposób jej obliczania;
  - 7) określenie sposobu i terminów wypłaty należności głównej oraz należności ubocznych;
  - 8) datę, od której nalicza się oprocentowanie skarbowych papierów wartościowych tej emisji;
  - 9) termin wykupu oraz zastrzeżenia w przedmiocie możliwości wcześniejszego wykupu.
6. Emisja skarbowych papierów wartościowych, o których mowa w ust. 1, następuje z dniem zarejestrowania skarbowych papierów wartościowych w depozycie papierów wartościowych oraz w kwocie równej wartości nominalnej wyemitowanych skarbowych papierów wartościowych.
7. Do emisji skarbowych papierów wartościowych, o których mowa w ust. 1, przepisów art. 98 i art. 102 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1270, z późn. zm.) oraz przepisów wydanych na podstawie art. 97 tej ustawy nie stosuje się.

Art. 26aa.

W roku 2022 minister właściwy do spraw finansów publicznych może przekazać ministrowi właściwemu do spraw gospodarki złożami kopalin, na jego wniosek, skarbowe papiery wartościowe celem ich przekazania przedsiębiorstwu, o którym mowa w art. 8 ust. 1, na podwyższenie kapitału zakładowego tego przedsiębiorstwa, jeżeli jest to niezbędne do realizacji jego zadań określonych w ustawie, w ramach limitu określonego w art. 5 ust. 3 ustawy budżetowej na rok 2022 z dnia 17 grudnia 2021 r. (Dz. U. z 2022 r. poz. 270), z tym że wartość nominalna nowo wyemitowanych skarbowych papierów wartościowych na ten cel nie może przekroczyć kwoty 800 000 tys. zł. Przepisy art. 26a ust. 2-7 stosuje się odpowiednio.

Art. 26b.

W każdym roku budżetowym Rada Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw gospodarki złożami kopalin, w projekcie ustawy budżetowej określi wysokość dotacji lub nominalną wartość skarbowych papierów wartościowych na podwyższenie kapitału zakładowego przedsiębiorstwa górniczego objętego systemem wsparcia, z przeznaczeniem na finansowanie dopłat.

Art. 26c.

1. W latach 2023-2031 minister właściwy do spraw finansów publicznych może przekazać przedsiębiorstwu górniczemu objętemu systemem wsparcia, na wniosek ministra właściwego do spraw gospodarki złożami kopalin, skarbowe papiery wartościowe na podwyższenie kapitału zakładowego tego przedsiębiorstwa w celu finansowania dopłat do wysokości określonej w ustawie budżetowej na dany rok budżetowy.
2. Akcje w podwyższonym kapitale zakładowym przedsiębiorstwa górniczego objętego systemem wsparcia zostaną objęte przez Skarb Państwa.
3. Do podwyższenia kapitału zakładowego przedsiębiorstwa górniczego objętego systemem wsparcia stosuje się przepisy ustawy z dnia 15 września 2000 r. - Kodeks spółek handlowych.
4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, przez wydanie listu emisyjnego, warunki emisji skarbowych papierów wartościowych, o których mowa w ust. 1, oraz sposób realizacji świadczeń z nich wynikających.
5. List emisyjny zawiera w szczególności:
  - 1) datę emisji;
  - 2) powołanie podstawy prawnej emisji;

- 3) jednostkową wartość nominalną;
  - 4) walutę, w której może następować emisja, lub sposób określenia waluty emisji;
  - 5) cenę lub sposób jej ustalenia;
  - 6) stopę procentową lub sposób jej obliczania;
  - 7) określenie sposobu i terminów wypłaty należności głównej oraz należności ubocznych;
  - 8) datę, od której nalicza się oprocentowanie skarbowych papierów wartościowych tej emisji;
  - 9) termin wykupu oraz zastrzeżenia w przedmiocie możliwości wcześniejszego wykupu.
6. Emisja skarbowych papierów wartościowych, o których mowa w ust. 1, następuje z dniem zarejestrowania skarbowych papierów wartościowych w depozycie papierów wartościowych oraz w kwocie równej wartości nominalnej wyemitowanych skarbowych papierów wartościowych.
7. Do emisji skarbowych papierów wartościowych, o których mowa w ust. 1, przepisów art. 98 i art. 102 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych oraz przepisów wydanych na podstawie art. 97 tej ustawy nie stosuje się.

Art. 26ca.

W roku 2022 minister właściwy do spraw finansów publicznych może przekazać ministrowi właściwemu do spraw gospodarki złożami kopalín, na jego wniosek, skarbowe papiery wartościowe celem ich przekazania przedsiębiorstwu górniczemu objętemu systemem wsparcia na podwyższenie kapitału zakładowego tego przedsiębiorstwa w celu finansowania dopłat, w ramach limitu określonego w art. 5 ust. 3 ustawy budżetowej na rok 2022 z dnia 17 grudnia 2021 r., z tym że wartość nominalna nowo wyemitowanych skarbowych papierów wartościowych na ten cel nie może przekroczyć kwoty 5 200 000 tys. zł. Przepisy art. 26c ust. 2-7 stosuje się odpowiednio.

Art. 26cb.

Minister właściwy do spraw gospodarki złożami kopalín może zlecić na podstawie umowy Bankowi Gospodarstwa Krajowego otwarcie i prowadzenie rachunku papierów wartościowych dla skarbowych papierów wartościowych, o których mowa w art. 26aa i art. 26ca, lub świadczenie innych usług związanych z tymi papierami wartościowymi.

Art. 26cc.

W przypadku nieprzekazania w roku 2022 przez ministra właściwego do spraw gospodarki złożami kopalín skarbowych papierów wartościowych zgodnie z art. 26aa i art. 26ca, podlegają one zwrotowi na rachunek wskazany przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

Art. 26e.

1. System wsparcia stanowi pomoc publiczną i podlega notyfikacji do Komisji Europejskiej.
2. Minister właściwy do spraw gospodarki złożami kopalín jest właściwy w zakresie pomocy publicznej udzielonej na podstawie niniejszej ustawy w formie dotacji z budżetu państwa i skarbowych papierów wartościowych, w tym do dochodzenia zwrotu kwoty stanowiącej równowartość udzielonej pomocy publicznej wraz z odsetkami, w przypadku obowiązku zwrotu pomocy, oraz jego egzekwowania.

USTAWA z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2023 r. poz. 1094, z późn. zm.)

Art. 103c.

1. Podmiot planujący podjęcie realizacji inwestycji strategicznej określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 103a ust. 2 występuje do Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska z wnioskiem o określenie zakresu oceny środowiskowej.
2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, załącza się dokumentację obejmującą charakterystykę przedsięwzięcia, harmonogram prac i lokalizację inwestycji, wraz z opisem przewidywanych znaczących oddziaływań na środowisko.
3. Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska w terminie 14 dni od dnia otrzymania wniosku, o którym mowa w ust. 1, określa, w drodze postanowienia, zakres oceny środowiskowej. Na postanowienie nie służy skarga do sądu administracyjnego.
4. Przed wydaniem postanowienia, o którym mowa w ust. 3, Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska może wystąpić o opinie do organów administracji publicznej, w szczególności organu Państwowej Inspekcji Sanitarnej lub organu właściwego do wydania oceny wodnoprawnej, o której mowa w przepisach ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne.

Opinie wydaje się w terminie 14 dni od dnia otrzymania tego wystąpienia. Niewydanie opinii w tym terminie uznaje się za brak zastrzeżeń.

5. Dokumentację sporządzoną zgodnie z zakresem określonym w postanowieniu, o którym mowa w ust. 3, i przedstawiającą możliwe do zastosowania na danym etapie realizacji inwestycji działania przewidujące unikanie, zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą i monitorowanie negatywnych oddziaływań na środowisko dołącza się do wniosku o wydanie decyzji, o której mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 6, 10, 11, 14, 15, 17-18a, 20-23, 25 i 27.
6. Organ właściwy do wydania decyzji, o której mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 6, 10, 11, 14, 15, 17-18a, 20-23, 25 i 27, występuje do Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska z wnioskiem o uzgodnienie warunków realizacji inwestycji strategicznej określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 103a ust. 2, przedkładając wniosek o wydanie tej decyzji i dokumentację, o której mowa w ust. 5.
7. Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska w terminie 14 dni od dnia otrzymania wniosku, o którym mowa w ust. 6, uzgadnia, w drodze postanowienia, warunki realizacji inwestycji strategicznej określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 103a ust. 2. Przepisów art. 106 Kodeksu postępowania administracyjnego nie stosuje się. Na postanowienie nie służy skarga do sądu administracyjnego.
8. Przed wydaniem postanowienia, o którym mowa w ust. 7, Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska może wystąpić o opinie do organów administracji publicznej. Opinie wydaje się w terminie 14 dni od dnia otrzymania tego wystąpienia. Niewydanie opinii w tym terminie uznaje się za brak zastrzeżeń.
9. W przypadku działań przewidzianych do realizacji w ramach inwestycji strategicznej określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 103a ust. 2 zezwolenie, o którym mowa w art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, zastępuje się uzgodnieniem z Generalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska, o którym mowa w ust. 7.
10. Do uzgodnienia, o którym mowa w ust. 9, stosuje się przepisy art. 34, art. 35 ust. 1-3, ust. 4 pkt 2 i ust. 5 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody oraz przepisy wydane na podstawie art. 35 ust. 7 tej ustawy, z tym że:
  - 1) zakres, miejsce, termin i sposób wykonania kompensacji przyrodniczej ustala Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska;
  - 2) termin wykonania kompensacji przyrodniczej niezbędnej do zapewnienia spójności i właściwego funkcjonowania sieci obszarów Natura 2000 nie może być dłuższy niż 3 lata i

jest liczony od dnia rozpoczęcia działań powodujących negatywne oddziaływanie na obszar Natura 2000.

11. Treść dokumentacji, o której mowa w ust. 5, oraz treść postanowienia, o którym mowa w ust. 7, organ właściwy do wydania decyzji, o której mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 6, 10, 11, 14, 15, 17-18a, 20-23, 25 i 27, przed wydaniem tej decyzji:

1) podaje do publicznej wiadomości;

2) przekazuje:

a) ministrowi właściwemu do spraw transportu - w przypadku inwestycji, o której mowa w art. 59a ust. 4 pkt 1, 2 i 19,

b) ministrowi właściwemu do spraw gospodarki wodnej - w przypadku inwestycji, o której mowa w art. 59a ust. 4 pkt 3, 4 i 8,

c) ministrowi właściwemu do spraw gospodarki *[złożami kopalin]* **<surowcami energetycznymi>** - w przypadku inwestycji, o której mowa w art. 59a ust. 4 pkt 5,

d) Pełnomocnikowi Rządu do spraw Strategicznej Infrastruktury Energetycznej - w przypadku inwestycji, o której mowa w art. 59a ust. 4 pkt 6, 10 i 14,

e) ministrowi właściwemu do spraw informatyzacji - w przypadku inwestycji, o której mowa w art. 59a ust. 4 pkt 7,

f) ministrowi właściwemu do spraw aktywów państwowych - w przypadku inwestycji, o której mowa w art. 59a ust. 4 pkt 9, albo Pełnomocnikowi Rządu do spraw Strategicznej Infrastruktury Energetycznej - w przypadku gdy inwestycja ta związana jest z wykonywaniem uprawnień, o których mowa w art. 12a ust. 2 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne,

g) ministrowi właściwemu do spraw gospodarki morskiej - w przypadku inwestycji, o której mowa w art. 59a ust. 4 pkt 11 i 16,

h) Pełnomocnikowi Rządu do spraw Centralnego Portu Komunikacyjnego - w przypadku inwestycji, o której mowa w art. 59a ust. 4 pkt 12,

i) ministrowi właściwemu do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa - w przypadku inwestycji, o której mowa w art. 59a ust. 4 pkt 13,

j) ministrowi właściwemu do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego - w przypadku inwestycji, o której mowa w art. 59a ust. 4 pkt 15 i 17,

k) ministrowi właściwemu do spraw kultury fizycznej - w przypadku inwestycji, o której mowa w art. 59a ust. 4 pkt 18,

l) Ministrowi Obrony Narodowej - w przypadku inwestycji, o której mowa w art. 59a ust. 4 pkt 20,

m) ministrowi właściwemu do spraw aktywów państwowych - w przypadku inwestycji, o której mowa w art. 59a ust. 4 pkt 21-23.

12. Organ, o którym mowa w ust. 11 pkt 2:

1) powiadamia Komisję Europejską o zwolnieniu inwestycji strategicznej określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 103a ust. 2 ze stosowania przepisów dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/92/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko (Dz. Urz. UE L 26 z 28.01.2012, str. 1, z późn. zm.), przekazując:

a) uzasadnienie tego zwolnienia zawierające w szczególności wykazanie niekorzystnego wpływu stosowania przepisów tej dyrektywy na cele inwestycji strategicznej oraz spełnienia warunków, o których mowa w art. 103a ust. 1,

b) dokumentację, o której mowa w ust. 5,

c) postanowienie, o którym mowa w ust. 7;

2) informuje organ właściwy do wydania decyzji, o której mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 6, 10, 11, 14, 15, 17-18a, 20-23, 25 i 27, o powiadomieniu Komisji Europejskiej.

13. Wydanie decyzji, o której mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 6, 10, 11, 14, 15, 17-18a, 20-23, 25 i 27, następuje nie wcześniej niż po upływie 7 dni od dnia powiadomienia Komisji Europejskiej.

14. Organ właściwy do wydania decyzji, o której mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 6, 10, 11, 14, 15, 17-18a, 20-23, 25 i 27, podaje do publicznej wiadomości treść tej decyzji.

USTAWA z dnia 24 kwietnia 2009 r. o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu (Dz. U. z 2024 r. poz. 551)

Art. 6.

1. Wniosek o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie terminalu zawiera:

1) określenie granic terenu objętego wnioskiem, przedstawionych na kopii aktualnej mapy zasadniczej lub

w przypadku jej braku na kopii aktualnej mapy ewidencyjnej w skali 1:5000 lub większej, w tym określenie:

- a) linii rozgraniczających teren inwestycji w zakresie terminalu,
  - b) granic obszaru, w stosunku do którego decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie terminalu ma wywołać skutek, o którym mowa w art. 20 ust. 3, 6 i 6a,
  - c) granic obszaru, w stosunku do którego decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie terminalu ma wywołać skutek, o którym mowa w art. 24 ust. 1;
- 2) określenie lokalizacji sztucznych wysp, konstrukcji i urządzeń w obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej oraz kabli i rurociągów, za pomocą współrzędnych geocentrycznych geodezyjnych naniesionych na mapę morską, i ich charakterystyczne parametry techniczne;
  - 3) określenie zmian w dotychczasowym sposobie zagospodarowania i uzbrojeniu terenu;
  - 4) analizę powiązania inwestycji z uzbrojeniem terenu;
  - 5) charakterystykę inwestycji, obejmującą:
    - a) określenie zapotrzebowania na wodę, energię oraz sposobu odprowadzania lub oczyszczania ścieków, a także innych potrzeb w zakresie uzbrojenia terenu, a w razie potrzeby również sposobu zagospodarowywania odpadów,
    - b) określenie planowanego sposobu zagospodarowania terenu oraz charakterystyki zabudowy i zagospodarowania terenu, w tym przeznaczenia i gabarytów projektowanych obiektów budowlanych, przedstawione w formie opisowej i graficznej,
    - c) określenie charakterystycznych parametrów technicznych inwestycji oraz danych charakteryzujących jej wpływ na środowisko;
  - 6) decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach wydaną zgodnie z ustawą z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2023 r. poz. 1094, z późn. zm.), z uwzględnieniem art. 19 - jeżeli jest ona wymagana;
  - 7) (uchylony);
  - 8) mapy z projektami podziału nieruchomości, w przypadku konieczności zatwierdzenia podziału nieruchomości, sporządzone zgodnie z przepisami ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami oraz ustawy z dnia 17 maja 1989 r. - Prawo geodezyjne i kartograficzne;
  - 9) wskazanie nieruchomości, w stosunku do których decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie terminalu ma wywołać skutek, o którym mowa w art. 20 ust. 3 i 6;
-

- 9a) wskazanie nieruchomości, w stosunku do których decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie terminalu ma wywołać skutek, o którym mowa w art. 20 ust. 6a;
- 10) wskazanie ujawnionych ograniczonych praw rzeczowych obciążających nieruchomości wskazane zgodnie z pkt 9 i 9a;
- 11) wskazanie nieruchomości, w stosunku do których decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie terminalu ma wywołać skutek, o którym mowa w art. 24 ust. 1, w tym gruntów stanowiących własność Skarbu Państwa pokrytych wodami, gruntów stanowiących pas drogowy lub gruntów objętych obszarem kolejowym, jeżeli inwestycja w zakresie terminalu wymaga przejścia przez te grunty, oraz gruntów stanowiących pas drogowy, jeżeli inwestycja w zakresie terminalu wymaga budowy lub przebudowy zjazdów na tych gruntach; jeżeli inwestycja w zakresie terminalu wymaga przejścia przez grunty stanowiące własność Skarbu Państwa pokryte wodami, grunty stanowiące pas drogowy lub grunty objęte obszarem kolejowym, inwestor określa sposób, miejsce i warunki umieszczenia na tych gruntach obiektów lub urządzeń; w przypadku gdy inwestycja w zakresie terminalu wymaga budowy zjazdów, inwestor określa także lokalizację i parametry techniczne zjazdów, a gdy wymaga przebudowy zjazdów - ich parametry techniczne;
- 11a) wskazanie podmiotów innych niż inwestor, na rzecz których ograniczenie sposobu korzystania z nieruchomości ma nastąpić zgodnie z art. 24 ust. 1a, oraz zgodę tych podmiotów na takie ograniczenie na ich rzecz sposobu korzystania z nieruchomości;
- 11b) wskazanie okresu, w jakim decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie terminalu ma wywoływać skutek, o którym mowa w art. 24 ust. 1, w przypadku gdy ograniczenie sposobu korzystania z nieruchomości, o którym mowa w art. 24 ust. 1, ma nastąpić na czas określony;
- 12) opinie, o których mowa w ust. 3;
- 13) (uchylony);
- 14) uproszczone wypisy z rejestru gruntów w postaci papierowej lub elektronicznej lub inne dokumenty w postaci papierowej lub pliku komputerowego sformatowanego zgodnie z obowiązującym standardem wymiany danych ewidencyjnych - wydane z katastru nieruchomości przez organ prowadzący ewidencję gruntów i budynków, zawierające oznaczenie działki ewidencyjnej oraz, o ile zostały ujawnione, numer jej księgi wieczystej, imię i nazwisko albo nazwę oraz adres jej właściciela lub użytkownika wieczystego.

2. Nie można uzależniać ustalenia lokalizacji inwestycji w zakresie terminalu od zobowiązania inwestora do spełnienia nieprzewidzianych odrębnymi przepisami świadczeń lub warunków.
  3. Przed złożeniem wniosku o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie terminalu inwestor występuje o opinie:
    - 1) ministra właściwego do spraw zdrowia - w odniesieniu do inwestycji lokalizowanych na obszarach, którym został nadany status uzdrowiska albo status obszaru ochrony uzdrowiskowej, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz o gminach uzdrowiskowych (Dz. U. z 2023 r. poz. 151, 1688 i 1692);
    - 2) ministrów właściwych do spraw: aktywów państwowych, gospodarki morskiej, energii, **<gospodarki surowcami energetycznymi,>** gospodarki, klimatu, kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, rybołówstwa, środowiska, wewnętrznych i Ministra Obrony Narodowej oraz właściwego dyrektora urzędu morskiego - w odniesieniu do wznoszenia lub wykorzystywania sztucznych wysp, konstrukcji i urządzeń w obszarach morskich Rzeczypospolitej, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (Dz. U. z 2023 r. poz. 960, 1688 i 2029);
    - 2a) właściwego dyrektora urzędu morskiego oraz ministrów właściwych do spraw: energii, **<gospodarki surowcami energetycznymi,>** gospodarki, klimatu, kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, rybołówstwa, środowiska, gospodarki wodnej, wewnętrznych i Ministra Obrony Narodowej - w odniesieniu do układania i utrzymywania kabli lub rurociągów na obszarach morskich wód wewnętrznych i morza terytorialnego, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej; w przypadku gdy kable lub rurociągi będą przebiegały również na odcinku lądowym, inwestor występuje także o opinię właściwego wójta, burmistrza albo prezydenta miasta;
    - 2b) ministrów właściwych do spraw: gospodarki morskiej, energii, **<gospodarki surowcami energetycznymi,>** gospodarki, klimatu, kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, rybołówstwa, środowiska, gospodarki wodnej, wewnętrznych i Ministra Obrony Narodowej - w odniesieniu do lokalizacji oraz sposobów utrzymywania kabli lub rurociągów w wyłącznej strefie ekonomicznej, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej;
-

Objaśnienie oznaczeń: [] kursywa – tekst usunięty przez Sejm

<> druk pogrubiony – tekst wstawiony przez Sejm

- 3) właściwego dyrektora urzędu morskiego - w odniesieniu do obszarów pasa technicznego, pasa ochronnego, morskich portów i przystani, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej;
- 4) organu właściwego w sprawach terenów zagrożonych osuwaniem się mas ziemnych - w odniesieniu do terenów zagrożonych osuwaniem się mas ziemnych;
- 5) organów właściwych w sprawach ochrony gruntów rolnych i leśnych oraz melioracji wodnych - w odniesieniu do gruntów wykorzystywanych na cele rolne i leśne, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. z 2024 r. poz. 82) oraz zgodnie z przepisami ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne (Dz. U. z 2023 r. poz. 1478, 1688, 1890, 1963 i 2029);
- 6) właściwego komendanta wojewódzkiego Państwowej Straży Pożarnej - w odniesieniu do wymagań dotyczących ochrony przeciwpożarowej, w szczególności zapewnienia wody do celów przeciwpożarowych i dojazdu dla pojazdów jednostek ochrony przeciwpożarowej oraz wymagań dotyczących lokalizacji inwestycji w bezpiecznej odległości od zakładów stwarzających zagrożenie wystąpienia poważnej awarii przemysłowej;
- 7) dyrektora właściwej regionalnej dyrekcji Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe - w odniesieniu do gruntów leśnych stanowiących własność Skarbu Państwa, będących w zarządzie Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach (Dz. U. z 2023 r. poz. 1356, 1688 i 1933);
- 7a) właściwego organu nadzoru nad gospodarką leśną - w odniesieniu do gruntów leśnych innych niż określone w pkt 7;
- 8) właściwego wojewódzkiego konserwatora zabytków - w odniesieniu do zabytków chronionych na podstawie przepisów ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2022 r. poz. 840 oraz z 2023 r. poz. 951, 1688 i 1904);
- 9) właściwego zarządcy drogi - w odniesieniu do obszarów pasa drogowego, w tym w zakresie lokalizacji i parametrów technicznych zjazdów, jeżeli wniosek dotyczy budowy zjazdów, parametrów technicznych zjazdów, jeżeli wniosek dotyczy przebudowy zjazdów, oraz sposobu, miejsca i warunków umieszczenia w pasie drogowym obiektów lub urządzeń niezwiązanych z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 320);

- 10) właściwego zarządcy infrastruktury kolejowej lub innego właściwego podmiotu zarządzającego obszarem kolejowym - w odniesieniu do obszarów kolejowych, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (Dz. U. z 2023 r. poz. 1786, 1720 i 2029);
  - 11) właściwego miejscowo zarządu województwa, zarządu powiatu oraz wójta (burmistrza, prezydenta miasta);
  - 12) Prezesa Urzędu Lotnictwa Cywilnego - w odniesieniu do obiektów budowanych w granicach powierzchni ograniczających przeszkody lub powierzchni ograniczających zabudowę lub stanowiących przeszkody lotnicze, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. - Prawo lotnicze (Dz. U. z 2023 r. poz. 2110);
  - 13) ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej - w odniesieniu do nieruchomości, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 20 grudnia 1996 r. o portach i przystaniach morskich (Dz. U. z 2023 r. poz. 1796);
  - 14) dyrektora parku narodowego - w odniesieniu do obszarów położonych w granicach parku i jego otuliny, zgodnie z ustawą z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2023 r. poz. 1336, 1688 i 1890);
  - 15) Ministra Obrony Narodowej - w odniesieniu do inwestycji mogących oddziaływać na tereny zamknięte niezbędne dla obronności państwa, ustalone na podstawie ustawy z dnia 17 maja 1989 r. - Prawo geodezyjne i kartograficzne oraz na ich strefy ochronne, o których mowa w ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2023 r. poz. 977, z późn. zm.);
  - 16) właściwego podmiotu wykonującego prawa właścicielskie zgodnie z art. 212 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne w stosunku do gruntów stanowiących własność Skarbu Państwa pokrytych wodami - w odniesieniu do sposobu, miejsca i warunków umieszczenia inwestycji na tych gruntach;
  - 17) właściwego organu nadzoru górniczego - w odniesieniu do terenów górniczych w rozumieniu art. 6 ust. 1 pkt 15 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. - Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2023 r. poz. 633, 1688 i 2029);
  - 18) ministra właściwego do spraw środowiska - w odniesieniu do złóż strategicznych w rozumieniu art. 6 ust. 1 pkt 19a ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. - Prawo geologiczne i górnicze.
4. Właściwy organ wydaje opinię, o której mowa w ust. 3, w terminie nie dłuższym niż 14 dni od dnia otrzymania wniosku o wydanie opinii. Kopię opinii właściwy organ przekazuje
-

województwie. Niewydanie opinii w tym terminie traktuje się jako brak zastrzeżeń do wniosku o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie terminalu.

5. Opinie, o których mowa w ust. 3, zastępują uzgodnienia, pozwolenia, opinie, zgody bądź stanowiska właściwych organów, wymagane odrębnymi przepisami dla lokalizacji inwestycji.

Art. 15.

1. Pozwolenie na budowę inwestycji w zakresie terminalu lub pozwolenie na rozbiórkę tej inwestycji wydaje wojewoda na zasadach i w trybie określonych w ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (Dz. U. z 2023 r. poz. 682, z późn. zm.), z uwzględnieniem przepisów niniejszej ustawy.
2. Decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie terminalu wiąże wojewodę wydającego pozwolenie na budowę.
3. Pozwolenie na budowę inwestycji w zakresie terminalu może w zależności od żądania wniosku, obejmować całe zamierzenie budowlane położone na obszarze danego województwa lub jego część.
4. Do postępowania w sprawie pozwolenia na budowę inwestycji w zakresie terminalu lub pozwolenia na rozbiórkę tej inwestycji przepisy art. 7, art. 8 ust. 1-1c, 3 i 3a, art. 9, art. 11 oraz art. 12 stosuje się odpowiednio, z tym że karę, o której mowa w art. 7 ust. 1, wymierza Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego.
- 4a. Organem wyższego stopnia w stosunku do wojewody w sprawach pozwolenia na budowę inwestycji w zakresie terminalu lub pozwolenia na rozbiórkę tej inwestycji jest Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego.
5. Ilekroć w przepisach ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane jest mowa o decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, rozumie się przez to także decyzję o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie terminalu.
6. Do inwestycji w zakresie terminalu nie stosuje się przepisów [*art. 32 ust. 1 pkt 3 i*] **<art. 32 ust. 1 pkt 3 i 4 oraz>** art. 35 ust. 5 pkt 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane.
7. Zmiana oznaczenia w katastrze nieruchomości, dotycząca nieruchomości objętej decyzją o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie terminalu, dokonana po wydaniu tej decyzji, wynikająca w szczególności z podziału nieruchomości, scalenia i podziału nieruchomości, scalenia i wymiany gruntów lub aktualizacji operatu ewidencyjnego, nie stanowi przeszkody do wydania decyzji o pozwoleniu na budowę.

7a. Niezgodność między oznaczeniem nieruchomości objętej decyzją o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie terminalu w katastrze nieruchomości a oznaczeniem tej nieruchomości w decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie terminalu, wynikająca z zatwierdzenia podziału tej nieruchomości decyzją o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie terminalu, nie stanowi przeszkody do wydania decyzji o pozwoleniu na budowę.

8. (uchylony).

USTAWA z dnia 17 lipca 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji (Dz. U. z 2022 r. poz. 673)

Art. 9.

1. Krajowy ośrodek co 5 lat sporządza prognozy zmian aktywności dla następujących sektorów gospodarki:

- 1) elektroenergetyki;
- 2) zaopatrzenia w ciepło;
- 3) górnictwa i wydobywania;
- 4) przemysłu rafineryjnego;
- 5) produkcji żelaza i stali;
- 6) produkcji metali nieżelaznych;
- 7) koksownictwa;
- 8) przemysłu cementowego;
- 9) przemysłu wapienniczego;
- 10) przemysłu ceramicznego;
- 11) przemysłu szklarskiego;
- 12) przemysłu drzewnego;
- 13) przemysłu papierniczego;
- 14) przemysłu chemicznego;
- 15) leśnictwa;
- 16) rolnictwa;
- 17) transportu;

Objaśnienie oznaczeń: *[] kursywa – tekst usunięty przez Sejm*

<> druk pogrubiony – tekst wstawiony przez Sejm

18) przemysłu spożywczego;

19) gospodarki odpadami;

20) gospodarki wodno-ściekowej.

1a. (uchylony).

1b. Krajowy ośrodek co 5 lat sporządza prognozy zmian aktywności w zakresie zużycia nośników energii dla sektorów gospodarki innych niż wskazane w ust. 1.

1c. Właściwi ministrowie w zakresie swojej właściwości w porozumieniu z Krajowym ośrodkiem ustalają założenia do sporządzenia prognoz, o których mowa w ust. 1, oraz udostępniają Krajowemu ośrodkowi informacje i dane będące w ich posiadaniu, niezbędne do sporządzenia tych prognoz.

[1d. Minister właściwy do spraw energii udostępnia Krajowemu ośrodkowi informacje i dane będące w jego posiadaniu, niezbędne do sporządzenia prognoz, o których mowa w ust. 1b.]

<1d. Minister właściwy do spraw energii oraz minister właściwy do spraw gospodarki surowcami energetycznymi udostępniają Krajowemu ośrodkowi informacje i dane będące w ich posiadaniu, niezbędne do sporządzenia prognoz, o których mowa w ust. 1b.>

1e. Zakres i struktura informacji i danych, o których mowa w ust. 1c i 1d, są zgodne z wymaganiami sporządzania prognoz wielkości emisji lub pochłaniania, o których mowa w art. 12 ust. 1.

1f. Informacje i dane, o których mowa w ust. 1c i 1d, właściwi ministrowie w zakresie swojej właściwości przekazują Krajowemu ośrodkowi na 12 miesięcy przed terminem sporządzenia prognoz, o których mowa w ust. 1 i 1b.

2. Prognozy zmian aktywności nie stanowią dokumentów planistycznych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. z 2021 r. poz. 1057).

3. (uchylony).

4. Informacje o prognozach zmian aktywności Krajowy ośrodek zamieszcza w Krajowej bazie.

5. Prognozy, o których mowa w ust. 1 i 1b, są sporządzane przy zachowaniu następujących zasad:

1) dotyczą lat kalendarzowych kończących się cyfrą 0 albo cyfrą 5, w okresie 25 lat, począwszy od roku odniesienia;

2) za rok odniesienia przyjmuje się rok kalendarzowy kończący się cyfrą 0 lub cyfrą 5;

- 3) informacje i dane podaje się na podstawie danych dla roku odniesienia, gromadzonych na potrzeby statystyki publicznej, a w razie braku takich danych - na podstawie innych posiadanych danych ze wskazaniem ich źródła;
- 4) w przypadku braku informacji i danych dla roku odniesienia dopuszcza się wykorzystanie informacji i danych dla roku poprzedzającego rok odniesienia, a w razie ich braku - najpóźniejszego roku, dla którego dostępne są te informacje i dane, pod warunkiem zamieszczenia w prognozie informacji o roku, którego dotyczą te dane.
6. Krajowy ośrodek sporządza zaktualizowane prognozy, o których mowa w ust. 1 i 1b, jeżeli po sporządzeniu prognozy nastąpią zmiany analizowanych czynników i projektowanych parametrów, w wyniku których prognozowane zmiany aktywności zmieniają się o więcej niż 20% w stosunku do zamieszczonych w ostatniej prognozie.
7. Jeżeli na przygotowanie kolejnej prognozy, o której mowa w ust. 1 lub 1b, pozostało mniej niż 18 miesięcy albo gdy zmiany analizowanych czynników i projektowanych parametrów zamieszczonych w prognozie nie będą miały istotnego wpływu na wielkość emisji, zaktualizowanej prognozy nie sporządza się.
8. Do zaktualizowanej prognozy przepisy ust. 1c-1e stosuje się odpowiednio.
9. Informacje i dane niezbędne do sporządzenia zaktualizowanej prognozy właściwi ministrowie w zakresie swojej właściwości przekazują na wniosek Krajowego ośrodka nie później niż w terminie 6 miesięcy od dnia otrzymania wniosku.

Art. 16.

1. W przypadku gdy Rada Ministrów przyjmie Krajowy plan redukcji emisji, minister właściwy do spraw klimatu w porozumieniu z ministrami właściwymi do spraw: energii, **<gospodarki surowcami energetycznymi,>** gospodarki, transportu, rolnictwa, budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa oraz gospodarki morskiej, z każdym w zakresie jego właściwości, określi, w drodze rozporządzenia, sektorowe plany redukcji emisji, kierując się ustaleniami Krajowego planu redukcji emisji oraz potrzebą zapewnienia ograniczania emisji, a także nieprzekraczania w przyszłości krajowych pułapów emisji dla poszczególnych sektorów gospodarki.
2. Sektorowy plan redukcji emisji powinien zawierać w szczególności:
  - 1) zakres ograniczenia emisji, których krajowe pułapy emisji zostały przekroczone;
  - 2) terminy obowiązywania ograniczeń;

- 3) listę podmiotów korzystających ze środowiska obowiązanych do ograniczenia emisji, których krajowe pułapy emisji zostały przekroczone, albo kryteria kwalifikowania instalacji do objęcia obowiązkiem ograniczenia emisji;
  - 4) dla instalacji objętych planem:
    - a) standardy emisji substancji, których krajowe pułapy emisji zostały przekroczone, jeżeli takie standardy jeszcze nie obowiązują, lub
    - b) zaostrzone standardy emisji substancji, których krajowe pułapy emisji zostały przekroczone, jeżeli takie standardy już obowiązują, lub
    - c) wskaźniki emisji substancji na jednostkę wyprodukowanego towaru, zużytego paliwa lub surowca
- obowiązujące w trakcie realizowania planu;
  - 5) zakres i sposób prowadzenia pomiarów wielkości emisji albo sposób określania wielkości emisji na podstawie wskaźników emisji oraz częstotliwość przekazywania wyników wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska.
- 2a. Sektorowy plan redukcji emisji może zawierać także:
- 1) działania prowadzące do ograniczenia emisji z transportu;
  - 2) działania zmierzające do zmiany rodzaju lub jakości paliw dopuszczonych do obrotu gospodarczego;
  - 3) działania zmierzające do ograniczenia niskiej, rozproszonej emisji komunalno-bytowej;
  - 4) inne działania zmierzające do ograniczania krajowych emisji.
3. W przypadku przekroczenia krajowego pułapu emisji podmioty korzystające ze środowiska i objęte sektorowym planem redukcji emisji są obowiązane, w zakresie określonym w tym planie, do:
- 1) ograniczenia emisji, których krajowe pułapy emisji zostały przekroczone;
  - 2) przestrzegania standardów emisji lub zaostrzonych standardów emisji, określonych w sektorowym planie redukcji emisji, lub dotrzymania wskaźników emisji na jednostkę wyprodukowanego towaru, zużytego paliwa lub surowca;
  - 3) wykonywania dodatkowych obowiązków związanych z ograniczaniem emisji, polegających na:
    - a) prowadzeniu pomiarów wielkości emisji lub ustalaniu wielkości emisji na podstawie wskaźników emisji,
    - b) przekazywaniu wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska, ze wskazaną częstotliwością, wyników prowadzonych pomiarów.
-

4. Minister właściwy do spraw klimatu może zawierać porozumienia z podmiotami w zakresie dobrowolnej redukcji emisji w sektorach gospodarki objętych Krajowym planem redukcji emisji. Jeżeli porozumienie obejmuje stworzenie dodatkowych zachęt finansowych dla przedsiębiorcy, wymaga uzgodnienia z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych.

Art. 16e.

1. Minister właściwy do spraw:

- 1) budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa,
- 2) energii,
- 3) gospodarki,
- 4) gospodarki morskiej,
- 4a) gospodarki [*złożami kopalin*] <**surowcami energetycznymi**>,
- 5) rolnictwa,
- 5a) środowiska,
- 6) transportu,
- 7) żeglugi śródlądowej

- każdy w zakresie swojej właściwości, sporządza i przekazuje ministrowi właściwemu do spraw klimatu informację dotyczącą stosowanych działań i środków ujętych w Krajowym programie ograniczania zanieczyszczenia powietrza, które mają zapewnić dotrzymanie krajowych zobowiązań w zakresie redukcji emisji substancji określonych w załączniku nr 3 do ustawy lub wyznaczonej ścieżki redukcji emisji przyjętej spośród ścieżek redukcji emisji, o których mowa w art. 16c.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, przekazuje się do dnia 31 stycznia każdego roku za rok poprzedni. Informacje są opracowywane na formularzu udostępnionym w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw klimatu.

3. Minister właściwy do spraw środowiska na podstawie informacji, o których mowa w ust. 1, przygotowuje roczne sprawozdanie o stosowanych działaniach i środkach, które mają zapewnić dotrzymanie krajowych zobowiązań w zakresie redukcji emisji substancji określonych w załączniku nr 3 do ustawy lub wyznaczonej ścieżki redukcji emisji przyjętej spośród ścieżek redukcji emisji, o których mowa w art. 16c, oraz o redukcji emisji uzyskanej w wyniku stosowania tych działań i środków.

4. Minister właściwy do spraw klimatu przekazuje roczne sprawozdanie, o którym mowa w ust. 3, Radzie Ministrów w terminie do dnia 30 czerwca roku następującego po roku, którego dotyczy sprawozdanie.

Art. 24.

1. Tworzy się Radę Konsultacyjną jako organ doradczy ministra właściwego do spraw klimatu w zakresie funkcjonowania Krajowego systemu zielonych inwestycji, w odniesieniu do obszarów, o których mowa w art. 22 ust. 2 pkt 1-4, 6-8, 9 i 10.
  2. Do zadań Rady Konsultacyjnej należy opiniowanie spraw związanych z funkcjonowaniem Krajowego systemu zielonych inwestycji, w tym w szczególności opiniowanie:
    - 1) regulaminu naboru wniosków o udzielenie dofinansowania ze środków zgromadzonych na Rachunku klimatycznym oraz jego zmian;
    - 2) programów i projektów wstępnie zakwalifikowanych do dofinansowania ze środków zgromadzonych na Rachunku klimatycznym;
    - 3) list kosztów, o których mowa w art. 31a ust. 1 i art. 31b ust. 2.
  3. Rada Konsultacyjna przy opiniowaniu programów i projektów, o których mowa w ust. 2 pkt 2, bierze pod uwagę obszary, o których mowa w art. 22 ust. 2 pkt 1-4, 6-8, 9 i 10, rodzaje przeznaczonych do realizacji programów i projektów, określone w przepisach wydanych na podstawie art. 22 ust. 3, oraz spełnianie warunków niezbędnych do udzielenia pomocy.
  - 3a. Rada Konsultacyjna przy opiniowaniu list kosztów, o których mowa w art. 31a ust. 1 i art. 31b ust. 2, bierze pod uwagę obszary, o których mowa w art. 22 ust. 2 pkt 1-4, 6-8, 9 i 10, oraz rodzaje programów lub projektów, określone w przepisach wydanych na podstawie art. 22 ust. 3.
  4. W skład Rady Konsultacyjnej wchodzi po jednym przedstawicielu:
    - 1) ministra właściwego do spraw klimatu;
    - 2) ministra właściwego do spraw gospodarki;
      - 2a) ministra właściwego do spraw energii;
      - <2b) ministra właściwego do spraw gospodarki surowcami energetycznymi;>**
    - 3) ministra właściwego do spraw finansów publicznych;
    - 4) ministra właściwego do spraw rolnictwa;
    - 5) (uchylony);
    - 5a) ministra właściwego do spraw aktywów państwowych;
    - 6) ministra właściwego do spraw transportu;
-

- 7) ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego i nauki;
- 8) Krajowego ośrodka.
5. Przedstawiciela Krajowego ośrodka powołuje i odwołuje minister właściwy do spraw klimatu.
- 5a. W pracach Rady Konsultacyjnej bierze udział, w charakterze obserwatora, bez prawa głosu, przedstawiciel Krajowego operatora systemu zielonych inwestycji.
6. Wydatki związane z obsługą Rady Konsultacyjnej są finansowane ze środków zgromadzonych na Rachunku klimatycznym.
7. Minister właściwy do spraw klimatu określi, w drodze zarządzenia, regulamin prac Rady Konsultacyjnej.

USTAWA z dnia 18 marca 2010 r. o szczególnych uprawnieniach ministra właściwego do spraw aktywów państwowych oraz ich wykonywaniu w niektórych spółkach kapitałowych lub grupach kapitałowych prowadzących działalność w sektorach energii elektrycznej, ropy naftowej oraz paliw gazowych (Dz. U. z 2020 r. poz. 2173)

Art. 1.

1. Ustawa określa szczególne uprawnienia przysługujące ministrowi właściwemu do spraw aktywów państwowych w spółkach kapitałowych lub grupach kapitałowych, w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 44 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2019 r. poz. 351, 1495, 1571, 1655 i 1680 oraz z 2020 r. poz. 568) prowadzących działalność w sektorach energii elektrycznej, ropy naftowej oraz paliw gazowych, których mienie zostało ujawnione w jednolitym wykazie obiektów, instalacji, urządzeń i usług wchodzących w skład infrastruktury krytycznej, o którym mowa w art. 5b ust. 7 pkt 1 ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 1856), zwanych dalej "spółkami".
2. Mienie, o którym mowa w ust. 1, obejmuje:
  - 1) w sektorze energii elektrycznej - infrastrukturę służącą do wytwarzania albo przesyłania energii elektrycznej;
  - 2) w sektorze ropy naftowej - infrastrukturę służącą do wydobycia, rafinacji, przetwarzania ropy naftowej oraz magazynowania i przesyłania rurociągami ropy naftowej oraz produktów

---

Objaśnienie oznaczeń: [] kursywa – tekst usunięty przez Sejm

<> druk pogrubiony – tekst wstawiony przez Sejm

ropopochodnych, jak również terminale portowe do przeładunku tych produktów oraz ropy naftowej;

- 3) w sektorze paliw gazowych - infrastrukturę służącą do produkcji, wydobycia, rafinacji, przetwarzania, magazynowania, przesyłania paliw gazowych gazociągami oraz terminale skroplonego gazu ziemnego (LNG).
3. (uchylony).
4. Wykonywanie przez ministra właściwego do spraw aktywów państwowych uprawnień, o których mowa w ustawie, nie narusza kompetencji ministra właściwego do spraw energii **<oraz ministra właściwego do spraw gospodarki surowcami energetycznymi>**.

Art. 2.

1. Minister właściwy do spraw aktywów państwowych może wyrazić sprzeciw wobec podjętej przez zarząd spółki uchwały lub innej dokonanej przez zarząd spółki czynności prawnej, której przedmiotem jest rozporządzenie składnikami mienia, o których mowa w art. 1 ust. 1 i 2, stanowiące rzeczywiste zagrożenie dla funkcjonowania, ciągłości działania oraz integralności infrastruktury krytycznej.
2. Sprzeciwem może być również objęta uchwała organu spółki dotycząca:
  - 1) rozwiązania spółki,
  - 2) zmiany przeznaczenia lub zaniechania eksploatacji składnika mienia spółki, o którym mowa w art. 1 ust. 1 i 2,
  - 3) zmiany przedmiotu przedsiębiorstwa spółki,
  - 4) zbycia albo wydzierżawienia przedsiębiorstwa spółki lub jego zorganizowanej części oraz ustanowienia na nim ograniczonego prawa rzeczowego,
  - 5) przyjęcia planu rzeczowo-finansowego, planu działalności inwestycyjnej lub wieloletniego planu strategicznego,
  - 6) przeniesienia siedziby spółki za granicę- jeżeli wykonanie takiej uchwały stanowiłoby rzeczywiste zagrożenie dla funkcjonowania, ciągłości działania oraz integralności infrastruktury krytycznej.
3. Sprzeciw jest wyrażany w formie decyzji administracyjnej, w terminie 14 dni od dnia otrzymania przez ministra właściwego do spraw aktywów państwowych od pełnomocnika do spraw ochrony infrastruktury krytycznej, o którym mowa w art. 5, informacji o podjęciu przez organy spółki uchwały lub dokonaniu przez zarząd spółki czynności prawnej, o której mowa w ust. 1 i 2, jednak nie później niż w terminie 30 dni od dnia ich dokonania.

[3a. Sprzeciw jest wyrażany po zasięgnięciu opinii ministra właściwego do spraw energii. Minister właściwy do spraw energii wydaje opinię w terminie 7 dni od dnia otrzymania wniosku o jej wydanie. W przypadku niewyrażenia opinii w tym terminie uważa się, że minister właściwy do spraw energii nie zgłasza uwag.]

<3a. Sprzeciw jest wyrażany po zasięgnięciu opinii odpowiednio ministra właściwego do spraw energii lub ministra właściwego do spraw gospodarki surowcami energetycznymi. Opinię wydaje się w terminie 7 dni od dnia otrzymania wniosku o jej wydanie. Niewyrażenie opinii w tym terminie uważa się za brak uwag.>

4. Uchwały, o których mowa w ust. 1 i 2, nie podlegają wykonaniu, a czynność prawna, o której mowa w ust. 1, nie wywołuje skutków prawnych:
    - 1) w okresie, w którym ministrowi właściwemu do spraw aktywów państwowych przysługuje prawo do wniesienia sprzeciwu;
    - 2) w okresie, w którym stronie przysługuje prawo wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy;
    - 3) w przypadku złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy lub złożenia skargi na decyzję ministra właściwego do spraw aktywów państwowych do właściwego sądu administracyjnego, odpowiednio do chwili zmiany decyzji, jej uchylenia albo stwierdzenia jej nieważności.
  5. W przypadku złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy termin na jej załatwienie wynosi 14 dni od dnia otrzymania wniosku.
  6. W przypadku zaskarżenia ostatecznej decyzji wyrażającej sprzeciw ministra właściwego do spraw energii:
    - 1) minister właściwy do spraw aktywów państwowych przekazuje skargę do właściwego sądu administracyjnego wraz z aktami sprawy i odpowiedzią na skargę w terminie 14 dni od dnia jej wniesienia przez stronę;
    - 2) właściwy sąd administracyjny wyznacza rozprawę na dzień przypadający w terminie 14 dni od dnia przekazania skargi wraz z aktami sprawy i odpowiedzią na skargę przez ministra właściwego do spraw energii.
  7. W przypadku nieuwzględnienia skargi przez właściwy sąd administracyjny albo po upływie terminu do jej wniesienia, ostateczna decyzja wyrażająca sprzeciw ministra właściwego do spraw aktywów państwowych wywołuje skutek w postaci nieważności uchwały lub czynności prawnej, o których mowa w ust. 1 i 2, od chwili podjęcia uchwały lub dokonania czynności prawnej.
-

8. W sprawach nieuregulowanych w ust. 1-7 do postępowania w sprawie sprzeciwu stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256, 695 i 1298).

Art. 4.

[1. Dyrektor Rządowego Centrum Bezpieczeństwa przekazuje ministrowi właściwemu do spraw aktywów państwowych oraz ministrowi właściwemu do spraw energii wyciąg z wykazu infrastruktury krytycznej obejmujący mienie, o którym mowa w art. 1 ust. 1 i 2.]

<1. Dyrektor Rządowego Centrum Bezpieczeństwa przekazuje ministrowi właściwemu do spraw aktywów państwowych oraz odpowiednio ministrowi właściwemu do spraw energii lub ministrowi właściwemu do spraw gospodarki surowcami energetycznymi wyciąg z wykazu infrastruktury krytycznej obejmujący mienie, o którym mowa w art. 1 ust. 1 i 2.>

2. Minister właściwy do spraw aktywów państwowych, po otrzymaniu wyciągu, o którym mowa w ust. 1, powiadamia spółkę o ujęciu w wykazie składników jej mienia, o których mowa w art. 1 ust. 1 i 2.

Art. 5.

1. Zarząd spółki, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw aktywów państwowych oraz dyrektorem Rządowego Centrum Bezpieczeństwa, powołuje i odwołuje pełnomocnika do spraw ochrony infrastruktury krytycznej, przy czym powołanie następuje w terminie 30 dni od dnia otrzymania powiadomienia, o którym mowa w art. 4 ust. 2.

[1a. Minister właściwy do spraw aktywów państwowych niezwłocznie informuje ministra właściwego do spraw energii o powołaniu lub odwołaniu pełnomocnika do spraw infrastruktury krytycznej.]

<1a. Minister właściwy do spraw aktywów państwowych niezwłocznie informuje odpowiednio ministra właściwego do spraw energii lub ministra właściwego do spraw gospodarki surowcami energetycznymi o powołaniu lub odwołaniu pełnomocnika do spraw infrastruktury krytycznej.>

2. Pełnomocnik do spraw ochrony infrastruktury krytycznej jest pracownikiem spółki monitorującym działalność spółki, w zakresie, o którym mowa w art. 2 ust. 1 i 2, odpowiedzialnym za utrzymywanie kontaktów z podmiotami właściwymi w zakresie ochrony infrastruktury krytycznej, do którego zadań należy:

[1) *zapewnienie ministrowi właściwemu do spraw aktywów państwowych oraz ministrowi właściwemu do spraw energii informacji dotyczących dokonania przez organy spółki czynności prawnych, o których mowa w art. 2 ust. 1 i 2;*]

<1)zapewnienie ministrowi właściwemu do spraw aktywów państwowych oraz odpowiednio ministrowi właściwemu do spraw energii lub ministrowi właściwemu do spraw gospodarki surowcami energetycznymi informacji dotyczących dokonania przez organy spółki czynności prawnych, o których mowa w art. 2 ust. 1 i 2;>

2) przygotowywanie dla zarządu spółki oraz rady nadzorczej spółki informacji o ochronie infrastruktury krytycznej;

3) zapewnienie zarządowi spółki doradztwa w zakresie istniejącej w spółce infrastruktury krytycznej;

4) monitorowanie działalności spółki w zakresie ochrony infrastruktury krytycznej;

5) przekazywanie informacji o infrastrukturze krytycznej dyrektorowi Rządowego Centrum Bezpieczeństwa na jego wniosek;

6) przekazywanie i odbieranie informacji o zagrożeniu infrastruktury krytycznej we współpracy z dyrektorem Rządowego Centrum Bezpieczeństwa.

3. Pełnomocnikiem do spraw ochrony infrastruktury krytycznej w spółce może być osoba, która:

1) posiada wykształcenie wyższe;

2) korzysta z pełni praw cywilnych i obywatelskich;

3) posiada poświadczenie bezpieczeństwa upoważniające do dostępu do informacji niejawnych oznaczonych klauzulą "tajne";

4) jest nieskazitelnego charakteru i swym dotychczasowym zachowaniem, doświadczeniem zawodowym związanym z przedmiotem działania spółki oraz posiadanymi kwalifikacjami daje rękojmię prawidłowego wykonywania obowiązków;

5) nie była karana za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe.

4. Pełnomocnik do spraw ochrony infrastruktury krytycznej może być osobą odpowiedzialną za utrzymywanie kontaktów z podmiotami właściwymi w zakresie ochrony infrastruktury krytycznej, o której mowa w art. 6 ust. 5a ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym.

5. Pełnomocnikowi do spraw ochrony infrastruktury krytycznej przysługuje prawo do:

1) uczestniczenia w posiedzeniach zarządu spółki dotyczących spraw, o których mowa w art. 2 ust. 1 i 2, z głosem doradczym;

- 2) żądania od organów spółki wszelkich dokumentów, informacji oraz wyjaśnień dotyczących spraw, o których mowa w art. 2 ust. 1 i 2.

Art. 6.

1. Zarząd spółki zobowiązany jest do przekazywania pełnomocnikowi do spraw ochrony infrastruktury krytycznej dokumentów lub informacji o podjęciu uchwały lub o dokonaniu przez organy spółki czynności prawnych, o których mowa w art. 2 ust. 1 i 2, w terminie 3 dni od dnia ich podjęcia lub dokonania.
  2. Zarząd spółki powiadamia pełnomocnika do spraw ochrony infrastruktury krytycznej o każdym planowanym posiedzeniu dotyczącym spraw, o których mowa w art. 2 ust. 1 i 2.
  3. Pełnomocnik do spraw ochrony infrastruktury krytycznej sporządza dla zarządu spółki oraz rady nadzorczej raport o stanie ochrony infrastruktury krytycznej. Raport jest sporządzany co kwartał lub na żądanie zarządu spółki lub rady nadzorczej. Raport powinien zawierać informacje dotyczące ochrony infrastruktury krytycznej w zakresie:
    - 1) ochrony fizycznej;
    - 2) ochrony technicznej;
    - 3) ochrony prawnej;
    - 4) ochrony osobowej;
    - 5) ochrony teleinformatycznej;
    - 6) planów odbudowy i przywracania infrastruktury krytycznej do funkcjonowania.
- [4. Raport jest przekazywany ministrowi właściwemu do spraw aktywów państwowych, ministrowi właściwemu do spraw energii oraz dyrektorowi Rządowego Centrum Bezpieczeństwa. Jeżeli raport jest niepełny, zawiera nieścisłości lub nie przedstawia dokładnie stanu faktycznego w zakresie spraw w nim zawartych, pełnomocnik do spraw ochrony infrastruktury krytycznej jest zobowiązany, na wezwanie ministra właściwego do spraw aktywów państwowych lub ministra właściwego do spraw energii lub dyrektora Rządowego Centrum Bezpieczeństwa, do uzupełnienia raportu we wskazanym zakresie i terminie.*
5. Pełnomocnik do spraw ochrony infrastruktury krytycznej sporządza sprawozdanie kwartalne z wykonanych obowiązków, które składa ministrowi właściwemu do spraw aktywów państwowych, ministrowi właściwemu do spraw energii oraz dyrektorowi Rządowego Centrum Bezpieczeństwa.

6. *Pełnomocnik do spraw ochrony infrastruktury krytycznej, w terminie 4 dni od dnia otrzymania dokumentów lub informacji o podjęciu uchwały lub o dokonaniu przez organy spółki czynności prawnych, o których mowa w art. 2 ust. 1 i 2, przekazuje ministrowi właściwemu do spraw aktywów państwowych, ministrowi właściwemu do spraw energii oraz dyrektorowi Rządowego Centrum Bezpieczeństwa pisemną informację w tej sprawie oraz stanowisko odnośnie do wniesienia sprzeciwu, wraz z jego uzasadnieniem.]*

<4. Raport jest przekazywany ministrowi właściwemu do spraw aktywów państwowych, dyrektorowi Rządowego Centrum Bezpieczeństwa oraz odpowiednio ministrowi właściwemu do spraw energii lub ministrowi właściwemu do spraw gospodarki surowcami energetycznymi. Jeżeli raport jest niepełny, zawiera nieścisłości lub nie przedstawia dokładnie stanu faktycznego w zakresie spraw w nim zawartych, pełnomocnik do spraw ochrony infrastruktury krytycznej jest zobowiązany, na wezwanie ministra właściwego do spraw aktywów państwowych lub dyrektora Rządowego Centrum Bezpieczeństwa, lub odpowiednio ministra właściwego do spraw energii lub ministra właściwego do spraw gospodarki surowcami energetycznymi, do uzupełnienia raportu we wskazanym zakresie i terminie.

5. **Pełnomocnik do spraw ochrony infrastruktury krytycznej sporządza sprawozdanie kwartalne z wykonanych obowiązków, które składa ministrowi właściwemu do spraw aktywów państwowych, dyrektorowi Rządowego Centrum Bezpieczeństwa oraz odpowiednio ministrowi właściwemu do spraw energii lub ministrowi właściwemu do spraw gospodarki surowcami energetycznymi.**

6. **Pełnomocnik do spraw ochrony infrastruktury krytycznej, w terminie 4 dni od dnia otrzymania dokumentów lub informacji o podjęciu uchwały lub o dokonaniu przez organy spółki czynności prawnych, o których mowa w art. 2 ust. 1 i 2, przekazuje ministrowi właściwemu do spraw aktywów państwowych, dyrektorowi Rządowego Centrum Bezpieczeństwa oraz odpowiednio ministrowi właściwemu do spraw energii lub ministrowi właściwemu do spraw gospodarki surowcami energetycznymi pisemną informację w tej sprawie oraz stanowisko odnośnie do wniesienia sprzeciwu, wraz z jego uzasadnieniem.>**

7. Przekazywanie informacji oraz raportów, o których mowa w ust. 3-6 oraz w art. 5 ust. 2 pkt 1, 2, 5, 6 i w ust. 5 pkt 2, następuje zgodnie z przepisami o ochronie informacji niejawnych.

8. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb powoływania i odwoływania pełnomocnika do spraw ochrony infrastruktury krytycznej oraz sposób

wykonywania przez niego obowiązku monitorowania działalności spółki w zakresie, o którym mowa w art. 2 ust. 1 i 2, uwzględniając konieczność efektywnego wykonywania szczególnych uprawnień ministra właściwego do spraw aktywów państwowych w spółkach kapitałowych lub grupach kapitałowych.

USTAWA z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Narodowym Centrum Badań i Rozwoju (Dz. U. z 2022 r. poz. 2279 oraz z 2024 r. poz. 227)

Art. 12.

1. W skład Rady wchodzi:

- 1) dziesięciu członków powołanych spośród kandydatów wskazanych przez środowiska naukowe, posiadających co najmniej stopień naukowy doktora, aktywnie prowadzących badania naukowe lub prace rozwojowe;
- 2) dziesięciu członków powołanych spośród aktywnych zawodowo kandydatów wskazanych przez środowiska społeczno-gospodarcze i finansowe;
- 3) dwunastu członków wskazanych przez ministrów właściwych do spraw: rozwoju regionalnego, gospodarki, gospodarki morskiej, informatyzacji, klimatu, szkolnictwa wyższego i nauki, rolnictwa, środowiska, transportu, wewnętrznych, zdrowia oraz przez Ministra Obrony Narodowej, spośród osób będących pracownikami administracji rządowej, do których kompetencji należą sprawy nauki.

2. Kandydatem na członka Rady może być osoba, która:

- 1) korzysta z pełni praw publicznych;
- 2) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub przestępstwo skarbowe;
- 3) posiada wiedzę i niezbędne doświadczenie zawodowe w zakresie działalności naukowej.

3. W pracach Rady może uczestniczyć, z głosem doradczym, przedstawiciel Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej oraz po jednym przedstawicielu wyznaczonym przez ministrów właściwych do spraw:

- 1) budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa,
- 2) energii,
- 3) finansów publicznych,

Objaśnienie oznaczeń: [] kursywa – tekst usunięty przez Sejm

<> druk pogrubiony – tekst wstawiony przez Sejm

4) gospodarki [złożami kopalin] <surowcami energetycznymi>,

5) pracy,

6) rodziny,

7) (uchylony),

8) rybołówstwa,

9) zabezpieczenia społecznego,

10) żeglugi śródlądowej

- spośród osób będących pracownikami administracji rządowej, do których kompetencji należą sprawy nauki.

4. Osoby, o których mowa w ust. 3, uczestniczą w pracach Rady, jeżeli przedmiotem posiedzenia są sprawy wchodzące w zakres zadań wyznaczających je ministrów.

USTAWA z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. z 2024 r. poz. 604)

Art. 36g.

1. Obowiązek uwzględnienia wniosku o koordynację robót budowlanych, o którym mowa w art. 36a ust. 3, lub obowiązek udostępnienia informacji, o którym mowa w art. 36e ust. 1, może nie dotyczyć:

1) infrastruktury technicznej, której wykorzystanie do celów szybkich sieci telekomunikacyjnych jest niemożliwe ze względu na bezpieczeństwo i integralność infrastruktury technicznej, zdrowie publiczne, obronność, bezpieczeństwo państwa, bezpieczeństwo i porządek publiczny;

2) robót budowlanych o nieznacznej wartości.

2. Minister właściwy do spraw informatyzacji w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa <, **ministrem właściwym do spraw gospodarki surowcami energetycznymi**> oraz ministrem właściwym do spraw energii może określić, w drodze rozporządzenia, rodzaj infrastruktury technicznej lub robót budowlanych, o których mowa w ust. 1, kierując się koniecznością zapewnienia odpowiedniego poziomu bezpieczeństwa oraz ciągłości funkcjonowania infrastruktury technicznej, a także rozmiarem, czasem trwania i wartością robót budowlanych.

USTAWA z dnia 3 grudnia 2010 r. o wdrożeniu niektórych przepisów Unii Europejskiej w zakresie równego traktowania (Dz. U. z 2023 r. poz. 970)

[Art. 18.

Wykonywanie zadań dotyczących realizacji zasady równego traktowania powierza się Rzecznikowi Praw Obywatelskich oraz Pełnomocnikowi Rządu do Spraw Równego Traktowania.]

<Art. 18.

Wykonywanie zadań dotyczących realizacji zasady równego traktowania powierza się Rzecznikowi Praw Obywatelskich oraz Ministrowi do spraw Równości, zwanemu dalej „Ministrem”.>

[Art. 20.

1. *Pełnomocnika Rządu do Spraw Równego Traktowania, zwanego dalej "Pełnomocnikiem", powołuje i odwołuje Prezes Rady Ministrów.*
2. *Pełnomocnik podlega Prezesowi Rady Ministrów.*
3. *Pełnomocnikiem jest sekretarz stanu w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw rodziny.*
4. *Obsługę merytoryczną, organizacyjno-prawną, techniczną i kancelaryjno-biurową Pełnomocnika zapewnia urząd obsługujący ministra właściwego do spraw rodziny.]*

Art. 21.

1. Do zadań [*Pełnomocnika*] <Ministra> należy realizowanie polityki rządu w zakresie zasady równego traktowania, w tym przeciwdziałania dyskryminacji, w szczególności ze względu na płeć, rasę, pochodzenie etniczne, narodowość, religię, wyznanie, światopogląd, wiek, niepełnosprawność oraz orientację seksualną.
2. Do zadań [*Pełnomocnika*] <Ministra> należy w szczególności:
  - 1) opracowywanie i opiniowanie projektów aktów prawnych w zakresie zasady równego traktowania;
  - 2) przeprowadzanie analiz i ocen rozwiązań prawnych pod kątem respektowania zasady równego traktowania, a także występowanie do właściwych organów z wnioskami o wydanie lub zmianę aktów prawnych w zakresie spraw należących do [*Pełnomocnika*] <Ministra>;

- 3) podejmowanie działań zmierzających do eliminacji lub ograniczenia skutków powstałych w wyniku naruszenia zasady równego traktowania;
- 4) dokonywanie analiz i ocen sytuacji prawnej i społecznej w zakresie, o którym mowa w ust. 1, oraz inicjowanie, realizowanie, koordynowanie lub monitorowanie działań zmierzających do zapewnienia równego traktowania, a także do ochrony przed dyskryminacją;
- 5) monitorowanie sytuacji w zakresie przestrzegania zasady równego traktowania;
- 6) promowanie, upowszechnianie i propagowanie problematyki równego traktowania;
- 7) współpraca z krajowymi organizacjami społecznymi, w tym ze związkami zawodowymi i organizacjami pracodawców.

3. Do zadań [*Pełnomocnika*] <Ministra> należy także:

- 1) współpraca w sprawach związanych z równym traktowaniem oraz przeciwdziałaniem dyskryminacji z innymi państwami, organizacjami oraz instytucjami międzynarodowymi i zagranicznymi,
- 2) współpraca w przygotowywaniu sprawozdań i raportów z realizacji wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych dotyczących zasady równego traktowania oraz przeciwdziałania dyskryminacji,
- 3) przedstawianie opinii w sprawie możliwości przystąpienia przez Rzeczpospolitą Polską do umów międzynarodowych dotyczących zasady równego traktowania oraz przeciwdziałania dyskryminacji

- w porozumieniu z właściwymi ministrami.

[4. *Pełnomocnik może wnosić, za zgodą Prezesa Rady Ministrów, opracowane przez siebie projekty dokumentów rządowych, wynikające z zakresu jego działania, w tym programy na rzecz zasady równego traktowania oraz przeciwdziałania dyskryminacji, do rozpatrzenia przez Radę Ministrów.*

5. *Pełnomocnik może inicjować, realizować, koordynować lub monitorować programy na rzecz zasady równego traktowania oraz przeciwdziałania naruszeniom zasady równego traktowania, we współpracy z właściwymi ministrami.]*

6. [*Pełnomocnik*] <Minister> może przystępować do programów lub projektów współfinansowanych ze środków, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2022 r. poz. 1634, z późn. zm.), dotyczących równego traktowania oraz przeciwdziałania dyskryminacji, a także realizować te programy lub projekty.

7. Zadania związane z przeciwdziałaniem dyskryminacji ze względu na niepełnosprawność *[Pełnomocnik]* <Minister> wykonuje we współpracy z Pełnomocnikiem Rządu do Spraw Osób Niepełnosprawnych.

Art. 22.

[Pełnomocnik] <Minister> opracowuje i przedkłada Radzie Ministrów Krajowy Program Działań na rzecz Równego Traktowania, określający cele i priorytety działań na rzecz równego traktowania, w szczególności w zakresie:

- 1) podnoszenia świadomości społecznej w zakresie równego traktowania, w tym na temat przyczyn i skutków naruszenia zasady równego traktowania;
- 2) przeciwdziałania naruszeniom zasady równego traktowania;
- 3) współpracy z partnerami społecznymi, organizacjami pozarządowymi i innymi podmiotami w zakresie równego traktowania.

Art. 23.

[Pełnomocnik] <Minister> opracowuje i przedkłada Radzie Ministrów, w terminie do dnia 31 marca każdego roku, sprawozdanie za poprzedni rok kalendarzowy, zawierające:

- [1) informację o prowadzonej działalności w zakresie równego traktowania oraz jej wynikach;]*
- 2) wnioski oraz rekomendacje dotyczące działań, które należy podjąć w celu zapewnienia przestrzegania zasady równego traktowania;
  - 3) raport z realizacji Krajowego Programu Działań na rzecz Równego Traktowania, o którym mowa w art. 22.

USTAWA z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2023 r. poz. 633, 1688 i 2029)

UWAGA:

w art. 23 w ust. 1 w pkt 3 i w ust. 1a, w art. 66 w ust. 5, w art. 69a w ust. 1 we wprowadzeniu do wyliczenia i w ust. 2, w art. 94a w ust. 15, w art. 108 w ust. 9g, w art. 110 we wprowadzeniu do wyliczenia, w art. 117b w ust. 2, w art. 118 w ust. 4 we wprowadzeniu do wyliczenia, w art. 120 w ust. 1 we wprowadzeniu do wyliczenia i w ust. 2, w art. 124 we wprowadzeniu do wyliczenia, w art. 165 w ust. 1, 2, 6, 9 i 13, w art. 166 w ust. 1 w pkt 10 w lit. c i d oraz w ust.

Objaśnienie oznaczeń: *[ ] kursywa – tekst usunięty przez Sejm*

<> druk pogrubiony – tekst wstawiony przez Sejm

4, w art. 167 w ust. 7 i w art. 174b w ust. 1 wyrazy [złożami kopalin] zastępuje się wyrazami <surowcami energetycznymi>

Art. 23.

1. Udzielenie koncesji na:

1) poszukiwanie lub rozpoznawanie rud pierwiastków promieniotwórczych oraz wydobywanie tych rud ze złóż wymaga opinii Prezesa Państwowej Agencji Atomistyki;

1a) poszukiwanie i rozpoznawanie złóż węglowodorów oraz wydobywanie węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej albo wydobywanie węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej wymaga opinii Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego w zakresie technicznych możliwości wykonywania działalności oraz zapewnienia jej bezpieczeństwa;

1b) poszukiwanie i rozpoznawanie złóż węglowodorów oraz wydobywanie węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej albo wydobywanie węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej wymaga opinii Ministra Obrony Narodowej i ministra właściwego do spraw rybołówstwa, w zakresie lokalizacji obszaru prowadzenia zamierzonej działalności;

2) wydobywanie z gruntów pod wodami śródlądowymi oraz z obszarów, o których mowa w art. 169 ust. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne (Dz. U. z 2022 r. poz. 2625 i 2687), wymaga uzgodnienia z organem odpowiedzialnym za utrzymanie wód oraz opinii organu właściwego do wydania pozwolenia wodnoprawnego;

3) wydobywanie kopaliny, o których mowa w art. 10 ust. 1, ze złóż, podziemne bezzbiornikowe magazynowanie substancji oraz podziemne składowanie dwutlenku węgla wymaga uzgodnienia z ministrem właściwym do spraw gospodarki złożami kopaliny;

4) ³⁶ podziemne składowanie dwutlenku węgla w łącznej ilości równej lub większej niż 100 kiloton wymaga uzyskania opinii Komisji Europejskiej.

1a. Udzielenie koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż węglowodorów oraz wydobywanie węglowodorów ze złóż, a także wydanie decyzji inwestycyjnej, o której mowa w art. 49z ust. 1, wymaga uzgodnienia z ministrem właściwym do spraw gospodarki złożami kopaliny.

1b. ³⁷ Udzielenie koncesji na poszukiwanie lub rozpoznawanie złóż węgla kamiennego i węgla brunatnego oraz koncesji na wydobywanie węgla kamiennego i węgla brunatnego ze złóż wymaga opinii ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego.

2. W odniesieniu do działalności prowadzonej poza granicami obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej udzielenie koncesji na:

- 1) ³⁸ poszukiwanie lub rozpoznawanie złóż kopalin, z wyłączeniem złóż węglowodorów,
- 2) poszukiwanie i rozpoznawanie złóż węglowodorów oraz wydobywanie węglowodorów ze złóż

- wymaga opinii wójta (burmistrza, prezydenta miasta) właściwego ze względu na miejsce wykonywania zamierzonej działalności.

2a. W odniesieniu do działalności prowadzonej poza granicami obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej:

- 1) udzielenie koncesji na wydobywanie kopalin ze złóż, podziemne bezzbiornikowe magazynowanie substancji, podziemne składowanie odpadów albo podziemne składowanie dwutlenku węgla,
- 2) wydanie decyzji inwestycyjnej, o której mowa w art. 49z ust. 1

- wymaga uzgodnienia z wójtem (burmistrzem, prezydentem miasta) właściwym ze względu na miejsce wykonywania zamierzonej działalności; kryterium uzgodnienia jest nienaruszanie zamierzoną działalnością przeznaczenia lub sposobu korzystania z nieruchomości określonego w sposób przewidziany w art. 7.

2b. ³⁹ Udzielenie koncesji na wydobywanie kopalin ze złóż, z wyłączeniem złóż węglowodorów, wymaga opinii właściwego organu nadzoru górniczego w zakresie projektu zagospodarowania złoża.

3. ⁴⁰ Udzielenie koncesji przez starostę wymaga:

- 1) opinii marszałka województwa właściwego ze względu na miejsce wykonywania zamierzonej działalności oraz
- 2) opinii właściwego organu nadzoru górniczego w zakresie, o którym mowa w art. 32 ust. 5.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, organ koncesyjny przesyła do Komisji Europejskiej kopię wniosku o udzielenie koncesji na podziemne składowanie dwutlenku węgla wraz z załącznikami oraz projekt decyzji, w terminie miesiąca od dnia otrzymania wniosku.

5. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, organ koncesyjny wydaje decyzję:

- 1) po otrzymaniu opinii Komisji Europejskiej albo
- 2) po otrzymaniu od Komisji Europejskiej informacji o rezygnacji z wydawania opinii.

Art. 66.

1. Opłata egzaminacyjna wynosi 367,67 zł a opłata za wydanie świadectwa stwierdzającego kwalifikacje - 44,17 zł .
2. Opłaty, o których mowa w ust. 1, wnosi się na rachunek bankowy lub gotówką do kasy urzędu organu, przy którym działa komisja egzaminacyjna.
3. Opłaty, o których mowa w ust. 1, są przekazywane na rachunek dochodów budżetu państwa, zgodnie z przepisami w sprawie szczegółowego sposobu wykonywania budżetu państwa.
4. Opłaty, o których mowa w ust. 1, podlegają corocznej zmianie stosownie do średniorocznego wskaźnika cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem, planowanego w ustawie budżetowej na dany rok kalendarzowy.
5. Na podstawie wskaźnika, o którym mowa w ust. 4, minister właściwy do spraw środowiska i minister właściwy do spraw gospodarki złożami kopalin, każdy w zakresie swojego działania, ogłaszają, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski" stawki opłat, o których mowa w ust. 1, obowiązujące w następnym roku kalendarzowym, zaokrąglając je w górę do pełnych groszy.

Art. 69a.

1. Minister właściwy do spraw gospodarki złożami kopalin określi, w drodze rozporządzenia:
  - 1) szczegółowe wymagania:
    - a) dotyczące kwalifikacji w zakresie przygotowania zawodowego, o którym mowa w art. 54 pkt 3 i 4, oraz w zakresie doświadczenia zawodowego, o którym mowa w art. 55, które są obowiązane posiadać osoby wykonujące czynności, o których mowa w art. 53 ust. 1 pkt 1 i 4-7,
    - b) w zakresie określonym w art. 56 pkt 2-4 i 7, które są obowiązane spełniać osoby wykonujące czynności, o których mowa w art. 53 ust. 5, w tym okresy ważności zaświadczeń o odbyciu kursów specjalistycznych, oraz zagadnienia objęte badaniami psychologicznymi, o których mowa w art. 56 pkt 5;
  - 2) wymagania dotyczące ustalania składów komisji egzaminacyjnych i zespołów egzaminacyjnych;
  - 3) wysokość wynagrodzenia przysługującego osobom wchodzącym w skład komisji egzaminacyjnych;
  - 4) wzór świadectwa stwierdzającego posiadanie kwalifikacji.

2. Określając wymagania, o których mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw gospodarki złożami kopalin uwzględnia klasyfikację zawodów szkolnictwa branżowego oraz kieruje się odpowiednio potrzebą zapewnienia prawidłowego wykonywania czynności zawodowych i potrzebą zapewnienia wysokiego poziomu bezpieczeństwa w zakładach albo zakładach górniczych, a także adekwatności przygotowania zawodowego i doświadczenia zawodowego do usytuowania w schemacie organizacyjnym zakładu górniczego, zakładu albo podmiotu zawodowo trudniącego się ratownictwem górniczym oraz adekwatności zakresu zagadnień objętych badaniami psychologicznymi oraz pozostałych wymagań do wykonywanych czynności specjalistycznych, oraz rodzaju zagrożeń związanych z wykonywaniem czynności w zakresie górnictwa i ratownictwa górniczego, a także zapewnienia adekwatności składów komisji egzaminacyjnych i zespołów egzaminacyjnych do zakresu wymagań podlegających sprawdzeniu podczas egzaminu, ustalenia wynagrodzenia odpowiadającego nakładowi pracy osób wchodzących w skład komisji egzaminacyjnych, komunikatywności treści oraz wzorów świadectw stwierdzających posiadanie kwalifikacji.

Art. 94a.

1. Minister właściwy do spraw środowiska po zatwierdzeniu dokumentacji geologicznej albo dodatku do dokumentacji geologicznej, obejmujących złoża kopaliny, o której mowa w art. 10 ust. 1, wszczyna z urzędu postępowanie, jeżeli udokumentowane złoża kopaliny może spełniać kryteria uznania go za złoża strategiczne. Wszczęcie postępowania może nastąpić nie później niż w terminie miesiąca od dnia zatwierdzenia dokumentacji geologicznej albo dodatku do dokumentacji geologicznej.
  2. Uznanie złoża kopaliny za złoża strategiczne następuje w drodze decyzji.
  3. Stroną postępowania w przedmiocie uznania złoża kopaliny za złoża strategiczne jest podmiot, na rzecz którego zatwierdzono dokumentację geologiczną albo dodatek do dokumentacji geologicznej.
  4. O wszczęciu postępowania, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw środowiska zawiadamia gminy, na terenie których jest położone złoża kopaliny.
  5. Uznanie złoża kopaliny za złoża strategiczne następuje, jeżeli ze względu na stan zagospodarowania terenu istnieje dostęp do złoża oraz:
    - 1) złoża kopaliny ma podstawowe znaczenie dla gospodarki kraju lub dla interesu surowcowego państwa lub
    - 2) złoża kopaliny ma ponadprzeciętną dla danej kopaliny wielkość zasobów, lub
-

- 3) kopalina znajdująca się w złożu odznacza się unikalnymi parametrami.
  6. Złoże kopaliny może być uznane za strategiczne w części, jeżeli w stosunku do pozostałej jego części nie jest możliwe zagospodarowanie złoża, w szczególności ze względu na istniejącą zwartą zabudowę, infrastrukturę znajdującą się nad złożem kopaliny lub zakaz prowadzenia działalności w zakresie wydobycia na terenach podlegających szczególnej ochronie.
  7. Minister właściwy do spraw środowiska występuje do państwowej służby geologicznej o opinię w celu dokonania oceny spełnienia kryteriów, o których mowa w ust. 5, oraz możliwości wskazania warunków, o których mowa w ust. 12.
  8. Państwowa służba geologiczna sporządza opinię w terminie miesiąca od dnia doręczenia wystąpienia o opinię, o którym mowa w ust. 7.
  9. Uznanie złoża kopaliny albo jego części za złoże strategiczne następuje po zasięgnięciu opinii wójta (burmistrza, prezydenta miasta) gmin, na terenie których jest położone złoże kopaliny, którego dotyczy dokumentacja geologiczna albo dodatek do dokumentacji geologicznej.
  10. Wójt (burmistrz, prezydent miasta) przedstawia opinię, w drodze postanowienia, w zakresie projektowanych granic złoża strategicznego oraz sposobu zagospodarowania terenu, na którym jest położone to złoże, z uwzględnieniem uwarunkowań urbanistycznych, gospodarczych, środowiskowych i kulturowych tego terenu.
  11. Na postanowienie, o którym mowa w ust. 10, zażalenie nie przysługuje.
  12. W decyzji uznającej złoże kopaliny za złoże strategiczne minister właściwy do spraw środowiska może wskazać warunki, jakie gmina powinna uwzględnić w toku realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 95 ust. 1 pkt 1 i art. 95a, w szczególności konieczność wprowadzenia zakazu trwałej zabudowy lub zakazu innego zagospodarowania wyznaczonego obszaru złoża strategicznego w sposób, który wyłączyłby możliwość zagospodarowania tego złoża.
  13. Minister właściwy do spraw środowiska wydaje decyzję o umorzeniu postępowania, jeżeli nie stwierdzi spełnienia kryteriów, o których mowa w ust. 5.
  14. Minister właściwy do spraw środowiska może uchylić lub zmienić decyzję uznającą złoże kopaliny albo jego część za złoże strategiczne, jeżeli to złoże albo jego część przestały spełniać kryteria, o których mowa w ust. 5. Przepisy ust. 7 i 8 stosuje się odpowiednio.
  15. Minister właściwy do spraw środowiska przesyła kopie decyzji, o których mowa w ust. 2, 13 i 14, ministrowi właściwemu do spraw gospodarki złożami kopalini, państwowej służbie
-

geologicznej oraz właściwym miejscowo pozostałym organom administracji geologicznej, organom wykonawczym gmin i wojewodom.

Art. 108.

1. Plan ruchu zakładu górniczego sporządza przedsiębiorca, odrębnie dla każdego zakładu górniczego.
2. Plan ruchu zakładu górniczego określa:
  - 1) strukturę organizacyjną zakładu górniczego, w szczególności przez wskazanie stanowisk osób kierownictwa i dozoru ruchu;
    - 1a) granice zakładu górniczego;
    - 2) szczegółowe przedsięwzięcia niezbędne w celu zapewnienia:
      - a) wykonywania działalności objętej koncesją,
      - b) bezpieczeństwa powszechnego,
      - c) bezpieczeństwa pożarowego,
      - d) bezpieczeństwa osób przebywających w zakładzie górniczym, w szczególności dotyczące bezpieczeństwa i higieny pracy,
      - e) racjonalnej gospodarki złożem,
      - f) ochrony elementów środowiska,
      - g) ochrony obiektów budowlanych,
      - h) zapobiegania szkodom i ich naprawy.
  - 2a. Plan ruchu zakładu górniczego prowadzącego podziemne składowanie dwutlenku węgla, a także zakładu górniczego prowadzącego wydobywanie węglowodorów ze złoża połączone z podziemnym składowaniem dwutlenku węgla, określa również przedsięwzięcia niezbędne w celu zapewnienia bezpieczeństwa podziemnego składowania dwutlenku węgla, w tym:
    - 1) przedsięwzięcia mające na celu zapobieżenie wystąpieniu wycieków dwutlenku węgla oraz wydostaniu się dwutlenku węgla poza kompleks podziemnego składowania dwutlenku węgla, a także przedsięwzięcia mające na celu zapobieżenie innym nieprawidłowościom w procesie podziemnego składowania dwutlenku węgla, które mogą powodować zagrożenie bezpieczeństwa powszechnego lub zdrowia i życia ludzi oraz środowiska;
    - 2) działania naprawcze;
    - 3) przedsięwzięcia, które będą podejmowane po zamknięciu podziemnego składowiska dwutlenku węgla, ze szczególnym uwzględnieniem ich uwarunkowań technicznych.

Objaśnienie oznaczeń: [] kursywa – tekst usunięty przez Sejm

<> druk pogrubiony – tekst wstawiony przez Sejm

2b. W przypadku działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej plan ruchu zakładu górniczego zawiera także:

- 1) analizę poważnych zagrożeń dla zakładu górniczego, rozumianych jako sytuacje mogące potencjalnie doprowadzić do niebezpiecznego zdarzenia lub wypadku;
- 2) opis systemu zarządzania środowiskiem i bezpieczeństwem ruchu zakładu górniczego;
- 3) opis systemu niezależnej weryfikacji, o którym mowa w art. 117a ust. 1 pkt 2.

2c. Przedsiębiorca konsultuje projekt analizy, o której mowa w ust. 2b pkt 1, z przedstawicielami pracowników zakładu górniczego.

2d. Przedsiębiorca dokonuje przeglądu analizy, o której mowa w ust. 2b pkt 1, nie rzadziej niż co 5 lat, przy czym pierwszego przeglądu dokonuje nie później niż w terminie 5 lat od dnia zatwierdzenia planu ruchu zakładu górniczego.

2e. Wyniki przeglądu, o którym mowa w ust. 2d, przedsiębiorca przekazuje właściwemu organowi nadzoru górniczego, w terminie 14 dni od dnia zakończenia przeglądu.

3. Plan ruchu zakładu górniczego sporządza się z uwzględnieniem warunków określonych w koncesji oraz odpowiednio w projekcie zagospodarowania złoża, dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej złoża węglowodorów, decyzji inwestycyjnej albo w planie zagospodarowania podziemnego składowiska dwutlenku węgla, z zastrzeżeniem art. 34 ust. 2a, a w przypadku:

- 1) robót geologicznych, których wykonywanie nie wymaga koncesji - z uwzględnieniem warunków określonych w projekcie robót geologicznych;
- 2) działalności określonej w art. 2 ust. 1 - z uwzględnieniem warunków lokalnych jej prowadzenia.

3a. Otwory wiertnicze, w tym eksploatacyjne, oraz rekonstrukcje zlikwidowanych odwiertów, z wyłączeniem otworów wiertniczych wykonywanych na potrzeby ruchu zakładu górniczego, mogą zostać wykonane wyłącznie wtedy, gdy są zgodne z warunkami określonymi w koncesji albo w decyzji inwestycyjnej oraz gdy zostały przewidziane w projekcie zagospodarowania złoża albo w dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej złoża węglowodorów, a w przypadku podziemnego bezzbiornikowego magazynowania substancji mogą zostać wykonane wyłącznie wtedy, gdy są zgodne z warunkami określonymi w koncesji.

4. Jeżeli w granicach obszaru górniczego są planowane bądź prowadzone roboty związane z poszukiwaniem lub rozpoznawaniem złóż kopalin lub wód podziemnych, poszukiwaniem

---

- lub rozpoznawaniem kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla albo jeżeli obszary górnicze sąsiadują ze sobą, w planie ruchu zakładu górniczego uwzględnia się zachodzące współzależności oraz przewiduje się odpowiednie środki, w tym organizacyjne i techniczne, niezbędne do zapewnienia bezpieczeństwa pracy i bezpieczeństwa powszechnego oraz ochrony poszczególnych złóż kopalin i innych elementów środowiska.
5. Jeżeli zakład górniczy składa się z co najmniej 2 części prowadzących samodzielnie ruch, w planie ruchu tego zakładu określa się dane objęte planem odrębnie w odniesieniu do poszczególnych jego części.
6. Plan ruchu zakładu górniczego sporządza się na okres od 2 do 6 lat albo na cały planowany okres prowadzenia ruchu, jeżeli jest on krótszy.
- 6a. Plan ruchu zakładu górniczego prowadzącego podziemne składowanie dwutlenku węgla, a także zakładu górniczego prowadzącego wydobywanie węglowodorów ze złoża połączone z podziemnym składowaniem dwutlenku węgla sporządza się na okres 5 lat albo na cały planowany okres prowadzenia ruchu, jeżeli jest on krótszy.
- 6b. Plan ruchu zakładu górniczego, z wyłączeniem planu ruchu dla wykonywania robót geologicznych związanych z poszukiwaniem i rozpoznawaniem złoża węglowodorów, wymaga opinii właściwego wójta (burmistrza, prezydenta miasta). Kryterium opinii jest nienaruszanie zamierzoną działalnością przeznaczenia lub sposobu korzystania z nieruchomości określonego w art. 7.
- 6c. Opinia, o której mowa w ust. 6b, jest wyrażana na wniosek przedsiębiorcy, w terminie 14 dni od dnia otrzymania wniosku. W przypadku niewyrażenia opinii w tym terminie uważa się, że właściwy wójt (burmistrz, prezydent miasta) nie zgłasza uwag.
7. Wniosek o zatwierdzenie planu ruchu zakładu górniczego przedkłada się organowi nadzoru górniczego właściwemu dla miejsca wykonywania robót objętych planem, a jeżeli roboty objęte planem będą wykonywane w granicach właściwości miejscowej co najmniej 2 organów nadzoru górniczego - organowi nadzoru górniczego właściwemu dla siedziby zakładu górniczego.
- 7a. Wniosek o zatwierdzenie planu ruchu zakładu górniczego prowadzącego podziemne składowanie dwutlenku węgla przedkłada się właściwemu organowi nadzoru górniczego.
8. Wniosek o zatwierdzenie planu ruchu zakładu górniczego przedkłada się co najmniej na 30 dni przed dniem zamierzonego rozpoczęcia wykonywania robót, z tym że w przypadku wykonywania robót geologicznych związanych z poszukiwaniem i rozpoznawaniem złoża węglowodorów termin ten wynosi 14 dni.
-

9. Do wniosku o zatwierdzenie planu ruchu zakładu górniczego dołącza się:

- 1) 2 egzemplarze planu, podpisane przez przedsiębiorcę oraz kierownika ruchu zakładu górniczego, który będzie realizował plan, a w przypadku planu ruchu dla wykonywania robót geologicznych związanych z poszukiwaniem i rozpoznawaniem złoża węglowodorów - także egzemplarz planu w postaci elektronicznej;
  - 2) odpisy wymaganych dla zamierzonych robót decyzji wydanych przez inne organy, w szczególności dotyczących ochrony środowiska;
  - 3) opinię właściwego wójta (burmistrza, prezydenta miasta) albo informację o jej braku, a w przypadku uwag także oświadczenie przedsiębiorcy o sposobie ich uwzględnienia lub przyczynach ich nieuwzględnienia;
  - 3a) ²⁹⁹ w przypadku działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu soli kamiennej oraz siarki rodzimej metodą otworową, poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż, a także podziemnym bezziornikowym magazynowaniu substancji oraz podziemnym składowaniu odpadów - dowody potwierdzające prawo wnioskodawcy do nieruchomości położonej w granicach zakładu górniczego albo zakładu, w granicach której są wykonywane roboty górnicze albo geologiczne;
  - 4) w przypadku działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej:
    - a) oświadczenie przedsiębiorcy i kierownika ruchu zakładu górniczego, że plan ruchu zakładu górniczego zapewnia bezpieczne prowadzenie ruchu tego zakładu,
    - b) analizę skuteczności reagowania w przypadku wycieku ropy naftowej,
    - c) opinię rzeczoznawcy do spraw ruchu zakładu górniczego dotyczącą elementów planu ruchu zakładu górniczego określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 110, w zakresie przyjętych przez przedsiębiorcę rozwiązań technicznych zabezpieczających przed wystąpieniem niebezpiecznych zdarzeń lub wypadków, a także oświadczenie przedsiębiorcy i kierownika ruchu zakładu górniczego o sposobie jej uwzględnienia,
    - d) politykę korporacyjną, o której mowa w ust. 9a;
  - 5) w przypadku gdy wydanie decyzji zatwierdzającej plan ruchu dla wykonywania robót geologicznych związanych z poszukiwaniem i rozpoznawaniem złoża węglowodorów, decyzji inwestycyjnej w celu wykonywania koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złoża węglowodorów oraz wydobywanie węglowodorów ze złoża lub decyzji zatwierdzającej plan ruchu dla wykonywania robót geologicznych na podstawie koncesji
-

na poszukiwanie lub rozpoznawanie złoża kopaliny jest poprzedzone decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach wydaną w postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa - załącznik graficzny określający przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz przewidywany obszar, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, o ile dołączenie tego załącznika było wymagane przez przepisy obowiązujące w dniu złożenia wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, w szczególności mapę, o której mowa w art. 74 ust. 1 pkt 3a ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

9a. Przedsiębiorca wykonujący działalność polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej sporządza na piśmie politykę korporacyjną w zakresie zapobiegania niebezpiecznym zdarzeniom oraz wypadkom, zwaną dalej "polityką korporacyjną".

9b. Polityka korporacyjna określa:

- 1) ogólne cele i ustalenia dotyczące kontroli ryzyka wystąpienia niebezpiecznych zdarzeń oraz wypadków, a także sposób, w jaki te cele mają być osiągnięte, a ustalenia wprowadzone w życie;
- 2) sposób przeprowadzania kontroli ryzyka wystąpienia niebezpiecznych zdarzeń oraz wypadków oraz sposób doskonalenia jej zasad, a także mechanizmy monitorowania skuteczności polityki korporacyjnej;
- 3) sposób osiągnięcia i wprowadzenia w życie na poziomie korporacyjnym środków służących do zapewnienia bezpieczeństwa wykonywanej działalności.

9c. Za realizację polityki korporacyjnej w zakresie, o którym mowa w ust. 9b, odpowiedzialność ponosi przedsiębiorca.

9d. Przedsiębiorca jest obowiązany zapewnić, aby polityka korporacyjna była odpowiednia do wykonywanej działalności, realizowana na każdym etapie wykonywanej działalności i uwzględniana w planie ruchu zakładu górniczego oraz w planie ratownictwa górniczego.

9e. W przypadku aktualizacji polityki korporacyjnej, przedsiębiorca przekazuje aktualizację niezwłocznie, nie później niż w terminie 14 dni od dnia jej dokonania, właściwemu organowi nadzoru górniczego.

9f. Jeżeli przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 9a, wykonuje działalność polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach

obszarów morskich państw niebędących państwami członkowskimi Unii Europejskiej, polityka korporacyjna określa również, w jakim zakresie jej postanowienia są stosowane przez przedsiębiorcę w zakładach górniczych służących do wykonywania tej działalności.

- 9g. Minister właściwy do spraw gospodarki złożami kopalin określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres polityki korporacyjnej, kierując się potrzebą zapewnienia kompletności i przejrzystości przedstawianych w niej informacji oraz zapewnienia wysokiego poziomu bezpieczeństwa działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej.
10. Wraz z wnioskiem o zatwierdzenie planu ruchu zakładu górniczego przekazuje się do wglądu odpis koncesji oraz odpowiednio projekt zagospodarowania złoża, dokumentację geologiczno-inwestycyjną złoża węglowodorów, kopię decyzji inwestycyjnej albo plan zagospodarowania podziemnego składowiska dwutlenku węgla, a w przypadku robót geologicznych, których wykonywanie nie wymaga koncesji - projekt robót geologicznych.
- 10a. Jeżeli właściwy organ nadzoru górniczego, podczas dokonywania oceny analizy poważnych zagrożeń dla zakładu górniczego, stwierdzi możliwość wystąpienia znaczącego oddziaływania na środowisko na terytorium innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej na skutek wykonywania działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej, niezwłocznie informuje Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego o możliwości wystąpienia tego oddziaływania.
- 10b. Prezes Wyższego Urzędu Górniczego po uzyskaniu informacji, o których mowa w ust. 10a, niezwłocznie powiadamia właściwy organ tego państwa o możliwości wystąpienia na terytorium tego państwa członkowskiego oddziaływania, wskazując termin na zajęcie stanowiska przez ten organ.
- 10c. Jeżeli właściwy organ innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej wystąpi do Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego o przekazanie dodatkowych informacji dotyczących możliwości wystąpienia na terytorium tego państwa znaczącego oddziaływania na środowisko związanego z działalnością polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej, Prezes Wyższego Urzędu Górniczego przekazuje te informacje bez zbędnej zwłoki.

- 10d. Właściwy organ nadzoru górniczego przed zatwierdzeniem planu ruchu zakładu górniczego dla wykonywania działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej bierze pod uwagę stanowisko właściwego organu innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej, otrzymane za pośrednictwem Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego.
- 10e. Właściwy organ nadzoru górniczego przed zatwierdzeniem planu ruchu zakładu górniczego dla wykonywania działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej, kierując się bezpieczeństwem zakładu górniczego, jego pracowników, bezpieczeństwem powszechnym lub środowiska, może nakazać, w drodze postanowienia, dokonanie w planie ruchu zakładu górniczego określonych zmian, w szczególności przyjęcie środków zapobiegających powstawaniu szkód w środowisku.
- 10f. W przypadku niedokonania zmian w planie ruchu zakładu górniczego, o których mowa w ust. 10e, właściwy organ nadzoru górniczego, w drodze decyzji, odmawia zatwierdzenia planu ruchu zakładu górniczego.
- 10g. Właściwy organ nadzoru górniczego zapewnia możliwość udziału społeczeństwa, na zasadach i w trybie określonych w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, w postępowaniu, którego przedmiotem jest zatwierdzenie planu ruchu zakładu górniczego dla wykonywania działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej, z wyłączeniem przypadków, gdy plan ruchu zakładu górniczego jest poprzedzony decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach podjętą w postępowaniu toczącym się z udziałem społeczeństwa lub jeżeli koncesja została poprzedzona taką decyzją.
11. Plan ruchu zakładu górniczego zatwierdza właściwy organ nadzoru górniczego, w drodze decyzji.
- 11a. Informacja zawarta w planie ruchu zakładu górniczego wydobywającego węglowodory ze złoża oraz w planie ruchu dla wykonywania robót geologicznych związanych z poszukiwaniem i rozpoznawaniem złoża węglowodorów, dotycząca składu płynu szczelinującego, nie stanowi:

- 1) tajemnicy przedsiębiorstwa w rozumieniu art. 11 ust. 2 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Dz. U. z 2022 r. poz. 1233);
  - 2) tajemnicy przedsiębiorcy, o której mowa w art. 5 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2022 r. poz. 902);
  - 3) informacji, o której mowa w art. 16 ust. 1 pkt 7 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.
- 11b. Jeżeli decyzja zatwierdzająca plan ruchu dla wykonywania robót geologicznych związanych z poszukiwaniem i rozpoznawaniem złoża węglowodorów, decyzja inwestycyjna w celu wykonywania koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złoża węglowodorów oraz wydobywanie węglowodorów ze złoża lub decyzja zatwierdzająca plan ruchu dla wykonywania robót geologicznych na podstawie koncesji na poszukiwanie lub rozpoznawanie złoża kopaliny jest poprzedzona decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach wydaną w postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa lub jeżeli koncesja została poprzedzona taką decyzją, do postępowania o zatwierdzeniu tego planu nie stosuje się przepisów o udziale organizacji społecznych.",
- 11c. Do postępowania w sprawie wydania decyzji zatwierdzającej plan ruchu dla wykonywania robót geologicznych związanych z poszukiwaniem i rozpoznawaniem złoża węglowodorów, decyzji inwestycyjnej w celu wykonywania koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złoża węglowodorów oraz wydobywanie węglowodorów ze złoża lub decyzji zatwierdzającej plan ruchu dla wykonywania robót geologicznych na podstawie koncesji na poszukiwanie lub rozpoznawanie złoża kopaliny stosuje się przepisy art. 86f ust. 6, art. 86g oraz art. 86h ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.
- 11d. Do decyzji zatwierdzającej plan ruchu dla wykonywania robót geologicznych związanych z poszukiwaniem i rozpoznawaniem złoża węglowodorów, decyzji inwestycyjnej w celu wykonywania koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złoża węglowodorów oraz wydobywanie węglowodorów ze złoża lub decyzji zatwierdzającej plan ruchu dla wykonywania robót geologicznych na podstawie koncesji na poszukiwanie lub rozpoznawanie złoża kopaliny stosuje się przepisy art. 72 ust. 6 i 6a ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.
-

12. Organ nadzoru górniczego przesyła organowi koncesyjnemu kopię decyzji zatwierdzającej plan ruchu zakładu górniczego, a w przypadku planu ruchu dla wykonywania robót geologicznych związanych z poszukiwaniem i rozpoznawaniem złoża węglowodorów - także egzemplarz tego planu w postaci elektronicznej.

Art. 110.

Minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki złożami kopalin określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowe wymagania dotyczące treści planu ruchu zakładu górniczego oraz planu ruchu likwidowanego (likwidowanej oznaczonej części) zakładu górniczego, różnicując je w zależności od rodzaju i metody wykonywanej działalności oraz przestrzeni, w granicach której jest wykonywana działalność, kierując się potrzebą zapewnienia wysokiego poziomu bezpieczeństwa wykonywanej działalności, a dla likwidowanego (likwidowanej oznaczonej części) zakładu górniczego również obowiązkiem realizacji działań, o których mowa w art. 129 ust. 1;
- 2) elementy planu ruchu zakładu górniczego przedsiębiorcy wykonującego działalność polegającą na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej, które wymagają opinii rzeczoznawcy do spraw ruchu zakładu górniczego, kierując się potrzebą zapewnienia wysokiego poziomu bezpieczeństwa wykonywanej działalności oraz jej niezależnej weryfikacji;
- 3) elementy planu ruchu zakładu górniczego, których zmiany dokonuje się w trybie uproszczonym, zgodnie z art. 109 ust. 1 pkt 2, kierując się potrzebą uproszczenia procedury zmiany planu ruchu zakładu górniczego z uwzględnieniem zachowania bezpieczeństwa wykonywanej działalności.

Art. 117b.

1. W przypadku działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej kierownik ruchu zakładu górniczego przekazuje, co 7 dni, właściwemu organowi nadzoru górniczego sprawozdanie z realizacji planu ruchu zakładu górniczego. Pierwsze sprawozdanie przekazuje się w terminie 7 dni od dnia zatwierdzenia planu ruchu zakładu górniczego.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki złożami kopalini określi, w drodze rozporządzenia, minimalną zawartość sprawozdania, o którym mowa w ust. 1, kierując się koniecznością zapewnienia organom nadzoru górniczego informacji dotyczących stanu robót prowadzonych w ramach ruchu zakładu górniczego.

Art. 118.

1. Złoża, pokłady, wyrobiska, ich części oraz inne przestrzenie w zakładach górniczych, w których występują następujące zagrożenia naturalne: tąpniętami, metanowe, wyrzutami gazów i skał, wybuchem pyłu węglowego, klimatyczne, wodne, osuwiskowe, erupcyjne, siarkowodorowe, substancjami promieniotwórczymi, podlegają zaliczeniu do poszczególnych stopni, kategorii lub klas zagrożeń, według kryteriów określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 4.
2. Zaliczeń, o których mowa w ust. 1, dokonuje kierownik ruchu zakładu górniczego w oparciu o dokumentację określoną w przepisach wydanych na podstawie ust. 4, niezwłocznie po stwierdzeniu okoliczności określonych w tych przepisach, uzasadniających zaliczenie do danego stopnia, kategorii lub klasy zagrożenia.
3. W przypadkach określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 4 zaliczeń, o których mowa w ust. 1, dokonuje się także w oparciu o wyniki badań przeprowadzonych przez rzeczoznawcę do spraw ruchu zakładu górniczego oraz opinię tego rzeczoznawcy.
4. ³⁰⁶ Minister właściwy do spraw gospodarki złożami kopalini w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia:
  - 1) kryteria oceny zagrożeń naturalnych, o których mowa w ust. 1, zależnie od rodzaju kopalini, natężenia zagrożeń, przestrzeni występowania zagrożeń oraz rodzaju zakładu górniczego,
  - 2) dokumentację, w oparciu o którą dokonuje się zaliczeń, o których mowa w ust. 1, inną niż wymieniona w ust. 3,
  - 3) przypadki, w których zaliczeń, o których mowa w ust. 1, dokonuje się także w oparciu o dokumentację, o której mowa w ust. 3- kierując się potrzebą zapewnienia bezpieczeństwa i higieny pracy, bezpieczeństwa powszechnego oraz bezpieczeństwa ruchu zakładu górniczego.

Art. 120.

1. Minister właściwy do spraw gospodarki złożami kopalini w porozumieniu z ministrami właściwymi do spraw pracy, spraw wewnętrznych, klimatu oraz środowiska określi, w
-

drodze rozporządzenia, szczegółowe wymagania dotyczące prowadzenia ruchu poszczególnych rodzajów zakładów górniczych, w zakresie:

- 1) bezpieczeństwa i higieny pracy, w tym oceniania i dokumentowania ryzyka zawodowego oraz stosowania niezbędnych rozwiązań zmniejszających to ryzyko,
  - 2) bezpieczeństwa pożarowego,
  - 3) gospodarki złożami kopalin w procesie ich wydobywania,
  - 4) przygotowania wydobytych kopalin do sprzedaży,
  - 5) ochrony środowiska,
  - 6) podstawowych obiektów, maszyn i urządzeń zakładu górniczego,
  - 7) obiektów podziemnego zakładu górniczego stanowiących ściany prowadzone w warunkach specjalnych oraz obiektów podziemnego zakładu górniczego stanowiących oddziały eksploatujące partie złóż rud miedzi w warunkach specjalnych,
  - 8) przypadków, w których przedsiębiorca jest obowiązany posiadać dowód sprawdzenia rozwiązań technicznych przez rzeczoznawcę do spraw ruchu zakładu górniczego
- kierując się potrzebą zapewnienia wysokiego poziomu bezpieczeństwa powszechnego, bezpieczeństwa pożarowego, bezpieczeństwa i higieny pracy, prawidłowego prowadzenia ruchu zakładu górniczego, zapobiegania zagrożeniom występującym w ruchu zakładu górniczego, a także uwzględniając konieczność stosowania przez przedsiębiorców aktualnych osiągnięć nauki i techniki, zwłaszcza w zakresie górnictwa, uproszczenia wymagań dla przedsiębiorców prowadzących działalność na podstawie koncesji udzielonej przez starostę oraz racjonalnego wykorzystania złoża kopaliny.
2. Minister właściwy do spraw gospodarki złożami kopalin w porozumieniu z ministrami właściwymi do spraw pracy, spraw wewnętrznych oraz środowiska określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe wymagania dotyczące przechowywania i używania środków strzałowych i sprzętu strzałowego w ruchu zakładu górniczego, w tym rodzaje, sposób i wzory ewidencji środków strzałowych oraz przypadki, w których przedsiębiorca ma obowiązek posiadać dowód sprawdzenia rozwiązań technicznych przez rzeczoznawcę do spraw ruchu zakładu górniczego, kierując się potrzebą zapewnienia wysokiego poziomu bezpieczeństwa powszechnego, bezpieczeństwa pożarowego, bezpieczeństwa i higieny pracy, prawidłowego prowadzenia ruchu zakładu górniczego, zapobiegania zagrożeniom występującym w ruchu zakładu górniczego, a także potrzebą zapewnienia bezpieczeństwa osób wykonujących czynności związane z przechowywaniem lub używaniem środków strzałowych i sprzętu strzałowego w poszczególnych rodzajach zakładów górniczych.
-

3. Prezes Wyższego Urzędu Górniczego może, na wniosek przedsiębiorcy, w szczególnych przypadkach uzasadnionych warunkami bezpieczeństwa lub gdy jest to niezbędne do wprowadzenia postępu technicznego, przeprowadzenia prac naukowo-badawczych lub doświadczalnych, wyrazić zgodę na odstąpienie przez przedsiębiorcę od określonych wymagań przewidzianych w przepisach wydanych na podstawie ust. 1 i 2, określając szczegółowo zakład górniczy, zakres odstąpienia oraz warunki jego stosowania. Zgodę, w drodze decyzji, wyraża się na czas oznaczony, nie dłuższy niż 5 lat.

Art. 124.

Minister właściwy do spraw gospodarki złożami kopalin w porozumieniu z ministrami właściwymi do spraw wewnętrznych, środowiska oraz zdrowia określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) organizację, szczegółowe zadania i wymagania dla służb ratownictwa górniczego przedsiębiorcy oraz podmiotu zawodowo trudniącego się ratownictwem górniczym,
  - 2) szczegółowe wymagania dotyczące specjalistycznych badań lekarskich, specjalistycznych badań psychologicznych oraz specjalistycznych szkoleń w zakresie ratownictwa górniczego, w tym przypadki, w których te szkolenia są przeprowadzane przez przedsiębiorcę,
  - 3) szczegółowe wymagania dotyczące dokumentacji w zakresie ratownictwa górniczego oraz planu ratownictwa górniczego,
  - 4) sposoby współpracy przedsiębiorcy oraz podmiotu zawodowo trudniącego się ratownictwem górniczym, w przypadku zawarcia umowy, o której mowa w art. 122 ust. 15,
  - 5) przypadki, w których wykonuje się prace profilaktyczne,
  - 6) sposoby prowadzenia akcji ratowniczych w zależności od rodzaju i natężenia zagrożeń występujących w zakładach górniczych
- kierując się potrzebą zapewnienia wysokiego poziomu bezpieczeństwa powszechnego, bezpieczeństwa pożarowego, bezpieczeństwa i higieny pracy, bezpieczeństwa ruchu zakładu górniczego, zapobiegania zagrożeniom występującym w ruchu zakładu górniczego, a także zapewnienia sprawnego niesienia pomocy w przypadku zagrożenia życia lub zdrowia osób przebywających w zakładzie górniczym, bezpieczeństwa ruchu zakładu górniczego lub bezpieczeństwa powszechnego.

Art. 165.

1. Prezes Wyższego Urzędu Górniczego jest centralnym organem administracji rządowej, działającym pod nadzorem ministra właściwego do spraw gospodarki złożami kopalin, właściwym w sprawach nadzoru górniczego.
  2. Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego powołuje Prezes Rady Ministrów, spośród osób wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru, na wniosek ministra właściwego do spraw gospodarki złożami kopalin. Prezes Rady Ministrów odwołuje Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego.
  3. Stanowisko Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego może zajmować osoba, która:
    - 1) posiada tytuł zawodowy magistra lub równorzędny;
    - 2) jest obywatelem polskim;
    - 3) korzysta z pełni praw publicznych;
    - 4) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;
    - 5) posiada kompetencje kierownicze;
    - 6) posiada co najmniej 6-letni staż pracy, w tym co najmniej 3-letni staż pracy na stanowisku kierowniczym;
    - 7) posiada wykształcenie i wiedzę z zakresu spraw należących do właściwości Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego.
  4. Informację o naborze na stanowisko Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego ogłasza się przez umieszczenie ogłoszenia w miejscu powszechnie dostępnym w siedzibie urzędu oraz w Biuletynie Informacji Publicznej urzędu i Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Ogłoszenie powinno zawierać:
    - 1) nazwę i adres urzędu;
    - 2) określenie stanowiska;
    - 3) wymagania związane ze stanowiskiem wynikające z przepisów prawa;
    - 4) zakres zadań wykonywanych na stanowisku;
    - 5) wskazanie wymaganych dokumentów;
    - 6) termin i miejsce składania dokumentów;
    - 7) informację o metodach i technikach naboru.
  5. Termin, o którym mowa w ust. 4 pkt 6, nie może być krótszy niż 10 dni od dnia opublikowania ogłoszenia w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.
-

6. Nabór na stanowisko Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego przeprowadza zespół, powołany przez ministra właściwego do spraw gospodarki złożami kopalni, liczący co najmniej 3 osoby, których wiedza i doświadczenie dają rękojmię wyłonienia najlepszych kandydatów. W toku naboru ocenia się doświadczenie zawodowe kandydata, wiedzę niezbędną do wykonywania zadań na stanowisku, na które jest przeprowadzany nabór, oraz kompetencje kierownicze.
  7. Ocena wiedzy i kompetencji kierowniczych, o których mowa w ust. 6, może być dokonana na zlecenie zespołu przez osobę niebędącą członkiem zespołu, która posiada odpowiednie kwalifikacje do dokonania tej oceny.
  8. Członek zespołu oraz osoba, o której mowa w ust. 7, mają obowiązek zachowania w tajemnicy informacji dotyczących osób ubiegających się o stanowisko, uzyskanych w trakcie naboru.
  9. W toku naboru zespół wyłania nie więcej niż 3 kandydatów, których przedstawia ministrowi właściwemu do spraw gospodarki złożami kopalni.
  10. Z przeprowadzonego naboru zespół sporządza protokół zawierający:
    - 1) nazwę i adres urzędu;
    - 2) określenie stanowiska, na które był przeprowadzony nabór, oraz liczbę kandydatów;
    - 3) imiona, nazwiska i adresy nie więcej niż 3 najlepszych kandydatów uszeregowanych według poziomu spełniania przez nich wymagań określonych w ogłoszeniu o naborze;
    - 4) informację o zastosowanych metodach i technikach naboru;
    - 5) uzasadnienie dokonanego wyboru albo powody niewyłonienia kandydata;
    - 6) skład zespołu.
  11. Wynik naboru ogłasza się niezwłocznie przez umieszczenie informacji w Biuletynie Informacji Publicznej urzędu i Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Informacja o wyniku naboru zawiera:
    - 1) nazwę i adres urzędu;
    - 2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór;
    - 3) imiona, nazwiska wybranych kandydatów oraz ich miejsca zamieszkania w rozumieniu przepisów Kodeksu cywilnego albo informację o niewyłonieniu kandydata.
  12. Umieszczenie w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów ogłoszenia o naborze oraz o wyniku tego naboru jest bezpłatne.
  13. Wiceprezesów Wyższego Urzędu Górniczego powołuje minister właściwy do spraw gospodarki złożami kopalni, spośród osób wyłonionych w drodze otwartego i
-

konkurencyjnego naboru, na wniosek Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego. Minister właściwy do spraw gospodarki złożami kopalin odwołuje wiceprezesów Wyższego Urzędu Górniczego.

14. Zespół przeprowadzający nabór na stanowiska, o których mowa w ust. 13, powołuje Prezes Wyższego Urzędu Górniczego.
15. Do sposobu przeprowadzania naboru na stanowiska, o których mowa w ust. 13, stosuje się odpowiednio ust. 3-12.
16. Powołanie, o którym mowa w ust. 2 i 13, stanowi nawiązanie stosunku pracy na podstawie powołania w rozumieniu przepisów Kodeksu pracy.
17. Osoby odwołane ze stanowiska Prezesa lub wiceprezesa Wyższego Urzędu Górniczego, które przed powołaniem na to stanowisko były urzędnikami państwowymi mianowanymi zgodnie z przepisami ustawy z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych (Dz. U. z 2022 r. poz. 2290) albo pracownikami służby cywilnej, stają się pracownikami służby cywilnej i w stosunku do nich stosuje się odpowiednio art. 45 ust. 2 ustawy z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych.

Art. 166.

1. Prezes Wyższego Urzędu Górniczego w szczególności:

- 1) jest organem wyższego stopnia w rozumieniu Kodeksu postępowania administracyjnego w stosunku do dyrektorów okręgowych urzędów górniczych, a także sprawuje nadzór nad ich działalnością;
- 2) powołuje, w drodze zarządzenia, komisje do opiniowania stanu bezpieczeństwa powszechnego, związanego z ruchem zakładu górniczego, stanu bezpieczeństwa pracy w górnictwie oraz stanu rozpoznania i zwalczania zagrożeń w zakładach górniczych, a także może powoływać inne stałe lub doraźne kolegialne organy doradcze i opiniodawcze, określając ich nazwę, skład, zakres zadań, tryb pracy oraz sposób obsługi;
- 3) gromadzi i archiwizuje dokumentację mierniczo-geologiczną zlikwidowanych zakładów górniczych oraz udostępnia ją, na zasadach i w sposób określony w odrębnych przepisach;
- 4) jest wyspecjalizowanym organem kontroli wyrobów wprowadzonych do obrotu w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności, w odniesieniu do wyrobów przeznaczonych do stosowania w ruchu zakładu górniczego;

- 4a) jest organem nadzoru rynku w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku (Dz. U. z 2022 r. poz. 1854) w odniesieniu do wyrobów przeznaczonych do stosowania w ruchu zakładu górniczego;
- 4b) jest organem nadzoru rynku w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 15 lipca 2020 r. o systemach homologacji typu UE i nadzoru rynku silników spalinowych przeznaczonych do maszyn mobilnych nieporuszających się po drogach (Dz. U. poz. 1339) w zakresie silników zamontowanych w maszynach mobilnych nieporuszających się po drogach stosowanych w ruchu zakładu górniczego;
- 5) prowadzi działalność promocyjną i informacyjną w zakresie związanym z zadaniami organów nadzoru górniczego;
- 6) inicjuje prace naukowo-badawcze oraz inicjuje i podejmuje przedsięwzięcia w zakresie poprawy bezpieczeństwa pracy i ochrony zdrowia w górnictwie, wdrożenia postępu technicznego w dziedzinie górnictwa, racjonalnej gospodarki złożami kopalin oraz ograniczenia uciążliwości oddziaływania górnictwa na ludzi i środowisko;
- 7) ustala kierunki i wytyczne działania urzędów górniczych, a także może wydawać dyrektorom okręgowych urzędów górniczych polecenia dotyczące podjęcia określonych czynności oraz żądać od nich informacji będących w ich posiadaniu;
- 8) dokonuje kompleksowego sprawdzenia i oceny stanu bezpieczeństwa powszechnego, związanego z ruchem zakładu górniczego, stanu bezpieczeństwa pracy w górnictwie, stanu rozpoznania i zwalczania zagrożeń w zakładach górniczych, stanu ratownictwa górniczego oraz innych zagadnień związanych z prowadzeniem ruchu zakładów górniczych, a także przedkłada właściwym organom informacje, opinie i wnioski w tej dziedzinie;
- 9) sporządza roczne sprawozdania z działalności urzędów górniczych;
- 10) w zakresie bezpieczeństwa działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej:
  - a) współpracuje z ministrem właściwym do spraw gospodarki morskiej oraz dyrektorem właściwego urzędu morskiego w celu zapewnienia bezpieczeństwa morskiego w związku z wykonywaniem tej działalności,
  - b) sporządza i przekazuje sprawozdania właściwym organom innych państw członkowskich Unii Europejskiej, zgodnie z przepisami dotyczącymi bezpieczeństwa tej działalności,
  - c) zawiera, po uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki złożami kopalin, porozumienia z właściwymi organami innych państw członkowskich Unii Europejskiej

dotyczące opracowywania i aktualizacji scenariuszy współpracy w przypadku zaistnienia wypadku lub niebezpiecznego zdarzenia,

- d) zawiera, po uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki złożami kopalin, porozumienia z właściwymi agencjami Unii Europejskiej oraz innymi instytucjami w celu wymiany informacji dotyczących tej działalności,
- e) przekazuje, na wniosek właściwego organu państwa członkowskiego Unii Europejskiej, informacje dotyczące zagrożeń dla środowiska, jakie mogą wystąpić w tym państwie na skutek wykonywania tej działalności,
- f) bierze udział w konsultacjach z przedsiębiorcami oraz Komisją Europejską w zakresie stosowania przepisów dotyczących działalności polegającej na poszukiwaniu, rozpoznawaniu lub wydobywaniu węglowodorów ze złóż w granicach obszarów morskich,
- g) współpracuje z przedsiębiorcami wykonującymi tę działalność w celu opracowania i aktualizacji standardów i wytycznych dotyczących najlepszych praktyk w odniesieniu do kontroli poważnych zagrożeń, na każdym etapie wykonywania działalności.

2. Prezes Wyższego Urzędu Górniczego wykonuje swoje zadania przy pomocy Wyższego Urzędu Górniczego, działającego pod jego bezpośrednim kierownictwem.

3. Siedzibą Wyższego Urzędu Górniczego jest miasto Katowice.

4. Minister właściwy do spraw gospodarki złożami kopalin nadaje, w drodze zarządzenia, statut Wyższemu Urzędowi Górniczemu, określający jego organizację wewnętrzną.

Art. 167.

1. Terenowymi organami administracji rządowej, podległymi Prezesowi Wyższego Urzędu Górniczego, są dyrektorzy okręgowych urzędów górniczych.

2. Dyrektorów, o których mowa w ust. 1, oraz ich zastępców powołuje i odwołuje Prezes Wyższego Urzędu Górniczego.

3. Powołanie, o którym mowa w ust. 2, stanowi nawiązanie stosunku pracy na podstawie powołania w rozumieniu przepisów Kodeksu pracy.

4. Osoby odwołane ze stanowiska dyrektora lub zastępcy dyrektora okręgowego urzędu górniczego, które przed powołaniem na to stanowisko były urzędnikami państwowymi mianowanymi zgodnie z przepisami ustawy z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych albo pracownikami służby cywilnej, stają się pracownikami służby

cywilnej i w stosunku do nich stosuje się odpowiednio art. 45 ust. 2 ustawy z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych.

5. Dyrektorzy, o których mowa w ust. 1, wykonują swoje zadania przy pomocy okręgowych urzędów górniczych, działających pod ich bezpośrednim kierownictwem.
- 5a. W sprawach organizacyjno-finansowych, w tym w sprawach z zakresu prawa pracy, Wyższy Urząd Górniczy wraz z okręgowymi urzędami górniczymi stanowi jednostkę organizacyjną, w której zadania przewidziane w ustawie z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej (Dz. U. z 2022 r. poz. 1691) dla dyrektora generalnego urzędu wykonuje dyrektor generalny Wyższego Urzędu Górniczego.
- 5b. W sprawach organizacyjno-finansowych, w tym w sprawach z zakresu prawa pracy, jednostka organizacyjna, o której mowa w ust. 5a, używa nazwy "Wyższy Urząd Górniczy".
6. (uchylony).
7. Minister właściwy do spraw gospodarki złożami kopalini, w drodze rozporządzenia, tworzy i znosi okręgowe urzędy górnicze, określając ich nazwę, siedzibę i właściwość miejscową, kierując się potrzebami związanymi z racjonalizacją działania organów nadzoru górniczego.
8. (uchylony).
9. (uchylony).
10. Organizację wewnętrzną oraz tryb pracy okręgowych urzędów górniczych określa, w drodze zarządzenia, Prezes Wyższego Urzędu Górniczego.
11. Osoby wykonujące obowiązki służbowe w okręgowych urzędach górniczych, realizujące zadania należące do właściwości dyrektora okręgowego urzędu górniczego podlegają temu dyrektorowi.
12. Prezes Wyższego Urzędu Górniczego nie może wydawać poleceń osobom, które wykonują obowiązki służbowe w okręgowym urzędzie górniczym, w indywidualnych sprawach należących do właściwości dyrektora okręgowego urzędu górniczego.

Art. 174b.

1. Prezes Wyższego Urzędu Górniczego sporządza i składa ministrowi właściwemu do spraw gospodarki złożami kopalini oraz przekazuje do wiadomości ministrowi właściwemu do spraw środowiska oraz ministrowi właściwemu do spraw energii corocznie, w terminie do dnia 15 lutego każdego roku, sprawozdanie ze swojej działalności za poprzedni rok, zgodnie z zakresem zadań określonych w art. 166 ust. 1 pkt 10.

2. Prezes Wyższego Urzędu Górniczego sporządza i zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej obsługującego go urzędu oraz przekazuje Komisji Europejskiej corocznie, w terminie do dnia 1 czerwca, sprawozdanie ze swojej działalności za poprzedni rok, zgodnie z wytycznymi określonymi w załączniku II do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 1112/2014 z dnia 13 października 2014 r. określającego wspólny format sprawozdań do celu wymiany informacji dotyczących wskaźników odnoszących się do poważnych zagrożeń przez operatorów i właścicieli instalacji do wydobywania ropy naftowej i gazu na obszarach morskich oraz wspólny format sprawozdań do celów publikacji przez państwa członkowskie informacji dotyczących wskaźników odnoszących się do poważnych zagrożeń.

USTAWA z dnia 29 czerwca 2011 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących (Dz. U. z 2024 r. poz. 412)

UWAGA:

użyte w art. 3a w ust. 4, w art. 3c w ust. 1 we wprowadzeniu do wyliczenia i w ust. 2, w art. 3d w ust. 1 we wprowadzeniu do wyliczenia, w art. 3f w ust. 1–3 i 5, w art. 21a w ust. 2, w art. 35 w ust. 1b i 1c, w art. 40 w ust. 1a, w art. 51a w ust. 4, w art. 52 w ust. 1 i w art. 58 w ust. 2 i 4, w różnym przypadku, wyrazy *[minister właściwy do spraw energii]* zastępuje się użytymi w odpowiednim przypadku wyrazami **<minister właściwy do spraw gospodarki surowcami energetycznymi>**

Art. 3a.

1. Decyzja zasadnicza określa dozwolone parametry inwestycji w zakresie budowy obiektu energetyki jądrowej i uprawnia do ubiegania się o uzyskanie decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy obiektu energetyki jądrowej oraz innych decyzji niezbędnych do przygotowania, realizacji i użytkowania inwestycji w zakresie budowy obiektu energetyki jądrowej. Decyzja zasadnicza zabezpiecza interes publiczny pod względem celów polityki państwa, w tym polityki energetycznej, oraz bezpieczeństwa państwa.
2. Decyzję zasadniczą wydaje się inwestorowi, który posiada siedzibę w państwie członkowskim Unii Europejskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) będącym stroną umowy o Europejskim Obszarze

Objaśnienie oznaczeń: [] kursywa – tekst usunięty przez Sejm

<> druk pogrubiony – tekst wstawiony przez Sejm

Gospodarczym, lub państwie członkowskim Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD).

3. Decyzję zasadniczą wydaje się dla jednego albo więcej niż jednego obiektu energetyki jądrowej, jeżeli te obiekty są ze sobą funkcjonalnie powiązane.
4. Decyzję zasadniczą wydaje minister właściwy do spraw energii na wniosek inwestora.

Art. 3c.

1. Minister właściwy do spraw energii rozpatruje wniosek o wydanie:
  - 1) decyzji zasadniczej - po uiszczeniu przez wnioskodawcę opłaty w wysokości 200 000 zł;
  - 2) decyzji o zmianie decyzji zasadniczej - po uiszczeniu przez wnioskodawcę opłaty w wysokości 100 000 zł.
2. Opłaty, o których mowa w ust. 1, stanowią dochód budżetu państwa i są wnoszone na rachunek urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw energii.

Art. 3d.

1. Minister właściwy do spraw energii wydaje decyzję zasadniczą albo odmawia wydania decyzji zasadniczej w terminie 90 dni od dnia otrzymania wniosku o wydanie decyzji zasadniczej, biorąc pod uwagę interes publiczny, w szczególności:
  - 1) cele polityki państwa, w tym polityki energetycznej, polityki surowcowej i interesu surowcowego państwa, włącznie z bieżącym i przewidywanym krajowym zapotrzebowaniem na energię elektryczną lub ciepło;
  - 2) wpływ inwestycji w zakresie budowy obiektu energetyki jądrowej na bezpieczeństwo wewnętrzne państwa.
2. Wydanie albo odmowa wydania decyzji zasadniczej następuje po zasięgnięciu opinii:
  - 1) Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego w zakresie wpływu inwestycji na bezpieczeństwo wewnętrzne państwa;
  - 2) ministra właściwego do spraw środowiska w zakresie wpływu inwestycji na politykę surowcową państwa;
  - 3) ministra właściwego do spraw aktywów państwowych w zakresie wpływu inwestycji na aktywa państwowe [.] <;>
  - <4) ministra właściwego do spraw energii w zakresie wpływu inwestycji na politykę energetyczną państwa.>**

3. W przypadku wydłużenia, na podstawie art. 35 ust. 1b, terminu na wydanie opinii, o której mowa w ust. 2 pkt 1, termin na wydanie decyzji zasadniczej ulega odpowiedniemu wydłużeniu.
4. Do postępowania o wydanie decyzji zasadniczej nie stosuje się przepisu art. 31 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 775 i 803), zwanej dalej "Kodeksem postępowania administracyjnego".
5. Wydanie albo odmowa wydania decyzji zasadniczej następuje w formie decyzji administracyjnej. Przepisu art. 127 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego nie stosuje się.
6. Do postępowania w sprawie zmiany decyzji zasadniczej przepisy ust. 1-5 stosuje się odpowiednio.

Art. 3f.

1. Zgody ministra właściwego do spraw energii wymaga osiągnięcie pozycji dominującej w przypadkach, o których mowa w art. 4 § 1 pkt 4 ustawy z dnia 15 września 2000 r. - Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2024 r. poz. 18 i 96), w spółce będącej podmiotem, który uzyskał decyzję zasadniczą, lub w spółce będącej współnikiem lub akcjonariuszem w tym podmiocie.
  2. Minister właściwy do spraw energii udziela zgody, o której mowa w ust. 1, albo odmawia udzielenia tej zgody, biorąc pod uwagę przesłanki, o których mowa w art. 3d ust. 1, po zasięgnięciu opinii Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego w zakresie wpływu inwestycji w zakresie budowy obiektu energetyki jądrowej na bezpieczeństwo wewnętrzne państwa.
  3. Z wnioskiem o udzielenie zgody, o której mowa w ust. 1, do ministra właściwego do spraw energii występuje podmiot, który zamierza osiągnąć pozycję dominującą, w przypadkach, o których mowa w art. 4 § 1 pkt 4 ustawy z dnia 15 września 2000 r. - Kodeks spółek handlowych.
  4. Wniosek o udzielenie zgody, o której mowa w ust. 1, zawiera:
    - 1) opis sposobu i trybu osiągnięcia pozycji dominującej w przypadkach, o których mowa w art. 4 § 1 pkt 4 ustawy z dnia 15 września 2000 r. - Kodeks spółek handlowych, wraz z potwierdzającymi ją dokumentami, w szczególności opisem planowanej zmiany struktury właścicielskiej spółki będącej podmiotem, który uzyskał decyzję zasadniczą, lub spółki będącej współnikiem lub akcjonariuszem w tym podmiocie;
    - 2) dowód wniesienia opłaty, o której mowa w art. 3c ust. 1 pkt 2.
-

5. Jeżeli osiągnięcie pozycji dominującej w przypadkach, o których mowa w art. 4 § 1 pkt 4 ustawy z dnia 15 września 2000 r. - Kodeks spółek handlowych, nastąpiło bez uzyskania uprzedniej zgody ministra właściwego do spraw energii, decyzja zasadnicza wygasa, a wykonanie wydanych na jej podstawie decyzji, o których mowa w art. 7 ust. 1, art. 11 ust. 1, art. 15 ust. 1, art. 17 ust. 1 i art. 18 ust. 1, ulega wstrzymaniu.
6. W przypadku wygaśnięcia decyzji zasadniczej na podstawie ust. 5 podmiot, który uzyskał tę decyzję zasadniczą, występuje z wnioskiem o wydanie nowej decyzji zasadniczej. Uzyskanie nowej decyzji zasadniczej jest warunkiem wykonania decyzji wstrzymanych na podstawie ust. 5.

Art. 5.

1. Wniosek o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy obiektu energetyki jądrowej zawiera:
  - 1) ogólną charakterystykę planowanej inwestycji obejmującą:
    - a) określenie zapotrzebowania na wodę, energię oraz sposobu odprowadzania lub oczyszczania ścieków, a także innych potrzeb w zakresie uzbrojenia terenu, a w razie potrzeby również sposobu zagospodarowywania odpadów,
    - b) określenie planowanego sposobu zagospodarowania terenu przedstawione w formie opisowej i graficznej oraz określenie charakterystyki zabudowy, w tym przeznaczenia i wielkości projektowanych obiektów budowlanych, przedstawione w formie opisowej,
    - c) określenie charakterystycznych parametrów technicznych inwestycji oraz danych charakteryzujących jej wpływ na środowisko;
  - 2) określenie granic terenu objętego wnioskiem, przedstawionych na kopii mapy zasadniczej, a w przypadku jej braku - na kopii mapy ewidencyjnej, w skali 1:1000, 1:2000 lub 1:5000, udostępnionych z państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego, oraz określenie obszaru, na który inwestycja w zakresie budowy obiektu energetyki jądrowej będzie oddziaływać;
- 2a) określenie lokalizacji sztucznych wysp, konstrukcji i urządzeń w polskich obszarach morskich oraz podmorskich kabli i rurociągów za pomocą współrzędnych geocentrycznych geodezyjnych naniesionych na mapę morską oraz ich charakterystycznych parametrów technicznych;

- 3) mapy zawierające projekt podziału nieruchomości, w przypadku konieczności dokonania podziału nieruchomości, sporządzone w skali i zgodnie z odrębnymi przepisami, z uwzględnieniem wskazań, o których mowa w pkt 9 i 10;
- 4) (uchylony);
- 5) wskazanie okresu, na jaki ma być wydana decyzja;
- 5a) decyzję zasadniczą, o której mowa w art. 3a ust. 1;
- 6) (uchylony);
- 7) (uchylony);
- 8) wykaz nieruchomości lub ich części, zgodnie z ewidencją gruntów i budynków, na których planuje się zlokalizowanie inwestycji, ze wskazaniem nieruchomości, w stosunku do których inwestor nie posiada tytułu prawnego do nieruchomości;
- 9) wskazanie nieruchomości lub ich części, w stosunku, do których decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy obiektu energetyki jądrowej ma wywołać skutek, o którym mowa w art. 24 ust. 3 i 7, oraz ujawnionych ograniczonych praw rzeczowych obciążających te nieruchomości;
- 10) wskazanie nieruchomości, których dotyczyć ma zezwolenie na zakładanie i przeprowadzanie na nieruchomości ciągów drenażowych, przewodów i urządzeń służących do przesyłania płynów, pary, gazów i energii elektrycznej oraz urządzeń łączności publicznej, a także innych podziemnych i naziemnych lub nadziemnych obiektów i urządzeń niezbędnych do korzystania z tych przewodów i urządzeń;
- 11) opinię operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego lub operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego dotyczącą możliwości przyłączenia elektrowni jądrowej do sieci przesyłowej lub sieci dystrybucyjnej tych operatorów - w przypadku inwestycji w zakresie budowy elektrowni jądrowej;
- 12) opinie:
  - a) ministra właściwego do spraw zdrowia - w odniesieniu do inwestycji lokalizowanych na obszarach, którym został nadany status uzdrowiska albo status obszaru ochrony uzdrowiskowej, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz o gminach uzdrowiskowych (Dz. U. z 2023 r. poz. 151, 1688 i 1692),
  - [b) ministra właściwego do spraw aktywów państwowych, ministra właściwego do spraw energii, ministra właściwego do spraw geologii, ministra właściwego do spraw gospodarki, ministra właściwego do spraw klimatu, ministra właściwego do spraw kultury i ochrony*

Objaśnienie oznaczeń: [] kursywa – tekst usunięty przez Sejm

⟷ druk pogrubiony – tekst wstawiony przez Sejm

dziedzictwa narodowego, ministra właściwego do spraw rybołówstwa, ministra właściwego do spraw środowiska, ministra właściwego do spraw wewnętrznych oraz Ministra Obrony Narodowej - w odniesieniu do wznoszenia i wykorzystywania sztucznych wysp, konstrukcji i urządzeń w polskich obszarach morskich, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (Dz. U. z 2023 r. poz. 960, 1688 i 2029),

ba) ministra właściwego do spraw aktywów państwowych, ministra właściwego do spraw energii, ministra właściwego do spraw geologii, ministra właściwego do spraw gospodarki, ministra właściwego do spraw klimatu, ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, ministra właściwego do spraw rybołówstwa, ministra właściwego do spraw środowiska, ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej, ministra właściwego do spraw wewnętrznych i Ministra Obrony Narodowej, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej - w odniesieniu do układania i utrzymywania kabli lub rurociągów na obszarach morskich wód wewnętrznych i morza terytorialnego,

bb) ministra właściwego do spraw aktywów państwowych, ministra właściwego do spraw energii, ministra właściwego do spraw geologii, ministra właściwego do spraw gospodarki, ministra właściwego do spraw klimatu, ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, ministra właściwego do spraw środowiska, ministra właściwego do spraw wewnętrznych, Ministra Obrony Narodowej, właściwego wójta, burmistrza albo prezydenta miasta - w odniesieniu do układania i utrzymywania kabli lub rurociągów, o których mowa w lit. ba, przebiegających również na odcinku lądowym,]

<b)ministra właściwego do spraw aktywów państwowych, ministra właściwego do spraw energii, ministra właściwego do spraw gospodarki surowcami energetycznymi, ministra właściwego do spraw gospodarki, ministra właściwego do spraw klimatu, ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, ministra właściwego do spraw rybołówstwa, ministra właściwego do spraw środowiska, ministra właściwego do spraw wewnętrznych oraz Ministra Obrony Narodowej – w odniesieniu do wznoszenia i wykorzystywania sztucznych wysp, konstrukcji i urządzeń w polskich obszarach morskich, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (Dz. U. z 2023 r. poz. 960, 1688 i 2029),

- ba) ministra właściwego do spraw energii, ministra właściwego do spraw gospodarki surowcami energetycznymi, ministra właściwego do spraw gospodarki, ministra właściwego do spraw klimatu, ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, ministra właściwego do spraw rybołówstwa, ministra właściwego do spraw środowiska, ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej, ministra właściwego do spraw wewnętrznych i Ministra Obrony Narodowej, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej – w odniesieniu do układania i utrzymywania kabli lub rurociągów na obszarach morskich wód wewnętrznych i morza terytorialnego,**
- bb) ministra właściwego do spraw energii, ministra właściwego do spraw gospodarki surowcami energetycznymi, ministra właściwego do spraw gospodarki, ministra właściwego do spraw klimatu, ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, ministra właściwego do spraw środowiska, ministra właściwego do spraw wewnętrznych, Ministra Obrony Narodowej, właściwego wójta, burmistrza albo prezydenta miasta – w odniesieniu do układania i utrzymywania kabli lub rurociągów, o których mowa w lit. ba, przebiegających również na odcinku lądowym,>**
- bc) Ministra Obrony Narodowej - w odniesieniu do inwestycji mogących oddziaływać na tereny zamknięte niezbędne dla obronności państwa, ustalone na podstawie ustawy z dnia 17 maja 1989 r. - Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2023 r. poz. 1752, 1615, 1688 i 1762), oraz na ich strefy ochronne, o których mowa w ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2023 r. poz. 977, z późn. zm.),
- c) dyrektora właściwego urzędu morskiego - w odniesieniu do obszarów pasa technicznego, pasa ochronnego, morskich portów i przystani, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej,
- d) właściwego organu administracji geologicznej - w odniesieniu do terenów zagrożonych ruchami masowymi ziemi oraz występowania udokumentowanych złóż kopalin oraz przestrzeni objętych wyznaczonymi terenami górniczymi dla kopalin stanowiących przedmiot działalności wydobywczej,
- e) organów właściwych w sprawach ochrony gruntów rolnych i leśnych - w odniesieniu do gruntów wykorzystywanych na cele rolne i leśne, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. z 2024 r. poz. 82) oraz zgodnie

- z przepisami ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne (Dz. U. z 2023 r. poz. 1478, 1688, 1890, 1963 i 2029),
- f) właściwego komendanta wojewódzkiego Państwowej Straży Pożarnej - w odniesieniu do inwestycji podlegającej przepisom ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. z 2022 r. poz. 2057 oraz z 2023 r. poz. 1088 i 1560) oraz ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2024 r. poz. 54),
- g) dyrektora właściwej regionalnej dyrekcji Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe - w odniesieniu do gruntów leśnych stanowiących własność Skarbu Państwa, będących w zarządzie Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe zgodnie z ustawą z dnia 28 września 1991 r. o lasach (Dz. U. z 2023 r. poz. 1356, 1688 i 1933),
- h) właściwego wojewódzkiego konserwatora zabytków - w odniesieniu do zabytków chronionych na podstawie przepisów ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2022 r. poz. 840 oraz z 2023 r. poz. 951, 1688 i 1904),
- i) właściwego zarządcy drogi - w odniesieniu do obszarów pasa drogowego zgodnie z przepisami ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2023 r. poz. 645, 760, 1193 i 1688),
- j) właściwego zarządcy terenów kolejowych - w odniesieniu do obszarów kolejowych, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (Dz. U. z 2023 r. poz. 1786, 1720 i 2029),
- k) właściwego miejscowo zarządu województwa, zarządu powiatu oraz wójta (burmistrza, prezydenta miasta),
- l) Prezesa Urzędu Lotnictwa Cywilnego - w odniesieniu do obiektów budowanych w otoczeniu lotnisk lub stanowiących przeszkody lotnicze w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. - Prawo lotnicze (Dz. U. z 2023 r. poz. 2110),
- m) ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej - w odniesieniu do nieruchomości, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 20 grudnia 1996 r. o portach i przystaniach morskich (Dz. U. z 2023 r. poz. 1796),
- n) dyrektora parku narodowego - w odniesieniu do obszarów położonych w granicach parku i jego otuliny, zgodnie z ustawą z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2023 r. poz. 1336, 1688 i 1890),
- o) Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska - w odniesieniu do innych, niż określone w lit. n, form ochrony przyrody,

- p) właściwego dyrektora regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie - w odniesieniu do inwestycji obejmującej wykonanie urządzeń wodnych,
- q) właściwych organów, o których mowa w art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (Dz. U. z 2023 r. poz. 338 i 1688);
- 13) dowód uiszczenia opłaty, o której mowa w art. 5a ust. 1.
- 1a. Granice terenu objętego wnioskiem o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy obiektu energetyki jądrowej zawierają się w obrębie jednej z dozwolonych lokalizacji inwestycji w zakresie budowy obiektu energetyki jądrowej określonych w decyzji zasadniczej.
2. Właściwe organy wydają opinie, o których mowa w ust. 1 pkt 12, w terminie nie dłuższym niż 14 dni od dnia otrzymania wniosku o wydanie opinii. Niewydanie opinii w tym terminie traktuje się jako brak zastrzeżeń do wniosku o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy obiektu energetyki jądrowej.
3. Opinie, o których mowa w ust. 1 pkt 12, zastępują uzgodnienia, pozwolenia, opinie, zgody bądź stanowiska właściwych organów, wymagane odrębnymi przepisami dla lokalizacji inwestycji.
4. Warunkiem wydania decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy obiektu energetyki jądrowej jest uprzednie uzyskanie i przedłożenie przez wnioskodawcę decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji inwestycji w zakresie budowy obiektu energetyki jądrowej.
5. Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji inwestycji w zakresie budowy obiektu energetyki jądrowej może być przedłożona przez inwestora w trakcie trwania postępowania o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy obiektu energetyki jądrowej.

Art. 21a.

1. Organy administracji publicznej, jednostki organizacyjne przez nie nadzorowane lub im podległe, spółki prawa handlowego będące państwowymi osobami prawnymi oraz podmioty gospodarujące nieruchomościami stanowiącymi własność Skarbu Państwa są obowiązane do nieodpłatnego udostępniania inwestorowi posiadanych informacji i danych, również w postaci zbiorów danych cyfrowych, niezbędnych do wykonywania przez inwestora zadań związanych z realizacją inwestycji w zakresie budowy obiektu energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących, w tym informacji i danych zawartych w
-

prowadzonych przez te organy i podmioty rejestrach, ewidencjach, wykazach oraz archiwach.

2. Udostępnienie informacji i danych następuje na uzasadniony wniosek inwestora złożony za pośrednictwem ministra właściwego do spraw energii. Udostępnienie informacji i danych nie może naruszać przepisów dotyczących udostępniania danych oraz tajemnic ustawowo chronionych.
3. W przypadku gdy wniosek, o którym mowa w ust. 2 zdanie pierwsze, obejmuje żądanie udostępnienia danych osobowych, udostępnieniu podlega jedynie imię i nazwisko oraz miejsce zamieszkania właściciela lub posiadacza nieruchomości. Dane te są przechowywane przez inwestora do dnia uzyskania pozwolenia na użytkowanie inwestycji w zakresie budowy obiektu energetyki jądrowej, jednak nie dłużej niż przez 10 lat od dnia ich udostępnienia przez właściwy organ lub podmiot.
4. Inwestor jest uprawniony do udostępniania informacji i danych, o których mowa w ust. 1, podmiotowi, któremu zlecił zadania związane z realizacją inwestycji w zakresie budowy obiektu energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących, w celu realizacji tych zadań.
5. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, zakres informacji i danych niezbędnych do wykonywania przez inwestora zadań związanych z realizacją inwestycji w zakresie budowy obiektu energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących, listę rejestrów, ewidencji, wykazów i archiwów, z których są udostępniane informacje i dane, oraz wykaz podmiotów i organów prowadzących rejestry, ewidencje, wykazy i archiwa obowiązanych do przekazywania informacji i danych, a także sposób i tryb ich udostępniania, mając na względzie zapewnienie kompletności zbioru informacji i danych, skutecznego pozyskiwania tych informacji i danych oraz zgodności ich udostępniania z przepisami o ochronie danych osobowych i tajemnic ustawowo chronionych.

Art. 35.

1. Właściwe organy wydają decyzję, o której mowa w art. 7 ust. 1, art. 11 ust. 1, art. 15 ust. 1, art. 17 ust. 1, art. 18 ust. 1 oraz art. 29 ust. 1a, w pierwszej instancji, w terminie 30 dni od dnia wszczęcia postępowania, z zastrzeżeniem art. 20 ust. 3. Przepis art. 35 § 5 Kodeksu postępowania administracyjnego stosuje się.
  - 1a. Opinie, o których mowa w art. 3d ust. 2, art. 3f ust. 2 i art. 40 ust. 1b, Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, [*minister właściwy do spraw środowiska i minister właściwy do spraw aktywów państwowych*] <**minister właściwy do spraw środowiska,**

Objaśnienie oznaczeń: [*] kursywa – tekst usunięty przez Sejm*

<> **druk pogrubiony – tekst wstawiony przez Sejm**

minister właściwy do spraw aktywów państwowych i minister właściwy do spraw energii> wydają w terminie 45 dni od dnia otrzymania wniosku o ich wydanie.

- 1b. W szczególnie uzasadnionych przypadkach termin na wydanie opinii przez Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, o którym mowa w ust. 1a, może zostać wydłużony do 90 dni, o czym Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego niezwłocznie powiadamia ministra właściwego do spraw energii.
- 1c. O każdym przypadku niewydania w terminie decyzji, o których mowa w art. 7 ust. 1, art. 11 ust. 1, art. 15 ust. 1, art. 17 ust. 1 lub art. 18 ust. 1, a także nierozpatrzenia w terminie odwołania od decyzji, o których mowa w art. 7 ust. 1, art. 15 ust. 1 oraz art. 18 ust. 1, organ właściwy do rozpatrzenia sprawy zawiadamia strony postępowania oraz ministra właściwego do spraw energii, podając przyczyny zwłoki i wskazując nowy termin załatwienia sprawy. O każdym przypadku niewydania w terminie decyzji, o których mowa w art. 15 ust. 1 lub art. 18 ust. 1, lub nierozpatrzenia w terminie odwołania od tych decyzji organ właściwy do rozpatrzenia sprawy zawiadamia również Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego, podając przyczyny zwłoki i wskazując nowy termin załatwienia sprawy.
2. W przypadku niewydania decyzji odpowiednio w terminie, o którym mowa w ust. 1, albo w terminie, o którym mowa w art. 19 ust. 1 albo art. 20 ust. 3, organ wyższego stopnia wymierza właściwemu organowi, w drodze postanowienia, na które przysługuje zażalenie, karę w wysokości 1000 zł za każdy dzień zwłoki. Wpływy z kar stanowią dochód budżetu państwa.
3. Karę uiszcza się w terminie 14 dni od dnia doręczenia postanowienia, o którym mowa w ust. 2. W przypadku nieuiszczenia kary, o której mowa w ust. 2, podlega ona ściągnięciu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Art. 40.

1. Organ, który wydał decyzję określoną w art. 7 ust. 1, art. 11 ust. 1, art. 15 ust. 1 lub art. 17 ust. 1, jest obowiązany, za zgodą strony, na której rzecz decyzja została wydana, do przeniesienia tej decyzji na rzecz innego podmiotu, o którym mowa w art. 3a ust. 2, jeżeli przyjmuje on wszystkie warunki zawarte w tej decyzji i uzyskał przeniesienie decyzji zasadniczej.

- 1a. Minister właściwy do spraw energii, w drodze decyzji, przenosi decyzję zasadniczą albo odmawia przeniesienia decyzji zasadniczej na rzecz wnioskodawcy, biorąc pod uwagę przesłanki, o których mowa w art. 3d ust. 1.
- 1b. Przeniesienie albo odmowa przeniesienia decyzji zasadniczej następuje po zasięgnięciu opinii:
  - 1) Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego w zakresie wpływu inwestycji na bezpieczeństwo wewnętrzne państwa;
  - 2) ministra właściwego do spraw środowiska w zakresie wpływu inwestycji na politykę surowcową państwa;
  - 3) ministra właściwego do spraw aktywów państwowych w zakresie wpływu inwestycji na aktywa państwowe.
- 1c. Do wniosku o przeniesienie decyzji zasadniczej wnioskodawca dołącza:
  - 1) oświadczenie o akceptacji określonych w tej decyzji dozwolonych parametrów inwestycji w zakresie budowy obiektu energetyki jądrowej;
  - 2) zgodę dotychczasowego inwestora, na którego rzecz decyzja zasadnicza została wydana, na przeniesienie decyzji zasadniczej albo potwierdzoną urzędowo kopię tej zgody;
  - 3) opis struktury właścicielskiej wnioskodawcy.
2. Stronami w postępowaniu o przeniesienie decyzji, o których mowa w ust. 1, są jedynie podmioty, między którymi ma być dokonane przeniesienie decyzji.

Art. 51a.

1. Gmina, która otrzymała opłatę, o której mowa w art. 50 ust. 1, upowszechnia na swoim terenie informację o wykorzystaniu tej opłaty. W informacji wskazuje się w szczególności podstawę otrzymywania opłaty przez gminę, kwotę opłaty otrzymaną w roku poprzednim oraz jej procentowy udział w dochodach i wydatkach gminy.
2. Upowszechnianie informacji, o której mowa w ust. 1, odbywa się w szczególności przez:
  - 1) zamieszczenie na stałe, w widocznym miejscu, na stronie internetowej gminy;
  - 2) zamieszczenie w formie ogłoszenia w siedzibie urzędu gminy;
  - 3) doręczenie ulotki wraz z decyzją, o której mowa w art. 6 ust. 7 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2023 r. poz. 70, 1313 i 2291).
3. Koszty upowszechniania informacji, o której mowa w ust. 1, ponosi gmina.

4. Gmina przekazuje ministrowi właściwemu do spraw energii roczne sprawozdanie z wykonania obowiązku, o którym mowa w ust. 1, w terminie do dnia 31 stycznia danego roku za rok poprzedni.

Art. 52.

1. Status inwestycji towarzyszącej inwestycji w zakresie budowy obiektu energetyki jądrowej nadaje minister właściwy do spraw energii, w drodze decyzji, na wniosek inwestora inwestycji towarzyszącej.
2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera szczegółowy opis planowanej inwestycji wraz z uzasadnieniem konieczności jej realizacji.
3. Stronami postępowania o nadanie statusu inwestycji towarzyszącej są wyłącznie inwestor inwestycji towarzyszącej oraz inwestor inwestycji w zakresie budowy obiektu energetyki jądrowej.

Art. 58.

1. Karze pieniężnej podlega inwestor, który:
  - 1) nie wykonuje obowiązku gromadzenia i przechowywania danych, o którym mowa w art. 46;
  - 2) nie wykonuje obowiązku zorganizowania systemu kontroli dostępu na teren budowy obiektu energetyki jądrowej, o którym mowa w art. 47.
2. Karę pieniężną, o której mowa w ust. 1, wymierza, w drodze decyzji, minister właściwy do spraw energii.
3. Wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1, nie może przekroczyć 1 000 000 zł.
4. Ustalając wysokość kary pieniężnej, minister właściwy do spraw energii uwzględnia stopień oraz okoliczności naruszenia obowiązków.
5. Kara pieniężna jest płacona na rachunek urzędu skarbowego właściwego ze względu na miejsce lokalizacji inwestycji.
6. Kary pieniężne podlegają ściągnięciu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

USTAWA z dnia 16 września 2011 r. o współpracy rozwojowej (Dz. U. z 2021 r. poz. 1425)

Art. 17.

1. Rada składa się z 25 członków.
-

Objaśnienie oznaczeń: *[] kursywa – tekst usunięty przez Sejm*

<> druk pogrubiony – tekst wstawiony przez Sejm

2. W skład Rady wchodzi:

- 1) Krajowy Koordynator Współpracy Rozwojowej - jako przewodniczący;
- 2) przedstawiciel ministra właściwego do spraw finansów publicznych;
- 2a) przedstawiciel ministra właściwego do spraw energii;
- 2b) przedstawiciel ministra właściwego do spraw gospodarki [*złożami kopalin*] **<surowcami energetycznymi>**;
- 3) przedstawiciel ministra właściwego do spraw gospodarki;
- 3a) przedstawiciel ministra właściwego do spraw klimatu;
- 3b) przedstawiciel ministra właściwego do spraw aktywów państwowych;
- 4) przedstawiciel ministra właściwego do spraw wewnętrznych;
- 5) przedstawiciel ministra właściwego do spraw środowiska;
- 6) przedstawiciel ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego i nauki;
- 7) przedstawiciel ministra właściwego do spraw zdrowia;
- 8) przedstawiciel ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania;
- 9) przedstawiciel ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego;
- 10) przedstawiciel ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego;
- 11) przedstawiciel ministra właściwego do spraw rolnictwa;
- 12) 3 posłów;
- 13) senator;
- 14) 4 przedstawicieli organizacji pozarządowych;
- 15) przedstawiciel reprezentatywnych organizacji pracodawców w rozumieniu ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2232 oraz z 2020 r. poz. 568 i 2157);
- 16) przedstawiciel środowiska naukowego.

3. Członków Rady, o których mowa w ust. 2:

- 1) pkt 2-11 i 15 - powołuje i odwołuje minister właściwy do spraw zagranicznych, na wniosek właściwego podmiotu;
- 2) pkt 12 - powołuje i odwołuje Marszałek Sejmu;
- 3) pkt 13 - powołuje i odwołuje Marszałek Senatu;
- 4) pkt 14 i 16 - powołuje i odwołuje minister właściwy do spraw zagranicznych.

4. Członkiem Rady nie może być osoba skazana prawomocnym wyrokiem sądu za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe.

USTAWA z dnia 30 sierpnia 2013 r. o dotacji przeznaczonej dla niektórych podmiotów
(Dz. U. z 2021 r. poz. 1747)

Art. 5.

1. Dotację na realizację zadań, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1 lit. a i b oraz art. 4, przyznaje się na wniosek podmiotów, o których mowa w art. 1 pkt 1 i 2, w przypadku spełnienia następujących warunków:
  - 1) podjęcia decyzji albo uchwały o rozpoczęciu likwidacji zakładu górniczego przez ich właściwy organ;
  - 2) zaakceptowania przez ministra właściwego do spraw gospodarki [*złożami kopalin*] **<surowcami energetycznymi>** :
    - a) programu całkowitej likwidacji zakładu górniczego, obejmującego w szczególności zabezpieczenie zabytkowych części w podmiotach, o których mowa w art. 1 pkt 1 i 2,
    - b) rocznego planu zadań obejmującego, w podziale na miesiące:
      - zakres rzeczowy i finansowy zadań oraz harmonogram ich realizacji, ujmujący także zabezpieczenie zabytkowych części w podmiotach, o których mowa w art. 1 pkt 1 i 2,
      - przychody z likwidacji majątku zakładu górniczego oraz innych źródeł.
2. Dotację na realizację zadań, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1 lit. c, przyznaje się na wniosek podmiotu, o którym mowa w art. 1 pkt 4, po zaakceptowaniu przez ministra właściwego do spraw gospodarki [*złożami kopalin*] **<surowcami energetycznymi>** rocznego planu zadań obejmującego, w podziale na miesiące, jego zakres rzeczowy i finansowy.
3. Dotację na wykonanie działań, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 2, przyznaje się na wniosek podmiotu, o którym mowa w art. 1 pkt 3, po zaakceptowaniu przez ministra właściwego do spraw gospodarki [*złożami kopalin*] **<surowcami energetycznymi>** rocznego planu tych działań obejmującego, w podziale na miesiące, jego zakres rzeczowy i finansowy.
- 3a. Dotację na wykonanie działań, o których mowa w art. 3 ust. 5, przyznaje się na wniosek podmiotu, o którym mowa w art. 1 pkt 5, po zaakceptowaniu przez ministra właściwego do spraw gospodarki [*złożami kopalin*] **<surowcami energetycznymi>** rocznego planu tych działań obejmującego, w podziale na miesiące, jego zakres rzeczowy i finansowy.
4. Wniosek, o którym mowa w ust. 1-3a, powinien zawierać:
  - 1) oznaczenie wnioskodawcy;
  - 2) określenie:

- a) zadań przewidzianych do realizacji, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1, a w przypadku podmiotów, o których mowa w art. 1 pkt 1 i 2 - również w art. 4, albo
- b) działań przewidzianych do wykonania, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 2 i 3;
- 3) preliminarz środków planowanych na realizację zadań albo na wykonanie działań w danym roku kalendarzowym;
- 4) w przypadku podmiotów, o których mowa w art. 1 pkt 1 i 2 - określenie stanu zaawansowania prac związanych z likwidacją zakładu górniczego;
- 5) w przypadku podmiotu, o którym mowa w art. 1 pkt 4 - określenie stanu zaawansowania prac związanych z realizacją zadań, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1 lit. c;
- 6) w przypadku podmiotu, o którym mowa w art. 1 pkt 3 - określenie stanu wykonania działań, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 2;
- 7) w przypadku podmiotu, o którym mowa w art. 1 pkt 5, określenie stanu wykonania działań, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 3.

Art. 6.

1. Podstawą przyznania dotacji na realizację zadań i wykonanie działań określonych w ustawie jest umowa zawarta między ministrem właściwym do spraw gospodarki [*złożami kopalin*] <**surowcami energetycznymi**> a podmiotem, o którym mowa w art. 1.
2. Umowa, o której mowa w ust. 1, określa w szczególności opis zadania lub działania, w tym cel, na jaki dotacja została przyznana, termin jego wykonania, wysokość udzielonej dotacji, termin wykorzystania dotacji, termin i sposób rozliczenia udzielonej dotacji, termin zwrotu niewykorzystanej części dotacji oraz tryb kontroli wykonania zadań lub działań.

Art. 9.

1. Przyznana przez ministra właściwego do spraw gospodarki [*złożami kopalin*] <**surowcami energetycznymi**> dotacja jest wypłacana w transzach, na specjalnie w tym celu wyodrębniony przez podmiot, o którym mowa w art. 1, rachunek bankowy.
2. Podstawę do wypłacenia transzy dotacji stanowi przedstawienie przez podmiot, o którym mowa w art. 1:
  - 1) wniosku o wypłacenie transzy dotacji wynikającej z:
    - a) rocznego planu zadań, o którym mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. b i ust. 2, albo
    - b) rocznego planu działań, o którym mowa w art. 5 ust. 3 i 3a;
  - 2) sprawozdania, o którym mowa w art. 10 ust. 1.

Art. 10.

1. Podmiot, o którym mowa w art. 1, składa ministrowi właściwemu do spraw gospodarki [*złożami kopalin*] <**surowcami energetycznymi**> sprawozdanie miesięczne zawierające rozliczenie rzeczowo-finansowe zrealizowanych zadań lub wykonanych działań, w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po miesiącu, objętym tym sprawozdaniem.
2. (uchylony).
3. Podmiot, o którym mowa w art. 1, przedstawia ministrowi właściwemu do spraw gospodarki [*złożami kopalin*] <**surowcami energetycznymi**>, w terminie do dnia 20 lutego roku następnego, wraz z rocznym rozliczeniem rzeczowo-finansowym, sprawozdanie z realizacji:
  - 1) rocznego planu zadań, o którym mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. b i ust. 2, albo
  - 2) rocznego planu działań, o którym mowa w art. 5 ust. 3 i 3a.
4. W przypadku gdy podmiot, o którym mowa w art. 1, nie zrealizował zadań albo nie wykonał działań, o których mowa w art. 5 ust. 4 pkt 2, lub nie przedstawił sprawozdań, o których mowa w ust. 1 i 3, minister właściwy do spraw gospodarki [*złożami kopalin*] <**surowcami energetycznymi**> wstrzymuje przekazywanie kolejnych rat dotacji do czasu ustania przyczyn wstrzymania.

Art. 11.

Dysponentem dotacji na realizację zadań i wykonanie działań określonych w ustawie jest minister właściwy do spraw gospodarki [*złożami kopalin*] <**surowcami energetycznymi**>.

Art. 12.

1. Agencja Rozwoju Przemysłu Spółka Akcyjna z siedzibą w Warszawie, na zlecenie ministra właściwego do spraw gospodarki [*złożami kopalin*] <**surowcami energetycznymi**>, realizuje zadania związane z monitorowaniem prawidłowości wykorzystania dotacji przeznaczonej na cele określone w ustawie.
2. Zadania, o których mowa w ust. 1, są finansowane z dotacji z budżetu państwa.
3. Podstawą przyznania dotacji na realizację zadań, o których mowa w ust. 1, jest umowa zawarta między ministrem właściwym do spraw gospodarki [*złożami kopalin*] a <**surowcami energetycznymi**> Agencją Rozwoju Przemysłu Spółką Akcyjną z siedzibą w Warszawie.

USTAWA z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2023 r. poz. 1436, 1597, 1681 i 1762)

Art. 6a.

1. Operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego przekazuje Prezesowi URE sprawozdanie roczne zawierające:

1) informacje o:

a) łącznej ilości energii elektrycznej, o której mowa w art. 4 ust. 1 oraz 1a, wprowadzonej do sieci odrębnie przez prosumentów energii odnawialnej, prosumentów zbiorowych energii odnawialnej oraz prosumentów wirtualnych energii odnawialnej, wraz z informacją o liczbie poszczególnych prosumentów energii odnawialnej, prosumentów zbiorowych energii odnawialnej oraz prosumentów wirtualnych energii odnawialnej korzystających z rozliczeń prowadzonych przez sprzedawcę zobowiązanego oraz sprzedawcę wybranego, o których mowa w art. 40 ust. 1a,

b) łącznej ilości energii elektrycznej sprzedanej sprzedawcy zobowiązanemu, o którym mowa w art. 40 ust. 1, która została wytworzona z odnawialnego źródła energii w mikroinstalacji i wprowadzona do sieci dystrybucyjnej,

2) wykaz wytwórców energii elektrycznej w mikroinstalacji, ze wskazaniem terminu wprowadzenia po raz pierwszy do sieci dystrybucyjnej przez poszczególnych wytwórców energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnego źródła energii w mikroinstalacji,

3) wskazanie rodzaju mikroinstalacji oraz jej mocy zainstalowanej elektrycznej

- w terminie 30 dni od dnia zakończenia roku kalendarzowego.

2. Na podstawie sprawozdań, o których mowa w ust. 1, Prezes URE, w terminie 75 dni od dnia zakończenia roku kalendarzowego, sporządza zbiorczy raport, który:

[1) przekazuje ministrowi właściwemu do spraw klimatu, ministrowi właściwemu do spraw energii oraz ministrowi właściwemu do spraw gospodarki;]

<1)przekazuje ministrowi właściwemu do spraw klimatu oraz ministrowi właściwemu do spraw energii;>

2) zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Regulacji Energetyki, zwanym dalej "Biuletynem Informacji Publicznej URE", z zachowaniem przepisów o ochronie danych osobowych.

Art. 17.

1. Na podstawie:

- 1) danych zawartych w rejestrze wytwórców energii w małej instalacji oraz w rejestrze wytwórców biogazu,
- 2) sprawozdań, o których mowa w art. 9 ust. 1 pkt 7 oraz ust. 1a pkt 6,
- 3) informacji, o których mowa w art. 9 ust. 1 pkt 8 oraz ust. 1a pkt 7

- Prezes URE sporządza zbiorczy raport roczny.

2. Zbiorczy raport roczny zawiera:

1) wykaz wytwórców:

- a) energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w małych instalacjach, z określeniem rodzaju i łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej lub mocy osiągalnej cieplnej w skojarzeniu,
- b) biogazu lub biometanu, z określeniem rodzaju wykonywanej przez nich działalności, rocznej wydajności instalacji odnawialnego źródła energii, w której będzie wytwarzany biogaz na potrzeby wytwarzania biometanu, oraz rocznej wydajności i mocy instalacji odnawialnego źródła energii służącej do wytwarzania biometanu, w której będzie wytwarzany biometan z biogazu;

2) informację o łącznej ilości:

- a) energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w małych instalacjach,
  - b) energii elektrycznej sprzedanej sprzedawcy, o którym mowa w art. 40 ust. 1a, która została wytworzona z odnawialnych źródeł energii w małych instalacjach i wprowadzona do sieci dystrybucyjnej,
  - c) biogazu wytworzonego na potrzeby wytwarzania biometanu,
  - d) biometanu wytworzonego z biogazu,
  - e) biogazu sprzedanego na potrzeby wytwarzania biometanu,
  - f) sprzedanego biometanu wytworzonego z biogazu, w tym ilości biometanu sprzedanego:
    - i wprowadzonego do sieci gazowej,
    - odbiorcom końcowym,
    - w celu wykorzystania go do realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 23 ust. 1 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych,
  - g) surowców zużytych do wytworzenia biogazu na potrzeby wytwarzania biometanu oraz do wytworzenia biometanu z biogazu, a także rodzaju tych surowców,
  - h) biogazu zużytego do wytwarzania biometanu z biogazu.
-

3. Prezes URE:

[1) przekazuje zbiorczy raport roczny ministrowi właściwemu do spraw klimatu, ministrowi właściwemu do spraw energii oraz ministrowi właściwemu do spraw gospodarki, w terminie do dnia 30 kwietnia roku następującego po roku sprawozdawczym;]

<1)przekazuje zbiorczy raport roczny ministrowi właściwemu do spraw klimatu oraz ministrowi właściwemu do spraw energii, w terminie do dnia 30 kwietnia roku następującego po roku sprawozdawczym;>

2) udostępnia zbiorczy raport roczny w Biuletynie Informacji Publicznej URE, z zachowaniem przepisów o ochronie danych osobowych.

Art. 32.

1. Na podstawie:

1) danych zawartych w rejestrze wytwórców biogazu rolniczego,
2) sprawozdań, o których mowa w art. 22 ust. 1 oraz w art. 25 pkt 6
- Dyrektor Generalny KOWR sporządza zbiorczy raport roczny.

2. Zbiorczy raport roczny zawiera:

1) informacje, o których mowa w art. 22 ust. 1 i art. 25 pkt 4;
2) wykaz wytwórców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie biogazu rolniczego.

3. Dyrektor Generalny KOWR przekazuje zbiorczy raport roczny ministrowi właściwemu do spraw energii, ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych, ministrowi właściwemu do spraw klimatu *[oraz ministrowi właściwemu do spraw gospodarki]* oraz Prezesowi URE, w terminie do dnia 31 marca roku następującego po roku sprawozdawczym.

Art. 35.

1. Wytwórca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie biopłynów jest obowiązany:

- 1) posiadać dokument potwierdzający tytuł prawny do obiektów budowlanych, w których będzie wykonywana działalność gospodarcza w zakresie biopłynów;
  - 2) dysponować odpowiednimi obiektami budowlanymi i instalacjami, w tym urządzeniami technicznymi, spełniającymi wymagania określone w szczególności w przepisach o ochronie przeciwpożarowej, w przepisach sanitarnych i w przepisach o ochronie środowiska, umożliwiającymi wykonywanie tej działalności gospodarczej;
  - 3) wykorzystywać wyłącznie biomasę lub ziarna zbóż pełnowartościowych;
  - 4) prowadzić dokumentację dotyczącą:
-

- a) ilości oraz rodzaju biomasy lub ziaren zbóż pełnowartościowych, wykorzystanych do wytworzenia biopłynów,
  - b) ilości i rodzaju wytworzonych biopłynów,
  - c) ilości energii elektrycznej wytworzonej z biopłynów;
- 5) posiadać dokumentację potwierdzającą datę:
- a) wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej z biopłynów lub
  - b) wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej z biopłynów po zakończeniu modernizacji instalacji, w której ta energia została wytworzona, lub
  - c) zakończenia modernizacji instalacji, w której energia elektryczna z biopłynów została wytworzona;
- 6) przekazywać Dyrektorowi Generalnemu KOWR sprawozdania kwartalne zawierające informacje, o których mowa w pkt 4, w terminie 45 dni od dnia zakończenia kwartału;
- 7) (uchylony).
2. Na podstawie:
- 1) danych zawartych w rejestrze wytwórców biopłynów,
  - 2) sprawozdań, o których mowa w ust. 1 pkt 6,
  - 3) (uchylony)
- Dyrektor Generalny KOWR sporządza zbiorczy raport roczny.
3. Zbiorczy raport roczny zawiera:
- 1) informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 4;
  - 2) wykaz wytwórców:
    - a) wykonujących działalność gospodarczą w zakresie biopłynów,
    - b) energii elektrycznej z biopłynów.
4. Dyrektor Generalny KOWR przekazuje zbiorczy raport roczny ministrowi właściwemu do spraw energii, ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych, ministrowi właściwemu do spraw klimatu [*oraz ministrowi właściwemu do spraw gospodarki*] oraz Prezesowi URE, w terminie do dnia 31 marca roku następującego po roku sprawozdawczym.

Art. 128.

1. Zadania związane z funkcjonowaniem rynku energii ze źródeł odnawialnych, zużywanych w sektorach: elektroenergetyki, ciepłownictwa i chłodnictwa oraz transportu, wykonują:
    - 1) (uchylony);
    - 1a) minister właściwy do spraw gospodarki;
-

- 2) minister właściwy do spraw rozwoju wsi;
- 3) minister właściwy do spraw klimatu;
- 3a) minister właściwy do spraw gospodarki wodnej;
- 4) Dyrektor Generalny KOWR;
- 5) Prezes URE;
- 6) Prezes GUS.

2. Zadania ministra właściwego do spraw klimatu obejmują:

- 1) określanie krajowych środków mających na celu rozwój wykorzystania energii ze źródeł odnawialnych;
- 2) monitorowanie funkcjonowania instrumentów wspierających pozyskiwanie i wytwarzanie energii ze źródeł odnawialnych oraz działań mających na celu ich wykorzystanie;
- 3) podejmowanie działań mających na celu usprawnienie procedur administracyjnych związanych z prowadzeniem procesu inwestycyjnego w zakresie instalacji odnawialnego źródła energii oraz usuwanie barier mogących ograniczać wzrost pozyskiwania energii ze źródeł odnawialnych i ich wykorzystania;
- 4) monitorowanie funkcjonowania systemu gwarancji pochodzenia;
- 5) opracowywanie analiz w zakresie zapotrzebowania na energię ze źródeł odnawialnych oraz jej wykorzystania;
- 6) opracowywanie analiz w zakresie określenia szacunkowej wartości ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w związku z wytwarzaniem energii ze źródeł odnawialnych.

[2a. Zadania ministra właściwego do spraw gospodarki obejmują działania:

- 1) mające na celu promowanie rozwoju energetyki prosumenckiej i energetyki rozproszonej;*
- 2) mające na celu promowanie modelu prosumpcji energetyki prosumenckiej i energetyki rozproszonej, przez przedsiębiorców i jednostki samorządu terytorialnego;*
- 3) wspierające inne formy społecznego wykorzystania energetyki prosumenckiej i energetyki rozproszonej;*
- 4) w zakresie tworzenia instrumentów i regulacji mających na celu zwiększenie partycypacji społecznej i udziału lokalnych społeczności w procesie inwestycyjnym energetyki prosumenckiej i energetyki rozproszonej;*
- 5) w zakresie monitorowania i ewaluacji efektów działań, o których mowa w pkt 1-4, oraz ich korygowanie;*
- 6) mające na celu wdrażanie dobrych praktyk w promowaniu energetyki prosumenckiej i energetyki rozproszonej oraz efektywności energetycznej.]*

Objaśnienie oznaczeń: [] kursywa – tekst usunięty przez Sejm

<> druk pogrubiony – tekst wstawiony przez Sejm

<2a. Zadania ministra właściwego do spraw gospodarki obejmują działania promujące wykorzystanie energetyki rozproszonej w działalności gospodarczej.>

3. Zadania ministra właściwego do spraw rozwoju wsi obejmują:

- 1) promowanie wykorzystania biomasy pochodzenia rolniczego na cele energetyczne, z uwzględnieniem potrzeb produkcji żywności;
- 2) monitorowanie zmian powierzchni gruntów przeznaczonych na uprawy energetyczne.

4.(uchylony).

4a. Zadania ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej obejmują:

- 1) opracowywanie we współpracy z ministrem właściwym do spraw rozwoju wsi analiz w zakresie określenia szacunkowego wpływu wytwarzania biokomponentów i biopłynów na zasoby wodne oraz na jakość wody i gleby;
- 2) współpracę z ministrem właściwym do spraw klimatu w zakresie opracowywania rozwiązań na rzecz funkcjonowania i rozwoju małej energetyki wodnej i monitorowanie funkcjonowania tych rozwiązań.

5. Zadania Dyrektora Generalnego KOWR obejmują:

- 1) monitorowanie ilości i rodzajów surowców wykorzystanych do wytwarzania biogazu rolniczego, energii elektrycznej z biogazu rolniczego, biometanu z biogazu rolniczego, biopłynów, a także biokomponentów stosowanych w paliwach transportowych;
- 2) (uchylony).

6. Zadania Prezesa URE obejmują:

- 1) (uchylony);
- 2) monitorowanie wykonania przez przedsiębiorstwa energetyczne obowiązku zapewnienia pierwszeństwa w przesyłaniu lub dystrybucji energii elektrycznej wytwarzanej w instalacjach odnawialnego źródła energii;
- 3) publikowanie informacji o rozstrzygniętych aukcjach, o których mowa w art. 73 ust. 1, z uwzględnieniem, w szczególności, informacji o instalacjach, które wygrały aukcje i dla których Prezes URE zweryfikował poprawność informacji, o której mowa w art. 83 ust. 1 pkt 2, oraz wskaźników realizacji projektów, które uzyskały wsparcie w ramach tych aukcji.

7. Zadania Prezesa GUS obejmują prowadzenie stałej statystyki dotyczącej udziału energii ze źródeł odnawialnych w końcowym zużyciu energii brutto w elektroenergetyce, ciepłownictwie i chłodnictwie oraz w transporcie.

8. Organy, o których mowa w ust. 1, udostępniają w Biuletynie Informacji Publicznej informacje zgromadzone w trakcie realizacji zadań, o których mowa w ust. 2-7.

USTAWA z dnia 24 lipca 2015 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych (Dz. U. z 2024 r. poz. 555)

Art. 4.

1. Wniosek o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej zawiera:
- 1) określenie granic terenu objętego wnioskiem, przedstawionych na kopii aktualnej mapy zasadniczej lub w przypadku jej braku na kopii aktualnej mapy ewidencyjnej w skali 1:5000 lub większej, w tym określenie:
    - a) linii rozgraniczających teren inwestycji,
    - b) granic obszaru, w stosunku do którego decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej ma wywołać skutek, o którym mowa w art. 19 ust. 3 i art. 23 ust. 1 oraz 1a,
    - c) granic obszaru, w stosunku do którego decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej ma wywołać skutek, o którym mowa w art. 22 ust. 1, w tym obszaru objętego zakazem lub nakazem, o którym mowa w art. 22 ust. 2;
      - 1a) współrzędne geocentryczne geodezyjne linii rozgraniczających teren przeznaczony pod budowę inwestycji lokalizowanej w polskich obszarach morskich w rozumieniu ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (Dz. U. z 2023 r. poz. 960, 1688 i 2029);
  - 2) określenie zmian w dotychczasowym sposobie zagospodarowania i uzbrojeniu terenu;
  - 3) analizę powiązania inwestycji z uzbrojeniem terenu;
  - 4) charakterystykę planowanej inwestycji obejmującą określenie:
    - a) zapotrzebowania na wodę, energię oraz sposobu odprowadzania lub oczyszczania ścieków, a także innych potrzeb w zakresie uzbrojenia terenu, a w razie potrzeby również sposobu zagospodarowywania odpadów,
    - b) planowanego sposobu zagospodarowania terenu oraz charakterystyki zabudowy i zagospodarowania terenu, w tym przeznaczenia i gabarytów projektowanych obiektów budowlanych, przedstawione w formie opisowej i graficznej,
    - c) charakterystycznych parametrów technicznych inwestycji;
  - 5) decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach wydaną zgodnie z ustawą z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale

społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, z uwzględnieniem art. 14 - jeżeli jest ona wymagana;

- 6) (uchylony);
- 7) mapy z projektami podziału nieruchomości, w przypadku konieczności zatwierdzenia podziału nieruchomości, sporządzone zgodnie z przepisami ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami oraz ustawy z dnia 17 maja 1989 r. - Prawo geodezyjne i kartograficzne;
- 8) wskazanie nieruchomości, w stosunku do których decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej ma wywołać skutek, o którym mowa w art. 19 ust. 3 i art. 23 ust. 1;
- 8a) wskazanie nieruchomości, w stosunku do których decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej ma wywołać skutek, o którym mowa w art. 23 ust. 1a;
- 9) wskazanie ujawnionych ograniczonych praw rzeczowych obciążających nieruchomości wskazane zgodnie z pkt 8 i 8a;
- 10) wskazanie nieruchomości, w stosunku do których decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej ma wywołać skutek, o którym mowa w art. 22 ust. 1, w tym gruntów stanowiących własność Skarbu Państwa pokrytych wodami, gruntów stanowiących pas drogowy lub gruntów objętych obszarem kolejowym, jeżeli strategiczna inwestycja w zakresie sieci przesyłowej wymaga przejścia przez te grunty, oraz gruntów stanowiących pas drogowy, jeżeli strategiczna inwestycja w zakresie sieci przesyłowej wymaga budowy lub przebudowy zjazdów na tych gruntach; jeżeli strategiczna inwestycja w zakresie sieci przesyłowej wymaga przejścia przez grunty stanowiące własność Skarbu Państwa pokryte wodami, grunty stanowiące pas drogowy lub grunty objęte obszarem kolejowym, inwestor określa sposób, miejsce i warunki umieszczenia na tych gruntach obiektów lub urządzeń; w przypadku gdy strategiczna inwestycja w zakresie sieci przesyłowej wymaga budowy zjazdów, inwestor określa także lokalizację i parametry techniczne zjazdów, a gdy wymaga przebudowy zjazdów - ich parametry techniczne;
- 10a) wskazanie podmiotów innych niż inwestor, na rzecz których ograniczenie sposobu korzystania z nieruchomości ma nastąpić zgodnie z art. 22 ust. 4, oraz zgodę tych podmiotów na takie ograniczenie;
- 10b) wskazanie okresu, w jakim decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej ma wywoływać skutek, o którym mowa w art. 22 ust. 1, w

---

Objaśnienie oznaczeń: [] kursywa – tekst usunięty przez Sejm

<> druk pogrubiony – tekst wstawiony przez Sejm

przypadku gdy ograniczenie sposobu korzystania z nieruchomości, o którym mowa w art. 22 ust. 1, ma nastąpić na czas określony;

- 10c) wskazanie nieruchomości, o których mowa w pkt 10, na których ustanowione mają zostać zakaz lub nakaz, o których mowa w art. 22 ust. 2, wraz z określeniem maksymalnej dopuszczalnej wysokości drzew, krzewów lub innej roślinności - w przypadku zakazu, o którym mowa w art. 22 ust. 2 pkt 3;
  - 11) opinie, o których mowa w ust. 2;
  - 12) (uchylony);
  - 13) uzgodnienie, o którym mowa w ust. 3b, albo informację o nieprzedstawieniu przez właściwego zarządcę drogi krajowej stanowiska w terminie, o którym mowa w ust. 3c;
  - 14) określenie lokalizacji sztucznych wysp, konstrukcji i urządzeń w obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej oraz kabli i rurociągów, za pomocą współrzędnych geocentrycznych geodezyjnych naniesionych na mapę morską, i ich charakterystyczne parametry techniczne;
  - 15) uproszczone wypisy z rejestru gruntów w postaci papierowej lub elektronicznej lub inne dokumenty w postaci papierowej lub pliku komputerowego sformatowanego zgodnie z obowiązującym standardem wymiany danych ewidencyjnych - wydane z katastru nieruchomości przez organ prowadzący ewidencję gruntów i budynków, zawierające oznaczenie działki ewidencyjnej oraz, o ile zostały ujawnione, numer jej księgi wieczystej, imię i nazwisko albo nazwę oraz adres jej właściciela lub użytkownika wieczystego.
- 1a. Nie można uzależniać ustalenia lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej od zobowiązania inwestora do spełnienia nieprzewidzianych odrębnymi przepisami świadczeń lub warunków.
  2. Przed złożeniem wniosku o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej inwestor występuje o opinie:
    - 1) ministra właściwego do spraw zdrowia - w odniesieniu do inwestycji lokalizowanych na obszarach, którym został nadany status uzdrowiska albo status obszaru ochrony uzdrowiskowej, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz o gminach uzdrowiskowych (Dz. U. z 2023 r. poz. 151, 1688 i 1692);
    - 2) ministrów właściwych do spraw: aktywów państwowych, gospodarki morskiej, energii, gospodarki, klimatu, **<gospodarki surowcami energetycznymi,>**kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, rybołówstwa, środowiska, wewnętrznych i Ministra Obrony
-

Narodowej oraz właściwego dyrektora urzędu morskiego - w odniesieniu do wznoszenia lub wykorzystywania sztucznych wysp, konstrukcji i urządzeń w obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej, a w przypadku zespołu urządzeń służących do wyprowadzenia mocy w rozumieniu ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych - również Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego;

- 2a) właściwego dyrektora urzędu morskiego oraz ministrów właściwych do spraw: energii, gospodarki, klimatu, **<gospodarki surowcami energetycznymi,>** kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, rybołówstwa, środowiska, gospodarki wodnej, wewnętrznych i Ministra Obrony Narodowej - w odniesieniu do układania i utrzymywania kabli lub rurociągów na obszarach morskich wód wewnętrznych i morza terytorialnego, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej; w przypadku gdy kable lub rurociągi będą przebiegały również na odcinku lądowym, inwestor występuje także o opinię właściwego wójta, burmistrza albo prezydenta miasta, a w przypadku zespołu urządzeń służących do wyprowadzenia mocy w rozumieniu ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych - również Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego;
- 2b) ministrów właściwych do spraw: gospodarki morskiej, energii, gospodarki, klimatu, **<gospodarki surowcami energetycznymi,>** kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, rybołówstwa, środowiska, gospodarki wodnej, wewnętrznych i Ministra Obrony Narodowej - w odniesieniu do lokalizacji oraz sposobów utrzymywania kabli lub rurociągów w wyłącznej strefie ekonomicznej, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej, a w przypadku zespołu urządzeń służących do wyprowadzenia mocy w rozumieniu ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych - również Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego;
- 3) Ministra Obrony Narodowej - w odniesieniu do inwestycji mogących oddziaływać na tereny zamknięte niezbędne dla obronności państwa, ustalone na podstawie ustawy z dnia 17 maja 1989 r. - Prawo geodezyjne i kartograficzne oraz na ich strefy ochronne, o których mowa w ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym ((Dz. U. z 2023 r. poz. 977, z późn. zm.);

- 4) właściwego dyrektora urzędu morskiego - w odniesieniu do obszarów pasa technicznego, pasa ochronnego, morskich portów i przystani, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej;
- 5) organu właściwego w sprawach terenów zagrożonych osuwaniem się mas ziemnych - w odniesieniu do terenów zagrożonych osuwaniem się mas ziemnych;
- 6) dyrektora właściwej regionalnej dyrekcji Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe - w odniesieniu do gruntów leśnych stanowiących własność Skarbu Państwa, będących w zarządzie Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach (Dz. U. z 2023 r. poz. 1356, 1688 i 1933);
- 6a) właściwego organu nadzoru nad gospodarką leśną - w odniesieniu do gruntów leśnych innych niż określone w pkt 6;
- 7) właściwego wojewódzkiego konserwatora zabytków - w odniesieniu do zabytków chronionych na podstawie przepisów ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2022 r. poz. 840 oraz z 2023 r. poz. 951, 1688 i 1904);
- 8) właściwego zarządcy infrastruktury kolejowej lub innego właściwego podmiotu zarządzającego obszarem kolejowym - w odniesieniu do obszarów kolejowych, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (Dz. U. z 2023 r. poz. 1786, 1720 i 2029);
- 9) właściwego miejscowo zarządu województwa, zarządu powiatu oraz wójta (burmistrza, prezydenta miasta);
- 10) Prezesa Urzędu Lotnictwa Cywilnego - w odniesieniu do obiektów budowanych w granicach powierzchni ograniczających przeszkody lub powierzchni ograniczających zabudowę lub stanowiących przeszkody lotnicze, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. - Prawo lotnicze (Dz. U. z 2023 r. poz. 2110);
- 11) dyrektora parku narodowego - w odniesieniu do obszarów położonych w granicach parku i jego otuliny, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2023 r. poz. 1336, 1688 i 1890);
- 12) właściwego organu nadzoru górniczego - w odniesieniu do terenów górniczych w rozumieniu art. 6 ust. 1 pkt 15 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. - Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2023 r. poz. 633, 1688 i 2029);

- 12a) ministra właściwego do spraw środowiska - w odniesieniu do złóż strategicznych w rozumieniu art. 6 ust. 1 pkt 19a ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. - Prawo geologiczne i górnicze;
- 13) właściwego podmiotu wykonującego prawa właścicielskie zgodnie z art. 212 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne (Dz. U. z 2023 r. poz. 1478, 1688, 1890, 1963 i 2029) w stosunku do gruntów stanowiących własność Skarbu Państwa pokrytych wodami - w odniesieniu do sposobu, miejsca i warunków umieszczenia tej inwestycji na tych gruntach;
- 14) organów właściwych w sprawach ochrony gruntów rolnych i leśnych oraz melioracji wodnych - w odniesieniu do gruntów wykorzystywanych na cele rolne i leśne, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. z 2024 r. poz. 82) oraz zgodnie z przepisami ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne;
- 15) właściwego zarządcy drogi - w odniesieniu do obszarów pasa drogowego, w tym w zakresie lokalizacji i parametrów technicznych zjazdów, jeżeli wniosek dotyczy budowy zjazdów, parametrów technicznych zjazdów, jeżeli wniosek dotyczy przebudowy zjazdów, oraz sposobu, miejsca i warunków umieszczenia w pasie drogowym obiektów lub urządzeń niezwiązanych z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2023 r. poz. 645, 760, 1193 i 1688), z zastrzeżeniem ust. 3b;
- 16) ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej - w odniesieniu do nieruchomości, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 20 grudnia 1996 r. o portach i przystaniach morskich (Dz. U. z 2023 r. poz. 1796).
- 2a. Do wystąpienia o opinie, o którym mowa w ust. 2 pkt 2-2b, w odniesieniu do inwestycji w zakresie zespołu urządzeń służących do wyprowadzenia mocy w rozumieniu art. 3 pkt 13 ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych, stosuje się wymagania określone w art. 27a ust. 1, 2, 2b i 4 ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej.
- 2b. Oświadczenie o wpisie do właściwego rejestru, o którym mowa w art. 27a ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: "Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie

falszywego oświadczenia.". Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

3. Właściwy organ wydaje opinię, o której mowa w ust. 2, w terminie nie dłuższym niż 21 dni od dnia otrzymania wystąpienia o tę opinię. Niewydanie opinii w tym terminie traktuje się jako brak zastrzeżeń w odniesieniu do planowanej strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej.
- 3a. Kopie opinii, o których mowa w ust. 2, właściwy organ przekazuje wojewodzie.
- 3b. W odniesieniu do gruntów stanowiących pas drogowy drogi krajowej, przed złożeniem wniosku o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej, inwestor występuje do właściwego zarządcy drogi krajowej o uzgodnienie lokalizacji i parametrów technicznych zjazdów, jeżeli wniosek dotyczy budowy zjazdów, parametrów technicznych zjazdów, jeżeli wniosek dotyczy przebudowy zjazdów, oraz sposobu, miejsca i warunków umieszczenia w pasie drogowym obiektów lub urządzeń niezwiązanych z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych.
- 3c. Właściwy zarządca drogi krajowej dokonuje uzgodnienia w terminie nie dłuższym niż 21 dni od dnia otrzymania wystąpienia inwestora o uzgodnienie. Niezajęcie stanowiska w tym terminie traktuje się jako dokonanie uzgodnienia. Kopię uzgodnienia właściwy zarządca drogi krajowej przekazuje wojewodzie.
4. (uchylony).
5. Opinie, o których mowa w ust. 2, i uzgodnienie, o którym mowa w ust. 3b, zastępują uzgodnienia, pozwolenia, opinie, zgody bądź stanowiska właściwych organów, wymagane odrębnymi przepisami dla lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej.

Art. 13.

1. Pozwolenie na budowę strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej lub pozwolenie na rozbiórkę tej inwestycji wydaje wojewoda na zasadach i w trybie określonych w ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane, z uwzględnieniem przepisów niniejszej ustawy.
  2. Decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej wiąże wojewodę wydającego pozwolenie na budowę.
  3. Pozwolenie na budowę strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej może, w zależności od żądania określonego we wniosku, obejmować całe zamierzenie budowlane położone na obszarze danego województwa lub jego część.
-

4. Do postępowania w sprawie pozwolenia na budowę strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej lub pozwolenia na rozbiórkę tej inwestycji przepisy art. 6, art. 7 ust. 1-1c i 4, art. 9, art. 9a oraz art. 10 stosuje się odpowiednio, z tym że karę, o której mowa w art. 6 ust. 1, wymierza Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego.
5. Organem wyższego stopnia w stosunku do wojewody w sprawach pozwolenia na budowę strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej lub pozwolenia na rozbiórkę tej inwestycji jest Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego.
6. Ilekroć w przepisach ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane jest mowa o decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, rozumie się przez to także decyzję o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej.
7. Do strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych nie stosuje się przepisów [art. 32 ust. 1 pkt 3 i] <art. 32 ust. 1 pkt 3 i 4 oraz> art. 35 ust. 5 pkt 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane.
8. Zmiana oznaczenia w katastrze nieruchomości, dotycząca nieruchomości objętej decyzją o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej, dokonana po wydaniu tej decyzji, wynikająca w szczególności z podziału nieruchomości, scalenia i podziału nieruchomości, scalenia i wymiany gruntów lub aktualizacji operatu ewidencyjnego, nie stanowi przeszkody do wydania decyzji o pozwoleniu na budowę.
9. Niezgodność między oznaczeniem nieruchomości objętej decyzją o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej w katastrze nieruchomości a oznaczeniem tej nieruchomości w decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej, wynikająca z zatwierdzenia podziału tej nieruchomości decyzją o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej, nie stanowi przeszkody do wydania decyzji o pozwoleniu na budowę.

USTAWA z dnia 24 lipca 2015 r. o kontroli niektórych inwestycji (Dz. U. z 2023 r. poz. 415)

Art. 13.

1. Tworzy się Komitet Konsultacyjny jako organ doradczy organu kontroli.
  2. Do zadań Komitetu Konsultacyjnego należy zapewnienie doradztwa organowi kontroli w zakresie objętym ustawą, w szczególności:
-

Objaśnienie oznaczeń: [] kursywa – tekst usunięty przez Sejm

<> druk pogrubiony – tekst wstawiony przez Sejm

- 1) przedstawienie, w terminie określonym przez organ kontroli rekomendacji, obejmującej uzasadnienie faktyczne i prawne w zakresie zasadności wydania decyzji, o których mowa w art. 11 lub art. 12 ust. 6;
- 2) przedstawienie opinii w sprawach określonych przez organ kontroli.
3. W skład Komitetu Konsultacyjnego wchodzi przedstawiciele:
  - 1) Prezesa Rady Ministrów;
  - 2) ministra właściwego do spraw administracji publicznej;
  - 2a) ministra właściwego do spraw aktywów państwowych;
  - 3) ministra właściwego do spraw energii;
  - 4) ministra właściwego do spraw gospodarki;
  - 5) ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej;
  - 6) ministra właściwego do spraw gospodarki *[złożami kopalin]* **<surowcami energetycznymi>**;
  - 7) ministra właściwego do spraw informatyzacji;
  - 7a) ministra właściwego do spraw klimatu;
  - 8) ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego;
  - 9) Ministra Obrony Narodowej;
  - 10) ministra właściwego do spraw rolnictwa;
  - 11) ministra właściwego do spraw środowiska;
  - 12) ministra właściwego do spraw transportu;
  - 13) ministra właściwego do spraw wewnętrznych;
  - 14) ministra właściwego do spraw zagranicznych;
  - 15) ministra właściwego do spraw żeglugi śródlądowej;
  - 16) Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego;
  - 17) Szefa Agencji Wywiadu;
  - 18) Szefa Służby Kontrwywiadu Wojskowego;
  - 19) Szefa Służby Wywiadu Wojskowego;
  - 20) Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej;
  - 21) Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki;
  - 22) Dyrektora Rządowego Centrum Bezpieczeństwa.
4. Członkiem Komitetu Konsultacyjnego może być osoba, która posiada poświadczenie bezpieczeństwa upoważniające do dostępu do informacji niejawnych o klauzuli "tajne".

5. Członków Komitetu Konsultacyjnego powołuje i odwołuje Prezes Rady Ministrów, wskazując jednocześnie Przewodniczącego Komitetu Konsultacyjnego.

USTAWA z dnia 11 września 2015 r. o osobach starszych (Dz. U. poz. 1705)

Art. 6.

1. Zadania wynikające z ustawy koordynuje Prezes Rady Ministrów.
2. Za przygotowanie informacji odpowiedzialny jest *[minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego]* <Minister do spraw Polityki Senioralnej>.
3. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, tryb przygotowania informacji o sytuacji osób starszych, uwzględniając sprawne jej przygotowanie.
4. Monitorowanie sytuacji osób starszych oraz przygotowanie informacji, o której mowa w art. 5, jest finansowane z budżetu państwa.
5. Podmioty, o których mowa w art. 2, są obowiązane do współpracy w przygotowaniu informacji Rady Ministrów o sytuacji osób starszych, w tym do nieodpłatnego udostępniania informacji, dokumentów i danych, którymi dysponują.

USTAWA z dnia 16 grudnia 2016 r. o zasadach zarządzania mieniem państwowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 125)

Art. 29.

1. Prezes Rady Ministrów powołuje przewodniczącego Rady spośród członków Rady.
2. Przewodniczący Rady organizuje pracę Rady i kieruje jej pracami.
3. W sprawach wymagających rozstrzygnięcia Rada podejmuje uchwały. Uchwały są podejmowane zwykłą większością głosów. Uchwała jest ważna, jeżeli w głosowaniu wzięło udział co najmniej 5 członków Rady.
- [4. Przewodniczącemu Rady oraz członkom Rady przysługuje miesięczne wynagrodzenie za udział w jej pracach oraz zwrot kosztów podróży i noclegów obejmujący zwrot kosztów przejazdów, dojazdów środkami komunikacji miejscowej, noclegów oraz innych*

Objaśnienie oznaczeń: *[] kursywa – tekst usunięty przez Sejm*

<> druk pogrubiony – tekst wstawiony przez Sejm

niezbędnych udokumentowanych wydatków. Kwota miesięcznego wynagrodzenia jest ustalana w odniesieniu do przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw bez wypłat nagród z zysku w czwartym kwartale roku poprzedniego, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego.]

<4. Przewodniczącemu Rady oraz członkom Rady przysługuje dieta za udział w jej pracach oraz zwrot kosztów podróży i noclegów obejmujący zwrot kosztów przejazdów, dojazdów środkami komunikacji miejscowej, noclegów oraz innych niezbędnych udokumentowanych wydatków. Kwota diety jest ustalana w odniesieniu do przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw bez wypłat nagród z zysku w czwartym kwartale roku poprzedniego, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego.>

5. Prezes Rady Ministrów, w drodze zarządzenia, ustala regulamin organizacyjny Rady określający szczegółową organizację Rady, w tym sposób podejmowania uchwał w czasie posiedzeń Rady oraz przy użyciu technicznych środków porozumiewania się na odległość, z uwzględnieniem konieczności zapewnienia warunków dla efektywnego działania Rady, skutecznego sprawowania nadzoru nad spółkami przez rady nadzorcze oraz należytego zabezpieczenia interesu Skarbu Państwa.

[6. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wysokość miesięcznego wynagrodzenia przysługującego przewodniczącemu Rady oraz członkom Rady za udział w pracach Rady, biorąc pod uwagę zakres ich obowiązków;*
- 2) warunki i tryb zwrotu kosztów podróży i noclegów przysługującego przewodniczącemu Rady oraz członkom Rady w związku z poniesieniem tych kosztów w ramach udziału w pracach Rady oraz sposób obliczania wysokości albo maksymalną kwotę tego zwrotu, biorąc pod uwagę racjonalność ponoszonych kosztów podróży i noclegów.]*

<6. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wysokość diety przysługującej przewodniczącemu Rady oraz członkom Rady za udział w pracach Rady, biorąc pod uwagę zakres ich obowiązków;**
- 2) warunki i tryb zwrotu kosztów podróży i noclegów przysługującego przewodniczącemu Rady oraz członkom Rady w związku z poniesieniem tych kosztów w ramach udziału w pracach Rady oraz sposób obliczania wysokości albo maksymalną kwotę tego zwrotu, biorąc pod uwagę racjonalność ponoszonych kosztów podróży i noclegów.>**

Art. 30.

1. Obsługę administracyjno-biurową Rady zapewnia Kancelaria Prezesa Rady Ministrów.
2. Koszty działania Rady, w tym *[wynagrodzenia]* <dieta> jej członków, są pokrywane z części budżetu państwa, która pozostaje w dyspozycji Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

Art. 33a.

1. Fundusz Inwestycji Kapitałowych, zwany dalej "Funduszem", jest państwowym funduszem celowym.
2. Dysponentem Funduszu jest *[Prezes Rady Ministrów]* <minister właściwy do spraw aktywów państwowych> .
- [3. Prezes Rady Ministrów może upoważnić Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów do realizowania zadań dysponenta Funduszu.]*
4. Obsługę finansowo-księgową Funduszu prowadzi *[Kancelaria Prezesa Rady Ministrów]* <urząd obsługujący ministra właściwego do spraw aktywów państwowych>.
5. Obsługę bankową Funduszu prowadzi Bank Gospodarstwa Krajowego.
6. Zasady współpracy pomiędzy dysponentem Funduszu oraz Bankiem Gospodarstwa Krajowego określa umowa.
7. Projekt planu finansowego Funduszu jest opiniowany przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych w terminie 10 dni od dnia jego przekazania przez dysponenta Funduszu.

Art. 33c.

1. Środki Funduszu przeznacza się na:
  - 1) nabywanie lub obejmowanie akcji przez Skarb Państwa reprezentowany przez *[Prezesa Rady Ministrów]* <ministra właściwego do spraw aktywów państwowych> ;
  - 2) pokrycie kosztów nabycia lub objęcia akcji, w tym usług świadczonych przez doradców w związku z ich nabywaniem lub obejmowaniem przez Skarb Państwa reprezentowany przez *[Prezesa Rady Ministrów]* <ministra właściwego do spraw aktywów państwowych> ;
  - 3) pokrycie kosztów związanych z obsługą bankową Funduszu, w tym na wynagrodzenie dla Banku Gospodarstwa Krajowego.
2. *[Prezes Rady Ministrów]* <minister właściwy do spraw aktywów państwowych> określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób postępowania w zakresie nabywania lub obejmowania akcji przez Skarb Państwa reprezentowany przez Prezesa Rady Ministrów, finansowanych ze środków Funduszu, mając na względzie potrzebę zapewnienia

prawidłowej gospodarki finansowej Funduszu i zapobiegania udzieleniu niedozwolonej pomocy publicznej oraz ochronę interesów Skarbu Państwa.

USTAWA z dnia 11 stycznia 2018 r. o elektromobilności i paliwach alternatywnych (Dz. U. z 2023 r. poz. 875, 1394, 1506 i 1681)

Art. 29.

1. *[Minister właściwy do spraw energii]* <**Minister właściwy do spraw gospodarki surowcami energetycznymi**>

określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowe wymagania techniczne dotyczące bezpiecznej eksploatacji, naprawy i modernizacji stacji gazu ziemnego,
- 2) rodzaje badań technicznych stacji gazu ziemnego przeprowadzanych przez UDT albo TDT oraz sposób i terminy ich przeprowadzania,
- 3) wysokość opłat, o których mowa w art. 26 ust. 3 i art. 27 ust. 5

- kierując się koniecznością zapewnienia bezpieczeństwa funkcjonowania i korzystania z tych stacji, jednolitości rozwiązań technicznych oraz biorąc pod uwagę zakres badania przeprowadzanego przez UDT albo TDT oraz rodzaj przedmiotu tego badania.

2. *[Minister właściwy do spraw energii]* <**Minister właściwy do spraw gospodarki surowcami energetycznymi**>, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki morskiej oraz ministrem właściwym do spraw żeglugi śródlądowej określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowe wymagania techniczne dotyczące bezpiecznej eksploatacji, naprawy i modernizacji punktów bunkrowania skroplonego gazu ziemnego (LNG),
- 2) rodzaje badań technicznych punktów bunkrowania skroplonego gazu ziemnego (LNG) przeprowadzanych przez TDT oraz sposób i terminy ich przeprowadzania,
- 2a) zakres szkoleń, o których mowa w art. 28d ust. 1,
- 3) wysokość opłaty, o której mowa w art. 28 ust. 5 i w art. 28a ust. 3

- kierując się koniecznością zapewnienia bezpieczeństwa funkcjonowania i korzystania z tych punktów, jednolitości rozwiązań technicznych oraz biorąc pod uwagę zakres badania przeprowadzanego przez TDT oraz rodzaj przedmiotu tego badania.

Art. 29d.

[Minister właściwy do spraw energii] **<Minister właściwy do spraw gospodarki surowcami energetycznymi w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw energii>** określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowe wymagania techniczne dotyczące bezpiecznej eksploatacji, naprawy i modernizacji stacji wodoru,
- 2) rodzaje badań technicznych stacji wodoru przeprowadzanych przez UDT i TDT oraz sposób i terminy ich przeprowadzania,
- 3) dokumenty dołączane do wniosku o przeprowadzenie badań,
- 4) wysokość opłat, o których mowa w art. 29b ust. 3 i art. 29c ust. 5

- kierując się koniecznością zapewnienia bezpieczeństwa funkcjonowania i korzystania z tych stacji, standaryzacji rozwiązań technicznych oraz biorąc pod uwagę zakres badania przeprowadzanego odpowiednio przez UDT albo TDT oraz rodzaj przedmiotu tego badania.

Art. 31.

1. Do postępowań w sprawie wydania decyzji o wstrzymaniu eksploatacji, o których mowa w art. 16 ust. 4, art. 18 ust. 4, art. 27 ust. 4, art. 28 ust. 4, art. 29c ust. 4 i art. 29f ust. 7 i 8, stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2022 r. poz. 2000 i 2185).

[2. W przypadku odwołania od decyzji, o których mowa w art. 16 ust. 4, art. 18 ust. 4, art. 27 ust. 4, art. 28 ust. 4, art. 29c ust. 4 i art. 29f ust. 7 i 8, organem wyższego stopnia w rozumieniu ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego jest minister właściwy do spraw energii.]

<2. Organem wyższego stopnia w rozumieniu ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego w przypadku odwołania od decyzji, o których mowa w:

- 1) **art. 16 ust. 4 i art. 18 ust. 4 – jest minister właściwy do spraw energii;**
- 2) **art. 27 ust. 4, art. 28 ust. 4 i art. 29c ust. 4 – jest minister właściwy do spraw gospodarki surowcami energetycznymi;**
- 3) **art. 29f ust. 7 i 8 – jest:**
  - a) **minister właściwy do spraw energii – w zakresie decyzji dotyczących stacji ładowania, punktu ładowania stanowiącego element infrastruktury ładowania drogowego**

transportu publicznego i punktu zasilania jednostek pływających energią elektryczną z lądu,

b) minister właściwy do spraw gospodarki surowcami energetycznymi – w zakresie decyzji dotyczących stacji gazu ziemnego, stacji wodoru i punktu bunkrowania skroplonego gazu ziemnego (LNG).>

Art. 41.

1. Informacja o rodzaju paliwa alternatywnego wykorzystywanego do napędu pojazdu samochodowego jest umieszczana:
  - 1) w instrukcji obsługi tego pojazdu - przez producenta pojazdu samochodowego;
  - 2) na korkach wlewu paliwa lub gniazdach pojazdowych lub w pobliżu tych korków lub tych gniazd - przez producenta pojazdu samochodowego;
  - 3) na terenie placówki handlowej prowadzącej sprzedaż pojazdów silnikowych - przez przedsiębiorcę wykonującego działalność gospodarczą w tym zakresie.
2. Operator ogólnodostępnej stacji ładowania i operator stacji gazu ziemnego oznaczają odpowiednio ogólnodostępną stację ładowania lub stację gazu ziemnego w sposób jednoznacznie wskazujący na możliwość ładowania lub tankowania pojazdu gazem ziemnym.
- 2a. Podmiot świadczący usługę tankowania pojazdu samochodowego paliwem alternatywnym, innym niż wymienione w ust. 2, oznacza miejsce tankowania pojazdu samochodowego w sposób jednoznacznie wskazujący na możliwość tankowania pojazdu paliwem alternatywnym danego rodzaju.
3. Jeżeli na stacji paliw płynnych w rozumieniu przepisów wydanych na podstawie art. 7 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane pojazdy samochodowe mogą być ładowane lub tankowane paliwami alternatywnymi, właściciel tej stacji umieszcza na tej stacji aktualne porównanie cen, o którym mowa w art. 41a ust. 1.
4. Informacje, o których mowa w ust. 1-3, umieszcza się w widocznym i dostępnym miejscu.
5. Kontrolę wykonania obowiązków informacyjnych, o których mowa w ust. 1-4, przeprowadza Inspekcja Handlowa.
6. *[Minister właściwy do spraw energii]* **<Minister właściwy do spraw gospodarki surowcami energetycznymi w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw energii>** określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób:
  - 1) formułowania i udostępniania informacji, o których mowa w ust. 1,

- 2) oznakowania miejsc tankowania lub ładowania pojazdu samochodowego paliwem alternatywnym, w tym urządzeń służących do tankowania lub ładowania,
  - 3) (uchylony)
- biorąc pod uwagę konieczność udzielania użytkownikom pojazdów samochodowych kompletnych informacji w zakresie poszczególnych rodzajów paliw alternatywnych, a w przypadku, gdy zostały wydane odpowiednie Polskie Normy, także ich postanowienia.

Art. 41a.

1. [*Minister właściwy do spraw energii*] <**Minister właściwy do spraw gospodarki surowcami energetycznymi**> porównuje ceny jednostkowe oferowanych na rynku paliw przeznaczonych do napędu samochodów osobowych w rozumieniu art. 2 pkt 40 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym, zgodnie z metodyką określoną w rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2018/732 z dnia 17 maja 2018 r. w sprawie wspólnej metodyki porównywania ceny jednostkowej paliw alternatywnych zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/94/UE (Dz. Urz. UE L 123 z 18.05.2018, str. 85, z późn. zm.).
2. Porównanie cen, o którym mowa w ust. 1, [*minister właściwy do spraw energii*] <**minister właściwy do spraw gospodarki surowcami energetycznymi**> przygotowuje dla wybranych grup samochodów osobowych możliwych do porównania co najmniej pod względem masy i mocy.
3. [*Minister właściwy do spraw energii*] <**Minister właściwy do spraw gospodarki surowcami energetycznymi**> ogłasza porównanie cen, o którym mowa w ust. 1, do końca miesiąca następującego po kwartale, którego porównanie dotyczy, na swojej stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej.

Art. 41b.

1. Operator ogólnodostępnej stacji ładowania, dostawca usługi ładowania, operator stacji gazu ziemnego oraz operator stacji wodoru świadczący usługę tankowania wodoru składa do Prezesa UDT wnioski o:
  - 1) nadanie indywidualnego kodu identyfikacyjnego, zwanego dalej "numerem EIPA";
  - 2) uznanie kodu nadanego mu w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, z którym Rzeczpospolita Polska nawiązała współpracę w zakresie wzajemnego uznawania kodów,

zwanego dalej "kodem", za równorzędny numerowi EIPA, pod warunkiem że taki kod odpowiada strukturą numerowi EIPA.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, składa się przed rozpoczęciem działalności jako operator ogólnodostępnej stacji ładowania, dostawca usługi ładowania, operator stacji gazu ziemnego lub operator stacji wodoru, na której świadczona jest usługa tankowania wodoru, za pośrednictwem rejestru.
3. Za nadanie numeru EIPA, uznanie kodu oraz utrzymanie go w systemie teleinformatycznym Prezes UDT pobiera opłatę miesięczną:
  - 1) od operatora ogólnodostępnej stacji ładowania, stacji gazu ziemnego lub stacji wodoru, na której świadczona jest usługa tankowania wodoru - równą iloczynowi stawki opłaty wynoszącej maksymalnie 25 zł i liczby jego ogólnodostępnych stacji ładowania, stacji gazu ziemnego lub stacji wodoru, na których świadczona jest usługa tankowania wodoru;
  - 2) od dostawcy usługi ładowania - równą stawce opłaty wynoszącej maksymalnie 50 zł.
4. Podmiot posiadający numer EIPA lub uznany kod wskazuje go we wniosku o przeprowadzenie badań technicznych, o których mowa w art. 16 ust. 1, art. 27 ust. 1 lub art. 29c ust. 1.
5. Minister właściwy do spraw energii **<w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki surowcami energetycznymi>** określi, w drodze rozporządzenia, w terminie do dnia 15 grudnia każdego roku na kolejny rok kalendarzowy, wysokość stawek opłaty za nadanie numeru EIPA, uznanie kodu oraz ich utrzymanie w systemie teleinformatycznym oraz termin wnoszenia tej opłaty, uwzględniając konieczność pokrycia niezbędnych kosztów prowadzenia i utrzymania rejestru oraz potrzebę ujednoczenia terminów wnoszenia opłaty, a także mając na uwadze, aby wysokość tej opłaty nie wpływała negatywnie na rozwój sieci stacji ładowania, stacji gazu ziemnego i stacji wodoru.

Art. 46.

1. Karę pieniężną, o której mowa w art. 45 ust. 1:
  - 1) pkt 1-3, 7 i 8 - wymierza Prezes URE;
  - 2) pkt 4, z wyłączeniem postępowań dotyczących stacji gazu ziemnego i stacji wodoru, zainstalowanych na obszarach kolejowych, bocznicach kolejowych, na terenie portów i przystani morskich oraz żeglugi śródlądowej, i pkt 11 - wymierza Prezes UDT;

- 2a) pkt 4, w zakresie stacji gazu ziemnego i stacji wodoru, zainstalowanych na obszarach kolejowych, bocznicach kolejowych, na terenie portów i przystani morskich oraz żeglugi śródlądowej, i pkt 4a - wymierza Dyrektor TDT;
- 3) (uchylony);
- 4) pkt 9 - wymierza właściwy terytorialnie dyrektor urzędu morskigo;
- 5) pkt 10 - wymierza wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej.
2. Prezes URE wymierza kary, o których mowa w art. 45 ust. 1 pkt 1-3, 7 i 8, w drodze decyzji, od której przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie - sądu ochrony konkurencji i konsumentów, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji. Karę pieniężną uiszcza się w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o jej nałożeniu stała się prawomocna, na rachunek Urzędu Regulacji Energetyki.
3. Wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej wymierza karę, o której mowa w art. 45 ust. 1 pkt 10, w drodze decyzji, od której przysługuje odwołanie do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.
4. Dyrektor urzędu morskigo wymierza karę, o której mowa w art. 45 ust. 1 pkt 9, w drodze decyzji, od której przysługuje odwołanie do ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej.
- [5. Prezes UDT wymierza karę, o której mowa w art. 45 ust. 1 pkt 4, z wyłączeniem postępowań dotyczących stacji gazu ziemnego i stacji wodoru, zainstalowanych na obszarach kolejowych, bocznicach kolejowych, na terenie portów i przystani morskich oraz żeglugi śródlądowej, i pkt 11, w drodze decyzji, od której przysługuje odwołanie do ministra właściwego do spraw energii.]
- <5. Prezes UDT wymierza karę, o której mowa w art. 45 ust. 1 pkt 4, z wyłączeniem postępowań dotyczących stacji gazu ziemnego i stacji wodoru, zainstalowanych na obszarach kolejowych, bocznicach kolejowych, na terenie portów i przystani morskich oraz żeglugi śródlądowej, i pkt 11, w drodze decyzji, od której przysługuje odwołanie do:**
- 1) ministra właściwego do spraw energii – w przypadku gdy decyzja dotyczy stacji ładowania, punktu ładowania stanowiącego element infrastruktury ładowania drogowego transportu publicznego i punktu zasilania jednostek pływających energią elektryczną z lądu;**

2) **ministra właściwego do spraw gospodarki surowcami energetycznymi – w przypadku gdy decyzja dotyczy stacji gazu ziemnego, stacji wodoru i punktu bunkrowania skroplonego gazu ziemnego (LNG).**>

6. (uchylony).

7. Dyrektor TDT wymierza karę, o której mowa w art. 45 ust. 1 pkt 4, w zakresie stacji gazu ziemnego i stacji wodoru, zainstalowanych na obszarach kolejowych, bocznicach kolejowych, na terenie portów i przystani morskich oraz żeglugi śródlądowej, i pkt 4a, w drodze decyzji, od której przysługuje odwołanie do ministra właściwego do spraw transportu.

USTAWA z dnia 10 maja 2018 r. o Centralnym Porcie Komunikacyjnym (Dz. U. z 2023 r. poz. 892, 1113, 1688 i 1890)

UWAGA:

użyte w art. 4 w ust. 2, w art. 10, w art. 20 w ust. 1, w art. 29 w ust. 1 w pkt 2, w art. 120zf w ust. 3 we wprowadzeniu do wyliczenia i w ust. 4, w art. 120zk w ust. 4 i w art. 129 w ust. 5 i 6, w różnych przypadkach, wyrazy [minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego] zastępuje się użytymi w odpowiednim przypadku wyrazami <minister właściwy do spraw transportu>

Art. 4.

1. W celu nadzoru nad przygotowaniem i realizacją Programu ustanawia się Pełnomocnika.
2. Pełnomocnikiem jest sekretarz albo podsekretarz stanu w ministerstwie obsługującym ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego.
3. Pełnomocnika powołuje i odwołuje Prezes Rady Ministrów.

[Art. 5a.

Do kompetencji Pełnomocnika należy również wykonywanie zadań określonych w ustawie z dnia 15 września 2017 r. o przedsiębiorstwie państwowym "Porty Lotnicze" (Dz. U. poz. 1902 oraz z 2022 r. poz. 1390) .]

Art. 10.

Objaśnienie oznaczeń: [] kursywa – tekst usunięty przez Sejm

<> druk pogrubiony – tekst wstawiony przez Sejm

Obsługę Pełnomocnika zapewnia urząd obsługujący ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego.

Art. 20.

1. Przedsięwzięcia są zarządzane przez Inwestorów zgodnie z Zasadami Zarządzania zatwierdzanymi przez Pełnomocnika i ogłaszanymi w Dzienniku Urzędowym ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego.
2. Inwestorzy podpisują z Pełnomocnikiem porozumienie, w którym zobowiązują się do stosowania Zasad Zarządzania przy realizacji Przedsięwzięć. W przypadku zamówień publicznych, partnerstwa publiczno-prywatnego oraz koncesji na roboty budowlane lub usługi, porozumienie podpisuje się przed wszczęciem postępowania.
3. Porozumienie, o którym mowa w ust. 2, może ograniczać zakres stosowania Zasad Zarządzania w zakresie dotyczącym obowiązków Inwestorów.
4. W przypadku Inwestorów będących jednostkami sektora finansów publicznych, ograniczenie zakresu stosowania Zasad Zarządzania, o którym mowa w ust. 3, może nastąpić wyłącznie, gdy dostosowanie sposobu realizacji do Zasad Zarządzania nie leży w interesie publicznym lub nie daje się pogodzić z ochroną uzasadnionego interesu Inwestora.
5. Inwestor zamieszcza odpowiednio w dokumentach zamówienia lub w dokumentach koncesji informację o obowiązku stosowania Zasad Zarządzania przy realizacji Przedsięwzięcia i obowiązku złożenia oświadczenia, o którym mowa w ust. 6.
6. Podmiot zainteresowany realizacją Przedsięwzięcia, w szczególności wykonawca w rozumieniu ustawy z dnia 11 września 2019 r. - Prawo zamówień publicznych, składa oświadczenie o wyrażeniu zgody na stosowanie Zasad Zarządzania. W przypadku zamówień publicznych, partnerstwa publiczno-prywatnego oraz koncesji na roboty budowlane lub usługi, oświadczenie składa się wraz z dokumentami potwierdzającymi spełnianie warunków udziału w postępowaniu.
7. Umowy związane z realizacją Przedsięwzięć sporządza się zgodnie z Zasadami Zarządzania.
8. W przypadku, gdy umowy, o których mowa w ust. 7, zawierane są w trybie zamówień publicznych, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o partnerstwie publiczno-prywatnym lub ustawy z dnia 21 października 2016 r. o umowie koncesji na roboty budowlane lub usługi, oferta niezgodna ze standardami określonymi w Zasadach

Zarządzania, jako oferta, której treść nie odpowiada odpowiednio treści dokumentów zamówienia lub dokumentom koncesji, podlega odrzuceniu.

9. Na wniosek Pełnomocnika minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego może zmienić Wytyczne, o których mowa w art. 5 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014-2020 (Dz. U. z 2020 r. poz. 818) oraz w art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 28 kwietnia 2022 r. o zasadach realizacji zadań finansowanych ze środków europejskich w perspektywie finansowej 2021-2027 (Dz. U. poz. 1079), w celu uwzględnienia w nich Zasad Zarządzania albo ich zmian.

Art. 29.

1. Szczególne zasady gospodarowania nieruchomościami, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz realizacji inwestycji obejmują:
- 1) uprawnienie Pełnomocnika do wyrażania zgody na ustanowienie ograniczonych praw rzeczowych, zawarcie umów dzierżawy i najmu nieruchomości gruntowych Skarbu Państwa oraz umów, które pozwalają na realizację inwestycji na tych nieruchomościach, również inwestycji o charakterze innym niż budowlanym;
  - 2) uzgadnianie przez ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego projektów planu ogólnego gminy oraz miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego; przepis art. 120r ust. 2 stosuje się odpowiednio;
  - 3) zakaz wydawania pozwoleń na budowę;
  - 4) zakaz wydawania decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu dla wszystkich lub wybranych zmian sposobu zagospodarowania terenu;
  - 5) zakaz prowadzenia postępowań administracyjnych i dokonywania czynności materialno-technicznych skutkujących połączeniem lub podziałem działek ewidencyjnych;
  - 6) zakaz wydzielania samodzielnych lokali mieszkalnych w budynkach;
  - 7) zakaz zmiany sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części;
  - 8) zakaz wydawania decyzji dokonujących lokalizacji oraz decyzji zezwalających na wykonywanie robót budowlanych na podstawie:
    - a) ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym i dotyczących lokalizacji linii kolejowej,

- b) ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz. U. z 2023 r. poz. 162, 1890 i 2029) i dotyczących zezwolenia na realizację inwestycji drogowej,
- c) ustawy z dnia 12 lutego 2009 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie lotnisk użytku publicznego i dotyczących zezwolenia na realizację inwestycji w zakresie lotniska użytku publicznego,
- d) ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu (Dz. U. z 2023 r. poz. 924, 1489, 1688, 1859 i 2029) i dotyczących lokalizacji inwestycji w zakresie terminalu oraz inwestycji towarzyszącej,
- e) ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. z 2023 r. poz. 733 i 1688) i dotyczących lokalizacji regionalnej sieci szerokopasmowej,
- f) ustawy z dnia 8 lipca 2010 r. o szczególnych zasadach przygotowania do realizacji inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1812 oraz z 2023 r. poz. 1890 i 2029) i dotyczących pozwolenia na realizację takich inwestycji,
- g) ustawy z dnia 29 czerwca 2011 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących (Dz. U. z 2021 r. poz. 1484 oraz z 2023 r. poz. 595, 1688 i 1890) i dotyczących lokalizacji inwestycji w zakresie budowy obiektu energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszącej,
- h) ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1680, 1688 i 2029) i dotyczących lokalizacji lub realizacji inwestycji w zakresie strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych,
- i) ustawy z dnia 5 lipca 2018 r. o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji mieszkaniowych oraz inwestycji towarzyszących,
- j) ustawy z dnia 22 lutego 2019 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w sektorze naftowym,
- k) ustawy z dnia 14 kwietnia 2023 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie elektrowni szczytowo-pompowych oraz inwestycji towarzyszących (Dz. U. poz. 1113);
- 9) zakaz wydawania zgody, o której mowa w art. 46c ust. 3 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz. U. z 2023 r. poz. 1284, 909 i 1938);

- 10) zakaz podejmowania uchwał lokalizacyjnych, o których mowa w art. 7 ust. 1 i w art. 20 ustawy z dnia 5 lipca 2018 r. o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji mieszkaniowych oraz inwestycji towarzyszących.
2. Uprawnienie Pełnomocnika do wyrażania zgody, o której mowa w ust. 1 pkt 1, może być wykonane w terminie miesiąca od dnia otrzymania przez Pełnomocnika zawiadomienia o zamiarze ustanowienia ograniczonych praw rzeczowych lub zawarcia umów dzierżawy lub najmu nieruchomości gruntowych Skarbu Państwa oraz umów, które pozwalają na realizację inwestycji na takich nieruchomościach, również inwestycji o charakterze innym niż budowlany.
3. Podmiot gospodarujący nieruchomością w imieniu Skarbu Państwa przed:
  - 1) ustanowieniem ograniczonych praw rzeczowych,
  - 2) zawarciem umowy dzierżawy lub najmu nieruchomości gruntowej oraz umowy, która pozwala na realizację inwestycji na nieruchomości, również inwestycji o charakterze innym niż budowlany- jest obowiązany do uzyskania zgody Pełnomocnika.
4. Umowy, o których mowa w ust. 3 pkt 2, zawarte bez dokonania zawiadomienia lub przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 2, lub mimo braku zgody Pełnomocnika są nieważne z mocy prawa.
5. Uzgadnianie projektów aktów, o których mowa w ust. 1 pkt 2, następuje na zasadach określonych w ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, w zakresie dotyczącym negatywnego wpływu ustaleń aktów na możliwość przygotowania i realizacji Inwestycji.
6. Zakaz wydawania pozwolenia na budowę stosuje się odpowiednio do zgłoszeń budowlanych dotyczących budowy budynku. W takim przypadku organ administracji architektoniczno-budowlanej wnosi sprzeciw wobec zgłoszenia.
7. Pełnomocnik może, w drodze decyzji, udzielić zgody na zwolnienie z zakazów określonych w ust. 1 pkt 3-8, biorąc pod uwagę wymogi prawidłowego przygotowania, realizacji oraz funkcjonowania Inwestycji oraz zapewnienia optymalnych warunków rozwoju społeczno-gospodarczego otoczenia Inwestycji.
8. Organem uprawnionym do wydawania decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu dla terenów objętych przepisami wydanymi na podstawie art. 28 ust. 1 jest wojewoda.

9. Szczególnych zasad gospodarowania nieruchomościami, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz realizacji inwestycji, o których mowa w ust. 1, z wyłączeniem zakazu, o którym mowa w ust. 1 pkt 9, nie stosuje się do realizacji Przedsięwzięć.
10. Do wniosku o udzielenie zgody, o której mowa w ust. 7, załącza się opis podstawowych danych charakteryzujących inwestycję objętą zwolnieniem, w tym jej lokalizację - w formie tekstowej oraz graficznej. W przypadku podziału nieruchomości do wniosku załącza się wstępny projekt podziału wraz ze wskazaniem celu dokonywanego podziału.
11. Zgoda Pełnomocnika stanowi załącznik do wniosków lub zgłoszeń w sprawie wydania rozstrzygnięć, określonych w ust. 1 pkt 3-8 i ust. 8.

Art. 120zf.

1. Przepisy niniejszego działu stosuje się do zarządzania rozwojem obszaru otoczenia CPK.
2. Obszar otoczenia CPK stanowi obszar funkcjonalny oraz obszar strategicznej interwencji w rozumieniu art. 5 pkt 6a i 6b ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju.
3. Minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego wyznacza, w drodze rozporządzenia, obszar otoczenia CPK, uwzględniając:
  - 1) potrzebę zapewnienia sprawnej realizacji Przedsięwzięć w otoczeniu CPK i zapewnienia ich sprawnego funkcjonowania;
  - 2) konieczność wyznaczenia obszaru w sposób zwarty i ograniczony do obszaru występowania obecnych lub prognozowanych powiązań funkcjonalnych Przedsięwzięcia.
4. Przed wydaniem rozporządzenia minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego występuje do organów wykonawczych jednostek samorządu terytorialnego znajdujących się w przewidywanych granicach obszaru otoczenia CPK o wydanie opinii w zakresie projektu rozporządzenia.
5. Opinię, o której mowa w ust. 4, organy wykonawcze jednostek samorządu terytorialnego wydają w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia otrzymania wniosku o wydanie opinii. Niewydanie opinii w tym terminie traktuje się jako brak zastrzeżeń do projektu rozporządzenia.

Art. 120zk.

1. Strategię przyjmuje Rada Ministrów w drodze uchwały.

2. Projekt strategii opracowuje Pełnomocnik we współpracy z jednostkami samorządu terytorialnego. Jednostki samorządu terytorialnego przedstawiają opinię wobec projektu strategii skierowanego do rozpatrzenia przez Radę Ministrów, w terminie 60 dni od dnia przekazania projektu strategii przez Pełnomocnika.
3. Projekt strategii podlega konsultacjom, w szczególności z sąsiednimi gminami i ich związkami, partnerami społecznymi i gospodarczymi, Komisją Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego oraz właściwym dyrektorem regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie.
4. Pełnomocnik ogłasza na stronie internetowej ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego, stronie internetowej Spółki Celowej oraz może ogłaszać w prasie odpowiednio o zasięgu regionalnym lub lokalnym informację o konsultacjach, terminie i sposobie przekazywania uwag do projektu strategii oraz terminie i miejscu spotkań konsultacyjnych. Ogłoszenie w prasie zawiera dodatkowo informację o adresie strony internetowej, na której zamieszczono projekt strategii.
5. Opinię o projekcie strategii przekazuje się Pełnomocnikowi w sposób określony w ogłoszeniu, w terminie określonym przez ten podmiot, nie krótszym niż 35 dni od dnia ogłoszenia na stronie internetowej informacji, o której mowa w ust. 4. Nieprzekazanie opinii w terminie oznacza rezygnację z jej przedstawienia.
6. Pełnomocnik przygotowuje sprawozdanie z przebiegu i wyników konsultacji, zawierające w szczególności ustosunkowanie się do zgłoszonych uwag wraz z uzasadnieniem, i zamieszcza je na swojej stronie internetowej.
7. Do projektu strategii stosuje się przepisy działu IV ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.
8. Uchwalenie strategii może być poprzedzone przyjęciem przez Radę Ministrów jej założeń.
9. Strategia podlega publikacji w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski".

Art. 129.

1. Maksymalny limit wydatków budżetu państwa, o których mowa w art. 10 oraz w art. 11 ust. 3, na lata 2018-2027 wynosi 30 mln zł, z tym że w roku:
  - 1) 2018 - 12 mln zł;
  - 2) 2019 - 2 mln zł;

- 3) 2020 - 2 mln zł;
- 4) 2021 - 2 mln zł;
- 5) 2022 - 2 mln zł;
- 6) 2023 - 2 mln zł;
- 7) 2024 - 2 mln zł;
- 8) 2025 - 2 mln zł;
- 9) 2026 - 2 mln zł;
- 10) 2027 - 2 mln zł.

2. Przeznaczenie wydatków określa się jako:

- 1) w roku 2018 - kwota 10 mln zł na utworzenie Spółki Celowej, kwota 2 mln zł na obsługę Pełnomocnika;
- 2) w latach 2019-2027 - kwoty 2 mln zł rocznie na obsługę Pełnomocnika.
3. W przypadku gdy wysokość wydatków po pierwszym półroczu danego roku budżetowego wyniesie więcej niż 65% limitu wydatków przewidzianych na dany rok, dysponent środków zmniejsza wysokość środków przeznaczonych na wydatki w drugim półroczu o kwotę stanowiącą różnicę pomiędzy wysokością tego limitu a kwotą przekroczenia wydatków.
4. W przypadku gdy wysokość wydatków w poszczególnych miesiącach jest zgodna z planem finansowym, przepisu ust. 3 nie stosuje się.
5. Organem właściwym do wdrożenia mechanizmu korygującego, o którym mowa w ust. 3, jest minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego.
6. Organem właściwym do monitorowania wykorzystania limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, jest minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego.
7. W budżecie państwa tworzy się rezerwę celową na sfinansowanie wydatków, o których mowa w ust. 1.

USTAWA z dnia 5 lipca 2018 r. o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa (Dz. U. z 2023 r. poz. 913 i 1703)

Art. 45.

1. Minister właściwy do spraw informatyzacji jest odpowiedzialny za:

Objaśnienie oznaczeń: *[] kursywa – tekst usunięty przez Sejm*

<> druk pogrubiony – tekst wstawiony przez Sejm

- 1) monitorowanie wdrażania Strategii Cyberbezpieczeństwa Rzeczypospolitej Polskiej, zwanej dalej "Strategią", oraz realizację planów działań na rzecz jej wdrożenia;
  - 2) rekomendowanie obszarów współpracy z sektorem prywatnym w celu zwiększenia cyberbezpieczeństwa Rzeczypospolitej Polskiej;
  - 3) opracowywanie rocznych sprawozdań dotyczących:
    - a) incydentów poważnych zgłaszanych przez operatorów usług kluczowych mających wpływ na ciągłość świadczonych przez nich usług kluczowych w Rzeczypospolitej Polskiej oraz ciągłość świadczonych usług kluczowych w państwach członkowskich Unii Europejskiej,
    - b) incydentów istotnych zgłaszanych przez dostawców usług cyfrowych, w tym incydentów dotyczących dwóch lub większej liczby państw członkowskich Unii Europejskiej;
  - 4) prowadzenie działań informacyjnych dotyczących dobrych praktyk, programów edukacyjnych, kampanii i szkoleń na rzecz poszerzania wiedzy i budowania świadomości z zakresu cyberbezpieczeństwa, w tym bezpiecznego korzystania z Internetu przez różne kategorie użytkowników;
  - 5) gromadzenie informacji o incydentach poważnych, które dotyczą lub zostały przekazane przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej;
  - 6) udostępnianie informacji i dobrych praktyk związanych ze zgłaszaniem incydentów poważnych przez operatorów usług kluczowych i incydentów istotnych przez dostawców usług cyfrowych, uzyskanych z Grupy Współpracy, w tym:
    - a) procedur postępowania w zakresie zarządzania incydemtem,
    - b) procedur postępowania przy zarządzaniu ryzykiem,
    - c) klasyfikacji informacji, ryzyka i incydentów.
2. Przez Grupę Współpracy rozumie się grupę, o której mowa w decyzji wykonawczej Komisji UE 2017/179 z dnia 1 lutego 2017 r. ustanawiającej procedury niezbędne do funkcjonowania grupy współpracy zgodnie z art. 11 ust. 5 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1148 w sprawie środków na rzecz wysokiego wspólnego poziomu bezpieczeństwa sieci i systemów informatycznych na terytorium Unii (Dz. Urz. UE L 28 z 02.02.2017, str. 73).

<Art. 45a.

1. Minister właściwy do spraw informatyzacji może udzielić pomocy publicznej lub pomocy de minimis w ramach:

1) programów rządowych lub

---

2) innych programów finansowanych w całości albo w części z udziałem środków, o których mowa w art. 5 ust. 3 pkt 6 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych

– których celem jest wspieranie działań w obszarze cyberbezpieczeństwa.

2. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, szczególne warunki oraz tryb udzielania pomocy w ramach programów, o których mowa w ust. 1, uwzględniając konieczność realizacji celów określonych w tych programach oraz efektywnego i skutecznego jej wykorzystania oraz przejrzystości jej udzielania, a także zgodności tej pomocy z rynkiem wewnętrznym.>

Art. 93.

1. Maksymalny limit wydatków z budżetu państwa dla części budżetowej 21 - Gospodarka morską, będący skutkiem finansowym wejścia w życie niniejszej ustawy, wynosi:

- 1) w 2018 r. - 0 zł;
- 2) w 2019 r. - 388 tys. zł;
- 3) w 2020 r. - 404 tys. zł;
- 4) w 2021 r. - 404 tys. zł;
- 5) w 2022 r. - 404 tys. zł;
- 6) w 2023 r. - 404 tys. zł;
- 7) w 2024 r. - 404 tys. zł;
- 8) w 2025 r. - 404 tys. zł;
- 9) w 2026 r. - 404 tys. zł;
- 10) w 2027 r. - 404 tys. zł.

2. Maksymalny limit wydatków z budżetu państwa dla części budżetowej 22 - Gospodarka wodna, będący skutkiem finansowym wejścia w życie niniejszej ustawy, wynosi:

- 1) w 2018 r. - 0 zł;
- 2) w 2019 r. - 388 tys. zł;
- 3) w 2020 r. - 404 tys. zł;
- 4) w 2021 r. - 404 tys. zł;
- 5) w 2022 r. - 404 tys. zł;
- 6) w 2023 r. - 404 tys. zł;
- 7) w 2024 r. - 404 tys. zł;
- 8) w 2025 r. - 404 tys. zł;

9) w 2026 r. - 404 tys. zł;

10) w 2027 r. - 404 tys. zł.

3. Maksymalny limit wydatków z budżetu państwa dla części budżetowej 27- Informatyzacja, będący skutkiem finansowym wejścia w życie niniejszej ustawy, wynosi:

1) w 2018 r. - 6450 tys. zł;

2) 2019 r. - 13 349 tys. zł;

3) w 2020 r. - 17 334 tys. zł;

4) w 2021 r. - 17 314 tys. zł;

5) 2022 - 27 404 tys. zł;

6) w 2023 r. - 50 335 tys. zł;

[7) w 2024 r. - 18 904 tys. zł;

8) w 2025 r. - 18 904 tys. zł;

9) w 2026 r. - 18 904 tys. zł;

10) w 2027 r. - 18 904 tys. zł.]

<7) w 2024 r. – 50 335 tys. zł;

8) w 2025 r. – 50 335 tys. zł;

9) w 2026 r. – 50 335 tys. zł;

10) w 2027 r. – 50 335 tys. zł.>

4. Maksymalny limit wydatków z budżetu państwa dla części budżetowej 39 - Transport, będący skutkiem finansowym wejścia w życie niniejszej ustawy, wynosi:

1) w 2018 r. - 0 zł;

2) w 2019 r. - 388 tys. zł;

3) w 2020 r. - 404 tys. zł;

4) w 2021 r. - 404 tys. zł;

5) w 2022 r. - 404 tys. zł;

6) w 2023 r. - 404 tys. zł;

7) w 2024 r. - 404 tys. zł;

8) w 2025 r. - 404 tys. zł;

9) w 2026 r. - 404 tys. zł;

10) w 2027 r. - 404 tys. zł.

5. Maksymalny limit wydatków z budżetu państwa dla części budżetowej 46 - Zdrowie, będący skutkiem finansowym wejścia w życie niniejszej ustawy, wynosi:

1) w 2018 r. - 0 zł;

- 2) w 2019 r. - 388 tys. zł;
- 3) w 2020 r. - 404 tys. zł;
- 4) w 2021 r. - 404 tys. zł;
- 5) w 2022 r. - 404 tys. zł;
- 6) w 2023 r. - 404 tys. zł;
- 7) w 2024 r. - 404 tys. zł;
- 8) w 2025 r. - 404 tys. zł;
- 9) w 2026 r. - 404 tys. zł;
- 10) w 2027 r. - 404 tys. zł.

6. Maksymalny limit wydatków z budżetu państwa dla części budżetowej 47 - Energia, będący skutkiem finansowym wejścia w życie niniejszej ustawy, wynosi:

- 1) w 2018 r. - 0 zł;
- 2) w 2019 r. - 758 tys. zł;
- 3) w 2020 r. - 789 tys. zł;
- 4) w 2021 r. - 789 tys. zł;
- 5) w 2022 r. - 789 tys. zł;
- 6) w 2023 r. - 789 tys. zł;
- 7) w 2024 r. - 789 tys. zł;
- 8) w 2025 r. - 789 tys. zł;
- 9) w 2026 r. - 789 tys. zł;
- 10) w 2027 r. - 789 tys. zł.

7. Maksymalny limit wydatków z budżetu państwa dla części budżetowej 57 - Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego, będący skutkiem finansowym wejścia w życie niniejszej ustawy, wynosi:

- 1) w 2018 r. - 0 zł;
- 2) w 2019 r. - 255 tys. zł;
- 3) w 2020 r. - 3605 tys. zł;
- 4) w 2021 r. - 5605 tys. zł;
- 5) w 2022 r. - 5605 tys. zł;
- 6) w 2023 r. - 9705 tys. zł;
- 7) w 2024 r. - 705 tys. zł;
- 8) w 2025 r. - 705 tys. zł;
- 9) w 2026 r. - 705 tys. zł;

10) w 2027 r. - 8705 tys. zł.

8. Maksymalny limit wydatków z budżetu państwa dla części budżetowej 70 - Komisja Nadzoru Finansowego, będący skutkiem finansowym wejścia w życie niniejszej ustawy, wynosi:

- 1) w 2018 r. - 0 zł;
- 2) w 2019 r. - 758 tys. zł;
- 3) w 2020 r. - 789 tys. zł;
- 4) w 2021 r. - 789 tys. zł;
- 5) w 2022 r. - 789 tys. zł;
- 6) w 2023 r. - 789 tys. zł;
- 7) w 2024 r. - 789 tys. zł;
- 8) w 2025 r. - 789 tys. zł;
- 9) w 2026 r. - 789 tys. zł;
- 10) w 2027 r. - 789 tys. zł.

9. Maksymalny limit wydatków z budżetu państwa dla części budżetowej 76- Urząd Komunikacji Elektronicznej, będący skutkiem finansowym wejścia w życie niniejszej ustawy, wynosi:

- 1) w 2018 r. - 0 zł;
- 2) w 2019 r. - 203 tys. zł;
- 3) w 2020 r. - 212 tys. zł;
- 4) w 2021 r. - 212 tys. zł;
- 5) w 2022 r. - 212 tys. zł;
- 6) w 2023 r. - 212 tys. zł;
- 7) w 2024 r. - 212 tys. zł;
- 8) w 2025 r. - 212 tys. zł;
- 9) w 2026 r. - 212 tys. zł;
- 10) w 2027 r. - 212 tys. zł.

10. Maksymalny limit wydatków z budżetu państwa dla części budżetowej 42 - Sprawy wewnętrzne, będący skutkiem finansowym wejścia w życie niniejszej ustawy, wynosi:

- 1) w 2018 r. - 242 tys. zł;
- 2) w 2019 r. - 360 tys. zł;
- 3) w 2020 r. - 0 zł;
- 4) w 2021 r. - 0 zł;

- 5) w 2022 r. - 0 zł;
- 6) w 2023 r. - 0 zł;
- 7) w 2024 r. - 0 zł;
- 8) w 2025 r. - 0 zł;
- 9) w 2026 r. - 0 zł;
- 10) w 2027 r. - 0 zł.

11. W przypadku zagrożenia przekroczenia lub przekroczenia przyjętych na dany rok budżetowy maksymalnych limitów wydatków, o których mowa w ust. 1-6 i 8, zostaną zastosowane mechanizmy korygujące polegające na:

- 1) ograniczeniu wydatków związanych z realizacją zadań organu właściwego do spraw cyberbezpieczeństwa w zakresie identyfikacji operatorów usług kluczowych oraz prowadzenia bieżącej analizy podmiotów w danym sektorze pod kątem uznania ich za operatora usługi kluczowej lub niespełniania warunków kwalifikujących podmiot jako operatora usługi kluczowej;
- 2) zmniejszeniu liczby kontroli u operatorów usług kluczowych i dostawców usług cyfrowych;
- 3) rezygnacji z organizowania albo uczestnictwa w ćwiczeniach w zakresie cyberbezpieczeństwa organizowanych w Rzeczypospolitej Polskiej lub w Unii Europejskiej;
- 4) ograniczeniu finansowania działalności sektorowego zespołu cyberbezpieczeństwa powołanego przez dany organ właściwy do spraw cyberbezpieczeństwa.

12. W przypadku zagrożenia przekroczenia lub przekroczenia przyjętego na dany rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków, o którym mowa w ust. 7, zostanie zastosowany mechanizm korygujący polegający na ograniczeniu liczby podmiotów wdrażających system wczesnego ostrzegania o zagrożeniach występujących w sieci Internet, wskazanych w rocznym planie wdrożenia, opracowywanym przez Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego.

13. W przypadku zagrożenia przekroczenia lub przekroczenia przyjętego na dany rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków, o którym mowa w ust. 9, zostanie zastosowany mechanizm korygujący polegający na ograniczeniu wydatków związanych z realizacją zadań ustawowych dotyczących obsługi incydentów.

14. W przypadku zagrożenia przekroczenia lub przekroczenia przyjętego na dany rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków, o którym mowa w ust. 10, zostanie

zastosowany mechanizm korygujący polegający na ograniczeniu wydatków związanych z zapewnieniem wyposażenia niezbędnego do obsługi Zespołu.

15. W przypadku gdy wielkość wydatków w poszczególnych miesiącach zgodna jest z planem finansowym, przepisów ust. 11-14 nie stosuje się.
16. Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, i przynajmniej cztery razy do roku dokonuje, według stanu na koniec każdego kwartału, oceny wykorzystania limitu wydatków na dany rok. Wdrożenia mechanizmów korygujących, o których mowa w ust. 11, dokonuje minister właściwy do spraw gospodarki morskiej.
17. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o którym mowa w ust. 2, i przynajmniej cztery razy do roku dokonuje, według stanu na koniec każdego kwartału, oceny wykorzystania limitu wydatków na dany rok. Wdrożenia mechanizmów korygujących, o których mowa w ust. 11, dokonuje minister właściwy do spraw gospodarki wodnej.
18. Minister właściwy do spraw informatyzacji monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o którym mowa w ust. 3, i przynajmniej cztery razy do roku dokonuje, według stanu na koniec każdego kwartału, oceny wykorzystania limitu wydatków na dany rok. Wdrożenia mechanizmów korygujących, o których mowa w ust. 11, dokonuje minister właściwy do spraw informatyzacji.
19. Minister właściwy do spraw transportu monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o którym mowa w ust. 4, i przynajmniej cztery razy do roku dokonuje, według stanu na koniec każdego kwartału, oceny wykorzystania limitu wydatków na dany rok. Wdrożenia mechanizmów korygujących, o których mowa w ust. 11, dokonuje minister właściwy do spraw transportu.
20. Minister właściwy do spraw ochrony zdrowia monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o którym mowa w ust. 5, i przynajmniej cztery razy do roku dokonuje, według stanu na koniec każdego kwartału, oceny wykorzystania limitu wydatków na dany rok. Wdrożenia mechanizmów korygujących, o których mowa w ust. 11, dokonuje minister właściwy do spraw ochrony zdrowia.
21. Minister właściwy do spraw energii monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o którym mowa w ust. 6, i przynajmniej cztery razy do roku dokonuje, według stanu na koniec każdego kwartału, oceny wykorzystania limitu wydatków na dany rok. Wdrożenia

- mechanizmów korygujących, o których mowa w ust. 11, dokonuje minister właściwy do spraw energii.
22. Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o którym mowa w ust. 7, i przynajmniej cztery razy do roku dokonuje, według stanu na koniec każdego kwartału, oceny wykorzystania limitu wydatków na dany rok. Wdrożenia mechanizmu korygującego, o którym mowa w ust. 12, dokonuje Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego.
23. Komisja Nadzoru Finansowego monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o którym mowa w ust. 8, i przynajmniej cztery razy do roku dokonuje, według stanu na koniec każdego kwartału, oceny wykorzystania limitu wydatków na dany rok. Wdrożenia mechanizmów korygujących, o których mowa w ust. 11, dokonuje Komisja Nadzoru Finansowego.
24. Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o którym mowa w ust. 9, i przynajmniej cztery razy do roku dokonuje, według stanu na koniec każdego kwartału, oceny wykorzystania limitu wydatków na dany rok. Wdrożenia mechanizmu korygującego, o którym mowa w ust. 13, dokonuje Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej.
25. Minister właściwy do spraw wewnętrznych monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o którym mowa w ust. 10, i dokonuje oceny jego wykorzystania. Wdrożenia mechanizmu korygującego, o którym mowa w ust. 14, dokonuje minister właściwy do spraw wewnętrznych.

ZAŁĄCZNIK Nr 1

SEKTORY I PODSEKTORY ORAZ RODZAJE PODMIOTÓW

Sektor	Podsektor (jeżeli występuje)	Rodzaj podmiotu
Energia	Wydobywanie kopalin	Podmioty prowadzące działalność gospodarczą w zakresie wydobywania gazu ziemnego na podstawie koncesji, o której mowa w art. 22 ust. 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. - Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2022 r. poz. 1072, 1261, 1504, 2185 i 2687).
		Podmioty prowadzące działalność gospodarczą w zakresie wydobywania ropy naftowej na podstawie koncesji, o której mowa w art. 22 ust. 1

Objaśnienie oznaczeń: [] kursywa – tekst usunięty przez Sejm

<> druk pogrubiony – tekst wstawiony przez Sejm

	<p>ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. - Prawo geologiczne i górnicze.</p> <p>Podmioty prowadzące działalność gospodarczą w zakresie wydobywania węgla brunatnego na podstawie koncesji, o której mowa w art. 22 ust. 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. - Prawo geologiczne i górnicze.</p> <p>Podmioty prowadzące działalność gospodarczą w zakresie wydobywania węgla kamiennego na podstawie koncesji, o której mowa w art. 22 ust. 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. - Prawo geologiczne i górnicze.</p> <p>Podmioty prowadzące działalność gospodarczą w zakresie wydobywania pozostałych kopalin na podstawie koncesji, o której mowa w art. 22 ust. 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. - Prawo geologiczne i górnicze.</p>
Energia elektryczna	<p>Przedsiębiorstwo energetyczne, o którym w art. 3 pkt 12 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2022 r. poz. 1385, z późn. zm.), posiadające koncesję na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania energii elektrycznej.</p> <p>Przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w art. 3 pkt 24 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne, posiadające koncesję na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie przesyłania energii elektrycznej.</p> <p>Przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w art. 3 pkt 25 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne, posiadające koncesję na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie dystrybucji energii elektrycznej.</p> <p>Przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w art. 3 pkt 12 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne, posiadające koncesję na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie obrotu energią elektryczną.</p> <p>Przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w art. 3 pkt 12 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne, prowadzące działalność gospodarczą w zakresie przetwarzania albo magazynowania energii elektrycznej.</p> <p>Podmioty prowadzące działalność gospodarczą w zakresie świadczenia usług systemowych, jakościowych i zarządzania infrastrukturą energetyczną.</p>

Objaśnienie oznaczeń: [] kursywa – tekst usunięty przez Sejm

<> druk pogrubiony – tekst wstawiony przez Sejm

Ciepło	Przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w art. 3 pkt 12 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne, posiadające koncesję na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania ciepła.
	Przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w art. 3 pkt 12 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne, posiadające koncesję na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie obrotu ciepłem.
	Przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w art. 3 pkt 12 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne, posiadające koncesję na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie przesyłania ciepła.
	Przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w art. 3 pkt 12 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne, posiadające koncesję na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie dystrybucji ciepła.
Ropa naftowa	Przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w art. 3 pkt 12 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne, posiadające koncesję na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania paliw ciekłych, o której mowa w art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne.
	Podmioty prowadzące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania ropy naftowej.
	Przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w art. 3 pkt 12 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne, posiadające koncesję na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie przesyłania paliw ciekłych siecią rurociągów, o której mowa w art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne.
	Podmiot prowadzący działalność gospodarczą w zakresie magazynowania ropy naftowej, w tym w zakresie bezzbiornikowego podziemnego magazynowania ropy naftowej, o którym mowa w art. 22 ust. 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. - Prawo geologiczne i górnicze.
	Podmioty prowadzące działalność gospodarczą w zakresie przeładunku ropy naftowej.
	Przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w art. 3 pkt 12 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne, wykonujące działalność

Objaśnienie oznaczeń: [] kursywa – tekst usunięty przez Sejm

<> druk pogrubiony – tekst wstawiony przez Sejm

	<p>gospodarczą w zakresie magazynowania paliw ciekłych, o którym mowa w art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne, oraz podmiot prowadzący działalność w zakresie bezzbiornikowego podziemnego magazynowania paliw ciekłych, o którym mowa w art. 22 ust. 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. - Prawo geologiczne i górnicze.</p> <p>Przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w art. 3 pkt 12 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne, wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przeladunku paliw ciekłych, o którym mowa w art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne.</p> <p>Przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w art. 3 pkt 12 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne, wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu paliwami ciekłymi lub w zakresie obrotu paliwami ciekłymi z zagranicą, o którym mowa w art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne.</p> <p>Podmioty prowadzące działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania paliw syntetycznych.</p>
Gaz	<p>Przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w art. 3 pkt 12 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne, prowadzące działalność w zakresie wytwarzania paliw gazowych, o którym mowa w art. 3 pkt 45 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne.</p> <p>Przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w art. 3 pkt 12 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne, posiadające koncesję na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie przesyłania paliw gazowych.</p> <p>Przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w art. 3 pkt 12 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne, posiadające koncesję na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie obrotu gazem ziemnym z zagranicą lub na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie obrotu paliwami gazowymi.</p> <p>Przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w art. 3 pkt 24 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne, będące wyznaczonym przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki operatorem systemu przesyłowego gazowego.</p>

		Przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w art. 3 pkt 25 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne, będące wyznaczonym przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki operatorem systemu dystrybucyjnego gazowego.
		Przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w art. 3 pkt 26 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne, będące wyznaczonym przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki operatorem systemu magazynowania paliw gazowych.
		Przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w art. 3 pkt 27 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne, będące wyznaczonym przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki operatorem systemu skraplania gazu ziemnego.
	Dostawy i usługi dla sektora energii	Podmioty prowadzące działalność gospodarczą w zakresie dostaw systemów, maszyn, urządzeń, materiałów, surowców oraz świadczenia usług na rzecz sektora energii.
	Jednostki nadzorowane i podległe	Jednostki organizacyjne podległe ministrowi właściwemu do spraw energii lub przez niego nadzorowane. Jednostki organizacyjne podległe ministrowi właściwemu do spraw gospodarki [<i>złożami kopalin</i>] < surowcami energetycznymi > lub przez niego nadzorowane.
Transport	Transport lotniczy	Przewoźnik lotniczy, o którym mowa w art. 3 pkt 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 300/2008 z dnia 11 marca 2008 r. w sprawie wspólnych zasad w dziedzinie ochrony lotnictwa cywilnego i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 2320/2002 (Dz. Urz. UE L 97 z 09.04.2008, str. 72).
		Zarządzający lotniskiem, o którym mowa w art. 2 pkt 7 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. - Prawo lotnicze (Dz. U. z 2022 r. poz. 1235, 1715, 1846, 2185 i 2642).
		Przedsiębiorca, o którym mowa w art. 177 ust. 2 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. - Prawo lotnicze, wykonujący dla przewoźników lotniczych oraz innych użytkowników statków powietrznych jedną lub więcej kategorii usług, o których mowa w art. 176 tej ustawy, oraz przedsiębiorca, o którym mowa w art. 186b ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. - Prawo lotnicze, wykonujący dla przewoźników lotniczych zadania związane z kontrolą bezpieczeństwa.

Objaśnienie oznaczeń: [*]* kursywa – tekst usunięty przez Sejm

<> druk pogrubiony – tekst wstawiony przez Sejm

	Instytucja zapewniająca służby żeglugi powietrznej, o której mowa w art. 127 ust. 1 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. - Prawo lotnicze.
Transport kolejowy	<p>Zarządca infrastruktury kolejowej w rozumieniu art. 4 pkt 7 ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (Dz. U. z 2021 r. poz. 1984 oraz z 2022 r. poz. 727 i 1846), z wyłączeniem zarządców wyłącznie infrastruktury nieczynnej, o której mowa w art. 4 pkt 1b tej ustawy, infrastruktury prywatnej, o której mowa w art. 4 pkt 1c, oraz infrastruktury kolei wąskotorowej, o której mowa w art. 4 pkt 1d tej ustawy.</p> <p>Przewoźnik kolejowy, o którym mowa w art. 4 pkt 9 ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym, którego działalność podlega licencjonowaniu, oraz operator obiektu infrastruktury usługowej, o którym mowa w art. 4 pkt 52 ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym, jeżeli przedsiębiorca wykonujący funkcję operatora jest jednocześnie przewoźnikiem kolejowym.</p>
Transport wodny	<p>Armator w transporcie morskim pasażerów i towarów zgodnie z definicją dla transportu morskiego w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 725/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie podniesienia ochrony statków i obiektów portowych (Dz. Urz. UE L 129 z 29.04.2004, str. 6), z wyłączeniem poszczególnych statków, na których prowadzą działalność ci armatorzy.</p> <p>Armator, o którym mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej (Dz. U. z 2022 r. poz. 1097 i 2642).</p> <p>Podmiot zarządzający portem, o którym mowa w art. 2 pkt 6 ustawy z dnia 20 grudnia 1996 r. o portach i przystaniach morskich (Dz. U. z 2022 r. poz. 1624 oraz z 2023 r. poz. 261).</p> <p>Podmiot zarządzający obiektem portowym, o którym mowa w art. 2 pkt 11 rozporządzenia (WE) 725/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie podniesienia ochrony statków i obiektów portowych.</p> <p>Podmioty prowadzące na terenie portu działalność wspomagającą transport morski.</p> <p>VTS (Służba Kontroli Ruchu Statków) - aparat pomocniczy dyrektora urzędu morskiego</p>

Objaśnienie oznaczeń: [] kursywa – tekst usunięty przez Sejm

◊ druk pogrubiony – tekst wstawiony przez Sejm

		powołany w celu monitorowania ruchu statków i przekazywania informacji, stanowiący część składową Narodowego Systemu SafeSeaNet, o którym mowa w art. 91 ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie morskim ((Dz. U. z 2022 r. poz. 515, 1604, 2185 i 2687 oraz z 2023 r. poz. 261).
	Transport drogowy	Organy, o których mowa w art. 19 ust. 2, 5 i 5a ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2022 r. poz. 1693, 1768, 1783 i 2185).
		Podmioty, o których mowa w art. 43a ust. 1 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych.
Bankowość i infrastruktura rynków finansowych		Instytucja kredytowa, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 17 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe (Dz. U. z 2022 r. poz. 2324, 2339, 2640 i 2707 oraz z 2023 r. poz. 180).
		Bank krajowy, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe.
		Oddział banku zagranicznego, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 20 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe.
		Oddział instytucji kredytowej, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 18 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe.
		Spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe w rozumieniu ustawy z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych (Dz. U. z 2022 r. poz. 924, z późn. zm.).
		Podmiot prowadzący rynek regulowany, o którym mowa w art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2022 r. poz. 1500, 1488, 1933, 2185 i 2640 oraz z 2023 r. poz. 180).
		Podmiot, o którym mowa w art. 3 pkt 49 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi.
		Podmiot, o którym mowa w art. 48 ust. 7 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi
Ochrona zdrowia		Podmiot leczniczy, o którym mowa w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej (Dz. U. z 2022 r. poz. 633, z późn. zm).

Objaśnienie oznaczeń: [] kursywa – tekst usunięty przez Sejm

<> druk pogrubiony – tekst wstawiony przez Sejm

		Jednostka podległa ministrowi właściwemu do spraw zdrowia, właściwa w zakresie systemów informacyjnych ochrony zdrowia.
		Narodowy Fundusz Zdrowia.
		Podmiot leczniczy, w przedsiębiorstwie którego funkcjonuje dział farmacji szpitalnej w rozumieniu ustawy z dnia 6 września 2001 r. - Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2022 r. poz. 2301).
		Podmiot leczniczy, w przedsiębiorstwie którego funkcjonuje apteka szpitalna w rozumieniu ustawy z dnia 6 września 2001 r. - Prawo farmaceutyczne.
		Przedsiębiorca prowadzący działalność polegającą na prowadzeniu hurtowni farmaceutycznej w rozumieniu ustawy z dnia 6 września 2001 r. - Prawo farmaceutyczne.
		Przedsiębiorca lub podmiot prowadzący działalność gospodarczą w państwie członkowskim Unii Europejskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, który uzyskał pozwolenie na dopuszczenie do obrotu produktu leczniczego.
		Importer produktu leczniczego/substancji czynnej w rozumieniu ustawy z dnia 6 września 2001 r. - Prawo farmaceutyczne.
		Wytwórca produktu leczniczego/substancji czynnej w rozumieniu ustawy z dnia 6 września 2001 r. - Prawo farmaceutyczne.
		Importer równoległy w rozumieniu ustawy z dnia 6 września 2001 r. - Prawo farmaceutyczne.
		Dystrybutor substancji czynnej w rozumieniu ustawy z dnia 6 września 2001 r. - Prawo farmaceutyczne.
		Przedsiębiorca prowadzący działalność w formie apteki ogólnodostępnej w rozumieniu ustawy z dnia 6 września 2001 r. - Prawo farmaceutyczne.
Zaopatrzenie w wodę pitną i jej dystrybucja		Przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne, o którym mowa w art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2020 r. poz. 2028 oraz z 2022 r. poz. 1549).
Infrastruktura cyfrowa		Podmiot, który świadczy usługi DNS.
		Podmiot prowadzący punkt wymiany ruchu internetowego (IXP), stanowiącego obiekt sieciowy, który umożliwia połączenie

Objaśnienie oznaczeń: [] kursywa – tekst usunięty przez Sejm

◊ druk pogrubiony – tekst wstawiony przez Sejm

	międzysystemowe pomiędzy więcej niż dwoma niezależnymi systemami autonomicznymi, głównie do celów ułatwienia wymiany ruchu internetowego.
	Podmiot zarządzający rejestracją internetowych nazw domen w ramach domeny najwyższego poziomu (TLD).

USTAWA z dnia 20 lipca 2018 r. o Polskim Instytucie Ekonomicznym (Dz. U. poz. 1735)

UWAGA:

użyte w art. 2 w ust. 3, w art. 4 w ust. 1, w art. 7 w ust. 1 i w ust. 3 we wprowadzeniu do wyliczenia oraz w ust. 4 i 5, w art. 11 w ust. 1 w pkt 1, w art. 12 w ust. 1, w art. 13 w ust. 1 we wprowadzeniu do wyliczenia i w ust. 2 i 3, w różnym przypadku, wyrazy [*Prezes Rady Ministrów*] zastępuje się użytymi w odpowiednim przypadku wyrazami <**minister właściwy do spraw finansów publicznych**>

Art. 2.

1. Instytut jest państwową osobą prawną.
2. Siedzibą Instytutu jest miasto stołeczne Warszawa.
3. Prezes Rady Ministrów, w drodze zarządzenia, nadaje Instytutowi statut, w którym określa organizację wewnętrzną oraz tryb pracy organów Instytutu, mając na względzie sprawne wykonywanie zadań przez Instytut oraz możliwość tworzenia oddziałów zamiejscowych Instytutu.

UWAGA:

użyte w art. 4 w ust. 6, w art. 9 w ust. 2, w art. 10 w ust. 2, w art. 19 w ust. 3, w art. 21 w ust. 2 i 3, w art. 29 w ust. 2 i 4, w różnym przypadku, wyrazy [*Szef Kancelarii Prezesa Rady Ministrów*] zastępuje się użytymi w odpowiednim przypadku wyrazami <**minister właściwy do spraw finansów publicznych**>

Art. 4.

1. Nadzór nad Instytutem sprawuje Prezes Rady Ministrów.

[2. Czynności wynikające z nadzoru nad Instytutem wykonuje, w imieniu Prezesa Rady Ministrów, Szef Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.]

3. Nadzór, o którym mowa w ust. 1, obejmuje nadzór nad:

- 1) zgodnością działań Instytutu z przepisami prawa i statutem;
- 2) realizacją przez Instytut zadań określonych w art. 3;
- 3) prawidłowością wydatkowania środków publicznych.

4. Kontrolę w ramach nadzoru przeprowadza się na zasadach i w trybie określonych w ustawie z dnia 15 lipca 2011 r. o kontroli w administracji rządowej (Dz. U. poz. 1092).

5. Dyrektor Instytutu i Rada Instytutu są zobowiązani do realizacji zaleceń pokontrolnych wydanych w ramach realizacji nadzoru.

6. Szef Kancelarii Prezesa Rady Ministrów ma prawo wglądu do dokumentów Instytutu i może żądać niezbędnych informacji od Dyrektora Instytutu.

Art. 7.

[1. Dyrektora Instytutu powołuje i odwołuje Prezes Rady Ministrów, po zasięgnięciu opinii ministra właściwego do spraw gospodarki oraz Rady Instytutu.]

<1. Dyrektora Instytutu powołuje i odwołuje minister właściwy do spraw finansów publicznych, po zasięgnięciu opinii Rady Instytutu.>

2. Dyrektor Instytutu powołuje nie więcej niż trzech swoich zastępców i wyznacza zakres ich zadań. Dyrektor Instytutu odwołuje zastępców Dyrektora Instytutu.

3. Prezes Rady Ministrów odwołuje Dyrektora Instytutu w przypadku:

- 1) rezygnacji ze stanowiska;
- 2) zaprzestania spełniania wymagań, o których mowa w art. 8 ust. 1 pkt 1 i 4-6.

4. Prezes Rady Ministrów może w każdym czasie odwołać Dyrektora Instytutu.

5. W przypadkach, o których mowa w ust. 3 i 4, Prezes Rady Ministrów powierza zastępcy Dyrektora Instytutu lub innej osobie pełnienie obowiązków Dyrektora Instytutu do czasu powołania nowego Dyrektora Instytutu.

Art. 9.

1. Powołanie, o którym mowa w art. 7 ust. 1 i 2, stanowi nawiązanie stosunku pracy na podstawie powołania w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy (Dz. U. z 2018 r. poz. 917, 1000, 1076, 1608 i 1629).

2. Wynagrodzenie Dyrektora Instytutu ustala Szef Kancelarii Prezesa Rady Ministrów zgodnie z przepisami ustawy z dnia 3 marca 2000 r. o wynagradzaniu osób kierujących niektórymi podmiotami prawnymi (Dz. U. z 2018 r. poz. 1252).
3. Wynagrodzenie zastępców Dyrektora Instytutu ustala Dyrektor Instytutu, po zasięgnięciu opinii Rady Instytutu.

Art. 10.

1. Do zadań i obowiązków Dyrektora Instytutu należy w szczególności:
  - 1) kierowanie pracami Instytutu;
  - 2) reprezentowanie Instytutu na zewnątrz;
  - 3) zapewnienie funkcjonowania i ciągłości pracy Instytutu;
  - 4) podejmowanie czynności w sprawach z zakresu prawa pracy;
  - 5) powoływanie i odwoływanie dyrektorów oddziałów zamiejscowych Instytutu;
  - 6) opracowywanie rocznego planu działania Instytutu;
  - 7) opracowywanie projektu rocznego planu finansowego Instytutu;
  - 8) opracowywanie rocznego sprawozdania finansowego Instytutu;
  - 9) sporządzanie rocznego sprawozdania z działalności Instytutu;
  - 10) sprawowanie zarządu nad mieniem Instytutu;
  - 11) prowadzenie gospodarki finansowej Instytutu;
  - 12) rozliczanie dotacji otrzymanych z budżetu państwa.
2. Dokumenty, o których mowa w ust. 1 pkt 6-9, Dyrektor Instytutu przedstawia do zatwierdzenia Szefowi Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

Art. 11.

1. Do zadań Rady Instytutu należy:
  - 1) opiniowanie, na wniosek Prezesa Rady Ministrów, kandydatów na stanowisko Dyrektora Instytutu;
  - 2) opiniowanie projektów rocznych planów finansowych oraz projektów rocznych planów działalności Instytutu;
  - 3) opiniowanie sprawozdania finansowego Instytutu oraz sprawozdania z rocznej działalności Instytutu;

[4) wyrażanie opinii w sprawach dotyczących działalności Instytutu, przedstawionych przez Prezesa Rady Ministrów, Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, Dyrektora Instytutu lub z własnej inicjatywy.]

<4) wyrażanie opinii w sprawach dotyczących działalności Instytutu, przedstawionych przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych, Dyrektora Instytutu lub z własnej inicjatywy.>

2. Rada Instytutu ma prawo wglądu do dokumentów Instytutu i może żądać niezbędnych informacji od Dyrektora Instytutu.

Art. 12.

1. W skład Rady Instytutu wchodzi siedmiu członków powoływanych przez Prezesa Rady Ministrów.

2. W skład Rady Instytutu wchodzi:

1) przedstawiciel Prezesa Rady Ministrów;

<1a) przedstawiciel ministra właściwego do spraw finansów publicznych;>

2) przedstawiciel ministra właściwego do spraw gospodarki;

[3) pięć osób powoływanych na okres kadencji.]

<3) cztery osoby powoływane na okres kadencji.>

3. Kadencja członków Rady Instytutu, o których mowa w ust. 2 pkt 3, trwa 4 lata.

4. Członkostwa w Radzie Instytutu nie można łączyć z zatrudnieniem w Instytucie.

Art. 13.

1. Prezes Rady Ministrów odwołuje członków Rady Instytutu w przypadku:

1) rezygnacji ze stanowiska;

2) zaprzestania spełniania wymagań, o których mowa w art. 14 pkt 1 i 3.

2. Prezes Rady Ministrów może w każdym czasie odwołać członka Rady Instytutu, o którym mowa w art. 12 ust. 2 pkt 1 i 2.

3. W przypadku upływu kadencji, odwołania albo śmierci członka Rady Instytutu Prezes Rady Ministrów powołuje nowego członka Rady.

Art. 19.

1. Instytut prowadzi samodzielną gospodarkę finansową na podstawie planu finansowego, ustalanego w układzie zadaniowym, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2077 oraz z 2018 r. poz. 62, 1000, 1366, 1669 i 1693).
2. Projekt planu finansowego na następny rok budżetowy opracowuje Dyrektor Instytutu, z uwzględnieniem terminów określanych przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych dla materiałów do projektu ustawy budżetowej.
3. Podstawę gospodarki finansowej Instytutu w okresie od dnia 1 stycznia do dnia zatwierdzenia planu finansowego Instytutu przez Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów stanowi projekt tego planu, zaopiniowany przez Radę Instytutu.
4. Roczny plan finansowy Instytutu obejmuje w szczególności:
  - 1) planowane przychody, w tym dotacje, o których mowa w art. 17 pkt 1 i 2;
  - 2) planowane koszty;
  - 3) planowane wydatki inwestycyjne;
  - 4) stan środków obrotowych na początek i koniec roku;
  - 5) planowany przyrost lub spadek środków obrotowych na początek i koniec roku;
  - 6) źródła pokrycia planowanego niedoboru przychodów w stosunku do kosztów.

Art. 21.

1. Roczne sprawozdanie finansowe Instytutu podlega badaniu przez firmę audytorską.
2. Wyboru firmy audytorskiej do badania rocznego sprawozdania finansowego Instytutu dokonuje Szef Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.
3. Dyrektor Instytutu przedstawia Szefowi Kancelarii Prezesa Rady Ministrów do zatwierdzenia, zaopiniowane przez Radę Instytutu, roczne sprawozdanie finansowe Instytutu, wraz ze sprawozdaniem z badania.

Art. 29.

1. W latach 2018-2027 maksymalny limit wydatków budżetu państwa będących skutkiem finansowym realizacji zadań wynikających z ustawy wyniesie:
  - 1) 2018 r. - 15 000 000 zł;
  - 2) 2019 r. - 15 000 000 zł;

- 3) 2020 r. - 15 000 000 zł;
- 4) 2021 r. - 15 000 000 zł;
- 5) 2022 r. - 15 000 000 zł;
- 6) 2023 r. - 15 000 000 zł;
- 7) 2024 r. - 15 000 000 zł;
- 8) 2025 r. - 15 000 000 zł;
- 9) 2026 r. - 15 000 000 zł;
- 10) 2027 r. - 15 000 000 zł.

2. Organem monitorującym wykorzystanie limitu wydatków, o których mowa w ust. 1, jest Szef Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.
3. W przypadku zagrożenia przekroczenia limitu wydatków, o których mowa w ust. 1, zostanie zastosowany mechanizm korygujący polegający na ograniczeniu wydatków związanych z kosztami funkcjonowania Instytutu.
4. Organem właściwym do wdrożenia mechanizmu korygującego, o którym mowa w ust. 3, jest Szef Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

USTAWA z dnia 17 stycznia 2019 r. o Fundacji Platforma Przemysłu Przyszłości (Dz. U. z 2023 r. poz. 489)

Art. 12.

1. Zarząd kieruje działaniami Platformy i reprezentuje ją na zewnątrz.
[2. W skład Zarządu wchodzi Prezes Zarządu oraz 2 pozostałych członków Zarządu, powoływanych przez ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego.]
- <2. W skład Zarządu wchodzi Prezes Zarządu oraz 2 pozostałych członków Zarządu, powoływanych i odwoływanych przez ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego.>**
3. Prezes Zarządu kieruje pracami Zarządu.
[4. Kadencja Zarządu trwa 4 lata.
- 5. Członek Zarządu może zostać powołany na kolejną kadencję tylko jeden raz.]*

[Art. 14.

Objaśnienie oznaczeń: *[] kursywa – tekst usunięty przez Sejm*

<> druk pogrubiony – tekst wstawiony przez Sejm

1. Minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego odwołuje członka Zarządu przed upływem kadencji w przypadku:

- 1) pozbawienia praw publicznych;*
- 2) prawomocnego skazania za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;*
- 3) niezatwierdzenia sprawozdań, o których mowa w art. 19 ust. 2;*
- 4) niewywiązywania się ze swoich obowiązków.*

2. Członkostwo w Zarządzie wygasa przed upływem kadencji w przypadku śmierci albo rezygnacji z członkostwa. Wygaśnięcie członkostwa stwierdza minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego.

3. Minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego uzupełnia skład Zarządu, powołując nowego członka Zarządu na okres do końca kadencji.]

<Art. 14.

Członkostwo w Zarządzie wygasa w przypadku śmierci albo rezygnacji z członkostwa. Wygaśnięcie członkostwa stwierdza minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego.>

Art. 15.

1. Rada stanowi organ opiniodawczy Platformy.
2. W skład Rady wchodzi nie więcej niż 21 członków powołanych przez ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego.
3. Minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego powołuje w skład Rady po jednej osobie wyznaczonej przez ministra właściwego do spraw:
  - 1) szkolnictwa wyższego i nauki;
  - 2) gospodarki;
  - 3) informatyzacji;
  - 4) energii;
  - 5) oświaty i wychowania;
  - 6) gospodarki morskiej;
  - 7) rozwoju wsi;
  - 8) zagranicznych;
  - 9) transportu;
  - 10) budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa.

4. W przypadku gdy jeden minister kieruje co najmniej dwoma działami administracji rządowej wymienionymi w ust. 3, wyznacza do udziału w pracach Rady jednego przedstawiciela.

5. Minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego powołuje w skład Rady jednego swojego przedstawiciela oraz osoby będące przedstawicielami nauki i przemysłu.

6. Członkiem Rady może być osoba, która posiada co najmniej:

1) stopień naukowy doktora lub

2) 5-letnie doświadczenie na stanowiskach kierowniczych lub samodzielnych w dziedzinie związanej z zakresem działalności Platformy lub wynikające z prowadzenia działalności gospodarczej w dziedzinie związanej z zakresem działalności Platformy.

[7. Przepisy art. 13 ust. 1 pkt 1 i 2, art. 14 ust. 1 pkt 1 i 2 oraz ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio.]

<7. Przepisy art. 13 ust. 1 pkt 1 i 2 stosuje się odpowiednio.>

8. Członek Rady nie otrzymuje wynagrodzenia.

9. Kadencja Rady trwa 5 lat.

<10. Minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego odwołuje członka Rady przed upływem kadencji w przypadku:

1) **pozbawienia praw publicznych;**

2) **prawomocnego skazania za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe.**

11. Członkostwo w Radzie wygasa przed upływem kadencji w przypadku śmierci albo rezygnacji z członkostwa. Wygaśnięcie członkostwa stwierdza minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego.

12. Minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego uzupełnia skład Rady, powołując nowego członka Rady na okres do końca kadencji.>

USTAWA z dnia 22 lutego 2019 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w sektorze naftowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 405)

Art. 4.

1. Wniosek o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym zawiera:

Objaśnienie oznaczeń: *[] kursywa – tekst usunięty przez Sejm*

<> druk pogrubiony – tekst wstawiony przez Sejm

- 1) określenie granic terenu objętego wnioskiem, przedstawionych na kopii aktualnej mapy zasadniczej lub w przypadku jej braku na kopii aktualnej mapy ewidencyjnej w skali 1:5000 lub większej, w tym określenia:
  - a) linii rozgraniczających teren inwestycji,
  - b) granic obszaru, w stosunku do którego decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym ma wywołać skutek, o którym mowa w art. 26 ust. 3, 6 i 7,
  - c) granic obszaru, w stosunku do którego decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym ma wywołać skutek, o którym mowa w art. 30 ust. 1;
- 2) określenie lokalizacji sztucznych wysp, konstrukcji i urządzeń oraz kabli i rurociągów na obszarach morskich wód wewnętrznych i morza terytorialnego, za pomocą współrzędnych geocentrycznych geodezyjnych naniesionych na mapę morską, i ich charakterystyczne parametry techniczne;
- 3) określenie zmian w dotychczasowym sposobie zagospodarowania i uzbrojeniu terenu;
- 4) analizę powiązania inwestycji z uzbrojeniem terenu;
- 5) charakterystykę inwestycji, obejmującą określenie:
  - a) zapotrzebowania na wodę, energię oraz sposobu odprowadzania lub oczyszczania ścieków, a także innych potrzeb w zakresie uzbrojenia terenu, a w razie potrzeby również sposobu zagospodarowywania odpadów,
  - b) planowanego sposobu zagospodarowania terenu oraz charakterystyki zabudowy i zagospodarowania terenu, w tym przeznaczenia i gabarytów projektowanych obiektów budowlanych, przedstawione w formie opisowej i graficznej,
  - c) charakterystycznych parametrów technicznych inwestycji oraz danych charakteryzujących jej wpływ na środowisko;
- 6) decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach wydaną zgodnie z ustawą z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2023 r. poz. 1094, z późn. zm.), z uwzględnieniem art. 21 - jeżeli jest ona wymagana;
- 7) mapy z projektami podziału nieruchomości, w przypadku konieczności zatwierdzenia podziału nieruchomości, sporządzone zgodnie z przepisami ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami oraz ustawy z dnia 17 maja 1989 r. - Prawo geodezyjne i kartograficzne;

- 8) wskazanie nieruchomości, w stosunku do których decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym ma wywołać skutek, o którym mowa w art. 26 ust. 3 i 6;
- 9) wskazanie nieruchomości, w stosunku do których decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym ma wywołać skutek, o którym mowa w art. 26 ust. 7;
- 10) wskazanie ujawnionych ograniczonych praw rzeczowych obciążających nieruchomości wskazane zgodnie z pkt 8 i 9;
- 11) wskazanie nieruchomości, w stosunku do których decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym ma wywołać skutek, o którym mowa w art. 30 ust. 1, w tym gruntów stanowiących własność Skarbu Państwa pokrytych wodami, gruntów stanowiących pas drogowy lub gruntów objętych obszarem kolejowym, jeżeli strategiczna inwestycja w sektorze naftowym wymaga przejścia przez te grunty, oraz gruntów stanowiących pas drogowy, jeżeli strategiczna inwestycja w sektorze naftowym wymaga budowy lub przebudowy zjazdów na tych gruntach; jeżeli strategiczna inwestycja w sektorze naftowym wymaga przejścia przez grunty stanowiące własność Skarbu Państwa pokryte wodami, grunty stanowiące pas drogowy lub grunty objęte obszarem kolejowym, inwestor określa sposób, miejsce i warunki umieszczenia na tych gruntach obiektów lub urządzeń; w przypadku gdy strategiczna inwestycja w sektorze naftowym wymaga budowy zjazdów, inwestor określa także lokalizację i parametry techniczne zjazdów, a gdy wymaga przebudowy zjazdów - ich parametry techniczne;
- 12) wskazanie podmiotów innych niż inwestor, na rzecz których ograniczenie sposobu korzystania z nieruchomości ma nastąpić zgodnie z art. 30 ust. 2, oraz zgodę tych podmiotów na takie ograniczenie na ich rzecz sposobu korzystania z nieruchomości;
- 13) wskazanie okresu, w jakim decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym ma wywoływać skutek, o którym mowa w art. 30 ust. 1, w przypadku gdy ograniczenie sposobu korzystania z nieruchomości, o którym mowa w art. 30 ust. 1, ma nastąpić na czas określony;
- 14) opinie, o których mowa w ust. 3;
- 15) uzgodnienia, o których mowa w ust. 5 i 6, albo informację o nieprzedstawieniu przez właściwego zarządcę drogi krajowej albo przez właściwego zarządcę infrastruktury

kolejowej lub inny właściwy podmiot zarządzający obszarem kolejowym stanowiska w terminie, o którym mowa w ust. 7;

16) uproszczone wypisy z rejestru gruntów w postaci papierowej lub postaci elektronicznej lub inne dokumenty w postaci papierowej lub pliku komputerowego sformatowanego zgodnie z obowiązującym standardem wymiany danych ewidencyjnych - wydane z katastru nieruchomości przez organ prowadzący ewidencję gruntów i budynków, zawierające oznaczenie działki ewidencyjnej oraz, o ile zostały ujawnione, numer jej księgi wieczystej, imię i nazwisko albo nazwę oraz adres jej właściciela lub użytkownika wieczystego.

1a. W przypadku gdy investorem jest jednostka zależna, o której mowa w art. 1 ust. 2 pkt 2 lit. c, wniosek o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym zawiera także listę wspólników albo akcjonariuszy tej jednostki zależnej, wykaz podmiotów sprawujących nad nią kontrolę albo współkontrolę w rozumieniu odpowiednio art. 3 ust. 1 pkt 34 i 35 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, a także oświadczenie lub inny dokument potwierdzający:

1) stosunek zależności między tą jednostką a podmiotem, o którym mowa w art. 1 ust. 2 pkt 2 lit. b;

2) powierzenie przygotowania i realizacji w całości lub części strategicznej inwestycji w sektorze naftowym.

2. Nie można uzależniać ustalenia lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym od zobowiązania inwestora do spełnienia nieprzewidzianych odrębnymi przepisami świadczeń lub warunków.

3. Przed złożeniem wniosku o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym inwestor występuje o opinie:

1) ministra właściwego do spraw zdrowia - w odniesieniu do inwestycji lokalizowanych na obszarach, którym został nadany status uzdrowiska albo status obszaru ochrony uzdrowiskowej, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz o gminach uzdrowiskowych (Dz. U. z 2023 r. poz. 151, 1688 i 1692);

2) ministrów właściwych do spraw: aktywów państwowych, gospodarki morskiej, energii, gospodarki, **<gospodarki surowcami energetycznymi,>** klimatu, kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, rybołówstwa, środowiska, wewnętrznych i Ministra Obrony Narodowej oraz właściwego dyrektora urzędu morskiego - w odniesieniu do wnoszenia

lub wykorzystywania sztucznych wysp, konstrukcji i urządzeń na obszarach morskich wód wewnętrznych i morza terytorialnego, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (Dz. U. z 2023 r. poz. 960, 1688 i 2029);

- 3) właściwego dyrektora urzędu morskiego oraz ministrów właściwych do spraw: energii, gospodarki, **<gospodarki surowcami energetycznymi,>** klimatu, kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, rybołówstwa, środowiska, gospodarki wodnej, wewnętrznych i Ministra Obrony Narodowej - w odniesieniu do układania i utrzymywania kabli lub rurociągów na obszarach morskich wód wewnętrznych i morza terytorialnego, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej; w przypadku gdy kable lub rurociągi będą przebiegały również na odcinku lądowym, inwestor występuje także o opinię właściwego wójta, burmistrza albo prezydenta miasta;
- 4) właściwego dyrektora urzędu morskiego - w odniesieniu do obszarów pasa technicznego, pasa ochronnego, morskich portów i przystani, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej;
- 5) organu właściwego w sprawach terenów zagrożonych osuwaniem się mas ziemnych - w odniesieniu do terenów zagrożonych osuwaniem się mas ziemnych;
- 6) organów właściwych w sprawach ochrony gruntów rolnych i leśnych oraz melioracji wodnych - w odniesieniu do gruntów wykorzystywanych na cele rolne i leśne, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. z 2024 r. poz. 82) oraz zgodnie z przepisami ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne (Dz. U. z 2023 r. poz. 1478, 1688, 1890, 1963 i 2029);
- 7) właściwego komendanta wojewódzkiego Państwowej Straży Pożarnej - w odniesieniu do wymagań dotyczących ochrony przeciwpożarowej, w szczególności zapewnienia wody do celów przeciwpożarowych i dojazdu dla pojazdów jednostek ochrony przeciwpożarowej oraz wymagań dotyczących lokalizacji inwestycji w bezpiecznej odległości od zakładów stwarzających zagrożenie wystąpienia poważnej awarii przemysłowej;
- 8) dyrektora właściwej regionalnej dyrekcji Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe - w odniesieniu do gruntów leśnych stanowiących własność Skarbu Państwa, będących w zarządzie Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe, zgodnie z

- przepisami ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach (Dz. U. z 2023 r. poz. 1356, 1688 i 1933);
- 9) właściwego organu nadzoru nad gospodarką leśną - w odniesieniu do gruntów leśnych innych niż określone w pkt 8;
  - 10) właściwego wojewódzkiego konserwatora zabytków - w odniesieniu do zabytków chronionych na podstawie przepisów ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2022 r. poz. 840 oraz z 2023 r. poz. 951, 1688 i 1904);
  - 11) właściwego zarządcy drogi - w odniesieniu do obszarów pasa drogowego, w tym w zakresie lokalizacji i parametrów technicznych zjazdów, jeżeli wniosek dotyczy budowy zjazdów, parametrów technicznych zjazdów, jeżeli wniosek dotyczy przebudowy zjazdów, oraz sposobu, miejsca i warunków umieszczenia w pasie drogowym obiektów lub urządzeń niezwiązanych z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2023 r. poz. 645, 760, 1193 i 1688), z zastrzeżeniem ust. 5;
  - 12) właściwego miejscowo zarządu województwa, zarządu powiatu oraz wójta (burmistrza, prezydenta miasta);
  - 13) Prezesa Urzędu Lotnictwa Cywilnego - w odniesieniu do obiektów budowanych w granicach powierzchni ograniczających przeszkody lub powierzchni ograniczających zabudowę lub stanowiących przeszkody lotnicze, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. - Prawo lotnicze (Dz. U. z 2023 r. poz. 2110);
  - 14) ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej - w odniesieniu do nieruchomości, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 20 grudnia 1996 r. o portach i przystaniach morskich (Dz. U. z 2023 r. poz. 1796);
  - 15) dyrektora parku narodowego - w odniesieniu do obszarów położonych w granicach parku i jego otuliny, zgodnie z ustawą z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2023 r. poz. 1336, 1688 i 1890);
  - 16) Ministra Obrony Narodowej albo ministra właściwego do spraw energii **<albo ministra właściwego do spraw gospodarki surowcami energetycznymi>** - odpowiednio do właściwości organu w zakresie ustanowienia terenu zamkniętego - w odniesieniu do inwestycji mogących oddziaływać na tereny zamknięte niezbędne dla obronności lub bezpieczeństwa państwa, ustalone na podstawie ustawy z dnia 17 maja 1989 r. - Prawo geodezyjne i kartograficzne, oraz na ich strefy ochronne, o których mowa w ustawie z dnia

27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2023 r. poz. 977, z późn. zm.);

- 17) właściwego podmiotu wykonującego prawa właścicielskie zgodnie z art. 212 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne w stosunku do gruntów stanowiących własność Skarbu Państwa pokrytych wodami - w odniesieniu do sposobu, miejsca i warunków umieszczenia inwestycji na tych gruntach;
  - 18) właściwego organu nadzoru górniczego - w odniesieniu do terenów górniczych w rozumieniu art. 6 ust. 1 pkt 15 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. - Prawo geologiczne i górnicze;
  - 19) ministra właściwego do spraw środowiska - w odniesieniu do złóż strategicznych w rozumieniu art. 6 ust. 1 pkt 19a ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. - Prawo geologiczne i górnicze.
4. Właściwy organ wydaje opinię, o której mowa w ust. 3, w terminie nie dłuższym niż 14 dni od dnia otrzymania wniosku o wydanie opinii, przy czym organ, o którym mowa w ust. 3 pkt 18, wydaje opinię w terminie 21 dni. Niewydanie opinii we wskazanych terminach traktuje się jako brak zastrzeżeń do wniosku o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym. Kopię opinii właściwy organ przekazuje wojewodzie.
5. W odniesieniu do gruntów stanowiących pas drogowy drogi krajowej, przed złożeniem wniosku o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym, inwestor występuje do właściwego zarządcy drogi krajowej o uzgodnienie lokalizacji i parametrów technicznych zjazdów, jeżeli wniosek dotyczy budowy zjazdów, parametrów technicznych zjazdów, jeżeli wniosek dotyczy przebudowy zjazdów, oraz sposobu, miejsca i warunków umieszczenia w pasie drogowym obiektów lub urządzeń niezwiązanych z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych.
6. W odniesieniu do gruntów objętych obszarem kolejowym, przed złożeniem wniosku o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym, inwestor występuje do właściwego zarządcy infrastruktury kolejowej lub innego właściwego podmiotu zarządzającego obszarem kolejowym o uzgodnienie sposobu, miejsca i warunków umieszczenia inwestycji w obszarze kolejowym.

7. Właściwy zarządca drogi krajowej lub właściwy zarządca infrastruktury kolejowej lub inny właściwy podmiot zarządzający obszarem kolejowym dokonuje uzgodnienia w terminie nie dłuższym niż 21 dni od dnia otrzymania wystąpienia inwestora o uzgodnienie. Niezajęcie stanowiska w tym terminie traktuje się jako dokonanie uzgodnienia. Kopię uzgodnienia właściwy zarządca drogi krajowej lub właściwy zarządca infrastruktury kolejowej lub inny właściwy podmiot zarządzający obszarem kolejowym przekazuje wojewodzie.
8. Opinie, o których mowa w ust. 3, i uzgodnienia, o których mowa w ust. 5 i 6, zastępują uzgodnienia, pozwolenia, opinie, zgody bądź stanowiska właściwych organów, wymagane odrębnymi przepisami dla lokalizacji inwestycji.

Art. 6.

1. Wojewoda zawiadamia o wszczęciu postępowania o ustalenie lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym:
  - 1) wnioskodawcę, wysyłając zawiadomienie na adres wskazany we wniosku;
  - 2) właścicieli i użytkowników wieczystych nieruchomości objętych wnioskiem, przy czym zawiadomienia wysyła się na adres określony w katastrze nieruchomości ze skutkiem doręczenia;
  - 3) pozostałe strony, w drodze obwieszczenia w urzędzie wojewódzkim i urzędach gmin właściwych ze względu na lokalizację strategicznej inwestycji w sektorze naftowym, w Biuletynie Informacji Publicznej, na stronie podmiotowej urzędu wojewódzkiego, a także w prasie o zasięgu ogólnopolskim;
  - 4) właściwe miejscowo organy w sprawach, o których mowa w ust. 3 pkt 2-4, przy czym wójt (burmistrz, prezydent miasta) niezwłocznie ogłasza o wszczęciu postępowania w Biuletynie Informacji Publicznej, na stronie podmiotowej urzędu gminy.
- 1a. W zawiadomieniu, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, oraz obwieszczeniu, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, zamieszcza się:
  - 1) informację o miejscu, w którym strony mogą zapoznać się z aktami sprawy;
  - 2) pouczenie o obowiązkach nabywcy lub zbywcy, o których mowa w ust. 5, oraz skutkach niedopełnienia tych obowiązków, o których mowa w ust. 6.
- 1b. W obwieszczeniu, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, zamieszcza się również oznaczenia nieruchomości objętych wnioskiem o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej

inwestycji w sektorze naftowym według katastru nieruchomości oraz numery ksiąg wieczystych, które zgodnie z danymi zawartymi w ich dziale pierwszym są prowadzone dla tych nieruchomości.

2. W przypadku nieuregulowanego stanu prawnego nieruchomości objętych wnioskiem o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym lub braku w katastrze nieruchomości danych pozwalających na ustalenie danych osobowych, w szczególności adresu zamieszkania, właściciela lub użytkownika wieczystego nieruchomości, do zawiadomienia właściciela lub użytkownika wieczystego o wszczęciu postępowania o ustalenie lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym przepis ust. 1 pkt 3 stosuje się odpowiednio.
3. Z dniem doręczenia zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1:
  - 1) nieruchomości stanowiące własność Skarbu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego, objęte wnioskiem o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym, nie mogą być przedmiotem obrotu w rozumieniu przepisów o gospodarce nieruchomościami do dnia, w którym decyzja ta stała się ostateczna;
  - 2) w odniesieniu do nieruchomości objętych wnioskiem o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym, do dnia, w którym decyzja ta stała się ostateczna, nie wydaje się decyzji o pozwoleniu na budowę; toczące się postępowania ulegają zawieszeniu z mocy prawa do dnia, w którym decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym stała się ostateczna;
  - 3) w odniesieniu do nieruchomości objętych wnioskiem o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym, do dnia, w którym ta decyzja stała się ostateczna, zawieszają się postępowania o wydanie decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu w rozumieniu ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym;
  - 4) w odniesieniu do obszarów morskich wód wewnętrznych i morza terytorialnego objętych wnioskiem o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym, do dnia, w którym ta decyzja stała się ostateczna, zawieszają się postępowania o wydanie pozwolenia na wznoszenie i wykorzystywanie sztucznych wysp, konstrukcji i urządzeń w obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej lub wydanie pozwolenia

ustalającego lokalizację i warunki utrzymywania kabli lub rurociągów na obszarach morskich wód wewnętrznych i morza terytorialnego.

3a. Przepisów ust. 3 pkt 2-4 nie stosuje się do postępowań:

1) dotyczących terenów zamkniętych ustanowionych przez Ministra Obrony Narodowej lub innych postępowań prowadzonych na wniosek jednostek podległych Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowanych lub na rzecz tych jednostek;

2) w sprawie wydania decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, decyzji o pozwoleniu na budowę i decyzji oraz pozwoleń, o których mowa w ust. 3 pkt 4, wszczętych na wniosek inwestora;

3) dotyczących terenów zamkniętych ustanowionych przez ministra właściwego do spraw energii **<albo ministra właściwego do spraw gospodarki surowcami energetycznymi>**.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 3 pkt 2, na wniosek strony postępowania, po uzyskaniu zgody inwestora, organ prowadzący postępowanie w sprawie wydania decyzji o pozwoleniu na budowę, w odniesieniu do nieruchomości objętych wnioskiem o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym podejmie zawieszony postępowanie.

5. W przypadku gdy po doręczeniu zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1, nastąpi:

1) zbycie własności lub prawa użytkowania wieczystego nieruchomości objętej wnioskiem o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym,

2) przeniesienie wskutek innego zdarzenia prawnego własności lub prawa użytkowania wieczystego nieruchomości objętej wnioskiem o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym;

- nabywca, a w przypadku, o którym mowa w pkt 1, nabywca i zbywca, są obowiązani do zgłoszenia właściwemu wojewodzie danych nowego właściciela lub użytkownika wieczystego.

6. Niedokonanie zgłoszenia zgodnie z ust. 5 i prowadzenie postępowania bez udziału nowego właściciela lub użytkownika wieczystego nie stanowi podstawy do wznowienia postępowania.

7. Czynność prawna dokonana z naruszeniem ust. 3 pkt 1 jest nieważna.

Art. 18.

1. Pozwolenie na budowę strategicznej inwestycji w sektorze naftowym lub pozwolenie na rozbiórkę tej inwestycji wydaje wojewoda na zasadach i w trybie określonych w ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (Dz. U. z 2023 r. poz. 682, z późn. zm.), zwanej dalej "Prawem budowlanym", z uwzględnieniem przepisów niniejszej ustawy.
2. Decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym wiąże wojewodę wydającego pozwolenie na budowę.
3. Pozwolenie na budowę strategicznej inwestycji w sektorze naftowym może, w zależności od żądania wniosku, obejmować całe zamierzenie budowlane położone na obszarze danego województwa lub jego część.
4. Do postępowania w sprawie pozwolenia na budowę strategicznej inwestycji w sektorze naftowym lub pozwolenia na rozbiórkę tej inwestycji przepisy art. 5, art. 6 ust. 1-2, 5 i 6, art. 7, art. 9 oraz art. 10 stosuje się odpowiednio, z tym że karę, o której mowa w art. 5 ust. 1, wymierza Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego.
5. Organem wyższego stopnia w stosunku do wojewody w sprawach pozwolenia na budowę strategicznej inwestycji w sektorze naftowym lub pozwolenia na rozbiórkę tej inwestycji jest Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego.
6. Ilekroć w przepisach Prawa budowlanego jest mowa o decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, rozumie się przez to także decyzję o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym.
7. Do strategicznych inwestycji w sektorze naftowym nie stosuje się przepisów [*art. 32 ust. 1 pkt 3 i*] **<art. 32 ust. 1 pkt 3 i 4 oraz>** art. 35 ust. 5 pkt 3 Prawa budowlanego.
8. Zmiana oznaczenia w katastrze nieruchomości, dotycząca nieruchomości objętej decyzją o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym, dokonana po wydaniu tej decyzji, wynikająca w szczególności z podziału nieruchomości, scalenia i podziału nieruchomości, scalenia i wymiany gruntów lub aktualizacji operatu ewidencyjnego, nie stanowi przeszkody do wydania decyzji o pozwoleniu na budowę.
- 8a. Niezgodność między oznaczeniem nieruchomości objętej decyzją o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym w katastrze nieruchomości a oznaczeniem tej nieruchomości w decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym wynikająca z zatwierdzenia podziału tej nieruchomości decyzją o ustaleniu

lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym nie stanowi przeszkody do wydania decyzji o pozwoleniu na budowę.

9. (uchylony)

Art. 49.

Do postępowań w sprawie wyrażenia zgody przez [*ministra właściwego do spraw energii*] **<ministra właściwego do spraw gospodarki surowcami energetycznymi>** na wydanie pozwolenia na budowę lub rozbiórkę obiektu budowlanego - w przypadku budowy gazociągu przesyłowego, gazociągu o zasięgu krajowym lub jeżeli budowa ta wynika z umów międzynarodowych, wszczętych i niezakończonych do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 41, w brzmieniu dotychczasowym.

USTAWA z dnia 9 sierpnia 2019 r. o inwestycjach w zakresie budowy portów zewnętrznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 133)

Art. 5.

1. Wniosek o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy portu zewnętrznego zawiera:

- 1) określenie granic terenu objętego wnioskiem, przedstawionych na kopii mapy zasadniczej lub w przypadku jej braku, na kopii mapy ewidencyjnej, przyjętych do państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego, a w polskich obszarach morskich za pomocą współrzędnych geocentrycznych geodezyjnych naniesionych na mapę morską, obejmujących teren, którego wniosek dotyczy, i obszaru, na który ta inwestycja będzie oddziaływać, w skali 1:5000 lub większej;
- 2) określenie lokalizacji sztucznych wysp, konstrukcji i urządzeń w polskich obszarach morskich oraz podmorskich kabli i rurociągów, a także niezbędnych akwenów związanych z funkcjonowaniem portu zewnętrznego, za pomocą współrzędnych geocentrycznych geodezyjnych naniesionych na mapę morską, i ich charakterystyczne parametry techniczne;
- 3) określenie zmian w dotychczasowym sposobie zagospodarowania i uzbrojeniu terenu;
- 4) analizę powiązania inwestycji z uzbrojeniem terenu;
- 5) charakterystykę inwestycji obejmującą określenie:

- a) zapotrzebowania na wodę, energię oraz sposobu odprowadzania lub oczyszczania ścieków, a także innych potrzeb w zakresie uzbrojenia terenu, a w razie potrzeby również sposobu zagospodarowywania odpadów,
- b) planowanego sposobu zagospodarowania terenu oraz charakterystyki zabudowy i zagospodarowania terenu, w tym przeznaczenia i gabarytów projektowanych obiektów budowlanych, przedstawione w formie opisowej i graficznej,
- c) charakterystycznych parametrów technicznych inwestycji oraz danych charakteryzujących jej wpływ na środowisko;
- 6) decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach wydaną zgodnie z ustawą z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2023 r. poz. 1094, z późn. zm.), z uwzględnieniem art. 21 - jeżeli decyzja ta jest wymagana;
- 7) mapy z projektami podziału nieruchomości, w przypadku konieczności dokonania podziału nieruchomości, sporządzone zgodnie z przepisami ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami oraz ustawy z dnia 17 maja 1989 r. - Prawo geodezyjne i kartograficzne;
- 8) wskazanie nieruchomości, w stosunku do których decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy portu zewnętrznego ma wywołać skutek, o którym mowa w art. 25 ust. 3, 6 i 7;
- 9) wskazanie ujawnionych ograniczonych praw rzeczowych obciążających nieruchomości wskazane zgodnie z pkt 8;
- 10) wskazanie nieruchomości, w tym gruntów stanowiących własność Skarbu Państwa pokrytych wodami, gruntów stanowiących pas drogowy bądź gruntów objętych obszarem kolejowym, jeżeli inwestycja w zakresie budowy portu zewnętrznego wymaga przejścia przez te grunty, a w przypadku gruntów stanowiących pas drogowy również, jeżeli inwestycja w zakresie budowy portu zewnętrznego wymaga budowy lub przebudowy zjazdów, w stosunku do których decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy portu zewnętrznego ma wywołać skutek, o którym mowa w art. 28 ust. 1; jeżeli inwestycja w zakresie budowy portu zewnętrznego wymaga przejścia przez grunty stanowiące własność Skarbu Państwa pokryte wodami, grunty stanowiące pas drogowy bądź grunty objęte obszarem kolejowym, inwestor określa sposób, miejsce i warunki umieszczenia na tych gruntach obiektów lub urządzeń; w przypadku gdy inwestycja w

zakresie budowy portu zewnętrznego wymaga budowy lub przebudowy zjazdów, inwestor określa także parametry techniczne zjazdów, a jeżeli wniosek dotyczy budowy zjazdów również ich lokalizację;

- 11) wskazanie podmiotów innych niż inwestor, na rzecz których ograniczenie sposobu korzystania z nieruchomości ma nastąpić zgodnie z art. 28 ust. 2, oraz zgodę tych podmiotów na takie ograniczenie na ich rzecz sposobu korzystania z nieruchomości;
  - 12) wskazanie okresu, w jakim decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy portu zewnętrznego ma wywoływać skutek, o którym mowa w art. 28 ust. 1, w przypadku gdy ograniczenie sposobu korzystania z nieruchomości, o którym mowa w art. 28 ust. 1, ma nastąpić na czas określony;
  - 13) opinie, o których mowa w ust. 3;
  - 14) wypisy z rejestru gruntów wraz z wyrysami z mapy ewidencyjnej dla terenu objętego wnioskiem, z wyłączeniem polskich obszarów morskich.
2. Nie można uzależniać wydania decyzji o lokalizacji inwestycji w zakresie budowy portu zewnętrznego od zobowiązania inwestora do spełnienia nieprzewidzianych odrębnymi przepisami świadczeń lub warunków.
3. Przed złożeniem wniosku o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy portu zewnętrznego inwestor występuje o opinie:
- 1) ministra właściwego do spraw zdrowia - w odniesieniu do inwestycji lokalizowanych na obszarach, którym został nadany status uzdrowiska albo status obszaru ochrony uzdrowiskowej, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz o gminach uzdrowiskowych (Dz. U. z 2023 r. poz. 151, 1688 i 1692);
  - 2) ministrów właściwych do spraw gospodarki morskiej, energii, **<gospodarki surowcami energetycznymi,>** gospodarki, klimatu, kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, rybołówstwa, środowiska, spraw wewnętrznych, Ministra Obrony Narodowej oraz właściwego dyrektora urzędu morskiego, o ile nie jest on inwestorem - w odniesieniu do wznoszenia lub wykorzystywania sztucznych wysp, konstrukcji i urządzeń w polskich obszarach morskich, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (Dz. U. z 2023 r. poz. 960, 1688 i 2029);
  - 3) ministrów właściwych do spraw energii, **<gospodarki surowcami energetycznymi,>** gospodarki, klimatu, kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, rybołówstwa, środowiska,

gospodarki wodnej, spraw wewnętrznych, Ministra Obrony Narodowej oraz właściwego dyrektora urzędu morskiego, o ile nie jest on inwestorem - w odniesieniu do układania i utrzymywania kabli lub rurociągów na obszarach morskich wód wewnętrznych i morza terytorialnego, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej; w przypadku gdy kable lub rurociągi będą przebiegały również na odcinku lądowym, inwestor występuje także o opinię właściwego wójta, burmistrza albo prezydenta miasta;

- 4) ministrów właściwych do spraw gospodarki morskiej, energii, **<gospodarki surowcami energetycznymi,>** gospodarki, klimatu, kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, rybołówstwa, środowiska, gospodarki wodnej, spraw wewnętrznych oraz Ministra Obrony Narodowej - w odniesieniu do lokalizacji oraz sposobów utrzymywania kabli lub rurociągów w wyłącznej strefie ekonomicznej, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej;
- 5) właściwego dyrektora urzędu morskiego, o ile nie jest on inwestorem - w odniesieniu do obszarów pasa technicznego, pasa ochronnego, morskich portów i przystani, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej;
- 6) organu właściwego w sprawach terenów zagrożonych osuwaniem się mas ziemnych - w odniesieniu do terenów zagrożonych osuwaniem się mas ziemnych;
- 7) organów właściwych w sprawach ochrony gruntów rolnych i leśnych oraz melioracji wodnych - w odniesieniu do gruntów wykorzystywanych na cele rolne i leśne, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. z 2022 r. poz. 2409 oraz z 2023 r. poz. 1597 i 1688) oraz zgodnie z przepisami ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne (Dz. U. z 2023 r. poz. 1478, 1688, 1890, 1963 i 2029);
- 8) właściwego komendanta wojewódzkiego Państwowej Straży Pożarnej - w odniesieniu do wymagań dotyczących ochrony przeciwpożarowej, w szczególności zapewnienia wody do celów przeciwpożarowych i dojazdu dla pojazdów jednostek ochrony przeciwpożarowej oraz wymagań dotyczących lokalizacji inwestycji w bezpiecznej odległości od zakładów stwarzających zagrożenie wystąpienia poważnej awarii przemysłowej;
- 9) dyrektora właściwej regionalnej dyrekcji Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe - w odniesieniu do gruntów leśnych stanowiących własność Skarbu Państwa;
- 10) właściwego organu nadzoru nad gospodarką leśną - w odniesieniu do gruntów leśnych innych niż określone w pkt 9;

- 11) właściwego wojewódzkiego konserwatora zabytków - w odniesieniu do zabytków chronionych na podstawie przepisów ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2022 r. poz. 840 oraz z 2023 r. poz. 951, 1688 i 1904);
- 12) właściwego zarządcy drogi - w odniesieniu do obszarów pasa drogowego, w tym w zakresie parametrów technicznych zjazdów oraz sposobu, miejsca i warunków umieszczenia w pasie drogowym obiektów lub urządzeń niezwiązanych z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego, a jeżeli wniosek dotyczy budowy zjazdów również w zakresie ich lokalizacji, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2023 r. poz. 645, 760, 1193 i 1688);
- 13) właściwego zarządcy infrastruktury lub innego podmiotu zarządzającego obszarem kolejowym - w odniesieniu do obszarów kolejowych, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (Dz. U. z 2023 r. poz. 1786, 1720 i 2029);
- 14) właściwego miejscowo zarządu województwa, zarządu powiatu oraz wójta, burmistrza albo prezydenta miasta;
- 15) Prezesa Urzędu Lotnictwa Cywilnego - w odniesieniu do obiektów budowanych na terenach pozostających w zasięgu ograniczeń wysokości zabudowy na lotnisku i w jego otoczeniu zgodnie z przepisami ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. - Prawo lotnicze (Dz. U. z 2023 r. poz. 2110);
- 16) ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej - w odniesieniu do nieruchomości, o których mowa w art. 3 ust. 1 ustawy o portach;
- 17) dyrektora parku narodowego - w odniesieniu do obszarów położonych w granicach parku i jego otuliny, zgodnie z ustawą z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2023 r. poz. 1336, 1688 i 1890);
- 18) Ministra Obrony Narodowej - w odniesieniu do inwestycji mogących oddziaływać na:
  - a) tereny zamknięte niezbędne dla obronności państwa, ustalone na podstawie ustawy z dnia 17 maja 1989 r. - Prawo geodezyjne i kartograficzne, oraz na ich strefy ochronne, o których mowa w ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2023 r. poz. 977, z późn. zm.),
  - b) strefy zamknięte dla żeglugi i rybołówstwa niezbędne dla obronności państwa, ustalone na podstawie ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej;

- 19) Głównego Inspektora Ochrony Środowiska - w odniesieniu do prowadzenia państwowego monitoringu środowiska, zgodnie z ustawą z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska (Dz. U. z 2023 r. poz. 824, 1195 i 1719);
- 20) właściwego miejscowo regionalnego dyrektora ochrony środowiska - w odniesieniu do obszarów położonych na terenie rezerwatów przyrody lub obszarów Natura 2000, zgodnie z ustawą z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.
4. Właściwy organ wydaje opinię, o której mowa w ust. 3, w terminie 21 dni od dnia otrzymania wniosku o wydanie opinii. Kopię opinii właściwy organ przekazuje wojewodzie. Niewydanie opinii w terminie traktuje się jako brak zastrzeżeń do wniosku o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy portu zewnętrznego.
5. Opinie, o których mowa w ust. 3, zastępują uzgodnienia, pozwolenia, opinie, zgody lub stanowiska właściwych organów, wymagane odrębnymi przepisami dla lokalizacji inwestycji.

USTAWA z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 568, z późn. zm.)

Art. 65.

1. W Banku Gospodarstwa Krajowego tworzy się Fundusz Przeciwdziałania COVID-19, zwany dalej "Funduszem", w celu finansowania lub dofinansowania realizacji zadań związanych z przeciwdziałaniem COVID-19, o którym mowa w art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. poz. 374, 567 i 568).
2. *[Prezes Rady Ministrów]* <**minister właściwy do spraw finansów publicznych**> zawiera z Bankiem Gospodarstwa Krajowego umowę określającą w szczególności zasady dokonywania wypłat ze środków Funduszu, o których mowa w ust. 3, na finansowanie lub dofinansowanie realizowanych zadań związanych z przeciwdziałaniem COVID-19, oraz zasady zawierania porozumień, o których mowa w ust. 7.
3. Wypłaty ze środków Funduszu są realizowane na podstawie dyspozycji wypłaty składanej do Banku Gospodarstwa Krajowego przez *[Prezesa Rady Ministrów]* <**Ministra**>

Objaśnienie oznaczeń: *[] kursywa – tekst usunięty przez Sejm*

<> **druk pogrubiony – tekst wstawiony przez Sejm**

właściwego do spraw finansów publicznych> . [*Prezes Rady Ministrów*] <**Minister właściwy do spraw finansów publicznych**> może upoważnić do składania dyspozycji wypłaty ze środków Funduszu dysponenta części budżetowej lub ministra kierującego określonym działem administracji rządowej zgodnie z ustawą z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2019 r. poz. 945, 1248, 1696 i 2170 oraz z 2020 r. poz. 284), określając jednocześnie zakres tego upoważnienia.

4. Środki Funduszu pochodzą z:

- 1) wpłat środków pieniężnych jednostek sektora finansów publicznych, o których mowa w art. 9 pkt 5-8 i 14 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 869, z późn. zm.), z wyłączeniem samorządowych osób prawnych, z wyjątkiem środków pochodzących z dotacji z budżetu i środków, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych;
- 2) środków, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, które za zgodą Komisji Europejskiej mogą zostać przeznaczone na wsparcie realizacji zadań związanych z przeciwdziałaniem COVID-19;
- 3) wpłat z budżetu państwa, w tym budżetu środków europejskich;
- 4) wpływów ze skarbowych papierów wartościowych, o których mowa w art. 66;
- 5) środków z zaciągniętych kredytów lub wyemitowanych obligacji, o których mowa w art. 67 ust. 3;
- 5a) przekazania środków zgromadzonych z tytułu odpisu na Fundusz w rozumieniu art. 2 pkt 10 ustawy z dnia 27 października 2022 r. o środkach nadzwyczajnych mających na celu ograniczenie wysokości cen energii elektrycznej oraz wsparciu niektórych odbiorców w 2023 roku oraz w 2024 roku (Dz. U. poz. 2243), zwanej dalej "ustawą o środkach nadzwyczajnych, zgodnie z art. 24 ust. 4 tej ustawy oraz środków zgromadzonych z tytułu wpłat składki solidarnościowej, w której mowa w art. 29a ust. 1 tej ustawy;
- 5b) przekazania środków zgromadzonych z tytułu gazowego odpisu na Fundusz, o którym mowa w art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 15 grudnia 2022 r. o szczególnej ochronie niektórych odbiorców paliw gazowych w 2023 r. oraz w 2024 r. w związku z sytuacją na rynku gazu (Dz. U. poz. 2687), zgodnie z art. 26 ust. 4 tej ustawy;
- 5c) przekazania środków zgromadzonych z tytułu ze sprzedaży w drodze aukcji uprawnień do emisji, o których mowa w art. 49 ust. 2c ustawy z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych (Dz. U. z 2022 r. poz. 1092, 1576, 1967 i

2687), zgodnie z art. 23 pkt 5 ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o systemie rekompensat dla sektorów i podsektorów energochłonnych (Dz. U. z 2023 r. poz. 296 i 556);

5d) przekazania środków zgromadzonych z tytułu gazowej składki na Fundusz, o którym mowa w art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 15 grudnia 2022 r. o szczególnej ochronie niektórych odbiorców paliw gazowych w 2023 r. oraz w 2024 r. w związku z sytuacją na rynku gazu, zgodnie z art. 31b ust. 4 tej ustawy;

6) innych przychodów.

5. Środki Funduszu mogą być przeznaczane na:

1) finansowanie lub dofinansowanie realizacji zadań związanych z przeciwdziałaniem COVID-19;

2) wykup i zapłatę odsetek od obligacji, o których mowa w art. 67 ust. 3, oraz pokrycie kosztów ich emisji;

2a) spłatę zobowiązań z tytułu zaciągniętych kredytów, o których mowa w art. 67 ust. 3, wraz z odsetkami i innymi kosztami bezpośrednio związanymi z tymi kredytami;

3) zwrot Bankowi Gospodarstwa Krajowego środków, o których mowa w art. 67 ust. 2, wraz z wynagrodzeniem w wysokości ustalonej z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych;

4) zwrot wydatków poniesionych na realizację zadań związanych z przeciwdziałaniem COVID-19;

5) udzielanie pożyczek;

6) wypłaty i obsługę dodatku węglowego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 5 sierpnia 2022 r. o dodatku węglowym (Dz. U. poz. 1692);

7) wypłaty i obsługę rekompensat dla przedsiębiorstw energetycznych, o których mowa w art. 3 ust. 1 i 2, świadczeń wyrównawczych, o których mowa w art. 15a ust. 1, i wyrównań, o których mowa w art. 12a ust. 1 i art. 12c ustawy z dnia 15 września 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach w zakresie niektórych źródeł ciepła w związku z sytuacją na rynku paliw (Dz. U. poz. 1967 oraz z 2023 r. poz. 2760), dodatków dla gospodarstw domowych z tytułu wykorzystywania niektórych źródeł ciepła oraz dodatków dla niektórych podmiotów niebędących gospodarstwami domowymi z tytułu wykorzystania niektórych źródeł ciepła, o których mowa w art. 1 tej ustawy;

8) wypłaty i obsługę rekompensat, o których mowa w art. 12 ust. 1 i art. 15 ust. 3 ustawy z dnia 7 października 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach służących ochronie odbiorców energii elektrycznej w 2023 roku oraz w 2024 roku w związku z sytuacją na rynku energii

elektrycznej (Dz. U. poz. 2127), oraz dodatku elektrycznego, o którym mowa w art. 27 tej ustawy;

- 9) wypłaty rekompensat, o których mowa w art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 27 października 2022 r. o zakupie preferencyjnym paliwa stałego dla gospodarstw domowych (Dz. U. poz. 2236);
- 10) wypłaty i obsługę rekompensat, o których mowa w art. 8 ust. 1 i art. 20 ust. 3 ustawy o środkach nadzwyczajnych;
- 11) wypłaty i obsługę rekompensat, o których mowa w art. 4 ustawy z dnia 15 grudnia 2022 r. o szczególnej ochronie niektórych odbiorców paliw gazowych w 2023 r. oraz w 2024 r. w związku z sytuacją na rynku gazu;
- 12) przekazanie z rachunku Funduszu, zgodnie z ust. 3, na wniosek Zarządcy Rozliczeń S.A., o którym mowa w rozdziale 7 ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o zasadach pokrywania kosztów powstałych u wytwórców w związku z przedterminowym rozwiązaniem umów długoterminowych sprzedaży mocy i energii elektrycznej, zwanym dalej "zarządcą rozliczeń":
  - a) kwoty stanowiącej dodatnią różnicę między odpisem na Fundusz, o którym mowa w art. 2 pkt 10 ustawy o środkach nadzwyczajnych, obliczonym przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki a odpisem na ten fundusz w wysokości wskazanej w sprawozdaniu, o którym mowa w art. 25 ust. 1 ustawy o środkach nadzwyczajnych - w przypadku gdy nadwyżka dotyczy ostatniego miesiąca objętego obowiązkiem, o którym mowa w art. 21 tej ustawy, albo kiedy decyzja została wydana po okresie obowiązywania tego obowiązku, w terminie 30 dni od dnia jej doręczenia,
  - b) zawyżonej wartości wynikającej z korekty sprawozdania, o której mowa w art. 25a ust. 1 ustawy o środkach nadzwyczajnych, na podstawie wniosku, o którym mowa w art. 25a ust. 3 pkt 2 lit. b tej ustawy

- na rzecz podmiotu, o którym mowa w art. 21 ustawy o środkach nadzwyczajnych;

- 13) przekazanie z rachunku Funduszu, zgodnie z ust. 3, na wniosek zarządcy rozliczeń:
  - a) kwoty stanowiącej dodatnią różnicę między gazowym odpisem na Fundusz, o którym mowa w art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 15 grudnia 2022 r. o szczególnej ochronie niektórych odbiorców paliw gazowych w 2023 r. oraz w 2024 r. w związku z sytuacją na rynku gazu, obliczonym przez Prezesa URE a odpisem na ten fundusz w wysokości wskazanej w sprawozdaniu, o którym mowa w art. 27 ust. 1 tej ustawy - w przypadku gdy nadwyżka dotyczy ostatniego miesiąca objętego obowiązkiem, o którym mowa w art. 24 tej ustawy, albo kiedy decyzja

została wydana po okresie obowiązywania tego obowiązku, w terminie 30 dni od dnia jej doręczenia,

- b) zawyżoną wartość wynikającą z korekty sprawozdania, o której mowa w art. 23 ustawy z dnia 15 grudnia 2022 r. o szczególnej ochronie niektórych odbiorców paliw gazowych w 2023 r. oraz w 2024 r. w związku z sytuacją na rynku gazu, na podstawie wniosku, o którym mowa w art. 28 ust. 3 pkt 2 lit. b tej ustawy

- na rzecz podmiotu, o którym mowa w art. 24 tej ustawy;

13a) przekazanie z rachunku Funduszu, zgodnie z ust. 3, na wniosek zarządcy rozliczeń:

- a) kwoty stanowiącej dodatnią różnicę między gazową składką na Fundusz, o którym mowa w art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 15 grudnia 2022 r. o szczególnej ochronie niektórych odbiorców paliw gazowych w 2023 r. oraz w 2024 r. w związku z sytuacją na rynku gazu, obliczonym przez Prezesa URE a odpisem na ten fundusz w wysokości wskazanej w sprawozdaniu, o którym mowa w art. 31c ust. 1 tej ustawy - w przypadku, gdy nadwyżka dotyczy ostatniego miesiąca objętego obowiązkiem, o którym mowa w art. 31a tej ustawy, albo kiedy decyzja została wydana po okresie obowiązywania tego obowiązku, w terminie 30 dni od dnia jej doręczenia,

- b) zawyżonej wartości składki wynikającej z korekty sprawozdania, o której mowa w art. 31d ust. 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2022 r. o szczególnej ochronie niektórych odbiorców paliw gazowych w 2023 r. oraz w 2024 r. w związku z sytuacją na rynku gazu, na podstawie składanego zgodnie z art. 31d ust. 1 tej ustawy wniosku, o którym mowa w art. 28 ust. 3 pkt 2 lit. b tej ustawy

- na rzecz podmiotu, o którym mowa w art. 31a tej ustawy;

- 14) wypłaty i obsługę refundacji podatku VAT, o której mowa w art. 18 ustawy z dnia 15 grudnia 2022 r. o szczególnej ochronie niektórych odbiorców paliw gazowych w 2023 r. oraz w 2024 r. w związku z sytuacją na rynku gazu.

6. Ze środków Funduszu dokonuje się wypłaty wynagrodzenia prowizyjnego przysługującego Bankowi Gospodarstwa Krajowego. Wysokość wynagrodzenia jest ustalana w umowie, o której mowa w ust. 2.

- 6a. Środki Funduszu mogą być przeznaczone na finansowanie, dofinansowanie lub zwrot wydatków poniesionych na realizację zadań związanych z przeciwdziałaniem COVID-19, o których mowa w ust. 5 pkt 1 i 4, również w przypadku, gdy ustawa lub przepisy odrębne przewidują finansowanie tego rodzaju zadań z budżetu państwa, w tym w formie wpłat lub dotacji z budżetu państwa.

- 6b. Środki Funduszu mogą być przeznaczone na zwrot wydatków, o którym mowa w ust. 5 pkt 4 i ust. 6a, poniesionych na realizację zadań związanych z przeciwdziałaniem COVID-19 od dnia utworzenia Funduszu.
- 6c. Ze środków Funduszu dokonuje się jednorazowej wpłaty środków na Fundusz Kompensacyjny Szczepień Ochronnych, o którym mowa w art. 17b ust. 1 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz. U. z 2021 r. poz. 2069 i 2120 oraz z 2022 r. poz. 64).
- 6d. Wpłaty, o której mowa w ust. 6c, dokonuje minister właściwy do spraw zdrowia na wniosek dysponenta Funduszu Kompensacyjnego Szczepień Ochronnych, o którym mowa w art. 17b ust. 2 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi, w wysokości 10 mln zł wynikającej z planu finansowego Funduszu, w terminie 14 dni od dnia złożenia wniosku o wypłatę.
7. Finansowanie lub dofinansowanie może zostać udzielone za pośrednictwem poszczególnych dysponentów części budżetowych, a środki dla poszczególnych dysponentów są gromadzone na wyodrębnionych rachunkach pomocniczych Funduszu. Bank Gospodarstwa Krajowego na podstawie dyspozycji [*Prezesa Rady Ministrów*] **<Ministra właściwego do spraw finansów publicznych>** zawiera z dysponentami części budżetowych porozumienia określające sposób i terminy przekazywania, rozliczania i zwrotu środków oraz ich sprawozdawczości.
8. Finansowanie lub dofinansowanie ze środków Funduszu może być udzielone jednostkom sektora finansów publicznych oraz jednostkom spoza tego sektora.
9. Finansowanie lub dofinansowanie ze środków, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, przekazanych przez Komisję Europejską na wsparcie realizacji zadań związanych z przeciwdziałaniem skutkom COVID-19 jest udzielane zgodnie z procedurami obowiązującymi przy ich wykorzystaniu.
10. Minister nadzorujący może zlecić podległym i nadzorowanym jednostkom sektora finansów publicznych, o których mowa w art. 9 pkt 5-8 i 14 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, z wyłączeniem samorządowych osób prawnych, realizację zadań związanych z przeciwdziałaniem COVID-19, zapewniając wsparcie ze środków Funduszu.
11. Państwowe jednostki budżetowe i jednostki samorządu terytorialnego gromadzą środki z Funduszu na wydzielonym rachunku dochodów i przeznaczają na wydatki związane z przeciwdziałaniem COVID-19 w ramach planu finansowego tego rachunku.
-

12. Wójt (burmistrz, prezydent miasta), zarząd powiatu oraz zarząd województwa dysponują środkami oraz opracowują plan finansowy dla rachunku, o którym mowa w ust. 11.
13. Po zakończeniu roku budżetowego organy, o których mowa w ust. 12, przedkładają organowi stanowiącemu jednostki samorządu terytorialnego informację o wykonaniu planu finansowego rachunku, o którym mowa w ust. 11.
14. Finansowanie lub dofinansowanie ze środków Funduszu stanowi przychód jednostki sektora finansów publicznych, o której mowa w art. 9 pkt 5-8 i 14 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych. W planie finansowym jednostka wyodrębnia przychody z tytułu wsparcia i koszty związane z przeciwdziałaniem COVID-19, o którym mowa w art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych.
15. [*Prezes Rady Ministrów*] **<Minister właściwy do spraw finansów publicznych>** może zwrócić się z wiążącym poleceniem do dysponentów części budżetowych, którym podlegają albo którzy nadzorują jednostki sektora finansów publicznych, o których mowa w art. 9 pkt 5-8 i 14 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, z wyłączeniem samorządowych osób prawnych, o informacji dotyczące w szczególności:
  - 1) wysokości środków pieniężnych jednostek na dzień przekazania informacji, z wyodrębnieniem środków z dotacji z budżetu i środków, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych,
  - 2) znanych w dniu przekazania informacji zobowiązań jednostki dotyczących danego roku - w terminie wyznaczonym [*, informując równocześnie ministra właściwego do spraw finansów publicznych*].**<15a. Na żądanie Prezesa Rady Ministrów minister właściwy do spraw finansów publicznych przekazuje Prezesowi Rady Ministrów informacje, o których mowa w ust. 15.>**
16. Prezes Rady Ministrów na podstawie informacji, o których mowa w ust. 15, może wydać jednostkom sektora finansów publicznych, o których mowa w art. 9 pkt 5-8 i 14 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, z wyłączeniem samorządowych osób prawnych, wiążące polecenie dokonania wpłaty środków pieniężnych do Funduszu, określając ich wysokość oraz termin wpłaty.
17. Wpłaty środków pieniężnych, o których mowa w ust. 16, stanowią koszty tych jednostek, które ich dokonały.

18. *[Prezes Rady Ministrów]* <**Minister właściwy do spraw finansów publicznych**> może nakazać Bankowi Gospodarstwa Krajowego zwrócić z Funduszu niewykorzystane w całości albo w części środki pieniężne tym jednostkom, które dokonały ich wpłaty, z wyłączeniem wpłat z budżetu państwa.
19. Zwrot środków dokonany w bieżącym roku budżetowym stanowi zmniejszenie:
- 1) wpływów Funduszu;
  - 2) wydatków jednostki sektora finansów publicznych, która otrzymała zwrot środków pieniężnych.
20. Zwrot środków dokonany w kolejnym roku budżetowym stanowi:
- 1) wydatki Funduszu;
  - 2) wpływy jednostki sektora finansów publicznych, która otrzymała zwrot środków pieniężnych.
21. Bank Gospodarstwa Krajowego sporządza plan finansowy Funduszu, który określa w szczególności:
- 1) przeznaczenie środków Funduszu zgodnie z ust. 5;
  - 2) kwotę planowanych do zaciągnięcia kredytów oraz do wyemitowania przez Bank Gospodarstwa Krajowego obligacji w kraju i za granicą na rzecz Funduszu, o których mowa w art. 67 ust. 3;
  - 3) maksymalną kwotę oraz termin obowiązywania gwarancji, o których mowa w art. 67 ust. 4.
22. Bank Gospodarstwa Krajowego przedstawia *[Prezesowi Rady Ministrów]* <**Ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych**> do dnia 15 kwietnia danego roku bilans oraz rachunek zysków i strat za rok poprzedni.
23. Bank Gospodarstwa Krajowego przekazuje *[Prezesowi Rady Ministrów]* <**Ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych**> sprawozdanie z realizacji planu finansowego Funduszu w trybie i terminach określonych w przepisach dotyczących sprawozdawczości budżetowej.
- [24. Bank Gospodarstwa Krajowego przedstawia projekt planu finansowego Funduszu do:*
- 1) uzgodnienia - ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych w terminie do dnia 15 czerwca roku poprzedzającego rok, którego dotyczy ten plan;*
  - 2) zatwierdzenia - Prezesowi Rady Ministrów.]*
- <**24. Bank Gospodarstwa Krajowego przedstawia ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych do zatwierdzenia projekt planu finansowego Funduszu do dnia 15 czerwca roku poprzedzającego rok, którego dotyczy ten plan.**>
-

- 24a. *[Prezes Rady Ministrów]* <**Minister właściwy do spraw finansów publicznych**> zatwierdza projekt planu finansowego Funduszu w terminie do dnia 31 lipca roku poprzedzającego rok, którego dotyczy ten plan.
25. Plan finansowy Funduszu stanowi podstawę dokonywania wypłat ze środków Funduszu oraz podstawę do zaciągnięcia kredytów oraz przeprowadzenia emisji obligacji, o których mowa w art. 67 ust. 3.
26. Okresowo wolne środki Funduszu Bank Gospodarstwa Krajowego może lokować w:
- 1) innych bankach;
  - 2) w formie depozytu, o którym mowa w art. 78b ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych;
  - 3) papiery wartościowe emitowane lub gwarantowane przez Skarb Państwa;
  - 4) papiery wartościowe emitowane przez Narodowy Bank Polski.
27. Suma lokat, o których mowa w ust. 26, w jednym banku lub grupie banków powiązanych ze sobą kapitałowo lub organizacyjnie, nie może przekroczyć 25% okresowo wolnych środków Funduszu.
28. W celu przeciwdziałania skutkom społeczno-gospodarczym COVID-19 Rada Ministrów może określić, w drodze uchwały, zasady rozdziału i przekazywania wsparcia na inwestycyjne zadania dla jednostek samorządu terytorialnego, zakres, sposób i termin przedstawiania informacji o wykorzystaniu wsparcia oraz wskazać dysponenta części budżetowej lub ministra kierującego określonym działem administracji rządowej zgodnie z ustawą z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1220) do udzielenia tego wsparcia.
- 28a. Wsparcie uzyskane na podstawie ust. 28 przez jednostki samorządu terytorialnego będące organami prowadzącymi jednostki systemu oświaty może być wydatkowane również na rozwijanie infrastruktury jednostek systemu oświaty, wyposażenie w pomoce dydaktyczne lub na kształtowanie i rozwijanie umiejętności podstawowych i przekrojowych dzieci i młodzieży, w tym poprzez rozwijanie kompetencji kadry uczącej.
29. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, zasady rozdziału i przekazywania wsparcia pochodzącego ze środków Funduszu dla samorządowych instytucji artystycznych w rozumieniu art. 11 ust. 2 ustawy z dnia 25 października 1991 r. o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej (Dz. U. z 2020 r. poz. 194), organizacji pozarządowych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2020 r. poz. 1057) prowadzących

działalność w dziedzinie teatru, muzyki lub tańca oraz przedsiębiorców w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2019 r. poz. 1292 i 1495 oraz z 2020 r. poz. 424 i 1086) prowadzących działalność gospodarczą w dziedzinie teatru, muzyki lub tańca, zakres, sposób i termin przedstawiania informacji o wykorzystaniu wsparcia oraz sposób udzielania wsparcia przez ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego lub przez wskazane państwowe instytucje kultury podległe ministrowi właściwemu do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego.

30. Wsparcie, o którym mowa w ust. 29, jest udzielane jako pomoc operacyjna na kulturę i zachowanie dziedzictwa kulturowego zgodnie z art. 53 rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu (Dz. Urz. UE L 187 z 26.06.2014, str. 1, z późn. zm.).
31. W celu przeciwdziałania skutkom społeczno-gospodarczym COVID-19 Rada Ministrów może przyjąć, w drodze uchwały, rządowy program polegający na udzieleniu organom prowadzącym jednostki systemu oświaty, szkołom funkcjonującym za granicą prowadzącym nauczanie w języku polskim lub podmiotom wspierającym system oświaty, o których mowa w art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. - Prawo oświatowe, wsparcia ze środków Funduszu na rozwijanie infrastruktury tych jednostek, szkół lub podmiotów, wyposażenie ich w pomoce dydaktyczne, kształtowanie i rozwijanie umiejętności podstawowych i przekrojowych w społeczeństwie, w tym przez rozwijanie kompetencji dzieci i młodzieży oraz kadry uczącej, lub rozwój branż kreatywnych.
32. Wsparcie, o którym mowa w ust. 31, jest udzielane na wniosek, który może być składany za pośrednictwem strony internetowej. Stronę internetową programu, o którym mowa w ust. 31, i jej obsługę zapewnia Kancelaria Prezesa Rady Ministrów we współpracy z ministrem właściwym do spraw oświaty i wychowania.
33. Za pośrednictwem strony internetowej programu, o której mowa w ust. 32, jest możliwe składanie dokumentów dotyczących programu, o którym mowa w ust. 31, w tym informacji o wykorzystaniu wsparcia. Na stronie internetowej programu są podawane do publicznej wiadomości dokumenty, informacje i zalecenia dotyczące realizacji programu oraz harmonogram programu, a także jest możliwe pobranie materiałów informacyjnych, w tym związanych z identyfikacją wizualną programu.

34. Organy prowadzące jednostki systemu oświaty, jednostki systemu oświaty, szkoły funkcjonujące za granicą prowadzące nauczanie w języku polskim oraz podmioty wspierające system oświaty, o których mowa w art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. - Prawo oświatowe, objęte wsparciem, o którym mowa w ust. 31, są obowiązane do brania udziału w ewaluacjach i monitorowaniu programu, o którym mowa w ust. 31.
35. Przy ustalaniu wysokości wsparcia, o którym mowa w ust. 31, bierze się pod uwagę dane systemu informacji oświatowej, o którym mowa w ustawie z dnia 15 kwietnia 2011 r. o systemie informacji oświatowej (Dz. U. z 2022 r. poz. 868, 1116 i 1700), kryteria sprzyjające eliminowaniu barier edukacyjnych, stopień skomplikowania działań objętych wsparciem, ich innowacyjność lub szacowaną liczbę osób, którym realizacja działania objętego wsparciem przyniesie korzyść.
36. W przypadku przyjęcia programu, o którym mowa w ust. 31, Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia:
- 1) szczegółowe zasady rozdziału i przekazywania wsparcia, o którym mowa w ust. 31, oraz formy i szczegółowy zakres tego wsparcia,
  - 2) tryb udzielania wsparcia, o którym mowa w ust. 31, w tym tryb oceny wniosku o udział w programie oraz wniosku o udzielenie tego wsparcia, a także zakres niezbędnych informacji zawartych w tych wnioskach,.
  - 3) sposób realizacji programu,
  - 4) szczegółowy zakres ewaluacji i monitorowania programu,
  - 5) sposób monitorowania programu
- uwzględniając wymóg skuteczności i efektywności przedsięwzięć podejmowanych w ramach programu ułatwiających przystosowanie się do zmian zachodzących w życiu społecznym i gospodarczym lub sprzyjających eliminowaniu barier edukacyjnych.
37. Rada Ministrów może określić, w przepisach wydanych na podstawie ust. 36, dysponenta części budżetowej lub ministra kierującego określonym działem administracji rządowej zgodnie z ustawą z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej właściwego do udzielenia wsparcia, o którym mowa w ust. 31, biorąc pod uwagę rodzaje jednostek systemu oświaty lub szkół funkcjonujących za granicą prowadzących nauczanie w języku polskim, objętych wsparciem.
38. Pożyczki, o których mowa w ust. 5 pkt 5, mogą być udzielane:
- 1) sprzedawcy z urzędu, o którym mowa w art. 62c ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne, w celu pozyskania środków na zagwarantowanie ciągłości

świadczenia usługi kompleksowej odbiorcom paliw gazowych w gospodarstwie domowym, w szczególności na potrzeby bilansowania, zakupu lub rozliczenia zakupionego paliwa gazowego;

- 2) przedsiębiorstwu energetycznemu realizującemu w 2021 r. obowiązek, o którym mowa w art. 49b ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne, w celu pozyskania środków na zagwarantowanie ciągłości dostaw paliwa gazowego do odbiorców, w szczególności na potrzeby zakupu i rozliczenia:
  - a) paliw gazowych i zobowiązań związanych z tym zakupem i jego rozliczeniem,
  - b) usług przesyłania paliw gazowych,
  - c) usług dystrybucji paliw gazowych,
  - d) usług regazyfikacji skroplonego gazu ziemnego,
  - e) usług magazynowania paliw gazowych.
39. Udzielenie pożyczki, o której mowa w ust. 5 pkt 5, następuje na podstawie umowy zawieranej przez ministra właściwego do spraw aktywów państwowych z podmiotem, o którym mowa w ust. 38.
40. Łączna kwota należności z tytułu kapitału pożyczek, o których mowa w ust. 5 pkt 5, nie może w żadnym momencie przekroczyć 20 000 000 000 zł.
41. Oprocentowanie pożyczki, o której mowa w ust. 5 pkt 5, nie może być niższe niż maksymalna stawka oprocentowania środków przyjętych w depozyt przez Ministra Finansów określona według przepisów wydanych na podstawie art. 78g ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, powiększona o jeden punkt procentowy.
42. Na rachunku Funduszu gromadzi się całość spłat kapitału, odsetek i innych dochodów wynikających z umowy pożyczki, o której mowa w ust. 5 pkt 5.
43. Minister właściwy do spraw aktywów państwowych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób postępowania w zakresie udzielania pożyczek, o których mowa w ust. 5 pkt 5, mając na względzie potrzebę zapewnienia prawidłowej gospodarki finansowej Funduszu oraz ochronę interesów Skarbu Państwa.

Art. 69.

1. Ze środków budżetu państwa, w tym także budżetu środków europejskich, mogą być dokonywane wpłaty na Fundusz na zadania realizowane przez Fundusz.

[2. Prezes Rady Ministrów może wydać wiążące polecenie dysponentowi części budżetu państwa lub ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych w zakresie rezerw celowych, wpłaty środków na Fundusz.]

<2. Prezes Rady Ministrów może wydać wiążące polecenie:

1) dysponentowi części budżetu państwa lub

2) ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych w zakresie rezerw celowych

– wpłaty środków na Fundusz.>

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, środki budżetu środków europejskich mogą być wydatkowane z pominięciem zasad określonych w dziale III rozdziale 6 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.

Art. 69a.

1. Upoważnia się Bank Gospodarstwa Krajowego do udzielania podmiotom uprawnionym do otrzymania środków z Funduszu, zgodnie z przepisami art. 65 ust. 5 pkt 1 i 4 oraz ust. 6a, zapewnienia, że realizowane przez te jednostki zadania zostaną sfinansowane (promesa), do wysokości środków ujętych w planie finansowym Funduszu przeznaczonych na udzielanie i realizację promes.
2. Podstawą udzielenia promesy jest dokument potwierdzający przyjęcie zadania do finansowania ze środków Funduszu sporządzony przez [*Prezesa Rady Ministrów*] **<Ministra właściwego do spraw finansów publicznych>** lub osobę upoważnioną do składania dyspozycji wypłaty ze środków Funduszu, o której mowa w art. 65 ust. 3.
3. Bank realizuje zobowiązania wynikające z udzielonych promes do wysokości środków przeznaczonych na ten cel w planie finansowym Funduszu.
4. Przy sporządzaniu, zgodnie z przepisami art. 65 ust. 21 i 24, planu finansowego Funduszu w roku bieżącym i kolejnych latach obrachunkowych, uwzględnia się w nim środki w wysokości nie mniejszej niż suma kwot wymagalnych w danym roku zobowiązań wynikających z udzielonych promes.
5. W razie likwidacji Funduszu za wymagalne zobowiązania wynikające z udzielonych promes odpowiada Skarb Państwa.
6. Szczegółowe zasady udzielania przez Bank Gospodarstwa Krajowego promesy, o której mowa w ust. 1, określa umowa, o której mowa w art. 65 ust. 2.

<Art. 69b.

Prezes Rady Ministrów może upoważnić do realizacji czynności, o których mowa w art. 65 ust. 16 i art. 69 ust. 2 pkt 1, ministra właściwego do spraw finansów publicznych.>

USTAWA z dnia 17 grudnia 2020 r. o rezerwach strategicznych (Dz. U. z 2023 r. poz. 294)

UWAGA:

użyte w art. 7, w art. 8 w ust. 2 we wprowadzeniu do wyliczenia, w ust. 3 we wprowadzeniu do wyliczenia i w ust. 4 we wprowadzeniu do wyliczenia, w art. 9 w ust. 3 w zdaniu drugim, w art. 10 w ust. 1 i 2, w art. 12 w ust. 1 we wprowadzeniu do wyliczenia, w art. 13 w ust. 1, w art. 14 w ust. 1 we wprowadzeniu do wyliczenia i w ust. 2, w art. 19 w ust. 1, 2, w ust. 6 w zdaniu pierwszym i w ust. 7, w art. 21 w ust. 1 w zdaniu pierwszym, w art. 23 w ust. 1 w zdaniu pierwszym, w art. 24, w art. 25 w ust. 1 i 2, w art. 27 w ust. 1 we wprowadzeniu do wyliczenia, w art. 27a w ust. 1 we wprowadzeniu do wyliczenia, w art. 27c we wprowadzeniu do wyliczenia, w art. 28, w art. 28a w ust. 1 i 3, w art. 28b w ust. 4, w art. 28d w ust. 1 i w ust. 2 w zdaniu drugim, w art. 28e w ust. 1 i 6, w art. 30 w ust. 4, w art. 31 w ust. 1 w pkt 2 we wprowadzeniu do wyliczenia, w art. 32 w ust. 1 i 2, w art. 33 w ust. 2, w art. 34 w ust. 6 i 7, w art. 35 w ust. 4 w zdaniu pierwszym i w ust. 7, w art. 41 w ust. 5, w art. 42 w ust. 2 i 4 oraz w art. 46 w ust. 1 w pkt 2, w różnym przypadku, wyrazy [Prezes Rady Ministrów] zastępuje się użytymi w odpowiednim przypadku wyrazami <minister właściwy do spraw wewnętrznych>

Art. 7.

Do decyzji wydawanych przez Prezesa Rady Ministrów w zakresie rezerw strategicznych oraz organy i podmioty, o których mowa w art. 8 ust. 2, w przypadku, o którym mowa w art. 29, nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2022 r. poz. 2000 i 2185).

Art. 8.

1. Asortymenty rezerw strategicznych i ich ilości określa Rządowy Program Rezerw Strategicznych, zwany dalej "Programem".
  2. Projekt Programu opracowuje Prezes Rady Ministrów we współpracy z Agencją oraz:
-

Objaśnienie oznaczeń: [] kursywa – tekst usunięty przez Sejm

<> druk pogrubiony – tekst wstawiony przez Sejm

- 1) Ministrem Obrony Narodowej;
  - 2) Ministrem Sprawiedliwości;
  - 3) ministrem właściwym do spraw administracji publicznej;
  - 4) ministrem właściwym do spraw energii;
  - 5) ministrem właściwym do spraw gospodarki złożami kopalin;
  - 6) ministrem - Członkiem Rady Ministrów - Koordynatorem Służb Specjalnych, jeżeli został powołany;
  - 7) ministrem właściwym do spraw gospodarki morskiej;
  - 8) ministrem właściwym do spraw łączności;
  - 9) ministrem właściwym do spraw gospodarki wodnej;
  - [10) ministrem właściwym do spraw wewnętrznych;]*
  - 11) ministrem właściwym do spraw rolnictwa;
  - 12) ministrem właściwym do spraw rynków rolnych;
  - 13) ministrem właściwym do spraw transportu;
  - 14) ministrem właściwym do spraw żeglugi śródlądowej;
  - 15) ministrem właściwym do spraw zdrowia;
  - 16) ministrem właściwym do spraw gospodarki;
  - 17) ministrem właściwym do spraw aktywów państwowych;
  - 18) ministrem właściwym do spraw klimatu;
  - 19) ministrem właściwym do spraw środowiska;
  - 20) Szefem Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego;
  - 21) Rządowym Centrum Bezpieczeństwa;
  - 22) innymi organami administracji rządowej oraz służbami, inspekcjami i innymi jednostkami realizującymi zadania w zakresie bezpieczeństwa i obronności państwa, zarządzania kryzysowego i ochrony infrastruktury krytycznej oraz bezpieczeństwa, porządku i zdrowia publicznego, w tym sprawującymi, na mocy ustaw, nadzór nad realizacją tych zadań wykonywanych przez przedsiębiorców.
3. Prezes Rady Ministrów, opracowując projekt Programu, uwzględnia:
- 1) możliwość wystąpienia lub zaistnienie zagrożenia bezpieczeństwa i obronności państwa, bezpieczeństwa, porządku i zdrowia publicznego, klęski żywiołowej lub sytuacji kryzysowej, w tym ocenę ryzyka wystąpienia zagrożeń dla bezpieczeństwa narodowego;
  - 2) sytuację gospodarczą i społeczną państwa;
  - 3) stan i perspektywy koniunktury na świecie;
-

- 4) asortymenty rezerw strategicznych i ich ilości, niezbędne do realizacji celów, o których mowa w art. 3;
  - 5) zobowiązania międzynarodowe Rzeczypospolitej Polskiej;
  - 6) interesy narodowe Rzeczypospolitej Polskiej w dziedzinie bezpieczeństwa narodowego.
4. Organy i podmioty, o których mowa w ust. 2, przekazują Prezesowi Rady Ministrów, w terminie przez niego określonym, w zakresie swojej właściwości:
- 1) ocenę ryzyka wystąpienia zagrożeń wykonywaną w ramach opracowywania planów zarządzania kryzysowego, z uwzględnieniem sposobów i środków reagowania na te zagrożenia, zgodnie z art. 12 ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy o zarządzaniu kryzysowym;
  - 2) wnioski wynikające z wykonania postanowień Narodowego Programu Ochrony Infrastruktury Krytycznej, o którym mowa w art. 5b ustawy o zarządzaniu kryzysowym, w zakresie sprawowania nadzoru nad systemami infrastruktury krytycznej;
  - 3) wykazy potrzeb wynikających z oceny ryzyka, dotyczących utworzenia rezerw strategicznych w danym asortymencie i ilości, w podziale na poszczególne lata, wraz ze wskazaniem ich planowanego przeznaczenia, a w przypadku specjalistycznego asortymentu technicznego rezerw strategicznych także miejsca jego przechowywania;
- 4) informacje o:
- a) przeglądzie i ocenie skuteczności wykonywania aktualnie realizowanego Programu,
  - b) zobowiązaniach międzynarodowych Rzeczypospolitej Polskiej,
  - c) rekomendacjach organizacji międzynarodowych w zakresie tworzenia i utrzymywania rezerw strategicznych,
  - d) interesach narodowych Rzeczypospolitej Polskiej w dziedzinie bezpieczeństwa narodowego.

Art. 9.

1. Projekt Programu zawiera w szczególności:
    - 1) wnioski dotyczące tworzenia, utrzymywania i likwidacji rezerw strategicznych wynikające z oceny ryzyka wystąpienia zagrożeń dla bezpieczeństwa i obronności państwa, bezpieczeństwa, porządku i zdrowia publicznego, klęski żywiołowej lub sytuacji kryzysowej, o której mowa w Raporcie o zagrożeniach bezpieczeństwa narodowego określonym w art. 5a ustawy o zarządzaniu kryzysowym, oraz wnioski, o których mowa w art. 8 ust. 4 pkt 2;
    - 2) dane dotyczące asortymentów rezerw strategicznych i ich ilości, jakie należy utworzyć w poszczególnych latach, ze wskazaniem ich planowanego przeznaczenia, a w przypadku
-

- specjalistycznego asortymentu technicznego rezerw strategicznych także miejsca jego przechowywania;
- 3) przewidywane koszty tworzenia, utrzymywania i likwidacji rezerw strategicznych w poszczególnych latach;
  - 4) przewidywane koszty funkcjonowania Agencji, w podziale na poszczególne lata;
  - 5) ocenę wykonania obowiązującego Programu, w tym zalecenia dotyczące odtworzenia wykorzystanych lub zużytych rezerw strategicznych oraz likwidacji określonych asortymentów rezerw strategicznych.
2. Do Programu należy załączyć informację o asortymencie rezerw strategicznych, ich ilości i wartości oraz ich finansowaniu, wykorzystaniu i rozmieszczeniu, według stanu na dzień 31 grudnia roku poprzedniego.
  3. Program opracowuje się na okres 5 lat. Prezes Rady Ministrów podejmuje prace nad projektem Programu na kolejny okres w terminie nie późniejszym niż 12 miesięcy przed upływem okresu objętego poprzednim Programem.
  4. Program może być aktualizowany w przypadku zmiany okoliczności, o których mowa w art. 8 ust. 3. Do aktualizacji Programu stosuje się przepisy art. 8 ust. 2-4.

Art. 10.

1. Rada Ministrów, na wniosek Prezesa Rady Ministrów złożony w terminie nie później niż do dnia 30 kwietnia danego roku, w drodze uchwały, przyjmuje Program lub jego aktualizację nie później niż do dnia 31 maja danego roku.
2. Przyjęty przez Radę Ministrów Program Prezes Rady Ministrów niezwłocznie przekazuje organom i podmiotom, o których mowa w art. 8 ust. 2.

Art. 13.

1. Prezes Rady Ministrów, w drodze decyzji, tworzy rezerwy strategiczne, zgodnie z ustaleniami Programu, z zastrzeżeniem art. 14.
2. Decyzja o utworzeniu rezerw strategicznych zawiera co najmniej określenie asortymentu i jego ilości oraz przeznaczenia tworzonych rezerw strategicznych.
3. Decyzję o utworzeniu rezerw strategicznych wykonuje Agencja.
4. Wykonując decyzję o utworzeniu rezerw strategicznych, Agencja dokonuje nabycia określonej ilości asortymentu rezerw strategicznych i przechowuje zakupiony asortyment, zawiera umowy, o których mowa w art. 17 lub w art. 18.

5. W przypadkach, w których nie mają zastosowania przepisy o zamówieniach publicznych, Agencja, dokonując zakupu asortymentu rezerw strategicznych lub zawierając umowy, o których mowa w art. 17 i art. 18, stosuje przejrzyste, niedyskryminacyjne i konkurencyjne warunki wyłaniania sprzedawcy tego asortymentu lub podmiotu, z którym zostanie zawarta umowa, o której mowa w art. 17 i art. 18, w szczególności:
- 1) przesyła zapytania ofertowe do podmiotów wykonujących działalność gospodarczą w zakresie produkcji, handlu, świadczenia usług, magazynowania oraz dysponujących odpowiednią bazą magazynową i gwarantujących odpowiednią jakość poszukiwanego asortymentu rezerw strategicznych, a także zapewniających bezpieczeństwo danych osobowych i ochronę informacji niejawnych, zgodnie z odrębnymi przepisami;
  - 2) zaprasza do negocjacji podmioty oferujące najkorzystniejsze ekonomicznie warunki sprzedaży, świadczenia usług i przechowywania asortymentu rezerw strategicznych, biorąc pod uwagę relację ceny do jakości;
  - 3) przeprowadza negocjacje cenowe w zakresie zakupu określonej ilości asortymentu rezerw strategicznych, świadczenia usług, a także kalkuluje według cen rynkowych i uzgadnia wynagrodzenie za przechowywanie asortymentu rezerw strategicznych;
  - 4) przedstawia projekt umowy oraz ją zawiera.
6. W przypadku gdy wystąpiło zagrożenie bezpieczeństwa i obronności państwa, bezpieczeństwa, porządku i zdrowia publicznego lub wystąpiła klęska żywiołowa, lub sytuacja kryzysowa, wykonanie decyzji o utworzeniu rezerw strategicznych na ten cel odbywa się z wyłączeniem ust. 5 oraz przepisów o zamówieniach publicznych.

Art. 14.

1. Prezes Rady Ministrów może, w drodze decyzji, utworzyć rezerwy strategiczne nieobjęte Programem, jeżeli:
- 1) w przypadku zagrożeń, o których mowa w art. 3, wystąpił brak albo znaczny deficyt rezerw strategicznych niepodlegających odtworzeniu, niezbędnych do zapobieżenia lub usunięcia skutków tych zagrożeń;
  - 2) określony asortyment jest niezbędny w celu przeciwdziałania skutkom nieprzewidzianego zagrożenia, o którym mowa w art. 3;
  - 3) z rekomendacji organizacji międzynarodowych wynika pilna potrzeba utworzenia rezerw strategicznych w celu przeciwdziałania skutkom nieprzewidzianego wcześniej zagrożenia, o którym mowa w art. 3;
-

- 4) z analizy sytuacji międzynarodowej wynika pilna potrzeba utworzenia rezerw strategicznych w celu udzielania wsparcia lub pomocy podmiotom prawa międzynarodowego publicznego.
2. Decyzję, o której mowa w ust. 1, Prezes Rady Ministrów wydaje z urzędu lub na wniosek organu lub podmiotu, o którym mowa w art. 8 ust. 2, uwzględniając stan rezerw i wnioski innych organów lub podmiotów, o których mowa w art. 8 ust. 2.

Art. 19.

1. Prezes Rady Ministrów, w drodze decyzji, w przypadkach, o których mowa w art. 3, udostępnia niezwłocznie rezerwy strategiczne.
  2. Decyzję o udostępnieniu rezerw strategicznych Prezes Rady Ministrów wydaje z urzędu albo na wniosek organu lub podmiotu, o którym mowa w art. 8 ust. 2, przy uwzględnieniu stanu rezerw i wniosków innych organów lub podmiotów, o których mowa w art. 8 ust. 2.
  3. W przypadku jednoczesnego wystąpienia bezpośredniego zagrożenia bezpieczeństwa i obronności państwa oraz innego zagrożenia wskazanego w art. 3 rezerwy strategiczne będą udostępniane na wniosek Ministra Obrony Narodowej, Ministra Sprawiedliwości [*ministra właściwego do spraw wewnętrznych*] lub Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, w zakresie ich właściwości, przed udostępnieniem rezerw strategicznych na wniosek innych organów lub podmiotów, o których mowa w art. 8 ust. 2.
  4. Wniosek o udostępnienie rezerw strategicznych zawiera co najmniej nazwę i ilość asortymentu rezerw strategicznych oraz cel jego wykorzystania, a także dane podmiotu, któremu udostępnione rezerwy strategiczne będą wydane.
  5. Decyzja o udostępnieniu rezerw strategicznych zawiera co najmniej:
    - 1) oznaczenie organu lub podmiotu, na którego rzecz rezerwy strategiczne są udostępnione;
    - 2) określenie udostępnionego asortymentu rezerw strategicznych i jego ilości;
    - 3) oznaczenie organu lub podmiotu, któremu udostępnione rezerwy strategiczne będą wydane do użycia;
    - 4) wskazanie, czy udostępnienie rezerw strategicznych następuje z obowiązkiem zwrotu, lub zobowiązanie do zwrotu niewykorzystanej części udostępnionych rezerw strategicznych;
    - 5) inne szczególne warunki udostępnienia rezerw strategicznych, w tym dotyczące obowiązku przetransportowania rezerw lub ich przetworzenia lub obowiązku zawarcia umowy dotyczącej udostępnienia z obowiązkiem zwrotu, jeżeli jest to konieczne ze względu na
-

właściwości udostępnionego asortymentu rezerw strategicznych lub jest uzasadnione innymi względami.

6. Prezes Rady Ministrów niezwłocznie wydaje decyzję o udostępnieniu rezerw strategicznych. Decyzja ta podlega natychmiastowemu wykonaniu przez Agencję.
7. Prezes Rady Ministrów udostępnia rezerwy strategiczne organom lub podmiotom, o których mowa w art. 8 ust. 2, nieodpłatnie.
8. W przypadku gdy decyzja o udostępnieniu rezerw strategicznych dotyczy:
  - 1) asortymentu, w odniesieniu do którego została zawarta umowa, o której mowa w art. 17,
  - 2) asortymentu lub usług objętych umową, o której mowa w art. 18- Agencja niezwłocznie dokonuje odpowiednio nabycia, wynajmu tego asortymentu lub zawiera umowę o świadczeniu usługi, z uwzględnieniem postanowień właściwych umów, o których mowa w art. 18, a następnie jego udostępnienia.

Art. 21.

1. Prezes Rady Ministrów może, w drodze decyzji, udostępnić określony specjalistyczny asortyment techniczny rezerw strategicznych, mając na względzie potrzebę wsparcia realizacji celów społecznych lub przedsięwzięć gospodarczych, w szczególności związanych z budową, modernizacją lub remontem infrastruktury. Przepisy art. 19 ust. 2 i 4 oraz ust. 5 pkt 1-3 stosuje się odpowiednio.
2. Decyzję, o której mowa w ust. 1, wykonuje Agencja.
3. Udostępnienie specjalistycznego asortymentu technicznego rezerw strategicznych jest dokonywane nieodpłatnie na rzecz państwowych jednostek organizacyjnych, jednostek samorządu terytorialnego lub utworzonych przez nie jednostek organizacyjnych, w przypadku wystąpienia sytuacji mającej znamiona klęski żywiołowej lub sytuacji kryzysowej, w celu zaspokojenia potrzeb społecznych lub gospodarczych.
4. Specjalistyczny asortyment techniczny rezerw strategicznych jest udostępniany na podstawie umowy zawartej na czas oznaczony między Agencją a jednostką, o której mowa w ust. 3.
5. Umowa, o której mowa w ust. 4, określa w szczególności warunki udostępnienia specjalistycznego asortymentu technicznego rezerw strategicznych oraz jego zwrotu.

Art. 23.

1. Prezes Rady Ministrów może, w drodze decyzji, udostępnić określony specjalistyczny asortyment medyczny rezerw strategicznych, mając na względzie potrzebę wsparcia realizacji celów związanych z ochroną zdrowia. Przepisy art. 19 ust. 2 i 4 oraz ust. 5 pkt 1-3 stosuje się odpowiednio.
2. Decyzję, o której mowa w ust. 1, wykonuje Agencja.
3. Udostępnienie asortymentu, o którym mowa w ust. 1, jest dokonywane odpłatnie na rzecz państwowych jednostek organizacyjnych, jednostek samorządu terytorialnego lub utworzonych przez nie jednostek organizacyjnych lub na rzecz przedsiębiorców realizujących zadania w zakresie ochrony zdrowia, w przypadku wystąpienia konieczności zrealizowania zadania związanego z ochroną zdrowia.
4. Specjalistyczny asortyment medyczny rezerw strategicznych jest udostępniany na podstawie umowy zawartej na czas oznaczony między Agencją a podmiotem, o którym mowa w ust. 3.
5. Umowa, o której mowa w ust. 4, określa w szczególności warunki udostępnienia asortymentu określonego w ust. 1.

Art. 24.

Agencja opracowuje i przedstawia do zatwierdzenia Prezesowi Rady Ministrów szczegółową procedurę udostępnienia rezerw strategicznych, w tym czasowego, zwrotnego udostępnienia specjalistycznego asortymentu technicznego rezerw strategicznych oraz specjalistycznego asortymentu medycznego rezerw strategicznych.

Art. 25.

1. Prezes Rady Ministrów dokonuje likwidacji rezerw strategicznych, w drodze decyzji, zgodnie z ustaleniami Programu albo w przypadkach, o których mowa w art. 27 lub art. 27a.
2. Decyzję o likwidacji rezerw strategicznych Prezes Rady Ministrów wydaje z urzędu albo na uzasadniony wniosek Agencji albo organu lub podmiotu, o którym mowa w art. 8 ust. 2.
3. Decyzja o likwidacji rezerw strategicznych zawiera co najmniej:
  - 1) określenie likwidowanego asortymentu rezerw strategicznych i jego ilości;
  - 2) wskazanie przyczyny likwidacji rezerw strategicznych;

- 3) szczególne warunki likwidacji rezerw strategicznych, jeżeli jest to konieczne ze względu na właściwości likwidowanego asortymentu rezerw strategicznych;
- 4) określenie terminu wykonania decyzji.
4. Decyzja o likwidacji rezerw strategicznych może określać sposób ich sprzedaży.
5. Decyzję o likwidacji rezerw strategicznych wykonuje Agencja.
6. Wykonując decyzję o likwidacji rezerw strategicznych, Agencja:
  - 1) dokonuje sprzedaży przeznaczonych do likwidacji rezerw strategicznych na giełdzie towarowej w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz. U. z 2022 r. poz. 170, 1488 i 1933) lub innej giełdzie towarowej albo w drodze przetargu lub aukcji w rozumieniu ustawy - Kodeks cywilny, w tym w szczególności:
    - a) sporządza wykaz likwidowanych rezerw strategicznych, określając nazwę, ilość oraz cenę każdego asortymentu rezerw strategicznych przeznaczonego do sprzedaży, skalkulowaną według jego wartości rynkowej,
    - b) przekazuje do publicznej wiadomości wykaz, o którym mowa w lit. a, zamieszczając ogłoszenie w Biuletynie Informacji Publicznej Agencji,
    - c) dokonuje wyboru najkorzystniejszej ekonomicznie oferty kupna likwidowanych rezerw strategicznych i przedstawia projekt umowy sprzedaży,
    - d) zawiera umowę sprzedaży likwidowanych rezerw strategicznych;
  - 2) dokonuje sprzedaży przeznaczonych do likwidacji rezerw strategicznych w sposób inny niż określony w pkt 1, o ile zostało to wskazane w decyzji o likwidacji rezerw strategicznych;
  - 3) rozwiązuje umowę, o której mowa w art. 16-18;
  - 4) poddaje likwidowane rezerwy strategiczne odzyskowi lub utylizacji.

Art. 27.

1. Prezes Rady Ministrów może zlikwidować, w drodze decyzji, określony asortyment rezerw strategicznych, którego likwidacja nie została ustalona w Programie, w szczególności w przypadkach, gdy dany asortyment rezerw strategicznych:
  - 1) nie może być dłużej utrzymywany z powodu ograniczeń, takich jak: zakaz jego stosowania, użycia bądź spożycia lub wygaśnięcie dopuszczenia do obrotu, lub wycofanie z obrotu, stosowania bądź użycia, lub upływ terminu jego ważności, przydatności do użycia bądź spożycia;

- 2) nie może zostać poddany wymianie ze względu na jego właściwości, skład lub zastosowanie albo brak asortymentu, którym może zostać zastąpiony;
  - 3) wymaga zamiany na inny asortyment, w ramach jednej grupy rodzajowej;
  - 4) utracił swoje przeznaczenie albo z przyczyn ekonomicznych niezasadne jest jego dalsze utrzymywanie;
  - 5) stał się nieprzydatny w wyniku nieodwracalnej utraty właściwości, jakości lub trwałego uszkodzenia;
  - 6) stał się odpadem;
  - 7) utrzymywany w rezerwie strategicznej na podstawie decyzji ministra właściwego do spraw zdrowia stał się zbędny w celu zapobiegania oraz zwalczania zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi z uwagi na odwołanie stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii.
2. Do decyzji, o której mowa w ust. 1, przepisy art. 25 ust. 2, ust. 3 pkt 1-3, ust. 4-6 i art. 26 stosuje się odpowiednio.

Art. 27a.

1. Prezes Rady Ministrów może zlikwidować, w drodze decyzji, określony asortyment rezerw strategicznych, utworzonych na podstawie art. 14 ze względu na konieczność:
- 1) złagodzenia zakłóceń w ciągłości dostaw danego asortymentu rezerw strategicznych służących funkcjonowaniu gospodarki lub zaspokojeniu podstawowych potrzeb obywateli;
  - 2) udzielenia pomocy i wsparcia podmiotom prawa międzynarodowego publicznego lub ochrony bezpieczeństwa i obronności państwa.
2. Do decyzji, o której mowa w ust. 1, przepisy art. 25 ust. 2, ust. 3 pkt 1-3, ust. 4 i 5 oraz ust. 6 pkt 2 stosuje się odpowiednio.

Art. 27c.

Prezes Rady Ministrów przedstawia sejmowej Komisji Administracji i Spraw Wewnętrznych oraz senackiej Komisji Gospodarki Narodowej i Innowacyjności informację o likwidacjach asortymentu rezerw strategicznych dokonanych na podstawie art. 27a:

- 1) za pierwsze półrocze danego roku - w terminie do dnia 31 sierpnia tego roku;
- 2) za drugie półrocze danego roku - w terminie do dnia 28 lutego roku następnego.

Art. 28.

Agencja opracowuje i przedstawia do zatwierdzenia Prezesowi Rady Ministrów szczegółową procedurę sprzedaży oraz nieodpłatnego przekazania zlikwidowanych rezerw strategicznych.

Art. 28a.

1. Prezes Rady Ministrów może utworzyć, w drodze decyzji, rezerwy strategiczne surowców i materiałów nieobjęte Programem, niezbędne do zabezpieczenia zadań określonych w Planie zabezpieczenia potrzeb Sił Zbrojnych realizowanych przez przedsiębiorców, o którym mowa w art. 651 ustawy z dnia 11 marca 2022 r. o obronie Ojczyzny (Dz. U. poz. 2305).
2. Do decyzji o utworzeniu rezerw strategicznych, o których mowa w ust. 1, stosuje się przepis art. 13 ust. 2.
3. Wykazy potrzeb dotyczących tworzenia rezerw, o których mowa w ust. 1, w zakresie asortymentu i ilości Minister Obrony Narodowej przedstawia Prezesowi Rady Ministrów w terminie do dnia 31 grudnia roku opracowania Planu zabezpieczenia potrzeb Sił Zbrojnych realizowanych przez przedsiębiorców, o którym mowa w art. 651 ustawy z dnia 11 marca 2022 r. o obronie Ojczyzny, lub jego aktualizacji, wraz ze wskazaniem możliwości ich przechowywania przez przedsiębiorcę, na potrzeby którego te rezerwy są tworzone.
4. Agencja, dokonując zakupu asortymentu rezerw strategicznych, stosuje przepisy art. 13 ust. 5 i 6.

Art. 28b.

1. Agencja przechowuje rezerwy strategiczne, o których mowa w art. 28a ust. 1:
    - 1) u przedsiębiorcy, na potrzeby którego te rezerwy są tworzone, na podstawie umowy przechowania;
    - 2) w magazynach rezerw strategicznych będących własnością Agencji.
  2. Do umowy, o której mowa w ust. 1 pkt 1, stosuje się odpowiednio przepisy art. 16 ust. 2.
  3. Koszty przechowywania rezerw, o których mowa w art. 28a ust. 1, ponosi przedsiębiorca, na potrzeby którego są one tworzone. Koszty te są zaliczane do kosztów jego działalności.
  4. Agencja rozwiązuje umowę, o której mowa w ust. 1, na wniosek Ministra Obrony Narodowej w odniesieniu do rezerw strategicznych, o których mowa w art. 28a ust. 1, przekazany Prezesowi Rady Ministrów.
-

Art. 28d.

1. Prezes Rady Ministrów, na wniosek Ministra Obrony Narodowej, w odniesieniu do rezerw strategicznych, o których mowa w art. 28a ust. 1, w drodze decyzji, w trybie określonym w art. 19 ust. 4, 5 pkt 1-3 i 5 oraz ust. 6, udostępnia przedsiębiorcy wskazanemu we wniosku określony asortyment rezerw strategicznych, o których mowa w art. 28a ust. 1, na czas oznaczony, z obowiązkiem ich zwrotu.
2. Udostępnienie jest realizowane na podstawie umowy zawartej na czas oznaczony między Agencją a przedsiębiorcą. Prezes Rady Ministrów nieodpłatnie udostępnia rezerwy strategiczne przedsiębiorcom, o których mowa w ust. 1.
3. Umowa, o której mowa w ust. 2, określa w szczególności warunki udostępnienia asortymentu rezerw strategicznych, o których mowa w ust. 1, oraz jego zwrotu.
4. Przedsiębiorca, na rzecz którego dokonano udostępnienia rezerw, ponosi wszystkie koszty związane z tym udostępnieniem.

Art. 28e.

1. Prezes Rady Ministrów, na wniosek Ministra Obrony Narodowej, dokonuje, w drodze decyzji, likwidacji rezerw strategicznych, o których mowa w art. 28a ust. 1.
2. Do decyzji o likwidacji rezerw strategicznych, o których mowa w ust. 1, przepisy art. 25 ust. 3-5 stosuje się odpowiednio.
3. Wykonując decyzję o likwidacji rezerw strategicznych, o których mowa w ust. 1:
  - 1) stosuje się odpowiednio przepisy art. 25 ust. 6 pkt 1;
  - 2) Agencja rozwiązuje umowę, o której mowa w art. 28b ust. 2.
4. W przypadku gdy nie złożono ofert zakupu asortymentu zlikwidowanych rezerw strategicznych surowców i materiałów, Agencja, na podstawie umowy, może nieodpłatnie przekazać ten asortyment przedsiębiorcom realizującym zadania na rzecz Sił Zbrojnych, na rzecz których rezerwy zostały utworzone, biorąc pod uwagę potrzeby tych przedsiębiorców oraz przydatność przekazywanego asortymentu zlikwidowanych rezerw strategicznych do realizacji ich zadań. Umowa, o której mowa w zdaniu poprzedzającym, określa szczegółowe warunki nieodpłatnego przekazania zlikwidowanych rezerw strategicznych.
5. W przypadku nieodpłatnego przekazania zlikwidowanych rezerw strategicznych surowców i materiałów, o których mowa w ust. 4, od Agencji nie pobiera się danin publicznych z tego tytułu, z wyjątkiem podatku akcyzowego, podatku od towarów i usług oraz należności celnych.

6. Agencja opracowuje i przedstawia do zatwierdzenia Prezesowi Rady Ministrów szczegółową procedurę sprzedaży oraz nieodpłatnego przekazania zlikwidowanych rezerw strategicznych, o których mowa w ust. 1.

Art. 30.

1. Agencja jest agencją wykonawczą w rozumieniu ustawy o finansach publicznych.
2. Agencja realizuje zadania państwa w zakresie określonym w ustawie, ustawie o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz w odrębnych ustawach.
3. Siedzibą Agencji jest Warszawa.
4. Prezes Rady Ministrów nadzoruje działalność Agencji.

Art. 31.

1. Do zadań Agencji należy:
  - 1) utrzymywanie rezerw strategicznych, w tym ich przechowywanie, dokonywanie wymiany lub zamiany oraz przeprowadzanie konserwacji przechowywanych rezerw strategicznych;
  - 2) wykonywanie decyzji Prezesa Rady Ministrów dotyczących tworzenia, udostępniania i likwidacji rezerw strategicznych, zgodnie z zasadami określonymi w rozdziałach 3-5a, przez:
    - a) nabywanie określonych ilości asortymentu rezerw strategicznych,
    - b) organizowanie wydawania udostępnionych rezerw strategicznych,
    - c) zapewnienie przetworzenia rezerw strategicznych utrzymywanych w postaci surowców i półproduktów przed ich wydaniem,
    - d) sprzedaż zlikwidowanych rezerw strategicznych albo nieodpłatne przekazanie niesprzedanych rezerw strategicznych jednostkom, o których mowa w art. 21 ust. 3, lub podmiotom, których cele statutowe uzasadniają decyzję o nieodpłatnym przekazaniu,
    - e) poddanie zlikwidowanych rezerw odzyskowi lub przekazanie ich do unieszkodliwienia, zgodnie z zasadami gospodarowania odpadami określonymi w ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2022 r. poz. 699, 1250, 1726, 2127 i 2722),
    - f) zawieranie i wykonywanie umów, o których mowa w art. 16-18;
  - 3) wykonywanie decyzji organów lub podmiotów, o których mowa w art. 8 ust. 2, dotyczących zakupu, magazynowania i wydawania określonych asortymentów towarów zgodnie z zasadami określonymi w rozdziale 6;

- 4) organizowanie usług, w tym usług transportowo-logistycznych, na własną rzecz, w celu, o którym mowa w art. 3, oraz na rzecz innych organów lub podmiotów wykonujących działania wspierające zadania w zakresie określonym w art. 3;
  - 5) zarządzanie nieruchomościami stanowiącymi własność lub pozostającymi w posiadaniu Agencji, a także ich oddawanie do odpłatnego korzystania, w szczególności na podstawie umów najmu i dzierżawy lub świadczenie innych usług związanych z zarządzaniem nieruchomościami;
  - 6) prowadzenie inwestycji związanych z budową lub modernizacją infrastruktury technicznej służącej do utrzymywania rezerw strategicznych oraz innych inwestycji związanych z wykonywaniem zadań Agencji, w tym w szczególności w zakresie, o którym mowa w pkt 5;
  - 7) udostępnianie rezerw strategicznych oraz realizacja innych zadań w ramach udzielania pomocy i wsparcia podmiotom prawa międzynarodowego publicznego;
  - 8) tworzenie i utrzymywanie zapasów agencyjnych ropy naftowej i paliw na zasadach określonych w ustawie o zapasach ropy naftowej i produktów naftowych oraz wykonywanie innych obowiązków wynikających z tej ustawy;
  - 9) przeprowadzanie kontroli, o której mowa w art. 48;
  - 10) opracowywanie projektu informacji o asortymencie rezerw strategicznych, ich ilości i wartości oraz ich finansowaniu, wykorzystaniu i rozmieszczeniu, w terminach do dnia 30 września każdego roku za I półrocze i do dnia 31 marca każdego roku za rok poprzedni;
  - 11) przekazywanie Ministrowi Obrony Narodowej, Ministrowi Sprawiedliwości, ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych lub Szefowi Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego aktualnego wykazu ilości oraz miejsc przechowywania asortymentów rezerw strategicznych zgodnych ze zgłoszonymi przez nich potrzebami, o których mowa w art. 8 ust. 4 pkt 3 - w terminie do dnia 30 sierpnia każdego roku;
  - 12) sporządzanie planów, informacji, procedur i sprawozdań oraz innych dokumentów w zakresie określonym w ustawie lub w innych ustawach;
  - 13) wykonywanie innych zadań określonych w odrębnych ustawach lub w Programie.
2. Do czynności realizowanych przez Agencję w ramach zadań, o których mowa w ust. 1 pkt 6, nie stosuje się przepisów art. 38-41 ustawy z dnia 16 grudnia 2016 r. o zasadach zarządzania mieniem państwowym (Dz. U. z 2021 r. poz. 1933 oraz z 2022 r. poz. 807, 872, 1459, 1512 i 2463).

Art. 32.

1. Prezes Rady Ministrów może powierzyć Agencji, w drodze decyzji, realizację innych zadań niż określone w art. 31 w związku z tworzeniem, utrzymywaniem, udostępnianiem i likwidacją rezerw strategicznych.
2. Powierzając zadania, o których mowa w ust. 1, Prezes Rady Ministrów zapewnia Agencji na ten cel odpowiednie środki finansowe.

Art. 33.

1. Agencja działa na podstawie ustaw oraz statutu.
2. Prezes Rady Ministrów, w drodze zarządzenia, nadaje Agencji statut, który określa w szczególności szczegółowy zakres jej działania oraz zasady udzielania pełnomocnictw.
3. Organizację wewnętrzną Agencji oraz zakres zadań jednostek i komórek organizacyjnych Agencji określa regulamin organizacyjny ustalony przez Prezesa Agencji.

Art. 34.

1. Prezes Agencji jest organem Agencji.
- [2. Prezesa Agencji powołuje Prezes Rady Ministrów spośród osób wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru.*
- 3. Prezes Rady Ministrów odwołuje Prezesa Agencji.]*
- <2. Prezesa Agencji powołuje Prezes Rady Ministrów spośród osób wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru na wniosek ministra właściwego do spraw wewnętrznych.**
- 3. Prezes Rady Ministrów odwołuje Prezesa Agencji, na wniosek ministra właściwego do spraw wewnętrznych.>**
4. Prezes Agencji kieruje działalnością Agencji i reprezentuje ją na zewnątrz.
5. Prezes Agencji działa przy pomocy zastępcy lub zastępców.
6. Zastępcę lub zastępców Prezesa Agencji powołuje Prezes Rady Ministrów spośród osób wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru, na wniosek Prezesa Agencji.
7. Prezes Rady Ministrów odwołuje zastępców Prezesa Agencji na wniosek Prezesa Agencji.
- <8. W przypadku odwołania Prezesa Agencji lub czasowej niemożności sprawowania przez niego funkcji, Prezes Rady Ministrów, po zasięgnięciu opinii ministra**

właściwego do spraw wewnętrznych, może powierzyć pełnienie obowiązków Prezesa Agencji, na czas nie dłuższy niż 6 miesięcy, jego zastępcy lub innej osobie.>

Art. 35.

1. Stanowisko Prezesa Agencji może zajmować osoba, która:

- 1) posiada tytuł zawodowy magistra lub równorzędny;
- 2) jest obywatelem polskim;
- 3) korzysta z pełni praw publicznych;
- 4) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;
- 5) posiada kompetencje kierownicze;
- 6) posiada co najmniej 10-letni staż pracy, w tym co najmniej 5-letni staż pracy na stanowisku kierowniczym;
- 7) posiada wiedzę z zakresu spraw należących do właściwości Agencji;
- 8) posiada poświadczenie bezpieczeństwa dostępu do informacji niejawnych oznaczonych klauzulą "tajne" albo złoży oświadczenie w sprawie poddania się postępowaniu sprawdzającemu w związku z dostępem do informacji niejawnych;
- 9) nie pełniła służby zawodowej ani nie pracowała w organach bezpieczeństwa państwa wymienionych w art. 2 ustawy z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944-1990 oraz treści tych dokumentów (Dz. U. z 2021 r. poz. 1633 oraz z 2022 r. poz. 1459, 1512, 2463 i 2731), ani nie była ich współpracownikiem.

2. Informację o naborze na stanowisko Prezesa Agencji ogłasza się przez umieszczenie ogłoszenia w miejscu powszechnie dostępnym w siedzibie Agencji oraz w *[Biuletynie Informacji Publicznej Agencji i Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów]* **<Biuletynie Informacji Publicznej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw wewnętrznych>** . Ogłoszenie powinno zawierać:

- 1) nazwę i adres Agencji;
- 2) określenie stanowiska;
- 3) wymagania związane ze stanowiskiem wynikające z przepisów prawa;
- 4) zakres zadań wykonywanych na stanowisku;
- 5) wskazanie wymaganych dokumentów;
- 6) termin i miejsce składania dokumentów;

- 7) informację o metodach i technikach naboru.
3. Termin, o którym mowa w ust. 2 pkt 6, nie może być krótszy niż 14 dni od dnia opublikowania ogłoszenia w [*Biuletynie Informacji Publicznej Agencji i Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów*] **<Biuletynie Informacji Publicznej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw wewnętrznych>**.
4. Nabór na stanowisko Prezesa Agencji przeprowadza zespół, powołany przez Prezesa Rady Ministrów, liczący co najmniej 3 osoby, których wiedza i doświadczenie dają rękojmię wyłonienia najlepszych kandydatów. W toku naboru ocenia się doświadczenie zawodowe kandydata, wiedzę niezbędną do wykonywania zadań na stanowisku, na które jest przeprowadzany nabór, oraz kompetencje kierownicze.
5. Ocena wiedzy i kompetencji kierowniczych kandydata, o których mowa w ust. 4, może być dokonana na zlecenie zespołu przez osobę niebędącą członkiem zespołu, która posiada odpowiednie kwalifikacje do dokonania tej oceny.
6. Członek zespołu oraz osoba, o której mowa w ust. 5, mają obowiązek zachowania w tajemnicy informacji dotyczących osób ubiegających się o stanowisko, uzyskanych w trakcie naboru.
7. W toku naboru zespół wyłania nie więcej niż 3 kandydatów, których przedstawia Prezesowi Rady Ministrów.
8. Z przeprowadzonego naboru zespół sporządza protokół zawierający:
- 1) nazwę i adres Agencji;
  - 2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór, oraz liczbę kandydatów;
  - 3) imiona, nazwiska i adresy nie więcej niż 3 najlepszych kandydatów uszeregowanych według poziomu spełniania przez nich wymagań określonych w ogłoszeniu o naborze;
  - 4) informację o zastosowanych metodach i technikach naboru;
  - 5) uzasadnienie dokonanego wyboru albo powody niewyłonienia kandydata;
  - 6) skład zespołu.
9. Wynik naboru ogłasza się niezwłocznie przez umieszczenie informacji w Biuletynach Informacji Publicznej, o których mowa w ust. 2. Informacja o wyniku naboru zawiera:
- 1) nazwę i adres Agencji;
  - 2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór;
  - 3) imiona, nazwiska wybranych kandydatów oraz ich miejsca zamieszkania w rozumieniu ustawy - Kodeks cywilny albo informację o niewyłonieniu kandydata.

10. Umieszczenie w *[Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów]* **<Biuletynie Informacji Publicznej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw wewnętrznych>** ogłoszenia o naborze oraz o wyniku tego naboru jest bezpłatne.
11. Przepisy ust. 1-10 stosuje się odpowiednio do naboru na stanowiska zastępców Prezesa.

Art. 41.

1. Agencja prowadzi gospodarkę finansową na zasadach określonych w ustawie oraz w ustawie o finansach publicznych.
2. Przychodami Agencji są:
  - 1) *[dotacje celowe z budżetu państwa, planowane w części budżetowej, której dysponentem jest Szef Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, przeznaczone na:]*
<dotacje celowe z budżetu państwa, planowane w części budżetowej, której dysponentem jest minister właściwy do spraw wewnętrznych, przeznaczone na:>
    - a) realizację zadań Agencji określonych w ustawie oraz w innych ustawach, w szczególności w ustawie o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego, z wyłączeniem zadań realizowanych przez Agencję w zakresie zapasów interwencyjnych,.
    - b) finansowanie lub dofinansowanie inwestycji związanych z wykonywaniem zadań Agencji, w tym dotyczących budowy lub modernizacji infrastruktury technicznej utrzymywania rezerw strategicznych oraz innych inwestycji związanych z wykonywaniem zadań Agencji;
  - 2) dotacje celowe na realizację zadań, o których mowa w art. 32;
  - 3) dotacje podmiotowe z budżetu państwa przeznaczone na dofinansowanie bieżącej działalności Agencji, w tym zarządzania realizacją zadań, o których mowa w art. 31, z wyłączeniem zadań w zakresie zapasów interwencyjnych określonych w ustawie o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego;
  - 4) przychody uzyskiwane ze sprzedaży rezerw strategicznych;
  - 5) przychody uzyskiwane ze świadczonych przez Agencję usług;
  - 6) darowizny;
  - 7) przychody z innych tytułów;
  - 8) dotacje celowe z budżetu państwa udzielone na realizację zadań Agencji na rzecz Sił Zbrojnych związanych z Planem zabezpieczenia potrzeb Sił Zbrojnych realizowanych przez przedsiębiorców, o którym mowa w art. 651 ustawy z dnia 11 marca 2022 r. o obronie Ojczyzny;

- 9) przychody uzyskiwane z tytułu sprzedaży rezerw strategicznych, o których mowa w art. 28a ust. 1.
3. Przychody, o których mowa w ust. 2 pkt 4-7, przeznacza się na realizację zadań Agencji, o których mowa w art. 31, oraz na bieżącą działalność Agencji, w tym wynagrodzenia jej pracowników.
- 3a. Przychody Agencji, o których mowa w ust. 2 pkt 9, przeznacza się w całości na odtworzenie rezerw strategicznych, o których mowa w art. 28a ust. 1.
4. Agencja może zaciągać zobowiązania na okres realizacji danego zadania przekraczający rok budżetowy, jeżeli wydatki niezbędne na obsługę zobowiązania zostały określone w rocznym planie finansowym, o którym mowa w art. 42 ust. 1.
5. Agencja może zaciągać kredyty i pożyczki, w celu finansowania wydatków, za zgodą Prezesa Rady Ministrów i ministra właściwego do spraw finansów publicznych.
6. Agencja prowadzi rachunkowość zgodnie z przepisami o rachunkowości, z uwzględnieniem zasad określonych w ustawie o finansach publicznych.
7. Agencja tworzy fundusz statutowy i fundusz świadczeń socjalnych.

Art. 42.

1. Podstawą gospodarki finansowej Agencji jest roczny plan finansowy obejmujący:
- 1) przychody własne Agencji;
  - 2) dotacje z budżetu państwa;
  - 3) zestawienie kosztów:
    - a) funkcjonowania Agencji, według ich rodzajów,
    - b) realizacji zadań określonych w ustawie oraz w ustawie o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego, z wyszczególnieniem:
      - kosztów realizacji tych zadań przez inne podmioty,
      - wynagrodzeń i składek od nich naliczanych,
      - płatności odsetkowych wynikających z zaciągniętych zobowiązań,
      - zakupu towarów i usług;
  - 4) wynik finansowy;
  - 5) środki na wydatki majątkowe;
  - 6) środki przyznane innym podmiotom;
  - 7) stan należności i zobowiązań na początek i koniec roku;
  - 8) stan środków pieniężnych na początek i koniec roku.
-

Objaśnienie oznaczeń: [] kursywa – tekst usunięty przez Sejm

<> druk pogrubiony – tekst wstawiony przez Sejm

2. Agencja, w porozumieniu z Prezesem Rady Ministrów, ustala projekt rocznego planu finansowego Agencji. Prezes Rady Ministrów zatwierdza projekt planu i przekazuje go ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych, w trybie i terminach określonych w przepisach dotyczących prac nad projektem ustawy budżetowej.
3. W ramach projektu planu finansowego Agencji jest sporządzany plan:
  - 1) dochodów i wydatków Agencji ujmowanych w terminie ich zapłaty;
  - 2) rzeczowy rezerw strategicznych.
4. Agencja sporządza i przekazuje Prezesowi Rady Ministrów sprawozdania finansowe i związane z nimi informacje, w trybie i na zasadach określonych w ustawie o finansach publicznych.
5. Agencja jest obowiązana corocznie wpłacać do budżetu państwa nadwyżkę środków finansowych ustaloną na koniec roku, pozostającą po uregulowaniu zobowiązań podatkowych, o której mowa w art. 22 ustawy o finansach publicznych. *[Agencja dokonuje wpłaty nadwyżki tych środków na rachunek bieżący dochodów Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, nie później niż do dnia 30 czerwca za rok poprzedni.]* **Agencja dokonuje wpłaty nadwyżki tych środków na rachunek bieżący dochodów urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw wewnętrznych, nie później niż do dnia 30 czerwca za rok poprzedni.>**
6. W Agencji prowadzi się audyt wewnętrzny, zgodnie z przepisami ustawy o finansach publicznych.

Art. 46.

1. Do umarzania, odraczania terminów lub rozkładania na raty spłat należności i wierzytelności Agencji, o których mowa w art. 44, są uprawnieni:
  - 1) Prezes Agencji - w odniesieniu do należności i wierzytelności, których wartość należności głównej nie przekracza kwoty 40 000 zł;
  - 2) Prezes Rady Ministrów - w pozostałych przypadkach.
2. Umorzenie należności i wierzytelności Agencji oraz odroczenie terminu spłaty całości lub części należności albo rozłożenie płatności całości lub części należności na raty następuje na podstawie umowy zawartej między Agencją a dłużnikiem, z zastrzeżeniem ust. 4.
3. W umowie, o której mowa w ust. 2, określa się w szczególności:
  - 1) warunki spłaty pozostałej części należności i wierzytelności - w przypadku umorzenia ich w części;

- 2) warunki i terminy spłaty należności i wierzytelności - w przypadku odroczenia terminu spłaty lub rozłożenia płatności na raty.
4. W przypadkach, o których mowa w art. 44 ust. 2 pkt 3-5, umorzenie należności i wierzytelności następuje w formie jednostronnego oświadczenia woli.
5. Przepisy ust. 1-4 oraz art. 44 i art. 45 stosuje się odpowiednio do umarzania, odraczania lub rozkładania na raty spłat odsetek od tych należności i wierzytelności oraz do umarzania, odraczania lub rozkładania na raty spłat innych należności ubocznych.

USTAWA z dnia 21 stycznia 2021 r. o służbie zagranicznej (Dz. U. z 2024 r. poz. 85)

Art. 42.

1. Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej może ustanowić ambasadora - specjalnego przedstawiciela Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej do zadań z zakresu polityki zagranicznej.
2. Ambasador - specjalny przedstawiciel Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej nie wchodzi w skład służby zagranicznej.

<Art. 42a.

Placówki zagraniczne podlegają inspekcjom wykonywanym na polecenie dyrektora generalnego służby zagranicznej.>

USTAWA z dnia 2 grudnia 2021 r. o szczególnych zasadach wynagradzania osób realizujących zadania z zakresu cyberbezpieczeństwa (Dz. U. z 2023 r. poz. 667)

Art. 27.

1. Maksymalny limit wydatków z budżetu państwa dla części budżetowej 27 - informatyzacja, będących skutkiem finansowym wejścia w życie ustawy, wynosi:
  - 1) w 2022 r. - 150,00 mln zł;
  - 2) w 2023 r. - 100,00 mln zł;
  - [3) w 2024 r. - 100,00 mln zł;*

- 4) w 2025 r. - 100,00 mln zł;
- 5) w 2026 r. - 100,00 mln zł;
- 6) w 2027 r. - 100,00 mln zł;
- 7) w 2028 r. - 100,00 mln zł;
- 8) w 2029 r. - 100,00 mln zł;
- 9) w 2030 r. - 100,00 mln zł;
- 10) w 2031 r. - 100,00 mln zł.]

<3) w 2024 r. – 250,00 mln zł;

4) w 2025 r. – 250,00 mln zł;

5) w 2026 r. – 250,00 mln zł;

6) w 2027 r. – 250,00 mln zł;

7) w 2028 r. – 250,00 mln zł;

8) w 2029 r. – 250,00 mln zł;

9) w 2030 r. – 250,00 mln zł;

10) w 2031 r. – 250,00 mln zł.>

2. Minister właściwy do spraw informatyzacji nadzoruje i monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o których mowa w ust. 1, i dokonuje oceny wykorzystania tego limitu według stanu na koniec każdego kwartału, a w przypadku IV kwartału - według stanu na dzień 20 listopada.

3. W przypadku gdy wysokość wydatków, o których mowa w ust. 1, po trzech kwartałach wyniesie łącznie więcej niż 75% limitu przewidzianego na dany rok, wysokość wydatków w czwartym kwartale obniża się o kwotę przekroczenia, określając zakres ograniczeń dla poszczególnych zadań realizowanych na podstawie ustawy.

USTAWA z dnia 11 marca 2022 r. o obronie Ojczyzny (Dz. U. z 2024 r. poz. 248)

Art. 651.

1. Dokumentem planistycznym w zakresie realizacji zadań, o których mowa w art. 648 ust. 1 pkt 1 i 2, jest Plan zabezpieczenia potrzeb Sił Zbrojnych realizowanych przez przedsiębiorców, zwany dalej "Planem".

2. Plan określa:

Objaśnienie oznaczeń: [] kursywa – tekst usunięty przez Sejm

<> druk pogrubiony – tekst wstawiony przez Sejm

- 1) zadania, o których mowa w art. 648 ust. 1 pkt 1 i 2, jakie mogą być nałożone na przedsiębiorców realizujących zadania na rzecz Sił Zbrojnych;
  - 2) możliwości produkcyjno-usługowe przedsiębiorców objętych Planem;
  - 3) wykaz kooperantów i podwykonawców, z podziałem na zagranicznych i krajowych, będących dostawcami środków materiałowych, surowców, komponentów zespołów, podzespołów i urządzeń do zabezpieczenia realizacji zadań, o których mowa w art. 648 ust. 1 pkt 1 i 2;
  - 4) wykaz potrzeb dotyczących utworzenia rezerw strategicznych, o których mowa w art. 28a ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o rezerwach strategicznych w zakresie surowców i materiałów niezbędnych do zabezpieczenia realizacji zadań, o których mowa w art. 648 ust. 1 pkt 1, na okres co najmniej 1 miesiąca po uruchomieniu Planu przez przedsiębiorców realizujących zadania na rzecz Sił Zbrojnych.
3. Plan opracowuje się:
- 1) na okres 5 lat;
  - 2) na kolejny okres w terminie nie dłuższym niż 12 miesięcy przed upływem okresu objętego poprzednim Planem. Prace nad projektem Planu podejmuje Minister Obrony Narodowej;
  - 3) w przypadku, gdy aktualizacja wymaga zmiany jego struktury lub spowoduje trudności w korzystaniu z Planu.
4. Minister Obrony Narodowej, opracowując Plan, uwzględnia:
- 1) interesy narodowe Rzeczypospolitej Polskiej w dziedzinie bezpieczeństwa narodowego;
  - 2) zobowiązania międzynarodowe Rzeczypospolitej Polskiej;
  - 3) potrzeby Sił Zbrojnych wynikające z analizy i szacowania ryzyka realizacji zadań w warunkach zagrożenia bezpieczeństwa państwa i w czasie wojny, z wykorzystaniem uzupełnienia tych potrzeb w ramach Planu, w zakresie określonym w art. 648 ust. 1 pkt 1 i 2;
  - 4) możliwości ulokowania u przedsiębiorców zadań na rzecz Sił Zbrojnych.
5. Do opracowania Planu wykorzystuje się co najmniej informacje o:
- 1) możliwościach produkcyjno-usługowych przedsiębiorców;
  - 2) potrzebach Sił Zbrojnych w zakresie dostaw i napraw sprzętu wojskowego;
  - 3) terminach realizacji zadań na rzecz Sił Zbrojnych.
6. Plan podlega aktualizacji, w formie aneksu do istniejącego Planu, po zatwierdzeniu ustawy budżetowej w przypadku:
- 1) istotnych zmian w asortymencie i ilości zgłaszanych potrzeb;
-

- 2) zmiany zasad określania potrzeb do Planu;
  - 3) zmiany oferty w zakresie produkcji, napraw lub usług przedsiębiorców, skutkującej koniecznością dokonania zmiany w zakresie przedsiębiorcy realizującego zadania w Planie.
7. Do aktualizacji Planu stosuje się odpowiednio przepisy ust. 4 i 5.
8. Plan lub jego aktualizację zatwierdza Minister Obrony Narodowej.
9. Minister Obrony Narodowej:
- 1) na podstawie wykazu, o którym mowa w ust. 2 pkt 4, zgłasza do [*Prezesa Rady Ministrów*] **<ministra właściwego do spraw wewnętrznych>**, w terminie do 31 grudnia każdego roku, zbiorczy wykaz potrzeb dotyczących utworzenia rezerw strategicznych, o których mowa w art. 28a ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o rezerwach strategicznych, wraz ze wskazaniem możliwości ich przechowywania przez przedsiębiorcę, na potrzeby którego te rezerwy są tworzone;
  - 2) koordynuje realizację Planu w przypadku jego uruchomienia, w tym:
    - a) aktualizuje Plan, stosownie do zmieniających się potrzeb, o których mowa w ust. 4,
    - b) występuje do [*Prezesa Rady Ministrów*] **<ministra właściwego do spraw wewnętrznych>** z wnioskiem o udostępnienie rezerw strategicznych, o których mowa w art. 28a ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o rezerwach strategicznych w zakresie realizacji zadań ujętych w programie, o których mowa w art. 648 ust. 1 pkt 1,
    - c) koordynuje odbiór przez przedsiębiorców udostępnionych rezerw strategicznych, o których mowa w art. 28a ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o rezerwach strategicznych, z Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych,
    - d) koordynuje odbiór od przedsiębiorców wyprodukowanych wyrobów i świadczonych usług naprawczych, w ramach realizacji zadań, o których mowa w art. 648 ust. 1 pkt 1, przez Siły Zbrojne;
  - 3) wnioskuje do Prezesa Rady Ministrów o uruchomienie Planu.

USTAWA z dnia 12 marca 2022 r. o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa (Dz. U. z 2024 r. poz. 167 i 232)

Art. 14.

1. W Banku Gospodarstwa Krajowego tworzy się Fundusz Pomocy, zwany dalej "Funduszem", w celu finansowania lub dofinansowania realizacji zadań na rzecz pomocy Ukrainie, w szczególności obywatelom Ukrainy dotkniętym konfliktem zbrojnym na terytorium Ukrainy, w tym zadań realizowanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jak i poza nim, a także realizacji zadań związanych z bezpieczeństwem żywnościowym kraju w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium Ukrainy.
  2. *[Prezes Rady Ministrów]* <**Minister właściwy do spraw finansów publicznych**> zawiera z Bankiem Gospodarstwa Krajowego umowę określającą w szczególności zasady dokonywania wypłat ze środków Funduszu, na finansowanie lub dofinansowanie realizowanych zadań, o których mowa w ust. 1, oraz zasady zawierania porozumień, o których mowa w ust. 10.
  3. Wypłaty ze środków Funduszu są realizowane na podstawie dyspozycji wypłaty składanej do Banku Gospodarstwa Krajowego przez *[Prezesa Rady Ministrów]* <**Ministra właściwego do spraw finansów publicznych**> .
  4. *[Prezes Rady Ministrów]* <**Minister właściwy do spraw finansów publicznych**> może upoważnić do składania dyspozycji wypłaty ze środków Funduszu dysponenta części budżetowej lub ministra kierującego określonym działem administracji rządowej zgodnie z ustawą z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2022 r. poz. 2512 oraz z 2023 r. poz. 2029), określając jednocześnie zakres tego upoważnienia.
  - 4a. *[Prezes Rady Ministrów]* <**Minister właściwy do spraw finansów publicznych**> może upoważnić ministra właściwego do spraw wewnętrznych do składania dyspozycji wypłaty ze środków Funduszu, w celu finansowania, o którym mowa w ust. 6 pkt 1, 4 i 6, określając jednocześnie zakres tego upoważnienia.
  - 4b. Finansowanie, o którym mowa w ust. 4a, udzielane jest za pośrednictwem poszczególnych dysponentów części budżetowych, zgodnie z zakresem ich działania.
  - 4c. Jednostki sektora finansów publicznych odsetki od środków z Funduszu zgromadzonych na wydzielonym rachunku przeznaczają na realizację zadań, o których mowa w ust. 1.
  - 4d. Niewykorzystane odsetki, o których mowa w ust. 4c, podlegają zwrotowi na rachunek, z którego otrzymano środki z Funduszu, z wyjątkiem niewykorzystanych odsetek od środków z Funduszu zgromadzonych na wydzielonym rachunku jednostki samorządu terytorialnego, które są przekazywane na rachunek właściwego wojewody.
  5. Środki Funduszu pochodzą:
-

Objaśnienie oznaczeń: *[] kursywa – tekst usunięty przez Sejm*

<> **druk pogrubiony – tekst wstawiony przez Sejm**

- 1) z wpłat środków pieniężnych jednostek sektora finansów publicznych, o których mowa w art. 9 pkt 5-8 i 14 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, z wyłączeniem samorządowych osób prawnych, z wyjątkiem środków pochodzących z dotacji z budżetu i środków, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych;
  - 2) ze środków, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, które za zgodą Komisji Europejskiej mogą zostać przeznaczone na wsparcie realizacji zadań, o których mowa w ust. 1;
  - 3) z wpłat z budżetu państwa;
  - 4) z wpływów ze skarbowych papierów wartościowych, o których mowa w art. 15;
  - 5) ze środków z wyemitowanych obligacji, o których mowa w art. 16 ust. 3;
  - 6) z innych przychodów, w tym darowizn;
  - 7) ze środków pochodzących ze źródeł zagranicznych niepodlegających zwrotowi, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych;
  - 8) z odsetek od środków Funduszu pozostających na wydzielonych rachunkach bankowych, których obowiązek utworzenia wynika z obowiązujących przepisów lub umów, będących w dyspozycji kierownika jednostki organizacyjnej realizującej zadania finansowane ze środków Funduszu.
6. Środki Funduszu mogą być przeznaczane na:
- 1) finansowanie lub dofinansowanie realizacji zadań, o których mowa w ust. 1;
  - 2) wykup i zapłatę odsetek od obligacji, o których mowa w art. 16 ust. 3, oraz pokrycie kosztów ich emisji;
  - 3) zwrot Bankowi Gospodarstwa Krajowego środków, o których mowa w art. 16 ust. 2, wraz z wynagrodzeniem w wysokości ustalonej z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych;
  - 4) zwrot wydatków lub kosztów poniesionych na realizację zadań, o których mowa w ust. 1;
  - 5) udzielanie pożyczek;
  - 6) finansowanie poniesionych wydatków podmiotów, o których mowa w art. 12 ust. 3, podczas realizacji zadań, o których mowa w ust. 1.
- 6a. Środki Funduszu mogą być przeznaczone na finansowanie działań, polegających na zapewnieniu bezpieczeństwa osób, o których mowa w art. 1 ust. 1, oraz ochronie bezpieczeństwa i porządku publicznego w miejscach gromadzenia się i pobytu tych osób, w tym w szczególności wydatków związanych z przemieszczaniem się, zakwaterowaniem,
-

wyżywieniem i wyposażeniem funkcjonariuszy służb podległych ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych, a także na zwrot wydatków lub kosztów poniesionych na realizację tych zadań.

- 6b. W przypadku finansowania, o którym mowa w ust. 6 pkt 6, wyłącza się możliwość korzystania ze świadczenia pieniężnego, o którym mowa w art. 13.
- 6c. Finansowanie lub dofinansowanie realizacji zadań, o którym mowa w ust. 6 pkt 1, zwrot wydatków lub kosztów, o którym mowa w ust. 6 pkt 4, oraz finansowanie poniesionych wydatków, o którym mowa w ust. 6 pkt 6, może nastąpić według stawek ryczałtowych.
- 6d. Środki Funduszu mogą być przeznaczone na finansowanie zadań Polskiego Czerwonego Krzyża, w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium Ukrainy, realizowanych przez Krajowe Biuro Informacji i Poszukiwań, przewidziane w konwencjach międzynarodowych o traktowaniu jeńców wojennych oraz o ochronie osób cywilnych podczas wojny.
- 6e. Środki Funduszu mogą być przeznaczone na realizację zadań związanych z integracją społeczną.
- 6f. Środki Funduszu mogą być przeznaczone na finansowanie lub dofinansowanie budowy, modernizacji, wyposażania i utrzymania przejść granicznych z Ukrainą.
7. Ze środków Funduszu dokonuje się wypłaty wynagrodzenia prowizyjnego przysługującego Bankowi Gospodarstwa Krajowego. Wysokość wynagrodzenia jest ustalana w umowie, o której mowa w ust. 2.
8. Środki Funduszu mogą być przeznaczone na:
- 1) finansowanie, dofinansowanie lub zwrot wydatków lub kosztów poniesionych na realizację zadań, o których mowa w ust. 6 pkt 1 i 4,
  - 2) finansowanie i zwrot wydatków, o których mowa w ust. 6 pkt 6,
  - 3) finansowanie lub zwrot wydatków lub kosztów poniesionych na realizację zadań, o których mowa w ust. 6a i 6d-6f
- również w przypadku, gdy ustawa lub przepisy odrębne przewidują finansowanie tego rodzaju zadań z budżetu państwa, w tym w formie wpłat lub dotacji z budżetu państwa.
9. Środki Funduszu mogą być przeznaczone na zwrot wydatków lub kosztów, o których mowa w ust. 6 pkt 4 i 6, ust. 6a i 8, poniesionych na realizację zadań, na rzecz pomocy obywatelom Ukrainy od dnia 24 lutego 2022 r., przy czym nie później niż do dnia 31 grudnia 2022 r.
- 9a. Środki Funduszu mogą być przeznaczone na zwrot wydatków lub kosztów, o których mowa w ust. 6 pkt 4 i 6, ust. 6a, 6d-6f i 8, poniesionych na realizację zadań, na rzecz pomocy obywatelom Ukrainy od dnia 1 stycznia 2023 r.
-

10. Finansowanie lub dofinansowanie może zostać udzielone za pośrednictwem poszczególnych dysponentów części budżetowych, a środki dla poszczególnych dysponentów są gromadzone na wyodrębnionych rachunkach pomocniczych Funduszu. Bank Gospodarstwa Krajowego na podstawie dyspozycji [*Prezesa Rady Ministrów*] <**Ministra właściwego do spraw finansów publicznych**> zawiera z dysponentami części budżetowych porozumienia określające sposób i terminy przekazywania, rozliczania i zwrotu środków oraz ich sprawozdawczości.
11. Finansowanie lub dofinansowanie ze środków Funduszu może być udzielone jednostkom sektora finansów publicznych oraz jednostkom spoza tego sektora.
- 11a. Ze środków Funduszu mogą być finansowane zadania z zakresu zarządzania, w tym zabezpieczenia obiektów historycznych lub zabytkowych, i digitalizacji obiektów materialnego i niematerialnego dziedzictwa kulturowego w Ukrainie.
- 11b. Przekazanie środków finansowych na realizację zadania określonego w ust. 11a następuje na podstawie umowy zawartej między ministrem właściwym do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego a Fundacją Solidarności Międzynarodowej. Przekazane środki finansowe nie stanowią przychodu Fundacji Solidarności Międzynarodowej.
- 11c. Środki finansowe, o których mowa w ust. 11a, niewykorzystane do dnia 30 listopada 2024 r. podlegają zwrotowi do Funduszu do dnia 31 grudnia 2024 r.
12. Finansowanie lub dofinansowanie ze środków, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, przekazanych przez Komisję Europejską oraz art. 5 ust. 1 pkt 3 tej ustawy, na wsparcie realizacji zadań, o których mowa w ust. 1, jest udzielane zgodnie z procedurami obowiązującymi przy ich wykorzystaniu lub określonymi w deklaracji dawcy.
13. Minister albo inny dysponent części budżetowej nadzorujący może zlecić podległym i nadzorowanym jednostkom sektora finansów publicznych, o których mowa w art. 9 pkt 5-10 i 14 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, z wyłączeniem samorządowych osób prawnych, oraz podległym i nadzorowanym jednostkom badawczym, szkołom wyższym oraz innym podmiotom realizującym *pomoc obywatelom Ukrainy*, realizację zadań, o których mowa w ust. 1, zapewniając wsparcie ze środków Funduszu.
14. Państwowe jednostki budżetowe i jednostki samorządu terytorialnego gromadzą środki z Funduszu na wydzielonym rachunku dochodów i przeznaczają na wydatki, o których mowa w ust. 1, w ramach planu finansowego tego rachunku.

15. Wójt (burmistrz, prezydent miasta), zarząd powiatu oraz zarząd województwa dysponują środkami oraz opracowują plan finansowy dla rachunku, o którym mowa w ust. 14.
16. Jednostki sektora finansów publicznych, w tym również jednostki podległe i nadzorowane przez te jednostki, realizujące zadania Funduszu, w terminie 15 dni od dnia upływu każdego kwartału danego roku, informują dysponenta części budżetowej, od którego otrzymały środki z Funduszu, *[lub Prezesa Rady Ministrów, w przypadku gdy środki otrzymały od niego,]* o wysokości niewykorzystanych środków pochodzących z Funduszu oraz o wysokości niewykorzystanych odsetek, o których mowa w ust. 4c, według stanu na koniec każdego kwartału.
- 16a. Jednostki samorządu terytorialnego, realizujące zadania Funduszu, w terminie 15 dni od zakończenia kwartału, informują właściwego wojewodę o wysokości niewykorzystanych środków pochodzących z Funduszu oraz o wysokości niewykorzystanych odsetek, o których mowa w ust. 4c, według stanu na koniec każdego kwartału.
17. Dysponent części budżetowej oraz właściwy wojewoda w zakresie środków wydatkowanych przez jednostki samorządu terytorialnego przekazują *[Prezesowi Rady Ministrów]* **<Ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych>** odpowiednio informację, o której mowa w ust. 16 i 16a, w terminie 10 dni od dnia jej otrzymania.
18. W terminie wskazanym przez *[Prezesa Rady Ministrów]* **<Ministra właściwego do spraw finansów publicznych>**, jednostki, o których mowa w ust. 16, zwracają niewykorzystane środki pochodzące z Funduszu, na wyodrębniony rachunek Funduszu.
19. Po zakończeniu roku budżetowego organy, o których mowa w ust. 15, przedkładają organowi stanowiącemu jednostki samorządu terytorialnego informację o wykonaniu planu finansowego rachunku, o którym mowa w ust. 14.
20. Finansowanie lub dofinansowanie ze środków Funduszu stanowi przychód jednostki sektora finansów publicznych, o której mowa w art. 9 pkt 5-8 i 14 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych. W planie finansowym jednostka wyodrębnia przychody z tytułu wsparcia i koszty związane z realizacją zadań, o których mowa w ust. 1.
21. *[Prezes Rady Ministrów]* **<Minister właściwy do spraw finansów publicznych>** może zwrócić się z wiążącym poleceniem do dysponentów części budżetowych, którym podlegają albo którzy nadzorują jednostki sektora finansów publicznych, o których mowa w art. 9 pkt 5-8 i 14 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, z wyłączeniem samorządowych osób prawnych, o informację dotyczące w szczególności:

- 1) wysokości środków pieniężnych jednostek na dzień przekazania informacji, z wyodrębnieniem środków z dotacji z budżetu i środków, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych,
- 2) znanych w dniu przekazania informacji zobowiązań jednostki dotyczących danego roku - w terminie wyznaczonym [*informując równocześnie ministra właściwego do spraw finansów publicznych*].

<21a. Na żądanie Prezesa Rady Ministrów minister właściwy do spraw finansów publicznych przekazuje Prezesowi Rady Ministrów informacje, o których mowa w ust. 17 i 21.>

22. Prezes Rady Ministrów na podstawie informacji, o których mowa w ust. 17 i 21, może wydać jednostkom sektora finansów publicznych, o których mowa w art. 9 pkt 5-8 i 14 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, z wyłączeniem samorządowych osób prawnych, wiążące polecenie dokonania wpłaty środków pieniężnych do Funduszu, określając ich wysokość oraz termin wpłaty.

22a. W przypadku, o którym mowa w ust. 22, do zmian w planie finansowym jednostek sektora finansów publicznych wymogów określonych w art. 52 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych oraz innych przepisach regulujących zwiększenie kosztów tych jednostek nie stosuje się.

22b. W przypadku, o którym mowa w ust. 22, w planie finansowym:

- 1) agencji wykonawczej - mogą być dokonywane zmiany przychodów lub kosztów mimo niespełnienia wymogów określonych w art. 21 ust. 4-6 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych,
- 2) instytucji gospodarki budżetowej - mogą być dokonywane zmiany przychodów lub kosztów mimo niespełnienia wymogów określonych w art. 24 ust. 5 i 6 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych,
- 3) państwowego funduszu celowego - mogą być dokonywane zmiany mimo niespełnienia wymogów określonych w art. 29 ust. 12 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych

- oraz innych przepisach regulujących zmianę planów finansowych tych jednostek.

22c. O zmianach, o których mowa w ust. 22a i 22b, informuje się niezwłocznie ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

23. Wpłaty środków pieniężnych, o których mowa w ust. 22, stanowią koszty tych jednostek, które ich dokonały.

24. *[Prezes Rady Ministrów]* <**Minister właściwy do spraw finansów publicznych**> może nakazać Bankowi Gospodarstwa Krajowego zwrócić z Funduszu niewykorzystane w całości albo w części środki pieniężne tym jednostkom, które dokonały ich wpłaty, z wyłączeniem wpłat z budżetu państwa.
25. Zwrot środków dokonany w bieżącym roku budżetowym stanowi zmniejszenie:
- 1) wpływów Funduszu;
  - 2) wydatków lub kosztów jednostki sektora finansów publicznych, która otrzymała zwrot środków pieniężnych.
26. Zwrot środków dokonany w kolejnym roku budżetowym stanowi:
- 1) wydatki Funduszu;
  - 2) wpływy jednostki sektora finansów publicznych, która otrzymała zwrot środków pieniężnych.
27. Bank Gospodarstwa Krajowego sporządza plan finansowy Funduszu, który określa w szczególności:
- 1) przeznaczenie środków Funduszu zgodnie z ust. 6;
  - 2) kwotę planowanych do wyemitowania przez Bank Gospodarstwa Krajowego obligacji w kraju i za granicą na rzecz Funduszu, o których mowa w art. 16 ust. 3;
  - 3) maksymalną kwotę oraz termin obowiązywania gwarancji, o których mowa w art. 16 ust. 4.
28. Bank Gospodarstwa Krajowego przedstawia *[Prezesowi Rady Ministrów]* <**Ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych**> do dnia 15 kwietnia danego roku bilans oraz rachunek zysków i strat za rok poprzedni.
29. Bank Gospodarstwa Krajowego przekazuje *[Prezesowi Rady Ministrów]* <**Ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych**> sprawozdanie z realizacji planu finansowego Funduszu w trybie i terminach określonych w przepisach dotyczących sprawozdawczości budżetowej.
- [30. Bank Gospodarstwa Krajowego przedstawia projekt planu finansowego Funduszu do:*
- 1) uzgodnienia - ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych w terminie do dnia 15 czerwca roku poprzedzającego rok, którego dotyczy ten plan;*
  - 2) zatwierdzenia - Prezesowi Rady Ministrów.]*
- <**30. Bank Gospodarstwa Krajowego przedstawia ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych do zatwierdzenia projekt planu finansowego Funduszu do dnia 15 czerwca roku poprzedzającego rok, którego dotyczy ten plan.>**

31. *[Prezes Rady Ministrów]* **<Minister właściwy do spraw finansów publicznych>** zatwierdza projekt planu finansowego Funduszu w terminie do dnia 31 lipca roku poprzedzającego rok, którego dotyczy ten plan.
32. Plan finansowy Funduszu stanowi podstawę dokonywania wypłat ze środków Funduszu oraz podstawę do przeprowadzenia emisji obligacji, o których mowa w art. 16 ust. 3.
33. Okresowo wolne środki Funduszu Bank Gospodarstwa Krajowego może lokować w formie depozytu, o którym mowa w art. 78b ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.

Art. 19.

1. Ze środków budżetu państwa mogą być dokonywane wpłaty na Fundusz na zadania realizowane przez Fundusz.
- [2. Prezes Rady Ministrów może wydać wiążące polecenie dysponentowi części budżetu państwa lub ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych w zakresie rezerw celowych wpłaty środków na Fundusz.]*

<2. Prezes Rady Ministrów może wydać wiążące polecenie:

- 1) dysponentowi części budżetu państwa lub**
- 2) ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych w zakresie rezerw celowych – wpłaty środków na Fundusz.>**

<Art. 19a.

Prezes Rady Ministrów może upoważnić do realizacji czynności, o których mowa w art. 14 ust. 22 i art. 19 ust. 2 pkt 1, ministra właściwego do spraw finansów publicznych.>

Art. 66b.

[1. Prezes Rady Ministrów może powierzyć Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych realizację zadań związanych z udzielaniem Ukrainie pomocy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa.]

<1. Minister właściwy do spraw wewnętrznych może powierzyć Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych realizację zadań związanych z udzielaniem Ukrainie pomocy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa.>

2. Realizując zadania, o których mowa w ust. 1, Rządowa Agencja Rezerw Strategicznych jest uprawniona do nabywania, zbywania, transportowania, przechowywania, wydawania oraz do wywozu na terytorium Ukrainy i przywozu z terytorium tego państwa określonego

asortymentu, a także do nabywania oraz świadczenia usług, w szczególności usług o charakterze logistycznym, transportowym i magazynowym, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz na terytorium Ukrainy.

3. Działania, o których mowa w ust. 2, mogą być zrealizowane na rzecz podmiotów krajowych udzielających Ukrainie pomocy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa oraz na rzecz jednostek organizacyjnych centralnej i terenowej administracji ukraińskiej.

USTAWA z dnia 27 października 2022 r. o środkach nadzwyczajnych mających na celu ograniczenie wysokości cen energii elektrycznej oraz wsparciu niektórych odbiorców w 2023 roku oraz w 2024 roku (Dz. U. z 2024 r. poz. 190)

Art. 29h.

1. Prezes URE na podstawie danych przekazanych przez:

- 1) ministra właściwego do spraw gospodarki [*złożami kopalin*] <**surowcami energetycznymi**> na temat przedsiębiorców, o których mowa w art. 29b ust. 2 pkt 1,
- 2) ministra właściwego do spraw środowiska na temat przedsiębiorców, którym udzielono koncesje na prowadzenie działalności, o której mowa w art. 29b ust. 1 pkt 1 lit. a, oraz ministra właściwego do spraw klimatu na temat przedsiębiorców, którzy prowadzą działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania produktów koksowania węgla, o której mowa w art. 29b ust. 1 pkt 1 lit. b,
- 3) Krajową Administrację Skarbową, zwaną dalej "KAS", dotyczących spełnienia przesłanki, o której mowa w art. 29b ust. 1 pkt 2 i w art. 29b ust. 2 pkt 2, przez przedsiębiorców spełniających przesłankę, o której mowa w art. 29b ust. 1 pkt 1

- przygotowuje wykaz przedsiębiorców obowiązanych.

2. Minister właściwy do spraw aktywów państwowych oraz minister właściwy do spraw środowiska oraz minister właściwy do spraw klimatu przekazują w postaci elektronicznej, w terminie 15 dni od dnia wejścia w życie ustawy z dnia 16 sierpnia 2023 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach służących ochronie odbiorców energii elektrycznej w 2023 roku w związku z sytuacją na rynku energii elektrycznej oraz niektórych innych ustaw, do Prezesa URE dane przedsiębiorców, o których mowa w ust. 1.

3. Prezes URE przekazuje w postaci elektronicznej zarządcy rozliczeń wykaz, o którym mowa w ust. 1, w terminie 25 dni od dnia wejścia w życie ustawy z dnia 16 sierpnia 2023 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach służących ochronie odbiorców energii elektrycznej w 2023 roku w związku z sytuacją na rynku energii elektrycznej oraz niektórych innych ustaw.
4. Wykaz przedsiębiorców przekazuje się w formie umożliwiającej jego przetwarzanie, wyszukiwanie, sortowanie, filtrowanie, przeglądanie i wydruk, a także kopiowanie danych na informatyczne nośniki danych.
5. Prezes URE porównuje wykaz, o którym mowa w ust. 1, z listami przedsiębiorców, o których mowa w art. 29e ust. 4 i art. 29g ust. 5.

USTAWA z dnia 15 grudnia 2022 r. o szczególnej ochronie niektórych odbiorców paliw gazowych w 2023 r. oraz w 2024 r. w związku z sytuacją na rynku gazu (Dz. U. z 2024 r. poz. 303)

UWAGA:

użyte w art. 8 w ust. 3, w art. 9 w ust. 3–7 i 11, w art. 19 w ust. 3, w art. 22 w ust. 5, w art. 23 w ust. 2 i 3 oraz w art. 85 w ust. 2, w różnym przypadku, wyrazy [*minister właściwy do spraw energii*] zastępuje się użytymi w odpowiednim przypadku wyrazami <**minister właściwy do spraw gospodarki surowcami energetycznymi**>

Art. 8.

1. Składanie, weryfikacja i rozpatrywanie wniosków o wypłatę rekompensaty oraz wniosków o rozliczenie rekompensaty, a także korespondencja z zarządcą rozliczeń odbywają się wyłącznie w formie elektronicznej. Wnioski składa się do zarządcy rozliczeń przy użyciu formularza udostępnionego na stronie internetowej administrowanej przez zarządcę rozliczeń i opatruje kwalifikowanym podpisem elektronicznym osób uprawnionych do reprezentacji podmiotu uprawnionego.
2. Zarządca rozliczeń na swojej stronie internetowej udostępnia:
  - 1) wzór wniosku o:
    - a) wypłatę rekompensaty,
    - b) rozliczenie rekompensaty;
  - 2) instrukcje składania wniosków, o których mowa w pkt 1.

3. W sprawach decyzji administracyjnych wydawanych przez zarządcę rozliczeń organem wyższego stopnia w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego jest minister właściwy do spraw energii.
4. Zarządca rozliczeń informuje Prezesa URE o wypłaconych podmiotowi uprawnionemu kwotach rekompensat w terminie 21 dni od dnia dokonania wypłaty.
5. Podmiot uprawniony jest obowiązany do przechowywania dokumentacji związanej z wnioskowaną rekompensatą przez okres 5 lat kalendarzowych począwszy od dnia, w którym została wypłacona lub zwrócona kwota wynikająca z wniosku o rozliczenie rekompensaty.

Art. 9.

1. Rekompensata jest wypłacana przez zarządcę rozliczeń.
2. Zarządca rozliczeń otrzymuje środki na wypłatę rekompensat, o których mowa w art. 4 ust. 2-4, z Funduszu Przeciwdziałania COVID-19, o którym mowa w art. 65 ust. 1 ustawy z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 568, z późn. zm.), zwanego dalej "Funduszem COVID-19", w ramach limitu określonego na ten cel w planie finansowym Funduszu COVID-19 na wyodrębniony rachunek rekompensaty ceny maksymalnej paliw gazowych, prowadzony przez zarządcę rozliczeń.
3. Wniosek o przekazanie środków na wypłaty rekompensat, o których mowa w art. 4 ust. 2-4, dla podmiotów uprawnionych zarządca rozliczeń składa co kwartał do ministra właściwego do spraw energii, określając łączną wysokość wnioskowanej kwoty i numer rachunku rekompensaty ceny maksymalnej paliw gazowych.
4. Minister właściwy do spraw energii przekazuje środki na wypłaty rekompensat zarządcy rozliczeń w terminie 3 dni roboczych od dnia otrzymania środków z Funduszu COVID-19 z uwzględnieniem ust. 5.
5. Minister właściwy do spraw energii przekaże kwotę przeznaczoną na wypłatę rekompensaty za styczeń 2023 r., po uzyskaniu jej z Funduszu COVID-19, na rachunek rekompensaty ceny maksymalnej paliw gazowych. Wypłata rekompensaty może nastąpić po upływie wskazanego terminu.
6. Zarządca rozliczeń przedstawia ministrowi właściwemu do spraw energii zbiorcze rozliczenie środków oraz przekazuje niewykorzystane środki do Funduszu COVID-19 w terminie do dnia 31 sierpnia 2025 r.

7. Zarządca rozliczeń może, na wniosek ministra właściwego do spraw energii, przekazać na czas określony, nie dłuższy niż 45 dni, środki z rachunku rekompensaty ceny maksymalnej paliw gazowych na rachunek Funduszu COVID-19.
8. Środki oraz odsetki od środków zgromadzonych na rachunku rekompensaty ceny maksymalnej paliw gazowych nie stanowią przychodu zarządcy rozliczeń w rozumieniu ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2023 r. poz. 2805).
9. Zarządca rozliczeń przeznacza całość odsetek od środków zgromadzonych na rachunku rekompensaty ceny maksymalnej paliw gazowych na wypłatę rekompensat.
10. Środki przekazane przez zarządcę rozliczeń na rzecz podmiotów uprawnionych, środki przekazane na podstawie ust. 7 oraz wydatki i koszty finansowane ze środków, o których mowa w ust. 8, nie stanowią u zarządcy rozliczeń kosztów uzyskania przychodu w rozumieniu ustawy wymienionej w ust. 8.
11. Szczegółowe zasady współpracy ministra właściwego do spraw energii oraz zarządcy rozliczeń w zakresie przekazywania środków na rachunek rekompensaty ceny maksymalnej paliw gazowych oraz wymiany dokumentów i informacji określa umowa.
12. Środki wypłacone w ramach rekompensaty, które zostały pobrane nienależnie, podlegają zwrotowi wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie na rachunek rekompensaty ceny maksymalnej paliw gazowych, a w przypadku jego likwidacji - do budżetu państwa.
13. Zarządca rozliczeń nie pobiera wynagrodzenia za realizację zadań wynikających z ustawy, a koszty z tym związane pokrywa w ramach kosztów działalności, o której mowa w art. 49 ust. 1 ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o zasadach pokrywania kosztów powstałych u wytwórców w związku z przedterminowym rozwiązaniem umów długoterminowych sprzedaży mocy i energii elektrycznej.

Art. 19.

1. Odbiorcy paliw gazowych w gospodarstwach domowych, o których mowa w art. 62b ust. 1 pkt 2 lit. a ustawy - Prawo energetyczne, składają wniosek o refundację podatku VAT na piśmie lub za pomocą środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2020 r. poz. 344) wójtowi, burmistrzowi albo prezydentowi miasta, nie później niż do dnia 30 września 2024 r., lub w terminie 30 dni od dnia otrzymania faktury dokumentującej dostarczenie paliw gazowych.

2. Wniosek o refundację podatku VAT składa się w gminie właściwej ze względu na miejsce zamieszkania osoby składającej ten wniosek.
3. Minister właściwy do spraw energii udostępnia w Biuletynie Informacji publicznej na stronie podmiotowej obsługującego go urzędu wzór wniosku, o którym mowa w ust. 1.

Art. 22.

1. Refundacja podatku VAT jest zadaniem zleconym gminie. Refundację podatku VAT wypłacają gminy.
2. Wojewodowie przekazują środki gminom w granicach kwot określonych na realizację refundacji podatku VAT w Funduszu COVID-19.
3. Gmina składa wojewodzie wniosek o przyznanie środków co miesiąc, począwszy od lutego 2023 r. do 30 czerwca 2025 r., do 10 dnia każdego miesiąca.
4. Przy ustalaniu wysokości środków na realizację refundacji podatku VAT uwzględnia się koszty wypłacania odbiorcom paliw gazowych w gospodarstwach domowych, o których mowa w art. 62b ust. 1 pkt 2 lit. a ustawy - Prawo energetyczne, refundacji podatku VAT, w wysokości 2% łącznej kwoty dotacji wypłaconych w gminie.
5. Wniosek o przekazanie środków na refundację podatku VAT dla gmin wojewoda składa do ministra właściwego do spraw energii co miesiąc, począwszy od lutego 2023 r. do 30 czerwca 2025 r., do 20 dnia każdego miesiąca.
6. Środki na dany miesiąc są przekazywane gminom przez wojewodę na podstawie wniosku, o którym mowa w ust. 3. Nadpłata środków może być zaliczana na poczet kwoty należnej w miesiącu następnym, z wyjątkiem nadpłaty za czerwiec 2025 r., która podlega przekazaniu na rachunek właściwego urzędu wojewódzkiego w terminie do dnia 31 lipca 2025 r.
7. Jeżeli w wyniku połączenia lub podziału gmin nastąpiły zmiany w podstawie obliczania kwoty środków, wojewoda uwzględnia te zmiany od pierwszego dnia następnego miesiąca po ich wejściu w życie.
8. Wójt, burmistrz, prezydent miasta, w terminie do 1. dnia każdego miesiąca, w którym może być wypłacana refundacja podatku VAT, informuje właściwego wojewodę o wysokości niewykorzystanych środków przekazanych przez wojewodę na refundację podatku VAT.
9. W terminie wskazanym przez wojewodę wójt, burmistrz, prezydent miasta zwracają niewykorzystane środki przekazane na refundację podatku VAT, w wysokości wskazanej przez wojewodę, na rachunek właściwego urzędu wojewódzkiego.

Art. 23.

1. Wójt, burmistrz lub prezydent miasta przedstawia wojewodzie, w terminie do 15. dnia miesiąca następującego po półroczu, rozliczenie dotacji z wyodrębnieniem liczby i kwoty wypłaconych refundacji podatku VAT, sporządzone narastająco za okres od dnia 1 stycznia do dnia kończącego dane półrocze.
2. Wojewodowie przedstawiają ministrowi właściwemu do spraw energii zbiorcze rozliczenie dotacji do końca miesiąca następującego po każdym półroczu.
3. Wojewodowie przedstawiają ministrowi właściwemu do spraw energii zbiorcze rozliczenie środków oraz przekazują niewykorzystane środki do Funduszu COVID-19, do dnia 31 sierpnia 2025 r.

Art. 85.

1. Maksymalny limit wydatków Funduszu na wypłatę rekompensat i refundacji podatku VAT za 2023 r. wynosi:
  - 1) w 2023 r. w zakresie:
    - a) rekompensaty, o której mowa w art. 4 ust. 2 i 3 - 28 000 000 000,00 zł,
    - b) refundacji podatku VAT, o której mowa w art. 18 - 612 000 000,00 zł;
  - 2) w 2024 r. w zakresie:
    - a) rekompensaty, o której mowa w art. 4 ust. 2 i 3 - 1 000 000 000,00 zł,
    - b) refundacji podatku VAT, o której mowa w art. 18 - 306 000 000,00 zł;
  - 3) w 2025 r. - w zakresie refundacji podatku VAT, o której mowa w art. 18 - 102 000 000,00 zł;
  - 4) w latach 2026-2032 - 0 zł.
- 1a. Maksymalny limit wydatków Funduszu Rekompensat Pośrednich Kosztów Emisji w zakresie rekompensaty, o której mowa w art. 4 ust. 4 za 2023 r., wynosi w:
  - 1) 2023 r. - 366 000 000,00 zł;
  - 2) 2024 r. - 50 000 000,00 zł.
2. Minister właściwy do spraw energii monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1. W przypadku gdy wykorzystanie środków wyniesie więcej niż 80% środków, o których mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw energii informuje o tym fakcie ministra właściwego do spraw finansów publicznych oraz Prezesa Rady Ministrów.

- 2a. Minister właściwy do spraw gospodarki monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1a. W przypadku gdy wykorzystanie środków wyniesie więcej niż 80% środków, o których mowa w ust. 1a, minister właściwy do spraw gospodarki informuje o tym fakcie ministra właściwego do spraw finansów publicznych oraz Prezesa Rady Ministrów.
3. Bank Gospodarstwa Krajowego w terminie 14 dni od dnia wejścia w życie ustawy opracowuje, w uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, projekt zmiany planu finansowego Funduszu i przedstawia go do zatwierdzenia Prezesowi Rady Ministrów.
4. Prezes Rady Ministrów zatwierdza zmianę planu finansowego w terminie 14 dni od dnia przedstawienia projektu tej zmiany.

USTAWA z dnia 13 stycznia 2023 r. o Funduszu Transformacji Województwa Śląskiego Spółce Akcyjnej (Dz. U. poz. 203)

Art. 18.

[Prezes Rady Ministrów] <Minister właściwy do spraw gospodarki surowcami energetycznymi> wykonuje prawa z akcji należących do Skarbu Państwa w Funduszu, łącznie z wynikającymi z nich prawami osobistymi albo indywidualnymi.

Art. 20.

1. W skład rady nadzorczej Funduszu wchodzi:
  - 1) po jednym przedstawicielu Prezesa Rady Ministrów, ministra właściwego do spraw aktywów państwowych, ministra właściwego do spraw budżetu, ministra właściwego do spraw finansów publicznych, ministra właściwego do spraw gospodarki, <ministra właściwego do spraw gospodarki surowcami energetycznymi> ministra właściwego do spraw klimatu oraz ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego;
  - 2) dwóch przedstawicieli wyznaczonych przez zarząd województwa śląskiego;
  - 3) dwóch członków, po jednym z dwóch największych organizacji reprezentujących stronę pracowniczą w wojewódzkiej radzie dialogu społecznego utworzonej w województwie śląskim zgodnie z art. 41 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i

---

Objaśnienie oznaczeń: [] kursywa – tekst usunięty przez Sejm

<> druk pogrubiony – tekst wstawiony przez Sejm

innych instytucjach dialogu społecznego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2232, z 2020 r. poz. 568 i 2157, z 2021 r. poz. 2445 oraz z 2022 r. poz. 2666), jeżeli została utworzona.

2. Członków rady nadzorczej Funduszu powołuje, na wniosek podmiotów, o których mowa w ust. 1, walne zgromadzenie Funduszu.
3. Rada nadzorcza Funduszu jest zdolna do wykonywania swoich zadań i podejmowania uchwał, jeżeli liczba jej członków wynosi nie mniej niż 6 osób.
4. W przypadku gdy liczba członków rady nadzorczej Funduszu wynosi mniej niż 7 osób, w terminie 30 dni podejmuje się czynności w celu uzupełnienia składu do 7 osób.

USTAWA z dnia 17 sierpnia 2023 r. o szczególnej opiece geriatrycznej (Dz. U. poz. 1831)

Art. 43.

1. Krajowa Rada składa się z:

- 1) dwóch przedstawicieli ministra właściwego do spraw zdrowia;
- 2) dwóch przedstawicieli Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej;
- 3) przedstawiciela [*ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego*] <**Ministra do spraw Polityki Senioralnej**>;
- 4) konsultantów krajowych w dziedzinach: geriatry, rehabilitacji medycznej, fizjoterapii, psychiatry, pielęgniarstwa geriatrycznego oraz zdrowia publicznego;
- 5) przedstawiciela Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia;
- 6) przedstawiciela Narodowego Instytutu Zdrowia Publicznego PZH - Państwowego Instytutu Badawczego;
- 7) przedstawiciela Narodowego Instytutu Geriatrii, Reumatologii i Rehabilitacji im. prof. dr hab. med. Eleonory Reicher;
- 8) przedstawiciela wskazanego przez stronę samorządową Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego;
- 9) przedstawiciela Rzecznika Praw Pacjenta;
- 10) przedstawiciela stowarzyszeń będących, zgodnie z postanowieniami ich statutów, towarzystwami naukowymi o zasięgu krajowym, zrzeszającymi specjalistów w dziedzinie geriatry lub medycyny rodzinnej;

- 1) przedstawiciela organizacji zrzeszających pacjentów, do których zadań statutowych należą sprawy dotyczące opieki nad osobami starszymi.
2. Członków Krajowej Rady, o których mowa w ust. 1, powołuje i odwołuje minister właściwy do spraw zdrowia. Członków Rady, o których mowa w ust. 1 pkt 2-11, minister właściwy do spraw zdrowia powołuje i odwołuje na wniosek podmiotów, których są przedstawicielami.
3. Członkowie Krajowej Rady, o których mowa w ust. 1 pkt 10 i 11, są powoływani spośród kandydatów wskazanych przez stowarzyszenia i organizacje, o których mowa w ust. 1 pkt 10 i 11, zgłoszonych w terminie 14 dni od dnia udostępnienia na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw zdrowia ogłoszenia o naborze przedstawicieli takich stowarzyszeń i organizacji na członków Rady.

USTAWA z dnia 16 stycznia 2024 r. o szczególnych rozwiązaniach służących realizacji ustawy budżetowej na rok 2024 (Dz. U. poz. 123)

Art. 10.

1. W roku 2024 minister właściwy do spraw budżetu może przekazać Funduszowi Reprywatyzacji skarbowe papiery wartościowe.
2. Wartość nominalna zobowiązań z tytułu wyemitowanych skarbowych papierów wartościowych, o których mowa w ust. 1, nie może przekroczyć kwoty 10 000 000 tys. zł.
3. Minister właściwy do spraw budżetu określi, przez wydanie listu emisyjnego, warunki emisji skarbowych papierów wartościowych, o których mowa w ust. 1, oraz sposób realizacji świadczeń z nich wynikających.
4. List emisyjny zawiera w szczególności:
  - 1) datę emisji;
  - 2) powołanie podstawy prawnej emisji;
  - 3) jednostkową wartość nominalną w złotych;
  - 4) cenę lub sposób jej ustalenia;
  - 5) stopę procentową lub sposób jej obliczania;

Objaśnienie oznaczeń: *[] kursywa – tekst usunięty przez Sejm*

<> druk pogrubiony – tekst wstawiony przez Sejm

- 6) określenie sposobu i terminów wypłaty należności głównej oraz ewentualnych należności ubocznych;
- 7) termin wykupu oraz zastrzeżenia w przedmiocie możliwości wcześniejszego wykupu.
5. Emisja skarbowych papierów wartościowych, o których mowa w ust. 1, następuje z dniem zarejestrowania skarbowych papierów wartościowych w depozycie papierów wartościowych oraz w kwocie równej wartości nominalnej wyemitowanych skarbowych papierów wartościowych.
6. Do emisji skarbowych papierów wartościowych, o których mowa w ust. 1, przepisów art. 98 i art. 102 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych oraz przepisów wydanych na podstawie art. 97 tej ustawy nie stosuje się.
7. W roku 2024 koszty związane z operacjami na skarbowych papierach wartościowych, o których mowa w ust. 1 oraz w art. 76 ust. 1 ustawy z dnia 19 listopada 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach służących realizacji ustawy budżetowej na rok 2021 (Dz. U. poz. 2400 oraz z 2021 r. poz. 1104 i 1901), w tym z prowadzeniem rachunku papierów wartościowych, są pokrywane ze środków Funduszu Reprywatyzacji.
8. W roku 2024 minister właściwy do spraw finansów publicznych jako dysponent Funduszu Reprywatyzacji, na wniosek [*Prezesa Rady Ministrów*] <**ministra właściwego do spraw aktywów państwowych**>, ze względu na szczególny interes gospodarczy państwa może dokonać sprzedaży skarbowych papierów wartościowych, o których mowa w ust. 1.

Art. 13.

1. W roku 2024 minister właściwy do spraw budżetu może przekazać [*ministrowi właściwemu do spraw gospodarki złożami kopalini*] <**ministrowi właściwemu do spraw gospodarki surowcami energetycznymi**>, na jego wniosek, skarbowe papiery wartościowe celem ich przekazania przedsiębiorstwu, o którym mowa w art. 5f ust. 1 ustawy z dnia 7 września 2007 r. o funkcjonowaniu górnictwa węgla kamiennego (Dz. U. z 2022 r. poz. 1309 oraz z 2023 r. poz. 2776), na podwyższenie kapitału zakładowego tego przedsiębiorstwa, jeżeli jest to niezbędne do realizacji jego zadań określonych w ustawie z dnia 7 września 2007 r. o funkcjonowaniu górnictwa węgla kamiennego, z tym że wartość nominalna wyemitowanych skarbowych papierów wartościowych na ten cel nie może przekroczyć kwoty 7 000 000 tys. zł.
2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera łączną wartość nominalną skarbowych papierów wartościowych, o których mowa w ust. 1, zaokrągloną do 1 tys. zł.

3. Akcje w podwyższonym kapitale zakładowym przedsiębiorstwa, o którym mowa w ust. 1, zostaną objęte przez Skarb Państwa.
4. Do podwyższenia kapitału zakładowego przedsiębiorstwa, o którym mowa w ust. 1, stosuje się przepisy ustawy z dnia 15 września 2000 r. - Kodeks spółek handlowych.
5. Minister właściwy do spraw budżetu określi, przez wydanie listu emisyjnego, warunki emisji skarbowych papierów wartościowych, o których mowa w ust. 1, oraz sposób realizacji świadczeń z nich wynikających.
6. List emisyjny zawiera w szczególności:
  - 1) datę emisji;
  - 2) powołanie podstawy prawnej emisji;
  - 3) jednostkową wartość nominalną w złotych;
  - 4) cenę lub sposób jej ustalenia;
  - 5) stopę procentową lub sposób jej obliczania;
  - 6) określenie sposobu i terminów wypłaty należności głównej oraz ewentualnych należności ubocznych;
  - 7) termin wykupu oraz zastrzeżenia w przedmiocie możliwości wcześniejszego wykupu.
7. Emisja skarbowych papierów wartościowych, o których mowa w ust. 1, następuje z dniem zarejestrowania skarbowych papierów wartościowych w depozycie papierów wartościowych oraz w kwocie równej wartości nominalnej wyemitowanych skarbowych papierów wartościowych.
8. Do emisji skarbowych papierów wartościowych, o których mowa w ust. 1, nie stosuje się przepisów art. 98 i art. 102 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych oraz przepisów wydanych na podstawie art. 97 tej ustawy.
9. *[Minister właściwy do spraw gospodarki złożami kopalini]* **<Minister właściwy do spraw gospodarki surowcami energetycznymi>** może zlecić, na podstawie umowy, Bankowi Gospodarstwa Krajowego otwarcie i prowadzenie rachunku papierów wartościowych dla skarbowych papierów wartościowych, o których mowa w ust. 1, lub świadczenie innych usług związanych z tymi papierami wartościowymi.
10. W przypadku nieprzekazania w roku 2024 przez *[ministra właściwego do spraw gospodarki złożami kopalini]* **<ministra właściwego do spraw gospodarki surowcami energetycznymi>** skarbowych papierów wartościowych zgodnie z ust. 1, podlegają one zwrotowi na rachunek wskazany przez ministra właściwego do spraw budżetu.